www.burmeseclassic.com

ဦးအောင်သန်း

အောင်ဆန်း မိသားစု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံတော်ဆိုင်ရာ စာပေဆုရပြိုင်ပွဲ (၁၉၅၃)

ဦးအောင်သန်း ၏

အောင်ဆန်းမိသားစု

တန်ဖိုး ၆-ကျပ်

သဒ္ဓါ စာပေ ဖြန့်ချိရေး
အမှတ် ၆၁၊ ၉၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့
[ကန်တော်ကလေးဈေးတိုက်]

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပထမအကြိမ် ၁၉၇၀-ခု၊ [illegible]
ဒုတိယအကြိမ် [illegible]

ပန်းချီ
ဘရုဏ်ကလေး
—
[illegible]
ဘသစ်
—
မျက်နှာဖုံးရိုက်
ချင်းတွင်း
—
စာအုပ်ချုပ်
ညွန့်ညွန့်နှင့်မောင်မှော

ဦးအောင်ခင် (၀၂၇၉-မြ)၊ [illegible] မြဟွာစိန်ရလမ်း၊ ၅-ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့၊ ရန်ကုန်မြို့ [illegible] ထုတ်ဝေ၏။
—
ဦးနီ (၀၁၄၄၀-မြ)၊ အောင်ချမ်းသာပုံနှိပ်တိုက် [illegible] ကန်တော်ကြီးရှေ့၊ ရန်ကုန်က ရိုက်နှိပ်သည်။

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
[illegible]	၅
[illegible]	၈
[illegible] ဓါးပြ	၁၆
— ဗိုလ်ချုပ်၏ မိဘ	၁၆
— ဓါးပြ	၂၁
— ဦးမြင်မေး	၂၂
— ဓါးပြ [illegible]	၂၄
— [illegible]	၂၄
— ဓါးပြ [illegible]	၂၇
[illegible]	၃၀
— ရွာလာရောင်တဲ့လေးချိုး	၄၂
— [illegible]	၄၄
— ဦးမင်းဓောင်	၄၅
— ဦးမင်းမောင်(ဝန်ထောက်မြို့ဝန်)တွဲဘဲချို	၄၅
— ဦးမင်းမောင်အမိအနိုး ပျောက်ပင်ကို	
ပုံ[illegible] ရှင်ဆောင်ပေါ် တောဘုရင်	၄၆
[illegible](ဝါ)[illegible]	၄၀
— [illegible]	၅၀
[illegible] (ဗိုလ်ချုပ်အကို)	၆၀
[illegible] (ဗိုလ်ချုပ်အကို)	၀၂
[illegible] အောင်သန်း	၀၄
[illegible]အောင်ဆန်း	၁၁၀

www.burmeseclassic.com

– ဒီဇင်ဘာ [illegible]
ပြောကြားချက် [illegible] ၂[illegible]
– " (မြန်မာပြန်) ၂[illegible]
– အောင်ဆန်း-အက်တလီ သဘောတူညီချက် (အင်္ဂလိပ်မူရင်း) ၂[illegible]
– " " " (မြန်မာပြန်) ၂၄၉
– ယင်းနေ့မိန့်ခွန်း ၂၅၀
– တောင်သူလယ်သမားညီလာခံတွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း (၁၉၄၇-ဖေဖော်ဝါရီ) ၂၆၄
– အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးများအစည်းအဝေးတွင် ပြောကြားသောမိန့်ခွန်း (အင်္ဂလိပ်မူရင်း) ၂၆၈
– " " " (မြန်မာပြန်) ၂၇၄
– ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့် ထုတ်ပြန်ကြေညာချက် (၁၉၄၇-မတ်လ) ၂၈၃
– တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ အသံလွှင့်မိန့်ခွန်း (၁၉၄၇-ဧပြီ) ၂၉၈
– ရွေးကောက်ပွဲပြီးနောက် ဗမာနိုင်ငံသစ်ကူးမိန့်ခွန်း ၃၀၀
– ဖဆပလအမတ်များညီလာခံမိန့်ခွန်း(၁၉၄၇-မေ) ၃၀၄
– ဆိုရန်တိုဗီလာစီမံကိန်းကွန်ဖရင့်တွင် ပြောကြားသောမိန့်ခွန်း (အင်္ဂလိပ်မူရင်း) ၃၃၃
– " " " (မြန်မာပြန်) ၃၆၃
– ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ပတ်သက်၍ လမ်းညွှန်ပြဋ္ဌာန်းချက်အဆိုနှင့်မိန့်ခွန်း ၃၇၇
– မြို့တော်ခန်းမလေသာဆောင်မှ ပြည်သူလူထုအား ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း(၁၉၄၇-ဇူလိုင်) ၄၀၂
အောင်ဆန်းကိုကို မည်သူသတ်သနည်း ၄၂၆
အောင်ဆန်းသေလေပြီ၊ အောင်ဆန်းအနှစ်ရှည်ပါစေ ၄၂၈
မိဘမဲ့ မချိရှာပြီ ၄၄၂

နိဒါန်း

"ဗအောင်သန်း၏ အောင်ဆန်း" စာအုပ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ နိုင်ငံရေး လုပ်ဆောင်ချက်များ၊ ယုံကြည်ချက်များကိုသာ အလေးပေး ဖော်ပြခဲ့ရာ စာဖတ်ပရိသတ်အချို့ အားမရဖြစ်ကြသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ ယိုပုဂ္ဂိုလ်များ အနေဖြင့်သူ၏မိဘဆွေမျိုးများအကြောင်းနှင့်ငယ်စဉ်က အဖြစ်အပျက်များ၊ (တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာများ) ကို ပိုမိုသိလိုကြသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။

ထို့ပြင် အချို့ စာအုပ်များတွင် သူ၏ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ကိုင်း၊ အဖနာမည်ကိုင်း များယွင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဥပမာ- စာအုပ်တအုပ်တွင် ကျွန်တော်တို့ အေး- ဦးရွှေနီ၏သမီး ဒေါ်သုစာ (ကျွန်တော်တို့ အဖွား)ကို ဇနီးဟု ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းနည်းစရာ [illegible] စာရေးဆရာကြီး များသည် [illegible] ကျွန်တော့် အား ငှင်း [illegible] အားငှင်း မမေ့မြန်း [illegible] ဖြစ်ပါသည်။

ပို၍ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည်မှာ [illegible] စာလည်း ကောင်းသည်မှာ [illegible] မြန်မာ နိုင်ငံတော် အားရ [illegible] ဌာနက ၁၉၅၅-ခုနှစ်တွင် [illegible] စာအုပ်တအုပ်တွင် [illegible] ဆောင်းပါး၏ မှားသတ္တဝါကို ၁၉[illegible] လျော့ ဖော်ပြထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အဖ နာမည်ကိုလည်း [illegible] ဖော်ပြထားသည်။ ထိုပြင် ရန်ကုန် [illegible] လယာဖော်ခြင်းမှ ဖနစ် ပြောသော [illegible] နောက်ဆုံးမိနစ်ခွန်းတွင် (Don't hallo till you are out of the wood) ဟူသော အင်္ဂလိပ် စကား [illegible] ပြောသော [illegible] (hallo) အစား (follow) ဟု [illegible] တွေ့ရပါသည်။ [illegible] သဖြင့် သူဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပာယ် [illegible] သွားရသည်။

မွေး[illegible] သတ္တဝါ[illegible] [illegible] မရှ [illegible] ကောင်း[illegible] ကောင်းသည့် ဖြစ်ရ[illegible]

[illegible] သား [illegible] မက် [illegible] ([illegible]) အမှတ် -၁) [illegible] သူ၏ ဆရာမ [illegible] ၁၉၁၄-ခု [illegible] ပြောသည်။ ကျွန် [illegible] ကာယ လို ကျွန်တော့်[illegible] ဟုပြော [illegible] ပြောတာ [illegible] ၁၉၁၄-ခု [illegible] ပြန်ပြောလေသည်။

ကျွန်ုပ်[illegible] [illegible] သွားကြည့် [illegible] ဖော်ပြထား ခြင်းမရှိပဲ မြန်မာ သတ္တဝါဖြင့် အမှန် [illegible] ၂၇၆-ခု ဟု ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ [illegible] ‘ကြိုး’ ဖြစ်လေလော... [illegible] မြန်မာ [illegible] မြန်မာ [illegible] ရေးသားခြင်းလော [illegible] ပါလေသည်။

[illegible] မြစ်[illegible] [illegible] ဆောင် [illegible] အမှားမှား အယှင်း [illegible] ဖြစ်နေ[illegible] ယဉ်ရှားကာသည်။ သူ [illegible] ([illegible]) ကျော်မူ ရှိ [illegible] အချိန် [illegible] မှားယွင်း နေကြလျှင်

www.burmeseclassic.com

နောင် အခါ ပို၍ များ ပြား ကြမည် မှာ အထူး ဖော်ပြရန် လိုမည် မထင်ပါ။

သို့ပါ၍ ဤစာအုပ်ကို "**အောင်သန်း၏ အောင်ဆန်း**" ၏ နောက်ဆက်တွဲ အနေဖြင့် ရေးသား ထုတ်ဝေလိုက်ရ ပါသည်။ အားမရ ဖြစ်ကြသော စာဖတ် ပရိသတ် အနေဖြင့် ကျေနပ်ကြ လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

စာအုပ်အချို့ နေရာတွင် အင်္ဂလိပ် စာလုံးများကို ထည့်သွင်း ရေးသား ထားပါသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မူရင်း အတိုင်း ပေါ်စေလို၍ ဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ် အနေဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရန် အကြံပေး တိုက်တွန်းသူ သခင်ချစ်မောင်(ဝိဓူရ)အားလည်းကောင်း၊ အဖက်ဖက်မှ ကူညီ ခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေများ အားလည်း ကျေးဇူး တင်ကြောင်း ဖော်ပြ အပ်ပါသတည်း။

အောင်သန်း

နတ်မောက်

အောင်ဆန်းသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၆—ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၈ ရက် (ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၁၅ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်) စနေနေ့နံနက် လင်းအားကြီးအချိန်တွင် နတ်မောက်မြို့၌ အဖဦးဖာ-အမိ ဒေါ်စုတို့မှ ဖွားမြင်သည်။

မွေးဦးစွာ နတ်မောက်အကြောင်းကို ဖော်ပြ လိုပါသည်။ နတ်မောက်သည် အင်္ဂလိပ်ခေတ်မှစ၍ မြို့ပိုင်ရုံးစိုက်ရာမြို့ကလေးတမြို့ဖြစ်ပြီးမကွေးနှင့် ၃၆ မိုင်၊ တောင်တွင်းကြီးနှင့် ၂၈-မိုင် ဝေး သည်။ ပျဉ်းမနား-ကျောက်ပန်းတောင်း မီးရထားလမ်းပေါ်တွင်ရှိ၍ တောမကာ, မြို့မကျ, မြို့ငယ်ကလေးတမြို့ဖြစ်သည်။ 'မြို့မကျ'ဟု ဆိုခြင်းမှာ ယခုနှစ်အထိ မြူနီစီပယ်အဖွဲ့မရှိသေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

နတ်မောက်ကို အင်္ဂလိပ်ခေတ်မှစ၍ ယခုနှစ်အထိ မကွေးခရိုင်တွင် ထည့်သွင်းထားသော်လည်း မြန်မာဘုရင်များလက်ထက်က မကွေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး ဆက်သွယ်မှု ရှိဟန်မတူပေ။ ထိုခေတ်က 'ပင်း၊ နတ်မောက်၊ ကျောက်ပန်းတောင်း'ဟု ပူးတွဲထား၍ ထိုသုံးမြို့နယ်စလုံးကို မြို့ဝန်တယောက်က အုပ်ချုပ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ပင်း—မှာ ရွာကြီးတရွာဖြစ်၍ ယခုအခါ နတ်မောက်မြို့နယ် လက်အောက်ခံဖြစ်သည်။ ကျေးရွာအုပ်စုမှာ မြို့နယ်တာချုပ်ကိုင်ရ ယခုအခါ မြင်းခြံခရိုင် လက်အောက်ခံဖြစ်သည်။

'နတ်မောက်'ဟု ဘာကြောင့် ခေါ်သည်ကို ... နိုင်ကြသော်လည်း မြင်းဖြူရှင်နတ်ကိုအစွဲပြု၍ ခေါ်ကြဟန် ... သည်။ နတ်မောက်မှ ရှေးလူကြီးများသည် မိမိတို့မြို့ကို မြင်းဖြူရှင်နတ်က အလှူကာကွယ် စောင့်ရှောက်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့အဖွား(မယ်သူဇာ) ပြောဘူးသော ပုံမှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်က နတ်မောက်မြို့သူကြီးမှာ မယ်သူဇာ၏ ခင် ကျွန်တော့်တို့အဘ ဦးရွှေနီဖြစ်သည်။ တနေ့သော် နတ်မောက်နှင့် တောင်တွင်းကြီး စစ်ဖြစ်ကြရာ နတ်မောက်ဖက်က အရေးနိမ့်၍ မြို့သူကြီး ဦးရွှေနီသည် ကောဒေပြေပြေးရန်စီစဉ်နေပါသည်။ ထိုအခိုက် သူ၏ယောက္ခမ(ယယ်ခဲ)ကို မြင်းဖြူရှင်နတ်က ပူးပြီး အချိန်ဆွဲတိုက်ရန် ပြောသည့်အတိုင်း ဆွဲတိုက်ရာ တောင်တွင်းကြီးမှ တပ်များလန်ပြေး ရသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ နတ်မောက်၏ ဆမိက အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သော 'တောင်ရွာ' (ကျွန်တော်တို့ မွေးဖွားခဲ့သောရွာ) ကျင် ရှေးအထက်ကျော် ကာလီမှစ၍ ယနေ့ထိ ခေါ်ပြီ၊ လူ သတ်မှု သော ရာဇဝတ်မှုကြီးများ မဖြစ်ပွားဘူးပါ။ မီးလည်း အကြီး အကျယ်မလောင်ဘူးပါ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက အနီးအနားရှိ ရွာများ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်၏ မီးရှို့ဖျက်ဆီးခြင်း ခံ ရသော်လည်း 'တောင်ရွာ'မှာ ကင်းလွတ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ 'မြင်းဖြူရှင် နတ် စောင်မလို့...'ဟု ရှေးလူကြီးများက ယူဆပါသည်။

ကျွန်တော့်သဘောအရ တောင်ရွာတွင် ရာဇဝတ်မှု ကြီး များ မဖြစ်ပွားဘူးခြင်း၊ မီးအကြီးအကျယ်မလောင်ဘူးခြင်းတို့မှာ ရွာသူ ရွာသားများ ညီညွတ်ခြင်းကြောင့်ဟု ထင်ပါသည်။ တောင်ရွာသူ တောင်ရွာသားတို့သည် အလွန်ညီညွတ်၍ စည်းကမ်းလည်းသေဝပ် ပါသည်။ ... မီးလောင်လျှင် ထိုမီးကိုဝိုင်း၍ ငြိမ်းသတ် ကြသည်။ အချို့ဒေသများမှ လူများကဲ့သို့ မီးကို ငြိမ်းသတ်ရန်မကြိုး စားဘဲ မိမိတို့ပစ္စည်းများကိုသာ သိမ်းဆည်းနေလျှင် တရွာလုံး ပြာကျ၍ သွားမည်သာဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်က နေခဲ့သောရွာ၌ စည်းကားသော မီးသတ် အသင်းမရှိပါ။ သို့သော်လည်း ရွာလုံးကျွတ် မီးလောင်ဘူးခြင်းမရှိသည် မှာ ရွာသူရွာသားများ ညီညွတ်ကြ၍ တကိုယ်ကောင်း မဆံခြင်းတို့ ကြောင့်ဟု ယူဆပါသည်။ ဓားပြအတိုက်မခံရသည်မှာလည်း ထိုညီ ညွတ်မှုကြောင့်ဟုပင် ယူဆပါသည်။ ညီညွတ်နေသောရွာကို အဘယ် ဓားပြသည် တိုက်ဝံ့ပါအံ့နည်း။

ကျွန်တော့်ရွာ၌ ကျောင်းမြှောင်းသော ဒေသဖွဲ့မရှိပါ။ သို့သော် လည်း အတော်အတန်သမြှင့် ကျွန်တော်တို့ ဇာတိချက်ကြွေဖြစ်သော နတ်မောက်တောင်ရွာသူတောင်ရွာသားတို့၏ဂုဏ်ပုဒ်ကို အနည်းငယ် ဖော်ပြပါရစေ။

တောင်ရွာသူ တောင်ရွာသားများသည် ရိုးသား၍ ရတနာ သုံးပါးကိုကိုင်းရှိုင်းကြသည်။ ဘုန်းကြီး၊ ဆရာ၊ မိဘကဲ့သို့ ဂုဏ်ကြီးသော ... အသက်ကြီးသော သူများကို လေးစားတတ်သည်၊ လူကြီးများ၏ ဆုံးမသွန်သင်ချက်ကို လူငယ်များက နာယူကြသည်၊ သည်းခံစိတ် ရှိ၍ ... အားများမျိုးကိုလည်း သည်းခံတတ်သည်၊ ... ခံနိုင်လောက်အောင် စော်ကားသောလျှင် စော်ကားသူသည် ... ရယူထူးကုတ်ထူး ကြီးစေကာမူ ပြန်ခော်တတ်သည်။ အောက် ... မှာ မှတ်ကာမ်းတင်လောက်သည် ထင်ပါသည်။

မြန်မာခေတ်စနစ် အထက်ဗာလပိပ် ဖောက်နေစဉ် ၁၉၂၂ ခုနှစ် လောက်က နတ်မောက်မြို့ပိုင်မှာ 'ဦးဖေဘ'ဆိုသူဖြစ်သည်။ သူသည်

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့ပိုင်ဖြစ်ရုံမက မြို့နယ်ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် ကျေးရွာသူကြီး၊ မြို့နယ်တရားသူကြီး၊ အခွန်တော်အရာရှိ၊ ရှေ့ကိုကြားချက်လည်း ကြီးသည်။

တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် ဦးဖေဘာသည် နတ်မောက်မြို့နယ်အတွက် အာဏာရှင်ကလေး ဖြစ်သည်။ သူကြီးမှာ ဦးတလုပ်ဆိုသူ ဖြစ်သည်။ သူကြီး ဦးတလုပ်သည် မြို့ပိုင် ဦးဖေဘာနှင့် တည့်အောင် အမျိုးမျိုး ကြိုးစား၍ ပေါင်းရသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့နှစ်ဦး တစ်ဖြေးဖြေး စိတ်ဝမ်းကွဲသွားကြသည်။

ထိုအခါ ဦးတလုပ်သည် "မြို့အုပ်အမိန့်ရှေ့မှ အမှုစစ်မည်သည်။ ကျေးရွာလက်စွဲသဘောဥပဒေအရ မည်သူမဆို မိမိတို့ရွာ၌ ဒုက္ခကိုသည့်ကိစ္စ များကို ရှင်းလင်းရန် တာဝန်ရှိသည်။ မရှင်းလင်းသူအား ဒဏ်ငွေ တင်ရမည်ဟု ပါရှိသည်" ဆိုကာ မြို့ပိုင် ဦးဖေဘာအား ဒဏ်ငွေ ၅ ကျပ် တပ်လေသည်။

ဤသို့ မြို့ပိုင်အား ဒဏ်ငွေတပ်သဖြင့် သူကြီး ဦးတလုပ်ပြုတ် သွားသည်၊ ပြုတ်မည်ကိုလည်း ကြိုတင်သိသည်။ သို့ပါလျက် ဦးတလုပ် သည် နတ်မောက်သား 'သွေး' ဟု ပြောရက် ပြတ်ပြတ် သားသား လုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသူပြုတ်ပြီးနောက် ဦးတလုပ်သည် ဂျီ-စီ-ဘီ-အေ ခေါင်းဆောင်တယောက် အနေဖြင့် ဝံသာနုလုပ်ငန်းကို ဇောက်ချ လုပ်ကိုင်သွားလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းခေတ်တွင် မည်သည့် အခွင့်အရေးကိုမျှ မယူဘဲ ဖ-ဆ-ပ-လ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေး အတွက် အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်သွားလေသည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကို မှတ်တမ်းတင်လောက်သည်ဟု ကျွန်တော် ဆိုခြင်း မှာ အင်္ဂလိပ်ခေတ်တွင် ငါးနှစ် မြို့အုပ်အဖြစ်ရှင်း၊ ဂျပန်ခေတ်တွင် သုံးနှစ်နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်အဖြစ်ရှင်း ဆောင်ရွက်နေစဉ် ကျွန်တော် သည် နယ်အသီးသီးကို ရောက်ခဲ့သော်လည်း မြို့ပိုင်အား ဒဏ်တပ်ဝံ့ သောသူကြီး မတွေ့ခဲ့ဘူးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

[အချို့ဗိုလ်များက နတ်မောက်သားများသည် 'မိုက်ရူးရဲဆန် သည်၊ အခွင့်အရေးမယူတတ်' ဟု ဆိုကောင်းဆိုကြပေမည်။ မိမိ ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်တတ်သူ၊ အခွင့်အရေး မယူတတ်သူ မယူချင်သူများကို 'လူမိုက်' ဟုဆိုပါက ကျွန်တော်လည်း လူမိုက်တယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သည်း လူမိုက်တယောက်ဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဆင်နွှဲနေစဉ် က 'ကာမိုက်အလိုရှိသည်' ဟု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကြေးကြော်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နှင့် သူ့ရဲဘော်များ အသက်စွန့်၍ နိုင်ငံခြားထွက်ကာ စစ်ပညာ မသင်ခဲ့လျှင် (ဝါ) 'မိုက်ရူးရဲမဆန်ခဲ့လျှင်'၊ စစ်ပြီးသောအခါ အင်္ဂလိပ် အစိုးရပေးသော ရာထူးကြီးများကို မငြင်းပယ်ခဲ့လျှင် (ဝါ) လူမိုက် မလုပ်ခဲ့လျှင် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်သည်ယနေ့တိုင် ကျွန်ဘဝတွင် ရှိနေဦးမည်ကို အခွင့်အရေးဆရာကြီးများသတိချပ်ကြစေသို့။]

× × ×

နတ်မောက်၏ ပထဝီဝင်အနေအထားနှင့် ပတ်သက်၍ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် ဂျပန်ခေတ်က အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

"မြေလတ်ဟုခေါ်သော မြန်မာပြည်၏ အပူပိုင်းဒေသဖြစ်သောမကွေး စီရင်စု၊ ယခု ရေနံချောင်းခရိုင်အတွင်း ပျဉ်းမနား-ကျောက်ပန်း တောင်း ရထားလမ်းဘက်ခြမ်းတွင် အပူပိုင်းဇုံ ကုန်းမြေမြင့်များ ဖြစ်သော နှမ်း၊ ပဲနှင့် ပင်းအဆီများထွက်၍ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် အတော်တွင်ကျယ်သော မြို့ကလေးတမြို့ ရှိလေသည်။ မီးရထား သွားရာ၏ အနီးအနားတွင် မီးရထားဘက်မှ ဆောက်ထားသော အိမ်တန်းလျားများနှင့် ပွဲစားကုန်သည်များ အနည်းငယ် ရှိခဲ့လ သည်။ ဘူတာ၏ ဝဲဘက်ပတ်လည်တို့တွင် မြေပဲ၊ နှမ်း ခင်း တို့ ရှိ လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ထိုယာခင်းများ၊ [illegible] ရောဆင်သော ဘောင်တန်များ၏ [illegible] နှင့် ကမ္ဘာ့ဗြိဒ်န်ကုဘ်ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

“ထိဘုတာ၏ အနောက်ဘက်[illegible] အား မိုင်ဝက်ခန့်ကျယ်သော [illegible] ‘ခပေါင်းကုန်း’ (သို့မဟုတ်) [illegible] ခန့်ရှိ ရွာကလေး ရှိလေသည်။ [illegible] တကဲကမ်း (အနောက်ပက်ကမ်း) ရှိ [illegible] ညယျာဥ်အချို့ကို တွေ့ရပေသည်။ [illegible] နေရာတွင် အရှေ့ဘက်မှ [illegible] ခန့်ရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာရှိလေသည်။ [illegible] (ရေးလုကြီးများ ပြောသကို) [illegible] မြန်မာ [illegible] ဆင် တုန်းကြီးကျောင်းအား [illegible] ရှိလေသည်။ [illegible] တခင်း အလှန်တင် [illegible] လေသည်။ ထိုမှလှန်လျှင် ပုလိပ်က [illegible] ရှိလေသည်။ [illegible] စာတိုက် ရှိလေသည်။ စာတိုက်၏ [illegible] လှမ်းမကမ်းတွင် အိမ်ခြေ [illegible] ရှိလေသည်။ စာတိုက်နှင့် ရှေ့တည့်တည့် [illegible] ပြောင်ကို ကျော်လွန်၍ [illegible] အကျောင်းနှင့် ကပ်၍ [illegible] ရှိလေသည်။ [illegible] နှင့် ဆက်၍ ယောင့်မှန်ကျကော [illegible] ကြီး လေးဖက်လေးတန်ခြံရုံလျက် [illegible] ပြောင်ပြောင် တောက်နေသော [illegible] သိမ်နားသောရေပ်ကျောင်းများ ရှိလေသည်။ [illegible] ကမ်းတွင် အိမ်ခြေတရာကျော်ရှိ ရွာအရွာ ရှိပြန်[illegible]။

[illegible] အများဆုံးနှင့် [illegible] ဖရေး, ဟာချိ, မြို့အုပ်, ရွှေခန, [illegible] သဲချောင်း [illegible] ကျည်းသျက်ရှိသော ရွာပင် [illegible] မှတ်မောသည်ဟုရင်း၊ တောင်ရွာဟုရင်း [illegible]။

“[illegible] ပိဋကတ်ကျမ်း တည်ဆောင်သွား သည်ဟု ဆိုလေသည်။ [illegible] မှတ်တမ်းအရကား [illegible] အနောက်ရထား [illegible] ကို [illegible] ဟု မှတ်သားဖွယ်သည်။”

‘မိုးနွဲ့ [illegible] ဦးကြွေ [illegible] မြန်မာစာပေလောကတွင် ထင်ရှား [illegible] နတ်မောက်သား စာဆိုတော်ကြီး ဦးကြွေ [illegible] နတ်မောက်နှင့်မုတ်သက်၍ အောက်ပါကဗျာထပ်ကို သီကုံး [illegible] ခဲ့လေသည်။

“[illegible] မင်းပိဋကတည်ယောင် [illegible] အောင်နက်သန် မြေနဂိုရ်မှာ၊ ရှေ [illegible] ဝေယျခုံရောင်မြူး၊ ရေယမုန် [illegible] ယပြမေ့ [illegible] ရှန်း၊ [illegible] ဝန်းခပက်လည်။ ။ရွှေမောက်မြို့ [illegible] လေး။”

www.burmeseclassic.com

ဦးဖာနှင့် ဒေါ်စု

ဗိုလ်ချုပ်၏ မိဘ

အောင်ဆန်း၏ဖခင် ဦးဖာသည် လယ်သမားမျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်သူ ဖြစ်သည်။ ဦးဖာ၏ဖခင်မှာ ဦးဒေကိုးဖြစ်၍ မိခင်မှာ ဒေါ်ဆွဲလေး ဖြစ်သည်။ ဦးဖာသည် ဗုဒ္ဓဟူးသားဖြစ်၍ 'မောင်ဖာ' ဟူသော နာမည်မှာ နေ့လိုက် နာမ်လိုက် မှည့်ထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ တဦးတည်းသော သားဖြစ်သဖြင့် မိဘနှင့်ကာ မိဘများက ချစ်စနိုးစွာဖြင့် 'မောင်ဖာ'ဟု လေ့လာပြောင်ခေါ်ရင်းက 'မောင်ဖာ'တွင်နေဟန်တူသည်။

ဦးဖာသည် မိခင်၏မိခင် ဒေါ်ဆွဲလေးအား 'အမေ'ဟု မခေါ်ဘဲ ကွယ်လွန်သည်အထိ 'မယ်ဆွဲလေး'ဟုသာ ခေါ်လေ့ရှိသည်။ မွေးချင်းမရှိ၊ တဦးတည်းသောသား မောင်ဖာကလေးအား ဖခင်နှင့်ထကွ ဆွေမျိုးသားချင်းများက မိခင်ကို နောက်ပြောင် ခေါ် စေရင်း နှုတ်ကျိုးနေဟန် တူပေသည်။

'ဧကပုတ္တာမနုရက္ခေ'ဟူသည်အတိုင်း လယ်သမားကြီး ဦးဒေကိုးသည် မိမိ၏ သားကလေးမောင်ဖာအား မည်သည့်အ လုပ်ကို မျှ [illegible]ခြင်းသည့်အတိုင်း လယ်သမားသား မောင်ဖာသည် ဓားရှည်ကိုင် ကောင်း[illegible]မောင်းကတတ်ချေ။

[illegible] ၁၂၂၉-ခုနှစ်၊ မောင်ဖာသည် ၁၂၄၇ ခု အထက်မြန်မာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်းပိုက်သောအခါ ၁၀-နှစ် [illegible]သားအရွယ် လူပျိုပေါက်ကလေး ဖြစ်နေပေပြီ။ ကာလသုံးနှင့် [illegible]ကြိုက်နေရာ ဖခင်ဦးဒေကိုးက သားမောင်ဖာအား သူ၏ အဖွားအိုနှစ်ယောက် (ဦးဒေကိုး၏ မိခင်နှင့် ဒေါ်ဆွဲလေး၏ မိခင်)တို့ကို နွားလှည်းဖြင့် ဆွေမျိုးများရှိရာ ရွာတစ်ရွာသို့ အပို့ခိုင်း လိုက်လေသည်။

မောင်ဖာသည် အဖွားအိုနှစ်ယောက်ကို တင်ဆောင်၍ လှည်းမောင်းသွားရာ နွားများဆွဲဆောင်သည့်အတိုင်း ရိုးမြှောက်များ ပြည့်နှက်နေသော လယ်ကွက်များကိုဖြတ်၍ မောင်းလေသည်။ လှည်းဆောင့်လွန်းသဖြင့် အဖွားအိုနှစ်ယောက်က "လူကလေးရယ်၊ အမေတို့ ဆင်းလျှောက်ပါ့မယ်ကွဲ့"ဟု ညည်းတွားပြောဆိုသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့အား ပြော၏ ဦးဖာသည် ရယ်မောပြောဆိုဘူးပါသည်။

လယ်သမားလုပ်ငန်း မတတ်ကျွမ်းသော်လည်း မောင်ဖာသည် ဉာဏ်ကောင်း၍ ဝီရိယရှိသည်။ ရွှေဒိုးရွာ နတ်မောက်ပေါက်ရာ ကျောင်းဆရာတော်ထံတွင် ပညာသင်ကြားရာ၊ မကြာမြင့်မီ ဆရာလောက်ထံတက်၍ ဆရာဘုန်းကြီးနှင့်အတူ အခြားဆရာတော် ဝပ်ပါးထံ သွားရောက် ပညာသင်ကြားရသည်ဟု သူ၏ သူငယ်ချင်းများက ပြောဘူးပါသည်။ ဉာဏ်နှင့်ဝီရိယရှိကြောင်းကို နောင်ကြီးလာသောအခါ တတိယတန်း ရှေ့နေစာမေးပွဲဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ မြန်မာတပြည်လုံးတွင် တတိယဆုရခြင်းက သက်သေခံပေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဦးဖာသည် ဒိုးပဲ့ယောင် သည် ဖြစ် နေ ပြီး လိုင် စီးပွားရေးကျပ်တည်းမှုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေသည်။ ငွေကြေး အကံ ခံကာ ရှေ့နေကျောင်းကို မတက်နိုင်ရှာဘဲ တက်နိုင်သူများ

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှတ်စုစာအုပ်များကို ဇွဲသီးသွားကျက်မှတ်၍ စာမေးပွဲဖြေရလေသည်။ အောင်စာရင်း ထွက်လာသော စာအခါ ... ခုပင်ကုလ အသည်များနှင့်တကွ ... မိတ်ဆွေများထက် ဒုတိယတန်းဖြင့်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ရှေ့နေစာမေးပွဲကို အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် အောင်ခဲ့သော်လည်း ဦးဖသည် ရှေ့နေတစ်ယောက်အဖြစ် အောင်မြင်မှုမရှိပေ။ ရိုးသား၍ စကားအလွန်နည်းသော ဦးဖ၏ သိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအတွက် ရှေ့နေ တစ်ယောက်အဖြစ် အောင်မြင်မှုမရှိသည်မှာလည်း အံ့သြရန်မရှိပေ။ ဦးဖသည် အခြားရှေ့နေများကဲ့သို့ အမှုမဆင်တတ်သည့်အပြင် မိမိ အမှုသည် မှုန်ဖွဲ့နေသော အကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ် သည်၊ တရားသူကြီးကိုလည်း မခယတတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုသည် များသည် ဦးဖကို မငှားလိုကြသည်မှာ မထူးဆန်းလှဟု ထင်ပါ သည်။ ဦးဖ၏ မည်မျှ စကားနည်းသည်ကို ကျွန်တော်တို့သားများ ကျောင်းပိတ်၍ အိမ်ပြန်သွားသော အခါ ရောက်သည့်နေတွင် “မင်းတို့ကျောင်းမှာ ... ကောင်းရဲ့လား” ဟု မေးရုံမျှသာ ပေ ကျောင်းပြန်ဖွင့်သည့်နေ့အထိ ကျွန်တော်တို့အား စကား မပြောတော့ပေ။ ကျောင်းပြန်ခါနီး ကျွန်တော်တို့က ကန်တော့ကြ သောအခါ မိမိဖတ်နေသော စာအုပ်ပေါ်မှ ကျော်ကြည့်ရုံမျှသာ ဘာစကားမျှ မပြောပေ။

မိခင်ဖြစ်သူက “ဘုန်းကြီးပါစေ၊ သက်ရှည်ပါစေ၊ အနာအမျိုး ကျိုးဆယ့်ခြောက်ပါး ကင်းပါစေ” စသည်ဖြင့် ဆုပေးလေ့ရှိသော် လည်း ဦးဖသည် မျက်လုံးပြူးကြည့်ရုံသာ ကြည့်လေ့ရှိသည်။ စကားမပြောသော်လည်း သားသမီးများ အနေအထိုင်ရှုပ်ပွ ခြင်း မျက်နှာတင်းထားခြင်း၊ ဆံပင်ကြီးမားခြင်းမျိုး အလျှင်း မရှိဘဲ စာဖတ်၍သာ နေရလေ့ရှိသည်။

သူ့ နေ့လယ်နေ့ခင်း အိပ်နေစဉ် ကျွန်တော်နှင့် အောင်ဆန်း သည် အိမ်ပေါ်တွင်ပင် ဘာ ... တန် ရှုက်... လေ့ရှိရာ အိပ်၍

... သဖြင့် “ဘယ်ကောင်တို့ အကောင်တွေဘဲကွာ” ဟု ပြောကာ ... သွားလေသည်။ စကားနည်းသော်လည်း သားသမီး များကို ကြပ်မတ်ကြားခြင်းပြုသည့် ဖခင်ပေ။

ဦးဖအား နတ်ဘဲမလာတော်လို့လူများက လူရိုး လူကောင်းဟု အသိ အမှတ်ပြုကြလေသည်။ ဘာသာရေးအစား လုံးဝမရှိဘဲ ငါးပါးသီလ ... ရှိရပေမည်။ သို့သော်လည်း ဦးဖသည် ဘုရားကျောင်းကန် ... ကြာကြာ သွားလေ့မရှိ၊ လူသိရှင်ကြား ဘုရားရှိခိုးခြင်းလည်း မရှိပေ။ ကျောင်း ကန် ဘုရား သွားခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုးခြင်းထက် ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်ရေးကို အလေးထားဟန်တူပေသည်။ “ကိုယ်ကောင်း ခေါင်းဘယ်မရွှေ့” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင် ... လျက် ဦးဖသည် ပညတ်တော် ပရမတ်တရားကို ပိုမိုအလေးပေး ... ရှိသည်။

ဦးဖအား ‘ရိုးရိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြံ’ တတ်သူဟု ဆိုလျှင် မှားမည် မထင်ပါ။ အနေအထိုင် အစားအသောက် အလွန်ရိုးလျက် ဂုဏ် ... ကို အလျှင်းမမက်ပေ၊ ဝါရင့်သော တတိယတန်း ရှေ့နေ ... ရွေးကောက်ထားရုံဖြင့် အလိုအလျောက် ဒုတိယတန်း ရှေ့နေ ... နိုင်ရာ ယခု ရှေ့နေများက ရွေးကောက်ထားသော်လည်း ဦးဖ သည် မည်သည့်အခါမျှ မရွေးကောက်ထားပေ။ သူ့မိတ်ဆွေများက ဒုတိယတန်းရှေ့နေအဖြစ် ခံယူရန် တိုက်တွန်းသော်လည်း “ဘာ လုပ်ဖို့လဲဗျာ....၊ ဒါတွေက ပကာသနတွေပါ” ဟု ပြန်ပြောလေ့ ရှိသည်။

ထက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များက သမာဓိမြို့ဝန်လုပ်လိုက ထောက် ခံပေးမည်ဟု ပြောသော်လည်း လက်မခံခဲ့ပေ။ ထိုအချိန်က အချို့ ... မိဘများက သမာဓိမြို့ဝန်ဖြစ်ရန် အမျိုးမျိုး ကြိုးစားကြသော် လည်း ဦးဖကား “အသကာပေါ်ကွ၊ အစိုးရက သက်သက် ညာနိုင်း တာပါ....” ဟု ပြောခဲ့ရှိပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဖာသည် မည်သူ့အပေါ်မျှ အာဃာတမထား၊ မည်သူနှင့်မျှ ရန်မဖြစ်ပေ။ မိမိဘိုခ်ပေါ်တက်လျက် မိမိသားအောက် [illegible] မည်သို့မျှ တုံ့ပြန်ခြင်း မပြုပေ။ (ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အသေး စိတ်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ဖတ်ရပါလိမ့်မည်။)

ဦးဖာသည် ကံယုံသူဖြစ်သည်။ အိမ်တွင်း [illegible] ငွေ မည်သည့်လက်နက်မျှ ကိုင်ဆောင်လေ့မရှိ။ [illegible] ထမ်းဆောင်၍ သေနတ် ကိုင်ဆောင်ပါက လိုင်စင်ရ [illegible] လည်း မည်သည့်အခါမျှ လိုင်စင်မလျှောက်ခဲ့ပေ။ [illegible] သေနတ် ကိုင်ဆောင်ခြင်းမှာ လုံခြုံရေးအတွက်သာမက ဂုဏ်ကာသရေအတွက် လည်း ဖြစ်သည်ဟု အများက ယူဆကြသည်။ သေနတ် [illegible] တောင်းရန် သူ့မိတ်ဆွေများက တိုက်တွန်းသောအခါ "[illegible] ငွေကုန်ခံပြီး ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်ရှာမလဲ" ဟု ပြန်ပြောလေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော်မှတ်မိသမျှ ဆိုရလျှင် ကျွန်တော်တို့ အိမ်တွင် [illegible] ဓားချောင်းသာ ရှိသည်။ ထိုလှံကိုသည်း [illegible] ထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ ချောင်ကျကျချောင်ကြားပစ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုလှံအကြောင်း မှတ်မိနေသည်မှာ ကျွန်တော်နှင့် အောင်ဆန်း ငယ်စဉ်က ထိုလှံဖြင့် ကောက်တဲ့အကောင်ကို [illegible] သော အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က နတ်မောက်တွင် မြွေဆိုး အလွန်ပေါသည်။ နတ်မောက်သားများသည် များသောအားဖြင့် ညအခါ [illegible] ဆင်းသောအခါ ဒုတ်၊ လှံ စသည့် လက်နက်များကို ကိုင်ဆောင် [illegible] ထူထဲပုံလဲသော ဖိနပ်များ စီးဆင်းလေ့ရှိသည်။ ဦးဖာက ဘာ လက်နက်မျှ မကိုင်ဆောင်ဘဲ ရိုးရိုးခြည်သွပ်ဖိနပ်ကိုပင် စီး၍ ဆင်းလေ့ ရှိသည်။ မြွေအန္တရာယ်ရှိကြောင်း ဇနီးနှင့် သားသမီးများက သတိ ပေးသောအခါ "မြွေကိုက်ခံသေရတဲ့ ကံပါလျှင် [illegible] အဖွားတယောက် မျက်စိကွယ်နေ၍ ဘယ်မှ မသွားသော်လဲ အိမ်ဆို ထဲမှာပင် မြွေကိုက်ခံသေရကယ်" ဟု ပြန်ပြောလေ့ရှိသည်။ ဇနီး ဒေါ်စုက "နေ့ရောတိုင်း ကံယုံနေလို့မဖြစ်ဘူး၊ ကံယုံ ဆူချမနင်းနဲ့ ဆိုတဲ့ စကားလဲ အရှိသားဘဲ" ဟု ပြောသောအခါ ဦးဖာသည် ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ခပ်မဲ့ပြုံးနေတတ်သည်။ သူသည် 'ကမ္မ သကတ္တာ' ဟူသော တရားကို အကြွင်းမဲ့ လက်ခံယုံကြည်သူ ဖြစ်သည်။ (ဤနေရာတွင် ဇနီး ဒေါ်စုနှင့် ကွာခြားပုံကို နောက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရပါ လိမ့်မည်။)

ဦးဖာ၏ စိတ်နေသဘောထားကို ဤမျှ အသေးစိတ်ဖော်ပြခြင်း မှာ အောင်ဆန်း၏ စိတ်နေသဘောထားကို သုံးသပ်ရာ၌ အထောက် အကူ ဖြစ်စေရန်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးပါးသီလ မြဲသူ၊ ကံယုံသူ လူရိုးလူကောင်းကြီး ဦးဖာသည် အသက် ၆၄-နှစ် အရွယ်တွင် နတ်ပေါက်ဥပင့် နှစ်လခန့် နာမကျန်း ဖြစ်ပြီးနောက် ၁၉၃၁-ခု၊ မေလ ၁၈-ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွား လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အောင်ဆန်းသည် အသက် ၁၆-နှစ်သား အရွယ် ဟိုက်စကူးကျောင်းသားဖြစ်၍ ကျွန်တော်မှာ အသက် ၂၁-အရွယ် ကောလိပ်ကျောင်းသား ဖြစ်ပါသည်။

× × ×

ဒေါ်စု။ ။အောင်ဆန်း၏ မိခင် ဒေါ်စုသည် သူမ မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိသည့်အတိုင်း ဆွေကြီးမျိုးကြီးမှ ဆင်း သက်သူ ဖြစ်သည်။ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၉-ခုတွင် အဘ ဦးမြတ်အေး၊ အမိ ဒေါ်သူဇာတို့မှ ဖွားမြင်၍ မွေးချင်း ၇-ယောက် အနက် အကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။ တနင်္ဂနွေသမီး ဖြစ်သောကြောင့် 'မစု' ဟု မှည့်ထားပြီး သူမ၏ ဦးရီးတော်သူ 'ပင်း၊ နတ်မောက်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ပန်းတောင်း သုံးမြို့ဝန် ဦးမင်းမောင်က [illegible] ဒေါ်စောရှိသည်ဟု ပြောဘူးပါသည်။

\+ × +

ဦးမြတ်အေး။ ။ဒေါ်စု၏ ဖခင် ဦးမြတ်အေးသည် [illegible] သားကြီး [illegible] ဖြစ်သော်လည်း [illegible] လုပ်ငန်းတွင် အတော်ကျွမ်းကျင်သည်။ ယိုးဒယားနိုင်ငံ [illegible] တွင် အပကြေးငွေဖြင့် အိမ်ယာဆောက်လုပ်ပေးသူများ (ဝါ) လက်သမားလုပ်စားသူများ မရှိပေ။ လူကယောက်အိမ်ဆောက်လိုက ရွာရှိလူကုန်ဝိုင်းဆောက်ပေးလေ့ရှိသည်။ [illegible] အိမ်ဆောက် ပေးသူများအား ထမင်းကျွေးရုံသာပါ။ [illegible] အိမ်ဆောက်သည့်နေရာတွင် ဦးမြတ်အေး [illegible] သည်။ ကျွန်တော် မှတ်မိသောအချိန်တွင် ဦးမြတ်အေး [illegible] အသက်ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်တိုင် ပင်ပန်း [illegible] မပြုနိုင်သော်လည်း အားမှုထိုင်ကျွက် မည်သို့မည်ပုံ ဆောက်လုပ်ရမည်ဟု ညွှန်ကြားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ [illegible] သာမန်ကြည့်ရုံဖြင့် အိမ်မည်ကာ [illegible] စသည်ဖြင့် ပြောနိုင်သူဖြစ်သည်။

နတ်မောက်ရှိ ကျွန်တော်တို့ [illegible] ဦးမြတ်အေး၏ ကြီးကြပ်မှုဖြင့် ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ ယနေ့ [illegible] ၅၁-နှစ်ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဦးမြတ်အေးသည် [illegible] ကျေးချင်မေ့ချစ်စိတ်ရှိ၏ [illegible] ရပ်ရွာမှ အသိမိတ်ဆွေများသာမက [illegible]

[illegible] ဟု သူ၏တနီး ဒေါ်သူဇာ [illegible] မပြောဘူးပါသည်။ အိမ်ရှင်မ ဒေါ်သူဇာ [illegible] သမင်း၊ဟင်း ထမင်း [illegible] ညည်းညူလေ့မရှိသည်။ **တစ္စတ္တပါမောက္ခ**

မကွေးပရိယတ္တိစာသင်တိုက်

မေဓာ္ဘာရှင်စာဖြည့်တိုက်

(၁)ရပ်ကွက်/ဒဂုံအံရ။

ဒေါ်သူဇာ။ ။ဒေါ်စု၏မိခင် ဒေါ်သူဇာ အကြောင်း ဖော်ပြရာတွင် သူမ၏ဖခင် ဦးရွှေနီနှင့် မောင်များ [illegible] ဦးမင်းယောပ်၊ သုံးမြို့ဝန် ဦးမင်းမောင် [illegible] အကြောင်းပါ မဖော်ပြလျှင် ပြည့်စုံမည်မထင်ပါ။

\+ +

ဦးရွှေနီ။ ။ဦးရွှေနီသည် မြန်မာဘုရင်ခေတ်တွင် နတ်မောက်မြို့သူကြီး ဖြစ်သည်။ မင်းတုန်းမင်း အထွတ် အတိပ်ရောက်သောအခါ လူရှင်း (ရှေးအခေါ် အိမ်တော်ပါ လက်ျာ) တယောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ယိုရာ [illegible] [illegible] နတ်မောက်မြို့သူကြီးလောက်သာ ယူခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ [illegible] လက်မြန်သဖြင့် ဆွေမျိုးသား ချင်းများကပင် [illegible] အသိအမှတ်ပြုကာ ရှိကြ [illegible] သည်။

တနေ့တွင် [illegible] ဦးလေးဖြစ်သူက "[illegible]" ဆိုကာ [illegible] အကောင်းပေးအပ် [illegible] ဟု ဆိုသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးရွှေနီကား လက်ရှိးရည်ရော နောက်...ပြည်... လက်ခံပ်လည်း အလွန် တော်လေသည်။ ရွှေးခေတ်ကိုးစံအ... နတ်မောက်မြို့နယ်အတွက် ပဒေသရာဇ် အာဏာရှင်ကလေး... အလွန်တန်ခိုးကြီးလေသည်။

သို့တစေလည်း ဦးရွှေနီသည် မိမိပိုင် ကြက်များ အနှေး... ကျ ပျောက်ဆုံးသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

အာဏာရှင်၏ ကြက်များကို ခိုးရဲသည့် လက်သည်တရား... မည်သူမျှ ရှာမပေးနိုင်ကြချေ။ ဦးရွှေနီ၏ အိမ်နားတွင် ဦးမြတ်... ဆိုသူ၏အိမ် ရှိလေသည်။ ဦးမြတ်သာသည် ညစဉ်ကျယ်လော... အော်လျက် ဘုရားရှိခိုးလေ့ရှိသည်။

ဦးရွှေနီသည် "ဒီအကောင် ညတိုင်း လူသိရှင်ကြား ဘုရား... တယ်၊ ဝန်မျိုးက ဆင်းသက်သူ အယည်ကြီးပျက်ဖြစ်၍ အကော... ကြိုက်သူဖြစ်တယ်၊ ငါ့ကြက်ခိုးတာ ဒီကောင်ဖြစ်မှာဘဲ" ဟုစဉ်း... မိလေသည်။ သို့စဉ်းစားမိသည့်အတိုင်း မိမိတပည့်များ၏ တား... ချက်ကို လက်မခံဘဲ ဦးမြတ်သာအိမ် ဟက်ရှာရာ အိမ်ထုတ်... တွင် အိုးများနှင့် ထည့်ထားသော ကြက်မွေးများကို တွေ့ရ... သည်။ ဦးမြတ်သာကလည်း မြို့သူကြီး၏ ကြက်များကို ခိုး... သတ်စားမိပါကြောင်း ဝန်ခံရလေသည်။

ဦးရွှေနီကား ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူမဟုတ်ပေ။ ဦးမြတ်သာ... မှားကြောင်း ဝန်ခံသောအခါ ဘာမျှမလုပ်ဘဲ ဆိုဆုံးမ ရုံ... (ယခုခေတ် အသုံးအနှုန်းအတိုင်း ရေးရသော်....) ပညာပေးရုံမျှ... ကျေနပ်လေသည်။

အချို့ကျေးလက်တောရွာများတွင် ယနေ့အထိ အလေ့အ... ရှိသကဲ့သို့ နတ်မောက်တွင်လည်း ရှေးအခါက ကြက်သတ်... မီးမြှိုက်စားသောက်လေ့ရှိကြသည်။ ဦးမြတ်သာကား ခိုးရာ... ကြက်များကို မီးမမြှိုက်ရဲသဖြင့် ရေနွေးဖျောကာ ကြက်မွေးမျ...

နတ်ရှိ ချက်ပြုတ်စားသောက်လေသည်။ 'လိုလျှင်ကြံဆ-နည်းလမ်းရ' ဆိုသည့်အတိုင်း ဦးမြတ်သာသည် ကြက်မီးမြှိုက်သည့်စနစ်မှ ရေနွေး ဖျော အမွေးနုတ်သည့်စနစ်သို့ (နတ်မောက်တွင်) ပထမဆုံး တီထွင် ပြောင်းလဲသူဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဦးမြတ်သာ အကြောင်း ကြားဘူး၍ ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ် ကစ၍ ဘုရားတရား အလွန်ကြည်ညိုဟန် ပြုသူများ၊ (အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးသမားများ)ကို ဂရုစိုက် ကြည့်မိပါသည်။ "ကြောင်သူ တော် ဆိုတာ ယခုခေတ်မှမဟုတ်၊ ရှေးခေတ် ကလည်း ရှိခဲ့ပါ တကား" ဟုလည်း သဘောပေါက်မိပါသည်။ ကျွန်တော့် သဘော ထားကို ပိုမိုခိုင်မာစေသည့် အခြား သာဓကများလည်း တွေ့ဘူး ပါသည်။

ကျွန်တော်ကို ဦးတော်ကယောက်သည် ညနေတိုင်း ဘုရားသွား ၍ ဝတ်ပြုလေ့ရှိသည်။ အိမ်တွင် အမြဲတမ်းလိုလို ပရိတ်ရွတ်နေလေ့ ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ထိုဦးတော်သည် မိမိအကိုအား သူရသင့် ရထိုက်သည့် အမွေများကို ခွဲမပေးဟု ကြားသိရဘူးပါသည်။ ငယ်စဉ် အစိုးရအလုပ် လုပ်နေစဉ်ကလည်း အရက်မသောက်၊ ဖဲမရိုက်၊ ဘုရား တရား အလွန်ကြည်ညိုသည်ဆိုသော အရာရှိကြီးများ လပ်စားသည် ကို တွေ့ခဲ့ရဘူးပါသည်။ ထိုသူများကား "ပါးစပ်က ဘုရား-ဘုရား၊ လက်က ကားယား၊ ကားယား" ဆိုသူများပေတည်း။

ဤသာဓကများကို အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်တွင် ရတနာသုံးပါး အမှန်ကိုင်းရှိုင်းသူများကို စော်ကား လိုစိတ် မရှိကြောင်း စာဖတ်သူများ ယုံကြည်စေလိုပါသည်။ ကြောင် သူတော်ဟူ၍ ဘာသာရေးလောကတွင်မက နိုင်ငံရေးလောကတွင် လည်း အများအပြားရှိကြောင်း သတိချပ်ကြစေလိုပါသည်။

ဦးရွှေနီအကြောင်း ဆက်ရေးရသော် သူသည် ခေတ်အလျောက် ပညာတတ်တယောက်ဟု ဆိုရပေမည်။ သူ့ခေါ်း မယ်စိုး၏ဟူများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သော ဦးမင်းယောင် (ရွှေလဆောင် ...) တွက်ကြည့်ရာ ဦးမင်းယောင်မှာ လက်ရုံးရည်သမား၊ ဦးမင်းမောင်မှာ နှလုံးရည်သမားဟု တွေ့လေသည်။ သို့ တွေ့သည့်အတိုင်း ဦးမင်းမောင်ကို သူကိုယ်တိုင် ပညာသင်ပေးရန် စီစဉ်လေသည်။

ဦးမင်းမောင်တို့မှာ ငယ်စဉ်က မိခင်ဆုံးသွား၍ မိတဆိုးကလေးများဖြစ်ကာ ဆွေမျိုးအားလုံးက ဝိုင်းဝန်းအလိုလိုက်ထားသဖြင့် ကောင်းစွာ ပညာမသင်ခဲ့ကြပေ။

ဦးမင်းမောင် လူပျိုပေါက်ကလေးဖြစ်တော့မှ ဦးရွှေနီက ခေါ်ယူ ပညာသင်ပေးရလေသည်။ ဦးရွှေနီမှာ အလွန်စိတ်ထက်သူဖြစ်သဖြင့် စာသင်နေရင်း နီးရာနှင့် ကောက်ရိုက်တတ်၍ ဦးမင်းမောင်မှာ မကြာခဏ ထိပ်ပေါက်၊ ခေါင်းကွဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဦးမင်းမောင့် အခေါ် (ဦးရွှေနီ၏ဇနီး) မယ်စိုးက မိမိတူ ဖြစ်အင် ကို မကြည့်ရက်သဖြင့် "ဟယ်....မတတ်ချင်နေပစေ၊ မသင်နဲ့"ဟု တားမြစ်သော်လည်း ဦးမင်းမောင်က ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် ဆက်လက်သင်ယူသည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ဦးမင်းမောင် အတော်အတန် ပညာတတ်သောအခါ ဦးရွှေနီကိုယ်တိုင် မန္တလေးသို့ခေါ်သွားပြီး မင်းတုန်းပင်းယံပါးတွင် အမှုတော်ထမ်းစေသည်။ ပထမ စာရေးကလေး၊ နောက်စာရေးကြီး၊ အခွန်ဝန်၊ သံုးမြို့ဝန် စသည်ဖြင့် ဦးမင်းမောင်သည် တစ်ဖြေးဖြေး ရာထူးတိုးတက် ရရှိလေသည်။

အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း ဦးရွှေနီမှာ မင်းဟုန်းမင်း၏ လူရင်းဖြစ်သဖြင့် အချိန်မရွေး နန်းတော်တွင်း ဝင်ခွင့်ရနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ညီ ဦးပွားကိုလည်း မန္တလေးပို့ထားလျက် အမှုတော်ထမ်းစေရာ ဦးပွားသည် တဆင့်ပြီးတဆင့် ရာထူးတိုးတက်လျက် နောက်ဆုံးတွင် တလုပ်မြို့ဝန် ဖြစ်လာလေသည်။ ပညာတော်သဖြင့် ဦးပွားသည် မြင်းကွန်း၊ မြင်းခုံတိုင် မင်းသားညီနောင်အား ပညာသင်ပေးရလေသည်။

... ၁၂၂၈-ခုနှစ် မြင်ကွန်းမင်းသားတို့ ပုန်ကန်ခြားနားရာ အရေးနိမ့်သဖြင့် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရာတွင် ဦးပွားကိုလည်း ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။

'တန့်ယိုင်ငင် တဆင့်ပေါ်' ဆိုသကဲ့သို့ ညီ ဦးပွား သံယောဇဉ်ကြောင့် ဦးရွှေနီသည် မြင်ကွန်းမင်းသားတို့ တောင်းဆိုသော ဆက်ကြေးပို့ရသည်ဟု အဆိုရှိသည်။ သူပုန်မင်းသားများထံ ဆက်ကြေးပို့မှုကြောင့် ဦးရွှေနီ ရာထူးမှချထားခြင်းခံရလေသည်။ သို့သော် သက်သေခံမလုံလောက်သဖြင့် ရာဇဝတ်မသင့်ပေ။ ရာထူး ပြန် တောင်းရန် မန္တလေးသွားရင်း ဦးရွှေနီသည် မန္တလေးတွင်ပင် ကွယ်လွန်လေသည်။

\+ \+ \+

ဒေါ်သုဇာ။ ။ဦးရွှေနီ၏သမီး ဒေါ်သုဇာ (ကျွန်တော်တို့အဖွား)မှာ ဇာတ်မာန် အပြည့်အဝရှိသည်၊ ပုံပြောလည်း အလွန်တော်သည်။

ကျွန်တော်နှင့် အောင်ဆန်းငယ်စဉ်က အဖွားသည် ညစဉ်လိုလိုပင် ဝိုင်းဖွဲ့ရင်း ကျွန်တော်တို့အား ပုံပြောလေ့ရှိသည်။ ပြောသည့် ပုံများမှာ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် ရာဇဝင် ဖြစ်ရပ်များသာမက ကဗ္ဗည်းသရဲပုံပြင်များလည်း ပါသည်။ ယနေ့ထိ မှတ်မိနေသော ကဗ္ဗည်းပုံပြင် တခုမှာ စာရေးကြီး ဦးဘသက်ဆိုသူ အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ဦးဘသက် သေဆုံးပြီးနောက် တနေ့သ၌ ကလေးငယ် သိပ်ထားသော ပုခက်လွှဲနေသံ ကြားနေရသဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူက "ဘယ်သူလဲ ပုခက်လွှဲနေတာ"ဟု မေးရာ "ငါပါ၊ ငါမကျွတ်သေးဘူး၊ သရဲဖြစ်နေတယ်"ဟု ဦးဘသက်က ပြန်ပြောသည်ဟူသတတ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပွား ဒေါ်သူဇာပြောသော တစ္ဆေသရဲပုံပြင်များ နားထောင်ပြီးနောက် ကျွန်တော်နှင့် အောင်ဆန်းမှာ မှောင်ကျကြောက်ရွံ့သော ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ပြန်ရန် ကြောက်ရွံ့နေတော့ကြလေသည်။

ဒေါ်သူဇာသည် ပုံပြောကောင်းရုံမက လောကကြီးအကြောင်းလည်း ပုံတိုပတ်စနှင့် ပေါ်လိမ်မိမ်းပြောတတ်သူ ဖြစ်သည်။ "ဝက်သားတုံးကြီး ဒုံးခေါင်းလောက် သူများစားတာ မြင်တူးပါနဲ့" ကျွေးသော စကား အသုံးအနှုန်းကို သူမထံမှ ကျွန်တော် ပထမဆုံး ကြားဖူးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူမ၏ ချွေးမကို မကျေနပ်သဖြင့် ပြောပြသောပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိမိသားသမီးမိုးစားသော ရှင်ဘုရင်ကို သတ်မိသဖြင့် ရှင်ဘုရင် လုပ်ရသော တောင်သူကြီးအကြောင်းကို ကြားဖူးကြပါလိမ့်မည်။ တောင်သူကြီး ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သောအခါ မှူးကြီးမတ်ရာများအား မိမိ၏ဇနီးကို အခေါ်လွှတ်လေသည်။ တောင်သူကြီး၏ ဇနီးသည် အဆောင်အယောင်များနှင့် လာသော မှူးမတ်များကို မြင်သောအခါ ထိုင်ရှိခိုးလေသည်။ မှူးမတ်များက "သခင်မကြီး ယခု မိဖုရား ဖြစ်နေပါပြီ၊ သခင်မကြီး၏ ခင်ပွန်း တောင်သူကြီးသည် ရှင်ဘုရင်ကို သတ်မိသဖြင့် ယခု ရှင်ဘုရင်လုပ်နေရပါပြီ..." ဟု ပြောသောအခါ ဝေစေက ထိုင်ရှိခိုးနေသော တောင်သူကြီး၏ ဇနီးသည် ချက်ခြင်းမျက်နှာထား ပြောင်းသွားကာ "ငါ့...ဝေါ်ပေါ် တွဲတင်ဟဲ...." ဟု ပြောသည် ဟုသတတ်။ (ပုံပြောရှင်း- "ငါ့... ဝေါ်ပေါ်တွဲတင်ဟဲ" ဟူသော အပိုင်းရောက်သောအခါ ဒေါ်သူဇာသည် တတောင်ဆစ်နှစ်ဖက်ကို ဟန်ပါပါ ကြွင့် မြှောက်ပြပုံကို ယနေ့တိုင် မြင်ယောင်နေပါသည်။)

ထိုပုံကို ဒေါ်သူဇာပြောခြင်းမှာ မိမိ၏ ချွေးမသည် အညတြ မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာပြီး ယခု မိမိသားနှင့်အကြောင်းပါမှ ဟန်ကြီး

[illegible]ကြီးဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပုံပါသည်။ [illegible] ဆယ်စုနှစ်က အပွားပြောသောပုံကို နားထောင်ခဲ့ပြီး [illegible] ဆောင်လည်း ယခု အသက်ခုနစ်ဆယ်တွင် စိတ်ပြောင်းလဲမှု [illegible] အလေ့အကျင့်ကို မေ့တတ်သူများကို တွေ့ရသောအခါ တောင်သူကြီး၏ဇနီး ပုံပြင်ကို ကြားယောင်မိပါသည်။

+ × +

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေလခရောင်

ရွှေလရောင်ခေါ် ဦးမင်းယောင်မှာ ဒေါ်သုဇာဇင် မောင်တဝမ်းကွဲဖြစ်၍ ယခုအခါ မြို့သစ်မြို့နယ်ထောက်ပံ့ပါဝင်သော မြို့လုလင်မြို့သူကြီးဖြစ်သည်၊ ငယ်စဉ်ကပင် ခေါ်ယန်၍ ပြတ်သားသည်။ ညီ ဦးမင်းမောင်မှာ နှလုံးရည်သမားပီပီ ပျော့ပျောင်း နူးညံ့သည်။ တနေ့တွင် ဦးမင်းယောင်က ဦးမင်းမောင်အား ကြက်သတ်ခိုင်းသည်။ ဦးမင်းမောင်က ငြင်းဆန်သောအခါ "ကြက်မသတ်ရဲတဲ့အကောင် ကြက်သားမစားရ"ဟု ဆိုကာ ဦးမင်းယောင်သည် ညီကလေး ဦးမင်းမောင်အား ကြက်သားဟင်းမကျွေးဘဲ ထားသည်ဟု အဆိုရှိသည်။

ရာထူးအားဖြင့် ကြီးသော်လည်း မြို့ဝန် ဦးမင်းမောင်သည် မြို့သူကြီး ဦးမင်းယောင်ကို အလွန်ကြောက်ရလေသည်။ အခါ ဦးမင်းမောင်တပည့်နှင့် ဦးမင်းယောင်တပည့်တို့ လက်ဝေ့ သတ်ကြရာ ဦးမင်းမောင်တပည့်နိုင်သဖြင့် ဦးမင်းမောင်က ပုဝါကိုင်သချုံသည်။ ဦးမင်းယောင်က ရှုံးသော သူ့တပည့်အား ပုဆိုးလဲဟည်ဆုချသည်။ မြို့သူကြီးတပည့်များသည် ဆုအသားကိုဖြင့် မြို့ဝန်တပည့်များကို "ဖုတ်လေသည့်ငါးပိ ရှိသည်ဟုပင် မထင်ကြ" ဟု အဆိုရှိသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၇-ခုနှစ် အလက်ပမာပြည်ကို ဗြိတိသျှသိမ်းပိုက်ပြီး ဇာနည်တမျိုးသားလုံးအား ကျွန်ပြုလုပ်သောအခါ ဦးမင်းယောင်သည် 'သူ့ကျွန်မခံပြီ' ဟူသော အာဇာနည် စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားများအား ပြောင်မြောက်စွာ တော်လှန်ခဲ့လေသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားများက "မြို့အုပ်ရာထူး ပေးမည်၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပါ" ဟု ဖြားယောင်းသော်လည်း ဦးမင်းယောင်သည် "ကုလားကျွန် အဖြစ်မခံနိုင်"ဆိုကာ မြို့လုလင် အရှေ့ဘက်ရှိ 'ကုံ့ဒွဲ'တွင် တပ်စခန်း အကြီးအကျယ် ပြုလုပ်ကာ ခုခံတော်လှန်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်က နတ်မောက်ရွာဆော်ဖြစ်သော ဦးဘိုးခင် ပြောဘူးသည်ကို ပြန်လည်ဖောက်သည်ချလိုက်ပါသည်။ ဦးဘိုးခင်သည် ဦးမင်းယောင်တပ်တွင် အမှုထမ်းဘူး၍ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တော်လှန်ရေးမှ အတွေ့အကြုံများကို မြိန်ရေယှက်ရေ ပြောပြလေ့ရှိသည်။

ဦးမင်းယောင်သည် သတ္တိကောင်းရုံမက အလွန် သတိဝီရိယရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။ ပုဆိုးကို အမြဲခါးတောင်းကျိုက်ထားလျက် အိပ်သောအခါပင် ခါးတောင်းကျိုက်မဖြုတ်ဟု ဆိုသည်။ ဦးမင်းယောင် ခါးတောင်းကျိုက်ဖြုတ်သည်မှာ စေတီပုထိုးများမှ ခေါင်းလောင်းများကို ဖြုတ်ယူသည့်အချိန်တွင်သာ ဖြစ်သည်။ လက်နက်လုပ်ရန် ပစ္စည်းလိုမှကား ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီများသို့ သွားရောက်၍ ခါးတောင်းကျိုက်ဖြုတ်လျက် ဝပ်ချကာ "အရေးတော်ပုံ အောင်တော့ ဒီထက်ကြီးတဲ့ ခေါင်းလောင်း ပြုလုပ် လှူဒါန်းပါမည် ဘုရား..."ဟု လျှောက်ကာ ခေါင်းလောင်းများကို ဖြုတ်ယူသော ရှိသည်။ ထိုခေါင်းလောင်းများကို အရေကျိုလျက် အမြောက်များ လုပ်လေသည်။

ဦးဘိုးခင်ပြောပြချက်အရ ဦးမင်းယောင်နှင့်တကွ သူ့တပ်သား များသည် အလွန်အလုပ်လုပ်သူများ ဖြစ်လေသည်။ မည်မျှ အလုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်သနည်းဆိုလျှင် ခေါင်းဖီးရန်ပင် အချိန်မရချေ။ တခါတ
အချိန်အနည်းငယ်ရ၍ အင်္ကျီဖက်တချပ်ပေါ်သို့ ခေါင်းဖီ ချလိုက်ရ
သန်းမြောက်မြားစွာ ကျလာသဖြင့် အင်္ကျီဖက်ကြီးပေါ် ရွေ့သွားသည်
ဟူသတတ်။

မည်မျှပင် သတ္တိဗျူဟာကြီးနှင့် ပြည့်စုံ၍ လုံ့လဝီရိယ ကြီးစေကာမူ
လက်နက်ချင်းမမျှသဖြင့် ဦးမင်းယောင်သည် နောက်ဆုံးတွင် ကျဆုံး
ခဲ့ရလေသည်။ဦးမင်းယောင် ကျဆုံးပုံကို ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်
မှိုင်းက 'သခင့်ဋီကာ' စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း လေးချိုး
ကြီးကို ရေးဖွဲ့သီကုံးခဲ့လေသည်။

ရွှေလရောင်ဘွဲ့ခံ ဦးမင်းယောင်ဘွဲ့ (လေးချိုး)

မြို့လုလင် သာတဲ့ကွန်းဆီသို့၊ဒို့သခင် စာဖွဲ့လို့ညွှန်၊လိုက်ကဲ့၊
ဒါနဲ့ လွမ်းကြပေတော့ကွာ၊ မြို့သူကြီးရယ်လို့ ဒို့ထီးနေသမျှ
ပေပေါ့၊ ရွှေလရောင် ဘွဲ့သဘင်းရယ်နဲ့၊ ဦးမင်းယောင်
ဗိုလ်ဝင်ခံလို့မို့ ဟိုယခင် အမှန် စစ်အင်ကျင်းဘယ်၊ ခင်းတဲ့
ဗျူဟာ။

မြတ်လောကီ သဘာဝတွင်ဖြင့်၊ ခေတ်ကောလီ ခါမရှေး
တာမို့၊ မြန်မာမျှားဘုန်းသမ္ဘာ၊ ရှုံးပါပေါ့ကံတမျိုး၊ မန်း
အပျက်မှာ စန်းလက် မသာမယာလို့၊ ဗမာ့ ဗမာချင်း
တောင်မှ၊ အတင်းရန်မူလို့၊ ရန်သူကို ရန်ဟူ၍ မမှတ်တဲ့
ပြင်၊ ကိုယ့်ဘပ်ကိုယ်ပြန်နင်းကြတဲ့၊ ဖျင်းလှတဲ့ ကမြင်းမ
ဗိုလ်အချို့ရယ်က၊ ကိုယ်ဘို့ အလွတ်ရုန်းရှောင့်မယ်လို့၊ တောင်
ကုန်း သာသာယာယာ မြင်းမဏိစခန်းဆီက၊ တရှောင်ရှောင်
ပုန်းကာ အကွင်းသိတဲ့၊ မင်းအမိဖမ်းချင်းကြတဲ့ပြင်၊ ဘုရမ်း
ဘဟာ၊ တော်ရာလျှော်ရာ ပြေးကြတော့၊ အရေးရှင် မကြ
သာသနဲ့၊ ကံကြမ္မာ ရှေးဝဋ်ကြွေးပေထင့်၊ လေးတိုင်စင်
ရှာအတွင်းတွင်ဖြင့်၊ အင်္ဂလိပ်တွေကို အဘင်း ကြိတ်မဟော့သို
ခမ်းခဲ့တဲ့၊ တဖောင်ဖောင်သတင်း၊ တပြောင်ပြောင်လင်း
ခဲ့တဲ့၊ ခေတ်ကျွင်းက သခင်ကို၊ အောင်ခြင်းမရခင်ဖမ်းတဲ့
ကြုံ၊ အကြမ်းပတမ်း မလုပ်ကောင်းသော်လဲ၊ ဥက္ကောင်း
ဖြတ်ကာ အသေသတ်ကြသတဲ့၊ မကျေနပ်ရှာသူ ချောင်
တပည့်တပန်းတို့ရဲ့၊ ပြည်ရပ်မှာ တဘောင်နဲ့ လွမ်းကြပေ
တော့၊ တောင်တမန်းမြို့ နေလနှင့်ဆောင် အညိုးတွင်ဖြင့်
ပြည်မြန်မာ တဘောင်မဆိုးရရှာတဲ့၊အခေါင်မမြန်း အမှောင်
သန်းသမို့၊ အောင်ပန်းသီးခဲ့ရတဲ့၊ အောင်ဆန်းတို့ ရွှေလရောင်
အဖိုး။ ။

စာဆိုတော်ကြီး ဦးကြေ့ကလည်း ဦးမင်းယောင်နှင့် ပတ်သက်၍
အောက်ပါအတိုင်း ဖွဲ့ဆိုသီကုံးခဲ့လေသည်။

ရွှေလရောင်ဘွဲ့ခံ မင်းကြီး ဦးမင်းယောင်သည် တောကြားဗိုလ်
ပြုလုပ်ခဲ့ ဒခေါင်းပေါင်းကို မီးလောင်သည်ဟု အိပ်မက်
မြင်မက်ရာ ဖွဲ့ရေးသော (သံချို)

ယောင်ရောင်ဘွဲ့သဟာသိန်၊ နုတ်ရဘိန် ရွှေပြဘင်ဟု နေ
လုလင် ခံတဲ့တိုင်းကုံလ၊ သမိုင်းစောင်မာန်ချေ၍၊ ရန်အောင်
မြေ ရွှေဘုမ္မိမှာဖြင့်၊ ဇာတိတော်ရိုက်ရာရှိပေမို့၊ တိုး၊ ဘိ၊ ဘင်
ဆက်ကာစိုးခဲ့၊ မျိုးဝံသ မတ်ဘုန်းခေါင်။

မန်းကနက်မှာလ၊ နန်းနှစ်ဆက် ရွှေဘုံစံကဲ့၊ ပေါဓိရှန်
ပန်ရွယ်အုပ်၊ ကကျုံချင်နေနုတ်နွယ်ဘို့ကို၊ ဘိလပ်ပိုင် ကောင်းကြ
ရေနှုဒီ ပင်လယ်ကြောကိုလ၊ သဘောတော်ယူဆောင်တဲ့ပြင်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောကကိုအပိုင်ကြ၍၊ နိုင်ငံပေါ်ယူတဲ့ ခေတ်အခွင့်မှာ၊ ရှစ်ခွင်ဗလောင်ဆူ၍၊ မကြည်ဖြူ ပြည်သူတို့သိုးပြန်တော့၊ မြှပ်ချိုးဆွေမဟာက၊ ကရုဏာ လွန်သနားသော်ကြောင့်၊ မလေးပါးစုသေနင်္ဂါနှင့်၊ ဖွဲ့စည်းကာချီတော်မူခဲ့၊ မြန်မငူ နန်းသူမ ဝိုင်းရှာလိမ့်၊ ရွှေလရောင် သားဖွဲ့လှိုင်းပါဘိ၊ တိုင်းကြီးကျိုးဆောင်။

သောင်းဇမ္ဗူဒိပ်မှာလ၊ ကောင်းနိမိတ် မင်္ဂလာနှင့်၊ နတ်သမာဒေဝါတို့ပြုလှာရ၊ ဗန်းမာလာထုံအကြိုင်နှင့်၊ စုံဂနိုင်မြိုင်စခန်း၊ ညချမ်း တရံရောတွင်မှ၊ အံ့သြဘွယ် တေဇာလှိုင် ဘို့၊ မြို့ကြီးပိုင် ဥသျှောင်ပေါင်းကိုလှ၊ နောင်ကြောင်းအချိန်သို့ ရောက်ပြန်တော့၊ ညီးရှိန်ရှိန်မီးထိန်လို့တောက်ပြန်ရ၊ ထိုနောက်မြင် အိပ်မက်မှာလ၊ ငါးမျက်နှာစောဘုန်းခေါင်၊ ငါးမာန်အောင် တွင်သမုတ်ရမတဲ့၊ဆွမ်းသင်ပုတ် လှူဒါန်းခနှာင်၊ ရန်တိုင်းရှောင်အောင်ပြီး၊ ကိန်းသိုက်လာ တအောင်သံမတော့၊ ဟိုနောင်ဖန် မကြာခင်ဘူး၊ ဘဝရှင်ရွှေဘုံစိုးစော့်၊ သတိုးမှန်အတိတ်ပါတဲ့၊ တံဆိပ်တော် ပမာစံရလျှင်၊ ပြည်ပေါက္ကူ နေ့ရထာဘုန်းတွင်မှ၊ လက်သုံးတော်ရိန္နမာနှင့်၊ သိန္ဓဝါဏ္ဏနွာ တို့ ဆက်လာရ၊ ဘဝဂ်ထိ တေဇာပြောင်သည့်၊ ကျန်စစ်မောင် ကုသိုလ်နှင့်နွန်းကြစို့၊ ညာရုံးခိုလှုံသည့်၊ ဗိုလ်ပေါင်းစုံ ဂုဏ်ဒြပ်ကိုပုံကပ်ကာ ပမာဆောင်ရလျှင်၊ မင်းညီနောင် မောင်ရွှေဖျင်းတို့နှင့်သတင်းကျော်ပတ်ကုံး၊မောင်လုံးညောင်အုပ်ဖိုးငဲ့ပြင်၊ရှိန်းပြီးသူ ညီမောင်ထွေးတို့လို၊ စစ်ရေးရာ အတူတူမို့၊ရဲမက်လူ ကုဒ္ဒေဆင်၍၊ စင်ဘုရှင် ရှစ်ခွင်သိမ်းပါလို့၊ ကိန်းရမတ်ကြီး။

+ + +

ဦးမင်းမောင်း၏ နှုတ်ထွက်ကျင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း ဦးမင်း
ယောင်ညို ဦးမင်းမောင်မှာ နှလုံးရည်သမား
ဖြစ်ပြီး ပင်းနှုတ်မောက်၊ ကျော်ပန်းတောင်း သုံးမြို့ဝန်ရာထူးအထိ တိုးတက်ရရှိခဲ့လေသည်။

ဦးမင်းမောင်နှင့် ပတ်သက်၍ စာဆိုတော်ကြီး ဦးကြော့က အောက်ပါအတိုင်း သီကုံးဖွဲ့ဆိုခဲ့လေသည်။

ပင်းသုံးမြို့ဝန်မင်းဘွဲ့ (သံချို)

ဇမ္ဗူသိန် ဘုမိန်သောင်းမှာဖြင့်၊ တဆူစိန် သူရိန်ဒေါင်းကဲ့သို့၊ ရန်ပေါင်းအောင်မြင်၍၊ တောင်တပြင် မောင်စင်လို ယွန်းစေဟု၊ လေးကျွန်ပိုင် ကေရာက၊ သေအချော ရွှေဗျာနှင့် ချိုးယိုက်တယ်၊ တေဇာမှာ ဝေဖြာလို့ညီးပါဘိ၊ ထီးနှင့်ဆက်သွားကောင်းခံ။

ဆွေအရင်းမှာတော့၊ ရွှေတွင်းပြည် တည်ထောင်၍၊ ကြည်ယင်းရောင် မင်းပြောင်ဆက်တွင်မှ၊ အထက်ကာရိက ကဋ္ဌာနီ သာဂါစံသည့်၊ အောင်နက် သန် မြေကျွန်ဝင်မို့၊ မြို့ရွှေလင် ဇာတိရိုး၊ အေးဘိုးစဉ်အလာပ၊ တသြဇာ အာဏာနှောင်၍၊ သမ္ဘာရောင် ပြောင်လို့လှိုင်းပါပေ၊ မြန်တိုင်းသောင်ဟနန်းမှာဖြင့်၊ ရိုးဂုဏ်ကို ဘုန်းခြုံလို့ထမ်းခဲ့၊ နန်းကြီးကြေးမုန်။

နွယ်အလွန်မှာတော့၊ယွယ်ကွန့်ကာ ကဗျာခြုံ၍၊ရတနာဘုံ ပြည်မမန်းမှာတော့၊ စနန်းတည် ငုံမောဓိ၊ မောရိယ ဆင် ရတနာနှင့်၊ ပဒ္ဓမာ သင်္ဂါတင်သည့်၊ ဘဝရှင် ညာလက်ရွေး၊ ရေးခွန်တော် သည်အရာနှင့်၊ ရှည်အကြာ မော်ကြွင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်သံဆင့် ထပ်မံလောင်းတဲ့ပြင်၊ မင်္ဂလာပေါင်းရွှေစေတော် ကိုးငယ်ဖြင့်၊ စိုးရွှေတိုက်ဆင့်ကာနှံ၊ မြင့်မွှာကံဖန်တီး ပြည့် ကန်းဘောင် ရင့်မာမှုံသည့်၊ ပြာသာဒ်လို့ နတ်ဘုံသို့ ဒေဝေ၊ ရှစ်ထီးကမလာချေမှုံ၊ ပြာ္တာရေ ဘိသေကလျှံ သည့်မွယ်၊ ရင်သွေးတော် နန်းမွေဆောက်ရှာ မှစ၍ရွှေ မှာကံ ရာဇနံ့နှံ၊ ဂဇာသိန် သီဟာဘော်၊ ဒီပါဠမြဲ တောင်ခပန်း၊ နရန်းအံ့ နိုင်ငံတိုင်းကိုဖြင့်၊ သမိုင်းတော် ရာဝင်လှိုင်မျှ၊ ခွန်တော်ပိုင် ဝန်စုနှင်းတဲ့ပြင်၊ ရွှေတွင်းပြည့် ခေါ်ပိုင်ချုပ်၊ စိုးအုပ်ခဲ့ မှုစေဟု၊ ဌာနေကို ဗျာရွှေနှင့် ညွှန်းပြန်ပေ၏၊ ထွန်းတောက်ဝေ ထောင်ရောင်ခြည်သို့၊ စဉ်အရှည်ရာတော်ဖြင့် မြှင့်မျှဝေ၊ သ တိုးမည် တိုးရည်ဆင့်ပါလို့၊ မိုးပွင့်ရှေ့သို့ ။

သက္ကရာဇ် ၁၂၄၅-ခုနှစ် တော်သလင်းလဆုတ် ၆-ရက်နေ့
ပင်းမြို့၌ သုံးမြို့ဝန်မင်း ဦးမင်းမောင်၏
အိမ်ဝင်းမြောက်ဖက်ရှိ ညောင်ပင်ကို မိုးကြိုးလောင်မီးသင့်ရာ
အတိတ်နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်း ဖွဲ့ရေးသော
ရှစ်ဆယ်ပေါ် တေးထပ်

စိန်ဝဇီဆောင် ရီမှောင်မြူး၊ ညီနောင်ပကာဟူး ဝံခင်း တည်၊ ခြည်ရောင်အနန်မူး ဝေရှင်းကြည်သည်၊ ရှေ့ပင်းသုံး ပြည် ဘုန်းစည်လန်း၊ ရွှေစား ရွှေထီး တပ်ညီးဆင်သည်၊ မတ်ကြီးခွန်ခြင် ပိုင်စိုးခြုံလို့မြန်း။

(လူးတား) ။ကောင်းမြတ်သြဘာ၊ ယောဝတာဖြင့်၊ ကောဇာပဋ္ဌ၊ တေဇရဟု၊ လင်္ကာန်ရာသီ၊ တိထိဂန်းလျှာ၊ စွန်းမြောက်ရက်တွင်၊ ယွန်းတက်နာဂိန်၊ သုံး ချက်ချိန် ၌၊

မြေညီနန့်နှံ၊ မှုံမိတ်ကျုံးသွေးညွှန်းဆွတ်တတ်ဖူး မင်္ဂလာသည့် လေး။

ဝိဇ္ဇာနန့်တည့်လျှံပန်း၊ ငုံးဆွတ်ယှက်နိုး

သိုက်ညွှန်းချိုမြ၊ နိဂမာတွင်၊ အမိကရာပညောင်ခန်း၊ ရဒိန ဘာခြည်ရောင်သန်းလို့၊ ဝတိ နတ် နန်း ပိုင်တဲ့ရှင်၊ သိကြား လက်ချိန် ထိန်ထိန်းဖြိုး၊ ဝရဇိန်စက်နှိုး၊ မိုးကြိုးကျ ဘည့်အင်၊ ဘုန်းတော်တိုးလို တန်ခိုးထင်မယ်၊ သတိုးပန်ဆင် နာခံညောင်းလို့၊ ဗျာသံထပ်လောင်း သူကောင်းတော်ခံ၊ ကျိန်းလေဆုံလို့ဖန်။ ဂုဏ်ဘချီးမြှင့်၊ သိင်္ဂါထီးဆင့်၊ ရှိန်ဝါ မီးပွင့် ဖြိုးလင့်ရှန်ငယ်၊ ကြီးမြင့်တော် ကံအောင်မြခါမှို့လေး။

ဇောတိဘတ္တ၊ ဟောရှိမှတ်ဖွ၊ ကောဝိနတ်ပြ စက်အမော် မှာ၊ ရက်မြတ်နံတော် ကြုံတောင်းကြုံရလေး။

သခြေကျွန်းခွင့်၊ နဘောရွှန်းတင့်၊ စနေထွန်းပွင့် နှစ်ဆင့် ကြည်သည်၊ မြို့ရွာနာမည် ထပ်ကိန်းပါဘုရာ့လေး။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်စု(၀၁)အမေစု

ဒေါ်စု၏ အမျိုးအနွယ်ကို ဖော်ပြပြီးနောက် ဒေါ်စုကိုယ်တိုင် အကြောင်းကို ဖော်ပြပါတော့မည်။ လယ်သမားမျိုးရိုး ဖခင်၊ ပဒေသရာဇ်မျိုးရိုး မိခင်တို့မှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာသော ဒေါ်စုသည် မိဖနှစ်ပါးလုံး၏ စိတ်ဓာတ်ကိုရရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ 'ဇာတိပုည ဂုဏ်မာန' ဆိုသကဲ့သို့ ဒေါ်စုတွင် ဇာတိမာန် အပြည့်အဝရှိသည်။ သို့သော် အမျိုးမြင့်ကြီး မျိုးကြီး ဆိုသူများကဲ့သို့ တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်း ဘာမျှမလုပ်ဘဲ ဘဝင်မြင့်နေတတ်သူ မဟုတ်ပေ။

'အမေစု'ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ၁၉၈၇-ခု ဒီဇင်ဘာ ၇-ရက် နေ့ထုတ် 'ပြည်သူ့ဂျာနယ်'တွင် ကျွန်ုပ်ရေးခဲ့သော ဆောင်းပါး မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

"မှတ်တော်မူ 'တစ်ကောင်တွား ငါးကြွယောကျ်ား'ဟု ပုံပြင်တွင် မင်းသုဝဏ်ကြွမ်းလုပ်သူများ ကြုံးပါးသိကြပါသည်။ အဓိပ္ပါယ် မှာ 'ငါးကား ယောကျ်ားဖြစ်တဲ့ အာဘာနည်းဖြစ်သည်၊ ငါတို့သား မျိုးကို အမေတဆောင်မှ ထူးယောက်လောက်သော မွေးနိုင်သည် ဟနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ငါလိုလူမျိုးမှာ ဘဆောင်မှ ထူးယောက် ရှိသည်'ဟု ဆိုလိုသည်။ ကျွန်ုပ်ကား ယုံကြည်ပါသည်ကို ပြောင်းပြန်လှည့် ... ယောကျ်ားတွေ အာဂအမေ...'ဟု ရေးသား လိုက်ပေသည်။

"အာဂဆိုကြောင့်ဆိုသော် အမေစုလို အမေမျိုးကား... သား ... မှ ထူးယောက်လောက်သော မွေးနိုင်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ပင်တည်း။

"ဤသို့ ရေးသားရာ၌ ကျွန်ုပ်သည် 'ကိုယ်ငါးချဉ်ကိုယ်ချဉ်' ခြင်း မဟုတ်ဘဲ အမေစု၏ အရည်အချင်းပေါ်တွင် အမှီပြုပြီး ရေး သည်ကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုကြ စာဖတ်သူ သဘောပေါက်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

"အမေစုမှာ ဗမာ့ရင်ဘာရှင်များလက်ထက် ၁၂၃၉-ခုတွင် ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။ ၁၂၄၇-ခု အထက်ဗမာပြည်ကို အင်္ဂလိပ် သိမ်း ပိုက်သောအခါ အမေစုမှာ ၈-နှစ်သမီးကျောင်းသွားချိန် အရွယ်-ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ယခုခေတ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းသာ ရှိပြီး မိန်းမကလေး များကို လက်မခံသည့် အပြင် ကာလပျက် စပ်ကူး ဖက်ကူးခေတ် ဖြစ်နေရကား...အမေစုမှာ ကျောင်းမနေခဲ့ ရ၍ စာသင်ကာလမတတ်ပေ။

"ကျွန်ုပ်တို့ သားသမီးများ ကျောင်းနေသော အခါမှသာ ကျွန်ုပ်တို့ ကျောင်းတွင် သင်ကြားရသော စာအုပ်များကို ဝင်ရောက် ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ဗမာစာကို ရေးတတ်ဖတ်တတ် ရှိလာ လေသည်။ ဂဏန်းသင်္ချာကိုကား ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ဖြင့်ပင် တတ်မြောက်လာလေ သည်။ စိတ်တွက်၊ သို့မဟုတ် မိန်းမတွက်တွင် အမေစုမှာ တယ် ကမ်းခတ်ဟု ဆိုရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တွက်တာက များသည်ရှိသေး သည်၊ သူတွက်လိုက်သမျှ မှားသည်ဟူ၍ မရှိပေ။

"ကျွန်ုပ်ကား ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်က ဟိုက်စကူး ဖိုင်နယ်အောင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲတွင် ဂဏန်းသင်္ချာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာသာတွင် မေးသမျှ မှန်ကန်အောင် ဖြေဆိုနိုင်ပြီး ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုယ် ဂဏန်း အတော် တော်သည်ဟု အထင်ကြီးခဲ့မိသည်။ ကျွန်ုပ် အိုင်အေ အောက်တန်းမှာတုန်းက နွေကျောင်းပိတ်ရက် အိမ်ပြန်နေစဉ် တနေ့သောအခါ အမေစုက 'ငါ ဈေးသွားအုံးမည်၊ ဆီလာရောင်းသူများအား မင်းအမေနှင့် အတူ တွက်ချက်ပြီး ရှင်းလိုက်ကြ' ဟု ပြောပြီး ဈေးသွားလေသည်။

"ဆီလာရောင်းသူ များအား ဖေဖေက ရှေးကိုးကြောင်းနည်းဖြင့်တွက်၍ ကျွန်ုပ်က ခေတ်နည်းဖြင့်တွက်ပြီး ငွေရှင်းလိုက်ကြသည်။ အမေစု ဈေးမှပြန်လာသောအခါ မိန်းမတွက်ဖြင့် တွက်ကြည့်ရာ ကျွန်ုပ်တို့မှားပြီး ငွေပိုပေးလိုက်သည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုအချိန်မှစပြီး ကျွန်ုပ်မှာ မိမိကိုယ်ကိုယ် ဂဏန်းသင်္ချာဝိဇ္ဇာဟု မယူဆရဲတော့ချေ။

"အမေစုက ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးလျက် 'မင်းကျွဲသားအဖ ဒီနေ့ ထမင်းမကျွေးဘူး' ဟု ပြောပါသည်။

"ကျွန်တော်က 'ဘာလို့လဲ' ဟု မေးရာ 'မင်းတို့ဆိုးတွေ ပိုပေးလိုက်ပြီ' ဟု ပြောနေပုံကို ယနေ့တိုင် မြင်ယောင်မိပါသည်။

"အမေစုမှာ လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ သူ့ခေတ်နတ်မောက်သူ-နတ်မောက်သား အားလုံးတို့မှာ အမေစု၏လက်ရုံးရည်ကို သိကြရကား မည်သူမျှခော်ကားဘို့ဝေးစွ၊ ပမာမခံ့ပင် မပြောရဲကြပေ။ တခါသော် အခြားတရပ်မှ ပြောင်းလာသော ရှေ့နေကတော်သည် ဥစ္စာမာန်တက်ပြီးလျှင် အမေစုအား ပမာမခံ့ပြောဆိုရာ ထိုရှေ့နေကတော်အား ခုံဖိနပ်နှင့်ကောက်ရိုက်ခဲ့ဘူးလေသည်။ အမေစုလည်း ရှေ့နေကတော်ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ဖခင်မှာ အလွန်ရိုးပြီး စကားအလွန်နည်းရကား ရှေ့နေ ကောင်းကောင်း မလိုက်ရပေ။ ထိုခေတ်က ရှေ့နေများမှာ တရားသူကြီး [illegible]ကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဖခင်မှာ [illegible]များနှင့် မပေါင်းရုံမျှမက မတရားလုပ်တတ်သော [illegible] ရှေ့နေမလိုက်ပေးအမှုသည်များကိုလည်း [illegible]ရကား ရှေ့နေ ကောင်းကောင်း မလိုက်ရသည်မှာ [illegible]ရန် မရှိပေ။ အမေစုနှုတ်ခဲ့သော ရှေ့နေကတော်၏ ခင်ပွန်းမှာ အမှုများစွာရပြီး ဝင်ငွေကောင်းနေချိန် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုရှေ့နေကတော်မှာ ဥစ္စာမာန်တက်နေပုံပေါ်သည်။

"အမေစုအား မည်သည့်အခါမျှ သူတပါးအား မစော်ကား၊ စော်ကားလာလျှင်လည်း မည်သည့်အခါမျှ သည်းမခံ၊ ထိုသူနောက်မခေါ်ကားရဲအောင် ပြုလိုက်သည် ချည်းပင်။ မှတ်မိပါသေးသည်၊ ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်းက (ကျွန်ုပ်မှာ ၄-၅ နှစ်သား အရွယ်ပင်ရှိပါသေးသည်။) ကျွန်ုပ်တို့ဖခင်မှာ စစ်သားစုဆောင်းရေး အဖွဲ့၏ အကျိုးဆောင် ငွေထိန်းဖြစ်ပေသည်။ သူ၏ တာဝန်ဝတ္တရားမှာ စစ်သားလောင်းများအား အတွင်းရေးမှူးထံမှ ထောက်ခံချက်ပါလျှင် ငွေထုတ်ပေးရသည့် တာဝန်ဖြစ်ပါသည်။

"တနေ့သော် နတ်မောက်တွင် စာတိုက်ဗိုလ် လုပ်နေသူက အတွင်းရေးမှူး၏ လက်မှတ်ကို သိမ်ထိုးပြီးလျှင် စစ်သားလောင်း တယောက်အား ငွေထုတ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ဖခင်ထံ လွှတ်လိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဖခင်က လက်မှတ်သိမ်မှန်းသိ၍ ငွေထုတ်မပေးသောအခါ ထိုစာတိုက်ဗိုလ်မှာ ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်း ဖြစ်သွားလေသည်။ နှင့်ကြ သတ္တိရှိသူမဟုတ်ရကား အရက်သောက်ပြီး မူးဆေးဘင်လျက် ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ပေါ်တက်လာပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ဖခင်အား စေ့စေ့ကြည့်လျက် 'ခင်ဗျားက စစ်ကြေးထိန်းရလို့ လူပါးဝသလား' အခရှိသည်ဖြင့် ကြိမ်းမောင်း ရန်ပြုလေသည်။

"ကျွန်ုပ်တို့ဖခင်ကား အလွန်သည်းခံစိတ် ရှိရကား ထိုစာတိုက်ဗိုလ်အား မည်သို့မျှပြန်မပြောဘဲ ကြည့်နေလေသည်။ အတွင်းခန်းမှ

www.burmeseclassic.com

[illegible]
ဖိနပ်နှင့် ရိုက်မည်ပြုရာ စာတိုက်ဗိုလ်က 'ဒေါ်စု-ကျွန်တော်မှားပါပြီ၊ မှားပါပြီ' ဟု ရှိခိုးဝန်ချတောင်းပန်သောကြောင့် ခွင့်လွှတ်လိုက်လေသည်။

"ထိုအခါက ကျွန်ုပ်၏ ကလေးစိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်မှာ 'မှူးနေသူပင်လျှင် မခံမည့်သူကို မစော်ကားရဲ၊ ခံမည့်သူ ကိုသာ စော်ကားရဲပါတကား' ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် ဖခင်၏သည်းခံစိတ်နှင့် မိခင် (အမေစု)၏ မဟုတ်မခံစိတ်ကိုလည်း နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိပေသည်။

"အမေစုကား....လက်တွေ့သမား ဖြစ်၏။ ကံကိုချည်းလုံးဝပုံအပ်သူမဟုတ်၊ ညဉ့်အချိန် ခရီးသွားသောအခါ သံမှုဒ္ဓကိုလည်း ရွတ်၏၊ လက်ကလည်း ဓားမချပေ။ အနားကပ်ရဲသည့် ရန်သူ ကပ်လော့၊ အမေစု၏ ဓားဖျားတွင် အသက်ပါသွားမည်မှာ မုချမလွဲတည်း။ ထိုကြောင့်လည်း မည်သည့်ရန်သူမျှ အမေစုအနား မကပ်ရဲပေ။

"အမေစုတွင် လက်ရုံးရည်သာမက နှလုံးရည်လည်းရှိ၏။ သူများ ယောင်၍ ယောင်တတ်သည့် အစားထဲကမဟုတ်၊ ချောက်၍လည်း မကြောက်၊ မြှောက်၍လည်း မမြှောက်၊ အရာဘခုကို မှန်-မမှန် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နှင့် ဆုံးဖြတ်ပြီး ထိုဆုံးဖြတ်ချက် အတိုင်း လုပ်၏၊ မည်သူမျှ တားမရ။

"ဥပမာ....အကိုကြီး (ဦးဘဝင်း) ဆယ်တန်းအောင်ပြီးသောအခါ ကောလိပ်သို့ ဆက်သွားလိုကြောင်း သိရသဖြင့် ကောလိပ်ဆက်သွားနိုင်ကြောင်း ရေနံချောင်းမှ အကိုကြီးထံသို့ စာရေးလိုက်လေသည်။ သို့သော်လည်း 'ကောလိပ်ကျောင်းဆိုတာ အလွန်စရိတ်ကြီးသည်။-တော်ရုံတန်ရုံလူများ သားကို ကောလိပ်မပို့ယိုက်၊ ကောလိပ် ရောက်လျှင်လည်း လူငယ်လူရွယ်များမှာ ပျက်စီးသွားတတ်

သည်' ဟု နတ်မောက်ရှိ လူအချို့က ဖျက်ကြသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဖခင်က အကိုကြီးထံ ကောလိပ် ဆက်မထားလိုကြောင်း၊ အလုပ်တခုခု ရှာလုပ်သင့်ကြောင်း အမေစုမသိဘဲ စာရေးလိုက်သဖြင့် အကိုကြီးမှာ ကောလိပ်ဆက်မသွားရတော့ဘဲ ရေနံချောင်း နေရှင်နယ်ကျောင်းတွင် ကျောင်းဆရာလုပ်နေရရှာလေသည်။ အကိုကြီး ဆယ်တန်းမအောင်မီ အချိန်အခါက နတ်မောက်မှ ကောလိပ်သို့ နှစ်ယောက်ပို့ဘူးရာ တယောက်မျှ ဘီအေမအောင်ဘဲ မိဘများမှာလည်း နွမ်းပါးသွားကြလေသည်။

"ထိုကြောင့်ပင် အချို့လူများက စေတနာဒိုးနှိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဖခင်အား အကိုကြီးကို ကောလိပ်မပို့ရန် အကြံပေးကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အချို့ကလည်းမနာလို၍ မြှောက်ပေးခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းမျိုးစုံကို အမေစုသိသောအခါ 'ဘယ်သူ ဘာပြောပြော၊ ကိုယ့်မိဘတာဝန် ကိုယ်လုပ်ရမယ်၊ သူတို့မလိမ္မာ၍ ပျက်စီးသွားလျှင် သူတို့ကံနှင့် သူတို့ကံ' ဟု ပြောဆိုလျက် အကိုကြီးအား ကောလိပ်ဆက်သွားလိုက သွားနိုင်ကြောင်း စာရေး အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုနှစ်အဖို့ နောက်ကျသွားပြီ ဖြစ်ရကား အကိုကြီးမှာ တနှစ်ပုပ်သွားလေသည်။

"တခါတုန်းကလည်း (၁၉၂၂-၂၃-ခုနှင့်) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ သားအမိ သားအဖ လေးယောက်တို့သည် ဆိုလှည်းများဖြင့် မကွေးသို့ သွားကြလေသည်။ ထိုစဉ်အခါက နတ်မောက်မှ မကွေးသို့ နွားလှည်းဖြင့်သွားရရာ လမ်းတွင် နှစ်ညမျှအိပ်ရလေသည်။ မကွေးရောက်သောအခါ ပလိပ်ရောဂါဖြစ်နေရကား မကွေးမှ မိတ်ဆွေများသည် 'ဒီလူတွေ တောကဘဲ၊ မြို့မှာ ကြာကြာ နေနိုင်မည်မဟုတ်၊ အထူးသဖြင့် ပလိပ်ရောဂါဖြစ်နေလျှင် မြန်မြန်ရှာပြန်ပြေးကြမည်' ဟု သဘောပိုက်၍ ချွေးတော့ထားကြလေသည်။ အမေစုမှာကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလျှော့မပေး၊ 'ဒီလောက်တော်မှ [illegible] ကို မရောင်းဘူး၊ ဒီတွေအားလုံး နှလုံးမောက် [illegible]' ဟု [illegible] ပြီးလျှင် မူလအစီအစဉ်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ [illegible] ယောက်သည် အကိုကြီးရှိရာ ရေနံချောင်းသို့ [illegible] လေသည်။ ထိုအခါမှပင် မကွေးပွဲစားများ [illegible] 'အတော်ထက်တဲ့ မိန်းမပါကလား' ဟု [illegible] ပေးသည်။

"အမေ၏ အရည်အချင်းကို အားလုံးဖော်ပြ [illegible] စာအုပ် တအုပ်ပင် ရေးရပေလိမ့်မည်။ [illegible] အရေးကြီးသည့် အချက် အချို့ကိုသာ ဖော်ပြပါတော့မည်။ အမေ၏ စိတ်ခိုင်မှုမှာ သူမတူအောင် ရှား၏။ သာဓကအားဖြင့် ပြရသော် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတို့ ကျဆုံးပြီးစ အချိန်တွင် အမေသည် [illegible] ရန်ကုန်သို့ လိုက်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် [illegible] ဆီးကြိုပြီး တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း 'မငိုနဲ့၊ ရန်သူ [illegible] အမေ (ကျွန်ုပ်တို့ သားသမီးများသည် အညာဓလေ့အတိုင်း အမေ့ကိုအမေ ဟု ခေါ်ကြသည်။) သတ္တိရှိတယ် မဟုတ်လား...' ဟု ပြောပြီးက် သောအခါ 'သတ္တိရှိလို့ လာနိုင်တာပေါ့ဟဲ့...ငါမငိုပါဘူး' ဟု စိတ်ကို တင်းလျက်နတ်မောက်ပြန်သွားသည့်အချိန်ကိုင် မျက်ရည် [illegible] မကျပေ။ ဟိုက်ကုတ် တရားသူကြီးဟောင်း ဆာမြဘူး ကပင် '(Your mother has a wonderful self-possession) ခင်ဗျားတို့ အမေဟာ အတော်စိတ်ခတ်ကြံ့ခိုင်တာဘဲ' ဟု ထုတ်ဖော်ချီးကျူးခဲ့ပေသည်။

"အမေ၏ ထူးခြားသောအရည်အချင်းမှာ တရားမျှတမှန်ကန် သည်ကိုသာ ပြုလုပ်လိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။ မည်သူ့အားမျှ မျက်နှာ မလိုက်၊ မည်သူ့အားမျှ မကြောက်မရွံ့ဘဲ ဆုံးဖြတ် လုပ်ကိုင်လေ့ရှိ

ပေ၏။ အားနည်းသူအား ပို၍ဂရုစိုက်၏။ သို့သော် အခွင့်အရေးကား ပိုမပေး။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအပေါ်အ၀င် ကျွန်ုပ်တို့သီအကို လေး ယောက်အနက် အမေသည် နှစ်စဉ်နတ်မောက်တွင် တနှစ်တကြိမ် ကျင်းပသော ဘုရားပွဲတော်၌ လုံချည်အင်္ကျီ ရှစ်ထည်၊ သို့မဟုတ် ၁၂-ထည် (လေးနှင့်အညီအမျှ စားဖြစ်သည့်အရေအတွက်)ကို ၀ယ် ထားကာ ကျွန်ုပ်တို့ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်အတွက် အိမ်ပြန် ရောက်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့သားများအား အညီအမျှ ဝေပေး၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ အငယ်ဆုံးဖြစ်သည့် အတွက် သူကြိုက်ရာ လုံချည်အင်္ကျီကို အရင်ဆုံး ရွေးချယ်ခွင့်ပေး၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်၊ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်၏ အကိုများ ငယ်စဉ်ကြီးလိုက် ရွေးယူကြရ၏။ သို့သော်လည်း မည်သူမျှ ပို၍မရ၊ အငယ်ဆုံးဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ ဂရုစိုက်အခံရဆုံး၊ အယုယအခံရဆုံး၊ အလိုလိုက်အခံရဆုံးဖြစ်သော် လည်း အခြားသားများထက် အခွင့်အရေးပို၍မရချေ။ 'ငါ့ကိုမတရား လုပ်တယ်လို့ ဘယ်တော့မှ အပြောမခံချင်ဘူး' ဟု အမေသည် မကြာခဏပြောလေ့ရှိ၏၊ ပြောသည့် အတိုင်းလည်း၊ သားသမီးများ အပေါ်တွင်၎င်း၊ အခြားသူများအပေါ်တွင်၎င်း လိုက်နာကျင့်ကြံ လုပ်ကိုင်၏။

"၁၉၄၇-ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွေအတွင်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သည် သားမယားများနှင့်အတူ နတ်မောက်သို့ နောက်ဆုံးအကြိမ် ရောက်သောအခါ (ဘယ်သူက ခြေထိုးလိုက်သည်မသိ) သူ့သမီး ကလေးအတွက် အမေ့ထံမှ ရွှေတောင်းသည်ဆို၏။ အမေ၏ အပြောကား 'ငါ့မှာ တခြားမြေးတွေရှိသေးသည်။ မင်းသမီးသာ ကွက်ပေးလျှင် ငါမတရားလုပ်သည်ဟု အပြောခံရမှာပေါ့။ အခု တော့မပေးနိုင်၊ ငါသေတော့ ဝေယူကြ' ဟု ဖြစ်သတည်း။

"အငယ်ဆုံးဖြစ်၍ အလိုအလိုက် ဆုံးဖြစ်သော သား ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း (ထိုအချိန်အခါက "ဗိုလ်ချုပ်-ဗိုလ်ချုပ်" ဟု ခေါ်ဆိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တပြည်လုံးက ဝိုင်းပြီး ပူ ပူးမှုတ်ခံနေရမသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ တောင်းဆိုချက်ကိုပင် တရားမျှတသည်ဟု မယူဆလျှင် ပယ်ချလိုက်သော အမေစုပါပေ။

"သားနှစ်ယောက် တပြိုင်နက်တည်းကျဆုံး သွားသော်လည်း အမေစုမှာ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းခြင်းမရှိ၊ ၎င်း၏မူအတိုင်းသာ ဆက်လက်သွားမြဲတိုင်း သွားသည်သာတည်း။

"ဗိုလ်ချုပ် ကျဆုံးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ထံ စာတစောင်ရေးလျှင် အလားတူ စာနှစ်စောင်ကို အကိုကြီးဇနီးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ဇနီးတို့အတွက် ပါရေးပြီး တနေ့တည်းမှာပင် စာတိုက်မှ ထည့်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်ထံ သာရေးပြီး 'အကျိုးအကြောင်းကို မခင်စော၊ မခင်ကြည် (အကိုကြီး ဇနီးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ဇနီး)တို့အား ပြောပြလိုက်'ဟု ရေးလျှင် ဖြစ်နိုင်ပါသော်လည်း မတရားလုပ်သည်ဟု အစွပ်စွဲခံရမည်စိုးသဖြင့် စာတိုက်ခေါင်းအိုးအကုန်ခံပြီး စာသုံးစောင်ရေးလေ့ရှိပေသည်။ ဆီ အစရှိသော အိမ်အတွက်ပစ္စည်းများပို့သည့်အခါလည်း ထို အတူပင် သုံးခုစီ ပို့လေ့ရှိ၏။"

\+ \+ \+

အထက်ပါ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် ဒေါ်စု၏ စိတ် နေ သဘောထားကို သိသာလောက်ပေပြီ။ ထိုဆောင်းပါးတွင်မပါသည့် အချက်များကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ဖခင်ဦးဖေမှာ မရှေးနကလုပ်ဖြင့် မကြာမီပွားခဲ့ပေ။

မိခင်ဒေါ်စု၏ ကုန်သန်းရောင်းဝယ်ရေး ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် သာလျှင် ကျွန်တော်တို့မိသားစုချောင်လည်လာပြီး သားသုံးယောက်

ပညာသင်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ရှေး ခေတ်ပညာသင်စရိတ်မှာ အလောက်ကြီးလေးလေသည်။ အထူးသဖြင့် နတ်မောက်သို့ကာလရွာကြီးများတွင် မှေးမှုန်းသူများအတွက် ခေတ်ပညာ(အင်္ဂလိပ်စာ) သင်လိုက ပေါ်စဉ်ကပင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစာသင် ကျောင်းများရှိရာ မြို့များသို့ သွားရောက်သင်ကြားရသဖြင့် ဖိုးခိုတ်ကုန်ကျရလေသည်။

ဒေါ်စုသည် သားသမီးများကို အလွန်ပညာတတ်စေချင်သည်။ "ငါ့သားတော့ ထမင်းအိုးထမ်း၊ ဟင်းအိုးထမ်းမဖြစ်စေချင်ဘူး" ဟု ပြောလေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်က နတ်မောက်တွင် အလှူမင်္ဂလာရှိလျှင် ငွေကူခံလေ့ရှိသည်။ စာတတ်သူများက စာပွဲဘာခုတွင် ထိုင်ကာ စာအုပ်တအုပ်ဖြင့် အကူငွေထည့်သူများ၏စာရင်းကိုရေးမှတ်ရသည်။ စာမတတ်သူများက ချက်ပြုတ်ရေးတာဝန်ယူရသည်၊ (ဝါ) ထမင်းအိုး ဟင်းအိုး ထမ်းရသည်။ ဒေါ်စုသည် သူ့သားများ ထမင်းအိုးထမ်း၊ ဟင်းအိုးထမ်းထဲပါသွားမည်ကို အလွန်စိုးရိမ်ပုံပေါ်သည်။

ဒေါ်စုသည် ဉာဏ်ပညာ အမြော်အမြင်ရှိရုံမက လုံ့လဝီရိယ ရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။ အစကနဦးတွင် အရင်းအနှီးများစွာ မရှိရကား ပိုးရောချည်ပါ လုံချည်များကို ကိုယ်တိုင်ယက်ပြီး ရေနံချောင်းသို့ သွားရောက်ရောင်းချ၍ စီးပွားရှာလေသည်။ ရေနံချောင်းမှာ နတ်မောက်နှင့် ၃၀-မိုင်ဝေး၍ ထိုခေတ်က နွားလှည်းဖြင့်သာ သွားနိုင်ရာ လမ်းတွင် နှစ်ညသုံးညအိပ်ရလေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ လုံ့လ ဝီရိယ ရှိရုံနှင့်မပြီး၊ စွန့်စားဝံ့သည့် သတ္တိလည်း ရှိဘိုလိုလေသည်။

ရက်ချည်ကုန်ကူးခြင်းဖြင့် အရင်းအနှီး အတော်အတန် ရရှိသော အခါ ကုန်သည် လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်လျက် တဖြေးဖြေး ဆိုကုန်သည်ကြီးဘဝသို့ ရောက်ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်စုသည် စီးပွားရှာကောင်းသ... ... ... သူလည်း ဖြစ်သည်။ 'အသုံးနှင့် အဖြုန်း'ကို ခွဲခြား၍ သိသူဖြစ်သည့်အတိုင်း မကုန်ကျသင့်သည့် နေရာတွင် မကုန်စေဘဲ ကုန်ကျသင့်က နှမြောတွန့်တိုခြင်း မရှိပေ။

ဥပမာ...အကိုကြီး ဦးဘဝင်းသည် ၁၂ နှစ်သားအရွယ်ခါက်မှ ရှပ်အင်္ကျီလက်ရှည်ဝတ်ရသည်။ ထိုအရွယ်မတိုင်မီ ရှပ်လက်တိုအင်္ကျီသာဝတ်ရသည်။ "ဘဝင်း တို့ များ – ခြောက်တန်းရောက်မှ ရှပ်အင်္ကျီလက်ရှည်ဝတ်ရဘယ်က"ဟု အကိုကြီး၏ အရာ(ဆရာသက်) အပါအဝင် လူအချို့က ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြသည်။ ဒေါ်စုက "သူတို့ငယ်တုန်း ကောင်းကောင်းမဝတ်ရလို့ အရေးမကြီးဘူး၊ လူပျိုလှရွယ်ကလေး ဖြစ်လာလို့ ဝတ်ချင်စားချင်တဲ့အချိန် မဝတ်ရမှ ရှက်ကြဖိမ့်မယ်၊ အဲဒီအချိန် ကောင်းကောင်း ဝတ်နိုင်အောင် ခုအချိန်မှာ ချွေတာရမယ်"ဟု ပြန်ဖြေလေသည်။

အဝတ်အထည် ချုပ်သည့်အခါလည်း မိမိကိုယ်တိုင် စက်သမား ထံသွား၍ တိုင်းဖြက် ပေးပြီး ချုပ်စေသည်။ စက်သမားသဘောအတိုင်း ချုပ်စေက အထည်ပုပ်သွားနိုင်သောကြောင့် မည်သည့်အခါမျှ 'မျက်နှာလွှဲ ခဲပစ်'စက်သမားကို ပုံမအပ်ချေ။

ချွေတာသင့်သည့်နေရာတွင် ကျုံမျှ ချွေတာသော်လည်း ဒေါ်စုသည် သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည့် သုံးသင့်သည့်နေရာများတွင် နှမြော တွန့်တိုခြင်းအလျှင်းမရှိပေ။ သားသမီးများ ကျောင်းတွင် မျက်နှာအငယ်မခံဘဲ ပေးသွင်း ရန် ရှိသော ကျောင်းလခ စသည့် ကျောင်းကြေးများကို အချိန်မှန် ပေးသွင်းလေသည်။ အကိုကြီး ဦးဘဝင်း ငယ်စဉ် ကျောင်းသားကလေးဘဝတွင် ဆရာကြီးလုပ်သူ (ဦးဝကြီး)က ရေခပ်ခိုင်းသည်ကို ဒေါ်စု တွေ့ရာ ဆရာကြီးထံသွားပြီး မိမိသားအား အဘယ်ကြောင့် ရေခပ်ခိုင်းသနည်းဟု မေးလေသည်။

... ... ကလေးများက ရေဖိုးပေးသည်ဟု ပြန်ဖြေသဖြင့် ဒေါ်စုက "ဘာလို့ အစကမပြောသလဲ၊ ကျုပ်ကလေး အတွက်လဲ ရေဖိုးပေးမှာပေါ့၊ နောက် ကျုပ်သားကို ဘယ်တော့မှ ရေခပ် မခိုင်းပါနဲ့"ဟု ပြောချလိုက်လေသည်။

ဒေါ်စုသည် အိမ်သူအိမ်သားများ၏ ကျန်းမာရေးကိုလည်း အထူးဂရုစိုက်သည်။ မည်မျှ ကုန်ကျစေကာမူ ဆေးဖိုးဝါးခအတွက် သုံးရန် မည်သည့်အခါမျှ ဦးမနှေးပေ။

မှတ်မိပါသေးသည်။

၁၉၃၄–ခုနှစ် ကျွန်တော် ဘီအေအောင်ပြီး နှစ်မောက်တွင် နာ:နေစဉ် ချောင်းဆိုးရောဂါ စွဲကပ်သဖြင့် ဒီဆူဇာဆေးတိုက်မှ ဆေးများမှာသောက်သည်။ ဒေါ်စုသည် ရောက်လာသမျှဆေးများကို မညည်းမညူရွေးပေးသည်။ သို့သော်လည်း ဆေးတွေသာ ကုန်သွားသည်၊ ကျွန်တော့်ချောင်းဆိုးရောဂါမှာ မပျောက်သေး။ ဒေါ်စုက "မင်း ချောင်းဆိုးပျောက်ပလား"ဟု မေးရာ မပျောက်သေးကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "ဒါဖြင့် ဟောဒီ လျက်ဆားငုံအိပ်ကြည့်စမ်း"ဟု ပြောကာ သူမ သုံးနေကျ လျက်ဆားကို ကွမ်းရွက်နှင့် ထုပ်ပြီးပေးသဖြင့် ကျွန်တော်ငုံအိပ်သည်။ နံနက် အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ ကျွန်တော် ချောင်းဆိုးပျောက်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ ဒေါ်စုက "မင်းတို့က ပိုက်ဆံကုန်မှ ကောင်းကယ်ထင်တာကိုး၊ ပိုက်ဆံမကုန်ဘဲ စမ်းတဲ့ ဆေးတွေလဲ ရှိတာပဲ"ဟု အချော်ကာ ဆား,ဆေးဘက်ဝင်ပုံ၊ ကွမ်းရွက်ဆေးဘက်ဝင်ပုံစသည်တို့ကို ရှင်းပြပါသည်။

ဒေါ်စုသည် သားသမီးများအပေါ်တွင်ပင် မည်သည့်အခါမျှ အာဏာရှင်ဆန်ဆန် မကျင့်သုံးပေ၊ 'ငါ့စကားနားရ' မပြောဘဲ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ရှင်းပြ ပညာပေးလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထက်ပါ သာခကအရ ဤအချက် ပေါ်လွင်သည်။ ကျွန်တော်က ဒီဆူဇာမှ ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေးကို သောက်ချင်သည်ဟု ပြောရာ မကန့်ကွက်ရုံမက ဝယ်ပေးသည်။ ထိုဆေးဖြင့် ချောင်းဆိုးမပျောက်သောအခါမှ သူမ၏ဆေးကို အသောက်ခိုင်းသည်။ လို့နောက်မှ ကျွန်တော့်အား ပညာပေးသောအနေဖြင့် မြန်မာဆေးလည်း စွမ်းကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဒေါ်စုသည် ပွဲမကြိုက်သည့်အတိုင်း သားသမီးများအားလည်း ပွဲမကြည့်စေလိုပေ။ သို့သော်လည်း အာဏာသုံး၍ ပွဲမကြည့်ရဟု မဘားမြစ်ချေ။ အအိပ်ပျက်ခံကာ ညလုံးပေါက် ပွဲကြည့်ခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေးထိခိုက်နိုင်ပုံ၊ အလုပ်အကိုင် ပျက်တတ်ပုံ၊ စိတ်လေတတ်ပုံ....စသည်တို့ကို ရှင်းပြ၍သာ ဆုံးမသည်။ ပွဲသွားသူအား ငါးမူးပေးလျှင် မသွားသူအား တကျပ်ပေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် သားသမီးများ မိမိလိုလားသည့်အတိုင်း လိုက်လာအောင် သိမ်းသွင်းနိုင်သူ ဖြစ်လေသည်။

ဒေါ်စုကား သမားတပိုင်းဖြစ်သည်၊ လူနာတယောက်၏ ချပ်လက္ခဏာကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ထိုလူနာမည်သည့်ရောဂါဖြစ်နေသည်၊ ပျောက်ကင်းရန် အလားအလာရှိသည်–မရှိသည် စသည်တို့ကို ပြောနိုင်သည်၊ ပယောဂဆရာ ဆိုသူများကို မယုံကြည်၊လက်မခံပေ။

ကျွန်တော့်အကိုလတ် ကိုနေအောင် ငယ်စဉ်က အဖျားကြီးကာ ငန်းဖမ်းပြီး ကယောင်ချောက်ချား ပြောနေသည်။ လူမမာမေးလာသူများ တိုက်တွန်းလွန်းသဖြင့် ပယောဂနိုင်သည်ဆိုသည့် ရှမ်းဘုန်းကြီးကလေးတပါးကို ပင့်ပြသည်။ လူနာ ကိုနေအောင်က ရှမ်းဘုန်းကြီးကလေးကို မြင်သည်နှင့် တပြိုင်နက် လက်ပဲဟက် လက်မြှောက်ကာ "ငါ့လက်စွပ်ထဲက ကျားကိုးစီး ထွက်ခဲ့ဟာ" ဟု ဟစ်အော်လေသည်။ လူမမာကြည့်နေသူများက "ဟုတ်ပါပြီ၊

[illegible] ကြည့်ပါလေ၊ ပယောဂဆရာမြင်တာနဲ့ အော်နေပြီ..." ဟု ဟသံတညီးထွက်ကြသည်။ ပယောဂဆရာ ရှမ်းဘုန်းကြီးကလေးက လူနာအပ်ရမည်ဟု တောင်းဆိုသည်။ လူနာ အပ်လိုက်လျှင် မိမိတွင် ပါလာသော ဆေးပြင်းမီးလုံးဆိုတာနှင့် ရိုက်မည်မှာ သေချာသည်။

ဒေါ်စုက "လူနာမအပ်နိုင်၊ ဘတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားကုမည်၊ ခါနှင့်မှ မရလျှင် သူ့ကံဘဲ" ဆိုကာ လူနာအပ်မှုနှင့် ငြင်းဆန်လိုက်သည်။ ကိုနောက် ဝိနွေးဆာဘုရှီးရိုးဖြင့် (ထိုအချိန်က နတ်မောက်တွင် ဆာဘုဝန်မရှိပေ)ဆက်ကုရာ ကိုနေအောင်မှာ ရောဂါပျောက်ပြီး ယနေ့အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော်သည်အထိ ကျန်းမာလျက်ရှိသည်။ ဒေါ်စုသည် အများယောင်တိုင်း ယောင်တတ်သော မိခင်မျိုးဖြင့်ပါက လူနာအပ်လိုက်မည်ဖြစ်ရာ အကိုလတ် ကိုနေအောင်မှာ ပယောဂဆရာ၏ ကြိမ်စကြာအောက်တွင် အသက်ပျောက်သွားမည်မှာ မလွဲပေ။

အောင်ဆန်း ငယ်စဉ်က နေ့မကောင်းတိုင်း ငွေပေးမှ ဆေးသောက်မည်ဟု အကျပ်ကိုင်တတ်သဖြင့် ဒေါ်စုက ငွေပေး၍ ဆေးတိုက်ပုံကို "အောင်သန်း၏ အောင်ဆန်း" စာအုပ်တွင် ဖော်ပြပြီးဖြစ်၏။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အောင်ဆန်းအား ဤမျှအလိုလိုက်သော်လည်း အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း ဒေါ်စုသည် အောင်ဆန်းအားရင်း၊ အခြားသားသမီးများအားရင်း အခွင့်အရေးပိုမပေးပေ၊ ပိုတောင်းလျှင်လည်း ပယ်ချလိုက်သည်ချည်းပင်။

သူငယ်လူရွယ်များက ကြွားဝါလိုသောစိတ်ဖြင့် အချိန်အခါ နေ့ရာမရွေး ဝတ်ကောင်းစားလှဝတ်လိုလျှင် ဒေါ်စုသည် "ချီးတော့ လေသာလို့ အပိုဘဲ" ဟု ပြောဆိုဆုံးမလေ့ရှိသည်။ မိမိဂုဏ်မိမိ မယ်လို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူများကိုလည်း "သမီးချော ကိုးဦးပြောကိုမှ ချည်" ဟု မပြောတော့ချေ။ လေ့ ရှိသည်။ မိမိဥပဓေသာများအကောင်း မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ကျင့်သုံးသည်။ ဒေါ်စုသည် မည်သည့်အခါမှ မိမိရုပ်မိမိပြင်ဆင်ပြီး ခေမိုးရှက်၍ မရှိ ပလ္လားကြွားဝါမှုမျိုးကို ရှောင်ပါသည်။

ဒေါ်စုကား ပညတ်သဖွယ်ယာက် ဖြေရှက်သခင်ကို ပြုမူဆက်ဆံ ပေးသူဖြစ်သည်၊ "နာမည်က အဓိက မဟုတ်ပါဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ် အဓိက ပါ"ဟု မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အကြီးဆုံး သမီးအား "မခင်သွန်း"ဟု မှည့်ခေါ်သော်လည်း ဝမ်းသာ အတိုင်း သမီးအား "မဝက်"ဟု မှည့်ခေါ်သည်၊ "မလှတိုင်း လှချင်မှ လှတာ၊ မကျည်းတန်ပိုလဲ လှချင်လှတာဘဲ"ဟု ပြောလေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော်ကြီးလာ၍ ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ် ကဗျာဆရာကြီး ရှိတ်စပီးယား၏ "နာမည်ဆိုတာဘာလဲ၊ နှင်းဆီပန်းကို နှင်းဆီပန်းမခေါ်ဘဲ တခြားနာမည်နှင့်ခေါ်လဲ မွှေးတာတော့ အတူတူဘဲမှာဘဲ" ဟူသော စာပိုဒ်ကို ဖတ်ရသောအခါ မိခင် ဒေါ်စု ပြောသွားခဲ့သည်များကို သတိရမိပါသည်။

ဒေါ်စုတွင် "ကောင်းသောမာန" အပြည့်အဝရှိသည်။ "ကောင်းသောမာန" ဆိုသည်မှာ ကိုယ့်သိက္ခာ ကိုယ်ရှိခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် သူတပါးအား မှီခိုကပ်ရပ်မစားလိုဘဲ (၁) အားနာနားပါ နာမျှောင်ခြင်းမျိုးမကုတ်ဘဲ (၁) မိမိကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ ကောင်းစားရေးအတွက် အာဏာရှိသူများကို မဖားဘဲ (၁) အချောင်သမားမဆံဘဲ မိမိကိုယ်မိမိအားကိုးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒေါ်စုတွင် 'ကောင်းသောမာန' ရှိပုံကို သားအောင်ဆန်း အာဏာရ နေစဉ် ရန်ကုန်သို့ အလျှင်းမလာဘဲ ကျဆုံးမှလာခြင်းက သက်သေ ခံပေသည်၊ "ငါက သေလို့လာတာဟဲ့၊ မသေရင်မလာဘူး" ဟုပင် ပြောလိုက်ပါသေးသည်။ အောင်ဆန်း အာဏာရနေစဉ် ကျွန်

မမာ ဖြစ်နေသည်ဟု သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရစဉ်က ဒေါ်စု ရန်ကုန် သို့ လာပါသည်။ ထိုသို့ လာစဉ်က မိမိနှင့်အတူတကွ ပါလာသူများ အတွက်ပါ ငါးကျွာအပြည့်အစုံယူလာလေသည်။ ဒေါ်စုကား သား ၏ အိမ်တွင်ပင် ကပ်ရပ်စားလိုသူ မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်စုသည် ပြောစရာရှိသည်ကို အားမနာတမ်း ပြောတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်လည်း အောင်ဆန်းအိမ်တွင် ခေတ္တ တည်းခိုနေရာ တနေ့ အောင်ဆန်း မိသားစုနှင့်အတူ ထမင်းစားနေစဉ် ဒေါ်စုက "ဒီထမင်း သိုးတယ်" ဟု ပြောပြီး အလဲခိုင်းသည်။ အမှန် လည်း ထမင်းက သိုးပါသည်။ နံနက်စောစောကတည်းက ချက်ထားသောကြောင့် သိုးနေဟန်တူပါသည်၊ နိုင်ငံရေး အမြဲစဉ်းစား နေသော အောင်ဆန်းမှုကား ထမင်းသိုး၍မှ သိုးမှန်းသိဟန်မတူပေ။

ဒေါ်စုကား ဘုန်းကြီးကိုပင် ကြောက်ရွံ့အားနာမနေဘဲ ပြော စရာရှိက ပြောချလိုက်သည်ပင်။ ကျွန်တော် ၁၁-နှစ်သားအရွယ်တွင် ရှင်ပြုပြီး ကိုရင်ဝတ်ပါသည်။ တနေ့ ရွာထဲမှ ဆွမ်းကြီးလောင်း လှူပွဲ ပြုလုပ်ရာ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းတော်ကြီးနှင့်တကွ ဦးပဉ္စင်း များ၊ ကျွန်တော်တို့ ကိုရင်များ ဆွမ်းခံ သွားကြပါသည်၊ ကျွန်တော်မှာ အငယ်ဆုံး ကိုရင်ဖြစ်သည့်အတိုင်း နောက်ဆုံးမှ လိုက်ရသည့်ပြင် သပိတ်ထမ်းရန် ကျောင်းသား လည်း မရှာ၍ ကျွန်တော့်သပိတ် ကျွန်တော်ပွေ့ရပါသည်၊ ကျောင်းပြန်ရောက် သောအခါ လက်နှစ်ဖက်လုံး အောင့်နေပြီး ဆွမ်းပင် ကောင်းကောင်း မစားနိုင်ပါ။ ထိုအခိုက် အမေစုရောက်လာပြီး "ကိုရင် နေကောင်း လား"ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်တော်က သပိတ်ပိုက်လျှောက်ရ၍ လက်အောင့်နေကြောင်း ပြောလိုက်ပါသည်။ အမေစုသည် ချက်ချင်း ပင် ဘုန်းတော်ကြီးထံသွားပြီး "ကိုရင်ကလေးကို ဒီလိုပစ်ထားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ခုပင် လူထွက်ပါစေတော့"ဟု လျှောက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းတော်ကြီးက "လက်နှိပ်ပင်ရှာ ဆွမ်းကြီးလောင်းပွဲအတွက် စာရင်းပေးထားပြီးဖြစ်နေ၍ ခုမထွက်ပါစေနှင့်ဦး၊ သင်္ဘိုးဆွမ်းကြီး လောင်းပွဲအတွက် သပိတ်ထမ်းဘို့ လူလာယောက်ပေးပါမယ်" ဟု ရှင်းပြ ကတိပေးမှ အခမစု ကျေနပ်ပြန်သွားပါသည်။ ထိုဆွမ်းကြီး လောင်းပွဲတွင် လူကြီးတယောက်က ရှေ့ဆုံးမှ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းတော်ကြီး၏ သပိတ်ကို ဆီးယူသောအခါ "နောက်ဆုံးက ကိုရင်ကလေးသပိတ် သွားယူပါ" ဟု ပြောသဖြင့် ကိုလူကြီးသည် ကျွန်တော့်သပိတ်လာယူပါသည်။ "သို့ရေးရှိက ဆိုအပ်လှ၏" ဆိုသည့် အတိုင်း ဒေါ်စုသည် ပြောစရာရှိက ဘုန်းကြီးကိုပင် အားမနာတမ်း ပြောတတ် ပြောဝံ့သူဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးလည်း ဒေါ်စု အကြောင်း ကောင်းစွာသိရကား မိမိပေးပြီးသောကတိကို မဖျက် ရဲပေ။

လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ပြောစရာ လုပ်စရာရှိလျှင် အားမနာတမ်း ပြောတတ်လုပ်တတ်သော်လည်း ဒေါ်စုတွင် သနား ကြင်နာတတ်သော နှလုံးသားရှိသည်။ ၁၉၄၂-ခုနှစ် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ဖြစ်လာ၍ ကာလပျက်သွားသောအခါ လူအချို့၏အကျင့် စာရိတ္တလည်း ပျက်သွားလေသည်။ ဒေါ်စု၏ လုပ်သားတယောက် ဖြစ်သော မောင်လုံး ဆိုသူသည် အဖော်တယောက်နှင့်အတူ ဒေါ်စု မြှုပ်ထားသော ရွှေအိုးကို တူးဖော်ခိုးယူလေသည်။ တီ-အိုင်-ဝီ အုပ်ချုပ်ရေး ကောင်းမှုကြောင့် ရွှေအိုးပြန်ရပြီးလျှင် မောင်လုံးနှင့် အဖော်တို့လည်း အပြစ်ဒဏ်ခံရလေသည်။ အုပ်ချုပ်ရေး တည်ငြိမ် လာသောအခါ ဒေါ်စုသည် ထိုမောင်လုံးကို လုပ်သက်စ လက်ကော် မြေယာကို လုပ်ခွင့်ပြုသည်။ ထိုမျှမက မောင်လုံးကို ဂျပန်ခေတ် ရဲအုပ်တယောက်ကရိုက်၍ ဒဏ်ရာရသွားသောအခါ ကျွန်တော့်အား တိုင်သည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် ကောင်တာကြီး နယ်ပိုင် ဝန်ထောက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသည်။ ကျွန်တော်က "ဒီကောင်

...ကြောင် မဟုတ်လား" ဟု သေးတိုးစမ်း မေးလိုက်ရာ ဒေါ်စုက "အိုကွယ် သူ့ရိုက်ဖြစ်အတွက် သူခံရပြီးပါပြီ။ ဒီလိုမတရား အရိုက်ခံရတော့ သနားစရာပေါ့" ဟု ပြန်ပြောပါသည်။ ဒေါ်စုအား အငြိုးမထားတတ်၊ သနားကြင်နာစိတ်ရှိသူ ဖြစ်သည်၊ မတရားမှုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်စုသည် သားသမီးများကို မည်သည့်အခါမျှ မတရားမရိုက်၊ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြဆုံးမ၍ မရမှ ရိုက်သည်။ ရိုက်သောအခါ လည်း "မကြောက်ပါပြီခင်ဗျ..." ဟု ပြောယူရလောက်အောင် ရိုက် သည်။ အလုပ်တခုကို မလုပ်လျှင်အရှင်း၊ လုပ်လျှင် ထိရောက်အောင် လုပ်သူဖြစ်သည်။

မှတ်မိပါသေးသည်။

ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သားအရွယ်လောက်က တနေ့ ဒေါ်စုသည် ကုန်းရွာသို့သွားသည်။ ကျွန်တော်က လိုက်လိုသဖြင့် ဂျစ်တိုက်သည်။ မလိုက်စေလိုလျှင် ပိုက်ဆံပေးရမည်ဟု အကျပ်ကိုင်သည်။ လမ်းပေါ် ရောက်နေပြီဖြစ်သော ဒေါ်စုက "ပိုက်ဆံမပါ၊ ဒီသော့ယူသွား၊ မင်း အမ မဝကိုအဖွင့်ခိုင်း" ဟုပြောကာ မီးခံသေတ္တာသော့ကို ပေးပါ သည်။ ကျွန်တော်က မီးခံသေတ္တာဖွင့်နည်းကို ပြောရမည်ဟု အကျပ် ကိုင်ပြန်သည်။ ကျွန်တော့်ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကျွန်တော့်ဖာသာ ဖွင့်ရ က ကျွန်တော်လိုချင်သလောက်ယူရန် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်စုက "မီးခံသေတ္တာဆိုတာ တခြားသေတ္တာတွေလို လွယ် လွယ်ဖွင့်လို့မရဘူး၊ မင်းဖွင့်ရင် သော့ပျက်သွားလိမ့်မယ်၊ မင်းအမ ကို အဖွင့်ခိုင်း" ဟု ရှင်းပြချော့မော့ပါသည်။ ကျွန်တော်က မရ၊ မီးခံသေတ္တာဖွင့်နည်း ပြောရမည်ဟု ဇွတ်အတင်းပြောကာ သူမ ခရီးဖင့်အောင် နှောက်ယှက်သည်။ ချော့မော့ ပြောမရသည့်အဆုံး ဒေါ်စုသည် ကျွန်တော့်ကိုရိုက်ပါသည်။ "မကြောက်ပါပြီခင်ဗျ" ဟု ပြောဆိုတောင်းပန်တော့မှ အရိုက်ရပ်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပေါ်ယံကြည့်လျှင် ဤဖြစ်ရပ်မှာ [illegible] သာ ဖြစ်သည်။ သို့သော်....ထိုဖြစ်ရပ်သည် ဒေါ်စု၏ စိတ်နေသဘောထားကို ဖော်ပြသည်။

ဒေါ်စုသည် အာဏာနှင့် လက်နက်ကို အရမ်းမသုံး၊ မသုံးမဖြစ်မှ သုံးကြောင်း ထင်ရှားသည်၊ သုံး တော့လည်း ထိရောက်အောင် သုံးသည်။

ဤလို အရည်အချင်း၏တန်ဖိုးကို အသက်ကြီးလာပြီး(နိုင်ငံရေး) အတွေ့အကြုံများလာမှ သဘော ပေါက် သည်။ နိုင်ငံအသီးသီးရှိ ခေါင်းဆောင်များတွင် ဤလို အရည်အချင်းမျိုးရှိက ကောင်းလေစွဟု၍ အောက်မေ့မိသည်။

ကမ္ဘာကျော် ခေါင်းဆောင်များ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို လေ့လာရာတွင် မိခင်များ၏အခန်း မည်မျှအရေးကြီးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဂန္ဓီ၊ စတာလင်-စသော ခေါင်းဆောင်များ၏ မိခင်များသည် အလွန် 'တော်'သော မိခင်များဖြစ်ကြသည်။ အောင်ဆန်း ကမ္ဘာကျော်သည်မှာလည်း မိခင် ဒေါ်စုကြောင့်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

ဒေါ်စုသည် အသက် ၇၅-နှစ်အရွယ် ၁၉၅၁-ခု ဒီဇင်ဘာလ ၁-ရက်နေ့တွင် နတ်မောက်၌ပင် ကွယ်လွန်သည်။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော 'ပြည်သူ့ဂျာနယ်'တွင် ပါရှိသည့် 'အမေစု' ဆောင်းပါးကို ကျွန်တော် အောက်ပါအတိုင်း နိဂုံးချုပ်ခဲ့ပါသည်။

"ထိုသို့ လက်ရုံးရည်, နှလုံးရည်, တရားမျှတစိတ်, သတ္တိ, ဗျတ္တိ, သီလ,သမာဓိ-တို့နှင့်ပြည့်စုံသည့်အတိုင်း အမေစုမှာလူတိုင်း၏ချစ်ခင်ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကို ခံရပေသည်။

"ခေတ်အမျိုးမျိုး (မွေးစက သက်ဦးဆံပိုင် မြန်မာ ဘုရင်များ အုပ်စိုးသည့်ပဒေသရာဇ်ခေတ်၊ နောက် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်လက်အောက် ကျွန်သဘောက်ခေတ်၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်၊ လွှတ်လပ်သော ပြည်

[illegible] ကိုင် တော်လှန်ရေးသမားများ သိမ်းပိုက်ထားသည့် ခေတ်) နှင့် ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း အမေစုမှာ မည်သည့်အခါမျှ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းမရှိ၊ မယိမ်းမယိုင် ကျောက်စာတိုင်ကဲ့သို့ မိမိ၏ ယုံကြည်ချက်၊ ယူဆချက်အတိုင်းသာ ပြုမူဆောင်ရွက်လျက် နတ်မောက်ကို ရဲဘော်ဖြူများ သိမ်းထားချိန် ၁၉၅၁-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁-ရက်နေ့ အသက် ၇၅-နှစ်အရွယ်တွင် ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားရှာ လေသည်။

"ကျွန်ုပ်ကား အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသော ကျွန်ုပ်၏မိခင်အမေစုအား ၁၉၄၈-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ အတွင်း နောက်ဆုံး တွေ့လိုက်ရပြီး ကွယ်လွန်သောအခါတွင်ပင် သင်္ဂြိုဟ်ခွင့် မရလိုက်သဖြင့် များစွာ ဝမ်းနည်းမိပေသည်။ မသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရသည်မှာ ထိုအချိန်က နတ်မောက်ကို ရဲဘော်ဖြူများသိမ်းထားပြီး ရန်ကုန်နှင့်လုံးဝ အဆက်အသွယ်ပြတ်နေသည့်အပြင် ပါလီမန် အစည်းအဝေးနှင့်တကွ အခြားနိုင်ငံရေး အစည်းအဝေးများ ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

" ပါလီမန် အစည်းအဝေးတွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းအား အလွန်ကြည်ညိုပါသည် ဆိုသော ဖဆပလ အစိုးရက ဗိုလ်ချုပ်၏ မိခင် အမေစု ကွယ်လွန်သည့်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်းအဆို တင်သွင်းလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သော်လည်း မတင်သွင်းသည့် အတွက် ကျွန်ုပ်အဖွဲ့ဝင် အမျိုးသမီးအမတ် ဒေါ်ခင်လှက ကြေကွဲကြောင်း အဆိုတင်သွင်းရလေသည်။

"ကျွန်ုပ်အဖို့ကား ကျွန်ုပ် အလွန်ကြည်ညိုလေးစားသော မိခင်အား မသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရသော်လည်း သူမ ကွယ်လွန်သည့် သုံးနှစ်မြောက်သောနေ့တွင် ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကန်တော့ရသဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ရပါတော့သတည်း။

www.burmeseclassic.com

"ချစ်ခင်ပေ ငင်းသင်း ဆက်ခါ်မြင်းကား [illegible]
ရှိချေ၏ တကား....."

× × ×

သားသမီးများ

ဦးဖာ-ဒေါ်စုတို့တွင် သားသမီး ၉-ယောက် ထွန်းကားသည်။ ၎င်းတို့မှာ....

၁။ မခင်ညွန့်
၂။ မဝက်
၃။ ကိုဘဝင်း
၄။ မရွှေမှုန် (၁၃-နှစ်အရွယ်လောက်တွင် ဆုံးသည်)
၅။ ကိုနေအောင်
၆။ ညိုမောင် (ကလေးအရွယ်တွင်ဆုံးသည်)
၇။ အခြားယောကျ်ားကလေးတယောက် (၎င်း)
၈။ အောင်သန်း(ကျွန်တော်)
၉။ အောင်ဆန်း

မခင်ညွန့်မှာ အသက် ၅၀-အရွယ် ၁၉၄၆-ခုနှစ် လောက်တွင် ဆုံးသည်။ အသက် ၃၀-ကျော်လောက်တွင် ဦးသာရင် ဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျသော်လည်း သားသမီးမကျန်ရစ်ခဲ့ပေ။

မဝက်မှာ အပျိုကြီးဘဝဖြင့် ၁၉၅၆-ခု၊ မေလ ၂၂-ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကိုဘဝင်းမှာ ၁၉၀၁-ခုတွင် ဖွားမြင်၍ ၁၉၄၇-ခုတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ ကျဆုံးသည်။

ကိုနေအောင်မှာ ၁၉၀၅-ခုတွင် ဖွားမြင်၍ နတ်မောက်တွင် နေထိုင်လျက် ရှိသည်။

ကျွန်တော့်ကို ၁၉၁၁-ခု၊ ဩဂုတ်လ ၂၀-ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။

အောင်ဆန်းမှာ ၁၉၁၅-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ပြီး ၁၉၄၇-ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁၉-ရက်နေ့တွင် ကျဆုံးသည်။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဘဝင်း

[ဗိုလ်ချုပ်အကို]

ဦးဘဝင်းမှာ အကြီးဆုံးသားဖြစ်ပြီး ဝံနမ္မနာ ထားထိုက်သော အကိုကြီးဖြစ်သည်၊ အလွန်ပညာလိုလားပြီး ကျွန်တော်တို့ ညီငယ်များကိုလည်း အလွန်ပညာတတ်စေချင်သည်။ ငယ်စဉ်မှစ၍ အချိန်ရတိုင်း ကျွန်တော်တို့ကို စာသင်ပေးလေသည်။

ဦးဘဝင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၁၉၅၄-ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁၇-ရက်နေ့ထုတ် ပြည်သူ့ဂျာနယ်တွင် "အကိုကြီး" ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကျွန်တော်ရေးခဲ့သော ဆောင်းပါးမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

" ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အကြောင်းကိုကား ရေးသားသူ အတော်များ၍ တိုင်းပြည်ကလည်း အတော် အသိများ လေပြီ၊ (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အကြောင်း ရေးသူများလည်း အနည်းနှင့်အများ ပွပြီးကုန်ကြပြီ)။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် အတူ ကျမ်းဝင်ခဲ့သော အကိုကြီး(ဦးဘဝင်း)အကြောင်းကိုကား လူသိသူသိ အနည်းငယ်နည်း သေးသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အကိုကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ရေးရန် အကြံမကြံမိ ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ မအောင်မြင်ခြင်း၏ အဓိက အကြောင်းရင်းမှာ "ကိုယ့်ငါးချဉ်ကိုယ်ချဉ်ရာ ကျလေမလား" ဟူသော တွေးတောစိုးရိမ်မှုပင် ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အကိုကြီး (ဦးဘဝင်း)မှာ ကိုယ့်အနေ ကိုယ်ချွန်းသမား ဖြစ်ရကား တိုင်းပြည်ကလည်း သိထိုက်၊ လူငယ် လူရွယ်များအဖို့လည်း စံနမူနာယူနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည့် အတိုင်း ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားလိုက်ရပေသည်။

"အကိုကြီးကား ငယ်စဉ်ကတောင်ကျေး ကလေးဘဝကပင် ပညာကို အလွန်လိုလား၏။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ကြိုးစားပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ညီငယ်များအားလည်း အလွန်တတ်စေချင်၏။ သူကိုယ်တိုင် ဉာဏ်အလွန်ကောင်း၏။ အကိုကြီးငယ်စဉ်က ကျွန်ုပ်တို့၏ မိဘများမှာ စားနိုင် သောက်နိုင်ဘဝ သာ ရှိသေး၏။ ငွေကြေး အမြောက်အမြား အကုန်အကျခံ၍ မိမိတို့၏သားကို အခြားမြို့ရွာတို့သို့ ပညာသင်ရန် မပို့နိုင်သေးပေ။

"ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးမရခင်ခေတ်က ဗမာကျောင်း၊ အင်္ဂလိပ်-ဗမာကျောင်း၊ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းဟူ၍ ကျောင်း သုံး မျိုး ရှိခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့ နတ်မောက်တွင် ဗမာကျောင်းသာ ရှိခဲ့သည်။ အနီးဆုံး အင်္ဂလိပ်-ဗမာကျောင်းမှာ နတ်မောက်နှင့် ၂၈ မိုင် ဝေးသော တောင်တွင်းကြီးတွင်သာ ရှိသည်။ တခြားမြို့ရွာခွဲပို့ရမည့်စရိတ်အပြင် ထိုစဉ်က အင်္ဂလိပ်-ဗမာကျောင်းများမှာလည်း ယခုထက် စရိတ်ပိုကြီး၏။ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ မိဘများမှာလည်း မကျိုးမကျတုန်းက စားနိုင်သောက်နိုင်သာသာ ရှိသေးရကား အတော်ကြာမှသာလျှင် အကိုကြီးကို တောင်တွင်းကြီး အင်္ဂလိပ်-ဗမာကျောင်းသို့ ပို့နိုင်အံ့နည်း။

"သို့ဖြစ်ရကား အကိုကြီးမှာ နတ်မောက်တွင်ရှိသော ဗမာကျောင်းသို့သွားရလေ၏။ ထိုကျောင်းမှာလည်း ၇-တန်းကျောင်း

www.burmeseclassic.com

သာ ဖြစ်သည်။ ပဉ္စမ ဝါသနာထုံသည့်အတိုင်း ၆-နှစ်သားအရွယ်တွင် ကျောင်းသွားနေရာ ၁၉၁၄-ခုနှစ် ၁၃-နှစ်သားအရွယ်ကာလ ၇-တန်း စာမေးပွဲကို ချောမောစွာ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ ထိုနှစ်နတ်မောက်က ၇-တန်း အောင်မြင်ခဲ့သူများထဲတွင် အကိုကြီးမှာ အသက်အငယ်ဆုံး ဖြစ်၏။

"ထိုခေတ် ထိုအချိန်အခါက ဗမာလို ၇-တန်းအောင်လျှင်ပင် စာရေးအလုပ်ရနိုင်ပြီး နတ်မောက်တွင် ဗမာလို ၇-တန်းအောင်သူများမှာ မော်ကြည့်ရမတတ်ရှား၏။ အသက်အစိုးရကြီးများကလည်း ဗမာလို ၇-တန်းကိုပင် အတော်တန်ဖိုးထားပုံရပါ၏၊ အကိုကြီး၏ ဗမာလို ၇-တန်းအောင်လက်မှတ်တွင် "အလရေ ရွှေခပေးလှူမရ" သော စာလုံးများကို တံဆိပ်ပြုလုပ်လျက် ရွှေမင်ဖြင့် ရိုက်ခတ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ဘူး၏၊

"အကိုကြီးမှာ ၁၃-နှစ်သားအရွယ်တွင် ဗမာလို ၇-တန်းအောင်နေပြီဖြစ်ရကား ပညာဝါသနာပါသော ကျွန်ုပ်တို့၏ မိခင်အမေစုက ပညာလိုလားသော အကိုကြီးအား တောင်တွင်းကြီးသို့ပို့ပြီးလျှင် ကျောင်းလခ မပေးရသော အမျိုးသားကြီးဦးသုန္ဒရကျောင်း၌ ဗမာလိုပင် ဆက်လက်ပညာသင်စေရာ ၁၅-နှစ်သားအရွယ်တွင် ဗမာလိုသမားများအဖို့ တန်းဆုံးဖြစ်သော ၉-တန်းစာမေးပွဲကို အထက်တန်းမှ အောင်မြင်လေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ဗမာလို ၁၀-တန်းကို ဖြုတ်ထားချိန်ဖြစ်၏။

"၉-တန်းအောင်မြင်သောအခါ အကိုကြီးအဖို့က် လမ်းနှစ်သွယ်သာရှိသည်။ ဆရာဖြစ်စာမေးပွဲဝင်ပြီး ဗမာကျောင်းဆရာလုပ်လိုလျှင်လုပ်(ထိုအခါက ဗမာကျောင်းဆရာများမှာ လခနည်းနှင့် အလွန်လည်း မျက်နှာငယ်ပေသည်။)သို့တည်းမဟုတ် ရုံးစာရေး၊ မြို့ပိုင်းစာရေး စသည် ဝင်လုပ်နိုင်သည်။

"ရုံးစာရေးမှာ ဗမာကျောင်းဆရာထက် မျက်နှာကြီး၍ ဝင်ငွေလည်း ပိုကောင်းသည်။ သို့သော်လည်း ပညာ အလွန်ဝါသနာပါသော အကိုကြီးမှာ စာရေးမလုပ်လို၊ ပညာ တိုးတက်ဆည်းပူးဖြည့်စွမ်းနိုင်မည့် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကိုသာ လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဗမာကျောင်းဆရာများလောကတွင် ထိုအချိန်က အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော ဗားနင်ဒရီဆရာအဖြစ် စာမေးပွဲကို ဝင်ရောက်ဖြေဆိုအောင်မြင်ပြီးနောက် နတ်မောက်တွင် အချိန်အနည်းငယ်မျှ ကျောင်းအုပ်ဆရာလုပ်ပြီးလျှင် အင်္ဂလိပ်စာ ခေတ်စားနေချိန်၌ အင်္ဂလိပ်စာမတတ်လျှင် လူရာမဝင်နိုင်၊ ငါ အင်္ဂလိပ်စာ မတတ်တတ်အောင်သင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"မိဘအား အလွန်ညွတ်တာသောသား ဖြစ်ရကား မိမိအတွက် မိဘတွင် ပိုက်ဆံမကုန်နိုင်မည့် နည်းလမ်းကိုရှာရာ အလုပ် လုပ်လျက် အင်္ဂလိပ်စာ အလွတ်သင်သည့် ညကျောင်းရှိသည့်နေရာ စုံစမ်းလေသည်။ ရေနံချောင်းတွင် အင်္ဂလိပ်စာ အလွတ်ပညာသင် ညကျောင်းကောင်းကောင်းရှိသည်ဟု စုံစမ်းသိရှိရသည့်အတိုင်း ရေနံချောင်း၌ ဗမာကျောင်းဆရာလုပ်လျက် ညတွင် အင်္ဂလိပ်စာ အလွတ်ပညာသင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နတ်မောက်နှင့် ရေနံချောင်းမှာ ၃၈-မိုင်ဝေးပြီး ထိုအခါက နွားလှည်းဖြင့် လမ်းတွင် အနည်းဆုံး ၂-ညအိပ်၍ သွားရသည်၊

"ရေနံချောင်းရောက်လျှင် ဦးဟံသာကျောင်းတွင် လက်ထောက်ဆရာကလေး ဝင်ရောက် လုပ်လျက် ညတွင် အင်္ဂလိပ်စာသင်ရသည်။ မနာလို ဝန်တိုမိစ္ဆာရှိသော မိတ်ဆွေတယောက်၏ ခြေထိုးမှုကြောင့် အကိုကြီးမှာ ၆-လတာမျှ အင်္ဂလိပ်စာ မသင်ရဘဲ အချိန်ဖြုန်းခဲ့ရလေသည်။

"ဖြစ်ပုံမှာ အကိုကြီး၏ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယကို သိပြီးဖြစ်သော မိတ်ဆွေသည် ရေနံချောင်းသို့ အရင်ရောက်ပြီး ညတိုင်း အင်္ဂလိပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာ အလွတ်ပညာသင်နေသော်လည်း အကိုကြီးက သူ့ထက်ကျော်သွားမည်ကို စိုးရိမ်၍ အကိုကြီးအား သူသင်နေသော ကျောင်းကို အသိမပေးပေ။ သို့သော်လည်း အကိုကြီးမှာ ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဝီရိယလည်းကောင်းသူဖြစ်ရကား မျှားမကြာမီပင် အတန်းအောင်လက်မှတ်မလိုသော ဘီ-အိုင်-စီ ကုမ္ပဏီတွင် လစာ-၁၀၀ိ စား စာရေးလုပ်နိုင်လောက်အောင် အင်္ဂလိပ်စာတတ်မြောက်သည့်အတိုင်း ဘီ-အိုင်-စီသို့ ပြောင်းရွှေ့စာရေးလုပ်လေသည်။

"ရသော လခ ၁၀၀ိထဲမှ ၅၀ိ သာ သုံးပြီး မိဘထံ တလ ၅၀ိ ပြန်ပို့ရုံမျှမက ကျွန်ုပ်နှင့် ညီကလေးအောင်ဆန်းတို့အတွက် လက်ပတ်နာရီ၊ ဖောင်တိန် စသည်တို့ကိုပင် ဝယ်၍ ပို့ခဲ့လေသည်။ မိမိ လက်အောက်ရှိ အလုပ်သမားများအား အထူးညာတာ ထောက်ထားရကား အလုပ်သမားများက များစွာ ချစ်ခင်ကြည်ညိုကြလေသည်။

"မျက်နှာထားမှာ အမြဲပြုံးနေသော်လည်း မဟုတ်မခံစိတ်ဓာတ်ရှိသူဖြစ်သည့် အတိုင်း တနေ့သော် အကိုကြီးနှင့် ၎င်း၏ အထက်လူကြီး အမေရိကန် တွင်းတူးဆရာတို့ စကားများကြရာ အကိုကြီးက မျဉ်းလုံးနှင့်ရိုက်မည် လုပ်ရုံမက သူ့အနားမှာ ရှိသော အလုပ်သမားများကပါ ဝိုင်းဝန်းကူညီ ထိုးကြိတ်ကြမည် လုပ်သည့်အတွက် အမေရိကန် တွင်းတူးဆရာမှာ ကားပေါ်တက် ထွက်ပြေးရလေသည်။ ထိုအချိန်က မျက်နှာဖြူများ အလွန် မျက်နှာကြီးနေချိန်ဖြစ်ရကား အမေရိကန် တွင်းတူးဆရာကို ပြန်ရိုက်မည် လုပ်သော အကိုကြီးမှာ အတော်ကလေး နာမည်ကြီးသွားခဲ့သည်။

"ဘီ-အိုင်-စီ စာရေးအလုပ်မှာ နံနက် ၆ နာရီမှ ညနေ ၄ နာရီတိုင်အောင် လုပ်ရသော်လည်း အကိုကြီးမှာ ညစဉ် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ထိ ၎င်းနေသော တွင်းကုန်းမှ ချောက်ကြိုမြောင်ကြား တောင်ကြိုတောင်ကြားကို တယောက်တည်း ခြေလျင် လျှောက်

လျှောက် ရေနံချောင်းမြို့သို့ ဆင်းပြီးလျှင် အင်္ဂလိပ်စာကို ဆက်လက်သင်သည်။ သို့သင်နေစဉ် ရေနံချောင်း နေရှင်နယ်ကျောင်းဆရာကြီး ဦးမောင်(ကွယ်လွန်ပြီ)နှင့်တွေ့ရှိ၍ အကိုကြီး၏ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ ဇွဲကိုသိရှိရကား 'နေရှင်နယ်ကျောင်းလာနေ၊ တနှစ် အတွင်း ၁၀-တန်းသွင်းပေးမည်' ဟု ကတိပေးသည့်အတိုင်း အလုပ်မှ ထွက်ပြီး ကျောင်းဆက်နေပြန်သည်။

"၁၉၂၄-ခု နေရှင်နယ်ကျောင်းသားများ အစိုးရစစ် စာမေးပွဲကို ပထမဆုံးအကြိမ် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုသောနှစ်တွင် အကိုကြီးအား 'ကျောင်းသားသက် နုသေးသည်။ (၈ လမျှသာရှိ၏) ၁၀-တန်းစာမေးပွဲ မသွင်းထိုက်' ဟု အချို့ ကျောင်းသားများနှင့် ကျောင်းကော်မိတီများက ကန့်ကွက်သော်လည်း အကိုကြီး၏အရည်အချင်းကို သိသော ဆရာကြီး ဦးမောင်က အကိုကြီးအား ၁၀-တန်းစာမေးပွဲသွင်းခဲ့ရာ "က" အတန်းကအောင်မြင်ပြီး ၃-ဘာသာတွင် ဂုဏ်ထူးပင် ရခဲ့လေသည်။

"၁၀-တန်းအောင်ပြီးနောက် ၎င်းနေရှင်နယ်ကျောင်း မှာပင် ၁၀-တန်းအပါအဝင် အထက်တန်းကျောင်းသားများကို သင်္ချာဘာသာပြ ဆရာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ လစာအနည်းငယ်မျှရသည့်ပြင် လစဉ် မှန်မှန် မရသော်လည်း အခြား လခကောင်းသော အလုပ်ကို လုပ်ဖို့စိတ်မကူးဘဲ မိမိပညာရင်နို့ သောက်စို့ခဲ့သော ကျောင်းဟောင်းတွင်ပင် ဆရာလုပ်လျက် ဆက်လက် ပညာဆည်းပူး ပြန်သည်။

"၁၉၂၅-ခု(မန္တလေး ဥပစာကောလိပ် စဖွင့်သည့် ပထမနှစ်) တွင် မန္တလေးသို့သွား၍ အိုင်-အက်-စီ(သိပ္ပံဥပစာတန်း)ဆက်လက် သင်ကြားရာ ၁၉၂၇-ခုနှစ်တွင် သင်္ချာဘာသာဂုဏ်ထူးနှင့်အောင် မြင်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မန္တလေး ဥပစာကောလိပ်တွင် ၎င်းတို့ကိုယ်ပိုင်နေထိုင်နိုင်ရန် ကျောင်းဆောင်မရှိရကား မန္တလေးစိုက်ပျိုးရေး ကျောင်းသားများနှင့်အတူ နေရရာ တနေ့တွင် စိုက်ပျိုးရေးကောလိပ် ကျောင်းအုပ်ကြီး မျက်နှာဖြူ ချာလတန်က 'ကျောင်းသားများ ကိုယ့်အခန်းတွင် ကိုယ်တိုင်တံမြက်စည်းလှဲရမည်'ဟူသော ဗမာလူမျိုးများအား ချိုးနှိမ်သော အမိန့်တရပ် ထုတ်ပြန်လေသည်။ အခြား ကျောင်းသားများက မျက်နှာဖြူဆရာကြီး၏ မတရားသော အမိန့်ကို မတော်လှန်ရဲသော်လည်း မဟုတ်မခံ စိတ်ဓာတ်ရှိသော အကိုကြီးကား အရှုံးမပေးဘဲ 'တံမြက်စည်းလှဲဘာ ကျုပ်တို့ အလုပ်မဟုတ်၊ မလှဲနိုင်'ဟု ပြောင်ပြောင်ကြီး ပြောချလိုက်သည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီး ချာလတန်က 'တခြား ကျောင်းသားများ ငါ့ကို မျက်မှေးထော် မော်မကြည့်ရဲပါဘဲလျက် ဒီကောင်က ဘာလူပါးဝတာလဲ' ဆိုပြီး အကိုကြီးတို့ လေးယောက်နေသော အခန်းထဲဝင်လာရာ အကိုကြီးက ထွေးခံနှင့် ဆီးပေါက်မည် လုပ်သဖြင့် ချာလတန် ထွက်ပြေးရသည်။ ကျောင်းသားများလည်း တံမြက်စည်း မလှဲရတော့ပေ။

"အိုင်-အက်-စီ အောင်ပြီး ရန်ကုန်ယူနီဗာစတီ ကောလိပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ သင်္ချာဘာသာ ဂုဏ်ထူးတန်းကို တက်ရောက် သင်ကြားရာ မကျန်းမာနေသည့်အတွင်းကပင် ဒုတိယတန်း ဂုဏ်ထူးကို ဆွတ်ခူးနိုင်သည်။ ရန်ကုန် ကောလိပ်တွင်နေသည့် ၂ နှစ်အတွင်း တလလျှင် ၂၀ ကျ (အိပ်ဇက်ဗီဘီရှင်း) ခေါ် စကောလားရှစ်တမျိုး ရခဲ့သည်။ ထိုစကောလားရှစ်မှာ ပညာတော်သော ကျောင်းသားများကိုသာ ပေးပါသည်။

"၁၉၂၉ ခုနှစ်၊ ဘီ-အက်-စီ ခေါ် သိပ္ပံဘွဲ့ ရပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ ရေနံချောင်း နေရှင်နယ်ကျောင်းတွင် အထက်တန်းကျောင်းဆရာအဖြစ် ဆောင်ရွက်၍ နောက် ပြူးမြို့ရှိ နေရှင်နယ်ကျောင်းတွင် ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

"ဂျပန်ခေတ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်နုက ရာထူး ခေါ်ပေးသော်လည်း လက်မခံဘဲ တောင်တွင်းကြီးနှင့် နတ်မောက်မှာပင် ခပ်အေးအေးနေခဲ့ပေသည်။

"ဂျပန်တွေ ရောက်စကပင် ၎င်းတို့၏ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အလုပ်အကိုင်တို့ကို အကဲခပ်ဝေဖန်ပြီး 'ဂျပန်တွေ စစ်ရှုံးရမည်၊ ယခုအတွင်း ခပ်အေးအေးနေတာပင် ကောင်းသည်'ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောကြားပေသည်။ အကိုကြီး တင်ကူး ပြောကြားသည့်အတိုင်း ဂျပန်တွေစစ်ရှုံး ရလေသည်။ အကိုကြီးကား ဗေဒင်ဆရာမဟုတ်၊ ဗေဒကိုလည်း များစွာအလေးမပေး၊ ကမ္ဘာ့အခြေအနေကို မှန်ကန်အောင် ဝေဖန်သုံးသပ်တတ်သူ တယောက်သာ ဖြစ်သည်။

"စစ်ပြီးခေတ် ရေနံချောင်းပြန်ပြီး အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း ဖွင့်လျက် သင်ကြားနေစဉ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ကိုကျော်ငြိမ်းနှင့် ရေနံချောင်းရှိ မိတ်ဆွေများ၏ တိုက်တွန်း တောင်းပန်ချက်အရ နိုင်ငံရေးနယ်ထဲဝင်ရောက်ပြီး ဖဆပလ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

"၁၉၄၇-ခု ဧပြီလအတွင်း တနေ့သောအခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းထံမှ 'ဝန်ကြီးတနေရာ ပေးက လက်ခံပါမည်လား၊ ပြန်ကြားပါ'ဟူသော သံကြိုးစာတစောင်ရောက်၍ လာလေသည်။

"ရာထူးမလိုလားသော အကိုကြီးကား လက်မခံလိုပေ။ ထိုအခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဝန်ကြီးနေရာအတွက် ငွေနှင့် ဝယ်မရသည့်လူကို လိုက်လံရှာဖွေရာ ယုံကြည်စိတ်ချလောက်သူကို မတွေ့ရ၍ အခက်အခဲများစွာ တွေ့ရချိန် ဖြစ်သည်။

"နောက်ဆုံးတွင် အကိုကြီးနှင့် ကျောင်းနေဘက် ဖြစ်ပြီး အကိုကြီး၏ သီလ၊ သဘာဝကို သိသော သခင်နုက အကြံ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက အကိုကြီးထံ မခမ်းဝှံ့ဝှံ့ မေးပုံခိုင်မြင့် သို့ကြီး ရိုက်မေးခြင်းဖြစ်လေသည်။ မခမ်းဝှံ့ဝှံ့မေးဝှံ့ဝှံ့ ဖြစ်ရသည့်မှာ အကို ကြီး လက်မှန်ပါမည်လား ဟူသော စိုးရိမ်ချက်ရှိနေ၍ပင် ဖြစ်သည်။

"ထိုအခါက အချို့သတင်းစာများတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ၏ မျက်နှာလိုက်ပြီး မိမိအကိုကို ခန့်ထားသည်ဟု သွားမှားလေလျှင် ရေးခဲ့ကြသည်ကို မှတ်မိပါသေးသည်။

"အကိုကြီးက ရာထူးလက်မခံလိုသော်လည်း ရေနံချောင်းရှိ မိတ်ဆွေများက 'ကိုယ့်ညီကလေးမှ ကိုယ် မကူညီတော့ဘူးလား၊ ခိုနေရာအတွက် ခင်ဗျားနှင့် အသင့်တော်ဆုံးဘဲ၊ တခြားလူတွေဆို လျှင် စားဖားတွေ ဖြစ်ကုန်မှာစိုးရတယ်'ဟု ဗိုင်းဝန်းတောင်းပန် တိုက်တွန်းသဖြင့် အကိုကြီးမှာ ညီ၏မျက်နှာကို ထောက်၍၎င်း၊ ပြည်သူလူထု၏ မျက်နှာကို ထောက်၍၎င်း လက်ခံလိုက်လေသည်။

"၁၉၄၇-ခု မေလ ၂၇-ရက်နေ့တွင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဝန်ကြီးအဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုလေသည်။

"ကျွန်ုပ်ကား အကိုကြီးနှင့် တအိမ်တည်းအတူနေပြီး ရုံးသို့ နေ့စဉ်လိုလို လိုက်သွားသဖြင့် သူ၏စိတ်ဓာတ်၊ အရည်အချင်း၊ အလုပ် အကိုင်တို့ကို ပိုမိုသိရှိခွင့်ရခဲ့ပသည်၊

"သွင်းကုန်လိုင်စင် လျှောက်လွှာတွေလာလျှင် ယခုခေတ်မှာ ကဲ့သို့ (လျှောက်သူ မည်သူလဲ၊ မျက်နှာကြီးလား၊ မျက်နှာငယ် လား၊ ဘယ်သူ့ဘယ်လောက် များများ ပေးရမလဲ)ဟူ၍ မစဉ်း စားဘဲ လျှောက်ထားသူ၏ နာမည်ကို ဂရုတစိုက် မကြည့်ပေ။ လျှောက်ထားသည့် ကုန်ပစ္စည်းကိုသာ မေးမြန်းပြီး လူထုအတွက် အရေးကြီးသောပစ္စည်း၊ တဝက်ဇိမ်ခံပစ္စည်း၊ ဇိမ်ခံပစ္စည်း စသည်ဖြင့် သုံးပိုင်းခွဲခြားပြီးလျှင် လူထုအတွက် တကယ်လိုအပ်သောပစ္စည်း ဖြစ်လျှင် လျှောက်သမျှလိုင်စင်ထုတ်ပေး၊ တဝက်ဇိမ်ခံပစ္စည်းဖြစ်လျှင်

အောင်အတင့်ထုတ်ပေး၊ ဇိမ်ခံပစ္စည်းဖြစ်လျှင် လုံးဝထုတ်မပေးနှင့် သည်ဖြင့် အတွင်းဝန်များအား ပါးစပ်ကပင် အမိန့်ပေးလေသည်။

"အကိုကြီးကိုယ်တိုင် မည်သည့်သွင်းကုန် လိုင်စင်ကိုမျှ ဖတ် မကြည့်ပေ။ ဖတ်ကြည့်လျှင် လျှောက်ထားသူသည် မိမိ၏မိတ်ဆွေ ဖြစ်နေပါက အားနာရပြီး ဆန္ဒဂတိလိုက်စားမိမည်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်၊

"မည်သည့် သွင်းကုန် ကုန်သည်ကိုမျှလည်း အိမ်တွင်လက်ခံ တွေ့ပေ။ ကုလားကုန်သည်ကြီးများက အကိုကြီးအား ကပ်၍မရ သောအခါ အကိုကြီး ကျောင်းဆရာဘဝက တပည့်ဟောင်း ကုလားကလေးတယောက်ကို အိန္ဒိယမှ ငွေကုန်ကြေးကျခံကာ ခေါ် ယူပြီး အကိုကြီးအား'အကပ်'ခိုင်းလေသည်။

"တနေ့သောအခါ ၎င်းကုလားကလေးသည် အကိုကြီးထံလာ ပြီး 'ဆရာ-ရေနံချောင်းသွားမယ်ဆို၊ ကျွန်တော်လဲ ကျွန်တော် ကြီးခဲ့တဲ့ ရေနံချောင်းမရောက် တာကြာ လို့ လိုက်ခဲ့ပါရစေ'ဟု ပြောလေသည်။

"အကိုကြီးလည်း ရေနံချောင်းသွားသောအခါ ၎င်း၏တပည့် ဟောင်း ကုလားလေအား စတေရှင်ဝက်ဂွန်း ကားတစီး သတ်သတ် ပေးပြီး ခေါ်သွားလေသည်။ လမ်းတွင်လည်း ၎င်းကုလားလေးမှာ ဟိန္ဒူဖြစ်သည့်အတိုင်း ဟိန္ဒူတို့စားနိုင်မည့် အစားအစာများကို ရှာဖွေကျွေးသွားလေသည်။

"ရေနံချောင်းမှ ရန်ကုန်သို့ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီ တနေ့တွင် ၎င်းကုလားကလေးပေါက်လာပြီး 'ဆရာ-ကျွန်တော့်မှာညီမလေးတို လက်ထပ်ပေးဖို့ တာဝန်ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဟိန္ဒူလူမျိုးများ မှာ ညီမလေး လင်ကောင်းသားကောင်း ရနိုင်ရန်အတွက် ငွေများများ ကြီး လိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ဂျပ်ကား ၂၀၀၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိန္ဒိယပို့နိုင်ခွင့် လိုင်စင်ထုတ်ပေးပါ ဆရာ'ဟု ပြောသည်။ အကိုကြီးကား အလုပ်နှင့်မိတ်ဆွေ၊ အလုပ်နှင့်ဆွေမျိုး ခွဲခြားသူဖြစ်ရကား ကုလားလေးအား 'မင့်ကို ငါတပည့်ဆိုပြီး ကုလား ကုန်သည်ကြီးတွေက ငါ့ကိုဖြားယောင်းဖို့ အိန္ဒိယက တမင်ခေါ်ယူတာ မဟုတ်လား၊ ဂျစ်ကား ၅၀၀၀ ကို နိုင်ငံခြားထုတ်ရလျှင် အနည်းဆုံး သိန်း ၅၀ လောက် မင်းတို့ကုလားတွေ ပွဲခပေါက်လုပ်မယ်လို့ မဟုတ်လား၊ မင်းအခု ငါ့အိမ်ကဆင်းသွား၊ နောက်လဲ ဘယ်တော့မှ မလာခဲ့နဲ့'ဟု မောင်းချလိုက်လေသည်။ ၎င်းကုလားလေးလည်း အကိုကြီးသေမှပင် အိမ်လာရဲပေတော့သည်။

"တီ-အို-စီ ကုမ္ပဏီက ခေတ်သီးဈေးကို တဂါလံလျှင် ၂ ပြား (၆ ပိုင်)ကျ တိုးရောင်းခွင့်ပြုပါဟု လျှောက်သောအခါ အကိုကြီးမှာ တော်တော်နှင့်အမိန့်မချပေ။ 'အင်္ဂလိပ် အရင်းရှင်ကြီးတွေက ဗမာပြည်က ငွေတွေကို မသိမသာ နိုင်ငံခြားထုတ်နေတာဘဲ၊ တဂါလံ ၂ ပြားတိုးလိုက်သည့်အတွက်တနေ့တနေ့လျှင် ဗမာငွေတွေ သောင်းချီကုန်မှာဘဲ'ဟု ကျွန်ုပ်အား တွက်ပြပြီးလျှင် 'အဲဒီအမှုတွဲ ချောင်ထိုး ထားလိုက်ကွာ၊ အချိန်ကြာလျှင် ကြာသလောက် ဗမာတွေ အကျိုးရှိတာဘဲ'ဟု ပြောခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ခေတ်ဆီဈေးမှာ ၂ ကျပ်ပင်မပြည့်ပေ။ ယခု တဂါလံလျှင် ၂ ကျပ် ၄၀ ပြား ဖြစ်နေပေပြီ။

"ဆောင်းပါး ရှည်လွန်းနေပြီဖြစ်သဖြင့် အတိုချုံးရသည်ဖြစ်ရာ အကိုကြီး၏ ဝိတ်ခေတ် နှင့် ပတ် သက် ၍ ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ အကိုကြီး၏ အထူးခြားဆုံး အရည်အချင်းတခုကား 'ကိုယ်ချင်းစာတရား' ထားတတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အားလည်း 'ကိုယ်ချင်းစာ-ကိုယ်ချင်းစာ'ဟု ခဏခဏ သွန်သင်ဆုံးမ ပြသ ပေးခဲ့လေသည်၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း လက်တွေ့ကျင့်သုံးသည်။ ကျင့်သုံး

ပုံကား တနေ့သော စနေနေ့တွင် သူ၏အခန်းထဲ၌ ကျွန်ုပ်ထိုင်နေရင်း နာရီပြန် ၁-ချက်ထိုးသောအခါ မင်းစေကလေးဝင်လာပြီး 'ကား ခေါ်လိုက်ရတော့မလား'ဟု မေးလေသည်။ အကိုကြီးက ပြုံး၍ ကျွန်ုပ်အားကြည့်ပြီး အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် 'ဒီပြန်စချင်တဲ့အဓိပ္ပာယ်ဘဲ၊ သူလဲ စနေနေ့ဆိုတော့ နေ့ဝက် အနားယူချင်မှာပေါ့၊ ဒီပြန်ကြစို့'ဟုပြောပြီး ဗမာစကားဖြင့် မင်းစေကလေးအား 'အေး....ခေါ်လိုက်'ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

"အကိုကြီးကား မင်းစေကပင် 'အိမ်ပြန်ပါတော့' ဆိုလျှင် ပြန်သော ဝန်ကြီးပါတကား။ မင်းစေမပြောနှင့်၊ နိုင်ငံရေး သမားရဲဘော် အချင်းချင်းကပင် တွေ့ဘို့မဆိုတားနှင့်၊ တယ်လီဖုန်းဆက် စကားပြောတောင်မှ ၎င်းတို့အပါးတော်မြဲများက ဆက်မပေးလျှင် စကားပြောခွင့်မရသော ယခုခေတ် ဝန်ကြီးများနှင့် ကွာလှချေတကား။ နေ့လယ်တွင် မိမိတို့ လုပ်ချင်ရာလုပ်နေပြီး ညနေ ၆ နာရီ ၇ နာရီအထိ ထိုင်နေသဖြင့် အတွင်းဝန်များမှအစ မင်းစေများအထိ စောင့်နေရသော ဝန်ကြီးများနှင့် ကွာလှချေတကား။

"အကိုကြီးကား အလွန်ကိုယ်ချင်းစာတရားရှိ၏။ မိမိ မလုပ်နိုင်သော အလုပ်ကို အခြားသူများအား မည်သည့်အခါမျှ မခိုင်းပေ။ ဆိုလိုရင်းမှာ 'ငါပြောတာလုပ်၊ ငါလုပ်တာ မလုပ်နဲ့' လူစားမျိုးမဟုတ်ပေ။ ရှေနံချောင်းတွင် ကျွန်ုပ်က ကျောင်းသား၊ သူက ကျောင်းဆရာ(လူပျိုလူရွယ်ဘဝ)တုန်းက ကျောင်းပိတ်ရက် မဟုတ်သည့် ရက်များတွင် ဘိုင်စကုတ်၊ ဇာတ်ပွဲ စသည့် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများသို့ ကျွန်ုပ်လည်း မသွားရ၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း မသွားချေ၊ ကျောင်းအားသောနေ့တွင် သူကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့သည်။

"ယခု ဇူလိုင်လ ၁၉-ရက်နေ့တွင် အကိုကြီး ကျဆုံးသည်မှာ ၇-နှစ် တင်းတင်း ပြည့်ပြီဖြစ်သော်လည်း အကိုကြီးအား မမေ့နိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမြဲအမှတ်ရ လွမ်းဆွတ်လျက်ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုယ်ချင်းစာ တရားကင်းမဲ့သော လူမသမာများနှင့် တွေ့သည့်အခါတိုင်း အကို ကြီးအား တမ်းတဟာစ်အော် ငိုကြွေးလိုက်ချင်ပါတော့ သတည်း။”

\+ \+ \+

အထက်ပါ ဆောင်းပါးမှာ ဂျာနယ်တွင် နေရာရသလောက် အတိုချုံးရေးရခြင်းဖြစ်ရာ ဦးဘဝင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သိသင့်သိထိုက် သော အချက်များကို ဆက်လက် ဖော်ပြပါမည်။

ဦးဘဝင်းသည် ညီငယ်များကို အလွန် ချစ်၏၊ အလွန် ပညာ တတ်စေချင်၏၊ အခါအခွင့်ရတိုင်း ပညာသင်ပေး၏။ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က သူနှင့်အတူ အိပ်ရာ ညတိုင်း တလုံးစ, နှစ်လုံးစအမြဲသင် ပေး၏။ မှတ်မိပါသေးသည်၊ ကျွန်တော် ၆-နှစ်သားအရွယ် ပထမ တန်းတွင် ဝက်သက်ပေါက်၊ ကျောက်ဖြူပေါက် စသည်ဖြင့် လွန်စွာ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ရာ ကျောင်းမှန်မှန် မတက်နိုင်သဖြင့် စာမေးပွဲ စစ်သောအခါ ကောင်းစွာ မဖြေနိုင်ချေ။ ကျွန်တော်တို့ ခေတ်က အတန်းငယ်ကလေးများကိုပင် အခြားအရပ်မှ ပညာအုပ်တယောက် လာစစ်၍ အတန်းတင်ပေးခြင်း၊ ချခြင်းပြုလုပ်၏။ ပညာအုပ်သည် အခြားမေးခွန်းများကို မေးပြီးနောက် ‘ရတနာသုံးပါး ဘယ်သူ သိသလဲ’ဟုမေးရာ ကျွန်တော်မှတပါး မည်သူမျှမဖြေနိုင်ပေ။ ကျွန် တော် ဖြေနိုင်သည်မှာ စာမေးပွဲ မစစ်မီညက အကိုကြီး ဦးဘဝင်း သင်ပေးသောကြောင့် ကျွန်တော် စာမေးပွဲ အောင်လေသည်။ ဦးဘဝင်း၏ ‘ရတနာသုံးပါး’ဂုဏ်ကျေးဇူး ပေတည်း။

ဦးဘဝင်း၏ ချွတ်ယွင်းချက်ကား စာသင်သောအခါတွင် လွန်စွာ စိတ်တို၏။ သာမန်အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ညီငယ်များကို ရိုက်လေ့

မရှိသော်လည်း စာသင်သောအခါ ရိုက်လေ့ရှိ၏။ ကျွန်တော်သည်း မလွတ်၊ အောင်ဆန်းလည်းမလွတ်။ အလွန်ပျင်းသော အကိုထော် ကိုခနအောင်ကား အရိုက်ခံရဆုံးဖြစ်၏။ စာသင်ရင်း ငိုက်သောအခါ နီးရာနှင့် ကောက်ရိုက်တတ်၏၊ လက်သီးနှင့် ထိုးတတ်၏၊ ထ-ကန် တတ်၏။ ၁၉၂၅-ခု၊ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း ကျွန်တော့် အား သင်္ချာဘာသာ သင်နေရင်း ထ-ကန်လိုက်ရာ ကျွန်တော် မှောက် သွား၏။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်မှာ ၁၄-နှစ်သားသာ ရှိသေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ ညီငယ်များသာမက သူ၏တပည့်ကျောင်းသား များ ထဲတွင်လည်း အရိုက်မခံရသူ မရှိသလောက်ပင်။ သို့သော် လည်း ဦးဘဝင်း၏ စေတနာကို မည်သူမျှ သံသယ မရှိကြချေ။ ညီငယ်များကိုသာမက တပည့် ကျောင်းသားအားလုံးကို အလွန် တတ်စေချင်၏။ ကျောင်းချိန်တွင်မက အခြားအချိန်များတွင်လည်း စာသင်ပေး၏၊ (ကျူရှင်ခမယူပါ)။ အမြော်အမြင်ရှိသော မိဘများ သည်သူတို့၏ သားသမီးများကို ဦးဘဝင်းအား အပ်ကြလေသည်။

၁၉၂၄-၂၅-ခု၊ စာသင်နှစ်တနှစ်လုံးလုံး သူနှင့်အတူ ရေနံ ချောင်းတွင် နေရရာ ကျွန်တော့်အဖို့ အင်္ဂလိပ်စာ အခြေခံ အတော် ရသွား၏။ မရရှိလည်း မဖြစ်ပေ၊ နွေစဉ်ကျောင်းစာအပြင် အင်္ဂလိပ် သဒ္ဒါနှင့်စကားလုံး တိုးပွားစေမည့် စာအုပ်များကို [illegible] ကျက် ရ၏၊ မကျက်ဘဲ မနေဝံ့ပေ။ ကျွန်တော့်ကို အလွန်ချစ်၊ အလွန် အလိုလိုက်သော်လည်း စာမရလျှင်ကားချမ်းသာ မပေးပေ။ ကျောင်း ပိတ်ရက်မဟုတ်လျှင် ဘိဝ်စကုတ်မကြည့်ရ [illegible] ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် သူကိုယ်တိုင်လိုက်ပြ၏၊ ပြန်လာသောအ[illegible]တ်လမ်းကို အင်္ဂ[illegible] လို ပြန်ရေးရ၏၊ အမှားများကို ပြင်ပေ[illegible]လေးငါးနှစ် [illegible] အင်္ဂလိပ်စာ သင်ခဲ့ရ သော်လည်း တက္ကသို[illegible]ရောက်သော [illegible] ကျွန်တော်သည် အင်္ဂလိပ်စာ တော်သည့် ကျောင်းသား [illegible] တယောက် အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့၏။ ဥပစာတန်း(အိုင်အေ) ဆော [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော် ဝိဒ္ဒာ(ဘီအေ) အင်္ဂလိပ်စာ ဂုဏ်ထူးတန်းကို တက်ခွင့်ရ၏။ အင်္ဂလိပ်စာ နည်းပြဆရာမ မစ္စကင်းစလေး (Miss Kingsley) က ကျွန်တော့် စာစီစာကုံးကို ဖျက်ရင်း 'မင့်အမေ အင်္ဂလိပ်စကား ပြောသလား'ဟု မေး၏။ 'မပြောပါ'ဟု ဖြေသောအခါ ' မင့်အဖေ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသလား'ဟု မေး၏။ 'မပြောပါ'ဟု ဖြေသော အခါ 'မင်းတို့အိမ်သူအိမ်သားထဲမှာ အင်္ဂလိပ်လိုပြောတဲ့လူရှိသလား' ဟုမေးပြန်၏။ 'မရှိပါ'ဟုဖြေသောအခါ 'ဒါဖြင့် မင်းဒီလောက်သဒ္ဒါ တော်တာ ငါအံ့ဩတယ်ကွာ'ဟု ပြောဘူး၏။ အကိုကြီးဦးဘဝင်း၏ ကျေးဇူးပါပေ။

(ငယ်ခဉ်ကမူကား ကျေးဇူးတင်ရမှန်းမသိ၊ တခါတရံ စိတ်ပင် ဆိုးမိသေးသည်။ ယခု ကျေးဇူးတင်စကား ပြောချင်သော အခါ အကိုကြီးမှာ မကြားနိုင်တော့ပေ။)

ဦးဘဝင်းသည် အသက် ၃၀–အရွယ်တွင် ဖခင် ဆုံးသွားသော အခါ၊ ညီငယ်များ လူလားမြောက်ရေး အတွက် မိမိဖာသာ တာ ဝန်ယူ၏။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေး အခြေအနေမှာ အတော်တောင့်တင်းနေပြီ ဖြစ်ရာ သူတာဝန်မယူဘဲလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊ မုဆိုးမမိခင်ကြီးကို ညာဘာသောအားဖြင့် ကျွန် တော်နှင့် အောင်ဆန်းတို့၏ ကျောင်းစရိတ် အတွက် လုံးဝ တာဝန် ယူ၏။ (လူပျင်း ကိုနေအောင်မှာ တက္ကသိုလ် မရောက်သဖြင့် သူ့ အတွက် တာဝန်ယူရန် မလိုပေ။) ဦးဘဝင်းသည် ရေနံချောင်း နေရှင်နယ် ကျောင်းတွင် ဆရာ လုပ်ရင်း သူရသည့် လစာထဲမှ သုံးပုံတပုံသာသုံးပြီး နှစ်ပုံကို ကျွန်တော်တို့ထံပို့၏။ အိမ်ထောင်ပြု ရန် စိတ်ကူး၊ ညီငယ်များ လူလားမြောက်ရေး တခုတည်းကိုသာ ရှေးရှု၏။ မိခင်က ' မင်းအိမ်ထောင်ပြုချင် ပြုပါ။ အောင်ဆန်း၊ အောင်ဆန်းတို့အတွက် ငါတာဝန်ယူနိုင်ပါတယ်'ဟု ပြောသော်

လည်း အိမ်ထောင် မပြုချေ။ အသက် ၃၅–နှစ် အရွယ်ရောက်မှ မိခင်စီစဉ်ပေး၍ အိမ်ထောင်ပြုတော့၏။

ဦးဘဝင်းသည် ပကာသနမမက်၊ မက်သူများကိုလည်း အထင် သေး၏။ အသက် ၂၆ နှစ်–၂၇ နှစ်အရွယ် သိပ္ပံဂုဏ်ထူးတန်း တက် နေစဉ် နာရီမရှိလျှင် မဖြစ်ရကား ဈေးနှုန်းချိုသာသည့် အိတ်ဆောင် နာရီသာ ဝယ်သုံး၏၊ ဈေးကြီးသည့် လက်ပတ်နာရီမဝယ်ပေ၊ ကျဆုံးသည့်နေ့အထိ လက်ပတ်နာရီ ပတ်မသွားဘူးချေ၊ အိတ်ဆောင် နာရီကိုလည်း အိတ်ကပ်ထဲတွင်အသာထည့်ထားခြင်းဖြစ်၏ ရွှေ ကြိုးကျ နာရီကြိုးတပ်၍ ကိုင်ဆောင်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။

ဦးဘဝင်းသည် နတ်မောက်မှ ပထမဆုံး တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရသူဖြစ်၏။ ဘွဲ့မရမီ ချင်း ကျိတ်၍ကြိုးစား၏။ 'သူများ ဘွဲ့ရနိုင်လျှင် ငါဘာလို့ မရနိုင်ရမှာလဲ'ဟူသော ကောင်းသောမာနဖြင့် ရအောင်ကြိုးစား၏။ မိမိဘွဲ့ရပြီးသောအခါ ညီငယ်များနှင့် အခြားသူများ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ ရနိုင်အောင် ကူညီပေး၏၊ ကျွန်တော်သည် နတ်မောက်မှ ဒုတိယ မြောက် ရသူဖြစ်၏။

ဦးဘဝင်းသည် ပညာတော်၏၊ စာရိတ္တကောင်း၏၊ သူတပါး အား ကူညီလို၏၊ လိမ်ခြင်း၊ကောက်ခြင်း ကို အလွန်စက်ဆုပ်၏၊ ငွေမက်သူ၊ ရာထူးမက်သူ၊ ဖော်လံဖားတတ်သူများကို အလွန် အထင် သေး၏။

'ဂုဏဝန္တံ ပသန္တိဇနာ' (လူတို့သည် ဂုဏ်ရှိသူများကို မြင် တတ်၏၊ ဝ ။ ဖားတတ်၏) ဟူသော အသုံးအနှုန်းမှာ မြန်မာလူမျိုး တို့၏ လက်သုံးစကား ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုး တော်တော်များများသည် ငွေကြေး ရှိသူ၊ ပစ္စည်းရှိသူများကို 'ဖား'တတ်ကြ၏။ မည်မျှပင် ပညာအရည် အချင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းစေကာမူ ငွေမဲ့နေသူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆင်းရဲနေသူများကို အတင်ခေါ်ယာက်ကြ၏။ ယုံရာလူရှင်များသည် တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးကို သစ္စာဖောက်၍ ရာထူးရခဲ့ကြခြင်းလော၊ အာဏာ ရှိသူများကို ဖော်လံဖားလျှို ရာထူးရခဲ့ကြခြင်းလော၊ ထို ဆင်းရှင်များသည် အမြတ်ကြီးစား၍ မှောင်ခိုရှိ၍ အတိုးကြီးယူ၍ ချမ်းသာခဲ့ကြခြင်းလော.... စသည်တို့ကိုမူကား ဆည်သွင်းမစဉ်းစား ကြချေ။ ✓

ဦးဘဝင်းကား ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်သူပေတည်း။

သူသည် ကြွားဝါပလွှားခြင်းကို စက်ဆုပ်၏။ ဝန်ကြီးလုပ်နေစဉ် ဘန်ကောက်လုံချည်အနွမ်းတထည်နှင့်သာ စခန်းသွားခဲ့၏။ ရုံးတက် လည်း ထိုလုံချည်နှင့်ပင်၊ ဘုရင်ခံ ဒါဘာပွဲတက်တော့လည်း ထို လုံချည်နှင့်ပင်၊ ကျဆုံးတော့လည်း ထိုလုံချည်တပတ်နွမ်းနှင့်ပင်။

သူ့တွင် အခြားပိုးလုံချည်မရှိပေ။

ဝန်ကြီးဖြစ်လာသောအခါ ထုံးစံအတိုင်း ပြန်ကြားရေးဌာနက ဓာတ်ပုံရိုက်ယူရန်လာ၏။ ခေါင်းဖော်မပေးဘဲ အလုပ်လုပ်မြဲလုပ်နေ သဖြင့် ပြန်ကြားရေးအရာရှိများသည် ပုံကောင်းကောင်းမရဘဲ ပြန် သွားကြရလေသည်။

ဦးဘဝင်းသည် တည်ငြိမ်၏၊မည်သည့်အခါမျှ ဒေါသ[illegible]ပေ။ ဝန်ကြီးဖြစ်လာသောအခါ သူငယ်ချင်း အရာရှိအချို့က 'ဝန်ကြီး'ဟု ခေါ်သည်ကို လက်မခံဘဲ 'ဘာဝန်ကြီးလဲ၊ ရိုးရိုး ခေါ် နေကျအတိုင်းခေါ်ပါ'ဟု ပြောသည်ကို ကျွန်တော်နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားဘူး၏။ရာထူးရှိလျှင်တမျိုး၊ မရှိလျှင်တမျိုး ဖြစ်တတ်သူများနှင့် ကွာခြားလှချေ၏။

ဦးဘဝင်း ကိုယ်ချင်းစာတရားရှိပုံကို 'ပြည်သူ့ကျွန်ယ်' ဆောင်း ပါးတွင် ဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။ လက်အောက်ခံ အရာထမ်း မှုထမ်းများ

အပေါ်တွင်၎င်း၊ တပည့်တပန်းများအပေါ်တွင်၎င်း၊ ပြည်သူလူထု အပေါ်တွင်၎င်း မည်မျှ ကိုယ်ချင်းစာတရား ရှိသည်ကို ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံဘူးသူတိုင်းသိ၏။ မည်သည့်အခါမျှ သူတပါးအား ဒုက္ခ မပေးလို၊ လုပ်စရာရှိသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်လေ့ရှိ၏။ ဟတ်စ် အဆုံး ရုံးသွားခါနီးနှင့် ရုံးမှပြန်လာသောအခါ စာခြင်းကို မိမိ ကိုယ်တိုင် ကားပေါ်မှ သယ်ချလေ့ရှိ၏။

သူရိုးသလို ကောင်းသလို သူများလည်း ရိုးလိမ့်မည်၊ကောင်းလိမ့် မည်ဟု ယုံကြည်၏။ ဦးစောတို့လူစု ဘရင်းဂန်း အလက် ၂၀၀ ခိုးထုတ်သွားသည်ဟု သတင်းစာများတွင် ပါလာသောအခါ "များ လွန်းလှတယ်ကွာ၊ ဟုတ်နိုင်မယ် မထင်ပါဘူး"ဟု ကျွန်တော့်အား ပြောသည်။

ထိုဘရင်းဂန်းများသည် သူနှင့် ညီကလေး အောင်ဆန်းအပြင် အခြားလုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များကိုပါ ဇီဝိန်ချွေမည့် လက်နက်များ ဖြစ်ကြောင်း စိုးစဉ်းမျှ သံသယ မဖြစ်ရှာချေ။

လူတော်လူကောင်း ဦးဘဝင်းသည် တိုင်းပြည်ဘာဝန်ကို ထမ်း ဆောင်ရင်း အသက် ၄၆ နှစ်အရွယ် ၁၉၄၇ ခု ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက် နေ့တွင် ကျဆုံးရှာလေသည်။ သူ့အပါးတော်မြဲ ကိုကျော်သိန်း (ယခု သစ်ထုတ်လုပ်ရေးအဖွဲ့ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ)လာပြော၍ ကျွန်တော် ဆေးရုံလိုက်သွားသောအခါ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ချထားသော ရုပ် အလောင်းကိုသာ တွေ့ရတော့သည်။

သူ့မျက်နှာကား အသက်ရှင်စဉ်ကကဲ့သို့ ခပ်ပြုံးပြုံးပင်၊ ထိုချိုပြုံး သော မျက်နှာကို ယနေ့တိုင် မြင်ယောင်လျက်ရှိပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် ၁၉-၇-၆၉ နေ့ထုတ် 'ကြေးမုံ' သတင်းစာ တွင် 'ဝန်ကြီးမလုပ်ချင်သော ဦးဘဝင်း'ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရေးသော 'ဗိုလ်ကျား-ရေနံမြေ'ရေးသည့် ဆောင်းပါးကို မူရင်း အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"၁၉၄၇-ခုနှစ် မေ၊ ဇွန်လပိုင်းလောက် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ရေနံချောင်းမြို့နယ် ဖဆပလဥက္ကဋ္ဌမှာ ကွယ်လွန်သူဝန်ကြီး ဦးဘဝင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က မြို့နယ် ဖဆပလအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် ဆရာ ဦးဘဝင်းနှင့် ပူးတွဲတာဝန်ယူနေရပါသည်။

"ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်အတွင်း ဆရာ့အား နီးနီးကပ်ကပ် လေ့လာခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ဆရာသည် အေးသည်၊ ရိုးသားမှု အရင်းခံ အပြည့်အဝရှိသည်၊ မာနကင်းသည်၊ တပ်မက်မှုနည်းသည်၊ မိမိ ဘဝကို ကျေနပ်နှစ်သက်သည်။

"တနေ့တွင် ရေနံချောင်းမြို့နယ် ဖဆပလသို့ ရန်ကုန် ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်မှ ကြေးနန်းတစောင် ဦးဘဝင်း အမည်ဖြင့် ရောက်လာ ပါသည်။ အဖွဲ့ကိစ္စ ကြေးနန်းများမှာ ဤသို့ ဥက္ကဋ္ဌအမည်ဖြင့်ပင်လည်း လာနေကျဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကြေးနန်းကို ဖောက်ဖတ် လိုက်ပါသည်။ ကြေးနန်းမှာ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် ဒုဥက္ကဋ္ဌ ဦးနုထံမှ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးနုက ဦးဘဝင်းအား ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်း ဆောင်သော အစိုးရအဖွဲ့တွင် ဝန်ကြီးရာထူးတနေရာ၌ ဝင်ရောက် တာဝန်ယူပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သော ကြေးနန်းဖြစ်ပါသည်။ ဦးဘဝင်း၏ ဆန္ဒကိုလည်း အမြန်ဆုံး ပြန်ကြားပါရန် ဖော်ပြထား ပါသည်။

"ထိုစဉ်က ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဝန်ကြီး ဦးဘခေ ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သွားသဖြင့် ယင်းနေရာ၌ ဝန်ကြီးသစ် လိုအပ်နေပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ မှတ်မှတ်ရရ မေမြို့၌ ရောက်ရှိနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

"ဦးနုက ဗိုလ်ချုပ်၏ အကို ဦးဘဝင်းထံပေးပို့လိုက်သော ယင်း ကြေးနန်းနှင့် မေတ္တာရပ်ခံချက်မှာ ဦးနုတဦးတည်း တာဝန်ယူ၍ ပေးပို့ခဲ့သော မေတ္တာရပ်ခံချက်ဖြစ်ကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် ကြား သိရပါသည်။

"ကျွန်တော်သည် ထိုကြေးနန်းကို ဖဆပလ အမှုဆောင် ကြယ်နီ ဆောင် ကိုမောင်ကိုအား ယူသွားပါသည်။ ကြေးနန်းပါကိစ္စများကို နှစ်ဦးသား ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကြပြီး ဆရာ ဦးဘဝင်းအား ကြေးနန်းကို မပြမီ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်သို့ ကျွန်တော်တို့ဆန္ဒဖြင့် ကြေးနန်း ပြန် ကြားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါသည်။ ဤသို့ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာလည်း ကျွန်တော်တို့၏ စေတနာဖြင့် အခြေအနေအရ ကောင်းမည်ထင်၍ သုံးကိုင်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"ကျွန်တော်တို့က ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်မှ မေးမြန်းသည့် ကိစ္စ အတွက် အဖွဲ့ချုပ်၏ဆန္ဒအတိုင်း လွှဲအပ်ပါကြောင်း သဘောပါ သည့် ကြေးနန်းကို ဦးနုထံ ပြန်ကြားလိုက်ကြပါသည်။

"ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်သို့ ကြေးနန်း ပြန်ကြားလိုက်ကြပြီးနောက် ကျွန်တော်နှင့် ကြယ်နီရောင် ကိုမောင်ကိုလည်း ဦးနုထံမှလာသည့် ကြေးနန်းကို ဆရာဦးဘဝင်းအား သွားပြကြပါသည်။ ဆရာသည် ကြေးနန်းကို စူးစူးစိုက်စိုက်ဖတ်ကြည့်ပြီး တော်တော်ကြာ ဆိတ်ငြိမ် နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဆရာ့ဆန္ဒကို မမေးမြန်းကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ပေးပို့ခဲ့သည့် ကြေးနန်းအကြောင်းကိုလည်း မပြောမပြ ကြသေးပါ။

"ဆရာသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းကို တွေတွေဝေဝေ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ 'ငါနဲ့မဖြစ်ပါဘူး' ဟု လေးလေးဆေးဆေးပင် သူ့သဘောကိုပြောပြ ပါသည်။ ထိုအခါကျမှ ကျွန်တော်တို့က တိုင်းပြည်အတွက် ဆရာ့ အား လိုအပ်နေ၍ ဆရာ့အနေဖြင့် ဝန်ကြီးတာဝန်ကို မငြင်းပယ် သင့်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ဆရာစိတ်ဆိုလျှင်လည်း ခံရ မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်သို့ ဤကိစ္စအတွက် အဖွဲ့ချုပ် ဆန္ဒ အတိုင်း လွှဲအပ်ပါကြောင်း ကြေးနန်းကို ကျွန်တော်တို့ သဘောဖြင့် ပြန်ကြားလိုက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

"ဆရာသည် ကျွန်တော်တို့၏စိတ်ထားကို ကောင်းစွာသိသည်။ ဆရာသည် ကျွန်တော်တို့၏ တင်ပြချက်များကို နားထောင်နေပြီး 'ငါ့ကိုတော့ မေးမြန်းပြီးမှ ကြေးနန်းပြန်ဘို့ကောင်းတယ်ကွာ' ဟုသာ ပြောရှာပါသည်။

"ကျွန်တော့်အထင် သိပ်မကြာပါ၊ နှစ်ပတ်ခန့်တွင် ဦးနုထံမှ 'အစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီးရာထူး လက်ခံရန် ရန်ကုန်သို့ အမြန်ဆင်းလာပါရန်' ဦးဘဝင်းထံ ကြေးနန်းရောက်လာပါသည်။ ဆရာသည် သူ့အား ရန်ကုန်သို့လိုက်ပို့ရန် ကျွန်တော့်အားခေါ်ပါသည်။ သို့နှင့် ဆရာဦးဘဝင်းနှင့် ကျွန်တော် တို့ နှစ် ဦး တည်း လမ်းအရေးပိုင် ဦးဘွားဘာ စီစဉ်ပေးသည့် လမ်းဌာနမှကားဖြင့် ရန်ကုန်သို့ လာခဲ့ကြပါသည်။

"ရန်ကုန်ရောက်ပြီး ၂ရက်ခန့်အကြာ ဆရာသည် ကုန်သွယ်ရေး ဝန်ကြီးအဖြစ် လက် ခံ ဆောင် ရွက် ရ ပါ သည်။ ကျွန်တော်သည် ဆရာနှင့်အတူ တပတ်ခန့်နေပြီး ရေနံချောင်း ပြန်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာ့နေရာတွင် မြို့နယ်ဖဆပလဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူရပါသည်။

"ဆရာက သူ့ဇနီးနှင့် သားသမီးများအားခေါ်ယူရန် ရေနံချောင်းသို့ မကြာမီ လာရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော့်ကို မှာလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အထင် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လဆန်းလောက်ဟု ထင်ပါသည်။တနေ့တွင် ဝန်ကြီးဦးဘဝင်း ရေနံချောင်းသို့ ရောက်ရှိမည့်အကြောင်း မြို့နယ်ဖဆပလသို့ ခရီးစဉ် ကြေးနန်းရောက်လာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် မိမိတို့၏ မြို့နယ်ဖဆပလဥက္ကဋ္ဌဟောင်းဖြစ်သော ဝန်ကြီး ဆရာဦးဘဝင်းအား တက်တက်ကြွကြွ ကြိုဆိုကြရန် ပြင်ဆင်ကြပါသည်။

"ဆရာရောက်မည့်နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်တော်၊ အရေးပိုင် မစ္စတာ ပီတာနှင့် ကြိုဆိုရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ရေနံချောင်း၊ ညောင်လှ ညောင်ထိုးသခမ်းဆုံမှ စောင့်ကြိုနေကြပါသည်။ ဝန်ကြီးနှင့်အဖွဲ့သည် သတ်မှတ်ထားသည့် ရောက်မည့်အချိန်တိုင် ဆိုက်ရောက်မလာပါ။ သို့နှင့် ၂နာရီခန့်နောက်ကျပြီးမှ ဝန်ကြီးနှင့်အဖွဲ့ ရောက်လာကြပါသည်။ လမ်းခရီးတွင် တခုခုတော့ဖြစ်လာပြီဟု ကျွန်တော်တို့ စိုးရိမ်မိသလို ဆရာ့ကားသည် တောင်တွင်းကြီးအနီး ကားမှောက်လာကြောင်း သိကြရပါသည်။ ဆရာမှာ ဒဏ်ရာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တော့ မရပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ခရိုင်ဆရာဝန်ကြီးအား ဆရာ့အိမ်သို့ ချက်ခြင်းသွားရောက်၍ လိုအပ်သော စစ်ဆေးကုသမှုများ ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ကြပါသည်။

"ရေနံချောင်းတွင် ဆရာသိပ်မကြာပါ၊ ကျွန်တော့်အထင် သုံးရက်ခန့်နေပြီး ဆရာ့ဇနီးနှင့် သားသမီးတသိုက်လုံးအား ရန်ကုန်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။ ဤအကြိမ်သည် ဆရာနှင့်အတူ နောက်ဆုံး မြင်တွေ့နေထိုင်ရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် မရိပ်စားမိပါ။

"ဖြစ်ပျက်မှုများသည် အလွန် အံ့ဩစရာ ကောင်းပါသည်။ ဆရာနှင့် အိမ်သားများ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်၍ တလပင် မပြည့်သေး ထင်ပါသည်။

"၁၉၄၇–ခု ဇူလိုင် ၁၉ ရက်နေ့တွင် ဆရာသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့နှင့်အတူ လုပ်ကြံခံလိုက်ရကြောင်း ထိုနေ့ ညနေပိုင်းတွင် ရေဒီယိုမှကြားသိကြရပါသည်။

"မြို့နယ်ဖဆပလအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အေးအေးဆေးဆေး ဆောင်ရွက်နေရာမှ လုပ်ကြံခံရမည့် ဝန်ကြီးများအဖွဲ့တွင် ဆရာ ဘယောက် ပါဝင်ရန် ကံကြမ္မာရှိနေ၍ အဖြစ်အပျက်များက ဆုံးစည်းပေးသလိုလည်း ဖြစ်နေပါသည်။

"ကံလော၊ ဘဝလော၊ ဆုံစည်းမှုလော ဆိုသည်ကိုတော့ ကျွန်တော် မဖြေဆိုတတ်ပါ။"

× × ×

www.burmeseclassic.com

ကိုနေအောင်

[ဗိုလ်ချုပ်အကို]

အကိုလတ် ကိုနေအောင်သည် (မြန်မာ သက္ကရာဇ်) ၁၂၆၇-ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် အလွန်ပျင်း၏၊ ကျောင်းမှန်မှန်မတက်၊ စာမကြိုးစား၊ မိခင်နှင့် အကိုကြီးတို့ ကြိမ်းနိုင်, ဝမောင်းနိုင်, ရိုက် နိုင် လွန်း သ ဖြင့် မြန်မာလို ၈-တန်းအောင်သည်အထိသာ ကျောင်းနေသည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာကျောင်းများအဖို့ အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော ၉-တန်းပင်မအောင်ချေ။

ထိုခေတ်က အနည်းဆုံး မြန်မာလို ၉-တန်းအောင်မှ တတိယတန်း ရွှေနေစာမေးပွဲဝင်နိုင်သည်။ သို့သော်လည်း ၁၉၂၇-ခုနှစ်တွင် တတိယတန်း ရွှေနေစာမေးပွဲကို ဖျက်သိမ်းတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် အတန်းအရည်အချင်း မပြဋ္ဌာန်းတော့ဘဲ အသက် ၂၁-နှစ်ပြည့်သူတိုင်းအား စာမေးပွဲဝင်ခွင့်ပြုသည်။ ပညာအလွန်လိုလားသော မိခင်အမေစုသည် ဤအခွင့်ကောင်းကိုယူလျက် ကိုနေအောင်အား ရွှေနေစာမေးပွဲ ဖြေဆိုရန် အတင်းတိုက်တွန်းလေသည်၊ သို့ဖြင့် ကိုနေအောင်သည် ၁၉၂၇-ခုတွင် တတိယတန်း ရွှေနေစာမေးပွဲ အောင်လျှော် ရွှေနေတယောက် ဖြစ်လာလေသည်။

ကိုနေအောင်သည် ရွှေနေစာမေးပွဲ အောင်ထားသော်လည်း တ်တိပတ်တိ ရွှေနေမလိုက်ဘူးချေ။ တခါတရံ ရွှေနေလိုင်စင်လဲရန်ပင် မေ့နေတတ်သည်။ ယခုအခါ လုံးဝရွှေနေမလိုက်တော့၊ လိုင်စင်လည်း မလဲတော့သင်သည်။ ရွှေနေ စာမေး ပွဲ အောင် ထား သော အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် ဂျပန်ခေတ်တွင် တရားမမြို့အုပ် ခန့်ထားခြင်း ခံရသည်။

ကိုနေအောင်သည် သဘောကောင်း၏၊ အခပေါင်းအသင်းများ၏ နှစ်မြို့၊ ကျွန်တော်တို့ မွေးချင်းထဲတွင် အအေးဆုံးဖြစ်သည်။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် အောင်သန်း

ကျွန်တော်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၃–ခု ပါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၁ ရက် (ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၁၁–ခု ဩဂုတ် ၂၈ ရက်) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။

ကျွန်တော့်မွေးစဉ်က မိုးကုတ်၌ (ကြီးတော် မလိမ္မာဟု ဆိုကြမည်လော မသိပေ) ဆိုများမှမြှောက်ပေးတိုင်းလုပ်၏။ နှစ်လက်မခွဲခန့် ထူသည့် အိမ်ခါးပန်းနှင့် ခေါင်းနှင့် အသက်ခိုင်းလျှင် ဆက်၏။ ကျွန်တော် လေးငါးနှစ်သားအရွယ် ကနေ့တွင် အကိုကြီးက ကိုနေအောင်ကိုရိုက်ရာ "မင်းအကိုကို ကြောက်သလားဟု" ဟု မေး၏။ (ကျွန်တော်နှင့် အောင်ဆန်းက ဦးဘဝင်းအား "အကိုကြီး" ဟု ခေါ်သော်လည်း ကိုနေအောင်က "အကို" ဟု ခေါ်၏။) ကျွန်တော်က "ဘာလို့ ကြောက်ရမှာလဲ" ဟု ပြန်ပြောသောအခါ သူက "မကြောက်လျှင် ခေါ်နဲ့ပေါက်လိုက်စမ်း" ဟု ပြော၏။ ကျွန်တော်က စားနေသောခေါ်နှင့်ပေါက်လိုက်ရာ အလစ်မိသွားသော အကိုကြီးနဖူးတွင် ဒဏ်ရာရသွား၏၊ အမာရွတ်မပျောက်ပါသွား၏။ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က အလွန်လက်မြန်၏၊ ရန်ဖြစ်လျှင် ဦးအောင်ရိုက်လိုက်သည်ချည်းပင်။ ကျွန်တော်တို့အဖိုး (ဦးမြတ်ဇော်) ကကျွန်တော်

အား "မှုတ္တူး" ဟု ခေါ်လေ့ရှိ၏။ "မှုတ္တူး" မှာ အလွန် ဆိုးသော ကလေးတကောင်၏ နာမည် ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။

အသက် ၆–နှစ်အရွယ် နတ်မောက် ဦးသေဘိတကျောင်းတွင် ဘာ စသင်လျက် ၁၃–နှစ်အရွယ် ၁၉၂၄–ခုနှစ်တွင် မြန်မာလို ၇ တန်းအောင်သည်။ ထိုနှစ်ရေနံချောင်း နေရှင်နယ်ကျောင်းသို့ပြောင်း၍ ဆက်လက်သင်ရာ ၁၉၂၅–ခု အောက်တိုဘာလတွင် နေရှင်နယ် တန်းအောင်လျက် ၁၉၂၆ ခု မတ်လတွင် အစိုးရစစ် အင်္ဂလိပ်–မြန်မာ ၇ တန်းစကောလားရှစ် စာမေးပွဲအောင်သည်။ စကောလား ရှစ်ဆုချီးမြှင့်ခြင်းတော့မခံရချေ။ ၁၉၂၈ ခု မတ်လတွင် အင်္ဂလိပ်–မြန်မာ ၁၀ တန်းကို မြန်မာစာတွင် ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်သည်။ သို့သော်လည်း သင်္ချာဘာသာ မအောင်သဖြင့် တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် မရချေ။

ထိုနှစ်သည် ၁၀ တန်းအောင်သူများကို "က" နှင့် "ခ" ခွဲသည့် ပထမဆုံး နှစ်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ခွဲထိမ့်မည်ကို ကျွန်တော် မဆိုထားနှင့်၊ ကျောင်းအုပ်သစ် ဦးပု(ကွယ်လွန်ပြီ)ပင် မသိချေ။ ကျွန်တော်သည် အတန်းထဲတွင် အခြားဘာသာများ၌ ပထမရသော်လည်း မြန်မာစာတွင် ပထမ မရဘူးချေ။ အစိုးရစစ် ၁၀ တန်း စာမေးပွဲ၌မူကား မြန်မာစာတွင် ဂုဏ်ထူးရ၏။ အတန်းထဲတွင် အမြဲ ပထမရသူမှာ မြန်မာစာရှုံး၏။ စာမေးပွဲများစိတ်မချရပုံ၏ သာဓက တရပ်ပင်။ စာမေးပွဲစနစ်သည် ကျောင်းသားတယောက်၏ အရည်အချင်း အစစ်အမှန်ကိုဖော်ထုတ်နိုင်သောစနစ်မဟုတ်၊ သို့သော် ထိုစနစ်ကို အစားထိုးနိုင်သောစနစ် ရှာမတွေ့ကြသေးသဖြင့် နိုင်ငံတိုင်းတွင် စာမေးပွဲစနစ်ကိုပင် လက်ခံနေကြရ၏။

နောက်နှစ် ၁၉၂၉ တွင် သင်္ချာဘာသာတခုတည်း ဖြေဆိုခွင့် ရသော်လည်း ဘာသာအားလုံး ပြန်ဖြေရာ ဂဏန်း ဘာသာတွင် ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်လျက် တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်ရသည်။ (ထိုအချိန်တ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်္ချာဘာသာကို ဂုဏ်ထူးဘာသာ၊ အင်္ဂလိပ်သမိုင်းနှင့် ဂျီဩမေတြီကို ဘာသာဟူ၍ နှစ်မျိုးခွဲထားသည်။)

ကျွန်တော်နှင့် တစ်နှစ်တည်း တက္ကသိုလ်ရောက် သူ များမှာ ကိုရှုမောင် (ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း)၊ ကိုချင်းဆိန် (ရွှေဥဒေါင်း)၊ ကိုဝန်(မင်းသုဝဏ်) စသူတို့ ဖြစ်သည်။

၁၉၂၉ ခု ဇွန်လ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ရောက်၊ ၁၉၃၁ ခု မတ်လတွင် ဥပစာတန်း (အိုင်အေ) အောင်သည်။ ဝိဇ္ဇာ(ဘီအေ)အင်္ဂလိပ် ဂုဏ်ထူးတန်း တက်ခွင့်ရသော်လည်း နောင်နှစ် ဗိုးဂိုးတန်း ပြန်ဆင်းရသည်။

၁၉၃၂-၃၃ ခု စာသင်နှစ်သည်, ကျွန်တော့်အဖို့ အပြင်အလုပ်အများဆုံး နှစ်ဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား များ သမဂ္ဂ (တကသ) တွင် ကွယ်လွန်သူ သခင်ဗစိန်၊ ဝန်ကြီးဟောင်း ရာရှစ်တို့နှင့်အတူ အလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ်ဆောင်ရွက်သည်။ မကွေးခရိုင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများအသင်း တည်ထောင်၍ ပထမဆုံး ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သည်။အင်းဝကျောင်းဆောင်သယာယအသင်းအမှုဆောင်၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်း အမှုဆောင်၊ အင်းဝကျောင်းဆောင်အတွက် အစားအသောက်ကော်မီတီဝင်ဖြင့် အပြင်အလုပ်များဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သည်။ ရလဒ်မှာ စာမေးပွဲ မကျရုံဖူးကျသည်။

နောက်နှစ် (၁၉၃၄) တွင် အပြင် အလုပ်များ လျှော့လျက် စာကြိုးစားရာ ဝိဇ္ဇာ(ဘီအေ)စာမေးပွဲကို အင်္ဂလိပ်စာပေ(English Language and Literature)၊ ခေတ်သစ် ရာဇဝင် (Modern History) နှင့် နိုင်ငံရေးဗေဒ (Political Science) ဘာသာများယူလျက် ချောမောစွာ အောင်မြင်သည်။

× × × ×

ပဋ္ဌာ ဖြစ်ပြီးနောက် (ဆေးတောင်ဝေးတော့မရပါ) အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော 'နယူးဘားမား' (The New Burma) ဝံသာနု သတင်းစာတွင် လက်ထောက် အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ အယ်ဒီတာချုပ်မှာ ကွယ်လွန်သူ ၉၁ ဌာနအောက် ဝန်ကြီး၊ ဂျပန်ခေတ်ဝန်ကြီးနှင့် သံအမတ်ဖြစ်သော ဒေါက်တာသိန်းမောင်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဒေါက်တာသိန်းမောင်မှာ အိန္ဒိယပြည်လုံးဆိုင်ရာ ဥပဒေပြုလွှတ်တော် (Legislative Assembly of India) အတွက် မြန်မာပြည်ကို ကိုယ်စားပြုသော အမတ်ဘယောက်ဖြစ်သည်။ (ထိုအချိန်က မြန်မာပြည်ကို အိန္ဒိယသို့ တွဲထားသည်။) 'နယူးဘားမား' သတင်းစာမှာ နိုင်ငံရေးသတင်းစာ ဖြစ်သည့်အတိုင်း စီးပွားရေးမတောင့်တင်း၊ အလုပ်သမားများအား လစာ များများ မပေးနိုင်ရကား ဝံသာနုစိတ်ရှိသူများသာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ဗြိတိသျှအစိုးရကလည်း သတင်းစာနှင့် တကွ အလုပ်သမားများကို အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ဖိနှိပ်သည်။

၁၉၃၆-ခု စက်တင်ဘာလတွင် ဝန်ထောက်လောင်းစာမေးပွဲ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ အမှတ်ရနည်းသဖြင့် မြို့အုပ်အဖြစ်သာ ခန့်ထားခြင်းခံရသည်။

ထိုခေတ်က ဝန်ထောက်စာမေးပွဲကို 'မြန်မာနိုင်ငံ ဝန်ထမ်းနှင့် အခြားဌာနဝန်းထမ်းစာမေးပွဲ" (Combined B.C.S. and other Services Examination) ဟု ခေါ်သည်။

အသက် ၂၀-နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ၂၅ နှစ်ထက် မကျော်သူများသာ ဝင်ခွင့်ရှိသည်။

ထိုစာမေးပွဲထက်မြင့်သော (အိုင်-စီ-အက်) စာမေးပွဲကို အသက် ၂၃ နှစ် ကျော်လျှင် မဝင်ရချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတို့နှင့်အတူ ကျဆုံးသွားသော ကိုအုန်းမောင်မှာ အသက်မှီသဖြင့် စာမေးပွဲ နှစ်ခုစလုံးဝင်၍ ဖြေသည်။ ဝန်ထောက်စာမေးပွဲတွင် ကျွန်တော်ထက် သုံးနေရာအောက်ကျသော်လည်း (အိုင်-စီ-အက်) စာမေးပွဲတွင် ပထမရသည်။

ကျွန်တော်မှာ အသက် ၂၃ နှစ် ကျော်နေပြီဖြစ်၍(အိုင်-စီ-အက်) စာမေးပွဲဝင်ခွင့် မရချေ။ ကျွန်တော်နှင့် အသက်တူ သော်လည်း အသက်လိမ်ထားသူ တယောက်မှာ ဝင်ခွင့်ရသဖြင့် (အိုင်-စီ-အက်) ဖြစ်သွားသည်။

၁၉၃၇-ခု၊ မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ ၁၉၄၂ ခု၊ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်မီး မြန်မာပြည်သို့ ကူးစက်လာသည်အထိ၊ မြို့အုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

မြို့အုပ်လုပ်ခဲ့သဖြင့် အချို့နိုင်ငံရေး ခြေသိုးသမားများ (အထူးသဖြင့် လက်ဝဲသမားဆိုသူအချို့)က 'မြို့အုပ်လူထွက် နိုင်ငံရေးအလားအလာမရှိ' ဟု တီးတိုး ဝါဒဖြန့်ကြသည်ဟု သိရသည်။

သို့သော် မြို့အုပ်လုပ်တော့မှ တောနေမြန်မာလူထု မည်မျှဆင်းရဲသည်၊ မည်မျှဗဟုသုတ ခေါင်းပါးသည်ကို သိရှိပြီး ဆင်းရဲသားများ၏အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

မှတ်မိပါသေးသည်။

၁၉၄၀-၄၁ ခုနှစ်လောက်တွင် ပခုက္ကူ ခရိုင် မြိုင်မြို့နယ်ရှိ ရွာအချို့တွင် ဝမ်းရောဂါဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်သည်ကျန်းမာရေးဌာနမှ ဆေးဝန်တယောက်နှင့်အတူ နယ်လှည့်ကာ ဝမ်းရောဂါ ကာကွယ်ဆေးများ ထိုးပေးသည်။ ဆေးမထိုးမီ ရွာသူရွာသားများအား စုဝေးစေလျက် မည်သည့်အတွက် ဆေးထိုး သင့်ကြောင်း ကို ရှင်း ပြ ဟော ပြောသည်။

ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးသော ရွာသူ ရွာသားများသည် ဆေးထိုးရမှာ ကြောက်နေသည်။ "မြို့အုပ်မင်း-ဆေးလိပ်ဖိုး ငွေနှစ်ဆယ့်ငါးကျပ် ပေးပါမည်၊ ဆေးမထိုးပါရစေနှင့်" ဟု ကျွန်တော်၏ ဟောလိုက် စာရေးကို ပြောသည်။

ကျွန်တော်သည် အံ့အားလည်း သင့်၊ ဝမ်းလည်း နည်းသွားသည်။ ဟောပြောမရသည့်အဆုံး "ခင်ဗျားတို့တော့ ဇက်ကုတ်နတ်ပြည်တင်ရမှာဘဲ၊ ဆေးထိုးရင် ထိုး၊ မထိုးရင် ဒဏ်တပ်မယ်" ဟု ပြောမှ ရွာသူရွာသားများ ဆေးထိုးကြသည်။

ဤမျှပင် ထိုခေတ်က တောနေမြန်မာလူထု ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးကြပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် အောင်ဆန်းမှာ မွေးချင်းထဲတွင် အငယ်ဆုံး နှစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း မိဘများက 'ခြေမွေးမီးမလောင် လက်မွေးမီးမလောင်' ထားရာ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင် အပြင်ပတွင် ဖြစ်ပျက်နေပုံကို မသိကြချေ။

ကျွန်တော် မည်မျှ မြို့သားဆန်ခဲ့သနည်းဟူမူ မြို့အုပ်လုပ်စကာ ဆေးရွက်ကြီးကိုပင်ကောင်းစွာမသိချေ။ ထိုခေတ်၏ ထုံးစံအတိုင်း မြို့အုပ်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း မြေဘိုင်းပညာကို စသင်ရသည်။

တနေ့တွင် ကွင်းဆင်းစစ်နေရင်း လယ်ဝန်လုပ်သူက ဆေးရွက်ကြီးပင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြကာ "ဟိုဟာ ဘာပင်လဲ" ဟု မေးသည်။

ကျွန်တော်က မရဲတရဲဖြင့် "ဆေးရွက်ကြီးပင် ထင်တယ်" ဟု ပြန်ဖြေရာ "ဆေးရွက်ကြီးပင်ဘဲ၊ ထင်မနေနဲ့" ဟု လယ်ဝန်က စိတ်ပျက်စွာ ပြောလေသည်။

ကျွန်တော်သည် ဤမျှပင် မြို့သားဆန်ခဲ့ပါသည်။ (ညံ့သည်ဟု ဆိုလိုကလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ကျွန်တော်တို့ မိခင်သည် ကျွန်တော်နှင့် အောင်ဆန်းအား ယာတောသို့ တခေါက်သာ ခေါ်သွားဘူးပါသည်။ ယာတော ရောက်သောအခါလည်း "မြွေကိုက် ခံရမှာစိုးတယ်" ဆိုကာ တဲပေါ်မှ အောက်မဆင်းရချေ။ ကျွန်တော် ဆေးရွက်ကြီးပင် မသိသည်မှာ အံ့သြစရာပါလော။

နောက်တဖြေးဖြေး နယ်ကိုင်ရပြီး တောရွာတွေရောက်မှ ဗမာ တောင်သူ လယ်သမားတွေ မည်မျှဆင်းရဲသည်ကို သိရတော့သည်။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့အစိုးရသည် မိမိတို့ကိုယ်စားပြုသော အရင်းရှင် လူတန်းစားအတွက်သာဖြစ်ပြီး တောနေတောင်သူ လယ်သမား များ၏ ဘဝမှာ အလွန် သနားစရာ ကောင်းကြောင်း သိရတော့ သည်။

မြို့အုပ်လုပ်ခဲ့သဖြင့် အခြား ခြေထိုးမှု တခုလည်း ခံရပါသေး သည်၊ ထိုခြေထိုးမှုမှာ ဆချို မသေမာသည့် နိုင်ငံရေးသမားများက အခြေအမြစ် လုံးဝမရှိဘဲ လုပ်ကြံကာ ကျွန်တော် မြို့အုပ်လုပ်နေ စဉ် သခင်အောင်ဆန်း ကျွန်ုပ်ဘဲ့ အိမ်လာရာ ကျွန်တော်က လက် မခံဘဲ မောင်းချသည်ဟူသော ခြေထိုးမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုခြေထိုးမှု နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ "၁၆ နှစ်နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံများ" စာအုပ်တွင် ရှင်းပြပြီးဖြစ်၍ ဤနေရာတွင် ထပ်လောင်း မဖော်ပြ တော့ပါ။

ဂျပန်ခေတ် ၁၉၄၂—ခု ကုန်ခါနီး (ဒီဇင်ဘာ ၂၂ ရက် တင် သည်)မှ သူတို့ ပြေးရသည့် ၁၉၄၅—ခုနှစ် မေလထိ နယ်ပိုင် ဝန်ထောက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ကျွန်တော့်နယ်မှ ချေးတပ် အနည်းငယ်သာ ပေးပြီး နွားတကောင်မှ မပေးရအောင် ဆောင် ရွက်ခဲ့သည်။

ဂျပန်တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲခါနီးတွင် ဗမာ့တပ်မတော်အတွက် လက်နက်စုဆောင်းပေးခဲ့သည်။ ဂျပန် ကင်ပေတိုင် (စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့) လိုက်ရသော်လည်း အပြေးကောင်း၍ လွတ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေအချို့ အပြေး မကောင်းသဖြင့် အသတ်ခံကြရသည်။

× × ×

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးဆုံး၍ ဗြိတိသျှ ပြန်ရောက် လာသောအခါ (၁၉၄၅ ခု အောက်တိုဘာလ)အစိုးရအလုပ်မှ ထွက်ပြီး နိုင်ငံရေး နယ်ထဲသို့ ခြေစုံပစ်ဝင်သည်။ ထိုအချိန်မှာ ဖဆပလ အာဏာမရ သေးသည့်အပြင် ဗြိတိသျှ အစိုးရက တော်လှန်ရေး ရဲဘော် မြောက်မြားစွာကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင် ကြိုးမိန့်ပေးလျက် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းကိုပင် ကြိုးစင်တင်သတ်ရန် ကြံစည်နေချိန်ဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်း ဖဆပလ အာဏာ ရလာသောအခါ ဝင်ရောက်ခဲ့ အာဘောင်အာရင်းသန်သန်ဖြင့် အော်ဟစ် ခဲ့ကြသူများသည် ထို အချိန်က ဖဆပလတွင် ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သည် ကို မှတ်မိပါသေးသည်။ နာမည်များ မှတ်မိသော်လည်း ရှိုင်းရာ ကျမည် စိုး၍ မဖော်ပြတော့ပါ။ ထိုသူများကား "လူနပ်ချွန်းသာ" ဆိုသူများပေတည်း။

နိုင်ငံရေးနယ်ထဲ ရောက်ပြီးနောက် တောင်တွင်းကြီးမြို့ နတ် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ တည်ထောင်ပြီး ပထမဆုံး ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင် ရွက်သည်။ နောက် တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ် ဖဆပလ ဥက္ကဋ္ဌ၊ မကွေး ခရိုင် ဖဆပလဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၄၇—ခု ဧပြီလတွင် ကျင်းပသော တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ် တော် ရွေးကောက်ပွဲတွင် မကွေး အရှေ့မြောက်ပိုင်း (နတ်မောက်

 ဦးဆောင်သန်း၏

www.burmeseclassic.com

နယ်)မှ ကယ်လွန်သူ ဦးဉာဏ်ရှိန်နှင့်အတူ ပြိုင်ဘက်မရှိ အမတ်အဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းခံရသည်။ ကျွန်တော့် ရဲဘော်များက ကျွန်တော့်အား တောင်တွင်းကြီးနယ်မှ တက်စေချင်သည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း တောင်တွင်းကြီးနယ်မှ တက်ချင်သည်။ သို့သော် "မီးခွက်မှုတ်"ဟု နာမည်ကြီးခဲ့သော ဒု–ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း သခင်တင် ခြေထိုးလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်နတ်မောက်နယ် ရောက်သွားရသည်။

၁၉၄၇–ခု ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးဌာန ပါလီမန် အတွင်းဝန်အဖြစ် ခန့်ထားခြင်းခံရသည်။ နောက်ဝန်ကြီးချုပ်၏ တွဲဖက် ပါလီမန် အတွင်းဝန်၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဌာန တွဲဖက်ပါလီမန် အတွင်းဝန်၊ ပြည်ထဲရေးဌာန ပါလီမန်အတွင်းဝန် စသည်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၄၉–ခု ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့တွင် အခြားဆိုရှယ်လစ် ပါတီဝင်များ၊ ရဲဘော်ဝါများနှင့်အတူ ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သည်။

၁၉၄၉–ခု အောက်တိုဘာလတွင် ဆိုရှယ်လစ် ခေါင်းဆောင်များ၏ အာဏာယစ်မှုကို မကြိုက်သဖြင့် ဆိုရှယ်လစ် ပါတီမှ နုတ်ထွက်သည်။ ၁၉၅၀–ခု မတ်လ ကုန်ခါနီးတွင် ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုက သူ၏ ပါလီမန် အတွင်းဝန် အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် မြန်မာအောင်ဦးတင်မှတဆင့် ကမ်းလှမ်းသည်ကို လက်မခံခဲ့ပေ။ ထိုအချိန်တွင် ဖဆပလ–ဆိုရှယ်လစ်များမှာ အတော်နာမည်ပျက်နေပြီ ဖြစ်ရကား ကျွန်တော့်အဖို့ ရာထူးလက်ခံရန် ဝန်လေးနေပေသည်။

၁၉၅၁–ခု မတ်လလောက်တွင် အာဏာလက်ရှိ ဖဆပလအဖွဲ့ဝင် အဖြစ်မှ အပြီးအပိုင် နုတ်ထွက်လိုက်သည်။

× × ×

ထိုအချိန်မှာ ရောင်စုံသူပုန်မျိုးစုံထနေ၍ ပြည်တွင်း ငြိမ်းချမ်းရေး ဆိတ်သုဉ်းလျက် ပြည်သူလူထု(အထူးသဖြင့် တောနေ လူထု ယခုခေတ်အခေါ် ဦးကြီးများ) ဒုက္ခ ပင်လယ်ကြော မျောနေချိန် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ တခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးရအောင် ဆောင်ရွက်ပြီး နိုင်ငံရေးမှ အနားယူကာ မိမိဝါသနာပါသော စာဖတ်၊စာရေးခြင်းဖြင့် အေးအေး နေရန် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့် ရည်ရွယ်ချက် မအောင်မြင်သေးရကား ယနေ့တိုင် နိုင်ငံရေး ဘဝသံသရာတွင် ကျူးလာ မှန်း ဆန်လျက်ရှိနေရသည်။

၁၉၅၁–ခု ဧပြီလကုန်ခါနီးတွင် ပြည်သူ့ ငြိမ်းချမ်းရေး အဖွဲ့ပေါင်းစု တည်ထောင်ပြီး ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို တံဆိပ်ဖြစ်သော ပန်းသပြေ ညောင်ရေအိုးပုံကို အစွဲပြု၍ အချို့(အထူးသဖြင့် တည်မြဲ ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်နှင့် ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးကျော်ငြိမ်း)က "ညောင်ရေအိုးပါတီ"ဟု နောက်ပြောင် ခေါ်ကြသည်။

ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်များဖြစ်သော ရဲဘော်ဖြူ ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်လရောင်နှင့် ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံး ခေါင်းဆောင် သခင် ထွန်းအုပ်တို့က ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌများ အဖြစ် ဆောင်ရွက်၍ တောင်ကြီး ကိုသွန်းမြင့်က အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် ကိုသိန်းဖေ(သိန်းဖေမြင့်)လည်း ပါသည်။

သူ့အကျိုးပေးဟုဆိုရမည်လောမသိ၊ ကိုသိန်းဖေကို လူအများအား မယုံကြချေ။ ကျွန်တော်ကား မည်သူနှင့် ပေါင်းပေါင်း ယုံယုံကြည်ကြည်ပေါင်း၏။ ဘယ်သူ ဘာပြောပြော မိမိရဲဘော်များကို ထိုက်သင့်သည့် နေရာပေး၏။ ဥပမာ ၁၉၅၁–ခု ဇွန်လတွင် ကျင်းပသော ပါလီမန်ရွေးကောက်ပွဲ၌ လမ်းမတော်မဲဆန္ဒနယ်မှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုနှင့် ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံနေစဉ် အချို့က ကိုသိန်းဖေအား တရားဟောခွင့် မပေးရန်၊ ပေးလျှင် မဲအရေအတွက် နည်းလိမ့်မည်ဟု ပြောကြ၏၊ ကျွန်တော်က "မဲမရချင်နေပါစေ၊ ကိုယ့်ရဲဘော် ကိုယ် ရှုတ်ချသည့် အလုပ်မျိုး မလုပ်နိုင်"ဟု ပြောကာ ကိုသိန်းဖေအား စင်မြင့်ပေါ်တင်ပေးခဲ့၏။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် ကိုသိန်းဖေကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်၏၊ သို့သော် ပြောစရာရှိသည်ကို ပြော၏၊ တနေ့ ကျွန်တော့် ကားကလေးထဲတွင် ကိုသိန်းဖေပါလာရာ "ကိုသိန်းဖေ-ခင်ဗျား တော်တော် ပါရမီထူးတယ်"ဟုပြောလိုက်၏။ သူက "ဘာတုန်း"ဟုမေးရာ ကျွန်တော်က "ခင်ဗျားကို ဘယ်သူမှမယုံဘူး"ဟု ပြောလိုက်၏။ အနားတွင် ကပ်ထိုင်နေသော ကျွန်တော့်ဇနီးက လက်ကုတ်ပြီး "ဘာလက်ကုတ်တာလဲ၊ မှန်တာပြောတာဘဲ"ဟု ပြောလိုက်၏။ ကျွန်တော့် ရည်ရွယ်ချက်ကား ကိုသိန်းဖေအား ရှုတ်ချရန် မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝေဖန်ရေးလုပ်ပြီး ပြင်သင့်သည်ကို ပြင်စေရန် ဖြစ်၏။

နောက်ပိုင်းတွင် ကိုသိန်းဖေနှင့်ကွဲသွား၏။ ကွဲသွားပုံကို "၁၆-နှစ် နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံများ" စာအုပ်တွင် ဖော်ပြပြီးဖြစ်၍ ဤစာအုပ်တွင် မဖော်ပြတော့ပါ။ ကိုသိန်းဖေသည် လက်တွေ့သမားဆိုး၏၊ သူပေးသော အကြံဉာဏ်အချို့မှာ အတော်ကောင်း၏။ ဥပမာ- ကျွန်တော်က နေ့စဉ်သတင်းစာထုတ်ရန် စီစဉ်သောအခါ သူက အပတ်စဉ်ဂျာနယ်ကို ထုတ်ရန်၊ နောက်မှတဖြေးဖြေး နေ့စဉ်သတင်းစာ ထုတ်ရန် အကြံပေး၏၊ သို့သော် ကျွန်တော်က လက်မခံပေ၊ သူပေးသည့် အကြံကောင်းကြောင်း နောက်မှ သဘောပေါက်၏။

ကျွန်တော်သည် လုပ်ချင်သည်ကို စွပ်လုပ်တတ်၏၊ မည်သူ တားရဲမှုမရပေ၊ ကျွန်တော့် ဇနီးက ပေဒင်ဆရာတယောက် ရေးပေး

ထားသော ဟောစာတန်းကိုပြ၍ ထိုနှစ်အတွင်း ကြာသပတေးနေ့ ကောင်းမည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ စ မလုပ်ရန်တား၏။ ကျွန်တော်က (Go to hell)ဟု ပြောကာ ၁၉၅၂-ခု မေလ ၁ ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် "ပြည်သူ့နေ့စဉ် သတင်းစာ"ကို စထုတ်၏။ ကိုယ်ပိုင် စာပုံနှိပ်စက်လည်းမရှိ၊ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုလည်းမရှိ၊ သတင်းစာမှာ အကြီးအကျယ် ရှုံးရကား သုံးလေးလနှင့် ရပ်လိုက်ရ၏၊ ကြွေးတင်လာ၍ အိမ်ရောင်းဆပ်လိုက်ရ၏။ နောက်တဖြေးဖြေး ကားပါပြုတ်သွား၏။ ပေဒင်မှန်၍လော၊ ကျွန်တော်၏ ရှေ့လောကြီး မှုကြောင့်လော၊ စာဖတ်သူ ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်၏။

× × ×

ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့ငြိမ်းချမ်းရေး အဖွဲ့ပေါင်းစုတွင် ဝါဒမရှိ၊ လုပ်ငန်းစဉ်သာရှိ၏။ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်မှာ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်ရန်ဖြစ်ရာ အာဏာလက်ရှိ ဖဆပလ အစိုးရနှင့် လက်နက်ကိုင် ကော်လှန်နေသူများ သင်ပုန်းချေစနစ်ဖြင့် အချင်းချင်း အာဃာတမထားဘဲ တိုင်းပြည်အကျိုးအတွက် လက်တွဲ ဆောင်ရွက်ကြရန် ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် ဤလုပ်ငန်းစဉ်ဖြင့် အမျိုးသားညီညွတ်ရေး တည်ဆောက်နိုင်လျှက် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး ပြန်လည်ရရှိလိမ့်မည်ဟု ရိုးသားစွာယုံကြည်၏၊

သို့သော်လည်း ယနေ့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝေဖန်ရေးလုပ်ကြည့်သောအခါ ကျွန်တော်စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ကြောင်း သဘောပေါက်၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် အာဏာလက်ရှိ ရယူထားသူများသည် မိမိတို့

www.burmeseclassic.com

ရရှိထားသော အာဏာကို အခြားသူများအား ခွဲဝေမပေးလိုဘဲ တတ်နိုင်သမျှ မိမိတို့ချည်း ဆုပ်ကိုင်ထားလိုကြ၏။

လက်နက်ကိုင် တော်လှန်နေသူများကလည်း စာအုပ်ကြီးအတိုင်း စေ့စပ်ရေးဖြင့် အာဏာမယူလို၊ အာဏာလက်ရှိအစိုးရကို အပြုတ်ဖြုတ်၍သာ ယူလိုကြပေသည်။

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးလောကတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ တခေါက်သာ ရရှိထားသော အာဏာကို စွန့်လွှတ်လိုစိတ်ရှိကြောင်း တွေ့ရ၏။ ဤသို့ရေးရာတွင် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ညီဘက်မှ မျက်နှာလိုက်ရေးခြင်း မဟုတ်ပါ။ "ဗမာ့နိုင်ငံရေးသမိုင်း"ကို သုံးသပ်၍ ရေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၉၁-၅၁နှစ်ခေတ်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြသော ဒေါက်တာဘမော်၊ ဦးပု၊ ဦးစောနှင့် လွတ်လပ်ရေးခေတ်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ခဲ့သော ဦးနုတို့၏လုပ်ရပ်များကို သုံးသပ်ပြီး ရေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ဒီမိုကရေစီ ဝါအရင့်ဆုံးဖြစ်သော ဗြိတိသျှတို့လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုပါသည်။ ဗြိတိသျှတို့သည် တမျိုးသားလုံး အကျပ်အတည်း (National Crisis)နှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ ဂိုဏ်းဂဏစွဲဖျောက်၍ အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးတည်ဆောက်ကြ၏၊ အမျိုးသားညွန့်ပေါင်းအစိုးရ ဖွဲ့ကြ၏။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း နာဇီဂျာမနီ၏ပြင်းထန်သော ထိုးနှက်မှုကိုခံနေရစဉ် အမျိုးသားညွန့်ပေါင်းအစိုးရဖွဲ့၍သာ တိုင်းပြည်ကို ကယ်တင်ကြ၏၊ အတုယူစရာပင်။

ဤသို့ရေးခြင်းကြောင့် ကျွန်တော့်အား အယူသီးသော သဘောတရား ဆရာကြီးများက 'လက်ျာဆံသည်'ဟု ဝေဖန်ကောင်း ဝေဖန်ကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်၏ ချေချက်ကား

"ကမ္ဘာ့သစ္စည်းမဲ့ လူမျိုးပေါင်းစုံ ချစ်ကြည်ရေးဝါဒ" (Proletarian Internationalism) လက်ခံ ကျင့်သုံး ပါသည် ဆိုသော ကွန်မြူနစ်အစိုးရများပင် "ငါ့နိုင်ငံ ပထမ" ဆိုသည့်မူကို ပါးစပ်က ဖွင့်ဟမပြောသော်လည်း လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြသဖြင့် အချင်းချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်နေကြသည်မဟုတ်တုံလော ဟူသတည်း။

နိုင်ငံရေးနယ်ထဲ တခါရောက်မိလျှင် ပြန်ထွက်ရန် အလွန်ခက်၏။ အကဝါသနပါသူသည် ဆိုင်းသံ ဗုံသံကြားလျှင် မကဘဲ မနေနိုင်သကဲ့သို့ပင်တည်း။ [သို့သော် ဤအချက်သည် နိုင်ငံရေး တကယ်ဝါသနာပါသူများအတွက်သာမှန်၏၊ နိုင်ငံရေးလုပ်စားလိုသူများ (ဝါ) ရာထူး ရာခံ အခွင့်အရေး မြော်မှန်းလျက် နိုင်ငံရေးနယ်ထဲ ဝင်လာသူများ အတွက်ကား မမှန်ချေ။ ထိုသူများသည် အကျပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ (ဝါ) အဖမ်းခံရသောအခါ နိုင်ငံရေးမှ ထွက်ပါပြီဟု ပြောလေ့ရှိ၏။ ထိုသူများကား ပညာတတ် အချောင်သမား လူတန်းစားတွင် ပါဝင်၏။]

× × ×

မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ပထမဆုံး ရွေးကောက်ပွဲအဖြစ် ၁၉၅၁-ခု ဇွန်လ ၁၂-ရက်နေ့တွင် ပါလီမန် (ပြည်သူ့လွှတ်တော်)ရွေးကောက်ပွဲ စတင်ကျင်းပသည်။ ထိုရွေးကောက်ပွဲတွင် ရန်ကုန် လမ်းမတော် မဲဆန္ဒနယ်မှ ကျွန်တော်သည် ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုနှင့် ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံသည်။ အခြားအမတ်လောင်း ၈-ဦးလည်း အရွေးခံကြသည်။ မဲပုံးများကို ခြောက်ညတိတိ သိမ်းထားပြီး ဇွန်လ ၁၈-ရက်နေ့တွင်မှ မဲရေတွက်ရာ သခင်နုက ပထမ၊ ကျွန်တော်က ဒုတိယ ရသည်ကို တွေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်သူအိမ်သား တပည့်တပန်း လေးဆယ်ကျော်ရှိသော ထီလာမာမက်ခန်ဆိုသူ အမတ်လောင်းမှာ ၁၁ မဲသာရလျက် နောက်ဆုံးမှ လိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤရွေးကောက်ပွဲ တရားမျှတခြင်း ရှိ-မရှိ ဆိုသည်ကို "၁၆-နှစ် နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံများ" စာအုပ်တွင် ဆွေးနွေးပြီး ဖြစ်သဖြင့် ထပ်မံမဖော်ပြတော့ပါ။

ရွေးကောက်ပွဲပြီးနောက်လည်း 'ပြည်တွင်း ငြိမ်းချမ်းရေး အဖွဲ့ပေါင်းစု' ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သည်။ 'ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေး ကာကွယ်မှု ကော်မီတီ' ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်သည်။ အလုပ်သမား လယ်သမားပါတီ (ဆိုရှယ်နီ) ခေါင်းဆောင် တယောက်ဖြစ်သော သခင်လှကျော်က အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ သခင်လှကျော်မှာ အလွန်အလုပ်လုပ်သူ ဖြစ်၏။

ဆိုရှယ်နီပါတီ၊ ဒေါက်တာ ဘမော်၏ မဟာဗမာပါတီနှင့် ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့ငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့ပေါင်းစုသည် 'သုံးပွင့်ဆိုင် မဟာမိတ်'ဖွဲ့လျက် လောလောဆယ် ဖြစ်ပေါ်နေသော နိုင်ငံရေး ပြဿနာများကို ပူးတွဲဆောင်ရွက်ကြသည်။ နောက်တဖြေးဖြေး တိုးချဲ့လျက် ဦးဘဖေလိုနိုင်ငံရေးသမားဟောင်းကြီးများပါဝင်သော 'ပြည်ချစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့' ဖွဲ့၍ လုပ်ငန်းတူများကို ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ကြသည်။

ယိုအချိန်က ထိပ်တန်းရောက်နေသော ပြဿနာမှာ တရုတ်ဖြူကျူးကျော်မှုဖြစ်သည်။ မော်စီတုန်းတို့က တိုက်ထုတ်လိုက်၍ တရုတ်ပြည်မကြီးမှ ဖော်မိုဆာကျွန်းသို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ရသော ချန်ကေရှိတ် တပ်သားများသည် မြန်မာပြည်နယ်စပ်တွင် အခိုင်အမာ တပ်စွဲလျက် မြန်မာ တိုင်းရင်းသားများအား နှိပ်စက်၊ သတ်ဖြတ်၊ လုယက် ဖျက်ဆီးနေကြသည်။ အာဏာလက်ရှိ ဖဆပလ-ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရသည် တရုတ်ဖြူအန္တရာယ်ကို ဖုံးအုပ်လျက် ထိရောက်စွာ အရေး

... သခင်နု (ဦးနုဟု နာမည်မပြောင်းသေးပေ) အာ ... လီမန့်တွင် "ခေါက်ဆွဲ တချက်အချို့ကို အတိုက်အခံက ဗာရာဏသီ ချဲ့နေသည်" ဟုပင် ပြောလိုက်သေးသည်။

(ဦးနုကား အလွန် စကားပြောကောင်းသူ ပေတည်း။ အဖြစ်အပျက်မှန်သည်-မမှန်သည် အပထား၍ ကြားရသူ ကျေနပ်လောက်အောင် မစားရဝခမန်း ပြောတတ်သူ ဖြစ်သည်။ "လူတယောက် တိုက်တလုံး၊ ကားတစီး၊ တလဝင်ငွေ ရှင်ရာ။ ဖဆပလ အနှစ်လေးဆယ် အာဏာတည်မြဲရမည်" စသည်တို့မှာ ဦးနုပြောခဲ့သော စကားလုံးများ ဖြစ်ပေသည်။)

ဦးနု မည်မျှ စကားပြောကောင်းစေကာမူ 'ဆင်သေကို ဆိတ်ရေဖြင့် ဖုံးမရ' ဆိုသကဲ့သို့ တရုတ်ဖြူ အန္တရာယ်မှာ တနေ့တခြား ကြီးထွား လာလေသည်။ ပြည်ချစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့ အနေဖြင့်လည်း လူထုအစည်းအဝေးများ ကျင်းပကာ တမျိုးသားလုံး အန္တရာယ်ဖြစ်သော တရုတ်ဖြူပြဿနာကို တင်ပြကြလေသည်။ (သူတို့သာလျှင် သိမည်ဖြစ်သော အကြောင်းများကြောင့်) အမှန်တရားကို ရင်မဆိုင်ရဲသော ဖဆပလ—ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရသည် ပုဒ်မ-၁၄၄ ထုတ်လျက် ကျွန်တော်အပါအဝင် ပြည်ချစ် မဟာမိတ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ၉-ဦးအား တရားမဟောရန် တားမြစ်လေသည်။ မန္တလေး သွားရန် လေယာဉ်ပျံ လက်မှတ်များ ရောင်းပြီးမှ လက်မှတ်များကို ပြန်သိမ်းလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ မန္တလေး မသွားရတော့ပေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဖဆပလ—ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရသည် ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေနိုင်တော့ဘဲ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇောကို ခေါင်းဆောင်စေလျက် တရုတ်ဖြူများကို တိုက်ရလေတော့သည်။ ကုလသမဂ္ဂတွင်လည်း တရုတ်ဖြူ ကျူးကျော်မှုကို တင်ပြရလေတော့သည်။

\+ \+ \+

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၅၅–ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ရန်ကုန် မြူနီစီပယ်ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပသည်။ ရန်ကုန်တမြို့လုံးအတွက် မဲဆန္ဒနယ်ပေါင်း ၃၅–ခု ရှိရာ ကျွန်တော်တို့ အတိုက်အခံများသည် မဲဆန္ဒနယ် ၁၁–နေရာတွင် ဝင်ရောက် အရွေးခံကြသည်။ အခြားအတိုက်အခံများ အရွေးမခံရ သော်လည်း ကျွန်တော်သည် အလုံမဲဆန္ဒနယ်မှ အရွေးခံရသည်။

တဦးတည်းသော အတိုက်အခံ မြူလူကြီး ကျွန်တော်သည် ဘာမျှ မလုပ်နိုင်ပေ။ ဖဆပလ အဖွဲ့ဝင် မဟုတ်သော မြို့ကြီးတော်ယောက် (ဗိုလ်အုံးချိန်) ပါလာသော်လည်း ညှိနှိုင်းရုံးမရပေ။ ကျွန်တော် မြူလူကြီး ဖြစ်လာသည့်အတွက် တခုတည်းသော အကျိုးကျေးဇူးမှာ ဖဆပလ မြူလူကြီးများ ခြစားချင်သလောက် မစားရဲခြင်းပင် ဖြစ်ယည်း။

ဖဆပလ မြူလူကြီးအများစုမှာ တပ်ကြီးယဘန်း ဗေဒါင်းသဘောင်များ ဖြစ်လျက် အပေါ်မှ ချပေးသည့် လမ်းစဉ်ကို ‘ဒိုဘီမှုတ်’ နှိပ်ပေးရုံ လောက်သာ ဖြစ်သည်။ သူတို့မှာ လူမျိုးစုဖြစ်သည့်အတိုင်း ကော်မီတီ အသီးသီးတွင် ဥက္ကဋ္ဌများပင်ကြသည်။ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာလျှင် ထုံးစံအတိုင်း မိန့်ခွန်းပြောရသည်။ သူ့မိန့်ခွန်းကို အခြားသူများက ရေးပေး၍ သူက ဖေးပေးသည့် အတိုင်း ဖတ်ပြသည်။ မိန့်ခွန်းတွင် ‘(ပုံ)—ဥက္ကဋ္ဌမင်’ ဟုသူ၏ နာမည်ကို မေ့ပြန့်ဂုံးချုပ်ထားရာ သူက ထိုအတိုင်း ဖတ်သဖြင့် ကျွန်တော်ရယ်ရသည်။ ကော်မီတီ အစည်းအဝေးများမှာ ကျွန်တော် ဝင်မကလိုလျှင် ၁၅–မိနစ်လောက်သာ ကြာသည်။

“မြူနီစီပါယ်အဖွဲ့ဆိုတာ အစိုးရရယ်—အတိုက်အခံရယ်မရှိ၊ အားလုံး မြို့၏ဖခင်များ (City Fathers) ဖြစ်သည် ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ရန်ကုန်မြို့ကြီး သာယာရေးအတွက် ပူးတွဲဆောင်ရွက်ကြပါစို့” ဟု ကျွန်တော်က ဟောပြော စည်းရုံးသော်လည်း မရပေ။ ဖဆပလ မြူလူကြီးများသည် ကျွန်တော့်အား ပုဂ္ဂိုလ်အရေးလေးစားပုံ

သော်လည်း ကြီးကြီးမာစထာများ၏ ညွှန်ကြားချက် အတိုင်း လိုက်နာရပုံပေါ်သည်။

\+ \+

၁၉၅၅–ခု၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ဆိုရှယ်နီပါတီ၊ ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီပါတီ၊ ပြည်သူ့ညီညွတ်ရေးပါတီနှင့် ကျွန်တော်တို့ပြည်သူ့ငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့ပေါင်းစုကို အမာခံပြုလျက် ‘ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသားညီညွတ်ရေး တပ်ပေါင်းစု’ (ပမညတ) ဖွဲ့စည်းကြသည်။ (အချို့က ပမညတကို ‘ပေါင်းမုံ့ညာတုတ်အဖွဲ့’ ဟု နောက်ပြောင်ခေါ်ကြသည်)။ တရားဝန်ကြီးဟောင်း ဦးအေးမောင် ခေါင်းဆောင်သည့် တရားမျှတမှုအဖွဲ့၊ လူ့ယဉ်ဘပ်ဦး၊ ကရင် အမျိုးသားအဖွဲ့၊ သမဏီပုလိပ်အဖွဲ့ စသည်တို့နှင့် တသီးပုဂ္ဂလများလည်း ပါဝင်ကြသည်။

တပ်ပေါင်းစု နှစ်ခုမရှိအပ်သည့်အတိုင်း ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့ငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့ပေါင်းစုကို ဖျက်သိမ်းလျက် ပမညတတွင် တသီးပုဂ္ဂလအဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက်သည်။ (ပါတီ နောက်ထောက် ကျောခံမရှိသော တသီးပုဂ္ဂလများမှာ များစွာ အချိန်မစီးရကား ကျွန်တော်သည် နောက်ပိုင်းတွင် ‘အမျိုးသားတိုးတက်ရေး ပါတီ’ တည်ထောင်လျက် ထိုပါတီ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ပမညတတွင် ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်သည်။ အမျိုးသား တိုးတက်ရေးပါတီကို နောက်ပိုင်းတွင် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီပါတီ၊ ရဲဘော်ဟောင်းများ အဖွဲ့တို့နှင့် ပူးပေါင်းပြီး ‘ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ’ ဟု ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းသည်။ ကျွန်တော်ပင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်)။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပမညတတွင် အမြဲတမ်း ခေါင်းဆောင်မရှိ၊ အဖွဲ့အစည်း အသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် တသီးပုဂ္ဂလများ ပါဝင်သော သဘာပတိအဖွဲ့က ဦးဆောင်သွားသည်။ အမြဲတမ်းဥက္ကဋ္ဌမရှိ၊ သုံးလတကြိမ် ပြောင်းလဲသော အလှည့်ကျ ဥက္ကဋ္ဌသာရှိသည်။ အမြဲတမ်း အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ ရှိလျက် ဆိုရှယ်နီ ခေါင်းဆောင်တဦးက (များသောအားဖြင့် ဗိုလ်မြသွေး)က အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

ပမညတ ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် ခေါင်းဆောင်များ နယ်အသီးသီးသို့ စည်းရုံးရေး ဆင်းကြသည်။ ပြည်သူလူထုကလည်း အင်အားအသင့်အတင့်ရှိသော အတိုက်အခံအဖွဲ့အစည်းတခု ပေါ်လာသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ကြသည်။ အတိုက်အခံ လက်မခံနိုင်သော ဖဆပလ—ဆိုရှယ်လစ်တို့ကမူ ပူစောထိုးကာ ကွယ်ရေးစသော မိမိတို့၏ ခါးပိုက်ဆောင် တပ်များဖြင့် အမျိုးမျိုး အနှောက်အယှက် ပေးကြသည်။ ပမညတ ဘောဒါများကို ချောင်းမြောင်း၍ တမျိုး၊ ပြောင်ပြောင် တသွယ် သတ်ဖြတ်ကြသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တကြိမ်မက သေဘေးမှ သီသီကလေးလွတ်ခဲ့ရသည်။

ပထမအကြိမ်မှာ တောင်ငူခရိုင် ကျောက်ကြီးတွင် ဖြစ်သည်။ ကျောက်ကြီးမှာ ရှမ်းရိုးမတောင်ခြေတွင်ရှိပြီး အပွန်ချောင်ကျ၍ လုံခြုံမှုကင်းမဲ့သော ဒေသဖြစ်သည်။ အခြား ခေါင်း ဆောင် များ မသွားလိုရကား ကျွန်တော်သွားရသည်။ ရောက်ပြီးည တရားဟောနေစဉ် ထိုအရပ်ရှိ စစ်တပ်က စတင်းဂန်း၊ ဘရင်းဂန်း၊ ပေါ်တာများ ပစ်ခတ်နှောက်ယှက်သဖြင့် တရားပွဲရပ်သိမ်းလိုက်ရသည်။ တဲအိမ်ပြန်ရောက်ပြီး အိပ်ရာဝင်ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝေဖန်ရေးလုပ်ကြည့်သည်။ "ဤမျှ လုံခြုံမှုကင်းသောနေရာသို့ လာခြင်းသည် ငါ့အတွက် မှန်၏လော၊ မတော်တဆ ကျဆုံးသွားလျှင် ပြည်သူလူထုက ငါ့အား

ချီးကျူးမည်လော၊ မိုက်ရူးရဲဆန်သည်ဟု ရှုတ်ချဝေဖန်ကြမည်လော" စသည်ဖြင့် သုံးသပ်ကြည့်မိသည်။ ကျွန်တော်သည် သေရမှာ မကြောက်သော်လည်း မိုက်ရူးရဲဆန်သည်ဟု ဝေဖန်ခံရမည်ကိုတော့ ကြောက်ပါသည်။

ဒုတိယအကြိမ်မှာ ၁၉၅၆ ခု ဇွန်လတွင်ဖြစ်သည်။ ထိုလ ၂၇ရက်နေ့တွင် သာယာဝတီခရိုင် မင်းလှ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် တရားဟောရန် ပမညတဌာနချုပ်မှ သခင်ချစ်မောင်၊ ဗိုလ်မြသွေး နှင့် ကျွန်တော်တို့ စစ်ကွင်းသို့ သွားကြသည်။ မူလအစီအစဉ်အရ တရားမျှတမှုအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဦးအေးမောင်လည်း လိုက်ပါရန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့အမှတ်လောင်းမှာ ထိပ်ပိုင်း ခေါင်းဆောင် တယောက်ဖြစ်သော သခင်လှိုင်ဖြစ်၍ ၎င်းအနိုင်ရရေးအတွက် ခေါင်းဆောင်အားလုံး ကွင်းဆင်း တရားဟောရန်ဖြစ်သည်။

စစ်ကွင်းမှာ ဖဆပလ-ဆိုရှယ်လစ် ညစ်ပတ်မှုရာဇဝင်တွင် အထင်အရှားဆုံး မြို့ကလေးတမြို့ဖြစ်သည်။ ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီ နှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးတရားဟောနေသော ကိုဘငြိမ်းနှင့် ရဲဘော်များအား ယူနီဖောင်းဝတ်များက ဝင်ရောက် ဖိုက်နှက်မောင်းထုတ်လိုက်သောမြို့ဖြစ်သည်။ (စစ်ကွင်းမှ သေးပြေး ရှင်ပြေး ပြေးရပြီးနောက် ကိုဘငြိမ်းနယ်ဆင်းလာသည်ကို မတွေ့ရတော့ပေ)

ကျွန်တော်တို့၏ မူလအစီအစဉ်မှာ ဇွန်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မင်းလှသို့ မီးရထားဖြင့်သွား၍ နောက်နေ့တွင် မင်းလှမှကားဖြင့် စစ်ကွင်းသို့သွားကာ တရားဟောရန်ဖြစ်သည်။ ဦးအေးမောင်က ထိုနေ့တွင် မလိုက်နိုင်ဟုပြောသဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် နောက်နေ့မှ ကားဖြင့် စစ်ကွင်းသို့ တိုက်ရိုက်သွားကြပါသည်။ ဦးအေးမောင်တော့ လိုက်မလာပေ။ မူလအစီအစဉ်အတိုင်း သွားမိလျှင် ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကိစ္စချောပေမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[မူလ အစီအစဉ်အတိုင်း မသွားဖြစ်ခြင်းအတွက် ဦးအောင်မောင်အား ကျေးဇူးတင်ရမည်လော၊ သို့မဟုတ် နောက်နေ့တွင်လည်း လိုက်မလာသည့်အတွက် လုပ်ကြံခံရမည်ကို ဦးအောင်မောင် ကြိုတင်သိသည်ဟု သံသယဖြစ်ရမည်လော ဆိုသည်ကို ဦးအောင်မောင်နှင့် ထာဝရဘုရားသခင် (ရှိခဲ့လျှင်) သာ သိပေမည်။]

ဇွန်လ ၂၇ ရက် နံနက် ၁၀ နာရီ လောက် စစ်ကိုင်းရောက်ပြီးနောက် တရားပွဲပြုလုပ်မည့် ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်နားကာ နံနက်စာ ထမင်းစားနေကြစဉ် သေနတ်သံများကြားရပါသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်တွင် ဖဆပလ–ဆိုရှယ်လစ်များက ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော်တို့တရားပွဲသို့ လူထုမလာရအောင်ခြိမ်းခြောက်ခြင်းမျှဖြစ်သည်ဟု ထင်မိပါသည်။ နောက် တနာရီလောက်ကြာမှ လူတယောက်ပြေးလာပြီး မင်းလှမှ စစ်ကိုင်းသို့လာသော ဂျစ်ကားကို လူတစုက ဆီးပြီးပစ်ခတ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်များ ကျဆုံးသွားကြောင်း သိရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း လာသမျှ လူအနည်းငယ်ကို အသင့်အတင့်တရားဟောပြီး စစ်ကိုင်းရဲဌာနသို့သွား၍ အကူအညီ တောင်းပါသည်။ ရဲဌာနတွင် ဂါတ်စာရေး တယောက်သာ တွေ့ရပြီး ဘာအကူအညီမျှမရသဖြင့် ကချင်စစ်တပ်သို့ သွားလျက် အကူအညီတောင်းကာ ရဲဘော်များ၏ အလောင်းကောက်ရန် သွားကြပါသည်။ အပစ်ခံရသည့်နေရာ မင်းလှနှင့် စစ်ကိုင်းကြား တာဆုံရောက်သောအခါ ရဲဘော်ဘလှိုင်၊ ရဲဘော်ခင်မောင်ကြီး၊ ရဲဘော်ညိုအေးနှင့် ရဲဘော်တင်ဦးတို့ မရှုမလှ ဒဏ်ရာများဖြင့် ပေတာလမ်းမကြီး၏ဘေးနှစ်ဖက်တွင် ကျဆုံးနေသည်ကို ကြေကွဲဘွယ်ရာ တွေ့ရပါသည်။

နေ့ထိုအချိန်တွင် ဖဆပလဝန်ကြီးများဖြစ်သော သခင်ထင်နှင့် သခင်ပန်းမြိုင်တို့သည် မီးရထားတွဲဖြူကြီးဖြင့် မင်းလှတွင်ရောက်နေပါသည်။

၎င်းလုပ်ကြံမှုကို ၎င်းတို့စီစဉ်, မစီစဉ်ကိုကား ၎င်းတို့သာ သိကြပေမည်။ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည်ကား သခင်တင်သည် တချိန်က မိမိနှင့် တတွဲတည်းနိုင်ငံရေးလုပ်ခဲ့ကြသော ကျွန်တော်တို့အားခေါ်၍ နှစ်သိမ့်စကားလေးမျှ မပြောခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

၎င်းနေရာတွင် အလျှဉ်းသင့်သဖြင့် နိုင်ငံရေးသမားများ သံဝေဂရသင့်ပုံကို အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုပါသည်။ မိမိအာဏာ တည်မြဲလိုသဖြင့် (ဝါ)အာဏာရလိုသဖြင့် လူသတ်ခြင်း(ဝါ)လူသတ်ဝါဒကျင့်သုံးခြင်းသည် ရေရှည်တွင် ကောင်းကျိုးမပေးပေ။

မိမိ အာဏာရလိမ့်မည်ထင်သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့အား သတ်ခဲ့သော ဦးစောသည် အာဏာမရဘဲ ကြိုးစင်တွင် အရှက်တကွဲ အကျိုးနဲ့သေခဲ့ရသည်။

ဖဆပလ အနှစ်လေးဆယ် အာဏာတည်မြဲစေရန်အတွက် လူသတ်ဝါဒကျင့်သုံးခဲ့သော ဖဆပလ–ဆိုရှယ်လစ်တို့ ယနေ့ ဘာဖြစ်နေသည်ကို အားလုံးအသိပင် ဖြစ်သည်။

× × ×

ရွေးကောက်ပွဲများတွင် မဲခိုးသည်မှအစ လူသတ်သည် အဆုံး ပြုကျင့်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်နေရသောအခါ ကျွန်တော်သည်နိုင်ငံရေးကို အတော်စိတ်ပျက်မိပါသည်။ သို့ဘစေလည်း နိုင်ငံရေးမှ ထွက်နိုင်ပါ၊ ဆိုင်းသံ့ဗုံသံကြားတိုင်း က,ချင်လျက်ပင် ဖြစ်နေပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၅၆—ခု ဧပြီလတွင် ကျင်းပသော ပါလီမန် (ပြည်သူ့လွှတ်တော်) ရွေးကောက်ပွဲတွင် ရန်ကုန် ကြည့်မြင်တိုင် တောင်ပိုင်း မဲဆန္ဒနယ်မှ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံသည်။ ဖဆပလမှ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ဦးတင် (မြန်မာ့အလင်း) အရွေးခံသည်။ ဦးတင်က မဲ ၁၉၀၀၀ ကျော်၊ ကျွန်တော်က ၁၇၀၀၀ ခန့် သာ ရသဖြင့် ဖဆပလ နိုင်သွားသည်။ ဖဆပလက ငွေအား၊ အာဏာအားဖြင့် အမျိုးမျိုးဖိနှိပ်သည့်ကြားမှ ဤမျှမဲရသည့်အတွက် ကျေနပ်မိသည်။ ပမညတ ခေါင်းဆောင်များထဲမှ ကျွန်တော်တယောက်သာ ရန်ကုန်တွင် အရွေးခံသည်။

အခြားခေါင်းဆောင်များ (ဦးအေးမောင်၊ သခင်ချစ်မောင်၊ ကိုဘငြိမ်း၊ ကိုသိန်းဖေ စသည်များ) နယ်သွားယှဉ်ပြိုင်ကြ၍ အရွေးခံကြရသည်။ ကျွန်တော်ကား အမတ်ဖြစ်ရေး—မဖြစ်ရေးကို အဓိက မထား၊ လမ်းစဉ်ချင်း တိုက်ရေးကိုသာ အဓိက ထားသည့်အတိုင်း ရန်ကုန်တွင်သာ အရွေးခံခဲ့သည်။ မည်သည့်အခါမှ နယ်သွားအရွေးမခံခဲ့ပေ။ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းလော၊ မိုက်မဲခြင်းလော၊ စာဖတ်သူများ ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

× × ×

၁၉၅၈–ခု မေလတွင်မှ ဖဆပလ ကွဲသွားပြီး သန့်ရှင်း ဖဆပလ၊ တည်မြဲဖဆပလ ဟူ၍ နှစ်မျိုးဖြစ်လာသည်။ သန့်ရှင်းဖဆပလကို ဦးနု–သခင်တင်တို့ ခေါင်းဆောင်ပြီး တည်မြဲဖဆပလကို ဦးဗဆွေ–ဦးကျော်ငြိမ်းတို့ခေါင်းဆောင်ကြသည်။ ဇွန်လတွင် ပါလီမန်၌ ဦးဗဆွေက ဦးနုအစိုးရအပေါ် အယုံအကြည်မရှိအဆိုတင်သွင်းရာ ကျွန်တော်တို့ ပမညတ အမတ် ၄၅ ယောက်အားဖြင့် ထောက်ခံလိုက်၍ ဦးနုသည် ၈ မဲဖြင့် ကင်နိုင်သွားပါသည်။ ဦးဗဆွေ–ဦးကျော်ငြိမ်း

တို့သည်လည်း ဆယ်နှစ်ကျော် အာဏာရှိခဲ့ရာမှ ပြုတ်ကျသွားပြီး 'ရေအပြင်ရောက်သောငါး' ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပါသည်။

သို့သော်လည်း သူတို့သည် မာစီဒီးကားကြီးများ စီးလျက် "ရှင်ပြုစဉ်က ရွှေကိုးဆောင်းခဲ့ရသည်" ကို ပြန်လည် တွေးတော သာယာနေပုံရပါသည်။

၁၉၅၈–ခု အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုသည် "တရားမျှတ လွတ်လပ်သောရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပနိုင်စေရန် အခြေအနေများ ဖန်တီးပေးပါ" ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းအား အစိုးရအာဏာ လွှဲပေးပါသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် ဦးနုအစိုးရနုတ်ထွက်လျက် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းခေါင်းဆောင်သော အိမ်စောင့်အစိုးရဖွဲ့စည်းစေပါသည်။ ဦးနုက မိမိဆန္ဒအလျောက် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းအား လွှဲပေးလေဟန် တိုင်းပြည်အား လှည့်စားထားသော်လည်း မိမိ၏အမှားများကြောင့် လွှဲပေးရသည်ကို လူတိုင်းသိပါသည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ "၁၆–နှစ် နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံများ" စာအုပ်တွင် အသေးအတန် ရှင်းပြပြီး ဖြစ်၍ ဤနေရာတွင် ထပ်မံမဖော်ပြတော့ပါ။

ဦးနုက ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းအား လွှဲမပေးမီ သူ့အား အမတ် ၄၅ ယောက်အားဖြင့် ပါလီမန်တွင် ထောက်ခံခဲ့သော ကျွန်တော်တို့ ပမညတအား ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်း မရှိပါ။ ပမညတကလည်း ထိုသို့ လွှဲပေးခြင်းကို သဘောမတူပါ။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော် ခေါင်းဆောင်သော အမျိုးသားတိုးတက်ရေးပါတီက အကြီးအကျယ် ကန့်ကွက်ပါသည်၊ သို့သော်လည်း မရပါ။ ဦးနုသည် မိမိအတွက် အကျိုးရှိမည် ထင်လျှင် မည်သည့် ထုံးတမ်းစဉ်လာကိုမျှ လိုက်နာလေ့မရှိ၊ မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ မည်သည့် ပါတီကိုမျှ ထောက်ထားလေ့ မရှိပါ။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်စောင့်အစိုးရလက်ထက် ၁၉၅၉-ခု ဧပြီလ ၃ ရက်နေ့ည တွင် ကျွန်တော်ပုဒ်မ ၅ နှင့် အဖမ်းခံရပါသည်။

ထိုနေ့ည ဗဟန်းဂါတ် အချုပ်ခန်းတွင် သိပ်ပြီး နောက်တနေ့ မနက်တွင် အင်းစိန်ထောင်သို့ ပို့ကြပါသည်။ မေလ ၇-ရက်နေ့ တွင် ကိုကိုးကျွန်း အကျဉ်းစခန်းသို့ ပို့ကြပါသည်။ ကိုကိုးကျွန်း မှာ အလျားခုနစ်မိုင်-အနံနှစ်မိုင်ရှိ၍ ရန်ကုန်မှ မိုင် ၂၆၁-ကျော် ဝေးပြီး ပင်လယ်ရေပြင်ကြီးကို ဖြတ်လျက် သင်္ဘောဖြင့် ၂၈-နာရီ ကြာမျှ သွားရပါသည်။

အချို့က ကိုကိုးကျွန်းပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်စွာ သွားလာနေထိုင်ရသည်ဟု ထင်ပါသည်။ ရဲဘော်တယောက်၏ ဇနီး က လိပ်ဥတွေ သိပ်စားပါနှင့်၊ ပင်လယ်ထဲဆင်း ရေမကူးပါနှင့်ဟု စာရေးလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ရယ်ကြရပါသည်။

အမှန်မှာ ကျွန်တော်တို့ကို ကိုကိုးကျွန်းပေါ်ရှိ ထောင်ထဲတွင် ထည့်ထားပြီးလျှင် အခြားအကျဉ်းထောင်များရှိ အကျဉ်းသားများ ကဲ့သို့ ပြုမူဆက်ဆံကြပါသည်။

ဓါးပ်ဆောင်များကို ညနေခြောက်နာရီတွင် အပြင်မှ သော့ခတ် ထား၍ နံနက်ခြောက်နာရီမှ ဖွင့်ပေးပါသည်။

ထူးခြားချက်တခုမှာ ကိုကိုးကျွန်း ထောင်တွင် အထူးတန်းမရှိ၊ ထောင်ဝါရမ်းတွင် မည်သို့ပင် ရေးထားစေကာမူ အားလုံးကို သာမန်အကျဉ်းသားများ ('ဂ'တန်း အကျဉ်းသားများ)အဖြစ်သာ ဆက်ဆံကြပါသည်။

[illegible] ကိုကိုးကျွန်းအတွေ့အကြုံများကို "၁၆ နှစ်နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံ များ" စာအုပ်တွင် ဖော်ပြပြီးဖြစ်၍ ဤနေရာတွင် ထပ်မံ့မဖော်ပြ တော့ပါ။

ကိုကိုးကျွန်းထောင်တွင် အစားအသောက်၊ အနေအထိုင် အလွန် ဆိုးရွားသဖြင့် ကျွန်တော့် ကျန်းမာရေးမှာ တနေ့တခြား [illegible]

လာပါသည်၊ နောက်ပြီး ၂ လကျော်တွင် ကိုယ်အလေးချိန် ၁၀-ပေါင် ကျသွားပြီး ဆေးရုံတက်ရပါတော့သည်။ ၁၉၅၉-ခု ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက် ညတွင် ကျွန်တော့်အားဆေးကုသရန်အတွက် ကိုကိုးကျွန်းထောင်မှ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သဖြင့် ရန်ကုန်ထောင်သို့ ဒီဇင်ဘာလ ၁၈-ရက်ညနေ ၅ နာရီလောက်တွင် ရောက်ပါသည်။

ရန်ကုန်ထောင်တွင် နေရသည်မှာ မဆိုးလှပါ။ ကိုကိုးကျွန်းနှင့် စာလျှင် နတ်ပြည်နှင့် ငရဲဘုံမျှ ခြားနားလှပါသည်။ (စာအဖြစ် ရေးခြင်းသာဖြစ်ပါသည်၊ နတ်ပြည်ရော ငရဲပြည်ပါ ကျွန်တော် မရောက်ဖူးပါ၊ ရောက်ဘူးလျှင်လည်း မမှတ်မိတော့ပါ။) အထူး [illegible] သဘောကောင်းသော ထောင်ဆရာဝန် ဒေါက်တာ တင်ဦး၏ ကုသမှုကြောင့် ကျွန်တော်၏ ကျန်းမာရေးမှာ တနေ့တခြား ကောင်းလာပါသည်။

သို့အတွက် အနားယူရင်း ရန်ကုန်ထောင်တွင် လအနည်း ငယ်မျှနေလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ သို့သော်လည်း ထောင် ဆိုသည်မှာ ထွက်လို၍သည်း မထွက်ရ၊ နေလို၍လည်း မနေရပေ။ ၁၉၆၀-ခု ဇန်နဝါရီလ ၁၆-ရက်နေ့တွင် အာဏာပိုင်များက ကျွန်တော့်အား 'ကွင်းလုံးကျွတ်' လွတ်လိုက်ပါသည်။

'ကွင်းလုံးကျွတ်' ဆိုသည်မှာ မည်သည့်စည်းကမ်း၊ အချုပ်အချယ် မျှ မပါဘဲ လွတ်လိုက်ခြင်းကိုဆိုလိုပါသည်။ ပုဒ်မ ၅-ဖြင့် အဖမ်းခံရ သူများအား အနည်းဆုံး ကိုယ်တိုင်ခံဝန်ချုပ်ဖြင့်သာ လွှတ်လေ့ရှိ ပါသည်။ ကျွန်တော့်အားလည်း ကိုယ်တိုင်ခံဝန်ချုပ်လုပ်မည်-မလုပ် မည်ကို ရဲအရာရှိများက သွေးတိုးစမ်းကြည့်ပါသေးသည်။ ဘယ်နည်း နှင့်မျှ ခံဝန်ချုပ် လုပ်မည်မဟုတ်သည်ကို သိသောအခါ ကျွန်တော့် အား ကွင်းလုံးကျွတ် လွှတ်လိုက်[illegible]ည်။

× × ×

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်ထောင်တွင်းရှိစဉ်ကပင် ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်နှင့် ပမညတ ပဋိပက္ခဖြစ်ရပါသည်။

၁၉၆၀-ခု ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကျင်းပမည့် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် ကျွန်တော်က ယခင်တကြိမ် (၁၉၅၆-ခုနှစ်)ဝင်ခဲ့သော ကြည့်မြင်တိုင်တောင်ပိုင်း မဲဆန္ဒနယ်တွင် အရွေးခံလိုသည်။ ပမညတက ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇော အရွေးခံမည်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် ထိုနယ်မှ အရွေးမခံရဟု ညွှန်ကြားပါသည်။

ဗိုလ်ကျော်ဇောမှာ ပမညတ လက်မှတ်ဖြင့် အရွေးခံခြင်း မဟုတ်ဘဲ တသီးပုဂ္ဂလအဖြစ် အရွေးခံခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က ကြည့်မြင်တိုင်တောင်ပိုင်းမှ အရွေး မခံရလျှင် နတ်မောက်အရှေ့ပိုင်းမှ အရွေးခံခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုသည်။ ထိုတောင်းဆိုချက်ကိုလည်း လက်မခံကြပါ။ ပမညတခေါင်းဆောင်များသည် ကျွန်တော့်အား ပစ်ထုတ်ထားခဲ့ကြချင်ပုံပေါ်သည်။

ကျွန်တော်မှာ အကျဉ်းသားဖြစ်နေ၍ ပမညတ သဘာပတိအဖွဲ့ အစည်းအဝေး တက်ရောက်ရှင်းပြခွင့် မရပါ။ အပြင်တွင်ရှိသော (ဝါ)အဖမ်းမခံရသော ပမညတ ခေါင်းဆောင်များ၏ တဖက်သတ် စီရင်ချက်ချခြင်းကိုသာ ခံနေရပါသည်။

အပြင်တွင်ကျန်ရစ်သော ကျွန်တော်တို့ 'ပြည်သူ့တိုးတက်ရေး ပါတီ' ကိုယ်စားလှယ်များကလည်း ပမညတ သဘာပတိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လက်ခံကာ ကျွန်တော်၏ နောက်ကျောကို ဓားနှင့် ထိုးကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကိုကိုးကျွန်းရှိစဉ်ကပင် အမျိုးသားတိုးတက်ရေး ပါတီနှင့် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီပါတီကို ပူးပေါင်းလျက် 'ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ' ဟု ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်အား ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရဲဘော်အောင်မြင့်အား အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ရွေးကောက်

တင်မြှောက်ကြပါသည်။ ပမညတ ထိပ်ပိုင်းခေါင်းဆောင်များထဲမှ ကျွန်တော်တဦးတည်းသာ အဖမ်းခံရသည်။

အခြားခေါင်းဆောင်များ အဖမ်းမခံရပါ။

အိမ်စောင့်အစိုးရက သူတို့အား ဖမ်းရလောက်အောင် အရေး မကြီးဟု ယူဆလေသလော၊ သို့မဟုတ် သူတို့နှင့် တိတ်တိတ်ပုန်း အဆက်အသွယ်ရှိလေသလော၊ သူတို့သာလျှင်သိပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်သည် ပမညတ ခေါင်းဆောင်များကိုသာမက ရဲဘော် ရဲဘက်များကိုပါ စိတ်ပျက်သွားသည်။ နိုင်ငံရေးသမားများ(အထူး သဖြင့် လက်ဝဲသမား ဆိုသူများ)၏ ရဲဘော်စိတ်ကိုလည်း သံသယ ဖြစ်မိပါသည်။

သို့တစေလည်း ကျွန်တော်တို့ မိသားစု၏ မတရားဘူး ထင်လျှင် ခေါင်းငုံ့မခံတတ်သော စိတ်ဓာတ်အတိုင်း ပမညတ သဘာပတိအဖွဲ့ ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တော်လှန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သို့ဖြင့် ရန်ကုန်ထောင်ထဲမှနေ၍ ကြည့်မြင်တိုင်တောင်ပိုင်း မဲဆန္ဒနယ်အတွက်ရော နတ်မောက်အရှေ့ပိုင်း မဲဆန္ဒနယ်အတွက်ပါ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန် လျှောက်လွှာတင်လိုက်ပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ပြည်သူ့ရဲဘော်အမတ်လောင်း ဗိုလ်ဖိုးကွန်းကို ငဲ့သွားလျက် နတ်မောက်အရှေ့ပိုင်း မဲဆန္ဒနယ်အတွက် လျှောက်လွှာကို ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

အတိုချုံးရေးရလျှင် ၁၉၆၀-ခု ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကျင်းပ သည့် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ကျွန်တော် အရွေးမခံရပါ။ အာမခံတင် ထားသည့် ငွေနှစ်ရာပင် ဆုံးသွားပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ စည်းရုံးရန်အချိန်မရသည့်အပြင် ကျွန်တော့် မဲဆန္ဒရှင်များ ဥက္ကလာပ၊ သာကေတ စသော နေရာများသို့ ပြောင်း ရွှေ့သွားရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အချို့က ကျွန်တော် ဝင်ရွေး မှန်းပင် မသိကြပါ။

ပမညတ အမတ်လောင်းများလည်း တယောက်မှ အရွေးမခံကြ ရပါ။ မိမိအရွေးခံရလျှင် ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ၌ ပါမည်လော၊ လခ ရမည့် အတိုက်အခံ ခေါင်းဆောင်ပင် ဖြစ်မည်လော စသည်ဖြင့် စိတ်ကူးယဉ်နေကြသော ပမညတ ခေါင်းဆောင်အချို့သည် ခဲလေသမျှ သဲရေကျ ဖြစ်သွားကြရရှာပါသည်။

မိမိ မျှော်မှန်းချက်အတိုင်း ဖြစ်မလာသောအခါ စိတ်စာတ် အကြီးအကျယ်ကျလျက် လူမမာကြီးတွေဖြစ်ကုန်ကြသည်။ အချို့က "ညစ်ပတ်တဲ့အကောင်တွေကို ဘုရားရိုက်တာဘဲ" ဟု ပြောကြသည်။

ရွေးကောက်ပွဲပြီးသည့်နောက် ပမညတ က ကျွန်တော်တို့ 'ပြည်သူ့ တိုးတက်ရေးပါတီ' အစစ်အမှန်ကို ပ ထုတ်ထား၍ ကျွန်တော်တို့ နေရာမှန် ပြန်ရရန်အတွက် အခဘော် တိုက်ယူရပါသည်။

တဆယ့်ခလေးလတ်တိ တိုက်ပွဲဝင်ပြီးမှ ပါတီကိုယ်စားလှယ်များ ပမညတ သဘာပတိ အစည်းအဝေးတက်ခွင့်ရပါသည်၊ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်တော့ မတက်တော့ပါ၊ အခြားရဲဘော်များကိုသာ ပါတီ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် လွှတ်လိုက်ပါသည်။

× × ×

၁၉၆၀-ခု ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့တွင် ဦးနုခေါင်းဆောင်သော အစိုးရတက်ပါသည်။ သန့်ရှင်းဖဆပလကိုလည်း ပြည်ထောင်စုပါတီ (ပထစ)ဟု ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလိုက်၏။ အာဏာရ၍ ၂-နှစ်မျှ မပြည့် သေးမီ ပထစသည် ကွဲအက်စ ပြုလာသည်။ ပထစ အတွင်းတွင် သခင်အုပ်စု၊ ဦး ဗိုလ် အုပ်စုဟူ၍ အုပ်စုနှစ်ခုဖြစ်လာသည်။

ထိုသို့ကွဲလာသည်မှာ အံ့ဩရန် မရှိပါ။

ပထစခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် များသောအားဖြင့်အရာရှိဟောင်း များနှင့် ရှေ့နေဝတ်လုံများ ပါဝင်ကြသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် နိုင်ငံရေးယုံကြည်ချက်ကြောင့်ထက် ရာထူး လိုချင်၍ ဝင်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ အံ့ဩစရာ ကောင်းသည်မှာ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုသည် မိမိပါတီတွင်း ကွဲအက်မှုကို မတားဆီးဘဲ လက်ပိုက်ကြည့်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

'ရွှံ့မြေ၊ အုပ်ချုပ်ခြင်းပေါ်လစီ' အတိုင်း ကျင့်သုံးခြင်း လော၊ သို့မဟုတ် 'အလွန်အကျွံ ဒီမိုကရေစီ' ပေးခြင်းလောဆိုသည်ကို ဦးနု သာလျှင် သိပေမည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ပထမအစိုးရသည် အင်းအားချည့်နဲ့လာလျက် အရေးကြီးသည့် မည်သည့် ပြဿနာကိုမျှ မဖြေရှင်းနိုင်တော့ချေ။

ဦးနုသည် မိမိအာဏာတည်မြဲရေးအတွက် လူထုနည်းကို မကျင့် သုံးဘဲ ဗာလီနတ်စာကျွေးခြင်း၊ ယတြာချေခြင်းစသည့် ခေတ်မမှီ တော့သည့်နည်းများကိုသာ ကျင့်သုံးလေသည်။ ဗေဒင်ဆရာများ၊ ဘုန်းကြီး လူထွက်များ အကြံပေးသည့်အတိုင်း ပြုမူဆောင်ရွက် လေသည်။

လူတွေနေရန်အတွက် အိမ်များဆောက်ရန်စိတ်မကူးဘဲနတ်ကွန်း၊ ရွှေဂေဟာစသည်များ ဆောက်လေသည်။ ရလဒ်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာ သည့် ပြဿနာများကို ပြေလည်အောင်မဖြေရှင်းနိုင်ဘဲ တိုင်းပြည် အခြေအနေမှာ တနေ့တခြားဆိုးရွားလာလေသည်။ အဆိုးရွားဆုံး မှာ ပြည်နယ်များ (အထူးသဖြင့်-ရှမ်းပြည်) က ပြည်ထောင်စု မှ ခွဲထွက်ရန် ခြိမ်းခြောက်လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

× × ×

ဤသို့သောအခြေအနေတွင် တပ်မတော်က အာဏာသိမ်းလျက် ဦးနုတို့လူစုကိုလည်း ထိန်းသိမ်းလိုက်လေသည်။ ၁၉၆၂ ... မတ်လ

www.burmeseclassic.com

၂၂ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း ခေါင်းဆောင်လျက် တော်လှန်ရေး ကောင်စီဖွဲ့စည်းကာ မြန်မာနိုင်ငံကို ဆိုရှယ်လစ် နိုင်ငံအဖြစ် တည်ဆောက်မည်ဟု ကြေငြာလေသည်။

တော်လှန်ရေး ကောင်စီ၏ ကြေငြာချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ပါတီအသီးသီးအတွင်းတွင် ဝိဝါဒဖြစ်လာကြသည်။ အချို့က တော်လှန်ရေးကောင်စီ၏ ကြွေးကြော်သံမှာ ဟန်ပြ ကြွေးကြော်သံမျှသာ ဖြစ်သည်၊ မယုံကြည်ထိုက်ဟု ယူဆကြသည်။ အချို့ကမူ တော်လှန်ရေးကောင်စီကို အဖြစ်ပက်မှ ချဉ်းကပ်နည်းမျိုး (Positive Approach) ချဉ်းကပ်၍ ဝေဖန်စရာရှိက အပြုသဘော ဝေဖန်နည်းမျိုး (Constructive Criticism) ဖြင့်သာ ဝေဖန်သင့်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ "ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ" တွင်း တွင် လည်း ဤဝိဝါဒဖြစ်လာပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ခဲဘော်အချို့က အဖြစ်ပက်မှ ချဉ်းကပ်နည်းနှင့် အပြုသဘော ဝေဖန်နည်းကို လက်ခံကြသည်။ ပေါလစ်ဗျူရိုတွင် ကျွန်တော် တို့က လူများစုဖြစ်သော်လည်း ဗဟိုကော်မီတီတွင် ကျွန်တော်တို့မှာလူနည်းစုဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် ဥက္ကဋ္ဌနေရာမှ ဆင်းပေးလိုက်သည်။နောက်ပိုင်းတွင် မထက်မဖြစ်သော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ပါတီမှ နုတ်ထွက်လိုက်သည်။

(ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်သဖြင့် လက်ဝဲသမား ဆိုသူအချို့ ရယ်စရာကောင်းပုံကို အနည်းငယ်ဖော်ပြလိုပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် တော်လှန်ရေးကောင်စီအချို့နှင့်ရင်းနှီးရကား တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ ဆရာပရောဟိတ်များ ဖြစ်တော့မည်အထင်ဖြင့် အဝတ်အစင်မြင့်သွားကြသည်။ အချင်းချင်းဆက်ဆံရာတွင် မောက်မာလာကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် တော်လှန်ရေးကောင်စီက မသုံးသဖြင့်

ဘီသုံးလုံး' လုပ်နေကြသည်။ 'ဘီသုံးလုံး' ဆိုသည်မှာ ဘိုင်ကျ၍ ဘောကာနေဘူ ပြောခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။)

ပါတီသက်ကိုင် မရှိတော့သော်လည်း ကျွန်တော်သည် နိုင်ငံရေးကို မျက်ခြည်ပြတ်မခံ၊ စေ့စေ့လာသုံးသပ်လျက်ရှိသည်။ ၁၉၆၃-ခုနှစ်လယ်လောက်တွင် တော်လှန်ရေးကောင်စီက ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီအား ဆွေးနွေးရန် ဖိတ်ခေါ်သောအခါ ဝမ်းသာမိသည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီက ဖိတ်ခေါ်ချက်ကိုလက်ခံ၍ ဆွေးနွေးရန်လာသောအခါ အားတက်မိသည်။ ဆွေးနွေးရေး အောင်မြင်စေရန်အတွက် ဆိုကာ ပမညတကို အမာခံပြုလျက် "ပြည်သူ့ကော်မီတီ" ဖွဲ့ရန် ခေါ်သော အစည်းအဝေးကို အားရရွှင်လန်းစွာ တက်ခဲ့သည်။

ပြည်သူ့ကော်မီတီဖွဲ့ပြီးနောက် ပအို့ဝ်အမျိုးသား ဦးလှပေ (သထုံ)အား ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပမညတ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဗိုလ်မြသွေးအား အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်ကြလျက် အစည်းအဝေးတက်လာသူ အားလုံးက ကော်မီတီအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် အစည်းအဝေးတက်ရန် သွားစဉ်က အားရရွှင်လန်းမိသလောက် ရောက်သွားသောအခါ စိတ်ပျက်မိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အစည်းအဝေးတက်လာသူများ ထဲတွင် ငြိမ်းချမ်းရေး-ညီညွတ်ရေးရရန် ရိုးသားစွာကြိုးစားဖို့ထက် နိုင်ငံရေးအမြတ်ထုတ်ရန် တက်လာကြသူ တော်တော်များများကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ပြည်သူ့ကော်မီတီတွင် ပါနေသော်လည်း မည်သည့်တာဝန်မှ မထမ်းဆောင်ပေ။ တနေ့ ဗန္ဓုလလမ်းနားတွင် သခင်လေးမောင်နှင့်တွေ့ရာ သူက "ကိုယ့်လူ တာဝန်ရှောင်နေတယ်"ဟု ဝေဖန်ပါသည်။ကျွန်တော်က "တမင်ရှောင်နေတာပါ" ဟု ပြောလိုက်ရာ သူက "ဘာလို့လဲ"ဟု မေးပါသည်။ (This

www.burmeseclassic.com

Committee will get nowhere)"ဒီကော်မီတီ ဘယ်မှ ရောက်မှာမဟုတ်ဘူး"ဟု ကျွန်တော်က ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။ သူက ဆက်မမေးသဖြင့် ကျွန်တော်ကလည်း ရှင်းမပြလိုက်တော့ပါ။

အားလုံး သိကြပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း တော်လှန်ရေးကောင်စီနှင့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့၏ ဆွေးနွေးပွဲမှာ ပျက်ပြားသွားသည်။ ထိုသို့ ပျက်ပြားသွားရခြင်းအတွက် အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှိရာတွင် ပြည်သူ့ကော်မီတီ၏ ခလောက်ဆန်မှုသည် လည်း ပါသည်ဟု ကျွန်တော် ရိုးသားစွာယုံကြည်ပါသည်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကိုယ်စားလှယ် ကိုဒွေးတို့လူစု ကျွန်တော့် အိမ်လာ၍ ဆွေးနွေးသောအခါတွင် ကျွန်တော်သည် အာဝဇ္ဇနာဟရပ်ရင်ကို ရှင်းပြလျက် ငြိမ်းချမ်းရေး-ညီညွတ်ရေးရရန် ကြိုးစားဖို့ အချိန်တန်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း အကြံပေး ပြောကြား လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အကြံပေးချက်ကို ကိုဒွေးတို့လူစု သဘောပေါက်လက်ခံပုံ ပေါ်သည်။ သို့သော်လည်း အကောင်အထည်ဖော်ရန် အခက်အခဲ များရှိနေပုံရပါသည်။ မည်သည့် အခက်အခဲများဟူ၍ကား ကျွန်တော် မသိပါ။ ဤစာအုပ်ရေးနေစဉ် ကိုဒွေးကို ပါတီက သေဒဏ် ပေးလိုက်သည်ဟု ဝမ်းနည်းစွာ ကြားရပါသည်။

၁၉၅၀-ခုနှစ်မှစ၍ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးရရန်အတွက် အိတ်သွန် ဖာမှောက် ကြိုးစားခဲ့ရာမှ ၁၉၆၃-ခုတွင် တော်လှန်ရေး ကောင်စီနှင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့ မျက်နှာစုံညီ ဆွေးနွေးသည့်အဆင့် ရောက်သောအခါ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာမိသည်။ သို့ ဝမ်းသာမိ သလောက် ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်သွားသောအခါ စိတ်ပျက်မိသည်။ ကျွန်တော့် အဖြစ်မှာ အလွန်ဝမ်းသာစရာကောင်းသော အိပ်မက် မြင်မက်နေရာမှ ပြုံးကနဲ လန့်နိုးသူကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။ တနည်း အားဖြင့်ဆိုလျှင် အလွန်ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသဖြင့် မိမိရှေ့မှောက်ရောက်လာသော ထမင်းပွဲကိုစားတော့မည်ဟု အားခဲနေစဉ် ထမင်းပွဲ ပျောက်သွားခံရသူကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပါသည်။

× × ×

သို့ဖြင့် အကြီးအကျယ်စိတ်ဓာတ်ကျလျက်ထိုင်နေစဉ် ၁၉၆၄-ခု မတ်လ ၂၃ နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းက ကျွန်တော့်ခေါ် ဆွေးနွေးပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်က တခြားကိစ္စများအပြင် "လူတိုင်းအတွက် မွေးသည့်အချိန်မှ သေသည်အထိ တာဝန်ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗမာပြည်တွင် နိုင်ငံခြားသားများ ပျောက်ကွယ်သွားအောင် ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမျိုးသားကာကွယ်ရေးအတွက် လက်ရှိလူဦးရေ နည်းသေး၍ သန်း ၅၀ လောက်လိုချင်ကြောင်း" စသည်ဖြင့် ၄၅ မိနစ်ကြာမျှ ပြောပြပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းသည် သူပုန်များ (လက်နက်ကိုင် တော်လှန်နေသူများဟု ခေါ်လိုကလည်း ခေါ်နိုင်ပါသည်) အပေါ်တွင် အာဃာတ မထား၊ ငြိမ်းချမ်းရေး-ညီညွတ်ရေး "အစစ်အမှန်" ရမည်ဆိုက အချိန်မရွေးဆောင်ရွက်ရန် အသင့်ရှိသည်ဟု ကျွန်တော်အကဲခတ်ရပါသည်။ သို့ဖြင့် "ပေးချင်သည့် တာဝန်ပေးပါ"ဟု ကျွန်တော့်ကိုယ်ကိုယ် ဗိုလ်ချုပ်အား ပုံအပ်လိုက်ပါသည်။

၁၉၆၄-ခု ဧပြီလ ၇ ရက်နေ့မှစ၍ တော်လှန်ရေး အစိုးရပေးသည့်တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်နေပါသည်။ ဤမျှဖြင့်ကျွန်တော့် အကြောင်း တော်လောက်ပါပြီ၊ ဆက်လက်၍ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်း ဖတ်ရှုကြပါကုန်။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

အောင်ဆန်းသည် မွေးချင်းထဲတွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ 'အောင်ဆန်း'ဟု ဘာကြောင့် ခေါ်တွင်နေသည်ကို "အောင်ဆန်းနှင့် အောင်ဆန်း" စာအုပ်တွင် အသင့်အတင့် ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

သို့ဟုစေလည်း ယနေ့တိုင် ရေးနေ-ပြောနေကြသည့် အထဲတွင် 'ငယ်နာမည် ထိန်လင်း၊ ကြီးလာသောအခါ အောင်ဆန်း-ဟု ခေါ်ကြသည်'ဟု မှားယွင်းစွာ ရေးသားပြောဆိုနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

စာရေးဆရာအချို့သည် 'ငယ်နာမည်'နှင့် 'ဇာတာတွင်ပါသည့် နာမည်'ကို ခွဲခြားသိကြဟန်မတူ၊ သိလျှင်လည်း ဂရုမိုက်ဟန်မတူပေ။

'ငယ်နာမည်' ဆိုသည်မှာ ငယ်စဉ်က မိဘ ဆွေမျိုးသားချင်းများက ချစ်စနိုးရှိသော်၎င်း၊ နောက်ပြောင်၍သော်၎င်း ခေါ်သည့် နာမည်မျိုး ဖြစ်သည်။ တရားဝင်နာမည် မဟုတ်ချေ၊ ဇာတာတွင် ပါသည့် နာမည်လည်း မဟုတ်ချေ။

ဥပမာ- ကျွန်တော့်အား ငယ်စဉ်က အဖိုးနှင့်အကွ ရင်းနှီးသူများက 'မူတူး'ဟု ခေါ်ကြသည်။ ကြီးလာသောအခါ ငယ်နာမည် ပျောက်သွားပြီး တရားဝင်နာမည် 'အောင်သန်း' ကျန်နေသည်။

ဇာတာတွင်လည်း 'အောင်သန်း'ဟုပင် မှည့်ထားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်မှာ တနင်္ဂနွေသား ဖြစ်သောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းနေဘူးသူများ သိကြမည် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဇာတာတွင်ပါသည့် နာမည်များနှင့် ကိုရင်-ဘုန်းကြီး ဝတ်သည့်အခါ ဘွဲ့များမှာ နေ့လိုက်-နာမ်လိုက် ဖြစ်ရသည်။ နေ့လိုက်-နာမ်လိုက် မှည့်ပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

က၊	ခ၊	ဂ၊	ဃ၊	င	....	တနင်္လာ
စ၊	ဆ၊	ဇ၊	ဈ၊	ည	....	အင်္ဂါ
ယ၊	ရ၊	လ၊	ဝ		....	ဗုဒ္ဓဟူး
ပ၊	ဖ၊	ဗ၊	ဘ၊	မ	....	ကြာသပတေး
သ၊	ဟ	....			....	သောကြာ
တ၊	ထ၊	ဒ၊	ဓ၊	န	....	စနေ
အ	....	....			....	တနင်္ဂနွေ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာတိုင်းလောက်တွင် ဇာတာ ရှိသည်။ ပုထုဇဉ်တယောက်၏ မွေးနေ့ အမှန်ကိုသိလိုက ဇာတာတွင် ပါရှိသည့် နာမည်ကိုလေ့လာကြရသည်။ ဇာတာတွင် ပါသည့် နာမည်သည် အခါခပ်သိမ်း တရားဝင်နာမည် မဟုတ်ပေ။ ဥပမာ-အကိုကြီး ဦးဘဝင်းမှာ အင်္ဂါသားဖြစ်သည့်အတိုင်း ဇာတာတွင် "စံဘင်" ဟု ပါသည်။ သို့သော် သူ၏နာမည်ရော တရားဝင်နာမည်ပါ "ဘဝင်း" ဖြစ်သည်။ အလားတူစွာ အောင်ဆန်းမှာ စနေသားဖြစ်သည့်အတိုင်း ဇာတာတွင် 'ထိန်လင်း' ဟုပါသည်။ သို့သော် သူ၏ တရားဝင်နာမည်မှာ 'အောင်ဆန်း' ဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်ရာ'ထိန်လင်း' ဆိုသည်မှာ ဇာတာတွင်ပါသည့် နာမည်မျှဖြစ်သည်။ တရားဝင်နာမည်လည်းမဟုတ်၊ ငယ်နာမည်လည်းမဟုတ်ချေ။ သူ့အား မည်သည့်အခါကမျှ 'ထိန်လင်း'ဟု မခေါ်ခဲ့ကြပေ။

'အောင်ဆန်း'ဟူသော နာမည်မှာ ကျွန်တော်ပေးသောနာမည်ဖြစ်သည်။ သူတနှစ်သားလောက်ရှိသောအခါ ကျွန်တော်မှာ ငါးနှစ်သားရှိပေပြီ။ ကျွန်တော်က အာသွက်လျှာသွက်ဖြင့် "ကျုပ်-အောင်သန်းဆို-သူ အောင်ဆန်းပေါ့ဗျာ" ဟု ပြော လိုက်ရာ 'အောင်ဆန်း'တွင် နေသည်။

ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေ၊ အောင်ဆန်း၏ ရဲဘော် ဟောင်းတယောက်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသောဆောင်းပါးတစောင်တွင် "'အောင်ဆန်း၏မူလနာမည်မှာ 'အောင်စန်း'ဖြစ်ပြီး နောက်မှ 'အောင်ဆန်း'ဖြစ်လာသည်"ဟု ဖော်ပြခဲ့လေသည်။ ဤအချက်ကို မည်သို့ရသနည်းဟု သူ့မေးကြည့်သောအခါ အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင်ပြောဘူးသည်ဟုဆိုသည်။ သို့သော်လည်း ဤပုဂ္ဂိုလ်မှာ အင်္ဂလိပ်ခေတ်ကလည်း အဖမ်းခံရ၊ ဂျပန်ခေတ်ကလည်းအဖမ်းခံရကာ ဂျပန်ကင်ပေတိုင် (စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့)၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း ခံခဲ့ရဘူးသူဖြစ်ရာ သူ၏ မှတ်ဉာဏ်ကိုမျှားစွာယုံကြည်အားထား၍ မဖြစ်ချေ။

ကျွန်တော်သိသလောက်မှာ အောင်ဆန်းကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တယောက်အဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားလာသောအခါ မြန်မာသတင်းစာအချို့က အင်္ဂလိပ် ဘာ သာ (San) ရေး သား ထားခြင်းကို "စန်း"ဟု ဘာသာပြန်ကြသဖြင့် 'အောင်စန်း'ဟုဖြစ်နေဟန်တူပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ'အောင်ဆန်း'သာလျှင်ငယ်နာမည်ရော, တရားဝင် နာမည်ပါဖြစ်ပေသည်။

× × ×

"ပညတ်အွားရော ခာတ်သက်ပါ" ဆိုသကဲ့သို့ အောင်ဆန်းမှာ နာမည်နှင့်လိုက်အောင် "ဆန်း"သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ သုံးနှစ်သားခန့်အရွယ်လောက် ရောက်အောင် စကားမပြော၊ အိ-အားနှင့်ပင်ပြီးခဲ့သည်။ လူကြီးများက "စကားမှ ပြောပဦးမလား၊ အ,အ ကလေးများ ဖြစ်နေမလား"ဟု စိုးရိမ်မိကြသည်။

ပြောတော့လည်း လူကြီးများ မဖြေနိုင်သည့် မေးခွန်းများကို မေးလေ့ရှိသည်။ "မိုးတွင်း"၊ ဆောင်းတွင်း"ဟု ပြောကြသော်လည်း အဘယ်ကြောင့် "နွေတွင်း" ဟု မပြောကြသနည်းဟုမေးရာ လူကြီးများမှာ မဖြေနိုင်ဘဲ ရယ်နေကြရသည်။ "ညီအကို တဝမ်းကွဲ"၊ "မောင်နှမတဝမ်းကွဲ" ရှိသော်လည်း ဘာကြောင့် "လင်မယား တဝမ်းကွဲ"မရှိသနည်းဟု မေးမြန်းရာ လူကြီးများမှာ ရယ်နေကြပြီး ပြန်မဖြေနိုင်ကြပေ။ (ကွဲသွားသောလင်မယားများကို "လင်မယား တဝမ်းကွဲ"ဟု ခေါ်ဆိုက ဆိုးလှမည် မထင်ချေ။)

အောင်ဆန်းသည် ငယ်စဉ်ကပင် အမြဲတွေးတောစဉ်းစားနေလေ့ရှိသည်။ အသက်တဆယ့် လေး-ငါးနှစ် အရွယ်တွင် နတ်မောက်ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်ဆရာတော် (ဦးဥာဏဝံသ)ထံ သွားပြီး ဥပဒေအရအပြစ်ရှိသည့် တရားခံတယောက်အား သေဒဏ် ပေးလိုက်သော စက်ရှင် တရားသူကြီးတွင် ဘာသာရေးအရ အပြစ် ရှိ-မရှိ လျှောက်ထား မေးမြန်းလေသည်။ ကျွန်တော်နှင့် တွေ့သောအခါ ဆရာတော်ကြီးက "မင်းညီ အော် အကောင်ဘဲ၊ အရွယ်နဲ့မလိုက်တဲ့ မေးခွန်း မေးသွားတယ်"ဟု ရယ်မော ပြောဆိုပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက မည်သို့ဖြေသည်၊ ဆရာတော်ကြီး၏ အဖြေကို အောင်ဆန်း ကျေနပ်-မကျေနပ် ကျွန်တော်မသိပါ။

ကျွန်တော် စိတ်အထင် ဆရာတော်ကြီးသည် အောင်ဆန်း၏ မေးခွန်းကို အတိအကျမဖြေဘဲ ရယ်မော လွှတ်လိုက်ပုံရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆန်းငယ်စဉ်က အလွန်ရိုး၊ အလွန်အေးသည်။ အမြဲ အငြိမ်နေတတ်သည်။ အကင်းမပါးဟု ဆိုရပေမည်။ ထိုသို့ရိုး၊ အေးခြင်းကိုပင် မိခင်ကြီးက အလွန်သဘောကျသည်။ "ပါးလွန်းလျှင်ပေါက်တတ်တယ်၊ ငယ်တုန်းမှာ အ တာဘဲ ကောင်းတယ်" ဟု အမေစု သည် မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိသည်။

သူရိုးမှန်းသိသည့်အတိုင်း ခင်မင်ရင်းနှီးသူများက သူ့ကို မကြာခဏ စ လေ့ရှိသည်။ မြေတိုင်းစာရေး ကတော် မခင်တုတ်က "ငါ့သမီးယူမလား" ဟုမေးလျှင် သူအလွန် စိတ်ဆိုးသည်၊ ဒုတ်ဆွဲ ဓားဆွဲလုပ်တတ်သည်။

ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကို မကြာခဏ စ လေ့ရှိသည်။ "ငါက မင်းအရင် ထမင်းစားရတာပါကွာ" ဟု ပြောလျှင် သူအလွန် စိတ်ဆိုးသည်။ မိခင်ကြီးက "ဒါစိတ်ဆိုးရောလား၊ သူက အရင်မွေးတော့ အရင်ထမင်းစားရတာပေါ့၊ ဒါဘာဖြစ်သလဲ" ဟု ပြောသည်ကိုပင် လက်မခံ။ ကျွန်တော်ကလည်း သူကြိုက်မှန်းသိသည့်အတိုင်း ခဏခဏ ပြောသည်၊ ခဏခဏရန်ဖြစ်ရသည်၊ ရန်ဖြစ်ပြီးလျှင် "မခေါ်ဘူး" ဟု ပြောကာ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ကောက်နေကြသည်။ အောင်ဆန်း ကြာရှည်မနေနိုင်၊ လိုက်ခေါ်တော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ချင်း ပြန်တည့်သွားကာ တပြုံးပြုံး ဖြစ်နေကြပြန်သည်။ မိခင်ကြီး က "ဒီနှစ်ကောင် တည့်သွားပြန်ပလား၊ တော်တော်ကြာ တကျက် ကျက် မကြားရခင်နဲ့" ဟု သတိပေးလေသည်။

တခါသော် ဖခင်ကြီး၏ တခုတည်းသော လက်နက်ဖြစ်သော လှံကို သူ့အား အရှင်းက ကိုင်စေလျက် ကျွန်တော်က အဖျားက ကိုင်ကာ တိုင်ကြားတွင် ကပ်နေသော တောက်တဲ့ကို ထိုးချလိုက် သည်၊ တောက်တဲ့သေပြီး အောက်ကျ သွားသည်။ "ကျွန်တော်က "ဟော...တောက်တဲ့ သေသွားပြီ၊ မင်းတော့ ငရဲကြီးတော့မှာဘဲ" ဟု စသည်။ သူစိတ်ဆိုးသွားပြီး "သူအကိုင်ခိုင်းလို့ ကိုင်ရတာဘဲ၊ ဒီလိုပြောတာ ဘာကောင်းသလဲ" ဟု ပြောသည်။ တောက်တဲ့ကို ကာယကံမြောက် ထိုးသတ်သူမှာ ကျွန်တော်ဖြစ်ကြောင်း သူပြန် မချေတတ်ပေ။

အောင်ဆန်းသည် အလွန်ချစ်ခင်ရောင်းကောင်း၏၊ စလို့လည်း ကောင်းသည်။

သူနှင့်ကျွန်တော်မှာ အထက်အောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း စားအတူ ကစားအတူ၊ မကြာခဏလည်း ရန်ဖြစ်ကြသည်။ ရန်မဖြစ်ဘဲ နေနိုင်ပါ့မလား၊ ကျွန်တော်က မကြာခဏ စ ပေသကိုး။ သို့သော် သူသည် ကျွန်တော့်ကို အလွန်ချစ်၏။ ကျွန်တော်နှင့် ကင်းကွာ၍ မနေနိုင်၊ ကျွန်တော် ကိုရင်ဝတ်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း သွားနေသောအခါ ကျွန်တော့်ထံ နေ့စဉ်လာသည်။

အောင်ဆန်းငယ်စဉ်က အလွန်ကြောက်တတ်၏။ အဖွား ဒေါ် သူဇာ ပြောသောပုံပြင်များကို မကြာခဏကြားနေရ၍ လောမသိ၊ တစ္ဆေသရဲလည်း ကြောက်သည်၊ ညအိပ်လျှင် မိခင်နှင့်သာ အိပ်လေ့ ရှိ၏။ မိခင် သူ့ဘက်သို့ အပြုံလှည့်အိပ်စေချင်၏။

နတ်မောက် ဆွမ်းကြီးလောင်း အဖွဲ့က ဝါတွင်းတွင် အထီး အမှုတ်၊ အက၊ အခုန်ဖြင့် အပိတ်နေ့တိုင်း အလှူခံ ထွက်၏၊ လူ တယောက်က ဖိုးသူတော်ရုပ်ကြီးထဲ ဝင်ပြီး က၏၊ အောင်ဆန်း သည် ထိုအရုပ်ကြီးကို အလွန်ကြောက်၏။ ဖခင်က အရုပ်ကြီးကို ကြောက်ဖူးမည်လောဟု မြင်တင် ကြိမ်းမောင်းသောအခါ "ဖင်ခေါင်းထဲ သွင်းထားရင် ဘယ့်နှယ် လုပ်မလဲဗျ" ဟု ပြန်ပြော လေ့ရှိ၏၊ တွေးကြောက်တတ်ခြင်းပေ။

မယ်ရွှေမယ်ဆိုသော လယ်တုန်တုန် ခေါင်းတုန်တုန် မိန်းမကြီး တယောက်ကိုလည်း အောင်ဆန်းငယ်စဉ်က ကြောက်၏။ သူ့စိတ်ထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင် မယ်ရွှေမယ်အား စုန်းမကြီး--သရဲမကြီးဟု ထင်နေသလား မသိပေ။

အိမ်နားရှိ ကာကာဆိုင်သို့လည်း မသွားရပေ။ တနေ့တွင် ဟို ကာကာဆိုင်သို့သွားကာ ဘီလီဆေးလိပ်များ ဝယ်ပြီး ရှုံ့ကြည့်၏။ မိခင်သိသောအခါ သူ့အား ခေါ်လျက် ကာကာဆိုင်သို့သွားကာ ကလေးအား ဆေးလိပ်ရောင်းလိုက်သော ကာကာ ကုလားကိုရှာ၏။ ကာကာ ကုလားက သူ့အား ကြည့်လျက် "နောက် တခါ လာရင် ဘမ်ဘူးပေးမယ်"ဟု ပြော၏။ သူက "ဘမ်ဘူးဆိုတာ ဘာလဲ"ဟု မေး၏။ မိခင်က "ဘမ်ဘူးပေးမယ်ဆိုတာ ရိုက်မယ်လို့ပြောတာ"ဟု ပြောလိုက်၏။ ထိုနေ့မှစ၍ အောင်ဆန်းသည် ကာကာဆိုင်သို့မသွား တော့ပေ။

နေမကောင်းလျှင် ငွေပေးမှဆေးသောက်မည်ဟု အကျုံးပိုက်ကိုင် တတ်သဖြင့် မိခင်ကြီးက ငွေပေး၍ ဆေးတိုက်လေ့ရှိ၏။ သူ့တွင် တခါတရံ ငွေဒင်္ဂါး လေးငါးဆယ်ခန့်ရှိ၏။ ကာကာဆိုင်သို့ မသွား ရကား သူလိုချင်သောပစ္စည်းများကို ကျွန်တော်က ဝယ်ပေးရ၏။ ကျွန်တော်လိုချင်သည်တို့ကိုလည်း သူ့ငွေဖြင့်ပင် ဝယ်ခွင့် ပြု၏။ ရန်ဖြစ်သောအခါ သူ့ငွေ ပြန်ပေးရန်တောင်း၏။ မိခင်က "နင်ဘာ လို့ အစ်ကိုပေးသလဲ"ဟု မေးရာ "အို...သူက ညီအကိုချင်းတဲ့ကွာ၊ ဘာညာနဲ့ ချော့တောင်းတာကိုးဗျ"ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ရယ်ကြရ၏။

အောင်ဆန်းသည် မည်သည့်အခါမှ လိမ်မပြော၊ ကြောက်လျှင် ကြောက်သည်၊ လုပ်လျှင်လုပ်သည်၊ ပေးလျှင်ပေးသည်ဟုသာ ပြော လေ့ရှိ၏။

အောင်ဆန်းသည် ရန်မလို၊ မည်သူ့မျှ ရန်စလေ့မရှိ၊ ရန်ဖြစ် လျှင် လက်နှေးသဖြင့် သူသာလျှင်ခံရလေ့ရှိ၏။ တခါက ဆိုင်း

[illegible]နေစဉ် 'ရှိန်ဒါး' ဆိုသည့် ကောင်ကလေးတယောက်က ခဲနှင့်ပေါက်ပြေးသဖြင့် နဖူးတွင် ဒဏ်ရာရသွား၏။ တခါကလည်း သူ့ထက် အနည်းငယ်ကြီးသော 'အေးမောင်' ဆိုသည့် ကောင်ကလေး က သူ့အား ထိုးကြိတ်ရိုက်နှက်လွှတ်လိုက်၏။ မိခင် အမေစု သိသော အခါ အေးမောင် အဖေအား သွားတိုင်သဖြင့် အေးမောင်အရိုက် ခံရ၏၊ ကျွန်တော်သိသောအခါ ချက်ကောင်းစောင့်ပြီး အေးမောင် အား အတော်ကလေး နှံလိုက်၏၊ အေးမောင်က "တော်တော့ကွ၊ မင်းသီ ဒီလောက်မနာဘူး"ဟု ပြောသည်ကို ယနေ့တိုင် ကြားယောင် နေမိ၏။

အောင်ဆန်းအား စစ်သား ပီပီ လက်မြန်-ခြေမြန် ရက်စက် ကြမ်းထမ်းလိမ့်မည်ဟု ထင်ကောင်း ထင်ကြပေလိမ့်မည်။ အမှန်မှာ အောင်ဆန်းသည် အလွန်လက်နှေး၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ငယ်စဉ်မှစ၍ ကျဆုံးသည့်နေ့တိုင် သူတပါး၏ လက်ဦးခြင်းခံရ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် အာဏာ-လက်နက် အပြည့်အစုံရှိပါလျက် လူမသမာတစု၏ လက် ဦးခြင်း ခံရကာ ရေတိမ်တွင် နစ်ခဲ့ရ၏။

"လုပ်ရဲတာ သတ္တိမဟုတ်ပါဘူး၊ ခံရဲတာမှ သတ္တိပါ"ဟုကျွန်တော့် အား မကြာခဏ ပြောဘူး၏။ "လမ်းမတော် ဖုံးတုတ်လို လူမျိုးကို လက်ယဉ်တယ်ခေါ်တယ်၊ သတ္တိရှိတယ် မခေါ်ဘူး"ဟုလည်း ပြော ဘူး၏။ 'တချို့လူတွေဟာ သွေးပူတုန်းသာ သေရဲတယ်၊ သွေးအေးတဲ့ အခါ မသေရဲကြဘူး၊ ကျွန်တော်ကတော့ သွေးအေးတုန်းလဲ သေရဲ တာဘဲဟု ပြောဘူးသည်'ဟု ဦးပုကလေး ရေးသည့် 'ငါတို့ဗိုလ်ချုပ် ဘာတွေလုပ်ခဲ့သလဲ' စာအုပ်တွင် ဖတ်လိုက်ရ၏။

အောင်ဆန်းသည် ဖခင်ကဲ့သို့ပင် နှမော်နှမဲ့နိုင်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတပါးလက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့ရ၏။ မိခင်ကဲ့သို့ သတိဝီရိယရှိခဲ့ပါ မူကား ရေတိမ်တွင် နစ်မည်မထင်ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆန်းတွင် နူးညံ့သော နှလုံးသား [illegible] ပြည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် စစ်တိုက်ရင်း လူသတ်ဘူးသော်လည်း သာမန်အားဖြင့် သူတပါးအား သတ်ဖြတ်လိုစိတ်မရှိချေ။ ပင်ကိုနန် ကျွန်းတွင် စစ်ပညာ သင်နေစဉ် ဂျပန်တွေက သူတို့ဖမ်းထားသော သူလျှိုဆိုသူ တရုတ်တယောက်အား လှံစွပ်ဖြင့် ထိုးသတ်ခိုင်း၏။ အောင်ဆန်းတို့ လူစုလည်း ထိုးသတ်ကြရ၏။

"အဲဒီနေ့ကဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ထမင်း စားမရကြဘူး" ဟု ကျွန်တော့်အား ပြောဘူး၏။

အောင်ဆန်းသည် သွေးအေးအေး သတ်ခြင်းမျိုး (Cold-Blooded Murder)ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာပုံပေါ်၏။ ငယ်စဉ်မှစ၍ ကျဆုံးသည့်နေ့အထိ သူတပါးအား အကြောင်းမဲ့ သတ်ဖြတ်ဖို့နေပေးစေ ရိုက်နှက်ခြင်းပင် မပြုဘူးပေ။

အောင်ဆန်းငယ်စဉ်က အစားကြူး၏။ တနေ့တွင် မိခင်ဈေးက ဝယ်လာသော အမဲသားကို အစိမ်းလိုက် စားမည်ပြုသဖြင့် ဆွဲထားရ၏။ ကြီးလာသော် နိုင်ငံရေးတခုဘည်းတွင် စိတ်ဝင်စားနေရကား အစားလည်း မမက်၊ အဝတ်သည်း မမက်တော့ပေ။ ငယ်စဉ်က ကြောက်တတ်သော စိတ်သည်လည်း ပျောက်ကွယ်သွား၏။ နိုင်ငံရေး ကျေးဇူးပေလော၊ နကိုဗီဇကြောင့်လော စဉ်းစားဖွယ်ဖြစ်၏။

သားသမီးများထဲတွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သော အောင်ဆန်းကို မိခင်ကြီးသည် အလွန်ချစ်၊ အလွန် အလိုလိုက်၏။

ပညာအလွန်ဝါသနာပါသော မိခင်သည် ကျွန်တော်တို့ အကြီးတွေအား အသက် ၅-နှစ် ၆-နှစ်အရွယ်တွင် ကျောင်းထား၏။ အောင်ဆန်းမူကား ကျောင်းနေရန် ငြင်းဆန်နေ၏။ 'အမေနဲ့မှ နေမယ်' ဟု ပြောနေ၏။ (ကျွန်တော်တို့က မိခင်ကို 'အမေ' ဟု ခေါ်ကြသည်။)

မိခင်ကလည်း အချစ်ဆုံးသားကလေးကို အလိုလိုက်ကာ ငှာ ကျောင်းမထားရက်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။ သို့ဖြင့် အောင်ဆန်းသည် ၇-နှစ် သားပြည့်သည့်တိုင်အောင် ကျောင်းမနေသေးချေ။

ကျွန်တော် ၁၁-နှစ်သားအရွယ် ရှင်ပြုပြီး ကိုရင်ဝတ်နေစဉ် အောင်ဆန်းသည် ကျွန်တော့်ထံသို့ နေ့စဉ်လာရင်း ကိုရင်ဝတ်ချင်စိတ် ပေါက်လာ၏။ သို့ဖြင့် မိခင်အား သူ့ကို ကိုရင်ဝတ်ပေးရန် ပူဆာ၏။

ချက်ကောင်းယူတတ်သော မိခင်ကြီးက "ကိုရင်ဝတ်တယ်ဆိုတာ စာတတ်မှ ဝတ်ရတာကွ၊ မင်းလို စာမတတ်တဲ့လူက ကိုရင်ဝတ်ချင်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ" ဟု ဆွပေးလိုက်၏။ "ဒီလိုလား၊ ဒီလိုဆို ကျောင်းနေမယ်" ဟု ပြောကာ အောင်ဆန်း ကျောင်းနေလေတော့သတည်း။

သို့ဖြင့် အောင်ဆန်းသည် နတ်မောက် ဒီပင်္ကရာကျောင်း (ဆရာ) ဦးသောဘိတကျောင်းသား ဖြစ်လာလေသည်။ 'မီးခဲပြာဖုံး' ဘဝမှ လွတ်လာခြင်းပေတည်း။

အောင်ဆန်းသည် ကျောင်းနေသည့်အချိန်မှစ၍ အတန်းတိုင်းတွင် အမြဲပထမရ၏။ သူသည် ဉာဏ်ကောင်း၏၊ ဝီရိယရှိ၏၊ ဆိုးသေ၏၊ ဆရာသမားများအား ရိုသေကိုင်းရှိုင်း၏၊ မည်သည့်အခါမှ တတ်ယောင်ကားမလုပ်၊ မသိလျှင် သိသူများအား မေး၏။

အောင်ဆန်းငယ်စဉ်က ဆိုင်းဝါသနာပါ၏၊ စာကျက်နေရင်းပင် စာရေးစာပွဲကို ဆိုင်းလုပ်တီးတတ်၏၊ စာကျက်လိုက်၊ စားပွဲတီးလိုက် လုပ်နေတတ်၏၊ ပွဲကို ဆိုင်းလောက် ဝါသနာမပါ၊ ပွဲမကြည့်ဘဲ မနေနိုင်၏။ ဆိုင်းတီးသံ ကြားလျှင် သွားနားမထောင်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ၁၁-နှစ်သားအရွယ်လောက် ရှင်ပြုခါနီးတွင် နာမည်ကျော် ဆိုင်းဆရာ ဘမြူ့ဆိုင်းပါမှ ရှင်ပြုမည်ဟု အကျပ်ကိုင်နေသဖြင့် ထိုဆိုင်းကို ငှားပေးရ၏၊

www.burmeseclassic.com

အသက် ၁၃-နှစ်ပြည့်သောအခါ နတ်မောက်ကျောင်းမှ မြန်မာ ခြောက်တန်းအောင်သဖြင့် အကိုကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့ ပညာရင်နို့ သောက်စို့ခဲ့သော ရေနံချောင်း နေ့ရှင်နယ်ကျောင်း ပို့ပေးရန် ပူဆာ လေ၏။ မိဘများကသာမက အကို-အမများကပါ သူ့အား ကလေး ကလေးဟု ယူဆထားရကား တမြို့တခေကျးသို့ ခွဲပို့ရန် ဝန်လေးနေ ကြ၏၊ ထိုအရွယ်အထိ အောင်ဆန်းသည် ညစဉ်အိပ်ရာထဲတွင် သေးပါ လေ့ရှိသေး၏၊ မိခင်ကြီးကမူ အချစ်ဆုံးသော သားကလေးကို မခွဲ နိုင် မခွာရက်ဖြစ်နေရကား "ငယ်ပါသေးတယ်၊ နဲနဲစောင့်ပါအုံး" ဟု ပြောကာ အချိန်ဆွဲနေ၏။ "ရေနံချောင်း ကျောင်းမပို့ရင် ထမင်း မစားဘူး" ဟု ပြောကာ အောင်ဆန်းသည် ထမင်းမစားဘဲနေ၏။ အစာငတ်ခံတိုက်ပွဲဆင်ခြင်းပေတည်း။ မိခင်ကြီးလည်း အလျှော့ပေး ကာ သူ့အား ရေနံချောင်းကျောင်းသို့ ပို့ရလေတော့သည်။ သို့ဖြင့် ၁၉၂၈-ခုတွင် အောင်ဆန်းသည် ရေနံချောင်း နေ့ရှင်နယ်ကျောင်း သား ဖြစ်လာ၏။

ရေနံချောင်း နေ့ရှင်နယ်ကျောင်းတွင်လည်း အောင်ဆန်းသည် အတန်းတိုင်းတွင် ပထမရ၏။ ၁၉၃၀-ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ ၇-တန်းစာမေးပွဲကို စကောလားရှစ်နှင့်အောင်၍ တလ [illegible] ဆုငွေချီးမြှင့်ခြင်းခံရ၏။ (ထိုစဉ်က ငွေ ၁၀ိ ၏ ဝယ်[illegible] ခေတ်ငွေ ၁၀၀ိ နှင့် ညီမျှသည်။) မြန်မာတပြည်လုံးတွင် လေးယောက် ကိုသာ ပေးသော ဦးရွှေခိုဆုသည်းရသည်။ ၁၉၃၂-ခုတွင် အင်္ဂလိပ် မြန်မာ ၁၀ တန်းကို 'က' တန်းမှ မြန်မာစာနှင့် ပါဠိဘာသာတို့တွင် ဂုဏ်ထူးဖြင့်အောင်သည်။

ရေနံချောင်း ကျောင်းတွင်လည်း အောင်ဆန်း၏ ဆန်းပုံကိုတွေ့ရ ၏၊ ၁၉၃၁-ခုတွင် ကျွန်တော်တို့ဖခင်သည် နှစ်လမျှ နာမကျန်း ဖြစ်ပြီးနောက် မေလ ၁၈-ရက်နေ့တွင် ဆုံးသွား၏။ နေ့ရာသီ

ကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း နတ်မောက်ပြန်ရောက်နေသော အကိုကြီး ဦးဘဝင်းနှင့် အောင်ဆန်းတို့မှာ အသင် ရှေ့ဖနက်စွပြီးမှ ပြန်ရော ကျောင်းပြန်ရောက် နောက်ကျနေ၏၊ မြန်မာစာ ဆရာကြီးဦးဘသိန်း က အောင်ဆန်းအား "မင်းတို့ဘာလို့ နောက်ကျသလဲ" ဟု မေးရာ "အဖေမမာလို့" ဟု ဖြေ၏၊ "အခုမာသွားပလား" ဟု ဆရာကြီးက ဆက်မေးရာ "သေပြီ" ဟု အောင်ဆန်းက ပြန်ဖြေ၏။ ထိုသို့ဖြေပုံကို ဆရာကြီး ဦးဘသိန်းက အကိုကြီးအားပြောပြီး အကိုကြီးက ကျွန်တော့်အား တဆင့်ပြန်ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရယ်ကြရ၏။

သို့သော် ယနေ့ပြန်စဉ်းစားသောအခါ အောင်ဆန်း၏အဖြေမှာ အလွန်ကိုကျစ်ကျစ်ကန်သည်ကို တွေ့ရ၏၊ အမှန်ပင် သူတို့ ကျောင်းပြန် ရောက် နောက်ကျရခြင်းမှာ ဖခင်မမာနေ[illegible]သ သောကြောင့် မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သေပြီးနောက် အသုဘကိုသင်္ဂြိုဟ်ချိန်မှတပါး အခြားလုပ်ဖွယ် မရှိသောကြောင့် တည်း။

ထိုအရွယ်ကပင် (၁၆-နှစ်သား) အောင်ဆန်းသည် ပြဿနာ တရပ်၏ အရင်းအမြစ်ကို မြင်နိုင်စွမ်းရှိ၏။ ထိုသို့ ပြဿနာတခု၏ အဓိပ္ပါယ်အကြောင်းရင်း မြင်နိုင်စွမ်းရှိပုံကို နောက်ပိုင်းတွင်လည်း တွေ့ရ၏။

၂၇-နှစ်သားအရွယ် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ဘဝ၌ အောင်ဆန်းသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အက်ဥပဒေ ပြင်ဆင်ရေး ကော်မီတီတွင် ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ပါဝင်ဆောင် ရွက်ရ၏။ ထိုကော်မီတီ၏ သဘာပတိမှာ ဟိုက်ကုတ် တရားသူကြီး အာမြဘူး ဖြစ်၏။

၁၉၃၇-ခု ဩဂုတ်လတွင် ထိုကော်မီတီသည် အတွင်းဝန်ရုံး ရုံးတွင် အစည်းအဝေး ထိုင်ပြီးနောက် ပြန်လာကြရာ အောင်ဆန်းအား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာမြဘူးက သူ့ကားနှင့်တင်ခေါ်ခဲ့၏။ သူတို့ကားထဲရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် လူတယောက်က "ကုလား-ဗမာ ရိုက်ကုန်ပြီ" ဟု ဆီးပြော၏၊ ထိုသတင်းကြားရသောအခါ အောင်ဆန်းက "သတင်းစာတွေ တရားခံဘဲ" ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

အမှန်ပင် နောက်ပိုင်း အဓိကရုဏ်း အသွင်ပြောင်းပြီး တပြည်လုံး ပြန့်နှံ့သွားသော ထိုကုလား-ဗမာ ရိုက်ပွဲမှာ သတင်းစာတွေလှုံ့ဆော်ပေးမှုကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုအဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

အဓိကရုဏ်းမဖြစ်မီ အချိန်အတော်ကြာက ရွှေဖီဆိုသူမွတ်ဆလင် စာသားတယောက်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ပုတ်ခတ်ထားသော "မော်လဝီနှင့်ယောဂီ" ဆိုသည့် စာအုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့၏။ ထိုစာအုပ်ကို သတင်းစာအချို့က ဖော်ပြပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များနှင့် မွတ်ဆလင်ဘာသာဝင်များ ပဋိပက္ခဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ပေးလိုက်၏။ နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှလက်အောက်တွင် အတူတူ ကျွန်ဖြစ်နေကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များနှင့် မွတ်ဆလင်ဘာသာဝင်တို့သည် အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်၊ မီးရှို့ဖျက်ဆီးကုန်ကြ၏။ သတင်းစာများက ထိုစာအုပ်အကြောင်း မဖော်ပြခဲ့လျှင် ထိုအဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာမည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် အောင်ဆန်းက "သတင်းစာတွေ တရားခံဘဲ" ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၂၃-နှစ်သားအရွယ် ကျောင်းသားကလေး အောင်ဆန်းက ယိုသို့မှတ်ချက်ချလိုက်သောအခါ အသက် ၅၀-ကျော် တရားဝန်ကြီး ဆရာမြဘူး၏စိတ်တွင် "အာဂကောင်ကလေးပါလား၊ ပြဿနာ၏ အရင်းအမြစ်ကို မြင်နိုင်စွမ်းရှိဘာယ်" ဟု ထင်မြင်မိကြောင်း ဆရာမြဘူးကိုယ်တိုင် ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးသည်။ (ဆရာမြဘူးသည် အောင်ဆန်းအား အလွန်လေးစားလျှောက် သူချစ်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်း သူ့အိမ်သို့ မကြာခဏ လာလေ့ရှိသော ကျွန်တော်နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့ရသည်။)

× × ×

၁၉၃၂-ခုနှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ရောက်လာသော အောင်ဆန်းမှာ လူထူး လူဆန်း တယောက် ဖြစ်နေလေသည်။ ထိုခေတ်က တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများမှာ များသောအားဖြင့် အထက်လွှာမှ လာကြပြီး အလွန်ရှိုးထုတ်ကြသည်။ ဝတ်စားဆင်ယင်ရာတွင် ကောင်းပေ့၊ ညွှန့်ပေ့ ဆိုသည့်အဝတ်များကို ဝတ်ဆင်ကြလျက် အများစုရည်မှန်းချက်မှာလည်း တက္ကသိုလ်ဘွဲ့များ ယူလျက် မြို့အုပ်၊ ဝန်ထောက်စသော ရာထူးကြီးများ ရရေးဖြစ်လေသည်။

အောင်ဆန်းမှုကား အဝတ်ကိုလည်း ဂရုမစိုက်၊ အစားကိုလည်း ဂရုမစိုက်၊ အနေအထိုင်ကိုလည်း ဂရုမစိုက်၊ ဖြစ်သလိုနေသည်။ အခြားကျောင်းသားများ ဘိုကေပြောင်နေအောင် ဖီးလိမ်းပြင်ဆင်သလောက် အောင်ဆန်းမှာ ဆံပင်စုတ်ဖွားဖြင့် ဖြစ်နေတတ်သည်။ အခြားကျောင်းသားများ ပိုး-ခဲ-ကတ္တီပါ- ဘန်ကောက် စသော အကောင်းစားအထည်များ ဝတ်ဆင်ကြသော်လည်း အောင်ဆန်းမှာ မန္တလေးလုံချည်တပတ်နွမ်း, ပင်နီတိုက်ပုံအကျီ၊ တခါတရံသက္ကလပ် အကျီ တပတ်နွမ်း စသည်တို့ကိုသာ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည်။ အခြားကျောင်းသားများ ပြောင်လက်နေသော အကောင်းစား ရှုးဖိနပ်များစီးကြသော်လည်း အောင်ဆန်းမှာ များသောအားဖြင့် ကြိုးဖိနပ်သာ စီးလေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ လိုက်ပယ်ပေးသော ရှူးဖိနပ် တရံရှိသော်လည်း ထိုဖိနပ်ကို

www.burmeseclassic.com

းခဲ့သည်။ စီးသောအခါလည်း ခြေအိတ်ပါမပါဘဲ စီးသည်။ [illegible]
က "ခြေအိတ်ဘယ်ရောက်သွားသလဲ" ဟု မေးသောအခါ ဖိနပ်ထဲ [illegible]
ပြီး ချောင်ထဲပစ်ထားကြောင်း ပြောသည်။ ဖိနပ်ကို [illegible]
စီးဘဲ ခြေအိတ်ဖြင့် သုတ်သော အောင်ဆန်းပေါ့။ ကျွန်တော် [illegible]
သက်ပြင်းချရုံမှတပါး ဘာမျှ [illegible] (ခင်[illegible]
ထင့်အောင့်လေအတိုင်း)။

အခြားကျောင်းသားများ မီးဒီးကြီးခန်းကို လှပအောင် မွမ်းမံ ခြယ်လှယ်ထားကြသလောက် အောင်ဆန်း၏ အခန်းမှာ ဖုံမှုန့် နေသည်၊ တခန်းလုံး စာအုပ်များ ပြန့်ကြဲနေလျက် အဝတ်အစားတို့မှာလည်း နေရာအနှံ့ ရောက်နေသည်။ အိပ်ရာကိုမည်သည့်အခါမျှ မသိမ်းဘဲ ခြင်ထောင်ကိုလည်း အမြဲထောင်ထားသည်။ အလိုချုပ် ဆိုရလျှင် အောင်ဆန်း၏အခန်းမှာ အလွန်စိတ်ပျက်ဖွယ် ကောင်း သည်။

အဝတ်အစား အနေအထိုင် ဂရုမစိုက်သော်လည်း အောင်ဆန်း သည် စာအလွန်ဖတ်သည်။ ကျောင်းစာအုပ်များသာမက နိုင်ငံ ရေးစာအုပ်များပါ ဖတ်သည်။ ဂျာနယ်များ သတင်းစာများ အား အနှောက်အယှက်ဖြစ်မည်-မဖြစ်မည် ဂရုမစိုက်ဘဲ အော်ဖတ် လိုက ဖတ်တတ်သည်။ လောကွတ်မလုပ်တတ်၊ သူ့အားမကျေနပ်စွာ နှုတ်ဆက်သည့် ကျောင်းသားများကိုလည်း ပြန်မည်း [illegible] နှုတ်ဆက်သည်။ ယင်းသို့သော အောင်ဆန်းအား ကျောင်း သား အများက "လူ့ဂွစာ" ဟု ကင်ပွန်းတပ်ကြသည်မှာ မထူး [illegible] သို့သော်လည်း သူနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံဘူးသူများကမူ သူ့ကို တသက်လုံးစွဲသွားတော့သည်။

အောင်ဆန်းမှာ အမြဲတမ်းပားနေရသား ပတ်ဝန်းကျင်ကော [illegible] ကို မမှုနေဟန်တူသည်။ ယင်းကြောင့်ပင် အင်္ဂလိပ်စာ ပါမောက္ခ

[illegible] ရုဒ်စ် (F.W.W. Rhodes) က "မင့်ညီ မိုးပေါ်ကောင်းကင် [illegible] နေသို့ ငါက ပြန်ပြန်ချပေးနေရတယ်" ဟု ကျွန်တော့်အား နည်းမောညည်းဆိုဘူးပါသည်။

လူပျိုရွယ် အရွယ်ရောက်ဖြစ်ပေါ်လာသော်လည်း အောင်ဆန်းသည် [illegible] မိန်းမငယ်များကို စိတ်မဝင်စား၊ နိုင်ငံရေးတခုတည်း [illegible] စိတ်ဝင်စားပါပေသည်။ လူကြီးသူမများ မကြာခဏပြော [illegible] အဖိုး ဦးမင်းယောင်ကို အားကျပုံပေါ်သည်။ အဖနိုင်ငံ ကို လုယူသိမ်းပိုက်ထားသော အင်္ဂလိပ်များကို တိုက်ထုတ်မောင်းနှင် [illegible] ချင်ပုံပေါ်သည်။ ငယ်စဉ်ကာလ၌ အဖွားဒေါ်သုစာနှင့် အမိဒေါ်စု တို့၏ အင်္ဂလိပ်များက မြန်မာပြည်ကို အဓမ္မသိမ်းပိုက်ထားပုံ၊ ဦးမင်း ယောင်က အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘဲ အသက်စွန့်တိုက်ခဲ့ပုံစသည့် ပြော ကြားချက်များကို ကြားနေရသား အောင်ဆန်းတွင် တော်လှန်ရေး [illegible] စိတ်များ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေပုံပေါ်သည်။

အောင်ဆန်း တက္ကသိုလ် ရောက်စ ၁၉၃၂-ခု နှစ်တွင် တက္က သိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (တကသ) က ကြီးမှူးလျက် အင်္ဂလိပ် ဘာသာဖြင့် စကားရည်လုပွဲတခု ကျင်းပသည်။ ထိုစကားရည်လုပွဲ ကျွင် ကျွန်တော်က "ဘုန်းတော်ကြီးများ နိုင်ငံရေးမလုပ်သင့်" ဟူသော အဆိုကို တင်သွင်းလျက် ကိုအေးချိုဆိုသူက ကန့်ကွက် သည်။ အဆိုမှာ နိုင်ငံရေးဆန်နေရကား အပြင်မှ နိုင်ငံရေး သမား များလည်း တက်ရောက်ကြသဖြင့် 'တ က သ' ခန်းမ တခုလုံးပြည့်လျှံ သွားသည်။

အောင်ဆန်းသည် ပရိသတ်ထဲမှထ၍ အဆိုကို ထောက်ခံပြော ဆိုသည်။ အဆိုကိုထောက်ခံခြင်းမှာ ကျွန်တော် အဆိုရှင်မျက်နှာ [illegible] ၍ သူ၏ ယုံကြည်ချက် အတိုင်း ထောက်ခံခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအရွယ်ကပင် (၁၈ နှစ်သား) အောင်ဆန်းသည် နိုင်ငံရေးနှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာသာရေးကို မရောထွေးသင့်ဟု ပြောပြီးဖြစ်သော ဗြိတိသျှဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်စကားကို မရရေလည်လည် မပြောတတ်သော်လည်း ကြွင်းလူရိုက်ကလည်း ဂွကျတာဘာ ဖြစ်နေရကား ပရိသတ်၏ ထောက်ခံ လျှောင်ပြောင်ခြင်းခံရသည်။ ကျွန်ုပ်ဟာပင် အားတက်ကြသွား သည်။ သို့သော် အောင်ဆန်းသည် မိမိပြောချင်သည်တို့ကို ပါမို စကားလုံးများပါ ညှပ်လျက်ပြောပြီးမှသာ ထိုင်သည်။ အောင်ဆန်း ပွဲဦးထွက် နိုင်ငံရေးခြေစမ်းပွဲဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

၁၉၃၄–ခုတွင် အင်္ဂလိပ်စာ၊ အဘိဓမ္မာ၊ သမိုင်း၊ ဝိဇ္ဇာကြီး မြန်မာစာနှင့်ပါဠိ ဘာသာတို့ယူလျက် အိုင်အေ စာမေးပွဲအောင်ပြီး နောက် အောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသားနိုင်ငံရေး စတင်ဆော ရွက်သည်။ ထိုနှစ် တက္ကသိုလ် အမှုဆောင် ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ရောက်ယှဉ် ပြိုင် အရွေးခံရာ အောင်ဆန်းအရွေးမခံရပေ၊ ကျောင်းသားအများ ကပင် သူ့ကို လူ့ဂွစာဟု သတ်မှတ်ထားကြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် အောင်ဆန်း စိတ်ပျက် မသွားပေ။ သူ့အား မဲပေး သူများကိုလည်း စိတ်ခု မသွားပေ။ နောက်နှစ်(၁၉၃၅–၃၆)တွင် အရွေးခံရလျက် တက္ကသိုလ် အာဘော်ဖြစ်သော "အိုးဝေ" စာစောင် အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရသည်။ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ကိုနု (ဝန်ကြီးချုပ် ဟောင်း)ဖြစ်၍ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးမှာ ကိုသိန်းဟန် (ဝန်ကြီး ဟောင်း၊ စက်မှုနှင့်ဝယ်ယူရေးဌာန ဗြိတိသျှရေးပန်း) ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ် တက္ကသိုလ် အမှုဆောင်အဖွဲ့မှာ အသက်ကြီးဆုံး ဖြစ်၍ တက္ကသိုလ် အာဏာပိုင် မျက်နှာဖြူများ၏ အမြင်ကပ်ခံရဆုံးလည်းဖြစ်သည်။

မြန်မာ ကျောင်းသားများအား ကျွန်စိတ် သွင်းပေးလိုသော တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်များနှင့် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သော တက္ကသိုလ် အမှုဆောင်တို့သည် မကြာခဏ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအတောအတွင်း ဥက္ကဋ္ဌ ကိုနုက အစည်းအဝေးတခုတွင် "သာမ

အဝေးရှိလူ၊ မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော ကျောင်းသားများအပေါ် ကိုင်း အစိုးရက နှိမ်လိုသည်" ဟု ပြောခဲ့သဖြင့် တက္ကသိုလ်အာဏာ ပိုင်များသည် ကိုနုကိုကျောင်းထုတ်လိုက်ကြသည်။ ကျောင်းသား များ၏ မကျေနပ်မှုမှာ ပြင်းထန်သည်ထက်, ပြင်းထန် လာသည်။

တဆက်တည်းလိုပင် "အိုးဝေ" မဂ္ဂဇင်းတွင် (A Hell Hound at Large) "လွှတ်နေသော ငရဲခွေးကြီး တကောင်" ဟူသော ဆောင်းပါးတခုပါလာသည်။ ထိုဆောင်းပါးတွင် အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားနေသော တက္ကသိုလ် အရာရှိ တယောက် အကြောင်း ဆောင်းပါးရိုပ်ခြည်ဖော်ပြထားသည်။

အာဏာမာန်ယစ်နေသော တက္ကသိုလ် အာဏာပိုင်များသည် မိမိတို့ "လူ" ကို ပုတ်ခတ်ထားသော ဆောင်းပါး ဖတ်ရသောအခါ ဆတ်ဆတ်ခါနာလျက် အယ်ဒီတာအောင်ဆန်းကို ခေါ်၍ ဆောင်း ပါးရေးသူကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရမည်ဟု တောင်းဆိုကြလေသည်။ ဆောင်းပါးရေးသူ၏ နာမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုက ၎င်းအား မည်သို့မျှ အရေးမယူဟုလည်း ပြောလိုက်သေးသည်။

(အမှန်မှာ တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်များသည် ဆောင်းပါးရေးသူ သည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို ရိပ်မိဘန်သလောက် ရိပ်မိသည်။ ဆောင်းပါးရေးသူမှာ နောက်ပိုင်း "အိုးဝေ ညိုမြ" ဟု လူသိများ လာသော "သိန်းတင်" ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိရောက်စွာ အရေးယူနိုင်ရန်အတွက် သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ၏အာညီ ပြုချက် ရယူလိုဟန် တူသည်။)

တက္ကသိုလ် အာဏာပိုင်များသည် အောင်ဆန်းကို လျှော့တွက်မိ ပေသည်။ ချော့လိုက်, ခြောက်လိုက်လျှင် အောင်ဆန်းထံမှ မိမိ တို့ လိုချင်သာရလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ကြဟန်တူသည်။ မှားလေစွ ချော့၍လည်း မပျော့၊ ခြောက်၍လည်း မကြောက်တတ်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆန်းက "အယ်ဒီတာတို့မည်သည် ဆောင်းပါးရှင်၏နာမည်ကိုထုတ်ဖော်ပြောဆိုရိုး ထုံးစံမရှိ၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင်သလိုလုပ်ကြ၊ ထုတ်ဖော်မပြောနိုင်" ဟု ပြောကာ ကျောင်းအုပ်ကြီးအခန်းမှ [illegible] လာလေသည်။

(ထိုအချိန်က အောင်ဆန်းမှာ အသက် ၂၀ နှစ်မျှသာ ရှိသေးသည်။)

၁၉၃၆-ခု ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ဘ-က-သ ခန်းမဆောင်၌ ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးကျင်းပသည်။ ကျောင်းထွက်ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်သည် ထိုအစည်းအဝေးရောက်သွားသည်။ ရောက်သွားပုံမှာ ထိုနေ့ထုတ် သတင်းစာများတွင် "ကိုအောင်ဆန်းကိုလည်း ကျောင်းထုတ်ဦးမည်လော" ဟုသော သတင်းဖတ်ရသဖြင့် အောင်ဆန်းနှင့် တွေ့ရန် သွားခြင်းဖြစ်သည်။

အစည်းအဝေးတွင် ကျောင်းသား တယောက်၊ နှစ်ယောက် စကားပြောပြီး အောင်ဆန်း ထသည်။ ပရိသတ်၏ ဩဘာသံမှာ နားကွဲလုမတတ် ဆူညံသွားသည်။ ကျောင်းသားထုက အောင်ဆန်းကို "လူ့ဂွစာ" ဟု သဘောမထားတော့ဘဲ ခေါင်းဆောင်တယောက်ဟု အသိအမှတ်ပြု စပြုကြဟန်တူသည်။ မြန်မာလိုပြောရန် [illegible] ကုလားလူမျိုး ကျောင်းသားတယောက်က "အင်္ဂလိပ်လို ပြောပါ၊ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစကား ကောင်းကောင်း နားမလည်ဘူး" ဟု ပြောသဖြင့် အောင်ဆန်း အင်္ဂလိပ်လို ပြောရတော့သည်။ ထိုနေ့က အောင်ဆန်း၏ ပြောကြားချက်မှာ စောစောပိုင်း (၁၉၃၂) နှစ်က ပြောကြားချက်နှင့် ဆီနှင့်ရေ ပမာ ကွာခြားနေသည်။ အင်္ဂလိပ်စကားကို ရေရေလည်လည် နိုင်နိုင်နင်းနင်းပြောနိုင်သည့်ပြင် အချက်အလက်များမှာလည်း ထိလှ မိလှရကား ကြားရသူများအဖို့ ကြက်သီးမွေးညင်း ထစရာပင်။

[illegible] (၁၉၃၅ မှ ၁၉၃၆) အတွင်း အောင်ဆန်း၏ တိုးတက်မှုမှာ အံ့ဩစရာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ တိုးတက် လာသည်မှာ အောင်ဆန်းသည် ကျောင်းစာအုပ်များသာ မကဘဲ ရာဇဝင်တွင် ကျော်ကြားသည့် အင်္ဂလိပ် နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များ၏ မိန့်ခွန်းများကို အလွတ်ရလောက်နီးနီး ဖတ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ကျောင်းသား လေး ငါးယောက်ခန့် စကားပြောပြီး နောက် ကျောင်းသားထုက သပိတ်မှောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး အသင့်စောင့်နေသော ဘတ်စ်ကားဖြင့် ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ချီတက်ကြသည်။ ကျွန်တော်လည်း ကျောင်းသားများနှင့် အတူ ရောနှောကာ ရွှေတိဂုံဘုရားထိ ပါသွားသည်။

(အချို့ စာအုပ်များတွင် သပိတ်မှောက်သည့်နေ့ကို ၁၉၃၆-ခု ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။)

အလိုတော်ရိ ကျောင်းသား အချို့မှာ ချန်နေခဲ့ရုံသာမကဘဲ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များကိုပင် ရန်ပြုရန် ကြိုးစားကြသည်။ သို့သော်လည်း ၎င်းတို့ဦးရေမှာ မပြောပလောက်ပေ။ (နောက်ပိုင်း အာဏာရလာသောအခါ အောင်ဆန်းသည် ထိုကျောင်းသားများ ထဲမှ အချို့ကို ရာထူးကြီးများပေးကာ အသုံးချသည်ကိုတွေ့ရသည်။ အောင်ဆန်း၏ သဘောထားကြီးမှုတရပ်ပင်။ အခြားသဘောထားကြီးမှုများကို နောက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရပါလိမ့်ဦးမည်။)

အလုပ်လုပ်ဆုံး၊ အတက်ကြွဆုံး သပိတ်ခေါင်းဆောင်များတွင် အောင်ဆန်းပါဝင်သည်ကို အထူးဖော်ပြရန် လိုမည်မထင်ပါ။ ဥက္ကဋ္ဌ ကိုနုမှာ စကားပြော ကောင်းသော်လည်း လုပ်ငန်းစဉ် ချမှတ်ရေး လုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ရေးတွင် စိတ်မဝင်စားသဖြင့် ထိုတာဝန်များကို အောင်ဆန်း၊ ကိုကျော်ငြိမ်း (ဒု- ဝန်ကြီးချုပ်

www.burmeseclassic.com

ပေးပေး၏။ ရာခွစ (ဝန်ကြီးဟောင်း) ... သည်။

ကိုနုသည် ထိုအရွယ် (၂၉ နှစ်သား)ကပင် အင်းအိုင် ဂါထာ မန္တယား စသည်ကို ယုံကြည်ဟန်တူသည်။ ကျောင်းသား မဟုတ်တော့သော်လည်း ကျွန်တော်သည် သပိတ်စခန်းဖြစ်သော ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ နေ့စဉ်လောက်ရောက်ရာ တနေ့တွင် ကိုကျော်ငြိမ်းက "ဟေ့.... ကိုနု၊ အိပ်ရာပေါ် မထိုင်နဲ့၊ အင်းချထားတယ်" ဟု ရယ်မောပြောဆိုသည်ကို မှတ်မိပါသေးသည်။

ကိုနုတွင် အခြားသူများတွင် မရှိသော အရည်အချင်း တခုရှိသည်၊ ထိုအရည်အချင်းမှာ ကျောင်းသားထု(နောက်ပိုင်းတွင်ပြည်သူလူထု)ကို လှုံ့ဆော်ရေး(ဝါ)မိမိဘက်ပါလာအောင် ဟောပြောနိုင်ရေးပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအရည်အချင်းကြောင့်ပင် ကိုနုသည် ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်ဘဝမှစ၍ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် တက်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ထိုအရည်အချင်းကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် (Demagogy) ထိုအရည်အချင်းရှိသူကို (Demagogue)ဟု ခေါ်သည်။ ဤစာအုပ် ရေးနေရင်း ငယ်စဉ်ကဖတ်ဘူးသော စာအုပ်တအုပ်၌ပါသည့် "ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ၏ ချွတ်ယွင်းချက်တခုမှာ(Demagogue) များ စားသာခြင်းပင်ဖြစ်သည်" ဟူသောအပိုဒ်ကို ပြန်လည် သတိရမိသည်။

သပိတ်လုပ်ငန်းများကို အချိန်ပြည့်ဆောင်ရွက်နေရ ရကား အောင်ဆန်းသည် ထိုနှစ် ၁၉၃၆-ခုတွင် ကျင်းပသည့် ဘီအေစာမေးကို မဖြေရတော့ချေ။

www.burmeseclassic.com

ယနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် အောင်ဆန်းအဖို့ တနှစ်ပုပ်၍ သွားသောသည်။ အောင်ဆန်းသည် မည်သည့်အခါမျှ လုပ်ငန်းအပေါ်တွင်သာ ... အကျိုးအမြတ်များအပေါ်တွင်မူ သတ္တဝါမဖောက်ပေ။

အချို့ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များသည် ကျောင်းသားထုရှေ့တွင် လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ အာဘောင်အာရင်းသန်သန်ဖြင့် ဟောပြောကြသော်လည်း စာခိုးကျက်သဖြင့် ထိုနှစ်စာမေးပွဲကို ဝင်ရောက်ဖြေဆို အောင်မြင်သွားကြသည်ဟု ကြားသိရသည်။

ကျောင်းသား သပိတ်တိုက်ပွဲပြီး သည့်နောက် အောင်ဆန်း တက္ကသိုလ်ပြန်သွားသည်။ ထိုနှစ် (၁၉၃၆-၃၇)တွင် အောင်ဆန်းသည် တကသ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရင်း၊ ဗမာ နိုင်ငံ လုံး ဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (ဗကသ)၏ ဒုဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်ရင်း ဆောင်ရွက်သည်။

ဥက္ကဋ္ဌမှာ ရာရှစ်ဖြစ်သည်။ ကျဉ်းမြောင်းသော အမျိုးသားရေး ဒိဋ္ဌိခံတ်ရှိသည့် ကျောင်းသားအချို့က ကုလားလူမျိုးဖြစ်သော ရာရှစ်အား ဥက္ကဋ္ဌမတင်လိုကြပေ။ အောင်ဆန်းမူကား "ထိုက်သင့်သူကို ထိုက်သင့်သော နေရာပေးရမည်" ဆိုသည့်မူကို လက်ကိုင်ထားသည့်အတိုင်း ရာရှစ်ကို ထောက်ခံခဲ့လေသည်။

အောင်ဆန်းသည် ဤမှန်ကန်သော 'မူ'ကို ငယ်စဉ်မှစ၍ ကျဆုံးသည့် နေ့အထိ လက်ခံကျင့်သုံးသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် သူ့တွင် ကျဉ်းမြောင်းသော မနာလိုစိတ်၊ ကုလားထိုင်လုလိုစိတ် မရှိပေ။ ထိုကြောင့်ပင် သူ၏လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်သည်ဟု ထင်ပါသည်။

အောင်ဆန်းသည် အချိန်ပြည့် ကျောင်းသား နိုင်ငံရေးလုပ်နေသည့် ကြားမှ ၁၉၃၇-ခု မတ်လတွင်ကျင်းပသော ဘီအေစာမေးပွဲကို အင်္ဂလိပ်စာပေ၊ ခေတ်သစ်ရာဇဝင်၊ နိုင်ငံရေးဗေဒ ဘာသာများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယူလျက် ချောမောစွာအောင်မြင်သည်။ ထိုအခါနှင့်ထိ အောင်ဆန်း တခါမျှ စာမေးပွဲမကျဘူးပေ။

မှတ်မိပါသေးသည်။

ထိုနှစ် ဧပြီလကုန်လောက်တွင် ကျွန်တော် မင်းဘူး၌ အလုပ်သင် မြို့အုပ်လုပ်ခနေစဉ် အောင်ဆန်း ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ သူ့တွင် လွယ်အိတ်တလုံးနှင့်ထည့်လျက် လုံချည် နှစ် ထည် သာ ပါလာသည်။ နှစ်ရက် သုံးရက် ခန့် နေ လျက် နယ်ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များနှင့် လုပ်ငန်းကိစ္စများပြီး၍ ပြန်သွားသောအခါ လုံချည်တထည် မေ့ကျန်ရစ်သဖြင့် ကျွန်တော်က ပါဆယ်လုပ်၍ စာတိုက်မှပို့လိုက်ရသည်။

ထိုနှစ် ဇွန်လတွင် အောင်ဆန်း တက္ကသိုလ်ပြန်သွားပြီး ဥပဒေ တန်း တက်လျက် ကျောင်းသားနိုင်ငံရေးဆက်လုပ်၏။ တကသ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သင့်သော်လည်း ဒုဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်သာ ဆက်တင်ကြလျက် အပြင်မှ ကျောင်းသားကြီးတယောက် ကိုဗဂျမ်း (ဝန်ကြီးဟောင်း ဟုံဦးဗဂျမ်း)ကို ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တင်လိုက်ကြသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ မလုပ်ရသော်လည်း အောင်ဆန်း စိတ်ကောက်၍မသွားဘဲ ကိုယ့်တာဝန်ကို သစ္စာရှိရှိ ရှပ်နှပ်ချွဲချွဲ ဆောင်ရွက်သည်။ ကုလားထိုင်(ဝါ)ရာထူး အဆင့်အတန်းကို မမက်ခဲ့ကြောင်းပြသည့် သာဓက ပင်။

(အောင်ဆန်းကို ဥက္ကဋ္ဌမတင်သည်မှာ သူ၏ ဆက်ဆံရေး ကို မကျေနပ်သေး၍ဟု အချို့ကအကြောင်းပြကြသည်။ အချို့ကမူ တယောက်တည်း ဗကသ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် တကသ ဥက္ကဋ္ဌ မလုပ်သင့်သော ကြောင့်ဟု အကြောင်းပြသည်။ ဂျေန်တာရာ စသည် တို့ က ထိုအကြောင်းပြချက်ကို ဆိုင်လုံသည်ဟု မယူဆကြပေ။ အောင်ဆန်း ချေသိုးခံရသည်ဟု ယူဆကြသည်။)

၁၉၃၇-၃၈-ခုနှစ်တွင် အောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသား နိုင်ငံရေးသမားက တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက်ပါ ဆောင်ရွက်နေရကား ဥပဒေဝိဇ္ဇာ ပထမနှစ် စာမေးပွဲရှုံးခဲ့လေသည်။

သူ၏ပထမဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးစာမေးပွဲရှုံးခြင်းပေတည်း။

အောင်ဆန်းကား တက္ကသိုလ်ဘွဲ့များကို ဂရုစိုက်သူမဟုတ်ပေ၊ အောင်သားပြီးသော ဘီအေဘွဲ့ကိုပင် ဖွဲ့နှင်းသဘင်၌ တက်မယူခဲ့ ပေ။

ထို့ကြောင့်ပင် တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရသူများ ဝတ်ရုံဖြင့်ရိုက်ထားသော အောင်ဆန်း၏ ဓာတ်ပုံများမတွေ့ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၃၈-ခု ဇွန်လ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပြန်ဖွင့်သော အခါ အောင်ဆန်းသည် တကသ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရော, ဗကသ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ပါ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်း ခံရသည်။ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား များသာမက ဗမာတနိုင်ငံလုံးရှိ ကျောင်းသားများကပါ သူ့အား ခေါင်းဆောင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြလေပြီ။

ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေစဉ် အောင်ဆန်းသည် ဟကသ အဆောက်အဦ၌သာ အိပ်စားနေလေ့ရှိသည်။ အိပ်ရာတွင် အခင်း၊ အခြုံ အရှင်းမပါဘဲ ခုံတန်းလျားများပေါ်တွင် ကြမ်းပိုး အကိုက်ခံ၊ ခြင်အကိုက်ခံ၍ အိပ်လေ့ရှိသည်။

သူ့ဖြစ်အင်ကို မကြည့်ရက်သော တကသ၏ ဖွားဖက်တော် အစောင့် ဦးကံသိန်းက စောင်၊ ခြင်ထောင် စသည်တို့ထုတ်ပေးသော အခါ "ကျုပ်ကနိုင်ငံရေးလုပ်မဲ့လူ၊ ထောင်ထဲကထွက်ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ခုကတည်းကကျင့်နေတာ" ဟု ပြန်ပြောလေ့ရှိသည်ဟု ဦးကံသိန်းက ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်။

အောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသားဘဝကပင် ဆင်နွဲလာခဲ့သော တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲအတွက် ပညာအရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စေရန်သာမက လွတ်လပ်ရေး ကိုလိုလားသော ကျောင်းသားများ ခံစားရမည့် ဒုက္ခသုက္ခများကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရန် ပြင်ဆင်နေကြောင်း သိသာ ထင်ရှားပေသည်။

တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေးရရန်အတွက် ကျောင်းသား နိုင်ငံရေး လုပ်နေရုံဖြင့် မပြီး၊ ကြမ်းထမ်းသော နိုင်ငံရေးကို ကိုယ်တိုင်လက်ရှောက် ဆောင်ရွက်မှဖြစ်မည်ဟု သဘောပေါက်သည့်အတိုင်း အောင်ဆန်း သည် ထိုနှစ်မကုန်မီပင် ကျောင်းမှထွက်ကာ လိုင်ဦးဖြင့် အတိုးတက် ဆုံး၊ အတက်ကြွဆုံးဖြစ်သော 'တို့ဗမာအစည်းအရုံး' (သခင်ပါတီ) ဝင်လေသည်။

\+ + +

အောင်ဆန်း တို့ဗမာအစည်းအရုံး ရောက်လာပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ပြောဘူးသည်ကို တဆင့်ဖောက်သည် ချလိုက်ပါသည်။ နယ်ထွက်တရားဟောရင်း ဆရာကြီးသည် တောင် တွင်းကြီးရောက်၍ ဦးဥက္ကဋ္ဌ ကျောင်းဟွင် အိပ်ရင်း ဦးမင်းယောင်၏ တပ်သားဟောင်းကြီးအချို့နှင့် စကားလက်ဆုံကြလေသည်။

နယ်ခံ့ဆန့်ကျင်ရေး တပ်သားဟောင်းကြီးများက ဆရာကြီး အား သူတို့ခေါင်းဆောင် ဦးမင်းရောင် အကြောင်း ပြောပြမှင်း "ဆရာတို့ ရန်ကုန်ကောလိပ်မှာ သူ့မြေးကလေးတယောက်ရှိတယ်" ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်လောက်တွင် အောင်ဆန်းသည် ဆရာကြီး သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်းအိမ်သို့ မကြာခဏရောက်ဟန်ဘူးသည်။

တောင်တွင်းကြီးမှ ပြန်ရောက်သော အခေါ့တွင် အောင်ဆန်း ပေါက်လာရာ ဆရာကြီးက "နေပါအုံး အောင်ဆန်းရဲ့ မင်းအမျိုး

ဘယ်နှယ် ပြောစမ်းပါအုံး" ဟု မေးသဖြင့် အောင်ဆန်းက ပြောပြ လေသည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီးက "ဟိုဟာကြီးတွေ ပြောလိုက်တာ ဒီဟာ ကလေးကို" ဟု သဘောပေါက်လေသည်။ ထို့နောက် "ကျောင်းထွက် နိုင်ငံရေးလုပ်ကွာကွာ" ဟု ပြောလိုက်ရာ အောင်ဆန်းသည် နောက် နေ့တွင် ရှိစုမဲ့စုအထုပ်အပိုးယူလျက် တို့ဗမာအစည်းအရုံး ရောက်လာ လေခဲ့ကာသတည်း။

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းမှတပါး တို့ဗမာအစည်းအရုံးခေါင်းဆောင် များမှာ လူငယ်များ ဖြစ်လေသည်။ ထိုခေတ်က တို့ဗမာ အစည်း အရုံးသည် အတိုးတက်ဆုံး၊ အတက်ကြွဆုံး နိုင်ငံရေးပါတီဖြစ်သည်နှင့် အမျှ နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အဖိနှိပ်အခံရဆုံးလည်း ဖြစ်သည်။

"သခင်ပေါက်စ ထောင်ပြောက်လ" ဟုပင် ပြောစမှတ်ပြုကြ သည်။ "နောင်လာ နောက်သား ကောင်းစားဘို့ရာ တို့ကိုယ်ကျိုး လုံးလုံးမပါ" ဟု တို့ဗမာသီချင်းတွင် ပါသည့်အတိုင်း သခင် ခေါင်း ဆောင်များသည် ကိုယ်ကျိုးလုံးဝမဖက်၊ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး အတွက်သာ ဇောက်ချဆောင်ရွက်ကြလေသည်။

လူကြီးနိုင်ငံရေးသမားများက 'ဟုမ်းရူး' ခေါ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ် ရေးလောက်သာ ပန်းတိုင်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြသော်လည်း သခင် ခေါင်းဆောင်များကမူ "လုံးဝလွတ်လပ်ရေး" သို့မဟုတ် "ကိုယ့်ထင်း ကိုယ့်ချုင်း" ဖြစ်ရေးကို ပန်းတိုင်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြလေသည်။

× × ×

တို့ဗမာအစည်းအရုံးပေါ်ပေါက်ပြီးနောက် များမကြာမီ အောင်ဆန်း သည် အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်လာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစဉ်က သခင်များမှာ အလွန်ဆင်းရဲကြသည်။ ... ရေရက်မှန် ဆိုသကဲ့သို့ တို့ဗမာအစည်းအရုံးဌာနချုပ်တွင် တာဝန်ယူနေကြသော သခင်များမှာ ထမင်းနပ်မှန်အောင် မစားရပေ။

တခါတရံ နှစ်ရက်သုံးရက် ထမင်းမစားရ၊ တခါတရံ ဘယာကျော် လောက်နှင့်ပင် ပြီးလိုက်ရသည်။ မည်မျှပင် တော်ပြတ်နေစေကာမူ အောင်ဆန်းသည် မည်သည့်အခါမျှ မညည်းညူ၊ စားရလျှင်စား၊ မစားရလျှင် စာဖတ်၍သာ နေလေ့ရှိသည်ဟု တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်တွင် "ကြေကွဲဝမ်းနည်းကြောင်းအဆို" တင်သွင်းရှင်းလင်းဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနု ထည့်သွင်းပြောသွားလေသည်။

အောင်ဆန်းအိပ်သော အခန်းမှာလည်း အလွန် ကြမ်းပိုးကိုက်သဖြင့် သူမှတပါး မည်သူမျှ မအိပ်နိုင်ချေ။ အောင်ဆန်းမှာမူ ကောက်မြင်သည်ကိုလည်း မမှု၊ ကြမ်းပိုး ကိုက်သည်ကိုလည်း မမှုပေ။ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ခရီးကြမ်းတလျှောက်တွင် ထိုဒုက္ခများထက် အဆပေါင်းများစွာ ကြီးကျယ်သော ဒုက္ခများနှင့် ရင်ဆိုင်ရဦးမည်ကို အောင်ဆန်းသဘောပေါက်ပုံ ပေါ်သည်။

ဤနေရာတွင် သနားစရာလည်းကောင်း၊ ရယ်စရာလည်းကောင်းသည့် အဖြစ်အပျက်တခုကို ဖော်ပြလိုပါသည်။

တနေ့တွင် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်လှကျော်တို့သည် အနီးအနားရှိ အဒေါ်ကြီးတယောက်၏ ထမင်းဆိုင်တွင် ထမင်းဝင်စားကြသည်။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ ပေးရန်ပိုက်ဆံမရှိရကား အောင်ဆန်းက "အဒေါ်ကြီး-ကျုပ်တို့တော့ ခင်ဗျားထမင်းစားပြီးပြီ၊ ပေးစရာပိုက်ဆံမရှိဘူး၊ ကျုပ်ပါးကို ရိုက်ခပတော့" ဟု ပြောကာ ပါးထိုးပေးလေသည်။

ထမင်းဆိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးက "ပြောရက်ပလေ သခင်အောင်ဆန်းရယ်၊ အဒေါ်က မင်းတို့ကို ကြည်ညိုပြီးသားပါ၊ ဘာဖြစ်လို့ ပါး

ရိုက်ရမှာတုန်း" ဟု ပြန်ပြောသည်ဟု သခင်လှကျော်က ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကလေးသည် တနည်းအားဖြင့် အောင်ဆန်း၏ စိတ်နေသဘောထားကို ဖော်ပြသယောင်ရှိသည်။ အောင်ဆန်းသည် သူတပါး၏ပစ္စည်းကို အလကား မယူလို၊ တန်ရာတန်ဖိုးပေး၍သာ ယူလိုကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အောင်ဆန်း အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်လာသည့်အချိန်မှစ၍ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ ပေါ်လစီလမ်းစဉ်တို့မှာ တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်လာသည်။ အောင်ဆန်းတို့ မရောက်မီက တို့ဗမာအစည်းအရုံးသည် အမျိုးသားရေးကို အဓိကထားဟန်တူသည်။ အောင်ဆန်းတို့ ရောက်ပြီးနောက် အမျိုးသားရေးသာမက ပစ္စည်းမဲ့ ကျေးမွဲတို့၏ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးကိုသည်း အလေးပေးလာသည်ကို တွေ့ရသည်။

တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးသည် လက်ဝဲဆန်လာသည်ကို ထိုစဉ်က ထုတ်ပြန်သော ကြေညာချက်များ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်များ၊ ညီလာခံမိန့်ခွန်းများအရ သိသာနိုင်ပေသည်။

အောင်ဆန်းသည် သခင်ဖြစ်လာသည့် အချိန်မှစ၍ ရန်ကုန်မြို့ ရေကျော်ရပ်ရှိ ပါတီဌာနချုပ်တွင်နေလျက် အချိန်ပြည့် အလုပ်လုပ်လေသည်။ နတ်မောက်ရှိ မိခင်ကြီးထံမှရင်း၊ ကျွန်တော်တို့ အကိုတော်ထံမှရင်း ငွေကြေးအကူအညီ မတောင်းခံဘဲ ဖြစ်သလိုစား၊ ဖြစ်သလိုနေလျက် တော်တလှည့်၊ မြတ်ဘလှည့်ဖြင့် နိုင်ငံရေးတခုတည်းကိုသာ ဇောက်ချဆောင်ရွက်လေသည်။

သို့ဆောင်ရွက်သည်နှင့်အမျှ သူသည် နာမည်ကြီးလာသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် ပခုက္ကူခရိုင် ရေစကြိုမြို့၌ အလုပ်နေသော ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဆာပေါ်ထွန်းသည် တိုင်းခန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှည့်လည်လာရင်း (His brother is a big Thakin) "သူ့ညီဟာ သခင်ကြီးပေါ့"ဟု ပြောကာ ကျွန်တော့အား သူ့ဇနီး အမေရိကန်သူနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်ကို မှတ်မိပါသေးသည်။ စာရေးဆရာ ဒဂုန်တာရာ ရေးသကဲ့သို့ အောင်ဆန်းသည် "တခု တည်းသော ယုံကြည်ချက်နှင့် တခုတည်းကိုသာလုပ်သော နိုင်ငံရေး သတ္တဝါ"ဖြစ်သည်။ စားဝတ်နေရေးကို ဂရုမစိုက်ရုံမက မွေးရပ်ဌာနီ နတ်မောက်သို့ ခေတ္တမျှပင် မပြန်နိုင်တော့ပေ။ သူအလွန်ချစ်သော၊ သူ့ကိုလည်း အလွန်ချစ်သော မိခင်ကြီးနှင့်ပင် အဆက်ပြတ်နေသည်။ မိခင်ကြီးသည် မနေနိုင်တော့ရကား တနေ့ ရန်ကုန်သို့ဆင်းလာ သည်။ မိခင်ကြီး တည်းခိုနေရာ ကြည့်မြင်တိုင်သို့ အောင်ဆန်းသည် သခင်လှဖေ (ဗိုလ်လကျာ) နှင့်အတူ လာရောက်တွေ့ဆုံသော်လည်း ခေတ္တခဏမျှသာနေပြီး ပါတီဌာနချုပ်သို့ ပြန်လာလေသည်။ မိခင် ကြီးက သူ့အားသနားကြင်နာစွာကြည့်လျက် မေးသည့်မေးခွန်း များကိုလည်း တိုတိုပြတ်ပြတ်ပင် ဖြေသည်။ ငယ်စဉ်က မိခင်ကို အမြဲ ဖက်အိပ်လေ့ရှိသော၊ 'အမေ့ကျောင်းနေမှနေမယ်'ဟု ပြောခဲ့သော အောင်ဆန်းသည် တိုင်းပြည်အတွက် မိခင်ကိုပင် သံယောဇဉ် ဖြတ်လိုက်ပုံပေါ်သည်။

အမေစု နတ်မောက်ပြန်သောအခါ မီးရထားပေါ်တွင် ရသေ့ ဦးစံသိန်းနှင့်တွေ့သည်၊ ဦးစံသိန်းက အမေစုကို ရှိခိုးကန်တော့လျက် "ခင်ဗျားကို ရှိခိုးတာမဟုတ်၊ သခင်အောင်ဆန်း ကိန်းဝပ်ခဲ့တဲ့ဗိုက်ကို ရှိခိုးတာ"ဟုပြောသည်ဟု အမေစုက ပြောဖူးပါသည်။ ရသေ့ ဦးစံသိန်းသည် လူကဲခပ် အလွန်တော်သူဖြစ်သည်၊ အာဝဇ္ဇန်းလည်း အလွန်ရှင်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် လူအများက သူ့အား "ရသေ့ကျား ဦးစံသိန်း"ဟု ခေါ်ကြသည်။

အောင်ဆန်း၏ စိတ်အာရုံတွင် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးတခုတည်း ရှိပုံပေါ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ချစ်လှစွာသော မိခင်နှင့်တကွ

မွေးချင်းညီအစ်ကိုမောင်နှမများ အပေါ်တွင်ပင် သံယောဇဉ် ပြတ်နေပုံ ပေါ်သည်။ ၁၉၃၉-ခုတွင် ကျွန်တော်တို့ အမအကြီး ဆုံးသွားသည်။ ယင်းအချိန်တွင် ကျွန်တော်လည်း နိုင်ငံရေးနယ်ထဲ ရောက်နေပြီဖြစ်ရာ ရန်ကုန်ဆင်းလာရင်း သူ့အိမ်တွင် တည်းခိုနေ သည်။ ကျွန်တော်က "မမတော့ဆုံးပြီ"ဟု ပြောလိုက်ရာ အောင်ဆန်း က "ဟုတ်လား"ဟု တခွန်းတည်းပြောပြီး နိုင်ငံရေး စကားများ ကိုသာ ဆက်ပြောသည်။

နိုင်ငံရေးပြောရာတွင် အောင်ဆန်းသည် မည်သည့်အခါမှရောင့်ရဲ တင်းတိမ်ဟန်မတူ၊ အမျှင်မပြတ် ပြောလေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော် သူ့အိမ်မှာ တည်းခိုနေစဉ် တခါကဆို ကျွန်တော့်အခန်းလာပြီး နိုင်ငံရေး ပြောနေရာ ည ၁၂-နာရီထိုးသည့်တိုင် မပြီးပေ။ နိုင်ငံရေး စာအုပ်ကြီးငယ်များမှ ကောက်နုတ်ချက်များ ဖတ်ပြလျက် မည်သူ တွေ၏ လမ်းစဉ်တွေ မည်သို့မှားနေသည် စသည်ဖြင့် ရှင်းပြလေ့ ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် မော်စီတုန်းရေးသားချက်များကို ဖတ်ပြပြီး ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ မည်သို့ မှားနေသည် စသည်ဖြင့် ရှင်းပြ လေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော်က "အိပ်ချင်ပြီကွာ"ဟု ပြောမှ သူ့အခန်း ပြန်တော့သည်။ သခင်တခါက ဟယ်ာတခိုင် ဇလွန်ကွင် တညလုံး မအိပ်ဘဲ နိုင်ငံရေးပြောသည်ဟု သခင်ချစ်မောင် (ဝိရူ) ကလည်း ကျွန်တော့်အား ပြောဖူးပါသည်။

(အောင်ဆန်းသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အပေါ်တွင် အတော် သံယောဇဉ်ရှိပုံပေါ်သည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အမှားများကို ထောက် ပြရာတွင် အာဃာတဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ကရုဏာဒေါသောဖြင့် ထောက် ပြသည်ကို သတိချပ်မိပါသည်။)

သူ့အရည်အချင်းနှင့် စိတ်ဓာတ်ကို ကောင်းစွာသိသော ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် သူ့ကိုအလွန်ကြောက်ပုံပေါ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၃၉-ခုနှစ်ဦးလောက်တွင် ကြီကျယ်သူ အမိုးရသည့် အောင်မာန်းကို ဖမ်းဆီးလျက် ရန်ကုန်ထောင်တွင် အကျဉ်းချထားလေသည်။ သို့သော် ရုံးတင်တရားစွဲနိုင်လောက်အောင် ယက်ရေးသန်အထောက်အထား မရနိုင်ရကား ရက်ပိုင်းအတွင်း ပြန်လွှတ်ရသည်။(မြိုကြီးပုဒ်မ ၅ မပေါ်သေးပါ။ အဖေဟာ ဝတ ကောင်းသေးခဲ့)

× × ×

အောင်ဆန်း၏ တိုးတက်မှုမှာ ချီးကျူးလောက်ပေသည်။ နိုင်ငံရေးနယ်ထဲ ခြေစုံပစ်ဝင်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် လူကြီးပိုင်း နိုင်ငံရေးသမားများကပင် သူ့အား ခေါင်းဆောင်တယောက်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြလေသည်။

၁၉၃၉-ခု စက်တင်ဘာလတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် စတင်ဖြစ်ပွားသည်။

"အင်းပိုင်အခက် ဗမာ့အချက်"ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြုလျက် အောင်ဆန်းတို့လူစုသည် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး အခွင့်ရန် ဆန္ဒပြဲချကြလေသည်။ လွတ်လပ်ရေး လိုလားသော နိုင်ငံရေးပါတီအားလုံး ပါဝင်နိုင်စေရန် ကျယ်ပြန့်သော တပ်ပေါင်းစု တခုဖွဲ့စည်းရန်လည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ သို့ကြောင့် ၁၉၃၉-ခု အောက်တိုဘာ၊ နိုဝင်ဘာလလောက်တွင် ဒေါက်တာဘမော်အိမ်၌ စည်းဝေးကြလျက် "ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း" ဖွဲ့စည်းရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဒေါက်တာ ဘမော်အား ဥက္ကဋ္ဌ၊ သခင် အောင်ဆန်းအား အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် အများသဘောတူ ရွေးကောက် တင်မြှောက်ကြသည်။

ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းအတွက် ယှဉ်ငန်းစဉ်ရေးဆွဲရန် အစည်းအဝေးကို ၁၅ ရက်ခန့် ရွှေ့ဆိုင်းရန် အချိန်က အဆိုတင်သွင်းရာ အောင်ဆန်းက "ရက်ရွှေ့နေဖို့ မလိုပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ လက်ဖက်ရည်သောက်, စမူဆာ စားနေကြပါ၊ ကျွန်တော်ရေးလိုက်ပါမယ်"ဟု ပြောပြီး စာပွဲတခုသို့ရွှေ့လျက် ဟထိုင်တည်းနှင့် ရေးချလိုက်သည်။ သူ ရေးဆွဲတင်ပြသော လမ်းစဉ်မှာ အထူး ကောင်းမွန်ရကား အားလုံး သဘောတူအတည်ပြုကြသည်ဟု သူနှင့်အတူ ပါသွားသော သခင်တင်မောင် (ကျုံမငေး) က ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်။ အောင်ဆန်း၏ အရည်အချင်းကို ဖော်ပြသည့် သာဓကပင်။ ထိုစဉ်က သူ့အသက်မှာ ၂၄ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

အောင်ဆန်းသည် အမျိုးသားရေး ဝါဒသမား သက်သက်မဟုတ်၊ တိုးတက်သော နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေးရရုံနှင့် မပြီးသေး။ အများစုဖြစ်သော လယ်သမား၊ အလုပ်သမား၊ နင်းပြားများ၏ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွက်ပါ ဆောင်ရွက်မှ ဖြစ်မည်ဟု သဘောပေါက်သူဖြစ်သည်။

တနည်းအားဖြင့် ဆိုလျှင် အောင်ဆန်းသည် ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗမာပြည်အတွက် ကွန်မြူနစ် ပါတီ တည်ထောင်ရန် ကလာပ်စည်းတခုဖွဲ့စည်းလျက် ပထမဆုံးအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ထိုကလာပ်စည်းတွင် နောက်ပိုင်း ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာသော သခင်သန်းထွန်း မပါသေးဟု သိရသည်။ အောင်ဆန်းသည် ကျဆုံးသည့်နေ့အထိ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ လက်ခံသူဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်း ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ကွဲသွားသည်မှာ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ဂိုဏ်းဂနစိတ် ပြင်းထန်မှုကြောင့် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဤအချက်များ မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေခံသည့် အထောက်အထားများ များစွာရှိသော်လည်း ရှည်လွန်းအံ့စိုး၍ ချန်လှပ်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၄၀–ခု မတ်လတွင် အောင်ဆန်းသည် သခင်ပါတီဝင်များ၊ ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များ ပါဝင်သည့် အဖွဲ့တခုကို ခေါင်းဆောင်လျက် အိန္ဒိယပြည် ရန်ဂါမြို့တွင် ကျင်းပနေသော ကောင်ဂရက်လယ်သမားကွန်ဖရင့် တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုကွန်ဖရင့်တွင် တင်သွင်းရန်အတွက် တညလုံးမအိပ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် လုပ်ငန်းစဉ်တရပ် ရေးဆွဲခဲ့သည်။

(အောင်ဆန်းတွင် အရည်အချင်းရှိခဲ့မှက လုံ့လ ဝီရိယရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည့် သာဓကပင်)။

အိန္ဒိယပြည်တွင် အမျိုးသား ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ဖြစ်သော မဟတ္တမဂန္ဒီ၊ ပန်ဒစ်ဂျဝါဟာလာနေရူးတို့နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာကျော် "ခိုင်ဘာဇတောင်ကြား" အပါအဝင် နေရာဒေသ တော်တော်များများသို့ သွားရောက်လေ့လာခဲ့သည်။ အိန္ဒိယတွင်ရှိနေစဉ် ပန်ဒစ်နေရူး (လွတ်လပ်သော အိန္ဒိယပြည်၏ ပထမဆုံး ဝန်ကြီးချုပ်) က အောင်ဆန်းအား "အိန္ဒိယပြည်နှင့်ဗမာပြည် မည်သည့် တိုင်းပြည်က လွတ်လပ်ရေးအရင်ရမည်ထင်သနည်း" ဟု မေးသည်။ အောင်ဆန်းက "ဗမာပြည်က အရင်ရလိမ့်မည်" ဟု ဖြေသည်။ နေရူးက "ဘာကြောင့်လဲ" ဟု မေးသည်။ အောင်ဆန်းက "ဘာကြောင့်လဲတော့ မသိ၊ ဗမာပြည်က အရင်ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်နေသည်" ဟု ပြန်ဖြေသည်ဟု သူနှင့်အတူ ပါသွားသူများက ကျွန်တော့်အား ပြောပြဖူးပါသည်။

(အမှန်ပင် ကျွန်တော်တို့ဗမာပြည်က ၁၉၄၈–ခု ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် လုံးဝလွတ်လပ်ရေးရလျက် အိန္ဒိယပြည်က ၁၉၅၀–ခု ဇန်နဝါရီလ ၂၆ ရက်နေ့မှ ရသည်။)

၁၉၃၉–၁၉၄၀–ခုနှစ်များတွင် ဥရောပစစ်မျက်နှာ၌ ဗြိတိသျှတို့ အလူးအလဲခံနေရသည်နှင့်အမျှ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများတွင် ပုန်ကန်မှုပြင်းထန်လာသည်။ မြန်မာပြည်တွင်လည်း နိုင်ငံရေးသမားပေါင်းများစွာကို ဖမ်းဆီးအကျဉ်းချထားလေသည်။ အောင်ဆန်းအား ဖမ်းရန်အတွက်လည်း ဝရမ်းထုတ်ကြသည်။ အဖမ်းခံပြီး ထောင်ထဲ သွားနေခြင်းဖြင့် တိုင်းပြည်အကျိုး ဘာမျှမလုပ်နိုင်၊ ဝရမ်းတိမ်းရှောင်လျက် အပြင်တွင်နေမှ လုပ်နိုင်မည်ဟု သဘောပေါက်သည့်အတိုင်း အောင်ဆန်းမြေလျှိုးလေတော့သည်။

တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးရရန်အတွက် မိမိတို့ချည့် လုပ်နေ၍မဖြစ်၊ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တခု၏ အကူအညီ လိုသည်ဟု အောင်ဆန်းတို့ လူစု သဘောပေါက်ကြသည်။ ဘယ်နိုင်ငံမှ အကူအညီယူရ၍ အကျိုးအတိအကျမဆုံးဖြတ်နိုင်၊ ရဆိုနိုင်ငံမှ ရယူမည်ဟူ၍သာ သဘောပေါက်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဒေါက်တာ ဘမော်တို့က ဂျပန်နိုင်ငံမှအကူအညီ လိုချင်လျှင် ရမည်ဟု အကြောင်းကြားသည်။ အောင်ဆန်းတို့က "ယူမည်" ဟု ပြန်ကြားလိုက်သည်။

သို့သော် ဂျပန်သည် အောင်ဆန်းတို့အား ကွန်မြူနစ်တွေဟုသူ့ဆကာ မယုံကြည်၊ ချက်ခြင်းအကူအညီမပေးဘဲ အချိန်ဆွဲနေသည်။ အောင်ဆန်းတို့မှာ စောင့်နိုင်တော့၊ ကမ္ဘာ့အခြေအနေက တနေ့တခြား အရေးကြီးလာရာ တိုင်းပြည်အပြင်ထွက်၍ အကူအညီရှာရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ထိုတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် အောင်ဆန်းအားရွေးချယ်လိုက်ကြသည်။

သို့ဖြင့် အောင်ဆန်းသည် အဖော်တယောက် သခင်လှမြိုင် (နောက်ပိုင်း ဗိုလ်ရန်အောင်ဖြစ်လာသူ) နှင့် အတူ တရုတ်ပြည်သို့ သွား၍ တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့်ဆက်သွယ်ရန် စီစဉ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်တွင် ဂျပန်အစိုးရ၏ တောင်းဆိုချက်အရ ဗြိတိသျှအစိုးရက တရုတ်—ဗမာလမ်းမကြီးကို ပိတ်လိုက်ရာ အောင်ဆန်းတို့သည် ကုန်းလမ်းဖြင့် မသွားနိုင်တော့ဘဲ ရေလမ်းဖြင့် သွားရန် စီစဉ်ရလေသည်။ ပထမအမွိုင်သို့ သင်္ဘောဖြင့်သွား၍ ထိုမှတဆင့် တရုတ်ပြည်တွင်းသို့သွားရန်ဖြစ်သည်။

၁၉၄၀-ခု ဩဂုတ်လ ၈ ရက်နေ့ညတွင် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်လှမြိုင်တို့သည် တရုတ်လူမျိုးများကဲ့သို့ ရုပ်ဖျက်လျက် တရုတ်ပြည်သွား "ဟိုင်လီ" သင်္ဘောဆင်းကြသည်။ သူ့ရဲဘော်များက အောင်ဆန်းအား အကူအညီများစွာ မပေးနိုင်ပါ။ ခရီးစရိတ်အတွက် ငွေ ၂၀၀ ဝိ လောက်သာ ပေးလိုက်နိုင်သည်။ ထို့ထက်ဆိုးသည်မှာ မည်သည့်ညွှန်ကြားချက်မှ မပေးလိုက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

တိုင်းပြည်အတွက် မိမိကောင်းမည် ထင်သည့်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန်သာ အကြံပေးလိုက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်လာသောအခါ "ဗမာ့ လွတ်လပ်ရေး အရေးတော်ပုံ" ဆောင်းပါးတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

"ကျွန်ုပ်၏အဖြစ်ကား သန်ကောင် လက်ွယ် တောရုပ် လယ်၌ ရောက်ရှိနေသော သူပမာ ရှိနေသည်။ ကျွန်ုပ်သွားရမည့်နေရာနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်ဘာတခုမျှမသိ။ ငွေလည်းမရှိ၊ မျိုးလည်းမရှိ၊ အလုပ်အစီအစဉ်ဟူ၍ဘာမျှအတိအကျရှိသည်မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်၏ မြော်မြင်တတ်သမျှဉာဏ်ဖြင့်သာ ကြုံရမည့်အရေးဟူသမျှ စီမံအုပ်စီးရန် ကျွန်ုပ်၏ရဲဘော်များက အာဏာကုန်အပ်လွှဲလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ အဘယ်သို့ပင်ဖြစ်စေ ငါသည် အကယ်၍သေသွားသည့် တိုင်အောင် မြတ်သောသေခြင်း၊ နိုင်ငံအတွက် သေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နှစ်သိမ့်ရတော့၏။"

စစ်ဖြစ်နေချိန် နိုင်ငံခြားထွက်ရသည်မှာ လွယ်ကူသော အလုပ်မဟုတ်ပါ။ ခိုးထွက်ရသည့်အလုပ်မှာ ပို၍မလွယ်ကူပါ၊ တခါမျှ

သည်းမရောက်ဘူး၊ အသိမိတ်ဆွေလည်း တယောက်မျှ မရှိသော ဒေသသို့သွားရသည်မှာ ပို၍ ပို၍မလွယ်ကူပါ။ အသက်စွန့်လုပ်ရသည့် အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။

အောင်ဆန်းကား တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်ရန်ဦးမလေးသူဖြစ်သည့်အတိုင်း အမွိုင်သို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ လူသာမန်များ မစွန့်စားခဲ့သည့် စွန့်စားမှုဖြစ်သည်။

သူ၏လုပ်ငန်း အောင်မြင်၍ အောင်ဆန်းကို အာဇာနည်ဟု အသိအမှတ်ပြုကြခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ လမ်းခုလပ်တွင် ကျဆုံးသွားပါက မချိုးကျုးသည့်ပြင် "မိုက်ရူးရဲဆံသည်" ဟုပင် ပညာရှိဆိုသူများက ဝေဖန်ကောင်း ဝေဖန်ကြပေလိမ့်မည်။ အောင်ဆန်းသည် ပညာရှိဆိုသူများကို အထင်ကြီးသူ မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် နောက်ပိုင်းတွင် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ပြင်းထန် လာသောအခါ "လူမိုက်အလိုရှိသည်" ဟု ကြေးကြော်ခဲ့သည် မဟုတ်တုံလော။

အောင်ဆန်းတို့ အမွိုင်တွင် သောင်တင်နေစဉ် နှစ်လခန့်လောက်ရှိသောအခါ ဗမာပြည်ရှိ ရဲဘော်များ၏ စီစဉ်ပေးချက်အရ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကယောက်လာ၍ ဂျပန်ပြည်မြို့တော် တိုကျိုသို့ ခေါ်သွားလေသည်။ ထို့ဖြင့် မရည်ရွယ်ဘဲနှင့် အောင်ဆန်း ဂျပန်ပြည်ဆိုက်သွားရသည်၊ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များနှင့် ဆက်သွယ်မိတော့သည်။

× × ×

ဤနေရာတွင် ထိုအချိန်က ဂျပန်၏ စစ်ပရိယာယ်ကို အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုပါသည်။ ဥရောပ၌ စစ်ဖြစ်နေစဉ် ဂျပန်သည် အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ဒတ်ချ် စသည့် ကိုလိုနီသမားများ သိမ်းပိုက်ထားသော အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်းရှိ နိုင်ငံများကိုလုယူရန် ကြံရွယ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ပွဲလန့်တုန်း ဖျာခင်းသည့်သဘောမျိုး ဖြစ်သည်။ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် “ဒိုင်းတိုဝကျိုအေးကင်” ၊ မြန်မာဘာသာဖြင့် “အရှေ့အာရှ သာတူညီမျှ ကောင်းစားရေး”၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် (East Asia Co-Prosperity) ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို ပါးစပ်က ကြွေးကြော်သော်လည်း ဂျပန်၏ ရည်ရွယ်ချက်အစစ်အမှန်မှာ မျက်နှာဖြူနယ်ချဲ့သမားများကို ကန်ထုတ်လျက် အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်းကို သိမ်းပိုက်သွေးစုတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထိုရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဂျပန်သည် ကိုလိုနီနိုင်ငံများတွင် ဝင်ရောက်၍ သူလျှိုလုပ်ငန်းလုပ်ကြသည်။ ကိုလိုနီသမားများကို ဆန့်ကျင်သည့် အင်အားစုများနှင့် အဆက်အသွယ်ပြုကြသည်။ မြန်မာပြည်တွင်လည်း ဤနည်းအတိုင်းကျင့်သုံးသည်။

ဒေါက်တာ ဘမော်–ဒေါက်တာ သိမ်းမောင်စသော အင်္ဂလိပ်ဆန့်ကျင်သူများနှင့်ရင်း၊ မိမိအာဏာရမှုတခုတည်းသာ ကြည့်သော ဂဠုန် ဦးစောနှင့်ရင်း၊ အမျိုးသားရေးဝါဒ သက်သက်သာရှိသော သခင်ထွန်းအုပ်–သခင်ဗစိန်တို့ ခေါင်းဆောင်သည့် တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့်ရင်း ဆက်သွယ်ကြသည်။

သခင်အောင်ဆန်းတို့ ခေါင်းဆောင်သော တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့်မူ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်သည်ဟူ၍ အထောက်အထားများမတွေ့ရ။ သခင်အောင်ဆန်းတို့လို တိုးတက်သော နိုင်ငံရေး သမားများကို ကွန်မြူနစ်များဟု ယူဆကာ ဂျပန်သည် ယုံကြည်ပုံမပေါ်။ ထို့ကြောင့်ပင် သခင်အောင်ဆန်းတို့အား အကူအညီပေးရန် အချိန်ဆွဲနေခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ဤနေရာတွင် သင်ခန်းစာယူရန်မှာ နိုင်ငံခြားသားများက မိမိတို့အား ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းမှာ မိမိတို့အား ချစ်ခင်၍မဟုတ်၊ သူတို့အကျိုးအတွက်သာ ဖြစ်သည်ကို သတိချပ်ကြရန်ဖြစ်သည်။

သခင်အောင်ဆန်းတို့ကလည်း ဖက်ဆစ်ဝါဒ လက်ကိုင်ရှိသော ဂျပန်ကို မယုံကြည်၊ မလိုလား၊ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ သမားများအား တိုက်ထုတ်ရန်အတွက် ဂျပန်ဘို့ထံမှ လက်နက် အကူအညီယူရန်သာ ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေး လမ်းစဉ်ဟူသည် “လှေနံဓားထစ်” လုပ်ထား၍မဖြစ်၊ အခြေအနေပေးသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမြဲ ဖြစ်သည်။ သို့သော် မူလချမှတ်ထားသော မူဝါဒများကိုကား မျက်ခြည်မပြတ်မခံရပေ။ ဥပမာ–ဒုတိယကမ္ဘာစစ် အစပိုင်းလောက်တွင် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင်သည် အခြေအနေအရ ဖက်ဆစ်ဂျာမနီနှင့် မကျူးကျော်ရေး စာချုပ်၊ ချုပ်ဆိုခဲ့သော်လည်း မိမိ၏ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံဘည်ဆောက်ရေးကို မျက်ခြည်ပြတ်မခံခဲ့ပေ။ အလားတူစွာ သခင်အောင်ဆန်းသည်လည်း အခြေအနေအရ ဂျပန်နှင့် ပေါင်းခဲ့သော်လည်း ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေးကို မျက်ခြည်ပြတ်မခံခဲ့ကြောင်း သူ၏ နောက်ပိုင်း လုပ်ရပ်များက သက်သေခံပေသည်။

× × ×

တိုကျိုရောက်ပြီးနောက် သုံးလလောက်ကြာသောအခါ ဂျပန်သည် အောင်ဆန်းအား စစ်ပညာသင်မည့် မျိုးချစ်လူငယ်များ ခေါ်ရန်အတွက် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လွှတ်သည်။ သို့ဖြင့် အောင်ဆန်းသည် သင်္ဘောတပ်ကာ ရင်ဖျက်လျက် မြန်မာပြည်သို့ပြန်လာသည်။

ရောက်လျှင် သခင်မြ (သူနှင့်အတူကျဆုံးသွားသောခေါင်းဆောင်ကြီး) ပသော ရဲဘော်များအား အခြေအနေအရပ်ရပ်ကိုရှင်းပြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်အား ယုံကြည်စိတ်ချ၍မဖြစ်၊ မိမိတို့ကစစ်ပညာသင်ပြီး ဂျပန်တပ်များနှင့်အတူ ပြန်ဝင်လာမည်။ ပြည်တွင်းတော်လှန်ရေးသမားများက အင်္ဂလိပ်ကိုမောင်းထုတ်၍ လွတ်လပ်ရေး ကြေညာရမည်။ ဂျပန်တပ်များ ဗမာနယ်စပ်ရောက်သောအခါ အာဏာမဲ့ကြေ ဆိုရမည်၊ ဝင်လျှင် ဂျပန်ကိုပါ သက်ဆိုင်ရမည် စသည် ရှင်းပြစဉ်သည်။

ထိုနောက် "ရဲဘော်သုံးကျိပ်" ဟု ရာဇဝင်တွင်မည့် ရဲဘော်အချို့ကိုခေါ်လျက်အောင်ဆန်းဂျပန်ပြည်ပြန်သွားသည်။စစ်ပညာသင်မည့် လူငယ်များကို အသုတ်လိုက် ခိုးထုတ်ပို့ပေးရန်လည်း သခင်မြတို့အား မှာခဲ့သည်။

(အောင်ဆန်း စီစဉ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ထိုသို့ဖြစ်မလာသည်မှာ ထိုအချိန်က အရေးကြီးသော ခေါင်းဆောင်များ ထောင်ထဲရောက်နေသည့်ပြင် အပြင်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရဲဘော်များမှာ လူလက်တန်းစား ညာဥ်အငါင်း မပြတ်သွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဂိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မိန့်ခွန်းတခုတွင် ရှင်းပြထားလေသည်။)

ဤသို့ဖြင့် သခင်လှဖေ(ဗိုလ်လက်ျာ)၊ သခင်ရှုမောင် (ဗိုလ်နေဝင်း) စသည့် ရဲဘော် သုံးကျိပ်တို့သည် သင်္ဘောဖြင့် ပင်လယ်ကြီး ယိုးဒယားပို ခြေလျင်တမျိုး ကိုက်တဆိတ်ခိုးယူ၍ ဂျပန်ပြည် ရောက်ကြသည်။ ဟိုင်နံကျွန်းတွင် စစ်ပညာကို ပင်ပန်းကြီးစွာ သင်ကြသည်။ အစားအသောက်, အနေအထိုင် အပွန်းဆိုးများရှိမက ဂျပန်စစ်သားအချို၏ မောက်မာရိုင်းဗိုင်းစွာ ဆက်ဆံမှုကို သည်းခံကြကာ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ကြသည်။

ဂျပန်ပြည်တွင် ရဲဘော်သုံးကျိပ်သည် ဂျပန်နာမည်များ ယူကြသည်။ အောင်ဆန်း၏ ဂျပန်နာမည်မှာ "အိုမိုးဒါ" ဖြစ်သည်။

၁၉၄၁-ခုနှစ်ဇင်ဘာလ ၈-ရက်နေ့တွင် ဂျပန်သည် အင်္ဂလိပ်-အမေရိကန်တို့အား စစ်ကြေညာသည်။ ထိုနောက် မျှားမကြာမီ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဇူကီး ခေါင်းဆောင်သော ဂျပန် စစ်ဗိုလ် အချို့နှင့် ရဲဘော် သုံးကျိပ်တို့သည် ယိုးဒယားပြည် ဘန်ကောက်မြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းလျက် ဘီ-အိုင်-အေ ခေါ် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်ကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ကြသည်။ ရဲဘော် သုံးကျိပ်သည် မိမိတို့ လက်မောင်းသွေးကို ဖောက်လျက် သောက်ကြပြီးလျှင် အမိ နိုင်ငံကို ကျွန်ဘဝမှ ကယ်တင်ကြမည်ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုကြသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဇူကီးက ဗိုလ်မိုကြီးဟုရင်း၊ သခင်အောင်ဆန်းက ဗိုလ်တေဇဟုရင်း၊ အခြားရဲဘော်များကလည်း အသီးသီး ဗိုလ်နာမည်များ ပြောင်းကြသည်။ (အသေးစိတ်ကို "အောင်သန်း၏ အောင်ဆန်း" စာအုပ်တွင် ဖတ်ပါ။)

အောင်ဆန်းသည် ဂျပန်က ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် အသေခံ၍ တိုက်ပေးလိမ့်မည်ဟု မည်သည့်အခါကမျှ မယုံခဲ့။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်နေဝင်းခေါင်းဆောင်သော ရဲဘော်အချို့ကို ပြည်တွင်း တော်လှန်ရေး အင်အားစုများနှင့် ဆက်သွယ်ရန် တင်ကူး လွှတ်ခဲ့လေသည်။ မိမိမူကား ဗိုလ်မိုးကြီးနှင့် အတူ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်ကို ခေါင်းဆောင်လျက် ဖားပွန်စစ်ကြောင်းမှ ချီတက်လေသည်။

အောင်ဆန်း၏ ထူးခြားသော အရည်အချင်းမှာ မည်သည့်အခါမျှ အောက်ခြေမလွတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်တပ်များ ထွက်ပြေးပြီးနောက် ဂျပန်တပ်များနှင့်အတူ မြန်မာပြည်တွင်းရောက်လာသောအခါ ဗိုလ်တေဇ(ဝါ)ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟု နာမည်ကြီးလာသော်လည်း ဘဝင်မြင့် မသွားပေ။ မိမိ၏ လုပ်ငန်းမှာ လုံးဝရေ စသာ ရှိသေးသည်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထက် ဗမာပြည်သို့ ချီတက်ရင်း ပခုက္ကူခရိုင် ... နှင့်တွေ့သောအခါ (It is only the beginning of the beginning.) "ကျွန်တော်တို့ အလုပ်မှာ အစ၏ အစမျှသာ ဖြစ်သည်" ဟု ပြောသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အင်အားရှိမှ ဂျပန်က လေးစားမှာ" ဟု ပြောကာ ဘီ-အိုင်-အေ တပ်သားများ စုဆောင်းပေးရန် ကျွန်တော့်အား ပခုက္ကူခရိုင်အတွက် စစ်သား စုဆောင်းရေး အရာရှိအဖြစ် ခန့်သွားသည်။

အောင်ဆန်းသည် ငယ်စဉ်မှစ၍ ဟန်ကြီးပန်ကြီး မလုပ်တတ် (ဝါ) ဂိုက်မပေးတတ် (ဝါ) ရှိမထုတ်တတ်ပေ။ အဆောင်အယောင် လုံးဝ မကြိုက်၊ အခြားသူများ အဆောင်အယောင် ကြိုက်သလောက် သူမကြိုက်သည်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ပို၍တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော် သေနာပတိ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ချီတက်လာပုံကို ကြည့်ပါ။ ဘောင်းဘီ တထည် နှင့်ထည်၊ အင်္ကျီ တထည်နှစ်ထည်၊ ချည်လုံချည် တထည်နှစ်ထည် လောက်ကို စာရွက် စာတွန်းများနှင့် စုပေါင်း၍ လုံချည်ဟောင်းတထည်ဖြင့် ထုပ်လျက် သူ့ရဲဘော်တယောက်က ယူလာသည်။ အိပ်ရာလိပ်မပါ၊ ရောက်သည့်နေရာတွင် ဖြစ်သလိုအိပ်သည်၊ ဖြစ်သလိုစားသည်။ စားသည့်အခါ ထမင်းဟင်း ကောင်းမကောင်း ဂရုမစိုက်၊ သူ့ရဲဘော်တွေ စုံမစုံသာ ဂရုစိုက်ကြည့်သည်။ အချို့က သူ့အား ဗိုလ်ချုပ်မှန်းပင် မသိကြချေ။

အောင်ဆန်း ရဲဘော်စိတ်ရှိပုံကို ဒေါက်တာ မောင်မောင်က သူ၏ "မြန်မာ့ နိုင်ငံရေး ခရီးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း" စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသည်။

"ရဲဘော်များကို ဗိုလ်တေဇ၊ ဗိုလ်နေဝင်းတို့ အထူးဂရုစိုက်ကြသည်။ မြို့ဝင်လျှင် ဧည့်ခံကြိုဆိုသူများက ခေါင်းဆောင်များကို

သာ အထူးကျွေးမွေး၍ ရဲဘော်များကို ဂရုမစိုက်ဘဲ နေကြလျှင် မကြိုက်။ တခါ ဆင်ဖြူကျွန်းတွင် ဗိုလ်တေဇအား မြို့မျက်နှာဖုံး လူကြီးများက ကြိုဆိုဧည့်ခံကြသည်၊ ကျွေးမွေးတာက အလျှံပယ်။ သို့ရာတွင် ဗိုလ်တေဇက သူ့ရဲဘော်များကိုကော ကျွေးမွေးရဲ့လား ဟု မေးကြည့်ရာ မကျွေးဟု ကြားရသဖြင့် အထူး ဒေါသထွက်ခဲ့သည်။ 'ဒီလူကြီးတွေ အကုန်သတ်ပစ်မှ ကောင်းမယ်' ဟု ဒေါပွပွ ပြောဆိုရင်း မြို့ထဲသို့ ထွက်သွားသည်။ ကြားလိုက်ရသော ရဲဘော်များက အမိန့်ဟု ယူဆကာ အမိန့်ဟာ အမိန့်ဟု ခံယူထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် လူကြီးများကို ဖမ်းဆီး၍ ကြိုးနှင့် တုပ်နှောင်ကြသည်။ ကွပ်မျက်ဖို့ အသင့်ပြင်ချိန်တွင် ဗိုလ်တေဇ ပြန်ရောက်လာသဖြင့် လူကြီးများ ချမ်းသာရာရကြလေသည်။

"နာဖျားသော ရဲဘော်များကို ဗိုလ်နေဝင်းက ကိုယ်တိုင် ပြုစုတတ်သည်။ ဆေးပညာ ဝါသနာ ပါသည့် အလျောက်တော်ခို ဖျားနာလျှင် သူ့တွင် ပါလာသော ဆေးဝါးဖြင့်ပင်ကုသနိုင်သည်။ ဗိုလ်တေဇက ဆေးပညာ ဝါသနာမပါ။ သို့ရာတွင် သူသည်လည်း နာဖျားသော ရဲဘော်များအပေါ် ကြင်နာသည်။ တခါ စကုမြို့ အလွန် တပ်နားနေကြရာ ညမှောင်မဲမဲမှ ကင်းစောင့်ရဲဘော်က သူ့ကို မြွေကိုက်ပြီဟု အထိတ်တလန့် အော်သည်။ ဗိုလ်တေဇက သူ့ အနားမှ ဗိုလ်သီဟန်ကို နှိုး၍ သွားကြည့်ရာ ရဲဘော် ခွေခွေကလေး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြွေကိုက်သည်တော့ မဟုတ်၊ကင်းကိုက် တာဖြစ်သည်။ စစ်သေနာပတိက ရဲဘော်ကို ချော့မော့နှစ်သိမ့်၍ အကိုက်ခံရသော ခြေဖဝါးကို ပရုပ်ဆီလိမ်း၍ နှိပ်နယ်ပေးခဲ့လေ သည်။"

အောင်ဆန်းသည် သူ့ရဲဘော်များ အပေါ်တွင် အလွန် သံယောဇဉ်ကြီးသည်၊ သို့သော်လည်း ဝေဖန်စရာရှိက ပြင်းပြင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထန်ထန် ဝေဖန်သည်။ မြှင့်မြှို့တွင် သူတို့အစည်းအဝေး ထိုင်နေ၍ ကျွန်တော်တို့ အိမ်အောက်က စောင့်နေရသည်။ စောစောပိုင်းက ဘာတွေ ပြောနေသည်မသိ၊ ကောင်းကောင်းမကြားရ၊ နောက် တဖြေးဖြေး သူ့အသံ ကျယ်လာကာ "စစ်တိုက်တာ နိုင်ငံနဲ့လိုချင်လို့ မဟုတ်ဘူး၊ လွတ်လပ်ရေး လိုချင်လို့ တိုက်နေတာ၊ သနားလို့ ဘာလို့ ဆိုတဲ့ ဆင်ခြေမလိုချင်ဘူး။ ဟို လရောင်ဆိုတဲ့အကောင်က မင်းဘူး မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ နက်ဖြန် ရောက်ရင်ရောက်၊ မရောက်ရင် တပ်စိတ် တစိတ် လွှတ်ပြီး ဖမ်းခေါ်ခဲ့"စသည်ဖြင့် ပြောသံ ကြားရသည်။ ဗိုလ်လက်ျာနှင့်တကွ သူ့ရဲဘော်များအားလုံး ငြိမ်နေကြသည်၊ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ဝံ့၊ အစည်း အဝေးပြီးမှ အောင်ဆန်း ဆင်းလာကာ ကျွန်တော်တို့နှင့် စကားပြောသည်။

× × ×

ဗြိတိသျှဘပ်အားလုံး မြန်မာပြည်မှ ဆုတ်ခွာသွားသောအခါ အောင်ဆန်း ရန်ကုန် ပြန်လာသည်။ ဘီ-အိုင်-အေ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အဖြစ် ယခုဗြိတိသျှသံအမတ်နေသည့်အိမ်ကြီးတွင် နေသည်။ ကောင်း ကောင်းစား ကောင်းကောင်းနေရသော်လည်း သူမသာယာ၊ အမြဲ စဉ်းစားတွေးတော ငေးမောနေသည်။ ဂျပန်ကလည်း ဇာတိပြသည် ထက် ပြလာသည်။

နိုင်ငံရေးသမားအချို့နှင့် အမျိုးသား သစ္စာဖောက်များကလည်း ဂျပန်ကို တွန်းကြသည်။ "ဘီ-အိုင်-အေ ဆိုတာ သူခိုးဓားပြတွေ စုပေါင်း ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ တပ်ဘဲ"ဟု တီးတိုး ဝါဒဖြန့်ကြသည်။ "ရာဇဝင်အတ္ထုပ္ပတ္တိလဲ ရှိရမယ်၊ ဓမ်ကွန်းလဲ ထိုးယောက်တယ်၊ မြင့်မြတ်တဲ့ ဗိုလ်အောင်ဆန်းရယ်"စသည်ဖြင့် သူ့အား ချီးကျူး

ထားသည့် သီချင်းများ သီဆိုနေကြသော်လည်း အောင်ဆန်းမပျော် ပိုက်ပေ။ "ငါ့အကြောင်း နားကျပြီး ခွေးမဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြည့် ရဲဘော်လေးတွေကို ပြောရဘယ်"ဟု ကျွန်တော့်အား ပြောသည်။

ယိုးအချိန်တွင် မြောင်းမြခရိုင်မှ သခင်ခေါင်းဆောင်အချို့ ရောက် လာရာ အောင်ဆန်းက "ကရင်-ဗမာ ပဋိပက္ခဖြစ်ရတာ ခင်ဗျားတို့ အပြစ်ဘဲ။ ခင်ဗျားတို့ မဆိုင်တာ လုပ်တယ်၊ ခရစ်ယာန်တွေကို ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ပြောင်းရမယ် လုပ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ အတော် ရှော်တဲ့လူတွေ ဘဲ"စသဖြင့် ပြစ်တင်ဝေဖန်သည်။ သခင်ခေါင်းဆောင်များမှာ ဘာမျှ ပြန်မပြောနိုင်ကြ၊ ပြန်မပြောဝံ့ကြပေ။ အောင်ဆန်း၏ ဝေဖန်ချက် မှာ မှန်နေသည်။ အောင်ဆန်းသည် လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ပိုင်ခွင့် ဟူသောမူကို အကြွင်းမဲ့လက်ခံသည်။ နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးကို မရောထွေးသင့်ဟု သဘောပေါက်သည်။ ထိုမူအတိုင်း ကျင့်သုံး သည်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ပို၍ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဂျပန်သည် အောင်ဆန်းနှင့်တကွ ဘီအိုင်အေကို ကြောက်လာ ရကား ဘီအိုင်အေကို အားနည်းအောင်လုပ်ရန် စီစဉ်သည်။ "လွတ် လပ်ရေးရပြီ၊ လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော် ထားရန်မလိုတော့၊ ကာကွယ် ရေး တပ်မတော်ဘဲထားရန်လိုသည်"ဟု ပြောကာ ဘီအိုင်အေကို ဖျက်သိမ်းလျက် ဘီဒီအေအဖြစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည်။ တပ်သား ဦးရေကိုလည်း များစွာလျှော့ချပစ်သည်။ အောင်ဆန်းကို ဗိုလ်မှူးကြီး အဆင့်ဖြင့် ဘီဒီအေ၏ သေနာပတိအဖြစ် ခန့်ထားသည်။

ဂျပန်၏ မရိုးသားမှုကို တနေ့ထက် တနေ့ ပိုမိုတွေ့ရှိလာရာ အောင်ဆန်းစိတ်ပျက်လာသည်။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေ ဖြစ်ကာ မကျန်းမမာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြင့် ဆေးရုံတက်ရောက်ကုသရသည်။ ဆေးရုံတွင် သူနာပြု ဆရာမလေး မခင်ကြည်နှင့် တွေ့ရသည်။ မခင်ကြည်၏ ယုယပြုစုမှုကြောင့် ကျန်းမာလာကာ မခင်ကြည်ကို လက်ထပ်ယူလိုက်သည်။

လက်ထပ်ပွဲကို ယခုနေ စစ်ရိုးချုပ်ဖြစ်နေသည့် www.burmeseclassic.com
ထပ်၌ ၁၉၄၂-ခု စက်တင်ဘာလ ၆-ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။ သတို့သားနှင့် သတို့သမီးအခန်း တွင်း ဝင်လာသောအခါ အချို့က ဗမာထုံးစံအတိုင်း ရွှေကြိုးတားသည်။ အောင်ဆန်းသည် ရွှေကြိုးကို ဖယ်ပစ်ကာ ရှူတင်းတင်းနှင့် ဝင်လာသည်။ သူသည် အပိုအလုပ်ကို လုံးဝလက်မခံ၊ ပကာသနကို အလျှင်းမမက်။

(နောက်ပိုင်း အစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် နယ်လှည့်သောအခါ ရှေးထုံးစံအတိုင်း စည်တော်ယွန်း၍ ကြိုဆိုသူများကို မချီးကျူးသည့်ပြင် ပြစ်တင်ဝေဖန်သည်။ တနေ့ ရှမ်းပြည်နယ် မြို့တမြို့သို့သွားရာ သူ့ရဲဘော်များက မြို့တံခါးမှခနေ၍ စည်တော်ယွန်းလျက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကြိုဆိုသည်။ ထိုကြိုဆိုနေကြောင်း အောင်ဆန်းသိသောအခါ အခြားတလမ်းဖြင့် မြို့တွင်းသို့ဝင်လျက် ရဲဘော်တယောက်အားလွှတ်၍ အကြောင်းကြားခိုင်းသည်။ ကြိုဆိုနေသော ရဲဘော်များမှာ ရယ်ခမာလျက် ကြိုဆိုပွဲကိုရုပ်သိမ်းကာ သူ့ထံ ပြေးရတော့သည်။)

၁၉၄၃-ခု ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်က မြန်မာပြည်အား 'လွတ်လပ်ရေး' (အောင်ဆန်းပြောခဲ့သည့် ဘုရားစူးလွတ်လပ်ရေး) ပေးသည်။ ဒေါက်တာဘမော်အား အဓိပတိနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်ခန့်ထားလျက် အောင်ဆန်းအား ဗိုလ်ချုပ်ကလေး (Major General) အဆင့် တိုးတက်ပေးကာ စစ်ဝန်ကြီးခန့်ထားသည်။

× × ×

အဓိပတိ ဒေါက်တာဘမော်နှင့် စစ်ဝန်ကြီး အောင်ဆန်းတို့မှာ အဖြူနှင့်အမဲကဲ့သို့ ကွာခြားလှသည်။

အောင်ဆန်း ပကာသန မမက်သလောက် ဒေါက်တာဘမော်က ပကာသနမက်သည်။ အောင်ဆန်း အမြောက်မကြိုက်သလောက် ဒေါက်တာဘမော်က အမြောက်ကြိုက်သည်။ အောင်ဆန်း အခမ်းအနားမကြိုက်သလောက် ဒေါက်တာဘမော်က အခမ်းအနား ကြိုက်သည်။

ဒေါက်တာဘမော် အခန်းတွင်း မဝင်မီ လူတယောက်က "အိတ်ဇ-အဓိပတိ"ဟု ကြွေးကြော်ရသည်။ ဒေါက်တာဘမော် နေသည့်အိမ်ကို "အိမ်တော်"၊ သူ့ဇနီးကို "ကြင်ယာတော်"၊ သူ့သားသမီးများကို "သားတော်"-"သမီးတော်"ဟု သတင်းစာများက ရေးရသည်။

သီချင်းရေးဆရာများကလည်း "ကမ္ဘာမှာလဲ အာဏာရှင်-ဒို့လဲ အာဏာမှင်"ဟူ၍၎င်း၊ "အခါခါပင် စိတ်အားတက်ဖွယ်၊ အာဏာရှင် မိန့်ကြားခဲ့တယ်၊ ခါးတောင်းကြိုက်ကာ ဟောဒီစစ်ကို နိုင်အောင် တိုက်ရမယ်ကွဲ့"ဟူ၍၎င်း ရုပ်သေးအာဏာရှင် အဓိပတိ ဒေါက်တာဘမော်ကို ချီးကျူးဖွဲ့ဆိုကြသည်။

(မြန်မာပြည်တွင် အာဏာရှိသူများကို မြှောက်ပင့် ရေးသား ပြောဆိုသည့်သူများ မည်သည့်ခေတ်တွင်မှာ မရှားပေ။ သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်များခေတ်တွင် "ဘုန်းတော်ဘွဲ့" များ ရေးသားဆက်သွင်းသည့် စာရေးဆရာကြီးများ ရှိခဲ့သကဲ့သို့ ယခုလူထုခေတ် (ဝါ) ဒီမိုကရေစီ ခေတ်တွင်လည်း အာဏာရှိသူများကို မြှောက်ပင့် ဖွဲ့ဆို ရေးသားသူများရှိသည်။ ဤ"ကျွန်စိတ်"ကို မဖျောက်ဖျက်နိုင်သမျှ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးသည် လူမျိုးကြီးတမျိုး ဖြစ်လာနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်တွင် ဒေါက်တာ ဘမော်မှာ အသက် ၅၀-ကျော်ပြီး ဖြစ်လျက် အောင်ဆန်းမှာ ၃၀-ပင် မပြည့်သေးပေ။ သို့သော် အောင်ဆန်းသည် ဒေါက်တာဘမော်ထက် ပို၍ အမြော်အမြင်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အောင်ဆန်းသည် ဂျပန် စစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မယုံကြည်။ ဂျပန်ခေတ် ရရှိသည့် ရာဇဝင်စည်းစိမ်တွင်မှာ "သမုဒ္ဒရာ, မြေမျက်နှာသက်, ခဏတက်သည့်, ရေပွက်ပမာ, ပဲ့ယက်လျှာအညီး" ဟု သဘော ပေါက်ပုံရပါသည်။

(Japan has swallowed too much. Whether she will be able to digest them remains to be seen.)

"ဂျပန်တော့ အများကြီးမျိုထားတာဘဲ၊ အစာချေနိုင်မလားဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရမှာဘဲ" ဟု ကျွန်တော့်အား ပြောဖူးသည်။ သူ ပြောသည့်အတိုင်း ဂျပန်သည် နောက်ဆုံးတွင် စစ်ရှုံးရသည် မဟုတ်လော။

ဒေါက်တာ ဘမော်နှင့် ပတ်သက်၍ လည်း "ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို (Blank Cheque) ပေးလိုက်တာဘဲ၊ ဘူဟူ အလွဲသုံးစား လုပ်တယ်" ဟု ပြောဖူးသည်။ အမှန်ပင် အောင်ဆန်းတို့က ရိုးသားစွာ ပုံအပ်သည်ကို ဒေါက်တာဘမော်က အလွဲသုံးစား လုပ်သည်။ ဤအချက် မှန်သည်ကို ထိုခေတ် မှီလိုက်သူတိုင်း သိကြပါသည်။ ရှည်လွန်းအံ့ဟု စိုး၍ အသေးစိတ် မဖော်ပြတော့ပါ။

+ + +

အောင်ဆန်းသည် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကို ဟနေ့အထက်နေ့ ပို၍ပို၍ မုန်း လာသည်။ (ဖက်ဆစ်ဆိုသည်မှာ အတိုချုပ်အားဖြင့် အရင်း

ရှင်ကြီးများကို ကိုယ်စားပြုလျက် ဆင်းရဲသားများ ဖြစ်သော အလုပ်သမား-လယ်သမားများကို လက်ဝါးမွှဲခြင်း၊ ရေနွေးပူလောင်းခြင်း၊ ကျွန်ဖြစ်အောင် ကြိုးခြင်း စသည့် လူမဆန်သောနည်းများဖြင့် နှိပ်စက်ကာ ဖိနှိပ်သားသိုသူများကို ခေါ်သည်။) အောင်ဆန်းသည် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကို မုန်းကာပင် မယုံ။ သို့မယုံသည့်အတိုင်း ဂျပန် မြန်မာပြည်တွင်း မခင်နိုင်အောင် စီစဉ်ခဲ့ပုံကို အထက်တွင်ဖော်ပြပြီး ဖြစ်သည်။ သူ စီစဉ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာပုံကိုလည်း ဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။

အောင်ဆန်းသည် ဖက်ဆစ်ဂျပန်များကို မောင်းထုတ်ရုံမက အလွန်စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသော ဖက်ဆစ်ဝါဒ မြန်မာပြည်တွင် အမြစ်မတွယ်နိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ရမည့် သမိုင်းပေးတာဝန်ကို မည့်သည့်အခါမျှ မျက်ခြည်ပြတ်မခံခဲ့ပေ။ ၁၉၄၃-ခုနှစ်ဝက်လောက်တွင် ဗိုလ်လကျာ်၊ ဗိုလ်နေဝင်း စသော သူ့ရဲဘော်များကို သူ့အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်လျက် ဂျပန်တော်လှန်ရေး စရန် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်လေသည်။ သူ့ရဲဘော်များကသာမက သခင်ထန်းထွန်း စသော နိုင်ငံရေးသမားများကပါ "အချိန်မကျသေး" ဟု တင်ပြသဖြင့် ထိုအချိန်က ဂျပန်တော်လှန်ရေး မစရပေ။

"အချိန်မကျသေး" ဟူသော တင်ပြချက်မှာ မှန်သည်။ ထိုအချိန်က အောင်ဆန်းတို့သူစုသည် ပြည်သူလူထုကို လိုအပ်သလောက် မစည်းရုံးရသေးပေ။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများနှင့်လည်း လိုအပ်သလောက် ရေးစည်းညီညွတ်မှုမရသေးပေ။ အထူးသဖြင့် ဗြိတိသျှအပြေး၊ ဂျပန်အဝင်တွင် နိုင်ငံရေးသမားအချို့၏ အမြင်တိုမှုကြောင့် ဖြစ်ပွားခဲ့ရသော ကရင်-ဗမာ ပဋိပက္ခကိုလည်း မဖြေရှင်းရသေးပေ။ ပြည်သူ့ပြည် တပ်မတော်ကိုလည်း လိုအပ်သလောက် မဘည်ဆောက်ရသေးပေ။ အခြားနိုင်ငံများရှိ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး အင်အားစုများနှင့်လည်း လိုအပ်သလောက် ဆက်သွယ်မှုမရသေးပေ။ အောင်ဆန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်မည်သည့်အခါမျှ မိုက်ရူးရဲမဆံ၊ ကာတောက်ဘန်းမလုပ်၊ "နှိုင်းနှိုင်း ချိန်ချိန် သုခမိန်" ဆိုသကဲ့သို့ ပြဿနာတရပ်ကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားလေ့လာပြီးမှ လုပ်လေ့ရှိသည်ကို နောက်ပိုင်းတွင်ဗိုလ်၏ ဖော်ပြချက်မှ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

အချိုက အောင်ဆန်းသည် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံခြားမှ ဂျပန် အား တော်လှန်သယောင်ယောင် တီးတိုးပါ ဖြန့်ကြသည်ဟု ကြားသိရ သည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် အောင်ဆန်းအား နိုင်မည့်ဖက်လိုက် သည့် အချောင်သမားဟု စွပ်စွဲခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် အဖြစ်အပျက်အမှန်ကိုမသိ၍ သော်၎င်း၊ အောင်ဆန်း အပေါ်တွင် အာဃာတထား၍သော်၎င်း တီးတိုးပါဖြန့်ကြဟန်တူသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် များ နားလည်သဘောပေါက်စေရန်အတွက် စစ်ပြီး၍ မြန်မာပြည် ပြန်လာသောအခါ ဗြိတိသျှ ဘုရင်ခံ (Sir Reginald Dorman Smith) ဆာဒေါ်မန်စမစ်က သူ၏ အထက် လူကြီး ဖြစ်သော အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာပြည်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီး ပက်သစ်လောရင့် (Lord Pethick Lawrence) ထံပေးပို့သည့် အောင်ဆန်း နှင့်ပတ်သက်သောအစီရင်ခံစာကို မူရင်းအတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။

(It appears that he had made all arrangements for a revolt against the Japs; which would have taken place even if we had not come into Burma so quickly. He has no ambition. His honesty is contrasted with the blatant dishonesty of Ba Maw.)

"သူသည် ဂျပန်အား တော်လှန်ရန် အစီအစဉ် အားလုံးလုပ်ပြီး ဟန်တူသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာပြည်သို့ ဤမျှစောစောလျှင်လျှင်စွာ ပြန်မလာ စေကာမူ ထိုအစီအစဉ်များကို အကောင်အထည် ဖော်မည်သာဖြစ်

ကိုယ်ကျိုးဆန္ဒမရှိ၊ သူ၏ရိုးသားမှုသည် ဘမော်၏ ဖြောင့်ကျကျမရိုးသားမှုနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးဆန့်ကျင့်ပေသည်။"

သူ၏ရဲဘော်များက "အချိန်မကျသေး" ဟု တင်ပြသဖြင့် ဂျပန် တော်လှန်ရေး မစရသေးသော်လည်း အောင်ဆန်းသည် ပြင်ဆင်စရာရှိ သာရှိကို ပြင်ဆင်လေသည်။ တော်လှန်ရေးဟူသည် လူတန်းစား အသီးသီးကို ကိုယ်စားပြုသော နိုင်ငံရေးပါတီများ၊ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုများ၊ လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းများကို စည်းရုံး နိုင်မှ အောင်မြင်မည်ဟု သဘောပေါက်သည့်အတိုင်း အောင်ဆန်းသည် ရှေးဦးစွာပျက်ပြားနေသော ကရင်-ဗမာချစ်ကြည်ရေး ပြန်လည် တည်ဆောက်ရန် ဆောင်ရွက်သည်။ စောကြာဒိုး၊ စောစံဖိုးသင် စသောကရင်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်များကို ဗမာ့တပ်မတော်တွင်း ထည့်သွင်းလျက် ကရင်တပ်ရင်း တခုလည်း ဖွဲ့စည်းပေးလိုက်လေ သည်။ အောင်ဆန်း၏ ရိုးသားမှုနှင့် ပွင့်လင်းမှုကို ကရင်အမျိုး သားများက များစွာသဘောကျကြသည်။

"ကျုပ်ကဒိန်းမတောင် ကရင်မ ယူထားတာဗျ" ဟု ရယ်မော ပြောဆိုသောအခါ ကရင်အမျိုးသားများသည် အောင်ဆန်းကို ပင်ကျေလေတော့သည်။ (မခင်ကြည်မှာ မြောင်းမြသူဖြစ်၍ အောင် ဆန်းက နိုင်ငံရေး ပရိယာယ် သုံးကာ "ကရင်မ ယူထားတာ" ပြော ခြင်းဖြစ်သည်။)

တဖက်တွင် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစု သွေးစည်း ညီညွတ်ရေး ရအောင် ဆောင်ရွက်လျက် အခြားတဖက်တွင် မြေလျှိုးရှဲ့ ဖက် ဆစ်တော်လှန်ရေး လှုံ့ဆော်နေသော သခင်စိုး ခေါင်းဆောင်သည့် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ သခင်မြခေါင်းဆောင်သည့် ပြည်သူ့အရေးဆောင် ပါတီ (နောက်ပိုင်း ဆိုရှယ်လစ် ပါတီဖြစ်လာသည်) တို့နှင့်လည်း ညီညွတ်ရေးရအောင် ကြိုးစား လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုမျှသာမကသေး၊ ပြည်သူ လူထုက ဖက်ဆစ်ဂျပန်၏ လက်အောက်တွင် ခံစားနေရပုံ ကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လာအောင် ဂျပန်ပေးသည့် "လွတ်လပ်ရေး"၏ အနှစ်သာရ ကင်းမဲ့ပုံကိုလည်း ဖွင့်ချခဲ့လေသည်။ အဓိပတိ ဒေါက်တာ ဘမော်က သာပေါင်း ညာစား တို့၏ အလယ်တွင် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လျက် အာဏာရှင်လုပ်တမ်း ကစားနေစဉ် လွတ်လပ်ရေးနေ့ တနှစ်မြောက်သည့် ၁၉၄၄-ခု၊ ဩဂုတ်လ ၁-ရက် နေ့တွင် ပရိသတ် ဗိုလ်ပုံအလယ်၌ အောင်ဆန်းက အောက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ချလိုက်သည်။

"ကနေ့ လွတ်လပ်ရေးရလို့ တနှစ်ပြည့်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပွဲနေ့၊ ဒီပြည်သူ့ အစည်းအဝေးပွဲကြီးမှာ ကျွန်တော်ဟာ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် တဦးအနေနှင့် မဟုတ်ဘဲ ပြည်သူပြည်သား တဦးအဖြစ် အရေးကြီး တဲ့ စကားတွေကို ပြည်သူအများရဲ့ အကျိုးကို မျှော်ကိုးပြီး ပြောပြ လိုပါတယ်။

"ယခု ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရတာ တနှစ်ခေ့လာပြီ။ ဒီအတောအတွင်းမှာ ကျုပ်တို့ ဘာတွေကြုံရသလဲ။ အမှန် ပြောရရင်တော့ ကျုပ်တို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ လွတ်လပ်ရေးအရသာ ဆိုတာ မခံစားရသေးဘူး။ ခံစားရတဲ့ လူတွေဟာလဲ လူနည်းစုသာဖြစ်တယ်။ အဲဒီလူနည်းစုတွေထဲမှာ ဘယ်သူတွေလဲဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်တော် အပါ အဝင် ကျုပ်တို့ အထက်တန်း အစိုးရ အရာရှိကြီးတွေ၊ ဒီလူတွေကို ကပ်မြောင်ပြီး စားနေတဲ့ လူတွေ၊ အမြတ်အစွန်း ကြီးကြီးယူပြီး လူတွေရဲ့ ဒုက္ခကိုရင်းနှီးပြီး စီးပွားရှာနေကြတဲ့ ခေတ်ပျက် သူဌေးတွေ၊ အဲဒါတွေလောက်ဘဲ။ အဲဒီတော့ တိုင်းသူပြည်သားတွေ အဖို့မှာ လွတ်လပ်ရေးရပေမယ့် ဟာတာတာကြီး ဖြစ်နေမှာဘဲ။

" လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ဘယ်မှာလဲလို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေ စိတ်ထဲမှာ မေးကြ, မြန်းကြ လိမ့်မယ်။ အမှန်ကတော့ အခု လွတ်

လပ်ရေးဟာ အများသိကြတဲ့အတိုင်း စာပေါ် လွတ်လပ်ရေးဘဲ ရှိသေးတယ်။ လက်တွေ့ သဘော အထည်နှင့်, ကိုယ်နှင့်, ခြပ်နှင့် အကောင် အထည်နှင့် မမြင်ရ, မတွေ့ရ, မခံစားရသေးဘူး။ ကျုပ်တို့ ရှေ့ဆက်ပြီး ခဲနဲ့သွားနိုင်အုံး မှ လွတ်လပ်ရေး အကောင်အထည် ကို မြင်ရလိမ့်မယ်။ အခုမမြင်ရသေးဘူး။"

(မှတ်ချက်။ ။အောင်ဆန်း အထက်ပါအတိုင်း ပြောကြောင်း ၁၉၄၄-ခု ဩဂုတ်လ ၆-ရက်နေ့ထုတ် "မြန်မာ့အလင်း"သတင်းစာတွင် ဖတ်ရသည့်အပြင် ထိုအခမ်းအနားကို ကိုယ်တိုင်တက်ခဲ့သူ တဦးကလည်း အတည်ပြုသည်။ ဒေါက်တာဘမော်ကမူ ထိုအချက်ကို ငြင်းလိုဟန်ရှိသည်။ စာရေးသူ)

ထိုသို့ အောင်ဆန်းက ဖွင့်ချလိုက်သောအခါ အဓိပတိ အရှင်မင်းကြီး ဒေါက်တာဘမော်သည် မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ဂျပန် အရာရှိကြီးများ (ကြီးကြီးမာစတာများ)လည်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ပရိသတ်ထဲက လူအချို့မှာ နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်၍ အချို့မှာ ထိတ်လန့်သွားကြသည်၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန်၏ ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်ခြင်း ခံရမည်လောဟု စိုးရိမ်သွားကြသည်။

ထိုအချိန်က အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများပင် ဂျပန်စစ်အာဏာပိုင်များကို အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြသည်။ ပြည်သူလူထုအနေဖြင့်မူ အောင်ဆန်း၏ မျိုးချစ်စိတ်နှင့် သတ္တိကို ဝမ်းတွင်းကချီးကျူးကြသည်၊ ပါးစပ်က ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်းတော့ မပြုဝံ့ကြပေ။ ဒေါက်တာ ဘမော်၏ ရာထူးမက်မှုနှင့် အောင်ဆန်း၏ ကိုယ်ကျိုးမဖက်မှုကွာ ခြားခြားသိမြင်လာကြသည်။ အောင်ဆန်းသာလျှင် မိမိတို့၏ ကိုယ်စားလှယ် အားထားရာဟု မြင်လာကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆန်း ထိုသို့ဖွင့်ချရဲသည်မှာ နကိုကယ် တိုး ပြည်အတွက် အသက်စွန့်ရန် ဦးမလေးသူဖြစ်သည့်အပြင် သူ့တွင် အပြစ်အနာအဆာ အလျှင်းမရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အောင်ဆန်း၏ ရိုးသားသန့်ရှင်းမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဝန်ကြီးဟောင်း ဦးနုက တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်တွင် "ကြေကွဲဝမ်းနည်းကြောင်း" အဆိုတင်သွင်းရင်း အောက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်း ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

"ဗိုလ်ချုပ်နေရာမှာ ဗိုလ်ချုပ်မဟုတ်ဘဲနဲ့ တခြားက ကိုယ့်ဘက်ကိုယ် မထိန်းနိုင်တဲ့ လူစားမျိုး၊ လောဘကြီးတဲ့ လူစားမျိုး၊ အဲဒီလို လူစားမျိုးတယောက် ရှိနေမယ်ဆိုရင် ဂျပန်ခေတ်တုန်းက တသက် မဟုတ်ဘူး ဆယ်သက်မကုန်နိုင်အောင် ပစ္စည်းတွေစုနိုင်တယ်၊ အဲဒီအထိ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဂျပန်ခေတ်တုန်းက ဒီလိုရတဲ့အရှိန်အဝါဩဇာတွေကို အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီးတော့ ပိုက်ဆံတွေဟာ သုံးမကုန်အောင် စုသွားကြတဲ့ လူတွေအကြောင်းကိုလဲ ဒီမှာကြွလာတဲ့ အမတ်မင်းတွေ အသိပါဘဲ"။

အောင်ဆန်း၏ ရိုးသားမှုကို ဂျပန်များပင် ဝန်ခံကြရသည်။ မြန်မာပြည်ရောက် ဂျပန်စစ်တပ်များ၏ ပထမဆုံး သေနာပတိချုပ် အီးဒါး (Lt.General Iida)က "အောင်ဆန်းသည် ငွေလည်း မမက်၊ အာဏာလည်းမမက်၊ တကိုယ်ကောင်းလည်းမဆန်း၍ ဒါကြောင့် ဂျပန်တွေက သူ့ကိုလေးစားသည်"ဟု ပြောဘူးသည်။ ဘီအိုင်အေ၏ ပထမ သေနာပတိ ဗိုလ်မိုးကြိုးခေါ် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဇူကီးကလည်း "အောင်ဆန်းသည် အကြွင်းမဲ့ရိုးသားသည်။ သူသည် သတ္တိဗျတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်၊ မျိုးချစ်စိတ်လည်း ပြင်းထန်သည်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့ဂျပန်များသည် သူ့ကိုရိုသေလေးစားသည်" ဟု ဖွင့်ဟဝန်ခံဘူးသည်။

× × ×

အောင်ဆန်းသည် လူထုကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်သည်၊ လူထု၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမရလျှင် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ မအောင်မြင်နိုင် ဟု ကောင်းစွာသဘောပေါက်သည်။ ဂျပန်တော်လှန်ရေး စ,လို သော်လည်း သူထုကို လိုအပ်သလောက် မစည်းရုံးရသေးသဖြင့် ဆိုင်းငံ့ခဲ့သည်။ ဗမာ့တပ်မတော်တွင်းရှိ ဒုတိယခေါင်းဆောင်အချို့က တော်လှန်ရေး စ,ရန် တိုက်တွန်းသော်လည်း လက်မခံခဲ့ပေ။ ထိုမှရှင်း ကျက်သေးသော ဒုတိယတန်း ခေါင်းဆောင်များက သူ့အား လက်ရှိ ရာထူးစည်းစိမ်ကို သာယာနေသည့် အချောင်သမားဟု အထင်လွဲကြသည်။ သို့သော် သူသည် မည်သူအထင်လွဲလွဲ ဂရုမစိုက်၊ အခြေအနေအရသာ လုပ်လေ့ရှိသည်။ လူထုက ဂျပန်အား ဆန့်ကျင်လာသောအခါ တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲရန် စီစဉ်လေတော့သည်။

၁၉၄၄-ခု ဇူလိုင်လလောက်တွင် ရန်ကုန်မှ တောင်တွင်းကြီး ပြန်ခါနီးတွင် ကျွန်တော်သည် ပြည်လမ်း ၆-မိုင်ခွဲရှိ သူ့အိမ်သို့ သွား၍နှုတ်ဆက်သည်။ လူချင်း ခွဲခါနီးတွင် ကျွန်တော့်အား အခန်းလွတ် တခုအတွင်းသို့ခေါ်၍ "(Anti-Japanese Feeling) ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်တော့ အတော်မြင့်နေပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ လဲ အာဖြစ်မယ်မသိသူး၊ ကြည့်ရှောင်ကြပေတော့"ဟု ပြောသည်။ ကျွန်တော်လည်း တောင်တွင်းကြီးပြန်ရောက်သောအခါ မိခင်အို ကြီး၏ လုံခြုံရေးအတွက် စီစဉ်ရန် အကိုကြီး (ဦးဘဝင်း)အား ပြော လိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဤလျှို့ဝှက်ချက်ကို မိခင်တို့၏ ဇနီး များကိုပင် အသိမပေးကြပေ။

အောင်ဆန်းသည် မည်သည့်အခါမျှ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်၊ ကမ္ဘာ့ရုပ်အခြေအနေကို ကောင်းစွာသုံးသပ်ပြီးမှသာ လုပ်လေ့ရှိသည်။ ထိုကြောင့်ပင် သူ၏လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်သည်။

(နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းဟူသည် ဆန္ဒစော၍မဖြစ်၊ အခြေ အနေနှင့် ကိုက်ညီမှသာ အောင်မြင်နိုင်သည်။ အခြေအနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေးလျက် မလုပ်တတ်၊ မလုပ်နိုင်လျှင်လည်း မအောင်မြင်နိုင်ပေ။ များစွာသော နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တို့သည် အောင်ဆန်းကဲ့သို့ ကမ္ဘချုပ်အခြေအနေကို မှန်ကန်စွာ မသုံးသပ်ကြသဖြင့် အရှုံးနှင့်ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရသည်။)

၁၉၄၄-ခု ဩဂုတ်လတွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင်များ၊ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ ခေါင်းဆောင်များ၊ တပ်မတော်ခေါင်းဆောင်များပါဝင်သည့် ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးတပ်ပေါင်းစု (Anti-Fascist People's Freedom League or AFPFL or AFO) ကို လျှို့ဝှက်စွာ ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြသည်။ အောင်ဆန်းရေးသည့် ကင်ပြသော "ဖက်ဆစ်ဓားပြများကို ခုခံတိုက်ဖျက်ကြလော့" ဟူသော စာတမ်းကို အားလုံးက သဘောတူ အတည်ပြုကြသည်။

ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး တပ်ပေါင်းစု ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် တဖက်တွင် စာရွက်စာတမ်းများ ဝေငှ၍ လူထုကို စည်းရုံးခြင်း၊ လက်နက်စုဆောင်းခြင်း၊ ရိက္ခာစုဆောင်းခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်လျက် အခြားတဖက်တွင် ဂျပန် စစ်စခန်းများကို အမျိုးမျိုး နှောက်ယှက်ဖျက်ဆီးကြသည်။ တပ်မတော်နှင့် နိုင်ငံရေးပါတီများသာမက အာရလူငယ် အစည်းအရုံး စသော လူထုအဖွဲ့အစည်းများနှင့် တသီးပုဂ္ဂလ ပြည်ချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဖက်ဆစ် တိုက်ဖျက်ရေး လုပ်ငန်းတွင် အားတက်သရော ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ကြသည်။ လူပုဂ္ဂိုလ်များသာမက ရဟန်းတော် အချို့လည်း ပါလာသည်။ အမျိုးသားများသာမက အမျိုးသမီးများလည်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြသည်။ အချို့အမျိုးသား, အမျိုးသမီးများသည် ဂျပန် ကင်ပေတိုင်(စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့)၏ ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရပြီး ရက်စက်စွာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရသည်။

အမိပတိ ဒေါက်တာဘမော်နှင့် သူ၏ နောက်လိုက်များသည် ဂျပန်တော်လှန်ရေးတွင် မပါဝင်ခဲ့ပေ။ သို့သော် ဒေါက်တာဘမော်ကို ချီးကျူးစရာအချက်တခု ရှိသည်။ ထိုအချက်မှာ သူသည် အောင်ဆန်းတို့ ဖက်ဆစ် တော်လှန်ရေးလုပ်ရန် စီစဉ်နေသည်ကို သိသော်လည်း ဂျပန်ကို လက်မတို့ခဲ့ပေ။ "ကိုယ့်ယုံကြည်ချက်အတိုင်း လုပ်ကြပေ။ လုပ်တဲ့နေရာမှာ သိပ်သိပ်သည်းသည်း လုပ်ကြ" ဟုပင် ဘာတိပေးသည်ဟု သိရသည်။ အကယ်၍ ဒေါက်တာဘမော် နေရာတွင် လူယုတ်မာ တယောက် ရောက်နေပါက အောင်ဆန်းတို့အား ဂျပန်ကင်ပေတိုင်လက် ဝကွက် အပ်လိုက်မည်မှာ သေချာသည်။ ဒေါက်တာဘမော်သည် ပကာသနမက်သော်လည်း သူ့တွင် ယုတ်မာသည့်စိတ်မရှိဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါသည်။

× × ×

ဂျပန်တော်လှန်ရေးကို တရားဝင် ၁၉၄၅-ခု မတ်လ ၂၇-ရက်နေ့တွင် စတင်သည်။ အချို့နေရာများတွင် အခြေအနေအရ ထိုရက်မတိုင်မီ စ,ရသည်။ အထက် ဗမာပြည်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဗထွန်း (ကွယ်လွန်)ခေါင်းဆောင်သော တပ်မတော်က တရားဝင်ရက်မတိုင်မီ တော်လှန်ရေးစ,သည်။ အလားတူစွာ ရခိုင်တိုင်းတွင်လည်း ဆရာတော် ဦးပညာသီဟနှင့် ကိုညိုထွန်း (ယခု ဩစတြေးလျနိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီး)တို့ ခေါင်းဆောင်လျက် မတ်လ ၂၇-ရက် မတိုင်မီ ဂျပန်တော်လှန်ရေး စ,ခဲ့သည်။

ဂျပန်တော်လှန်ရေး၏ အဓိက ခေါင်းဆောင်မှာ အောင်ဆန်းဖြစ်သည်ကို အထူးဖော်ပြရန် လိုမည်မထင်ပါ။ မှန်ပါသည်၊ သခင်စိုး၊ သခင်သန်းထွန်းတို့လည်း ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ပြည်သူလူထုက အောင်ဆန်းအား သူတို့ဆောက်ပို့၍ အာရုံစိုက်, ပို့၍အားကိုးကြသည့်ကို မျှဘစိတ်ရှိသူတိုင်း ဝန်ခံကြရပေမည်။

တော်လှန်ရေးကို တိုင်းကြီး ၇-ဘိုင်း ခွဲကာ ဆင်နွှဲကြသည်။ တော်လှန်ရေးဌာနချုပ်ကို သရက်ခရိုင် မင်းတုန်းမြို့နယ်အကျွင်းတွင် တိုင်း (၇) နှင့် တွဲဖက်ထားသည်။ သာမန်အားဖြင့် စစ်ခေါင်းဆောင်များသည် ကိုယ်တိုင်တိုက်ပွဲမဝင်ဘဲ အလွန်လုံခြုံသောနေရာမှနေ၍ ညွှန်ကြားချက်များပေးရသည်။ အောင်ဆန်းကား ညွှန်ကြားချက်ပေးရုံဖြင့် အားမရ၊ သူကိုယ်တိုင် ဝင်တိုက်ပါသည်။

တနေ့တွင် ဂျပန်ဘပ်များသည် အောင်ဆန်းတို့ရှိရာ စခန်းကို သဲသဲမဲမဲ ဝိုင်းတိုက်သည်။ သူ့ရဲဘော်များက "ဗိုလ်ချုပ် ထိုင်နေပါ၊ ကာကွယ်ရေးကျင်းထဲ ဝင်နေပါ" ဟု ပြောသော်လည်း မရ၊ အောင်ဆန်းသည် မတ်တတ်ရပ်လျက် စက်သေနတ် ပစ်နေသည့် ရဲဘော်များကို မည်သို့မည်ပုံပစ်ရမည်ဟု ညွှန်ကြားသည်။ မဘာဟ်နိုင်သည့်အဆုံး သူ့ရဲဘော်များသည် သူ့ကိုမြေကြီးပေါ်ဆွဲချလျက် ဖိထားရသည်။

"အဲဒီလို ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ငတ္တိပြုရတဲ့နေရာကျရင် သူမတူအောင် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ စွန့်စွန့်စားစား ပြုခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိရပါတယ်" ဟု ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနုက အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် "ကြွေကွဲဝမ်းနည်းကြောင်း" အဆိုဘင်သွင်းရင်း ထည့်သွင်းပြောဆိုခဲ့သည်။

သူနှင့်အတူ ပါသွားသော ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် ဝန်ကြီးဟောင်း ဗိုလ်မင်းခေါင်ကလည်း "ခင်ဗျားညီ အဲဒီတုန်းက သေဖို့ကောင်းတာဗျ" ဟု ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်။

အောင်ဆန်းသည် ငယ်စဉ်ကပင် သူများအား မခိုင်းလို၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်လေ့ရှိသည်။ မွေးရာသီအလွန်ပူပြင်းသော နေ့လယ် ခေါင်းတွင် အိမ်နှင့် အဘောဘ်အလှမ်းဝေးသော စာတိုက်သွားရန် ကိစ္စရှိကနိုင်းစရာ လူငယ်တွေရှိပါလျက် မခိုင်းဘဲ သူကိုယ်တိုင် သွားလေ့ရှိသည်။

ကြီးလာ၍ တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာသောအခါ ကိုယ်တိုင်ဝင်တိုက်သည်မှာ အံ့ဩရန် မရှိပေ။ အမိန့်ပေးရုံသာ ပေးလေ့ရှိသော အချို့ခေါင်းဆောင်များနှင့် ကွာခြားလှသည် တမုံး

× × ×

ဂျပန်တော်လှန်ရေး စတင်သောအခါ အောင်ဆန်း တို့သည် အရှေ့ အာရှ တောင်ပိုင်းဆိုင်ရာ သေနာပတိချုပ် မောင့်ဘက်တန် (Lord Louis Mountbatten) နှင့် အဆက်ရနေပြီ။ မောင်ဘက်တန်က တော်လှန်နေသော ဗမာ့တပ်မတော်ကို "မြည်ချစ် မြန်မာ့တပ်မတော်" (Patriot Burmese Forces) အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလျက် လိုအပ်သော အကူအညီများပေးရန် သက်ဆိုင်ရာတို့အား ညွှန်ကြားထားပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် မောင့်ဘက်တန်လက်အောက်ခံ အရာရှိအချို့ (အထူးသဖြင့် စစ်အဆင့် အတန်းပေးထားခြင်းခံရသော နယ်အရာရှိအချို့) ကမူ တတ်နိုင်သမျှ ခြေထိုးကြသည်။ အောင်ဆန်းတို့အား လက်နက်များ၊ ရိက္ခာများ ပေးရာတွင် တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ဆွဲကြသည်။

သို့တစေလည်း ပြည်ချစ်မြန်မာ့တပ်မတော်သည် ဂျပန်တော်လှန်ရေးကို ပြောင်မြောက်စွာ ဆင်နွှဲနိုင်သည်။ တိုက်ပွဲပေါင်းတထောင်ထက်မနည်း တိုက်ခဲ့သည်။ ဂျပန် ဗိုလ် ချုပ် (Lt. General) ဘယောက်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကလေး (Major General) တယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပါအဝင်ဂျပန်စစ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းခန့် ကျဆုံးခဲ့သည်။ ဂျပန် စစ်သို့ ပန်းနှစ်ရာ, သုံးရာခန့် ဖမ်းဆီး နိုင်ခဲ့သည်။ ဂျပန်စစ်သားများသည် များသောအားဖြင့် လက်နက်ချလေ့မရှိဘဲ အသေခံလေ့, ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သတ်သေလေ့ (ဟာရာကီရီလုပ်ခြင်း)ရှိရာ ဂျပန်သို့ ပန်းနှစ်ရာကျော်, သုံးရာမျှ ဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်းသည် ပြည်ချစ်မြန်မာ့တပ်မတော်၏ပြောင်မြောက်မှုကို သက်သေခံပေသည်။

မြန်မာအချို့အပါအဝင် မလိုလားသူများက ပြည်ချစ် မြန်မာ့တပ်မတော်၏အခန်းကို လျှော့ပေါ့ ပြောဆိုရေးသား လိုကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် "သမိုင်းကို လှည့်စား၍မရ" ဟုဆိုသည့် အချက်ကို မေ့ခနဟန်တူသည်။ ပြည်ချစ် မြန်မာ့ တပ်မတော်၏ ပူးပေါင်းကူညီမှုကြောင့်သာလျှင် ဂျပန်များ မြန်မာပြည်မှ ဆောလျင်စွာပြေးရပြီး ဗြိတိသျှတို့ မြန်မြန်ဝင်လာနိုင်သည်ကို ဗြိတိသျှ ဗိုလ်ချုပ်များကပင် ဝန်ခံထားသည်။

၁၂-နံပါတ်ဗြိတိသျှတပ် သေနာပတိ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး (ဆာမွန်တာယ်ဂူစတင်ဘာ့ဂ်) က ပြည်ချစ် မြန်မာ့ တပ်မတော် သေနာပတိ (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း)ထံ ပေးပို့သည့် သဝဏ်လွှာတွင်....

'(Now that the Japanese have accepted terms for the surrender of their armies in Burma, I wish to thank and congratulate you and all ranks on the part which the PBF has played in the final stages of the liberation of your country. Your co-operation with the regular forces has contributed effectively to the heavy casualities that have been recently inflicted on the Japanese.)

မြန်မာပြည်ရှိ သူတို့တပ်များ လက်နက်ချရေးအတွက် စည်းကမ်းချက်များကို ဂျပန်က လက်ခံပြီးဖြစ်ရာ သင်တို့ တိုင်းပြည် လွတ်မြောက်ရေးအတွက် နောက်ဆုံးလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုအတွက် သင်နှင့်တကွ တပ်သားအားလုံးအား ကျေးဇူးတင်ချီးကျူးပါသည်။ သင်တို့၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည် ထိရောက်၍ ဂျပန်မြောက်မြားစွာ ကျဆုံးစေခဲ့ပါသည်" ဟု ဖော်ပြ ထားသည်။

၁၉၄၅-ခု မေလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် အောင်ဆန်းသည် နောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်စတြေးလျနိုင်ငံ ဘုရင်ခံချုပ်ဖြစ်လာသော ၁၄-နံပါတ် ဗြိတိသျှတပ် သေနာပတိ ဗိုလ်ချုပ် ဆာဝီလီယံ ဆလင်း(General Sir William Slim) နှင့် တွေ့ဆုံ၍ မြန်မာပြည်မှ ဂျပန်တပ်များအား အပြီးအပိုင် မောင်းထုတ်ရေးကို ဆွေးနွေးသည်။

အောင်ဆန်းအပေါ် ဗြိတိသျှ စစ်ဗိုလ်ဘနယောက်၏ အမြင်ကို ဖော်ပြလိုပါသည်။

သူ၏ (Defeat into Victory) " အရှုံးမှအနိုင်သို့" ဟူသော စာအုပ်တွင် အောင်ဆန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရေးသားချက်များမှာ စိတ်ဝင်စားဘွယ်ကောင်းသည်။ ရေးသားချက်အချို့ကို မူရင်းအတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

'(I was impressed by Aung San. He was not the ambitious, unscrupulous guerrilla leader I had expected. He was certainly ambitious and meant to secure for himself a dominant position in post-war Burma, but I judged him to be a genuine patriot and a well-balanced realist-characters which are not always combined.

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

The greatest impression he made on me was one of honesty. He was not free with glib assurances and he hesitated to commit himself, but I had the idea that if he agreed to do something he would keep his word. I could do business with Aung San.)

"ကျွန်ုပ်သည် အောင်ဆန်းကို အထင်ကြီးသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်ထင်မိသလို ကိုယ်ကျိုးရှာ, ဟိရိဩတ္တပ္ပ ကင်းသော ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် မဟုတ်ချေ။ သူသည် စစ်ပြီးသောအခါ မြန်မာပြည်တွင် အရေးပါသော နေရာကို ရယူလိုသည်မှာ မှန်သည်။ သို့သော် သူသည် တိုင်းပြည်ကို တကယ်ချစ်သူဖြစ်လျက် နိုင်းချိန်တတ်သောလက်တွေ့သမား ပီသသူလည်းဖြစ်သည်။ ဤအရည်အချင်းနှစ်ခုမှာအခါ ခပ်သိမ်း ပေါင်းစပ်၍ ရသည်မဟုတ်ချေ။

"ကျွန်ုပ်အထင် အကြီးဆုံးအချက်မှာ သူ၏ ရိုးသားမှုပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် 'ပေါ့ပေါ့ဆဆ ကတိမပေး' ဆိုင်းငံ့ စဉ်းစားပြီးမှ တာဝန်ယူသည်။ သို့သော် သူသည် အလုပ်တခုကိုလုပ်ရန် ကတိပေးလျှင် ထိုကတိအတိုင်း တည်သူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် အောင်ဆန်းနှင့် အလုပ်လုပ်၍ ဖြစ်သည်။"

အောင်ဆန်းတွင် အတ္တစွဲမရှိ။ သူသည် တိုင်းပြည် အကျိုး တခုတည်းကိုသာ ရှေးရှုသူ ဖြစ်သည်။ ဗြိတိသျှ ဗိုလ်ချုပ်ဆလင်းနှင့် တွေ့စဉ်က သူသည် စစ်ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လျက် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်မှာ သခင်စိုးဖြစ်သည်ဟုပြောသည်။ ထိုသို့ပြောသည်ကို သူ့ရဲဘော်အချို့က မကြိုက်ကြချေ။

ထိုအချိန်တွင် ပြည်သူလူထုက သူ့အား စစ်ခေါင်းဆောင်အဖြစ်သာမက နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင် အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုနေကြပေပြီ။

အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း သူသည် ကျောင်းသား ဘဝမှ စ၍ ကုလားထိုင်လုလိုသူ မဟုတ်ဘဲ တိုင်းပြည်အောင်မြင်မှု တခုတည်း ကိုသာ ရှေးရှုသူဖြစ်သည်။

× × ×

ဖက်ဆစ်ဂျပန် တော်လှန်ရေး ပြီးဆုံးသောအခါ (၁၉၄၅–ခု ဩဂုတ်လ) ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (ဖတပလ)ကို အတိအလင်း စနစ်တကျဖွဲ့စည်းကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၏ အကြံပေးချက်အရ "ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး" အစား "ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး"ဟု ပြင်ကြသဖြင့် ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (ဖ၊) ဖဆပလဟု ဖြစ်လာသည်။

ဖဆပလ မြေပေါ်ရောက်လာပြီးနောက် ယာယီ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့နှင့် ဦးစီးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းကြရာ အောင်ဆန်းအား ဥက္ကဋ္ဌ၊ သခင်သန်းထွန်းအား အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ကြသည်။ ဦးစီးအဖွဲ့တွင် ဗိုလ်အောင်ဆန်း, ဗိုလ်လကျာ်, ဗိုလ်နေဝင်း စသော တပ်မတော်ကိုယ်စားလှယ်များ၊ သခင်သန်းထွန်း, သခင်မြသွင်, သခင်ဗဟိန်း, ကိုသိန်းဖေ (သိန်းဖေမြင့်) စသော ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ ကိုးကျော်ငြိမ်း, ကိုဗဆွေ, သခင်ချစ် (နောက်ပိုင်း ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် ဖြစ်သွားသည်), သခင်ဘောင် စသော ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ ကိုယ်စားလှယ်များအပြင် ဦးဘဖေ, ဦးမြ (ပျော်ဘွယ်), ဦးမြ (ဟင်္သာတ) စသော နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းများနှင့် ပါတီ အဖွဲ့အစည်း အသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ကြသည်။ ဒီးဒုတ် ဦးဘချို, ဂျာနယ်ကျော် ဦးချစ်မောင် စသော

www.burmeseclassic.com

တသီးပုဂ္ဂလ ပြည်ချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် [illegible] လည်း ပါဝင်ကြရာ ထိုစဉ်က ဖဆပလသည် အမျိုးသားတပ်ပေါင်းစု အစစ်အမှန် ဖြစ်နေလေသည်။

[နောက်ပိုင်း ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာသော သခင်နု(ဦးနု) မှာ ဖဆပလ စနစ်တကျဖွဲ့စည်းသောအခါ ပါမလာပေ။ နိုင်ငံရေးမှ အနားယူတော့မည် ဆိုကာ ဝါးခယ်မတွင် စာရေးနေသည်။]

ထိုအချိန်က ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် ပြဿနာနှစ်ရပ် ပေါ်ခဲ့သည်။ ပထမ ပြဿနာမှာ ပြည်ချစ် မြန်မာ့တပ်မတော်သားများသည် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလိုက်သော ဗြိတိသျှလက်အောက်ခံ ဗမာ့တပ်မတော်တွင် အဖွဲ့အစည်းအလိုက် ဝင်သင့်သလော၊ သို့မဟုတ် တဦးချင်း ဝင်သင့်သလော...ဟူသည့် ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီက ဗြိတိသျှအလိုကျအတိုင်း တဦးချင်းဝင်ရောက်ရေးကို လက်ခံသည်။ ဗိုလ်လက်ျာ, ဗိုလ်နေဝင်း, ဂျာနယ်ကျော် ဦးချစ်မောင် စသော ပုဂ္ဂိုလ်များကမူ တဦးချင်းဝင်ရေးကို လက်မခံ၊ တပ်လိုက်ပူးပေါင်းရေး ရအောင် ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု အဆိုပြုကြသည်။

(ထိုအချိန်က ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ဗြိတိသျှ အကြိုက် လုပ်လေ့ရှိသည်။ ပြည်ချစ် မြန်မာ့ တပ်မတော်သားများ တဦးချင်းဝင်ရေးကို လက်ခံရုံမက တော်လှန်ရေးအင်အားစုများသည် လက်နက်အားလုံးကို ဗြိတိသျှ တပ်များအား အပ်ရမည်ဟုပင် ညွှန်ကြားခဲ့လေသည်။)

ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းသည် ဤပြဿနာကို အကျယ်အကျယ် ဆွေးနွေးပြီးနောက် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အဆိုပြုချက်ကို ပယ်ချကာ

ပြည်ချစ်မြန်မာ့တပ်မတော်အား ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလိုက်သော ဗမာ့တပ်မတော်တွင် တပ်လိုက်လက်ခံရန် တောင်းဆိုရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ အောင်ဆန်းသည် သီဟိုဠ်နိုင်ငံ ကန္ဒီမြို့တွင် မောင့်ဘက်တန်နှင့် ဆွေးနွေးသောအခါ (၁၉၄၅-ခု စက်တင်ဘာလ) ပြည်ချစ်မြန်မာ့တပ်မတော်အား တပ်လိုက်လက်ခံရန် တောင်းဆိုသည်၊ အောင်ဆန်းအား အလွန် လေးစားသော မောင့်ဘက်တန်က တောင်းဆိုချက်ကိုလက်ခံလျက် ပြည်ချစ်မြန်မာ့တပ်မတော်မှ အရာရှိ ၂၀၀ နှင့် တပ်သား ၅၀၀၀ တို့ကို လိုအပ်သည့် ဆေးစစ်မှု ပြုလုပ်ပြီးလျှင် လက်ခံရန် သဘောတူသည်။ ထိုသဘောတူညီမှုကို "ကန္ဒီသဘောတူညီချက်" (Kandy Agreement) ဟု ခေါ်ကြသည်။

(ဆွေးနွေးပွဲ မအောင်မြင်လျှင် လက်နက် မအပ်ဘဲ ဗြိတိသျှတပ်များကို ပြန်တိုက်မည်ဟု အောင်ဆန်းက မိမိအား ဖွင့်ပြောဘူးကြောင်း ဦးတင်ထွတ် (ကွယ်လွန်)က ဆောင်းပါးတစောင်တွင် ရေးသည်ကို ဖတ်လိုက်ရဖူးသည်။)

ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်များ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရသည့် ဒုတိယ ပြဿနာမှာ အောင်ဆန်းတပ်ထဲတွင် ဆက်နေရမည်လော၊ သို့မဟုတ် တပ်မှထွက်ကာ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်မှုပေးရမည်လော ဟူသည့် ပြဿနာဖြစ်သည်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီက အောင်ဆန်းအား တပ်ထဲတွင် ဆက်နေရန် တိုက်တွန်းသည်။ ဗိုလ်လက်ျာ, ဗိုလ်နေဝင်း စသော ပုဂ္ဂိုလ်များအား တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး မရသေး၊ ရအောင် ခေါင်းဆောင်မှုပေးနိုင်သူမှာ အောင်ဆန်းသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အောင်ဆန်းအား တပ်မှထွက်ကာ နိုင်ငံရေးလုပ်ရန် အဆိုပြုကြသည်။ အခြားအဖွဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစည်းပုဂ္ဂိုလ်များက ဗိုလ်လက်ျာ်ကို အဆိုကိုထောက်ခံသော်လည်းအတိုင်း အောင်ဆန်းသည် တပ်မှထွက်ကာ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်မှုအခန်း ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

(ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် စထွက်ကတည်းကပင် ဂိုဏ်းဂဏစိတ် အပြည့်အဝရှိသည်။ အောင်ဆန်းအား တပ်ထဲတွင် ဆက်နေရန် တိုက်တွန်းသည်မှာ မိမိတို့ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်မှု ယူလိုသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ အောင်ဆန်းအား မိမိတို့သက်သက်အတွက် "လက်နက်ကိုင် တောင်ပံ" (Armed Wing) ၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် လောက်သာ အသုံးချလိုသည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ဂိုဏ်းဂဏစိတ် ပြင်းထန်မှုကြောင့်ပင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ ပေါ်လာရသည်ဟု သိရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် တမျိုးသားလုံး၏ ယုံကြည်ကိုးစားလေးစားမှုအား ပေးခြင်းခံရသော ဖဆပလ အရေးခြုံလျှက် ပါတီစည်းရုံးရေး လုပ်သည်ဟု သိရသည်။ ဂုဏ်ယူစရာရှိလျှင် ပါတီအနေဖြင့်ယူလိုက်နာမည်ပျက်မည့် လုပ်ငန်းဟူသမျှကို ဖဆပလ အပေါ် ပုံချသည်ဟု သိရသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ၁၉၄၆-ခုတွင် ဖဆပလနှင့်ကွဲသွားပါတော့သည်။ ကွန်မြူနစ်များဂိုဏ်းဂဏစိတ် ပြင်းထန်ခြင်းမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးလော၊ ဝါဒရေးလော ဆိုသည်ကို သမိုင်းကသာ သက်သေခံနိုင်ပေမည်။)

အောင်ဆန်းတွင် ကိုယ်ကျိုးဆန္ဒမရှိ၊ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအခုတည်းသာ ရှေးရှုသည့်စိတ်ဓာတ်ရှိကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် ရေးပြီးဖြစ်သည်။ ယခုလည်း မိမိစိတ်ကြိုက်အတိုင်း ဆိုလျှင် တပ်ထဲတွင်ဆက်နေလိုသော်လည်း အများ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လက်ခံကာ မြန်မာလူမျိုးများထဲမှ မည်သူမျှ မရဖူးသေးသည့် ဗိုလ်မှူးချုပ် (Brigadier) ရာထူးကို ငြင်းပယ်လျက် ဘေးအန္တရာယ် လှုံ့ပြောရသည့် နိုင်ငံရေးနယ်ထဲသို့ ခြေစုံပစ်ဝင်ခဲ့လေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com ၁၉၄၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့စွဲဖြင့် မောင့်ဘက်တန်ကို ရေးသောစာတွင် အောင်ဆန်းက အောက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

(I have placed before my colleagues in the AFPFL and the PBF your offer to appoint me in the Burma Army. Although we need to put this matter through some procedures before a decision is recorded, I can say now that I shall be giving up the military career. I regret very much that I shall not be able to serve further in the Army. But this is the majority decision, and I must abide by it. Personally, I would have preferred a military career, above all others, for a permanent calling. Also, I should have liked to serve even if only to oblige you who have helped us in many ways and who will forever retain an affectionate place in my heart irrespective of the changes in fortunes in the relations between Britain and Burma that the future may hold. I shall, however, help the army authorities here till the formal amalgamation of the PBF and the Burma Army has been completed.)

"ကျွန်တော့်အား ဗမာ့တပ်မတော်တွင် ခန့်ထားရန် လူကြီးမင်း၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ဖဆပလနှင့် ပြည်ချစ် မြန်မာ့တပ်မတော်

www.burmeseclassic.com

တွင်းရှိ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအား တင်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်မချမီ လုပ်ဖွယ်ကိစ္စများ အနည်းငယ်ရှိသေးသော်လည်း ကျွန်တော်စစ်တပ်မှ ထွက်ရတော့မည်မှာ သေချာသလောက်ရှိကြောင်း ပြောနိုင်ပါသည်။ တပ်မတော်တွင် ဆက်လက် အမှုထမ်းနိုင်တော့မည် မဟုတ်သဖြင့် များစွာ ဝမ်းနည်းပါသည်။ သို့သော် ဤကိစ္စမှာ အများ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ ကျွန်တော် လိုက်နာရပါမည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့်ဆိုလျှင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်း အဝဝတွင် စစ်မှုထမ်း ဘဝကို အကြိုက်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် အနာဂတ်တွင် ဗြိတိန်နှင့် မြန်မာပြည်၏ ဆက်ဆံရေး မည်သို့ ပြောင်းလဲစေကာမူ ကျွန်တော် တို့အား အမက်ဖက်မှု ကူညီခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော့်အသဲနှလုံးတွင် အမြဲမှဲ့နေမည့် လူကြီးမင်းအား ကျေးဇူးတင်သော အားဖြင့်ပင် ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်တွင် ဆက်လက် အမှုထမ်းလိုပါသည်။ တပ်မတော်မှ ထွက်စေကာမူ မြန်မာ့တပ်မတော်နှင့် ဗမာ့တပ်မတော်တို့ တရားဝင် ပူးပေါင်းပြီးသည်အထိ ဒီမှာရှိသည့် စစ်ဘက်အရာရှိများအား ကူညီပါမည်။"

အထက်ပါစာအရ အောင်ဆန်းသည် မိမိစိတ်ကြိုက် အတိုင်း မလုပ်ဘဲ အများဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း လိုက်နာလေ့ရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

စစ်တပ်မှ ထွက်လိုက်သောအခါ ဝင်ငွေ မရှိတော့သောကြောင့် အောင်ဆန်းတွင် စားရေး သောက်ရေး ကျပ်တည်းသွားသည်။ ပြည်ချစ်မြန်မာ့တပ်မတော် သေနာပတိ အဖြစ် ဆုငွေ ၁၆,၀၀၀ ထုတ်ရသော်လည်း ဟိုပေးရ၊ ဒီပေးရနှင့် မကြာခင် ကုန်သွားသည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီ လက်အောက်ခံ အမျိုးသမီး သမဂ္ဂက လာအလှူခံသဖြင့် ကျွန်တော့်ရှေ့တွင်ပင် ငွေ ၁၀၀ ထည့်လိုက်သည်၊ ထို့ပြင် ကွန်မြူနစ်ပါတီ လက်အောက်ခံ အလုပ်သမားသမဂ္ဂ အမှုဆောင်

တယောက်က ဝင်ငွေမှန်မှန် ရအောင်လုပ်ပေးမည်ဟု ပြောကာ ငွေ ၂၀၀ ယူသွားသဖြင့် ခဲလိုက်ရသေးသည်။

ပြောစေသည်း အောင်ဆန်းသည် စိတ်ဓာတ်မကျ၊ ဖြစ်သလိုနေ၍ ဖြစ်သလိုနေသည်။ အိမ်ရှင်မ မခင်ကြည် အနေဖြင့်အသုံးစရိတ်ကို လျှော့နိုင်သမျှ လျှော့ရကာ တခါတရံ သောက်လေ့ရှိသည့် စီးကရက်ဝယ်မပေးတော့ပေ။

ဟနေ့တွင် ရဲဘော်ကလေးတယောက် လမ်းလျှောက်ရင်း စီးကရက် သောက်သွားသည်ကို မြင်ရာ အောင်ဆန်းက "ဟေ့ ရဲဘော် လာအုံး"ဟု ခေါ်သည်။ ရဲဘော်ကလေးရောက်သောအခါ "မင့်စီးကရက်ပါရင် တလိပ်လောက်ပေးစမ်းကွာ"ဟု တောင်းသည်။ ရဲဘော်ကလေးက သွက်လက်စွာ ထုတ်ပေးသည်။

"ဝယ်ပေးပါမယ်၊ နောက်ဒီလို မတောင်းပါနဲ့"ဟု တားယူရသည်ဟု မခင်ကြည်က ပြောဘူးသည်။

အောင်ဆန်းငယ်စဉ်ကပင် ငွေမလိုချင်၊ ငွေမရှိသည်း နေနိုင်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ တက္ကသိုလ်တွင်ရှိစဉ်က တခါတရံ ကျွန်တော်ငွေပြတ်သွား၍ သူ့ထံမှ ချေးသုံးရသည်။ ကျွန်တော့်ခေါ် ရောက်လာ၍ ပြန်ပေးသောအခါ လက်မခံဘဲ "ကျွန်တော် မလိုပါဘူး"ဟု ပြောသည်။

သူငွေမခက်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ကရင်အမျိုးသား မန်းထွန်းရင် ပြောဘူးသည်ကို ဖောက်သည်ချလိုက်ပါသည်။

တနေ့တွင် ကုလားသူဌေးတယောက်က "ဗိုလ်ချုပ်ကို ကြည်ညိုလို့ပါ"ဟု ပြောကာ ငွေ ၂ သိန်းပေးသည်။ သူသည် ထိုငွေအားလုံးကို ဖဆပလရန်ပုံငွေထဲသို့ထည့်လိုက်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ထိုကုလားသူဌေးသည် အခြားခေါင်းဆောင်တယောက်အား "ကြည်ညိုလို့ပါ"ဟုပင် ပြောလျက် ငွေတသိန်းအား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ထိုခေါင်းဆောင်က "ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" ဟု ပြောကာ သူ့အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။ "အဲဒီလို ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ တခြား ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ကွာတယ်" ဟု ကုလားသူဌေးက မှတ်ချက်ချသည်ဟု မန်းထွန်းရင်က ပြောဘူးပါသည်။

× × ×

ထိုစဉ်က ဖဆပလ စည်းရုံးရေးလုပ်ရသည်မှာ မလွယ်ကူပါ။ အနှောက်အယှက် အမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။ တဖက်တွင် ၁၉၄၂-ခုက မိမိတို့အား မောင်းထုတ်လိုက်သည့်အတွက် မြန်မာများအား လက်စားချေလိုသောစိတ်ဖြင့် ပြန်လာသည့် စစ်အုပ်ချုပ်ရေး လက်အောက်ခံ ဗြိတိသျှနှင့် ဗြိတိသျှကပြား မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေး (C.A.S.B.)အရာရှိများ၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုနှင့် အခြားတဖက်တွင် လက်ျာနိုင်ငံရေးသမားများ၏ ခြေထိုးမှုကို ရင်ဆိုင်ရသည်။

ထို့ပြင် ဖဆပလ၏ ညာခြေထောက်ဖြစ်သော ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဘယ်ခြေထောက်မှာ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီဖြစ်သည်)၏ ဂိုဏ်းဂဏစိတ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရလေသည်။

ဗြိတိသျှနှင့်ဗြိတိသျှကပြား အရာရှိများသည် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်သည့် အမိန့်အမျိုးမျိုးထုတ်လျက် တော်လှန်ရေးရဲဘော်များကို ဖမ်းဆီး၍ တရားစွဲပြီးလျှင် သေဒဏ်ပေးကြသည်။

အောင်ဆန်းကိုပင် ပုန်ကန်မှုဖြင့်၎င်း၊ လူသတ်မှုဖြင့်၎င်း ဖမ်းဆီးရန် ကြိုးစားကြသည်။

သို့သော် ဖဆပလ၏ အရှိန်အဝါကြောင့် သေဒဏ်ပေးထားသည့် ရဲဘော်များကို မသတ်ရဲကြပေ။ အောင်ဆန်းကိုဖမ်းရန် ဝရမ်းထုတ်ပြီးမှ မဖမ်းရဲဘဲ ဝရမ်းပြန်ရုပ်သိမ်းရသည်။

လက်ျာ နိုင်ငံရေးသမားများသည် ဖဆပလကို ဖြုတ်ချရန် ဘိုးတော်မျိုး ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဝါဒဖြန့်ကြသည်။ ထိုအချိန်က အောင်ဆန်းသည် ဖဆပလ၊ ဖဆပလသည် အောင်ဆန်းဖြစ်နေသည်။ ဖဆပလနှင့် မယှဉ်နိုင်ရကား လက်ျာ နိုင်ငံရေးသမားများသည် အောင်ဆန်းကို လူသတ်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးအရေးယူစေရန် ကြိုးစားကြသည်။ (အသေးစိတ်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ဖတ်ရပါလိမ့်မည်။)

ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ဂိုဏ်းဂဏစိတ် ပြင်းထန်ပုံမှာ ဤသို့တည်း။ ဖဆပလဌာနချုပ်မှစ၍ ခရိုင်၊ မြို့နယ် စသည့် အဆင့်ဆင့်တိုင်းတွင် အတွင်းရေးမှူးနေရာရအောင် လုပ်ကြသည်။ ပါတီဆိုင်းဘုတ်များ မတင်ရန် သဘောတူထားကြသော်လည်း ဖဆပလဆိုင်းဘုတ်နှင့် တပါတည်း ပါတီဆိုင်းဘုတ်တင်ကြသည်။

ဖဆပလအတွင်းတွင် ပါတီကိုယ်စားလှယ်များအပြင် မိမိတို့ လက်အောက်ခံ အလုပ်သမားသမဂ္ဂ၊ လယ်သမားသမဂ္ဂ၊ အမျိုးသမီးသမဂ္ဂ ကိုယ်စားလှယ်များသာမက မိမိတို့ကြိုးကိုင်နိုင်မည့် တသီးပုဂ္ဂလ ကိုယ်စားလှယ်များပါ ထည့်သွင်းကြသည်။ အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း နိုင်ငံရေးအမြတ်ထွက်မည့် လုပ်ငန်းများကို ပါတီနာမည်ဖြင့် လုပ်လျက် မသေချာသည့်လုပ်ငန်းများကို ဖဆပလ နာမည်ဖြင့် လုပ်ကြလေသည်။

[နောက်ပိုင်းတွင် မြေပေါ် ကွန်မြူနစ်ဟုအခေါ်ခံရသော ဆိုရှယ်လစ်များလည်း ထိုနည်းအတိုင်းလုပ်ကြသည်။ "ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသားညီညွတ်ရေးတပ်ပေါင်းစု" (ပမညတ)ကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ရန် ကြိုးစားကြသည်။]

× × ×

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ လူမျိုးစုများအပါအဝင် ပြည်သူအရပ်သားများသည် အောင်ဆန်းအား အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ကြသည်။ သူခေါင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်သည့် ဖဆပလကို အကြွင်းမဲ့ထောက်ခံကြသည်။ ကျေးရွာများမှအစ နေရာတိုင်းတွင် ဖဆပလအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း ပေါ်ပေါက်ကြသည်၊ ပြည်သူလူထုသည် အစိုးရကို အားမကိုး၊ ဖဆပလကိုသာ အားကိုးကြသည်။ မိမိတို့၏ပြဿနာများကို ဖဆပလအား တင်ပြကြသည်၊ ဖဆပလရန်ပုံငွေအတွက် မိမိတို့၏ လက်ဝတ်လက်စားများကိုပင် ချွတ်၍လှူကြသည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရသည် မူလက စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကို အချိန်အနည်းငယ် ကြာထားရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဖဆပလ၏တောင်းဆိုချက်ကြောင့် လပိုင်းအတွင်း (၁၉၄၅-ခု အောက်တိုဘာ ၁၆-ရက်နေ့)၌ စစ်ပြေးဘုရင်ခံ ဆာဒေါမန်စမစ်ကို ပြန်လွှတ်လျက် နယ်ချဲ့အုပ်ချုပ်ရေး ပြန်လည်စတင်သည်။ စစ်ပြီးခေတ် မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်ရေးအတွက်''စက္ကူဖြူစာတမ်း''ရေးဆွဲလျက် ထိုစာတမ်းအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ဘုရင်ခံအား ညွှန်ကြားသည်။

× × ×

''စက္ကူဖြူစာတမ်း''အကြောင်း အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုပါသည်။ ထိုစာတမ်းကိုရေးဆွဲသူမှာ ချာချီ(Winston Churchill) ခေါင်းဆောင်သည့် ဗြိတိသျှအမျိုးသား ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ ဖြစ်သည်၊ စစ်ပြီး၍ ဗြိတိန်နိုင်ငံ၌ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပရာ အစိုးရအဖွဲ့ ပြောင်းသွားလျက် အက်တလီ (Clement Attlee) ခေါင်းဆောင်သည့် လေဘာအစိုးရ တက်လာသော်လည်း ထိုစက္ကူဖြူစာတမ်းကို ဆက်လက် လက်ခံကြသည်။

ထိုစာတမ်းအရ မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံသည် ၁၉၃၅ ခု မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃၉(Section 139 of the Government of Burma Act 1935)အရ မိမိတဦးတည်း တာဝန်ယူလျက် သုံးနှစ်ထက်မပိုသော ကာလအတွက် အုပ်ချုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ စစ်ကြိုခေတ်ကကဲ့သို့ ပြည်သူလူထုက ရွေးကောက်တင်မြှောက်သော လွှတ်တော်များမရှိတော့ဘဲ ဘုရင်ခံသည် မိမိကြိုက်နှစ်သက်သူများကို ဝန်ကြီးများခန့်ထားလျက် အုပ်ချုပ်ရန် ဖြစ်သည်။ သုံးနှစ်အတွင်း မြန်မာပြည်တွင် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပ၍ ထိုရွေးကောက်ပွဲမှ တက်လာသောအမတ်များက''ဗြိတိသျှဓနသဟာယ အတွင်းတွင် မြန်မာပြည်သည် လုံးဝကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး ရသည့်နိုင်ငံတနိုင်ငံ'' ဖြစ်လာစေရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရန် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ယခင်ကကဲ့သို့ပင် တောင်တန်းဒေသများကို ပြည်မနှင့် မပူးပေါင်းစေဘဲ ချန်လှပ်ထားရန်ဖြစ်သည်။

စက္ကူဖြူစာတမ်း၏ ရည်မှန်းချက်နှင့် ဖဆပလ၏ လိုလားချက်များမှာ မိုးနှင့်မြေကြီးပမာ ကွာခြားလှသည်။ ဖဆပလက မိမိတို့အား ယာယီအစိုးရ (Provisional Government)အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရန်၊ တောင်တန်းဒေသများပါ ပါဝင်သည့် ပြည်သူတရပ်လုံးက (၁၉၃၅-ခု ဥပဒေအရ ရွေးကောက် တင်မြှောက်သည့် လွှတ်တော်မျိုး မဟုတ်ဘဲ) တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် (Constituent Assembly)ရွေးကောက်တင်မြှောက်လျက် ထိုတိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ရေးဆွဲသော ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအတိုင်း ဗြိတိသျှအစိုးရက လက်ခံရန် တောင်းဆိုသည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရသည် စစ်အတွင်း မြန်မာပြည်သူတို့ညီမှု ထိုးတက် ခုန်ကျော်လာသည်ကို သဘောမပေါက်ပေ။ ထို့ပြင်အောင်ဆန်းသည် ချော့၍လည်းမပျော့၊ ခြောက်၍လည်းမကြောက်၊ ရာထူးနှင့်မျှား၍လည်း မရသော ခေါင်းဆောင်မျိုး ဖြစ်သည်ကို သဘော

www.burmeseclassic.com

မပေါက်သေး။ ထို့ကြောင့် ဖဆပလ၏ တောင်းဆိုချက်ကိုလက်မခံဘဲ စက္ကူဖြူစာတမ်းကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ကြိုးစားကြသည်။

ဘုရင်ခံ ဆာဒေါ်မန်စမစ်မှာ အပြောကောင်း၊ အဟောကောင်း သူဖြစ်သည်။ ဖဆပလ၏အင်အားကိုလည်း အသင့်အတင့် ရိပ်စား မိသူဖြစ်သည်၊ သို့ရာတွင် စက္ကူဖြူစာတမ်းအတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမည့်သူဖြစ်သည့်အတိုင်း မစားရ ဝခမန်း ပြောရုံမှတပါး ဘာမျှ မတတ်နိုင်ချေ၊ "ဗမာတွေ၏လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့သည် မိတ်ဆွေများအဖြစ် ပြန်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်" စသည်ဖြင့် ဟောပြောသော်လည်း ဆာဒေါ်မန်စမစ်သည် ဖဆပလ၏ တောင်းဆိုချက်ကို မလိုက်လျောနိုင်ချေ။

ပုဒ်မ-၁၃၉ အရ မိမိတဦးတည်း သဘောအတိုင်း အုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း ထိုသို့ မအုပ်ချုပ်ပါ။ မိမိ၏ အမှုဆောင်ကောင်စီ (ဝန်ကြီးအဖွဲ့)တွင် နိုင်ငံရေးပါတီ အသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ထည့်သွင်းပါမည်၊ ဖဆပလ ကိုယ်စားလှယ်များ ကိုလည်း ထည့်သွင်းပါမည် စသည်ဖြင့် ပြောရုံမှတပါး ဆာဒေါ်မန်စမစ်သည် ဖဆပလနှင့် ပြည်သူလူထု၏ ဆန္ဒကို မဖြည့်ဆည်းနိုင်ချေ။

× × ×

ထိုအချိန်ထိ ဘုရင်ခံ ဆာဒေါ်မန်စမစ်သည် အောင်ဆန်း အကြောင်းကောင်းစွာ မသိသေးပေ။ ယခင်က တွေ့ဘူးသော ခေါင်းဆောင်များ ကဲ့သို့ အောင်ဆန်းကိုလည်း ရာထူးနှင့် သွယ်၍ (ဝါ) ဝယ်၍ ရလိမ့်မည်ဟု ထင်နေပုံပေါ်သည်။ ထို့ကြောင့် အောင်ဆန်း အား ပြန်ပြောမည့် မိတ်ဆွေတယောက်ကို (I like Aung San very much. I don't mind taking him into the Executive Council or giving him a big post.)

ကျွန်ုပ် အောင်ဆန်းကို အလွန်သဘောကျသည်။ သူ့အား ဝန်ကြီးကနေရာဖြစ်စေ၊ ရာထူးကြီးတခုဖြစ်စေ ပေးဖို့ မခဲယဉ်းပါ ဘူး" ဟု ပြောသည်။ ထိုသတင်း ကြားပြီးသောအခါ အောင်ဆန်းက ကျွန်တော့်အား "ဘုရင်ခံက ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လိုလူစားမျိုး အောက်မေ့နေသလဲ မသိပါဘူး" ဟုပြောသည်။ ရာထူးပစ်ပေး လိုက်သဖြင့်ဖဆပလကို သစ္စာဖောက်၍ ဘုရင်ခံနောက်ကကောက်ကောက်ပါ လိုက်သွားသော နိုင်ငံရေးသမားများအကြောင်းကို နောက်ပိုင်းတွင် ဖတ်ရပါလိမ့်မည်။

ဘုရင်ခံက ဝန်ကြီး ၁၁-ဦးပါဝင်သော အမှုဆောင် ကောင်စီ ဖွဲ့စည်းမည်။ ၎င်း ၁၁-ဦးအနက် ဗြိတိသျှ၏ ကျေးဇူးသစ္စာတော် ကို စောင့်သိရှိသေလျက် မိမိနှင့်အတူ အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ လိုက်ပါသွား သော (အိမ်တော်ပါ ငယ်ကျွန်ကြီးများဖြစ်သည့်) ဆာပေါ်ထွန်း၊ ဆာထွန်းအောင်ကျော်နှင့် ဗြိတိသျှ အရာရှိကြီး နှစ်ဦးကို ချန်လှပ်၍ ကျန် ၇-ဦးကို နိုင်ငံရေးပါတီအသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ် များကို ခန့်ထားမည်။ ဖဆပလ ကိုယ်စားလှယ်များကိုလည်း ထည့်သွင်းမည် ဟု ကြေညာသည်။

ထိုကြေညာချက်၊ သို့မဟုတ် ဖိတ်ခေါ် ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ဖဆပလက အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ကြားသည်။

(၁) ဖဆပလသည် ပါတီအားလုံး ပါဝင်သည့် အမျိုးသား တပ်ပေါင်းစုဖြစ်သည့်အတိုင်း အမှုဆောင်ကောင်စီတွင် ကျန်ရှိသော ၇-နေရာလုံးကို ဖဆပလအား ပေးရန် (အမှန်ပင် ထိုအချိန်က ဖဆပလတွင် နိုင်ငံရေးပါတီအားလုံး ပါဝင်သည်။)

(၂) ဖဆပလက အမည်စာရင်း တင်သွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး ကို လက်ခံရန်၊ သို့မဟုတ် တယောက်မျှ လက်မခံရန်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃) အစိုးရဌာနအသီးသီးအနက် ပြည်ထဲရေးဌာနကို ဖဆပလ ကိုယ်စားလှယ်အား ပေးရန် (အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း နယ်အရာရှိများက တော်လှန်ရေး ရဲဘော်များအား ပမ်းကြဲအရေးယူလျက်ရှိရာ ဖဆပလအဖို့ ပြည်ထဲရေးဌာန ရယူရန် အရေးကြီးသည်။)

(၄) ဖဆပလ အမှုဆောင် ကောင်စီဝင်များ (ဝန်ကြီးများ) အား မိမိတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ ဖဆပလ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့သို့ အစီရင်ခံခွင့် ပြုရန်နှင့် ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားချက်ရယူခွင့်ပြုရန်။

ဘုရင်ခံက ဖဆပလကိုယ်စားလှယ်များကို ပုဂ္ဂိုလ် အနေဖြင့်သာ လက်ခံမည်၊ အချို့ကိုယ်စားလှယ်များ—အထူးသဖြင့် ကိုသိန်းဖေ (သိန်းဖေမြင့်)ကို လက်မခံနိုင်၊ ပြည်ထဲရေးဌာနကိုလည်း ဖဆပလအား မပေးနိုင်ဟု ပြန်ကြားသည်။

မိမိတို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို ဘုရင်ခံ လက်ခံမည် မဟုတ်ကြောင်း ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်များ သိပါသည်။ သို့ပါလျက် ဘုရင်ခံပိတ်ခေါ်ချက်ကို ပြန်ကြားခြင်းမှာ နိုင်ငံရေးထိုးစစ်ဆင်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဘုရင်ခံက တောင်းဆိုချက်များကို ပယ်ချသောအခါ ဖဆပလသည် မိမိတို့၏ကမ်းလှမ်းချက်ကိုပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလေသည်။ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဝမှလာသော ဘုရင်ခံ ဆာဒေါမန်စမစ်ကမူ "တံခါးဖွင့်ထားလျက်ရှိပါသည်" ဟု ကျေညာသည်။ (ယခင်က မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံများမှာ အရာရှိအရာခံများဘဝမှ လာသူများ ဖြစ်သည်။ ဆာဒေါမန်စမစ်မှာ နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်ခဲ့လျက် တချိန်က ဗြိတိန်နိုင်ငံ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီးလုပ်ခဲ့ဘူးသူဖြစ်သည်။ ဘုရင်ခံက "တံခါးဖွင့်ထားလျက်ရှိပါသည်" ဟု ကျေညာသောအခါ မြန်မာသတင်းစာများက "ဘုရင်ခံဖွင့်ထားတဲ့ တံခါးဟာ နောက်ဖေးတံခါးပါ" ဟု ပြောင်လှောင်ရေးသားကြသည်။)

ဦးစော ခေါင်းဆောင်သည့် မျိုးချစ်ပါတီဝင်များ ဖြစ်သော ဦးအေးနှင့် ဦးဘအုန်းတို့သည် ဖဆပလ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်နေသော်လည်း ရာထူးနှင့် ဆွဲလိုက်သောအခါ ဖဆပလကို သစ္စာဖောက်သွားကြသည်။

(ထိုသို့ ဦးအေးနှင့် ဦးဘအုန်းတို့ သစ္စာဖောက်သွားကြသည်မှာ အံ့ဩရန်မရှိပေ။ ပညာတတ် အချောင်သမား လူတန်းစား၏ကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်သုံးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ စောစောပိုင်းကလည်းဗိုင်အား ခေတ်၊ ၉၁ ဌာနခေတ်တွင် ထင်ပေါ်ကြော်ကြားခဲ့သော ဦးသိမ်းမောင်သည် ဖဆပလ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်နေရာမှ ဟိုက်ကုဘ် တရားဝန်ကြီးခန့်လိုက်သောအခါ ဖဆပလကို ခြေစုံကန်၍ ထွက်သွားလေသည်။)

(မှတ်မိပါသေးသည်။ တနေ့ ကျွန်တော် သူ့အိမ်တွင် တည်းခိုနေစဉ် အောင်ဆန်းသည် ညနေ ၄ နာရီလောက် ဖဆပလ အစည်းအဝေးမှ ပြန်လာကာ "ဦးသိမ်းမောင်ကြီးတော့ ဖောက်သွားပြီဗျာ" ဟု ပြောလျက် သူ့အိပ်ရာပေါ် ပစ်လှဲလိုက်သည်။ ကျွန်တော်က သူ့အနားသွားကာ "ဦးသိမ်းမောင်ဖောက်သွားတာ ဘာအံ့ဩစရာရှိသလဲ၊ မင်းမှတ်မိမှာပေါ့၊ ၉၁ ဌာန ခေတ်တုန်းက ဒီလူကြီး ဒို့ ရွှေနေချုပ်ခန့်လိုက်တော့ နိုင်ငံရေးဆိုတာကုသိုလ်တပဲ ရေဘဝပါ သို့ ကြွေးကြော်ပြီး ရာထူး လက်ခံသွားဘယ်။ အခု ရွှေနေချုပ်ထက် ကောင်းတဲ့ တရားဝန်ကြီးရာထူးရတာ လက်မခံဘဲ နေပါ့မလား။ ဒီလူကြီးက အင်မတန် ရာထူးရူးတာ၊ စစ်ကြိုခေတ်တုန်းက 'ကျုပ်ဟာတော့ ဒီလောက်မလုပ်ချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မိန်းမကတော့ မင်းကတော်အခေါ်ခံချင်တယ်' လို့ ပြောသံကြားဘူးတယ်" ဟု နှစ်သိမ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားပြောရသည်။ ထိုအခါမှာ အောင်ဆန်း မျက်နှာပြန်ကြည်လာသည်။)

(အနီဦးသိမ်းမောင်သည် မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးရသောအခါ ပထမတရားလွှတ်တော် (High Court) တရား ဝန်ကြီးချုပ်၊ နောက်ပိုင်းတရားလွှတ်တော်ချုပ် (Supreme Court) တရားဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာသည်။ အကြီးဆုံးဂုဏ်ထူး၊ ဘွဲ့ထူးတွေလည်း ရသည်။ "လူနပ်ချမ်းသာ"ဆိုသည်မှာ ဦးသိမ်းမောင်လို လူမျိုးကို ဆိုလိုသလော မသိပါ။ အောင်ဆန်းတို့ ကျဆုံး၍ ထိပ်တန်းရောက်လာရသော ဦးနု, ဦးကျော်ငြိမ်း, ဦးဘဆွေ တည်းဟူသော ကြိုကြိုတ်သုံးပါး (ဦးထွန်းဖေ စကားလုံးအတိုင်း) သည် ဒီလူကြီး အကြောင်းကိုမသိ၍လော၊ သို့မဟုတ် အခြားအကြောင်းများရှိသေးသလောဟူသည်ကို သူတို့သာလျှင် သိပေလိမ့်မည်။)

ဦးသိမ်းမောင်၊ ဦး အေး၊ ဦးဘအုန်းတို့ သစ္စာဖောက်သွားသဖြင့် ဖဆပလ အင်အားမှာ ယုတ်လျော့ မသွားပေ၊ ပို၍ပင် တိုးတက်လာသည်။ လူထုသည် ဖဆပလကို ပို၍ကြည်ညိုလာသည်။ "အောင်ဆန်းတောင့်ထား"ဟု ကြွေးကြော်ကြသည်။ ဖဆပလ အင်အားမှာ အောင်ဆန်းအပေါ်တွင် တည်သည်ကို ဘုရင်ခံ ဆာဒေါ်မန်စမစ်က ၁၉၄၅-ခု ဒီဇင်ဘာလ ၁၆-ရက်နေ့စွဲဖြင့် ဗြိတိသျှအစိုးရထံပေးပို့သော အစီရင်ခံစာတွင် (The whole strength of the league appears to depend on the personality of Aung San.) "ဖဆပလ၏ အင်အားသည် အောင်ဆန်းအား ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ အပေါ်တွင် တည်ဟန်တူသည်"ဟု ထည့်သွင်းရေးသားခဲ့သည်။

အမှန်ပင်၊ အလုပ်သမား, လယ်သမား, အသိပညာရှင်, အတတ်ပညာရှင်တည်းဟူသော ပြည်သူတရပ်လုံးသည် အောင်ဆန်းကိုသာ အားကိုးကြသည်။ တနေ့တွင် အောင်ဆန်း၊ ဆိုက်ကားစီးသွားရာ "ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဘယ်ရောက်နေလဲဗျ၊ ကျွန်တော်တို့တော့ဘုရားအားကိုးစရာရှိတယ်"ဟု သူ့မှန်းမသိသော ဆိုက်ကားသမားက ပြောသည်ဟု ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပြောဘူးသည်။

ဤသို့ ပြည်သူတရပ်လုံး, အထူးသဖြင့် ဖွဲ့စည်းမဲ့ကျေးလက်မွဲများ၏ ကြည်ညိုခြင်းခံရသော်လည်း အောင်ဆန်းသည် ဘဝင်မြင့်မသွားပေ၊ အောက်ခြေလွတ်မသွားပေ။

"တချို့က ကျွန်တော့်ကို ဘုရားကလေးတဆူလို့ ယူဆကြတယ်။ (To some I am a demi-god.)

"ဘိလပ်ပါလီမန်မှာလဲ ဒရိုင်ဘာ့ဂ်(Tom Drieberg.)စသည့် အမတ်တွေက (Aung San is the Tito of Burma) 'အောင်ဆန်းသည် မြန်မာပြည်၏ တီတို၊ (ဖက်ဆစ် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်၊ ယခု ယူဂိုဆလားဗီးယားနိုင်ငံသမ္မတ) ဖြစ်တယ်လို့ ပြောနေကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဘဝင်မမြင့်ပါဘူး၊ ဟုတ်မှ မဟုတ်ဘဲ"ဟု ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး တပါးကလည်း "ဘုရားပွင့်ပြီ လို့သာပေါ့၊ သို့မဟုတ်ရင် ကျုပ်တို့က ဗိုလ်ချုပ်ကို ဘုရားလို့ ယူမှာဘဲ"ဟု ကျွန်တော့်ကို ပြောဘူးပါသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးများကပင် ဤသို့ ပြောနေသော်လည်း အောင်ဆန်းဘဝင်မြင့်မသွားပေ။ မိမိကိုယ်ကိုယ် ဘုရားလောင်းဟု ထင်ပြီး ဘဝင်မြင့်နေသည့် ခေါင်းဆောင်များနှင့် ကွာခြားလှသည်။ (ဘုရားလောင်းဖြစ်ရန် မခဲယဉ်းပါ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ အရ ဘုရားဆုပန်သူတိုင်း မိမိကိုယ်ကိုယ် ဘုရားလောင်းဟု ကြေညာနိုင်ပါသည်။)

× × ×

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆန်းသည် အရည်အချင်းပြည့်ဝလှမှကာ အလွန်ပင် လေးစား[illegible] ရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။ ဖဆပလစည်းရုံးရေးအတွက် အပြည်လုံးအနှံ့ ထွက်ကာ ဟောပြောသည်။ တနေ့တည်းတွင်ပင် မိုင်ပေါင်းတရာ၊ တရာ ငါးဆယ်မက သွားသည်။ ရောက်လေရာနေရာတိုင်းတွင် လူထုကြီးက "ဗိုလ်ချုပ်တရားဟောပါ" ဟု တောင်းဆိုကြသည်။ အနည်းဆုံးငါး မိနစ်လောက်ဟောလိုက်မှ လူထုကျေနပ်သွားသည်။

တရားဟောရာတွင်လည်း အောင်ဆန်းသည် အလွန်အကင်းပါး သူဖြစ်သည်။ ပရိတ်သတ်သဘောပေါက်၊ မပေါက် အကဲခတ် ဟောလေ့ရှိသည်။ ၁၉၄၆-ခုနှစ် ဆန်းဇလောက်တွင် ကောင်တွင်းကြီး လာဟောစဉ် လွတ်လပ်ရေးမလွဲဧကန်ရ-ရမည်။ ဘုမ္မတ္တိတရားလေး ပါးရှင်းပြပြီး အခြေအနေအရ အင်္ဂလိပ်သည် လွတ်လပ်ရေး မပေးဘဲ မနေနိုင်၊ အင်္ဂလိပ်သည် တုတ်ပြီးသူကဲ့သို့ဖြစ်နေသည်။ တုတ်ပြီးသူသည် ဓာတ်ရာဒဏ်ချက်များ မရှိသော်လည်း အတွင်းမကြေ ကြေနေတတ်သည်။ အလားတူစွာပင် အင်္ဂလိပ်သည် စစ်နိုင် သော်လည်း စီးပွားရေးအကျပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်၊ ယခင်က အင်္ဂလိပ်က မြီရှင်၊ အိန္ဒိယက မြီစားဖြစ်သော်လည်း ယခု အိန္ဒိယက မြီရှင်၊ အင်္ဂလိပ်က မြီစားဖြစ်နေပြီ။ ထိုသို့ အင်္ဂလိပ်အင်အားချည့်နဲ့နေရာ မြန်မာပြည်အား လွတ်လပ်ရေးမပေးဘဲမနေနိုင်၊ မုချပေးရမည်ဖြစ်သည် ဖြင့် ရှင်းပြပါသည်။ ကြောက်ခမန်းလိလိများပြားသော ပရိသတ်ထဲမှ နိုင်ငံရေးသဘောတရား မရှိသူများသည် သူ၏ဟောပြောချက်ကို သဘောပေါက်ဟန်မတူပေ၊ ထို့ကြောင့် "ကျုပ်တို့က အင်္ဂလိပ် လေယာဉ်တွေကို မကြောက်ဘူး၊ သူတို့ အမြောက်တွေ ကိုလည်း မကြောက်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ရှိတဲ့နေရာကို သူတို့ မလာ နိုင် ဘူး" ဟု ခပ်ကြမ်းကြမ်းဟောလိုက်သည်။ ထိုအခါ ပရိတ်သတ်ကြီးသည်တခဲ နက်ပြကာပေးကြသည်။

အောင်ဆန်း ဝိရိယကောင်းပုံနှင့်ပတ်သက်၍ နောက် ပိုင်း သို့ထွက်လျှင် အမြဲလိုက်ပါလေ့ရှိသော သတင်းစာဆရာဟောင်း၊ ပြန်ကြားရေးအရာရှိ ဦးပုကလေး(ကွယ်လွန်)က သူ၏ "ငါတို့ဗိုလ်ချုပ် ဘာတွေလုပ်ခဲ့သလဲ" စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

"ကျွန်ုပ်လည်း ဗိုလ်ထွန်းလှ၏ အစီအစဉ်အတိုင်း ရဲဘော်များနှင့်အတူ အိပ်ခန်းသို့ဝင်လိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကား ပြည်သူ့ရဲဘော် ဌာနချုပ်ခေါင်းဆောင်များနှင့်၎င်း၊ ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်များနှင့်၎င်း တဖွဲ့ပြီးတဖွဲ့ ဆွေးနွေးလျက် ရှိသည်ကား ညဉ့်သန်းကောင်ကျော် ၂ ချက်တီးလောက်မှ ပြီးတော့၏။

"နံနက် ၄ နာရီ အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အိပ်မောကျနေခိုက်ဗိုလ်ချုပ်က လက်ခုပ်တီးပြီးလျှင် "ဟေ့....ဗိုလ်ထွန်းလှ ထ—ထ" ဟု နှိုး သံကြားရ၏။ ဥဋ္ဌာနသမ္ပဒါနှင့် ပြည့်စုံမှုပင်တည်း။"

သူ၏ အပါးတော်မြဲ ဗိုလ်ထွန်းလှ (ခေါ်) တက္ကသိုလ် နေဝင်း ကလည်း ဆောင်းပါးတစောင်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

"သူ၏ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းအစီအစဉ် စာအုပ်ကလေးကို အမှတ်မဲ့ ကြည့်လိုက်လျှင်....

နံနက် ၈ နာရီ—ဆိုရန်တိုဗီသာ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး အစည်းအဝေး။

၁၀ နာရီ—အစိုးရအမှုထမ်းကိုယ်စားလှယ်နှင့်တွေ့။

၁၁ နာရီ—အမေရိကန် ကောင်စစ်ဝန်နှင့် ချိန်းထားသည်။

၁၂ နာရီ—ကာကွယ်ရေးဌာနဆိုင်ရာ အစည်းအဝေး။

နေ့လယ် ၂ နာရီခွဲ—တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် အခြေခံ ဥပဒေ ဆပ်ကော်မီတီ အစည်းအဝေး။

ညနေ ၄ နာရီ—ဖဆပလ အလုပ်အမှုဆောင် အစည်း အဝေး စသည်ဖြင့် တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သူ၏လုပ်ငန်းစဉ်သည် ဤသို့ပင် ပြည့်ကျပ်လျက်ရှိသည်။"

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်လည်း နိုင်ငံခြားနယ်က ရောက်နေပြီး ဖြစ်ရာ သူ့အိမ်တွင် တည်းခိုနေရင်း သူမည်မျှ အလုပ်လုပ်သည်ကို သိရပါသည်။ အလုပ်ရှိလျှင် သူသည် စားရန်လည်း အမှတ်မရ၊ အိပ်ရန်လည်း အမှတ်မရပေ။ ဥပမာ-နံနက် ၁၀ နာရီ လောက် ထမင်းစားရန် ထမင်းစားခန်းသို့ လာနေစဉ် ဧည့်သည်များ (အသုံးသဖြင့် တောင်တန်းဒေသ ကိုယ်စားလှယ်များ) ရောက်လာပါက ထမင်းစားခန်းထဲမဝင်တော့ဘဲ ထိုဧည့်သည်များနှင့် ဆွေးနွေးနေရာ နာရီပြန် ၁-ချက်၊ ၂-ချက်လောက်မှ ထမင်းစားရသည်။ ထမင်းဟင်းမှာ ထိုမျှလောက်ကြာသောအခါ အေးနေပြီး အရသာ မရှိတော့ပေ။ သို့သော် သူသည် ထမင်းဟင်း အရသာ ရှိ-မရှိကို ဂရုစိုက်ပုံမပေါ်၊ ဝမ်းဗိုက် ပြည့်ရုံလောက်သာ စားပုံပေါ်သည်။

ဤသို့ဖြစ်သည်မှာ တနေ့တရက် မဟုတ်၊ နေ့စဉ်လောက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်မနေနိုင်တော့ဘဲ သူ့ကို ဝေဖန်သည်၊ အချိန်မှန်မှန်စား၊ အချိန်မှန်မှန်အိပ်ရန် တိုက်တွန်းသည်။

သူက "နိုင်ငံရေးသမားဆိုတာ ဒီလိုဘဲ၊ အစား အသောက် ဂရုစိုက်နေလို့မဖြစ်ဘူး" ဟု ပြန်ပြောသည်။ ထို့နောက် "ကျွန်တော် ဘာလို့ ဒီလောက် အလုပ်လုပ်နိုင်သလဲ သိလား" ဟု မေးသည်။ "ဆိုစမ်းပါအုံး" ဟု ကျွန်တော်ကပြောသောအခါ "ကျွန်တော့်မှာ (Ideal) ရည်ရွယ်ချက်ရှိတယ်၊ အဲဒီ (Ideal) က လွတ်လပ်ရေးဘဲ" ဟု ပြောပြီး ခဏဆိုင်းကာ "လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင် နိုင်ငံရေးက ထွက်တော့မယ်။ မထွက်လို့လဲမဖြစ်ဘူး၊ ဘာလို့လဲဆိုရင် လွတ်လပ်ရေး ရပြီးရင် (Power Politics) အာဏာ နိုင်ငံရေး လာလိမ့်မယ်။ (Power Politics) နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့မဖြစ်ဘူး" ဟု ဆက် ပြောသည်။ ထို့နောက် အနည်းငယ်စဉ်းစားဟန်ပြုပြီး "အဲဒီအခါကျရင် သူတို့ လုပ်ပုံတွေကိုကြည့်ပြီး ထိုင်ရယ်နေချင်တယ်ဗျာ" ဟု ပြောသည်။

အောင်ဆန်းသည် သူ့နေရာဆက်ခံမည့်သူများ၏ အရည်အသွေးကို ကောင်းစွာ သိပုံပေါ်သည်၊ သူမရှိသည့်နောက် တက်ကြွမည့်သူများ၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံမှာ ရယ်ဖွယ် ကောင်းပေမည်ကို သိဟန်တူသည်။ သူ့အကဲခတ်ချက် မှန်-မမှန်ကို ယနေ့ မြန်မာပြည်တွင် ဖြစ်ပျက်နေပုံက သက်သေခံသည်။

အောင်ဆန်းသည် လူကဲခတ်အလွန်တော်သည်။ သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ (သခင်နု၊ ကိုကျော်ငြိမ်း၊ သခင်စိုး၊ သခင်သိန်းထွန်း စသည်တို့) ၏ စိတ်နေ စိတ်ထားနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်၊ "သက်ဝဲစွန်းရောက်နေတဲ့ သခင်စိုးနဲ့ လက်ျာစွန်းရောက်နေတဲ့ ကျော်ငြိမ်း ဘယ်လိုစေ့စပ်ပေးရလဲ မသိဘူးဗျာ" ဟု ညည်းတွားပြောဆိုဘူးသည်။ သူပြောခဲ့သည်များ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်မှန်သည်ကို နောက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရသည်။

သူ့အကြောင်း ကောင်းစွာ မသိသူများက အောင်ဆန်းသည် စိတ်မြန်လက်မြန် လုပ်တတ်သည်၊ ရှေ့ခလာကြီးသည်၊ စိတ်တိုသည်၊ ပရိယာယ်မသုံးတတ်ဟု ထင်ကောင်း ထင်ကြပေမည်။ အမှန်မှာ သူသည် လိုအပ်ပါက အလွန်စိတ်ရှည်သည်၊ ပရိယာယ်သုံးရန်လိုက ပရိယာယ်သုံးသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

၁၉၄၆-ခု နှစ်ဝက်လောက် ကျွန်တော် တောင်တွင်းကြီး အသေပလ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်နေစဉ် (ကျွန်တော်တို့အမြင်အရ) နိုင်ငံရေး "ဒွါ" နေသည်၊ ဗြိတိသျှ အစိုးရ အမှုထမ်း အရာထမ်းများသည်လည်း အဘော် လူပါးဝနေသည်။ ကျွန်တော် စိတ်မရှည်အား တော်လှန်ရေးလုပ်ရမည်ဆိုက လုပ်လိုသည်။

ထိုကြောင့် ရန်ကုန်ဆင်းလာသည်။ အောင်ဆန်းက "ဘာသို့လာလဲ" ဟု ဆီးမေးသည်၊ ကျွန်တော်က "နယ် အခြေအနေမှာ သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေကြောင်း၊ တော်လှန်ရေး ပေးစေလိုကြောင်း၊ ကိုယ့်နယ်အတွက် လုံးဝတာဝန်ယူကြောင်း" ထည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြင့်ပြောလိုက်သည်။ အောင်ဆန်းသည် ခေါင်းပွတ်၍ (In politics you must have the power to wait.) "နိုင်ငံရေးမှာ စောင့်နိုင်သည့်သတ္တိ ရှိရမည်" ဟု ပြောသည်။ ကျွန်တော် နယ်ပြန်သွားပြီး လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ဆက်လုပ်နေရသည်။ နောက်နှစ်လလောက် ရှိသောအခါ ဘုရင်ခံသစ် ဆာဟူးဘတ်ရန့်စ် (Sir Hubert Rance) က ဖဆပလ အား အစိုးရအဖွဲ့ကို ထိုးအပ်ရလေသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်မှာ နိုင်ငံရေးသက် နုသေးရကား သူပြောလိုက်သည့် "နိုင်ငံရေးမှာ စောင့်နိုင်သည့်သတ္တိ ရှိရမည်" ဆိုသည့် အချက်ကို ကောင်းစွာ သဘောမပေါက်ခဲ့။ အသက်အရွယ် ကြီးလာ၍ အတွေ့အကြုံများမှ ထိုအချက်သည် မည်မျှမှန်ကန်၍ မည်မျှ အရေးကြီးသည်ကို သဘောပေါက်သည်။ အချို့ အလား အလာ ကောင်းသော နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များ မိမိတို့ရည်ရွယ်ချက် မအောင်မြင်ဘဲ ကျဆုံးရသည်မှာ ထိုအချက်ကို သဘောမပေါက်၍ဟု ထင်ပါသည်။

× × ×

လိုအပ်ပါက အောင်ဆန်းမည်မျှ စိတ်ရှည်သည်ကို ရင်းနှီးသူများသာ သိပေသည်။ ဖဆပလ အာဏာမရသေးမီ နိုင်ငံရေး အပ်အားစုအားလုံးကို စည်းရုံးရန် လိုအပ်ရကား အောင်ဆန်းသည် ဦးစော ချိန်းဆိုသည့်အတိုင်း သူ၏ပါတီဝင်ဟောင်း ဟသ်ာတ ဦးမြနှင့်အတူ သူ့အိမ်သို့သွားသည်။ ဦးစောက အရင်းရှင်နိုင်ငံရေးသမားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း နိုင်ငံရေးကစားသည်။ အောင်ဆန်းတို့ ရောက်လာမှန်းသိလျက် ထွက်မတွေ့သေးဘဲ သူ့အိမ်တွင် ရောက်နေသည့် အင်္ဂလိပ်-အမေရိကန် စစ်ဗိုလ်ကြီးများနှင့် စကားပြောနေသည်။

တိုစစ်ဗိုလ်ကြီးများကို တမင် ခေါ်ထားဟန် တူသည်။ သူ့ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပင် လာတွေ့ရသည်၊ သူသည် အလွန်အရေးကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟု အင်္ဂလိပ်-အမေရိကန် စစ်ဗိုလ်ကြီးများအထင်ရောက်သွားစေလိုဟန်ရှိသည်။

သူသည် အောင်ဆန်းတို့အား နာရီဝက်ရှိ၍လည်း ထွက်မတွေ့၊ တနာရီရှိ၍လည်း ထွက်မတွေ့၊ တမင်အစောင့်ခိုင်းထားပုံပေါ်သည်။ အတူပါသွားသူ ဟသ်ာတ ဦးမြပင် စိတ်မရှည်တော့၊ "ဗိုလ်ချုပ်-ပြန်ရအောင်" ဟု ပြောသည်။ အောင်ဆန်းကား ဦးစော၏ ပရိယာယ်ကို သိပုံပေါ်သည်။ "နေပါအုံး ဦးကြီးမြကလဲ" ဟု ပြောကာ စောင့်မြဲ ဆက်စောင့်သည်။ နောက်အတန်ကြာမှ ဦးစော ထွက်လာကာ ဟိုပြော ဒီပြော ပြောသည်။ အောင်ဆန်းပြုံးလျက် နားထောင်ပြီး ပြန်လာသည်။ ရလဒ်ကား ဦးစောအား အလွန်အထင်ကြီးခဲ့သော ဟသ်ာတ ဦးမြသည် သူ့အား စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်လျက် အောင်ဆန်းအား ယုံကြည်ညိုလာသည်။ ဦးစော၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မိမိအာဏာရရေး တည်းဟူသော ယုတ်ညံ့သည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်လျက် အောင်ဆန်း၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ မိမိကိုယ်ကျိုး လုံးဝမပါဘဲ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးတည်းဟူသော မြင့်မြတ်သည့် ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သဘောပေါက်သွားသည်။ ဦးစောနှင့် လုံးဝအဆက်ဖြတ်လျက် မိမိကိုယ်ကိုယ် အောင်ဆန်းအား ပုံအပ်သွားတော့သည်။

လိုအပ်က အောင်ဆန်း ပရိယာယ်သုံးတတ်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ သူနှင့်ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း၊ ဂျပန်ခေတ် စစ်ဝန်ကြီးနှင့် စာရင်းကိုင်ချုပ် ဦးထွေးမောင် (ကွယ်လွန်)ပြောဘူးသည်ကို မှတ်မိပါသေးသည်။ "ဗိုလ်ချုပ်(Taot) ပရိယာယ် မရှိဘူးလို့ပြောတဲ့ လူတွေဟာ သူ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းမသိလို့ဗျ။ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က သူနဲ့နီးနီးကပ်ကပ် လုပ်ဖူးလို့ သူဘယ်လောက် ပရိယာယ်ကြွယ်တယ်ဆိုတာသိတယ်။ တခါတလေ သူ့လက်ြာသမားကြီးတွေကို အော်ငေါက် လုပ်တယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒါ ပရိယာယ်သုံးတာဗျ။ အဲဒီလူကြီးတွေပြန်သွားတော့ "ဒီလူကြီးတွေကို ဒီလိုလုပ်မှရတယ်ဗျ့လို့ ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ်" ဟု ဦးထွေးမောင်က ပြောဘူးပါသည်။

ဂျပန်ပြေးပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်ပြန်ဝင်လာသောအခါ နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းကြီးတွေ ဖောက်မသွားစေရန်အတွက် အောင်ဆန်း ပရိယာယ်သုံးပုံကိုကြည့်ပါဦး။ မိန့်ခွန်းတခုတွင် "ကျွန်တော့် အတွက်တော့ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ကျဆုံးသွားတဲ့ ရဲဘော်လေးတွေရဲ့ ဝိညာဉ်အတွက်တော့ အာမ မခံနိုင်ဘူး" ဟု ပြောလေသည်။ ထိုသို့ပြောသည်မှာ လက်ျာ အချောင်သမားတွေ သစ္စာဖောက်ကာ ဗြိတိသျှနှင့် ပေါင်းမသွားစေရန်ဖြစ်ပေသည်။

နောက်ပိုင်း အစိုးရအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာလျက် တောင်တန်းဒေသများသို့ စည်းရုံးရေး ထွက်သောအခါ အောင်ဆန်းသည် တခါတရံ အင်္ဂလိပ် လူမျိုး ဗိုလ်ချုပ် သောမတ်စ် (General Thomas) ကို ခေါ်သွားသည်။ လေယာဉ်ပျံဆိုက်သောအခါ သောမတ်စ်ကို အရင်ဆင်းစေလျက် သူကနောက်မှ ဆင်းသည်။ သူဆင်းလာသောအခါ သောမတ်စ်ကသူ့ကို အလေးပြုသည်။ မျက်နှာဖြူများကို အထင်ကြီးနေသောအချို့ တောင်တန်းသားများ၏ စိတ်တွင် "အင်္ဂလိပ်ကတောင် အလေးပြုရပါကလား၊ အာဂဗမာဘဲ" ဟု ထင်မြင်လျက် သူ့ကို ပို၍ လေးစား လာသည်။ သူ့ကိုပို၍လေးစားလာသည်နှင့်အမျှ သူ၏ တောင်တန်းသားများအား စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းမှာ ပို၍ လွယ်ကူလာသည်။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် အောင်ဆန်း ပရိယာယ်သုံးခြင်းပေတည်း။

ကျွန်တော့်ကိုပင် ပရိယာယ် သုံးသင့်က သုံးရန် ပြောဘူးသည်။ တနေ့တွင် အကိုကြီး ဦးဘခင်း, သူနှင့် ကျွန်တော်တို့ ညီအကို

သုံးယောက် စကားလက်ဆုံကျနေသည်။ အကိုကြီးက "ဒီကောင် အောင်သန်းက တမျိုးကွ၊ သူ့ကြည့်ညိုတဲ့ လူကလဲ နှင်းကြည်ညိုတာဘဲ၊ သောက်မြင်ကပ်တဲ့ လူကလဲ နှင်းကပ်တာဘဲ" စကားစလိုက်သည်။ ထိုအခါ အောင်ဆန်းက (Try and learn to be a little wise) "နဲနဲပါးပါးအလိမ္မာသုံးပေါ့" ဟု ပြောလေသည်။ ပရိယာယ် သုံးသင့်က သုံးရန် ပြောခြင်း ဖြစ်သည်။

× × ×

ဘုရင်ခံ ဆာဒေါမန်စမစ်သည် အောင်ဆန်းအား လူထုကမည်မျှကြည်ညိုသည်ကို တဖြေးဖြေးသိလာသည့် အတိုင်း လေးစားလာသည်။ ၁၉၄၆-ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀-ရက်နေ့မှစ၍ ရွှေတိဂုံဘုရား အလယ် ပစ္စယံတွင် ကျင်းပသော ကိုယ်စားလှယ်ပေါင်း ၁၃၀၀-ကျော်နှင့် လူထု တသိန်းကျော် တက်သည့် ဖဆပလညီလာခံက တညီတညွတ်တည်း အောင်ဆန်းအား ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဘင်ရွေးကောက်သောအခါ ပို၍လေးစားလာသည်။ သို့တစေလည်း ကျွန်ုပ်ဖြူ စာတန်းဘောင်အတွင်းတွင် ဆောင်ရွက်နေရကား ဖဆပလ၏ တောင်းဆိုချက်ကို မလိုက်လျောနိုင်ချေ။ အစိုးရအဖွဲ့ (အမှုဆောင်ကောင်စီ) ကို ဖွဲ့စည်းရန် လိုအပ်သည့်အတိုင်း ဆာပေါ်ထွန်းအား ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်ခန့်ထားလျက် (ပုဒ်မ ၁၃၉-အရ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဘုရင်ခံ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်သည်) ဆာထွန်းအောင်ကျော်, သခင်ထွန်းအုပ်, ဦးအေး, ဦး ဘအုန်း, ဦးလွန်း, သခင်ရန်အောင် စသည်တို့နှင့် အင်္ဂလိပ်အရာရှိကြီးများ ပါဝင်သော အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်လေသည်။

(အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ဦးအေးနှင့် ဦး ဘအုန်းတို့မှာ ဦးစောခေါင်းဆောင်သော မျိုးချစ်ပါတီဝင်များ ဖြစ်ပြီး ဆောသ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား သစ္စာဖောက် သွားသူများ ဖြစ်သည်။ သခင် ရန်အောင်မှာ ရခိုင်အမျိုးသားဖြစ်၍ သခင်အစစ်မဟုတ်ဘဲ ရခိုင်အမျိုးသားဖြစ်သည့် ဆာပေါ်ထွန်းက သခင်နာမည် တပ်လျက် ဝန်ကြီးခန့်ထားဟန်တူသည်။ ဝန်ကြီးရာထူးမှ ပြုတ်သွားသောအခါ "ဦးရန်အောင်" ပြန်ဖြစ်လျက် ပထစ (ဦးနု၏ ပြည်ထောင်စုပါတီ) အစိုးရလက်ထက်တွင် (ဟိုက်ကုတ်)တရားဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်၍ ဗော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာသောအခါ ပြုတ်သွားသူ ဖြစ်သည်။ သခင်ထွန်းအုပ်မှာ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်ဖြစ်သော်လည်း အောင်ဆန်းတို့နှင့် ဝါဒအရရော ပုဂ္ဂိုလ်အရပါ ဆန့်ကျင်သူဖြစ်သည်။)

ဆာပေါ်ထွန်းတို့ အစိုးရ အဖွဲ့မှာ အာဏာအစစ် အမှန်မရှိ ရုပ်သေးအစိုးရမျှသာဖြစ်သည်။ ဘုရင်ခံအား အကြံပေးရုံမျှ ဖြစ်၍ ပုဒ်မ ၁၃၉-အရ ဘုရင်ခံသည် ၎င်းတို့၏အကြံပေးချက်ကို လက်မခံဘဲ နေလိုက နေနိုင်သည်။ ဘုရင်ခံဆာဒေါ်မန်စမစ်သည်ထိုရုပ်သေးအစိုးရအပြင် အမတ် ၅၀-ဆိပါဝင်နိုင်သည့် ရုပ်သေးဥပဒေပြု လွှတ်တော်ကိုလည်း ဖွဲ့စည်းလေသည်။ထိုဥပဒေပြု လွှတ်တော်မှာ လူထုက တင်မြှောက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဘုရင်ခံ ခန့်သည့်အတိုင်း လွှတ်တော်တွင်းတွင်စကားပြောနိုင်ရုံမှ တပါး ဘာအာဏာမျှ မရှိချေ။ သို့သော် ထိုလွှတ်တော်သည် ကောင်းကျိုးမပေးနိုင် သော်လည်း ဆိုးကျိုးပေးနိုင်ပုံကို ဆက်လက် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ထိုလွှတ်တော် အစည်းအဝေးတခုတွင် လက်ျာသမား ဖြစ်သော ဝန်ကြီးသခင်ထွန်းအုပ်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဘီအိုင်အေ တပ်များနှင့် ဝင်လာသောအခါ သထုံနားရှိ ရွာတရွာတွင် ကုလားလူမျိုးသူကြီး တယောက်အား ဖြတ်သူ သူလျှိုဖြစ်သည် ဆိုကာ သေဒဏ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကိုယ်တိုင် ကိုသူကြီးအား စတင် ဓားနှင့်ခုတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကိစ္စ အတွက် မိမိ ယက်သေ

ခံရန် အသင့်ရှိကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား လူသတ်မှုဖြင့် အရေးယူသင့်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောဆိုလေသည်။ (အထက်တွင်ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း လက်ျာသမားများက ဖဆပလနှင့် မယှဉ်ပြိုင်နိုင်၍ အောင်ဆန်းအား ဖယ်ရှားပစ်ရန် ကြိုးပမ်းခြင်း ဖြစ်ပေသည်။)

သခင်ထွန်းအုပ် ထိုသို့မပြောမီကပင် ပုလိပ် အစီရင်ခံစာအရ ဘုရင်ခံ ဆာဒေါ်မန်စမစ်သည် ထိုကိစ္စကို သိပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ပုလိပ်ဖက်နှင့် စစ်ဖက်အရာရှိကြီးများက အောင်ဆန်းအားဖမ်းလျှင် စစ်တပ်နှင့်တကွ လူထုကြီးတရပ်လုံး သူပုန်ထလိမ့်မည်ဟု အစီရင်ခံသဖြင့် ထိုကိစ္စကို မသိဟန်ဆောင်ပြီး ရှောင်နေခဲ့သည်။

လွှတ်တော်တွင် သခင်ထွန်းအုပ်က အတိအလင်းစွပ်စွဲ၍ မြန်မာပြည်ရှိ သတင်းစာများကသာမက ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ သတင်းစာများကပါ ထိုကိစ္စကို ဖော်ပြကြသောအခါ ဘုရင်ခံသည် နှာစေးမနေနိုင်တော့ဘဲ မည်သို့ အရေးယူသင့်သည်ကို အရာရှိကြီးများနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရလေတော့သည်။

နယ်ဖက် အရာရှိကြီးများက အောင်ဆန်းအား ဖမ်းဆီး၍ ရုံးတင်စစ်ဆေးရန် အကြံပေးကြသော်လည်း စစ်ဖက်နှင့် ပုလိပ်ဖက် အရာရှိကြီးများက ထိုအကြံပေးချက်ကို ကန့်ကွက်ကြလေသည်။ အောင်ဆန်းလို ပုဂ္ဂိုလ်အား ဖမ်းဆီးအရေးယူရန် ကိစ္စမှာ လွယ်ကူသောကိစ္စ မဟုတ်ရကား ဘုရင်ခံသည် သက်ဆိုင်ရာ စာရွက်စာတန်းများ တင်ပို့လျက် မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ရမည်ကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံအစိုးရထံမှ အမိန့်တောင်းခံလေသည်။

ထိုအတောအတွင်း ဘုရင်ခံသည် အောင်ဆန်းအား ခေါ်ယူ၍ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စုံစမ်းမေးမြန်းသည်။ အောင်ဆန်းက မိမိ ခံရုံး ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍ ထိုကိစ္စအတွက် မိမိ လုံးဝတာဝန်ယူသည်ဟု ပြန်ပြောလေသည်။ ထိုသို့ ပြောသောအခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုရင်ခံ ဆာဒေါမန်စမစ်သည် အောင်ဆန်း၏ နှလုံးရည်ကို မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်ဟု မှတ်တမ်းတင်လေသည်၊ (Dorman Smith records that he could not but admire him for his moral courage) အောင်ဆန်းတွင် လက်ရုံးရည်သာမက နှလုံးရည်ပါရှိသည်ကို ဖော်ပြသည့်သာဓကပင်။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံရှိ ဗြိတိသျှ အစိုးရက ဘုရင်ခံအား အောင်ဆန်းကို ဖမ်းဆီးအရေးယူရန် ညွှန်ကြားသည်၊ ဘုရင်ခံက ပုလိပ်မင်းကြီးအား ဝရမ်းထုတ်၍ အောင်ဆန်းကို ဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ပေးသည်။ ပုလိပ်မင်းကြီးက ဝရမ်းထုတ်လျက် အောင်ဆန်းကို ဖမ်းဆီးရန် ပုလိပ်အရာရှိတယောက်အား အမိန့်ပေးသည်။

သို့သော် "နောက်ထပ် အမိန့်တစုံတရာမရမီ မည်သို့မျှ အရေးမယူရ"ဟု အင်္ဂလန်နိုင်ငံရှိ ဗြိတိသျှအစိုးရထံမှ ဒုတိယသံကြိုးရောက်လာသဖြင့် အောင်ဆန်းကို ဖမ်းဆီးရန် ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်သော ပုလိပ်အရာရှိအား အချိန်မီ ပြန်ခေါ်ရလေသည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရသည် အောင်ဆန်းကို အရေးမယူရဲသဖြင့် မိမိတို့၏ မူလအမိန့်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်း ဖြစ်သည်။ လကျာ နိုင်ငံရေးသမားများအဖို့ ခဲလေသမျှသဲရေကျ ဖြစ်ရလေသည်။ သို့သော် သူတို့သည် လက်မလျော့၊ သူတို့၏ ယုတ်မာပက်စက်သောအကြံကို နောက်ဆုံးတွင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

+ + +

အောင်ဆန်းနှင့် ဖဆပလ၏ အရှိန်အဝါသည် အနေ့တခြား တိုးတက်လာသည်။ တောင်တန်းသားများ အပါအဝင် ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးသည် ဖဆပလ၏နောက်တွင် မားမားရပ်လျက်ရှိသည်။ အာဏာပေါ်ထွန်း အစိုးရကို "ဖုတ်လေသည့်ငါးပိ ရှိသည်" ဟုပင် မအောက်မေ့ကြ။ ထိုစဉ်က အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီးများမှာ အလွန်မျက်နှာငယ်သည်၊ အာဏာလည်း မယ်မယ်ရရမရှိ၊ မိမိတို့လက်အောက်ရှိ အရာရှိအရာခံများကပင် အထင်မကြီးကြပေ။

အစိုးရအမှုထမ်းများစွာသည် ဌာနအသီးသီးတွင် ဖြစ်ပျက်နေပုံကို ဖဆပလသို့ သတင်းပို့ကြသည်။ သို့သော် ဖောက်ပြန်သောအရာရှိအချို့မှုကား "သခင်အားရ ကျွန်ဒက်ဝ" ဆိုသကဲ့သို့ ဖဆပလကို ဖိနှိပ်ရန် ကြိုးပမ်းကြသည်၊ ဖိနှိပ်သည့်အမိန့်အမျိုးမျိုး ထုတ်ကြသည်။ ထိုအရာရှိဆိုးများနှင့် ပြည်သူလူထု၏ ပဋိပက္ခသည် တနေ့တခြား ကြီးထွားလာသည်။

ယင်းပဋိပက္ခသည် အင်းစိန်(ယခုမှော်ဘီ)ခရိုင် ထန်းတပင်မြို့တွင် အထွတ်အထိပ်ရောက်သည်။ ၁၉၄၆-ခု ဇွန်လ ၇ရက်နေ့တွင် ထန်းတပင် မြို့နယ်မှ လယ်သမားများသည် ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ ဖိနှိပ်မှုကို ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြသောအားဖြင့် ထန်းတပင်မြို့တွင်းတွင် စီတန်း လှည့်လျှောက်ကြ၏။ ထန်းတပင် ပုလိပ်အဖွဲ့က သေနတ်ဖြင့်ပစ်၍ လူသုံးယောက် ကျဆုံး၍ အချို့ဒဏ်ရာရကြသည်။

ထိုလယ်သမား အာဇာနည်များ၏ ဈာပနတွင် အောင်ဆန်းသက်ရောက် မိန့်ခွန်းပြောသည်။ ပြည်သူလူထု၏ ဗြိတိသျှအစိုးရဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်သည်လည်း ပြင်းထန်သည်ထက် ပြင်းထန်လာသည်။ အောင်ဆန်းက သူပုန်ထရန်ညွှန်ကြားလျှင် ပြည်သူလူထုကြီးသည် ရှေ့လက်နက်များကို စွဲကိုင်လျက် သူပုန်ထကြမည် ဖြစ်သည်။

ဘုရင်ခံ ဆာဒေါမန်စမစ်သည် ထိုအချိန်ထိုအခါမှစ၍ အောင်ဆန်းတို့သူပုန်ထလိမ့်မည်ဟု ထင်နေသည်။ သို့သော် အောင်ဆန်းသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်သည့်အခါမျှ မိုက်ရူးရဲမဆံ၊ စိတ်ယိုက်မာန်ပါမလုပ်။ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သုံးသပ်ပြီးမှ လမ်းစဉ်ချလေ့ ရှိသည့်အတိုင်း သူပုန်ထရန် မညွှန်ကြား၊ လူထုတိုက်ပွဲကို ဖိုရှဲလုပ်ရန်သာ ညွှန်ကြားသည်။

ပြည်သူလူထု၏ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲ ပြင်းထန်လာသည်နှင့် အမျှ အစိုးရ ရာထမ်းမှုထမ်းများသည်လည်း တိုက်ပွဲကြီး ဝင်လာလေသည်။

၁၉၄၆-ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၆-ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်ပုလိပ် အဖွဲ့ဝင်များ သပိတ်မှောက်ကြသည်။ ပုလိပ်သပိတ်သည် နယ်များသို့လည်း၊ ကူးစက်ကာ တပြည်လုံးရှိ ရာဇဝတ်အုပ်နှင့် အောက်ဆင့်ရှိ ပုလိပ်အဖွဲ့ဝင်များ သပိတ်အတွင်း ပါလာကြသည်။

အာဏာလက်ရှိ လူတန်းစားဘက်မှ အမြဲနေလေ့ရှိသော ပုလိပ် အဖွဲ့ဝင်များ သပိတ်မှောက်သောအခါ ဗြိတိသျှအစိုးရ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ဗြိတိသျှ ရာဇဝင်ဆရာများက ပုလိပ်သပိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမှာ လစာတိုးဘက်မပေးမှုကြောင့်ဟု အကြောင်းပြကြသည်၊ အမှန်မှာ ပုလိပ်အဖွဲ့ဝင်များအပေါ်တွင် ပြည်သူလူထု၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ အရောင်ဟပ်မှုကြောင့် ပုလိပ်သပိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

"ပုလိပ်အရေး ချက်ခြင်းပေး၊ စက္ကူမြူအလိုမရှိ၊ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး ချက်ခြင်းပေး" စသော ကြွေးကြော်သံများကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ပုလိပ်သပိတ်၏ အခြေခံမှာ စီးပွားရေးမဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံရေး ဖြစ်သည်ကို သိသာနိုင်ပေသည်။

ပုလိပ်သပိတ်ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် မျှားမကြာမီ စာရေးသပိတ်၊ စာတိုက်သပိတ်၊ မီးရထားသပိတ် စသည်ဖြင့် အခြားအစိုးရဌာနများမှ အမှုထမ်းများသည်လည်း သပိတ်မှောက်ကြသည်။

ဤသို့ပုလိပ်အဖွဲ့ဝင်များနှင့် အခြားအစိုးရ အမှုထမ်းများ သပိတ်မှောက်ကြသဖြင့် အစိုးရအုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရား ရပ်ဆိုင်းသွားလေ

သည်။ ဘုရင်ခံ ဆာဒေါမန်စမစ်နေရာတွင် ရောက်လာသော ဘုရင်ခံသစ် ဆာဟူးဘာ့ရန့်စ်(Sir Hubert Rance)သည် ဆာပေါ်ထွန်းတို့ကို ဖြုတ်ချ၍ ဖဆပလအား အစိုးရအဖွဲ့ကို ထိုးအပ်ရလေသည်။

(မှတ်ချက်။ ။ပုလိပ်သပိတ်နှင့် အခြားအစိုးရ အမှုထမ်း ပေါင်းစုံသပိတ်သည် ဖဆပလ အာဏာရခြင်း အတွက် အကြောင်းတခုဖြစ်သော်လည်း အဓိကအကြောင်းရင်းထား မဟုတ်ပေ၊ ဖဆပလ၏ ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးအား စည်းရုံးနိုင်ခြင်းသာလျှင် အဓိက အကြောင်းရင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသပိတ်များ မဖြစ်ပေါ်မီကပင် ဗြိတိသျှအစိုးရသည် ဖဆပလ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမရလျှင် မဖြစ်နိုင်တော့သည်ကို သဘောပေါက်သည့်အတိုင်း ၁၉၄၆-ခုနှစ်ဩ တွင် ဘုရင်ခံ ဆာဒေါမန်စမစ်ကို ဆွေးနွေးရန်အတွက် ဘိလပ်သို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့လေသည်။ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် အက်တလီသည် မောင့်ဘက်တန်နှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ဆာဒေါမန်စမစ်ကို ထွက်စေလျက် အောင်ဆန်းတို့နှင့်အလုပ်လုပ်ဖြစ်မည့် ဗိုလ်ချုပ် ဟူးဘာ့ရန့်စ်ကို ခန့်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်သည်။ စက္ကူဖြူစာတမ်းကို တရားဝင် မရုပ်သိမ်းသော်လည်း သဘောချိတ်လျက် ဖဆပလ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို အရယူရန် ရန့်စ်အား ညွှန်ကြားပြီးဖြစ်သည်။)

၁၉၄၆-ခု စက်တင်ဘာလ ၂၇-ရက်နေ့တွင် အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်လျက် အစိုးရအဖွဲ့သစ်ဖွဲ့သည်။အစိုးရအဖွဲ့တွင် ဖဆပလ ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်သော သခင်မြ၊ ဦးဘဖေ၊ ပျော်ဘွယ် ဦးမြ၊ ဦးအောင်ဇံဝေ၊ ကိုသိန်းဖေ(သိန်းဖေမြင့်) စသည်တို့အပြင် ဦးဘေဟာ၊ သခင်ပစိန်၊ ဆာမောင်ကြီး၊ စောဘဦးကြီးတို့လည်း ပါဝင်ကြသည်။ ကိုသိန်းဖေမှာ ဖဆပလနှင့်ကွဲသွားသော ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ တလမပြည့်မီ အစိုးရအဖွဲ့မှ နုတ်ထွက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

ဥပဒေသဘောအရ စက္ကူဖြူစာတန်းမှာ တည်ရှိနေသေးသည်။ အောင်ဆန်းတို့ အစိုးရအဖွဲ့မှာ ထိုစာတန်းအရ ဖွဲ့စည်းသော အစိုးရအဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ထိုစာတန်းအရ အစိုးရအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဘုရင်ခံဖြစ်လျက် အောင်ဆန်းမှာ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ သို့သော် လက်တွေ့တွင်မူ ဘုရင်ခံသည် အစိုးရကိစ္စများတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ အောင်ဆန်းတို့ သဘောကျ ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုလျှင် အောင်ဆန်းသည် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးရရှိသော ဒိုမီနီယံနိုင်ငံများရှိ ဝန်ကြီးချုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။ အောင်ဆန်းသည် ဝန်ကြီးချုပ်တာဝန်အပြင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးများ တာဝန်ကိုလည်း ထမ်းဆောင်ရသည်။

[ဤ]နေရာတွင် နိုင်ငံရေး၌ သဘောတရား (Theory) နှင့် လက်တွေ့ (Practice) ကွာခြားပုံကို အနည်းငယ်ရှင်းပြလိုပါသည်။

၁၉၃၅-ခု ဗမာပြည်အုပ်ချုပ်ရေး အက်ဥပဒေအရ ၁၉၃၇-ခု ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့တွင် စတင်ဖွဲ့စည်းသော ပထမဆုံး အစိုးရအဖွဲ့ကို ဒေါက်တာ ဘမော် ခေါင်းဆောင်သည်။ ဒေါက်တာ ဘမော်ကို ဝန်ကြီးချုပ်ဟု ခေါ်သည်။ သို့သော် ဒေါက်တာဘမော်မှာ အာဏာအပြည့်အဝမရှိ၊ နိုင်ငံခြားရေးဌာနနှင့် ကာကွယ်ရေးဌာနများကို လက်ဖျားနှင့်ပင်မတို့နိုင်ချေ။

ထိုဌာနများကို ဗြိတိသျှဘုရင်ခံက တိုက်ရိုက် အုပ်ချုပ်သည်။ ထိုဌာနများအတွက် မိမိအား ကူညီရန် ဗြိတိသျှ လူမျိုးများကို အကြံပေးအရာရှိများ (Counsellors) အဖြစ် ခန့်ထားသည်။ ထို့ပြင် ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စများတွင် အကြံပေးရန်အတွက် ဗြိတိသျှ လူမျိုးတယောက်ကို "ဘဏ္ဍာရေးအကြံပေးအရာရှိ" (Financial Adviser) အဖြစ် ခန့်ထားသည်။ ထိုဗြိတိသျှ အရာရှိကြီးများသည် ဒေါက်တာ ဘမော်ထက် ဩဇာပိုရသည်။

အောင်ဆန်းမှာ ဥပဒေသဘောအရ အစိုးရအဖွဲ့၏ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌမျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝန်ကြီးချုပ် ဒေါက်တာ ဘမော်ထက် ဩဇာအာဏာပိုရှိသည်။ ဒေါက်တာ ဘမော် မကိုင်ရသော ဌာနများကို ကိုင်ရသည်။ ဗြိတိသျှ ဘုရင်ခံသည် အောင်ဆန်း၏ လုပ်ငန်းများတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြု၊ အောင်ဆန်းကလည်း ဘုရင်ခံ၏ စွက်ဖက်ခြင်းကို လက်ခံမည် မဟုတ်ပေ။]

× × ×

ပြည်သူလူထုသည် အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သည့် ဖဆပလ အစိုးရကို အကြွင်းမဲ့ထောက်ခံသည်။ "ဗိုလ်ချုပ်အစိုးရ တို့အစိုးရ" ဟု လိုက်လိုက်လဲလဲ ကြွေးကြော်ကြသည်။ ဗမာ့ နိုင်ငံရေး သမိုင်းတလျှောက်တွင် အောင်ဆန်းလောက် လူထု၏ကြည်ညိုခြင်းခံရသော ခေါင်းဆောင် မပေါ်ပေါက်ဘူးသေးကြောင်း ဦးပုကလေးက သူ၏ "ငါတို့ဗိုလ်ချုပ် ဘာတွေလုပ်ခဲ့သလဲ" စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

"ဗမာပြည် အင်္ဂလိပ် လက်အောက် ရောက်ပြီး သည့်နောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလောက် လူထုအကြည်ညိုခံရဆုံးသော နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးမျိုး မရှိဘူးသေးချေ။ ရောက်လေရာ မြို့တိုင်း ရွာတိုင်းတို့၌ လူထုဝိုင်းအုံတိုး‌ဝှေ့ ကြည့်ရှုလေ့ရှိသည့်အတွက် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ဖြစ်ရသည်။ အယုတ်ဆုံး ဗိုလ်ချုပ် အိမ်သာသွားသည်ကိုပင် ဝိုင်းလိုက်၍ကြည့်သဖြင့် 'သိပ်ဂွကျတာဘဲ' ဟု ဗိုလ်ချုပ် ညည်းညူသေး၏။"

အစိုးရဖွဲ့ပြီးနောက် အောင်ဆန်းမှာ နားရသည်မရှိ၊ အစိုးရအနေဖြင့် ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်နှင့် ရင်ဆိုင်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ရှေးဦးစွာ အမှုထမ်းပေါင်းစုံ သပိတ်ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရသည်။ ထို့နောက် စစ်တလင်း နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့၍ ပြာပုံအတိ ဖြစ်နေသော တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရသည်။ ယို ပြဿနာများ မည်မျှကြီးလေးသည်ကို စဉ်းစားကြည့်က သိနိုင်ပါ သည်။

ထိုပြဿနာများထက် အရေးကြီးသည့်ပြဿနာမှာ လွတ်လပ်ရေး ပြဿနာ ဖြစ်သည်။ အောင်ဆန်းသည် မည်သည့်အခါမျှ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးကို မျက်ခြည်ပြတ်မခံပေ။ အလွန်ပါးနပ် လိမ်မာသော ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားထံမှ လွတ်လပ်ရေးအရယူရန် ကိစ္စမှာ လွယ်ကူသောကိစ္စမဟုတ်သည်ကို သူကောင်းစွာ သဘော ပေါက်သည်။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားသည် ပြင်သစ်၊ ဒတ်ချ်၊ အမေရိကန် စသည့် နယ်ချဲ့သမားများထက် အဆပေါင်းများစွာ ပါးနပ်လိမ်မာ သည်ကို ကမ္ဘာ့သမိုင်းက သက်သေခံသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမား ထံမှ လွတ်လပ်ရေးအရယူရန်မှာ သတ္တိရှိရုံနှင့်မပြီး၊ ဗျူဟာလည်း ရှိရပေမည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားအား အလဲထိုးရန်ကိစ္စမှာ လက်ရုံးရည်ရှိရုံဖြင့် မလုံလောက်၊ နှလုံးရည်ပါ ရှိရပေမည်။ သေနတ်ကိုင် တိုက်ရဲရုံဖြင့်မပြီး၊ ပညာအရည်အချင်း နှင့်ပါ ပြည့်စုံရပေမည်။

များစွာသော နိုင်ငံရေးသမားတို့သည် အစိုးရဖြစ်ရေးကို မိမိတို့ ပန်းတိုင်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။ ထိုနိုင်ငံရေးသမားများသည် အစိုးရဖြစ်လာသောအခါ ဩဇာ၊ အာဏာ၊ ရာထူး၊ စည်းစိမ်တို့တွင် သာယာလာလျက် ဘဝဟောင်းကို မေ့သွားတတ်ကြသည်။ ထို နိုင်ငံရေးသမားများတွင် အောင်ဆန်း မပါဝင်သည်ကို သက်ဖတ်ပြ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

အစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာသော်လည်း အောင်ဆန်းသည် အစိုးရကိစ္စများထက် နိုင်ငံရေးကိစ္စ (ဝါ) လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို အလေးပိုပေးသည်။ အတွင်းဝန်များရုံးမှာထက် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် တွင် အချိန်ပိုထိုင်သည်။ ၁၉၄၆–ခု စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက် နေ့တွင် မူလက စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း နာရီလက်တံကို နောက်ပြန် ရွှေ့မနေသော စက္ကူဖြူစာတန်းကို ကန့်ကွက်သောအားဖြင့် စီတန်း လှည့်လည်ပွဲကို အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင် ပြုလုပ်သည်။ မြန်မာ ပြည်တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရ လက်အောက်ခံ ဝန်ကြီးများသည် ဗြိတိသျှ အစိုးရ၏ စီမံကိန်းကို အတိအလင်း ကန့်ကွက်လျက် ဆန္ဒပြသည်မှာ ဤအကြိမ်သည် ပထမဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးအကြိမ် ဖြစ်သည်။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားသည် မြန်မာပြည်အား လွတ်လပ်ရေး မပေးလျှင် မဖြစ်တော့သည်ကို ရိပ်စားမိသည့်အတိုင်း တောင်တန်း ဒေသများကို ချန်လှပ်ထားရန် ကြိုးပမ်းကြသည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုလျှင် တောင်တန်းဒေသများနှင့် မြန်မာပြည်မတို့ မပူးပေါင်းမိ စေရန် ကြိုးပမ်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ (ကြိုးပမ်းပုံ အသေးစိတ်ကို "**အောင် သန်း၏ အောင်ဆန်း**" စာအုပ်တွင် ဖတ်ပါ။) မြန်မာပြည်အား လွတ်လပ်ရေးပေးရသော်မှ တောင်တန်းဒေသများကို ဆုပ်ကိုင်ထား နိုင်လျှင် လွတ်လပ်ခါစ မြန်မာပြည်အား ၎င်းတို့ချယ်လှယ်ချင်တိုင်း ချယ်လှယ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ တောင်တန်းဒေသများမပါသော မြန်မာ ပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးမှာ ပြီးပြည့်စုံသော လွတ်လပ်ရေးဖြစ်မည် မဟုတ်ပေ။ နယ်ချဲ့သမား၏ ခြေလှမ်းကို ကောင်းစွာမြင်သော အောင်ဆန်းသည် တောင်တန်းဒေသများကို စည်းရုံးရန် ကြိုးပမ်း လေသည်။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်တန်းဒေသများကို စည်းရုံးရသည့် လုပ်ငန်းမှာ လွယ်ကူသော လုပ်ငန်းမဟုတ်ပေ။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားသည် မြန်မာပြည်အား သုံးကြိမ်သုံးလည် (၁၈၂၄-၁၈၅၂-၁၈၈၅) တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုများနှင့် ဗမာများ စိတ်ဝမ်းကွဲစေရန် ဖန်တီးသည်။ မြန်မာပြည်မအတွက် အုပ်ချုပ်ရေးပုံစံတမျိုး၊ တောင်တန်းဒေသများအတွက် အုပ်ချုပ်ရေးပုံစံတမျိုး တီထွင်လျက် နယ်ချဲ့သမားသည် ဗမာများနှင့် တောင်တန်းသားများ အချင်းချင်း ဝေးသည်ထက် ဝေးအောင် ပြုလုပ်ကြသည်။ ဗမာများ တောင်တန်းဒေသများသို့ မသွားနိုင်အောင် ဥပဒေစည်းကမ်းများ ပြုလုပ်ကြသည်။ ပြည်မနှင့် တောင်တန်းဒေသများ မဆက်သွယ်နိုင်အောင် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းကို ထမင်လျစ်လျူရှုထားသည်။

ပြည်မတွင်လည်း ဗမာအမျိုးသားများနှင့် ကရင်အမျိုးသားများ တဦးနှင့်တဦး အထင်အမြင် လွဲမှားမှုများဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ကြသည်။ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများတွင် ဗမာများကို လက်မခံဘဲ ကရင်အမျိုးသားများကိုသာ ထည့်သွင်း ဖွဲ့စည်းကြသည်။ ဗမာ တော်လှန်ရေးသမားများကို နှိမ်နင်းရာတွင် ကရင်စစ်သားများကို အသုံးပြုကြသည်။ အစိုးရဌာနများတွင် ခန့်ထားရာ၌လည်း ဗမာများထက် ကရင်များကိုပို၍ အခွင့်အရေးပေးကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် နယ်ချဲ့သမားများသည် ဗမာများနှင့် ကရင်အမျိုးသားများ အချင်းချင်း အထင်လွဲအောင်ပြုလုပ်ကြသည်။

ဤသို့သော အခြေအနေတွင် ဗမာများနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများ စိတ်ဝမ်းကွဲနေသည်မှာ အံ့ဩရန် မရှိပေ။ ဤသို့သော အခြေအနေတွင် တိုင်းရင်းသားအားလုံး စည်းလုံးညီညွတ်ရေး ရအောင် ဆောင်ရွက်ရသည့် အောင်ဆန်း၏လုပ်ငန်း မည်မျှခက်ခဲသည်ကို စဉ်းစားကြည့်က သိနိုင်ပါသည်။

ဂျပန်ခေတ်(၁၉၄၂-၄၅)တွင် ကရင်-ဗမာ ချစ်ကြည်ရေးရှိ... အောင်ဆန်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံ ဖော်ပြပြီး ဖြစ်သည်။ ယခု ရှမ်း,ကရ... ကချင်,ကယား (ကရင်နီ), ချင်း စသည့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုး... အားလုံးနှင့် ညီညွတ်ရေး တည်ဆောက်ရမည့် သမိုင်းပေးတာဝန်... အောင်ဆန်း ထမ်းဆောင်ရလေသည်။

ရှမ်းပြည်ကို ပဒေသရာဇ်နယ် စော်ဘွားများက လက်ဝါးကြီး... အုပ်ထားသည်။ အများစုဖြစ်သော ရှမ်းတောင်သူလယ်သမားများ... မှာ ပဲပုပ်ဖြင့် ဆောင့်ရဲတင်းတိမ်ရလျက် မသေရုံတမယ် စားသော... နေထိုင်ရသည်။ စော်ဘွားသည် အခွန်အတုတ်အမျိုးမျိုး ကောက်... ရုံမက ကစားဝိုင်းများဖွင့်ကာ ရှမ်းပြည်သူလူထုအား အဖတ်ဆယ်... သွေးစုပ်ကြသည်။ ရှမ်းနင်းပြား လူထု၏ ဘဝလွတ်မြောက်ရေး... ဆောင်ရွက်လိုသည့် တိုးတက်သော ရှမ်းအမျိုးသား ခေါင်းဆောင်... များ နာလန်မထူနိုင်အောင် ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်ကြသည်။ (စစ်ပြီးခေတ်... တိုးတက်သော ရှမ်းလူငယ်များ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် ရှမ်းပြည်သူ... ရဲဘော် အဖွဲ့ဝင်များအား ညအခါ အချုပ်ထောင်တွင်းမှထုတ်... ချောင်းနဖူးတွင် ခေါင်းဖြတ်သတ်လျက် "သွေးချောင်းစီး" စေ... သည်။) မြန်မာပြည်မှ တိုးတက်သည့် နိုင်ငံရေးသမားများအား... ရှမ်းပြည်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်မပြု၊ နာမည်ကြီး ရှမ်းပြည် ပုဒ်မ ၁၀ ကို... အသုံးပြုလျက် ဗမာနိုင်ငံရေးသမားများအား ၂၄-နာရီအတွင်း... ရှမ်းပြည်နယ်မြေမှ မောင်းထုတ်ကြသည်။ ရှမ်း စော်ဘွား များ... ဖောက်ပြန်ချင်တိုင်း ဖောက်ပြန်နိုင်ရန် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားများက... အားပေးအားမြှောက် ပြုရုံသာမက အကာအကွယ်ပေးထားသည်... ရှမ်းစော်ဘွားများသည် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးတွင် မည်သို့... မက အနှောက်အယှက်ပင် ပြုသည်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ဖော်ပြ... မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆန်းကား ဘဝပေးအရ ဖောက်ပြန်သည့် လက်တဆုပ်စာ မျှသော ရှမ်းစော်ဘွားများကို အဓိကမထား၊ အဖိနှိပ်ခံ ရှမ်းပြည်သူ လူထုကို အဓိကထား၍ စည်းရုံးသည်။ ရှမ်းစော်ဘွားများကိုမချော့။ (ချော့ခြင်း၊ ချောက်ခြင်း တည်းဟူသော စကားလုံးများ သည် အောင်ဆန်း၏ အဘိဓာန်တွင်မရှိချေ။) "ယခုလို ကျွန်တော် အကြံ ပေးတာကို သဘောမတူဘဲ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာ နေချင်သေး တယ်၊ သူတို့ပြုသမျှဘဲ ခံချင်ပါသေးတယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သဘောအတိုင်းဘဲ။ သို့သော် နောင်ကို ကျွန်တော်တို့ အဆိုးမပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့က နယ်ချဲ့သမားများကို အပြင်းအထန် ချရတော့မှာ ဖြစ်လို့ နယ်ချဲ့သမားနဲ့ ပူးနေသူများကိုပါ ချမှာဘဲ" ဟု ရှင်းရှင်းနဲ့ ဘွင်းဘွင်းပြောချလိုက်လေသည်။ အောင်ဆန်း၏ ပွင့်လင်းရိုးသားမှု ကြောင့် တကြောင်း၊ အဖိနှိပ်ခံ ရှမ်းပြည်သူလူထု၏ အုံကြွမှုကြောင့် တကြောင်း ရှမ်းစော်ဘွားများသည် ခြေထိုးချင်သလောက် မထိုးရဲ ကြချေ။ ရှမ်းပြည်နှင့် မြန်မာပြည်မ-စည်းရုံးရေးတွင် အနှောက် အယှက် ပေးချင်သလောက် မပေးရဲကြချေ။

ကချင်ပြည်နယ်နှင့် ချင်းတောင်တန်းဒေသ စည်းရုံးရေးတွင် ရှမ်းပြည်စည်းရုံးရေးလောက် အနှောက်အယှက် မတွေ့ရပေ။ ကချင် ဒူးဝါးများနှင့် ချင်းတောင်အုပ်များမှာ ရှမ်းစော်ဘွားများလောက် မဖောက်ပြန်ချေ။ ကချင်အမျိုးသားများနှင့် ချင်းအမျိုးသားများ မှာ တော်လှန်ရေးသမားများဖြစ်လျက် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားအား များစွာအထင်မကြီးကြပေ။ မြစ်ကြီးနားတွင်ပြောသည့် အောင် ဆန်း၏ မိန့်ခွန်းကို ကြားနာပြီးလျှင် ကချင်ခေါင်းဆောင်ကြီး တဦး က "ဗိုလ်ချုပ်ကို ကျွန်တော် ကတိတခုပေးလိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အပေါ်မှာ အင်္ဂလိပ် ကတိမတည်တာတွေစုထားရင် အိမ်ဟာဆောင် လောက်ပင်ရှိမည်။ တကယ်လို့ ချစရာရှိရင်ခေါ်ပါ၊ ကျွန်တော်တို့ ချဘို့ အသင့်ဘဲ" ဟု ပြောလေသည်။

အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း အောင်ဆန်းသည် အစိုးရဖွဲ့စည်း ရေးကို အဓိကမထား၊ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးကို အဓိကထားသည့် အတိုင်း အစိုးရဖွဲ့စည်းပြီးနောက် တလကျော်ကျော်တွင် ဗြိတိသျှ အစိုးရအား ရာဇသံပေးလေသည်။ ရာဇသံ၏ အတိုချုပ်အဓိပ္ပာယ် မှာ ၁၉၄၇-ခု ဇန်နဝါရီလ ၃၁-ရက်နေ့မတိုင်မီ ဗြိတိသျှအစိုးရ က မြန်မာပြည်အား လွတ်လပ်ရေးပေးမည်ဟု ကြေညာရန်၊ မကြေ ညာက မိမိတို့အစိုးရအဖွဲ့ နုတ်ထွက်မည်ဟု ဖြစ်သည်။

ထိုရာဇသံအရ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ်အက်တလီသည် ၁၉၄၆-ခု ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှပါလီမန်၌ မြန်မာပြည်အား ဗြိတိသျှ ဓနသဟာယအတွင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ အပြင်တွင်ဖြစ်စေ လွတ် လပ်သော နိုင်ငံအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုမည်ဟု ကြေညာရလေသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် မြန်မာပြည်သည် ဗြိတိသျှဓနသဟာယ အတွင်းတွင် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရသော ဒိုမီနီယံနိုင်ငံအဖြစ် နေလို က နေနိုင်သည်၊ သို့မဟုတ် ဗြိတိသျှဓနသဟာယနှင့် မည်သို့မျှမပတ် သက်သော လုံးဝလွတ်လပ်သည့် အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်နိုင်ငံ အဖြစ် ခွဲထွက်လိုက ခွဲထွက်နိုင်သည်ဟု လူသိရှင်ကြားကြေညာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အက်တလီသည် အောင်ဆန်းတို့အား အသေးစိတ် လုပ်ငန်းများဆွေးနွေးရန်အတွက် လန်ဒန်မြို့သို့ ဖိတ်ခေါ်လေသည်။

ထိုဖိတ်ခေါ်ချက်အရ အောင်ဆန်းသည် သခင်မြ၊ ဦးတင်ထွတ်၊ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဗိုလ်စကြာတို့နှင့်အတူ ဘိလပ်သို့သွားသည်။ ဖဆပလ အဖွဲ့ဝင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဝန်ကြီး ဦးဘဖေမှာ နောက်မှ လိုက်သွားသည်။ ဖဆပလအဖွဲ့ဝင် မဟုတ်သော ဝန်ကြီးများဖြစ် သည့် ဦးစောနှင့် သခင်ဗစိန်တို့သည်လည်း အက်တလီကဖိတ်သဖြင့် လိုက်သွားကြသည်။ မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တွင် အောင်ဆန်းမှာ အသက်အငယ်ဆုံးနှင့် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘိလပ်အသွား နယူးဒေလီမြို့သို့ဝင်ရောက် [illegible] အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်ကြီး ပန္ဒစ်နေရူး (Pandit Nehru) နှင့် ဆွေးနွေးပြီးလျှင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလည်း ပြုလုပ်သည်။ အိန္ဒိယ သတင်းစာဆရာများ၏ မေးခွန်းများကို ကျေနပ်အောင်ဖြေလျက် အောင်ဆန်းက (I hope for the best, but I am prepared for the worst.) "ကျွန်ုပ်သည် အကောင်းဆုံးကို မြော်လင့်သည်၊ သို့သော် အဆိုးဆုံးအတွက်လည်း အသင့်ရှိသည်" ဟု ပြောလေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လွတ်လပ်ရေး "ရလျှင်ရ၊ မရလျှင် ချ" မည်ဟု ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၄၇-ခု ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာအစိုးရ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် အက်တလီခေါင်းဆောင်သော ဗြိတိသျှအစိုးရကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့၏ အစည်းအဝေးကို လန်ဒန်မြို့ အမှတ်-၁၀ ဒေါင်းနင်းလမ်း (ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ်ဂေဟာ)၌ စတင်ကျင်းပသည်။ မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ကိုယ်စား ပြောသည့် အောင်ဆန်း၏ မိန့်ခွန်းမှ အရေးကြီးသော အချက်များကို မူရင်းအတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(I would like to say on behalf of the Delegation that whatever differences we may have in Burma, though indeed they are few and unimportant, we are one in our demand for full and unfettered freedom. We want that freedom soon, and we want to have the opportunity to prepare for it now.

When we speak of Burma, we envisage a Burma united and free. There are no insurmountable obstacles in the way of achieving that unity. If all the racial groups in the country are offered full freedom, and if they but meet together and work together without interference, they will unite. This is also true of the so-called independent Karenni States. We strongly hold the view that religion or race should not deprive any citizen in Burma of his right to freedom.

Those then are our aspirations and our just demands. I can say that all the peoples of Burma, irrespective of race or religion, stand behind the demands.

We consider that independence should come to Burma within a year from now. We are gratified to hear the Prime Minister repeat the assurance that he gave in the House of Commons on the 20th December, and we are grateful to His Majesty's Government for the expression of their intention to leave it to Burma to choose between independence within the British Commonwealth and independence outside, and to aid us to get our fulfilment as soon as possible. It happens sometimes in history

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

that the noblest of intentions fail to bear fruit and that broad principles get diluted or defeated in the actual execution in detail. I am led to mention this because of our experience in Burma, but we do appreciate the good wishes of the Prime Minister and His Majesty's Government. I can make the assurance that we on our part will also respond in the same spirit.

In Burma the Constitution of 1935 and the White Paper of 1945 are unpopular. Our peoples are expecting that our Delegation will get from His Majesty's Government a new scheme which will enable them to participate in the management of our affairs and which will lead us to independence.)

မြန်မာဘာသာပြန်ချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

"ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ကိုယ်စား ကျွန်ုပ် ပြောလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်တွင် အရေးမကြီးလှသောကိစ္စ အနည်းငယ်တွင်သဘောကွဲလွဲမှုများ ရှိနေကြစေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားအားလုံးသည် အချုပ်အချယ် ကင်းမဲ့သော တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် လွတ်လပ်ရေးကို 'တောင်းဆိုရာ၌ကား' တသံတည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုလွတ်လပ်ရေးကို အလျင်အမြန် လိုချင်ကြလျက် ယခုမှ စတင်၍ ပြင်ဆင်လိုပါသည်။

"မြန်မာပြည်ဟု ပြောရာဝယ် ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုင်းရင်းသားအားလုံး အညီအညွတ်ဖြစ်၍ လွတ်လပ်သော မြန်မာပြည်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ညီညွတ်မှုရှိရေးအတွက် မအောင်မြင်နိုင်သော အခက်အခဲဟူ၍ မရှိပါ။ တိုင်းပြည်တွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအားလုံးသည် ရာနှုန်းပြည့် လွတ်လပ်ခွင့်ရ၍ ပြည်ပ ပယောဂမပါဘဲ အစုံအညီ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခွင့်ရကြကျောင်း ညီညွတ် ကြပါလိမ့်မည်၊ ဤအချက်သည် 'လွတ်လပ်သည်ဆိုသော ကရင်နီ ပြည်နယ်' အတွက်လည်း မှန်ပါသည်။

[မှတ်ချက်။ ။ဥပဒေ သဘောအရ ကရင်နီပြည် (ယခု ကယားပြည်)မှာ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမား သိမ်းပိုက်ခဲ့သော နယ်များတွင် မပါဝင်ခဲ့သဖြင့် လွတ်လပ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့သော် လက်တွေ့ဘွင်မှု ဗြိတိသျှများ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခြင်းခံနေရသည်။ ထိုကြောင့် အောင်ဆန်းက "လွတ်လပ်သည်ဆိုသော ကရင်နီပြည်နယ်"ဟု ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူ] ....ကိုးကွယ်သော ဘာသာ အလိုက်ငှင်း၊ လူမျိုးအလိုက်ငှင်း မြန်မာပြည်ရှိ တိုင်းရင်းသား အားလုံးသည် လွတ်လပ်ရေးမဆုံးရှုံးသင့်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ လေးနက်စွာ ယုံကြည်ပါသည်။

"ထိုအရာများသည် (အချုပ်အချယ် ကင်းမဲ့သော တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် လွတ်လပ်ရေးနှင့် လွတ်လပ်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်နိုင်ခွင့်) တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မြှော်မှန်းချက်နှင့် တရားသော တောင်းဆိုချက်များ ဖြစ်ပါသည်။ လူမျိုးမခွဲ၊ ဘာသာမရွေး ပြည်သူ အားလုံးသည် ထိုတောင်းဆိုချက်များကို ထောက်ခံကြောင်း ကျွန်ုပ် ပြောနိုင်ပါသည်။

"မြန်မာပြည်သည် ယခုနှစ်မှစ၍ တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေးရသင့်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆပါသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်က ဒီဇင်ဘာ ၂၀-ရက်နေ့ ပါလီမန် အောက်လွှတ်တော်တွင် ပေးခဲ့သည့် ကတိကို ထပ်လောင်း ကျေညာသည်ကို ကြားရသည့် အတွက် ကျွန်ုပ်တို့

www.burmeseclassic.com

ကျနေပ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်အား ဗြိတိသျှဓနသဟာယ အတွင်း တွင်ဖြစ်စေ၊ အပြင်တွင် ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့ သဘောအတိုင်း လွတ်လပ်ရေးကို ရွေးချယ်ခွင့် ပေးရန်နှင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့ လိုလားချက် များကို လျင်မြန်စွာရရေးအတွက် ကူညီရန်နှင့် ကြံရွယ်ကြောင်း ပြောဆိုသည့်အတွက် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အစိုးရကို ကျွန်ုပ်တို့က ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် ကျယ်ပြန့်သော ကျင့်စဉ်များပင် လက်တွေ့အကောင်အထည် ဖော်ရာတွင် တခါတရံ မအောင်မြင်တတ်သည်ကို သမိုင်းတွင် တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဤသို့ ပြောရခြင်းသည် မြန်မာပြည်တွင် ကျွန်ုပ် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံ များကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရ၏ စေတနာကို လေးစားပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘက်မှလည်း ထိုစေတနာကို တုံ့ပြန်မည် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ကတိပေးနိုင်ပါသည်။

"မြန်မာပြည်တွင် ၁၉၃၅ ခု အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေနှင့် စက္ကူဖြူ စာတမ်းကို လူထုက မကြိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်နိုင်၍ လွတ်လပ်ရေးသို့ ပို့ဆောင်ပေးမည့် စီမံကိန်း အသစ်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အစိုးရထံမှ ရလာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူများက မျှော်လင့် နေကြပါသည်။"

အောင်ဆန်းက တောင်တန်း ဒေသများ အပါအဝင် မြန်မာပြည်တဝှမ်းလုံး လွတ်လပ်ရေး ရရန်အတွက် အရေးဆိုနေစဉ် (ဝါ) တိုက်ပွဲဝင်နေစဉ် ရှမ်းစော်ဘွားများက "ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် စော်ဘွားများ၏ ကိုယ်စားလှယ်မဟုတ်ကြောင်း၊ တောင်တန်းနယ်များ ကိစ္စ ဆွေးနွေးရန် စော်ဘွားများကို သီးခြား ဖိတ်ခေါ်စေလိုကြောင်း" စသည်ဖြင့် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် အက်တလီထံ ကြေးနန်းရိုက် အကြောင်းကြားကြလေသည်။

[အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း လူတန်းစား မမှန်သည့် ပဒေသရာဇ်နယ်မှူး စော်ဘွားများက လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲတွင် မကူညီရုံမက အနှောက် အယှက်မပေးခြင်းပေတည်း။ သို့သော် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး ရသောအခါ ထိုစော်ဘွားများသည် အခွင့်အရေး အယူဆုံး၊ အရဆုံးဖြစ်သည်။ မပြုတ်သွားသော ဦးနုခေါင်းဆောင်သည့် ဖဆပလ (နောက်ပိုင်း ပထစ)အစိုးရကလည်း ကျော့မွဲ ရှမ်းပြည်သူလူထုအား လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ထိရောက်စွာ မဆောင်ရွက်ဘဲ ရှမ်းစော်ဘွားများအား အလိုလိုက်ခဲ့သည်။ ရလဒ်မှာ "ရလေ လိုလေ, အိုတခွ" ဆိုသကဲ့သို့ ရှမ်းစော်ဘွားများသည် ပြည်ထောင်စုမှ ခွဲထွက်ရန် ကြံစည်ကြိုးပမ်းလာကြသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း ခေါင်းဆောင်သော တော်လှန်ရေးကောင်စီက အာဏာ သိမ်းလိုက်ရလေသည်။ ဤဖြစ်ရပ်မှာ သမိုင်း၏ သီးခြားဖြစ်ရပ်တခု ဖြစ်သဖြင့် သက်ဆိုင်သူများက သက်ဆိုင်သည့်နေရာတွင် ရေးသား ကြပါလိမ့်မည်။]

ရှမ်းစော်ဘွားများ ရိုက်လိုက်သော ကြေးနန်းစာရသောအခါ အက်တလီက အောင်ဆန်းအား "ဘယ့်နှယ်လဲ ဦးအောင်ဆန်း၊ စော်ဘွားတွေ ရိုက်လိုက်တဲ့ကြေးနန်း ကြည့်ပါအုံး" ဟု ပြောလေသည်၊ အောင်ဆန်းအား ကလိလိုက်ခြင်းပေတည်း။

သို့သော် ရှမ်းပြည်သူတွေက လူထု အစည်းအဝေးကြီး ကျင်းပကာ "တောင်တန်း ဒေသများသည်လည်း မြန်မာပြည်နှင့် တပါတည်း လွတ်လပ်ရေးရလိုကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတို့၏ လိုလားချက်ကိုလည်း တခဲနက် ထောက်ခံကြောင်း" စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက် ချကာ အက်တလီထံ ကြေးနန်းရိုက် အကြောင်းကြားသဖြင့် စော်ဘွားများ၏ ကြေးနန်းမှာ အချည်းနှီး ဖြစ်သွားရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲများတွင် အလုပ်သမား၊ လယ်သမား တည်းဟူသော အောက်လွှာ လူတန်းစား သာလျှင် အနစ်နာခံကာ ပါဝင်ဆင်နွှဲကြသည်။ ပဒေသရာဇ် အရင်းရှင်စသော အထက်လွှာ လူတန်းစားသည် မပါဝင်မကူညီရုံမက အနှောက် အယှက်ပင် ပြုတတ်ကြသည်။ ထိုအချက်ကို ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း သခင်နုသည် တချိန်က ကောင်းစွာသဘောပေါက်ခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် တိုင်းပြုပြုလွှတ်တော်တွင် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ အတည်ပြုရန် တင်သွင်းစဉ် သခင်နုသည် "ဘောင်းဘီ တို့၊ ဒိုက်တို့နေရာမှာ ပုဆိုးရှည် အဝင်မခံနိုင်" ဟု ပြောသွားဟန် တူသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်အရင်း ရှင်ကြီးများ၊ ကုလားအရင်းရှင်ကြီးများ၏ နေရာတွင် မြန်မာအရင်း ရှင်ကြီးများ ဝင်ရောက်လျက် လုပ်သားပြည်သူတွေအား သွေးစုတ် ခွင့်မပြုနိုင်ဟု ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် လူတန်းစား မခွန်သော သခင်နု (ယခု ဦးနု)သည် တဖြေးဖြေး ပုဆိုးရှည်များ၏ အိတ်ထဲသို့ ရောက်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဦးနု၏ ရှေးစကား–နောက်စကား မညီပုံကို ရေးလျှင် ကျမ်းတစောင်ပင်ဖွဲ့နိုင်ပေမည်။ ကြံ့ကားစကား ချုပ်။]

ရှမ်းလူထုကိုယ်စားလှယ်များ၏ ကြေးနန်းရသောအခါ အက် တလီသည် "ပင်လုံ အစည်းအဝေး၊ သို့မဟုတ် လူထုအစည်းအဝေး ပြီးဆုံးသည့်အခါ ဗြိတိသျှ အစိုးရနှင့် မြန်မာအစိုးရတို့သည် တောင် တန်းဒေသများ၏ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုချက်၊ ထင်မြင်ချက်များနှင့် လိုက်လျောညီစွာ တောင်တန်းဒေသများ၏ လိုဘကို ဖြည့်ရန် ဟူသောစည်းကမ်းချက်ကိုပေး၍ လိုက်လျောလာပါတော့သည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရအနေဖြင့် ထိုအချိန်ထိ တောင်တန်းဒေသများကို ပြည်မ,မှ ခွဲထုတ်ထားနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နေဟန် ရှိသည်။

ပင်လုံတွင် တောင်တန်းသားများ၏ ကွန်ဖရင့် ကျင်းပရန် အစီအစဉ် မှာ ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်ရှိ ဗြိတိသျှ အရာရှိများထံမှ မည်သို့သော အစီရင်ခံစာ ရထားသည်မသိ၊ ဘိလပ်ရှိ ဗြိတိသျှအစိုးရသည် တောင်တန်းဒေသသားများက ပြည်မမှ ခွဲထွက် ရန်၊ သို့မဟုတ် ယခင်ကကဲ့သို့ သီးခြားကင်းလွတ်စွာနေရန် ဆုံးဖြတ် ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်လျက်ပင် ရှိဟန်တူသည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ ပင်လုံတွင် ကွန်ဖရင့်တရပ် ကျင်းပ၍ တောင်တန်းသားများ၏ဆန္ဒကို ရယူရန်ဟူသော အဆိုပြုချက်ကို အောင်ဆန်းသည် စည်းကမ်းချက်ဖြင့် လက်ခံသည်။ ထိုစည်းကမ်း ချက်မှာ ပင်လုံ ကွန်ဖရင့် တက်ရောက် သူများသည် လူထု၏ ကိုယ်စားလှယ်အစစ်အမှန်မဖြစ်ခဲ့သော် တခြားတနေရာတွင် ကွန်ဖရင့် တရပ်ထပ်မံကျင်းပပေးရမည် ဟူသည့်စည်းကမ်းချက်ဖြစ်သည်။

(နိုင်ငံရေးသဘောတရားအရ ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အဆိုပြု ချက်ကို စည်းကမ်းချက်မပါဘဲ အကြွင်းမဲ့ လက်ခံလျှင် လက်ျာသွေဖည်ရေးဖြစ်၍ လုံးဝ လက်မခံလျှင် လက်ဝဲသွေ ဖည်ရေးဖြစ်ပေမည်။ အောင်ဆန်းသည် သဘောတရားကျင့် သုံးရာတွင် ဝဲ–ယာ သွေဖည်ရေးရှောင်တတ်ကြောင်းထင်ရှား သည်။ နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်တိုင်း သဘောတရားကို အလွတ် ရွတ်ဆိုနိုင်ကြသည်။ သို့သော် သဘောတရားနှင့် လက်တွေ့ဆက်စပ်ရာတွင် ဝဲ–ယာသွေဖည်ရေး ရှောင်နိုင် သည့် ခေါင်းဆောင်ရှားသည်။ များစွာသော နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များသည် သဘောတရား ကျင့်သုံး ရာ ထဲ ဝဲ–ယာ သွေဖည်ရေးရှောင်လျက် မကျင့်သုံးတတ်ကြ၍ပြိုင် အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရသည်။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၄၇-ခု ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် အောင်ဆန်း နှင့် အက်တလီတို့သည် မြန်မာပြည်အား လွတ်လပ်ရေး ပန်းတိုင် သို့ ပို့ဆောင်မည့်စာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးကြသည်။ ဆိုစာချုပ်မှာ "အောင်ဆန်းအက်တလီစာချုပ်"ဟု သမိုင်း တွင်လေသည်။ စာချုပ်ကို မူရင်းအတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

× × ×

CONCLUSIONS REACHED IN THE CONVERSATIONS BETWEEN HIS MAJESTY'S GOVERNMENT AND THE DELEGATION FROM THE EXECUTIVE COUNCIL OF THE GOVERNOR OF BURMA.

CONCLUSIONS

His Majesty's Government and the Delegation of the Burma Executive Council having discussed all the matters affecting the future relations between Great Britain and Burma which were raised by the Delegation have reached the following agreed conclusions as to the methods by which the people of Burma may achieve their independence, either within or without the Commonwealth, as soon as possible:

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

1. The Constituent Assembly

In order that the people of Burma may decide on the future constitution of their country as soon as possible a Constituent Assembly shall be elected instead of a Legislature under the Act of 1935. For this purpose the electoral machinery of the 1935 Act will be used.

Elections will take place in April for the general non-communal, the Karen, and the Anglo-Burman constituencies as constituted under the Act of 1935 and for each constituency two members shall be returned. Any Burma nationals (as defined in Annex A) registered in a general constituency other than one of those mentioned above shall be placed on the register of a general non-communal constituency.

2. Transitional Form of Government.

During the period of transition the Government of Burma will be carried on as at present under the special powers of section 139 of the Act of 1935 and the Temporary Provisions Act of 1945 together with any Orders in Council made thereunder.

If any exceptional circumstances arise which in the opinion of either Government require special treatment, His Majesty's Government will consider what, if any, alteration can be made to meet such circumstances.

3. Interim Legislature.

During the interim period there will be a Legislative Council as provided by the Act of 1945. Power will be sought by His Majesty's Government by Order in Council to increase the numbers authorised from 50 to 100.

As soon as the elections to the Constituent Assembly are completed, the Governor will nominate a Legislative Council of 100. It will be drawn from among those elected to the Constituent Assembly with the inclusion of a small number of persons to represent the non-indigenous minorities.

The powers of the Legislative Council will be identical with those possessed by the recently dissolved Legislative Council of 50.

4. Interim Government.

The Executive Council of the Governor will constitute the Interim Government of Burma.

While it is not possible to alter the legal powers of the Executive Council, or of the Governor, which must continue within the framework set out in paragraph 2 above, the Interim Government will be conducted generally in the same manner as the Interim Government of India at the present time, and in particular;

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(a) The Executive Council will be treated with the same close consultation and consideration as a Dominion Goverment, and will have the greatest possible freedom in the exercise of the day-to-day administration of the country.

The convention exercised during the currency of the Act of 1935 as to the Governor presiding at the meetings of the Council of Ministers shall be continued in relation to the Executive Council.

(b) His Majesty's Government agree in principle that the Government of Burma shall have finiancial autonomy (see Annex B);

(c) Matters concerning Defence and External Affairs will be brought before the Executive Council, which will be fully associated with the disposal of business in such matters.

(d) The Governor will depute to his Counsellor for Defence and External Affairs the day-to-day administration of those subjects.

Subject only to the limitations inherent in the legal position, the Executive Council will be at full liberty to raise, consider, discuss and decide on any matters arising in the field of policy and administration.

5. External Affairs.

There shall be appointed forthwith a High Commissioner for Burma to represent the

Burmese Government in London. His Majesty's Government will request the Governments of the countries with which Burma wishes to exchange diplomatic representatives to agree to such an exchange.

6. Membership of International Organisations.

His Majesty's Government will lend their full support to any application by Burma for membership of the United Nations Organisation as soon as Burma's constitutional position makes it possible for such an application to be entertained. In the meantime His Majesty's Government will explore with the Secretary-General, how far it is possible for Burma to be represented at any meetings of, or under the auspices of, the United Nations Organisation.

They will also approach any other international bodies which the Government of Burma may desire, with a view to ascertaining whether Burma can be associated with the work of such bodies as a member nation or otherwise.

7. Defence.

(a) In accordance with settled practice all the British forces stationed in Burma will remain under the ultimate control of His Majesty's Government.

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(b) All Burmese forces will forthwith come under the control of the Government of Burma.

(c) His Majesty's Government have agreed in principle that the G. O. C. in Burma shall become subordinate to the Governor and Government of Burma at the earliest practicable moment, but for the present, until the liquidation of inter-allied arrangements of Command which cover many countries, the G. O. C. in Burma will remain under S. E. A. L. F. During this period there will of-course be close collaboration between the Governor, the Government of Burma, and the authorities concerned.

Appropriate arrangements on similar lines will apply in respect of the Naval and Air services.

(d) The question of assistance in building up the Defence Forces of Burma will be a matter for discussion between the two Governments. His Majesty's Government wish to do their utmost to help the Government of Burma in this matter, but must have regard to their already heavy commitments in other parts of the world.

(e) The question of the retention of use of any British forces in Burma after the coming into operation of the new constitution will be a matter for agreement between His Majesty's Government and the Government of Burma,

8. Frontier Areas.

It is the agreed objective of both His Majesty's Government and the Burmese Delegates to achieve the early unification of the Frontier Areas and ministerial Burma with the free consent of the inhabitants of those areas. In the meantime, it is agreed that the people of the Frontier Areas should, in respect of subjects of common interest, be closely associated with the Government of Burma in a manner acceptable to both parties. For these purposes it has been agreed:

(a) There shall be free intercourse between the peoples of the Frontier Areas and the people of ministerial Burma without hindrance.

(b) The leaders and representatives of the peoples of the Frontier Areas shall be asked, either at the Panglong Conference to be held at the beginning of the next month or at a special Conference to be convened for the purpose, to express their views upon the form of association with the Government of Burma which they consider acceptable during the transition period: whether-

I. by the appointment of a small group of Frontier representatives to advise the Governor on Frontier affairs and to have close liaison with the Executive Council: or

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

II. by the appointment of one Frontier Area representative as Executive Councillor in charge of Frontier Affairs; or

III. by some other method.

(c) After the Panglong meeting, or the special conference, His Majesty's Government and the Government of Burma will agree upon the best method of advancing their common aims in accordance with the expressed views of the peoples of the Frontier Areas.

(d) A Committee of Enquiry shall be set up forthwith as to the best method of associating the Frontier peoples with the working out of the new constitution for Burma. Such Committee will consist of equal number of persons from ministerial Burma, nominated by the Executive Council, and of persons from the Frontier Areas, nominated by the Governor after consultation with the leaders of those areas, with a neutral chairman from outside Burma selected by agreement. Such committee shall be asked to report to the Government of Burma and His Majesty's Government before the summoning of the Constituent Assembly.

9. Finance.

A number of financial questions have been considered and an agreement has been arrived

at as to how these matters should be dealt with, which is set out in Annex B attached hereto.

10. Other matters.

A number of other questions will arise for settlement between His Majesty's Government and the Goverument of Burma connected with the change in the status of Burma. These will be taken up as they arise and will be dealt with in the same friendly cooperative spirit that has marked the present discussions.

Both His Majesty's Government and the Delegates of the Burma Executive Council are convinced that by a continuation of the present method of consultation and co-operation smooth and rapid progress can be made towards their common objective of a free and independent Burma, whether within or without the British Cammonwealth of Nations, and they have, therefore, agreed to co-operate in the settlement of all future matters which shall arise between them through the transitional period until Burma's new Constitution comes into operation.

(sd) C. R. ATTLEE. (sd.) AUNG SAN.

10, Downing Street, S. W. I,
27th January 1947.

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Note: The Hon. Thakhin Ba Sein and the Hon. U Saw are unable to associate themselves with these conclusions.

ANNEX (A)

A Burma National is defined for the purpose of eligibility to vote and to stand as a candidate at the forthcoming elections as a British subject or the subject of an Indian State who was born in Burma and resided there for a total period of not less than eight years in the ten years immediately preceding either 1st January, 1942, or 1st January, 1947.

(Intled) C. R. A. (Intled) A. C.

ANNEX (B)
FINANCE.

1. His Majesty's Government have agreed in principle that Burma should have financial autonomy.

2. His Majesty's Government have undertaken to do all they can to secure her effective membership, as soon as she is in a position to make the application and should she so desire, of the International Monetary Fund and the International Bank.

3. Burma has received as an interest-free loan approximately £ 8 million (net) for the Burma financial year October 1945 to September 1946 and it has already been agreed that, for the financial year October 1946 to September 1947, she should receive a further £ 7.5 million (net). His Majesty's Government have now agreed that they will make a further contribution towards this year's deficit on the Ordinary Budget, taking account of any contribution for the Frontier Areas.

4. As regards the Projects Budget (which deals mainly with the governmental activities) His Majesty's Government will examine the possibility of a credit with a definite ceiling, without United Kingdom control, but with the fullest exchange of information.

5. His Majesty's Government are prepared to agree in principle to the possibility of converting a part of any interest-free loan into an outright grant in the light of the result of the further joint study of the facts of the financial situation (see next paragraph).

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

6. It is agreed that there should be a further joint study in Burma of the facts of the financial situation, without commitment on either side. Should further financial assistance be needed from His Majesty's Government beyond that agreed in paragraphs 3 and 4 of this Annex, this assistance, if given, will be subject to such conditions as may be agreed upon.

(Intld) C. R. A. (Intld) A. S.

× × ×

အောင်ဆန်း–အက်တလီစာချုပ်

(မြန်မာပြန်ချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်)

ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ဘုရင်ခံမင်းကြီး၏ အမှုဆောင်ကောင်စီမှ ကိုယ်စားလှယ်တော်တို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရာမှ ရောက်ရှိခဲ့သော အဆုံးသတ်ချက်များ။

ကိုယ်စားလှယ်တော်များအား အရေးဆိုသော ဂရိတ်ဗြိတိန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်တို့၏ အနာဂတ်ဆက်ဆံရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော ကိစ္စအဝဝတို့ကို ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတော် အမှုဆောင် ကောင်စီ၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပြီးလျှင် "ဓနသဟာယအဖွဲ့ဝင်" အတွင်း၌ဖြစ်စေ၊ အပြင်မှဖြစ်စေ အမြန်ဆုံးလွတ်လပ်မှု ရနိုင်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံသားများသည် မိမိတို့လွတ်လပ်ရေးကို ဆွတ်ခူးနိုင်စေမည်ဖြစ်သော နည်းလမ်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါသဘောတူ အဆုံးသတ်ချက်များကို ရောက်ရှိကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၁။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်

မြန်မာနိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံသားတို့သည် မိမိတို့၏နိုင်ငံ အနာဂတ် အုပ်ချုပ်ရေးကို ဆောလျင်နိုင်သမျှ ဆောလျင်နိုင်စွာ ဆုံးဖြတ်စေမည့် သဘောဖြင့် ၁၉၃၅-ခုနှစ် အက်ဥပဒေအရ ဥပဒေပြုအဖွဲ့အစား တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို ရွေးကောက် တင်မြှောက်စေရမည်။ ဤကိစ္စအတွက် ၁၉၃၅-ခု အက်ဥပဒေရွေးကောက်နည်းစနစ်ကို အသုံးပြုလိမ့်မည်။

၁၉၃၅-ခု အက်ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းထားသည့် ဒေသန္တရနှင့် မဆိုင်သော ကရင်၊ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာကပြား မဲဆန္ဒနယ်များအတွက် ရွေးကောက်ပွဲများကို ဧပြီလတွင် ကျင်းပလိမ့်မည်။ မဲဆန္ဒနယ်တခုအတွက် အမတ်နှစ်ယောက် တင်မြှောက်ရမည်။ (နောက်ဆက်တွဲ 'က'တွင် ဖော်ပြသည့်) အထက်ဖော်ပြသည့်ဒွိ အပါအဝင်မှ အခြားဖြစ်သော မြန်မာတိုင်းရင်းသားများကို ဒေသန္တရနှင့် မဆိုင်သော အထွေထွေမဲဆန္ဒနယ်စာရင်းတွင် မှတ်ပုံတင်ရမည်။

၂။ ခေတ်ပြောင်းချိန် အစိုးရ အမျိုးအစား

ခေတ်ပြောင်းချိန်ကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရသည် ယခုအတိုင်းကဲ့သို့ပင် ၁၉၃၅-ခုနှစ် အက်ဥပဒေအပိုဒ် ၁၃၉ အရ အပ်နှင်းထားသည့် အထူးအာဏာများနှင့် ၁၉၄၅-ခုနှစ် ယာယီစီမံချက် အက်ဥပဒေနှင့်တကွ ယင်းဥပဒေအရ ကောင်စီတွင် ထုတ်ပြန်လိုက်သော အမိန့်ဟူသမျှအတိုင်း ဆောင်ရွက်သွားလိမ့်မည်။

အစိုးရတဦးတဖက်၏ သဘောတွင် အထူးဆောင်ရွက်ရန်လိုသည်ဟု ထင်မြင်သော ထူးခြားသည့် အကြောင်းအချက်များပေါ်ပေါက်လျှင်၊ ထိုအကြောင်းအချက်များကို သိုက်သျှောရန် ပြောင်းလဲနိုင်ချက် ရှိလျှင်-မည်သို့သော ပြောင်းလဲနိုင်ချက် ပြုလုပ်နိုင်သည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက စဉ်းစားလိမ့်မည်။

၃။ ကြားဖြတ်ဥပဒေပြုအဖွဲ့

ကြားဖြတ်ကာလအတွင်း ၁၉၄၅-ခုနှစ် အက်ဥပဒေက ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်းဖြစ်သော ဥပဒေပြုကောင်စီဘာခုရှိပါမည်။ အခွင့်ပြုထားသော ဦးရေကို ၅၀-မှ ၁၀၀-သို့ တိုးမြှင့်ရန်အာဏာကို ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရသည် ကောင်စီတွင်ထုတ်ပြန်သော အမိန့်ဖြင့် ဖေ့ရှာလိမ့်မည်။

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အတွက် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းများ ပြီးဆုံးသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဘုရင်ခံမင်းကြီးသည် ဦးရေ ၁၀၀ ပါဝင်သော ဥပဒေပြုကောင်စီတခုကို အမည်တပ် ခန့်အပ်လိမ့်မည်။ ထိုကောင်စီအဖွဲ့တွင် တိုင်းရင်းသားမဟုတ်သော လူနည်းစုများ၏ ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ရန် လူဦးရေ အနည်းငယ်ကို ပါဝင်စေလျက် ကိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်သို့ ရွေးကောက်တင်မြှောက်လိုက်သော သူများထဲမှ ရွေးချယ်လိမ့်မည်။

ဥပဒေပြုကောင်စီ၏ အာဏာများမှာ မကြာသေးမီက ဖျက်သိမ်းလိုက်သော ဦးရေ ၅၀-ပါဝင်သည့် ဥပဒေပြုကောင်စီရရှိထားသော အာဏာများနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄။ ကြားဖြတ်အစိုးရ

ဘုရင်ခံမင်းကြီး၏ အမှုဆောင်ကောင်စီသည် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ကြားဖြတ်အစိုးရဖြစ်လိမ့်မည်၊ အထက်ပါ အပိုဒ်-၂ တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အဖြူစာတမ်း အကန့်အသတ်ဖြင့် ဆက်လက် တည်ရှိမည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြင့်သော အမှုဆောင်ကောင်စီ၊ သို့မဟုတ် ဘုရင်ခံမင်းကြီး၏ အာဏာများကို ပြောင်းလဲစေရန် မဖြစ်နိုင်ခြင်းသော်လည်း ကြားဖြတ်အစိုးရသည် ယခုအခါ ဆိုနိုင်ယ ကြားဖြတ်အစိုးရနည်းတူ ယေဘုယျအားဖြင့် ဆောင်ရွက်သွားလိမ့်မည်ဖြစ်ပြင် အထူးသဖြင့်....

(က) အမှုဆောင်ကောင်စီကို ဒိုမီနီယန် အစိုးရများအား ရင်းနှီးစွာ တိုင်ပင်နိုးခန့်ာ အင်္ဂလန်ဂရုပြုဘိသကဲ့သို့ ပြုမူလိမ့်မည့် အပြင် အမှုဆောင်ကောင်စီသည် နိုင်ငံအုပ်ချုပ်ရေး ဆောင်ရွက်မြဲ တာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အကြီးနိုင်ဆုံးသော လွတ်လပ်ခွင့်ကို ရရှိလိမ့်မည်။

ဝန်ကြီးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးပွဲများတွင် ဘုရင်ခံမင်းကြီးက ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၁၉၃၅-ခုနှစ် အက်ဥပဒေ တည်ဆဲသဘောအတွင်းအသုံးပြုသော ဓလေ့ထုံးစံကို အမှုဆောင် ကောင်စီနှင့် သက်ဆိုင်ရာတွင်ပင် ဆက်လက်ကျင့်သုံးလိမ့်မည်။

(ခ) မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရသည် ကိုယ်ပိုင် ဘဏ္ဍာရေး အုပ်ချုပ်မှု (နောက်ဆက်တွဲ "ခ"ကို ကြည့်ပါ) ရရှိစေမည်ဟု မူအားဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက သဘောတူညီသည်။

(ဂ) ကာကွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများကို အမှုဆောင် ကောင်စီတွင် တင်သွင်းလိမ့်မည်။ အမှုဆောင် ကောင်စီသည် ဤအရေးကိစ္စများကို စီမံခန့်ခွဲရာတွင် အပြည့်အစုံ တွဲဖက် ဆောင်ရွက်လိမ့်မည်။

(ဃ) ထိုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်မြဲတာဝန်ကို ဘုရင်ခံမင်းကြီးက ကာကွယ်ရေး၊ နိုင်ငံခြားရေး အတိုင်ပင်ခံ ဝန်ကြီးအား တာဝန် လွှဲအပ် လိမ့်မည်။

...အနေတွင် သက်ရောက်သော ကန့်သတ်ချက် များမှအပ အမှုဆောင် ကောင်စီအဖွဲ့သည် စီမံကိန်းနှင့် အုပ်ချုပ်မှု နယ်ပယ်တွင် ပေါ်ပေါက်သော ကိစ္စဟူသမျှကို အရေးဆိုရန်နှင့် စဉ်းစားရန်၎င်း၊ ဆွေးနွေးရန်၎င်း၊ ဆုံးဖြတ်ရန်၎င်း လုံးဝလွတ်လပ် ခွင့် ရှိလိမ့်မည်။

၅။ နိုင်ငံခြားရေးကိစ္စများ

လန်ဒန်မြို့တော်တွင် မြန်မာအစိုးရကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဆောင် ရွက်ရန် မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွက် မဟာမင်းကြီးတပါး ခန့်ထားစေ လိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်က တိုင်းခရုပြည်မှ စေ့စပ်ပြောဆိုသူ ကိုယ်စားလှယ်လဲလှယ်လိုသော နိုင်ငံများ၏ အစိုးရများအား ထိုကဲ့ သို့ လဲလှယ်ခြင်းကို သဘောတူရန် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက တောင်း ဆိုလိမ့်မည်။

၆။ ပြည်ထောင် အချင်းချင်း အဖွဲ့အစည်း များ၏ အဖွဲ့ဝင် အဖြစ်

ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်တဦးအဖြစ်ဖြင့် ပါဝင်ရန် မြန်မာ နိုင်ငံ၏ လျှောက်ထားချက်ကို မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ တိုင်းပြုပြည်ပြု ရေး အခြေအနေသည် ထိုလျှောက်ချက်မျိုးကို လက်ခံနိုင်လောက် အောင် ဖြစ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဘုရင်းမင်းမြတ် အစိုးရက လုံးဝ ထောက်ခံချက်ပေးလိမ့်မည်။ ဤအတောအတွင်း၌ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ကြီးက ကြီးမှူးသော အစည်းအဝေးများတွင် မြန်မာ နိုင်ငံ တော်က မည်မျှလောက် ပါဝင်ဆောင်ရွက် နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့် စုံစမ်း ညှိနှိုင်းလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာနိုင်ငံတော်က ချဉ်းကပ် ဆက်သွယ်လျက် ဦးဆောင်သော အခြား အခြားသော ပြည်ထောင်အချင်းချင်း အဖွဲ့အစည်းများသို့လည်း ထိုအဖွဲ့များ၏အလုပ်တွင် အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံ အဖြစ်ဖြင့်သို့မဟုတ် အခြားနည်းဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတော် အပါအဝင်ဆောင်ရွက်နိုင် ခွင့်ကို ထောက်လှမ်းစစ်ဆေးသော သဘောနှင့် ချဉ်းကပ်ဆက်သွယ်လိမ့်မည်။

၇။ ကာကွယ်ရေး

(က) တည်မြဲလျက်ရှိသော လုပ်ဦးလုပ်စဉ်အတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ချထားသော ဗြိတိသျှစစ်သည်တော်များ အားလုံးသည် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရ၏ အဆုံးစွန်သော အုပ်ချုပ်မှု လက်အောက်တွင် နေလိမ့်မည်။

(ခ) မြန်မာစစ်သည်တော် အားလုံးတို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်မှုလက်အောက်သို့ ချက်ခြင်းရောက်ရှိစေလိမ့်မည်။

(ဂ) မြန်မာနိုင်ငံတော် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် စောနိုင်သမျှစောစော ဖြစ်နိုင်သောအချိန်၌ ဘုရင်ခံမင်းကြီးနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ လက်အောက်ခံ ဖြစ်စေရမည်ဆိုသည်ကို မှူအားဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက သဘောတူညီကြောင်း။ သို့ရာတွင် ယခုအခိုက်အတန့်မှာ နိုင်ငံခပါင်းများစွာတွင် ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသော မဟာမိတ်အချင်းချင်း စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်မှုအစီအစဉ်များကို မရုပ်သိမ်းပေးသမျှ/ မြန်မာနိုင်ငံတော်စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အရှေ့အာရှတိုက် တောင်ပိုင်းကုန်းတပ်များ၏ လက်အောက်ခံ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ဤကာလအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့် ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်တို့သည် ဓမ္မတာအတိုင်းပင် ရင်းနှီးစွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြလိမ့်မည်။

ရေတပ်၊ လေတပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း အလားတူ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အစီအစဉ်များကို သတ်မှတ်ထားလိမ့်မည်။

(ဃ) မြန်မာနိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးတပ်များ ဖွဲ့စည်းခြင်းတွင် ကူညီထောက်ပံ့ရန် ပြဿနာသည် နှစ်ဦးသောအစိုးရတို့ဆွေးနွေးရန် ကိစ္စဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက ဤကိစ္စတွင် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရအား အစွမ်းကုန်ကူညီရန် ဆန္ဒရှိသော်လည်း ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားရပ်ကွက်ဒေသများဘက်၌ ယူပြီးသော ကြီးလေးသည့် တာဝန်များကိုလည်း ဂရုထားရပေဦးမည်။

(င) အုပ်ချုပ်ရေးသစ် ဖြစ်တွန်း သက်ရောက်လာသည့်နောက် မြန်မာနိုင်ငံတော်ရှိ ဗြိတိသျှတပ်များကို ဆက်လက်ထားရှိရန်၊ သို့မဟုတ် အသုံးပြုရန် ပြဿနာမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရတို့ သဘောတူရန် ကိစ္စဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

၈။ နယ်ခြားဒေသများ

နယ်ခြားဒေသများနှင့် ဝန်ကြီးများအုပ်ချုပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို ထိုဒေသများတွင် နေထိုင်သောသူများ၏ လွတ်လပ်သော သဘောတူချက်နှင့် အချိန်မနှောင်း ပေါင်းစည်းခြင်း အောင်မြင်ရန်မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရနှင့် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်တော်များ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်၏ သဘောတူပြီးသော ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်သည်။ ဤအတောအတွင်း နယ်ခြားရှိသူများသည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အသိရှိသော ကိုစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လက်ခံနိုင်သော နည်းဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့် ရင်းနှီးစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာသည်။ ဤသည်တို့ကို မြော်ကိုး၍ သဘောတူညီကြသည်မှာ—

www.burmeseclassic.com

(က) နယ်ခြားဒေသလူများနှင့် ဝန်ကြီးများ အုပ်ချုပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်လူများသည် အတားအဆီးမရှိဘဲ လွတ်လပ်စွာ ကူးလူးဆက်ဆံခြင်း ရှိစေရမည်။

(ခ) ၁။ အခြားကိစ္စများပေါ်တွင် ဘုရင်ခံမင်းကြီးကို အကြံဉာဏ်ပေးရန်နှင့် အမှုဆောင်ကောင်စီနှင့် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံရန် နယ်ခြားဒေသ ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်သော အဖွဲ့ဝင်တခု ခန့်ထားခြင်းဖြင့်၎င်း၊ သို့မဟုတ်—

၂။ နယ်ခြားကိစ္စများကိုအုပ်ချုပ်သော အမှုဆောင်ဝန်ကြီး အဖြစ်ဖြင့် နယ်ခြားဒေသ ကိုယ်စားလှယ်တဦးခန့်ထားခြင်းဖြင့်၎င်း၊ သို့မဟုတ်—

၃။ အခြားနည်းဖြင့်၎င်း။

(ဂ) ပင်လုံအစည်းအဝေး၊ သို့မဟုတ် အထူးကွန်ဖရင့် အစည်းအဝေး ပြီးဆုံးသည့်အခါတွင် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရတို့သည် နယ်ခြားလူများ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသော ထင်မြင်ချက်များနှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ အများသဘောတူ လိုလားချက်များကို ဖြည့်စွမ်းရန် အကောင်းဆုံးသော နည်းစနစ်ကို သဘောတူညီချက် ရယူလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း။

(ဃ) မြန်မာနိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေသစ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရာ၌ နယ်ခြားသားများ ပေါင်းစည်းဆက်ဆံနိုင်ရန် အကောင်းဆုံးသောနည်းစနစ်ရှာဖွေရန်အတွက် စုံစမ်းရေး ကော်မီတီတခုကို ချက်ခြင်း တည်ထောင်ရန်၊ ဝန်ကြီးများ အုပ်ချုပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော် ရပ်ကွက်ဒေသမှ အမှုဆောင်ကောင်စီအဖွဲ့က ခန့်ထားသော အဖွဲ့ဝင်များနှင့် နယ်ခြားဒေသခေါင်းဆောင်များနှင့် တိုင်ပင်နှီးနှောလျက် ဘုရင်ခံမင်းကြီးက ခန့်ထားသော အဖွဲ့ဝင်များ ထိုကော်မီတီတွင် ဦးရေအားဖြင့်အမျှ ပါဝင်လိမ့်မည်ဖြစ်ပြီး သဘောတူ ရွေးချယ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်အပြင်အပမှ ကြားနေ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးကို ဥက္ကဋ္ဌခန့်ထားမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ဤကော်မီတီက တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော် အစည်းအဝေးမစမီ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရအား အစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရန် တောင်းဆိုမည်။

၉။ ဘဏ္ဍာရေး

ဘဏ္ဍာရေးပြဿနာများ အတော်အတန် စဉ်းစားခဲ့ပြီး၍ ဤကိစ္စများကို မည်သို့ စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန်သဘောတူညီချက်တခု ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သဘောတူညီချက်ကို ပူးတွဲပါ နောက်ဆက်တွဲ (ခ) တွင် ဖော်ပြထားသည်။

၁၀။ အခြားကိစ္စများ

မြန်မာနိုင်ငံတော် အဆင့်အတန်းပြောင်းလဲခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရတို့ သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ရန် အခြားပြဿနာများပေါ်ပေါက်လိမ့်မည်။ ဤပြဿနာများကို ပေါ်ပေါက်လာသည့်အလျောက် လက်ခံ၍ ယခုဆွေးနွေးပွဲများတွင် ထင်ရှားခဲ့သော မိတ်ဆွေရင်းချာ သမဂ္ဂါယမ နှလုံးသားဖြင့် ဆောင်ရွက်လိမ့်မည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ အမှုဆောင်ကောင်စီ ကိုယ်စားလှယ်များသည် တိုင်ပင်နှီးနှောခြင်းနှင့် ကူညီယိုင်းပင်းခြင်း၊ ယခုနည်းကို ဆက်လက်စေသောအားဖြင့် ဗြိတိသျှ "ကောမင်ဝဲလ်သ်" အတွင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ အပြင်အပမှဖြစ်စေ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော မြန်မာနိုင်ငံတော် ဘဝသို့ ရောက်စေလိုသော နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ရည်ရွယ်ချက်ကို ချောမောလျှင်မြန်စွာ တိုးတက်အောင် ပြုလုပ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု တထစ်ချယုံကြည်ကြသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်သစ် မရောက်မီ ခေတ်ပြောင်းခေတ်လွှဲ တလျှောက် ပေါ်ပေါက်လိမ့်မည်ဖြစ်သော အနာဂတ်ကိစ္စများကို သဘောတူ ဆိုက်ရောက်ရေးတွင် တဦးကိုတဦး ယိုင်းပင်းကူညီရန် သဘောတူကြလေသည်။

(ပုံ) စီ-အာရ် အက်တလီ　　　　(ပုံ) အောင်ဆန်း

၁၀၊ ဒေါင်းနင်းလမ်း၊
အက်စ်-ဒဗ္ဗလျူ-ဝမ်း။

ဇန်နဝါရီလ (၂၇) ရက်၊ ၁၉၄၇-ခု။

မှတ်ချက်။　။ဝန်ကြီး သခင်ဗစိန်နှင့် ဝန်ကြီး ဦးစောတို့သည် ဤဆုံးဖြတ်ချက်များတွင် ဖက်စပ်ရန် မတတ်နိုင်ပါ တော့ချေ။

နောက်ဆက်တွဲ (က)

လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲပေး ရွေးကောက်ခြင်း ခံနိုင်ခွင့် အလို့ငှာ မြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင် မွေးဖွား၍ ၁၉၄၂ ခု ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်၊ သို့မဟုတ် ၁၉၄၇ ခု ဇန်နဝါရီလတရက်၌ မရှေးမနှောင်း ဖြစ်သော ၁၀-နှစ် အတွင်းတွင် စုစုပေါင်း ၈-နှစ် ထက် မနည်း မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် နေထိုင်ခဲ့သော ဗြိတိသျှ လက်အောက်ခံ၊ သို့မဟုတ် အိန္ဒိယနယ် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံသားကို မြန်မာ အမျိုးသား....ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖော်ပြသည်။

(လက်မှတ်တို) စီ-အာရ်-အေ၊　　　　(လက်မှတ်တို) အေ-အက်စ်

နောက်ဆက်တွဲ (ခ)
ဘဏ္ဍာရေး

၁။ မြန်မာနိုင်ငံတော်သည် ကိုယ်ပိုင်ဘဏ္ဍာရေး အုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိသင့်သည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက သဘောတူပြီးဖြစ်သည်။

၂။ နိုင်ငံချင်းချင်း ငွေကြေးရန်ပုံငွေနှင့် နိုင်ငံ အချင်းချင်း အသင်းတွင် ပါဝင်လိုက လျှောက်ထားရန် အခြေအနေရှိသည်နှင့် အပြည့်အဝ လွတ်လပ်သော အဖွဲ့ဝင်တဦးအဖြစ်ကို ရစိမ့်သောငှာ ဘုရင်

မင်းမြတ် အစိုးရက စွမ်းအား ရှိသလောက် [illegible]
ယူပြီးဖြစ်သည်။

၃။ ၁၉၄၅ ခု အောက်တိုဘာလမှ ၁၉၄၆–ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအထိ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတော်က အတိုးလွတ် ရွှေဒင်္ဂါးပေါင် ၈–သန်း(အသားတင်)ခန့် ရရှိခဲ့ပြီး

ထို့ပြင် ၁၉၄၆-ခုနှစ် အောက်တိုဘာလမှ စ၍ ၁၉၄၇–ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအထိ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း နောက်ထပ် ၇.၅ သန်း(အသားတင်)ရရှိရန်အတွက် သဘောတူပြီးဖြစ်သည်။ နယ်ခြားဒေသများအတွက် ထောက်ပံ့ကြေးများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစား၍ ရိုးရိုးဘတ်ဂျက်တွင် ယခုနှစ်လျော့သော ငွေအတွက် ထပ်မံ ထောက်ပံ့မည်ဟု ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက သဘောတူပြီးဖြစ်သည်။

၄။ (အစိုးရတို့၏ ကုန်သန်းရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများနှင့် ယေဘုယျ အားဖြင့် သက်ဆိုင်သော)ပုံမှန်ဂျက် စီမံကိန်းဆိုင်ရာ ဘတ်ဂျက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဘိလပ်နိုင်ငံမှ အချုပ်အချယ် မရှိသော်လည်း အပြန်အလှန် အပြည့်အစုံ အကြောင်းကြားနည်းနှင့် သတ်မှတ်ထားသော ငွေချေးရေးကိစ္စ ပြုလုပ်နိုင်မည်၊ မလုပ်နိုင်မည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက စုံစမ်းစစ်ဆေးလိမ့်မည်။

၅။ ဘဏ္ဍာရေး အခြေအနေမှန်များကို ထပ်မံဘဲဖက် စစ်ဆေး၍ ရသော တွက်ကိန်းများကို သတိ မူပြီးလျှင် အတိုးလွတ်ချေးငှားထားသော ငွေတစိတ်တဒေသကို အပြီးအပြတ် ထောက်ပံ့ငွေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ နိုင်သည်ကို မူအားဖြင့် သဘောတူရန် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက အဆင်သင့်ရှိသည်။ (နောက်အပိုဒ်ကြည့်ပါ။)

၆။ တဦးပေါ်တဦး တာဝန်မထားဘဲ ဘဏ္ဍာရေး အခြေအနေမှန်ကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထပ်မံတွဲဖက်စစ်ဆေး အဘောတူညီကြောင်း ဤနောက်ဆက်တွဲ၏ အပိုဒ် ၃-နှင့် အပိုဒ် ၄-တို့တွင် ဖော်ပြထားသော သဘောတူညီချက်တက်ပို၍ ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရထံမှ ထပ်မံအကူအညီ အလိုရှိသဖြင့် ထိုသို့သောအကူအညီပေးခဲ့လျှင် ထိုအကူအညီသည် သဘောတူညီသော စည်းကမ်းချက်များအတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

(လက်မှတ်တို) စီ-အာရ်-အေ (လက်မှတ်တို) အေ-အက်စ်

× × ×

နှစ်ပေါင်း ၁၀၀-ကျော်မျှ ကျွန်ဖြစ်ခဲ့ရသော မြန်မာပြည်အား လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ ပို့ဆောင်ပေးမည့် "အောင်ဆန်း-အက်တလီ" စာချုပ်ကို အောင်မြင်စွာ ချုပ်ဆိုကြပြီးသည့်နောက် အောင်ဆန်းသည် ၁၉၄၇-ခု ဇန်နဝါရီလ(၂၉)ရက်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့၌ နာမည်ကြီး "ဒေါ်ချက်စတာ" ဟော်တယ်၌ ပါလီမန်အမတ်များ, သတင်းအဖွဲ့ဝင်များ စသည့် လူကြီး လူကောင်းများကို ဖိတ်လျက် ညစာစားပွဲ တခု ကျင်းပသည်။ ထိုညစာခံပွဲတွင် သူတွေ့မြင်ခဲ့ရသော အောင်ဆန်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာရေးဆရာမောရစ်ကောလစ်(Maurice Collis)၏ ရေးသားချက်သည် စိတ်ဝင်စားဘွယ်ကောင်းသဖြင့် ထိုရေးသားချက်ကို အောက်တွင်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(It was interesting to observe how this young man, who had never been to England before and whose experience hardly extended beyond the usages of Burmese Society, much less cosmopolitan than now, received his guests, as they were announced, with pleasant assurance. The night was very cold; the fountain outside the Dorchester was frozen; the central heating had broken down; the electric fires scattered about the big reception room hardly took the chill off the air; yet the party went well. Aung San, a neat little figure in his Major-General's uniform, was eyed with some curiosity by the foreign diplomats, who found it an experience to meet an Asiatic who had wrested his country two days before from the grip of an old colonial power. They called him Your Excellency. It was noteworthy how he outshone the other Burmese present. His habitual reserve had thawed; he was genial and gay. It was as if he were conscious for the first time that he was not only a national hero but an international celebrity. Tin Tut, who was inclined to shepherd him, now showed him off with respectful pride.)

…မှာ အကြမ်းအားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

"ဤလူငယ်သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ယခင်က ရောက်ဘူးသူ မဟုတ်ချေ။ ယခုလောက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်မရှိသေးသော မြန်မာ့ကိစ္စ၊ မြန်မာ့အနေ အလာ၊ မြန်မာ့အတွေ့အကြုံတို့နှင့်သာ ဆက်ဆံခဲ့ဘူးသူ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော လူငယ်သည် ဤညစာစားပွဲ၌ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ မျက်နှာဖုံးဖြစ်သော ဧည့်သည်တို့ကို ဧည့်ခံရာတွင် သူ့အမူအရာသည် ချစ်ဖွယ်လည်းကောင်း၍ ရဲရင့်တည်ငြိမ်ခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံလှပေသည်။ ထိုအချင်းအရာကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ တအံ့တဩ တွေး၍ ကြည့်နေမိပါသည်။

"ထိုညတွင် ရာသီဥတုသည် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းအေးလှပါသည်။ ဒေါ်ချက်စတာဟော်တယ်၏ ပြင်ပတွင်ရှိ ရေပန်းစင်၌ ရေခဲပျော်နေသည်။ ဟော်တယ်အတွင်းတွင် အပူဓာတ်ပေးစက်သည် ပျက်နေသည်။ ကျယ်ဝန်းသော ဧည့်ခန်းဆောင်၌ ကျိုးတိုးကြဲတဲ ဖွင့်ထားသည့် လျှပ်စစ်မီးလင်းဖိုတို့သည် ထူးကဲသော အအေးဓာတ်ကို မတွန်းလှန်နိုင်ကြချေ။ သို့ပါသော်လည်း ထိုလူငယ် ကြီးမှူးကျင်းပသော ဧည့်ခံပွဲသည် စည်ကားသိုက်မြိုက်၍ အောင်မြင်လေသည်။

"အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်ချုပ်ယူနီဖောင်း ဝတ်ထားသည်။ အရပ်အမောင်း မထွားကျိုင်းသော်လည်း သပ်သပ်ယပ်ယပ်ဖြင့် ကြည့်ကောင်းသည်။ အောင်ဆန်းကို ကြည့်ရှုအကဲခပ်နေကြသော နိုင်ငံခြား သံတမန် ဧည့်သည်တို့၏စိတ်တွင် တအံ့တဩ ဖြစ်ကြမည်မှာ မုချဖြစ်သည်။ ဤလူငယ်သည် အာရှတိုက်သား လူငယ်ဖြစ်သည်။ ဤ ရက်တွင် ဤအာရှတိုက်သား လူငယ်သည် သူ၏နိုင်ငံကို ဥရောပ နယ်ချဲ့ဟောင်းကြီး၏လက်ချုပ်အကျွန်းမှ လွတ်မြောက်အောင်

www.burmeseclassic.com

လွန်ခဲ့သောနှစ်ရက်က အငြိမ်းစားပိုင်တွက်လွှတ်တော်အမ ရှိပါသည် ဤသို့လျှင် တအံ့တသြ ရင်သပ်ရှုမောဖြစ်ကြမည်မှာ မုချပင်။

(မှတ်ချက်။ ။မြန်မာပြည်သည် ဥပဒေသဘောအရ ၁၉၄၈-ခု ဇန်နဝါရီလ ၄-ရက်နေ့တွင် လွတ်လပ်ရေးရသော်လည်း ပရမတ်သဘောအရ အောင်ဆန်း-အက်တလီစာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး သည့် ၁၉၄၇-ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၇-ရက်နေ့တွင် လွတ်လပ်ရေး ရသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မောရစ်ကောလင်က "လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်က"ဟုရေးဟန်တူသည်။"ဤသူငယ်"ဟု ရေးခြင်းမှာ အောင်ဆန်းသည် ထိုအချိန်က အသက် ၃၂-နှစ်မျှသာရှိသေး၍ ၁၁ဆရာပစ်ချိန်နှင့်တိုင်းတာလျှင် လူငယ်မျှသာဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူသည်။ စာရေးသူ)

"ကြွရောက်လာကြသော ဧည့်သည်တို့သည် ထိုလူငယ်ကို နှုတ်ခွန်းဆက်ကြသောအခါ အနောက်တိုင်း ထုံးစံအတိုင်း ရိုသေခန့်ညားသော အခေါ်အဝေါ်စကားကိုသုံး၍ နှုတ်ခွန်း ဆက်ကြသည်။ ယုံညီခံပွဲတွင် ထိုလူငယ်သည် အခြားသော မြန်မာတို့အား ဖုံးလွှမ်းသွားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ သူသည် ခေါ်တိုင်းကဲ့သို့ စကားမနည်းတော့ဘဲ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ရှင်ရှင်ပျပျရှိသည်။ သူသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အာဇာနည် ဖြစ်ရုံမက ကမ္ဘာသိ ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးလည်း ဖြစ်နေပြီဟု ပထမဆုံးအကြိမ် သဘောပေါက်ဟန်တူသည်၊ သူ့ကို ထိန်းပေးချင်သလိုလို၊ မတ်ပေးချင်သလိုလိုပြုခဲ့သော တင်ယွတ်သည် သူ့ကိုလေးစား၍ သူ့အတွက်ဂုဏ်ယူ၍ သူ့ကိုပွဲဆုတ်လေသည်။"

မြန်မာကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဦးစောနှင့် သခင်ဗစိန်တို့သည် အောင်ဆန်း-အက်တလီ စာချုပ်ဖြင့် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး အနည်းငယ်ဆိုကာ လက်မှတ်မထိုးကြချေ၊ အမှန်မှာ သူတို့သည် မင်းသားကြီးမလုပ်ရ၍ ပတ်မကြီးထိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

× × ×

အောင်ဆန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗြိတိသျှ ဝန်ကြီးချုပ် ဟောင်း အက်တလီက (As it happened) "ဖြစ်ခဲ့သမျှ"ဟူသော စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်းရေးခဲ့သည်။

'(In my view, Aung San was a statesman of considerable capacity and wisdom, as was shown by his proposal for dealing with the minority communities on generous lines.

"ကျွန်ုပ်၏ အမြင်အရ အောင်ဆန်းသည် ဉာဏ်ပညာ အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံရုံမက စွမ်းဆောင်နိုင်သော နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်တယောက်ဖြစ်သည်။ လူနည်းစုများနှင့်ပတ်သက်၍ သူ၏ ရက်ရောသော အဆိုပြုချက်များက ထို အချက် မှန် ကြောင်း သက်သေသည်။"

အက်တလီသည် အောင်ဆန်း၏ရက်ရောပုံ၊ သဘောထားကြီးပုံကို ကိုယ်တိုင်သိသူဖြစ်သည်။ အောင်ဆန်းက သူ၏နိုင်ငံရေး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆာပေါ်ထွန်းအား အင်္ဂလန်ပြည်အတွက် မြန်မာပြည်ဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးခန့်မည်ဟုပြောသဖြင့် အက်တလီက "ဖြစ်ပါမလား ဦးအောင်ဆန်း၊ ဆာပေါ်ထွန်းဟာ ခင်ဗျားကို ဆန့်ကျင်နေတဲ့လူဘဲ"ဟု ပြောကာ တားယူရသည်ဟု ဦးထွန်းတို့

www.burmeseclassic.com

ကပြောသည်ဟု ကာကွယ်ရေးအတွင်းဝန်ဟောင်း ဦးဘတင့်က ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်။

ဘိလပ်မှပြန်ရောက်သောအခါ အောင်ဆန်းသည် သတင်းစာ ကွန်ဖရင့်ပြုလုပ်ကာ အောင်ဆန်း-အက်တလီစာချုပ်ကို ရှင်းပြသည်။ စာချုပ်အရ ပြည်သူတရပ်လုံး အော့နှလုံးနာနေသော 'စက္ကူဖြူ စီမံကိန်း' ပျက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေး ကောက်ခွင့်နှင့် ကြားဖြတ်အစိုးရ အာဏာ ရခဲ့ကြောင်း များကို ရှင်းပြလေသည်။ ထို့ပြင် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ မပြီးဆုံးသေးကြောင်း၊ နယ်ချဲ့သမားများ မညစ်ပတ်နိုင်အောင် အမြဲသတိဝီရိယရှိနေရ မည် ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှင်းပြလေသည်။

ဒေါက်တာဘမော်၊ ဆာပေါ်ထွန်း၊ ဦးစော စသော နိုင်ငံရေး သမားဟောင်းကြီးများကလည်း သဘင်းစာကွန်ဖရင့် ပြုလုပ်ကာ "ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် တိုင်းပြည်ကိုရောင်းစားခဲ့ပြီ" ဟု ကြွေး ကြော်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့အကြောင်း သိနေကြပြီဖြစ်သော ပြည်သူလူထုက သူတို့ကြွေးကြော်ချက်ကိုလက်မခံဘဲ သူတို့အားသာ ပြက်ရယ်ပြုကြသည်။ သူတို့သည် ထိုအချိန်မှစ၍ နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံမှ ဆင်းသွားရလေတော့သည်။

× × ×

ဘိလပ်မှ ပြန်ရောက်ပြီးနောက် အောင်ဆန်းသည် တောင်တန်း ဒေသများကို ဖိ၍ စည်းရုံးသည်။ နယ်ချဲ့လက်ပါးစေများကလည်း အလျှော့မပေး၊ တောင်တန်းဒေသများကို ခွဲထုတ်ထားနိုင်ရန်အတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားကြသည်။ အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့် အတိုင်း တောင်တန်း ဒေသများကို ခွဲထုတ်ထားနိုင်လျှင် လွတ်လပ်ရေး မြန်မာပြည်အား ရင်းတို့မိတ်တိုင်းကျ ကြိုးကိုင်နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

နယ်ခြားဒေသအုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးဝန်ဒေဘီဗင်ဆင် (Stevenson) နှင့် နယ်ချဲ့ လက်ပါးစေများသည် အမျိုးမျိုး ခြေသိုးကြသည်။ "ဗမာတွေက ခင်ဗျားတို့ကို လိုက်လျှောလှည့်စား သား၊ ဒီလောက် လိုက်လျောတာဟာ အကြောင်းတခုခုရှိရမယ် ခင်ဗျားတို့ အရမ်းမလုပ်ကြနဲ့၊ စဉ်းစဉ်းစားစားလုပ်ကြ၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းကိုကြည့်ပါလား၊ ဂျပန်စိတ်မပျောက်သေးဘူး၊ ခင်ဗျား တို့ ဖက်ဆစ်လက်အောက်ရောက်သွားမယ်နော်" စသည်ဖြင့် ပြောဆို သတင်းလွှင့်ကြသည်။

သို့သော် အောင်ဆန်း၏ ရိုးသားမှုနှင့် စေတနာကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ကြသော တောင်တန်းသား ညီအကိုများသည် နားမသောင်တော့ပေ။ အောင်ဆန်း၏ အောက်ပါမိန့်ခွန်းကိုကြားနာကြပြီးလျှင် မြန်မာပြည်မနှင့် ပူးပေါင်းရန် တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်လိုက် ကြသည်။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင်လုံမိန့်ခွန်း

"ပင်လုံ အစည်းအဝေးသို့ အကြောင်း နှစ်မျိုးကြောင့်လာရ ကြောင်း။ ပဌမမှာ မြန်မာပြည်ရှိ လူမျိုးများ ညီညွတ်ရေးအတွက် ဖြစ်၍ အခြားအကြောင်းမှာ လန်ဒန်ဆွေးနွေးပွဲ၌ တောင်တန်းဒေသ နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်ကို ပြောဆိုရှင်း လင်းပြရန် ဖြစ်ကြောင်း။

"ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးအရ မြန်မာပြည်ရှိ လူမျိုးအားလုံးမှာ ညီညွတ် ရန် လိုကြောင်း၊ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေး မှာ ရပြီဟုဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ယခုကျန်ရှိနေသော ပြဿနာမှာ တောင် တန်းဒေသကိစ္စပင် ဖြစ်ကြောင်း။

"ဘိလပ်ဆွေးနွေးပွဲ၌ မြန်မာပြည်ကိုယ်စားလှယ်များက တောင် တန်းနယ် လွတ်လပ်ရေးကို တခါတည်းမပေးခဲ့လျှင် တကယ့်လွတ် လပ်ရေး မဖြစ်နိုင်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း။ တောင် တန်း နယ်ကို ဗြိတိသျှတို့ တိုက်ရိုက် အုပ်ချုပ်ခြင်းကို မြန်မာလူမျိုးတို့က မကြိုက် ကြောင်း။ တောင်တန်းနယ်ကို တောင်တန်း လူမျိုးများသာ အုပ် ချုပ်စိုးမိုးခြင်းကို မြန်မာများက ကြိုက်ကြောင်း။

"ဗြိတိသျှတို့က တောင်တန်းနယ် လူမျိုးများသည် အောက်ကျ နောက်ကျဖြစ်နေသေးသဖြင့် လွတ်လပ်ရေးနှင့်မတန်ဟု ထင်နေကြ

ကြောင်းကို မြန်မာများက သဘောမတူကြောင်း။ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးရသည်နှင့် တပြိုင်နက် တောင်တန်းနယ် လွတ်လပ်ရေး ရရမည်ဟု မြန်မာများက ယုံကြည်ကြောင်း။ မြန်မာ များသည် တောင်တန်းဒေသများအကြောင်း ပြောဆိုခြင်းမှာ အုပ် ချုပ်စိုးမိုးလို၍ မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် တောင်တန်းနယ်များသည် မြန် မာပြည်နှင့် တန်းတူအဆင့်အတန်း အခွင့်အရေးရစေလိုသောကြောင့် သာ ဖြစ်ကြောင်း။

"မြန်မာများသည် ဗြိတိသျှ၏ ကျွန်မဖြစ်လိုကြောင်း။ ထိုနည်း တူ တောင်တန်းလူမျိုးများသည်း ဗြိတိသျှကျွန်များအဖြစ်မရောက် စေလိုကြောင်း။ ထို့ပြင် တောင်တန်းလူမျိုးများသည် မြန်မာ့ကျွန် အဖြစ် မရောက်စေလိုကြောင်း။

"တောင်တန်းနယ် စီမံအုပ်ချုပ်ရေးမှာ ကောင်စီ၏ လက်ထဲ၌ ရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ထိုကောင်စီအဖွဲ့ထဲ၌ တောင်တန်းနယ်မှ ကိုယ်စားလှယ်တယောက် ရှိသိမ့်မည်ဖြစ်ရာ ၎င်း၏ လက်ထဲမှာသာ အုပ်ချုပ်ရေးရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း။

"ဗြိတိသျှတို့မှာ မြန်မာပြည်၌ ကြာရှည်စွာ အုပ်စိုးရန် အခွင့် အခါ မရှိတော့ကြောင်း။ စောစော၊ သို့မဟုတ် အနည်းငယ်ကြာ လျှင် မြန်မာပြည်ကို စွန့်လွှတ်ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကိုယ် ကျွန်ုပ်တို့ အားကိုး အားထားပြု လုပ်ရမည်ဖြစ် ကြောင်း။ ယခုနေရာ၌ ညီညွတ်ရေးမှာ လွန်စွာပင် လိုကြောင်း။

"လွတ်လပ်ရေး ရပြီးသော အခါမှပင် အဆင့်အတန်း မြင့်နိုင် ကြောင်း။ လွတ်လပ်ရေးမရလျှင် လက်ရှိအောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ် နေသော အဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်နိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း။

"လူဖြစ်ဖြစ်စေ၊ လူမဖြစ်စေ မည်သူ့ကိုမဆို မကြောက်မရွံ့နိုင် ပြောဆိုကြ တောင်းတန်း လူမျိုးများကို မေးခဲ့လျှင် တောင်တန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူမျိုးများက လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်ပါသ... ကြောင်း။ ချောက်လျှင်လည်း မကြာခင်ကြွေနှင့် ရှေးရိုးစွဲထည်း မပျက်ကြနှင့်၊ တောင်တန်း လူမျိုးများသည် မြန်မာပြည် ကဲ့သို့ တူညီသော အဆင့်အတန်းကို လိုချင် သည် မှ မြေပြင်ပြည် ကြောင်း၊ ဒါကို ယနေ့ပြောလိုက်ရင် နက်ဖြန် ... ရေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း။”

၁၉၄၇-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂-ရက်နေ့တွင် “ပင်လုံစာချုပ်” ကို အောက်ပါ ခေါင်းဆောင်ကြီးများလက်မှတ် ရေးထိုးကြသည်။

၁။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မြန်မာပြည်ခေါင်းဆောင်
၂။ စောခွန်ပန်းဆိုင် တောင်ပိုင်စော်ဘွား
၃။ စောရွှေသိုက် ညောင်ရွှေ စော်ဘွား
၄။ စောဟုန်ပ မြောက်ပိုင်း သိန္နီစော်ဘွား
၅။ စောနန်း လဲချားစော်ဘွား
၆။ စောထွန်းအေး သာခမန်း စော်ဘွား
၇။ ခွန်ပန်း၊ လူထုကိုယ်စားလှယ်၊ မြောက်ပိုင်းသိန္နီ
၈။ ဦးတင်အေး ။ တောင်ကြီး
၉။ ဦးကြာပု ။ သီပေါ
၁၀။ စောယဉ်ဖ ။ ၎င်း
၁၁။ ဆမားဒူးဝါးဆင်ဝါးနောင်၊ ကချင်ကိုယ်စားလှယ်၊ မြစ်ကြီးနား
၁၂။ ဇော်ချစ် ။
၁၃။ ခွန်ထီး၊ လူထုကိုယ်စားလှယ်၊ ပင်လုံ
၁၄။ ဦးထွန်းမြင့် ။ မောက်မယ်
၁၅။ ခွန်စော ။ ပင်းတယ

၁၆။ ဦးဖြိုး စော်ဘွား ကိုယ်စား၊ ကျိုက်မရော
၁၇။ ဒိန်ရာဇာ၊ ကချင်ကိုယ်စားလှယ်၊ မြစ်ကြီးနား
၁၈။ ဒူးဝါးဇော်လွန်း ။ ဗန်းမော်
၁၉။ လဘန်းဂရောင်း ။ ၎င်း
၂၀။ ဦးလှဘမောင်၊ ချင်းကိုယ်စားလှယ်၊ ဖလမ်း
၂၁။ ဦးသော်ဇာခုတ် ။ ဟားခါး
၂၂။ ဦးဝမ်းကိုဟော ။ ၎င်း
၂၃။ ဦးကျော်မန်း ။ ဟာကား

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂-ရက်ကို ‘ပြည်ထောင်စု’ နေ့အဖြစ် ကျင်းပလျက်ရှိသည်၊

+ +

တောင်တန်း ဒေသများကို အောင်မြင်စွာ စည်းရုံး ပြီး သည့်နောက် အောင်ဆန်းသည် အစိုးရအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် အနေဖြင့် နေ့စဉ်ဖြေမပေါ်နေသော ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်ကို ဖြေရှင်း ရသည်။ “ပြည်သဲအခြေး ပေါက်နှင့်ကျေး” ဟူသကဲ့သို့ အောင်ဆန်း ဖြေရှင်းရသော ပြဿနာများမှာ ရှုပ်ထွေးများပြားလှပေသည်။

လူထု ခေါင်းဆောင်ပီပီ အောင်ဆန်းသည် သူ့အိမ်ကို လူထုအတွက် အမြဲတံခါးဖွင့်ထားသည်။ မည်သူမဆို အချိန်မရွေး သူ့အိမ်သွား၍ သူတို့၏ ပြဿနာများကို တင်ပြနိုင်ကြသည်။ ၁၉၄၇-ခု ဧပြီလ ၂၉-ရက်နေ့တွင် “ကြေကွဲဝမ်းနည်းကြောင်း” အကြောင်းကို ကောက်ခံရင်း ကချင်ခေါင်းဆောင်၊ ဆမားဒူးဝါး ဆင်ဝါးနောင်က အောက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်းပြောကြားသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

" ဗိုလ်ချုပ်ကို လိုက်သွားလုပ်ကလဲ မကြီးကျေးဇူး နေနိုင်တဲ့ အချက်တခုပါ။ ဗိုလ်ချုပ် ဒီတခုသာရှိ တည်း သူများတွေက နန်းရင်းဝန်ကြီး ကနေ လုပ်တယ်ဆိုရင် အိမ်ဝင်းတံခါးပေါက်တွင် ပုလိပ်တွေ အစောင့်အရှောက်တွေ ထားရှိတယ်ဆိုတာသိရဘယ်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်ကတော့ ထားမျှ မထားချင်ဘူး။ ကုန်ကုန်ပြောရမယ်ဆိုရင် မည်သည့်ဆင်းရဲသားမဆို မိမိတို့၏ အရေးပြဿနာများကို ဗိုလ်ချုပ်ထံ အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်ပြောဆိုနိုင်ခွင့် ရှိတယ်။ သည်အချက်တွေကို ထောက်ချင့်အားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ဟာ တိုင်းပြည် ဆင်းရဲသားများကို မည်မျှ ကရုဏာရှိပြီး မည်သို့ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးတယ် ဆိုတာကို အလွယ်တကူ ကျနော်တို့ သိနိုင်ပါတယ်။"

ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ တောင်တွင်းကြီးမှ ဘုန်းတော်ကြီး တပါး ပြောဘူးသည်ကို သတိရမိပါသည်။ တနေ့တွင် အဆိုပါ ဘုန်းတော်ကြီးသည် ကျွန်တော့်ထံလာ၍ "ကျုပ် ရန်ကုန် သွားမလို့၊ ဗိုလ်ချုပ်ဆီ မိတ်ဆက်စာတစောင် ရေးပေးပါ" ဟုပြောသည်။ ကျွန်တော်လည်း ရေးပေးလိုက်သည်။ ရန်ကုန်မှ ပြန်လာသောအခါ ထိုဘုန်းတော်ကြီးသည် ကျွန်တော့်အိမ်လာပြီး "ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ မတွေ့ပါဘူး" ဟုပြောသည်။ "ဘာလို့လဲဘုရား" ဟု ကျွန်တော်က မေးသောအခါ ဘုန်းတော်ကြီးက "သူ့ အိမ်မှာ အစောင့်တွေ ဘာမှ မရှိဘူး၊ ကျုပ် သူ့ အိမ်ခန်းထဲထိ ရောက်ခဲ့တယ်။ ဒီလောက်လဲ ပေါ့ဆတာတော့ မကောင်းဘူး" ဟု ပြောသည်။

သူ မကျဆုံးမီ နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်တွင် အောင်ဆန်းသည် အကိုကြီး ဦးဘဝင်းအိမ်သို့လာလျက် "နေ့လယ်ခင်းမှာ ဂျပ်ပ အစောင့်အရှောက် ထားဘို့ မလိုပါဘူး" ဟုပြောသွားသည်။

အကိုကြီးအိမ်မှာ ချောင်ကျသဖြင့် ကျွန်တော့် အကြံပေးချက် အရ ပုလိပ်အစောင့်အရှောက်များ ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အောင်ဆန်းသည် လူထုကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သည်။ သူ့အား တစုံတယောက်သောသူက ရန်ရှာလိမ့်မည်ဟု စိုးစဉ်းမျှ သံသယ ဖြစ်ပုံမပေါ်။ လူထု အစစ်အမှန် ဖြစ်သော အလုပ်သမား, လယ်သမားများမှာ ယုံကြည်စိတ်ချရ သော်လည်း နိုင်ငံရေးသမားများ, စီးပွားရေးသမားများအထဲတွင် လူယုတ်မာများ ရှိသည်ကို သတိချပ်မိဟန် မတူ။

"ငါ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအတွက် အလုပ်လုပ်နေတာဘဲ၊ ငါ့ကို မည်သူမျှ ရန်ရှာမည်မဟုတ်" ဟု စိတ်ချယုံကြည်နေဟန်ရှိသည်။

× × ×

အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ တည်ထောက်ရန် အုတ်မြစ်ချပြီးသည့်နောက် အောင်ဆန်းသည် ပြည်သူလူထု၏ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရသည်။ စစ်တလင်း နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် ပြာပုံဘဝရောက်နေသော တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေမှာ အဖက်ဖက်မှ ချွတ်ယွင်းနေသည်။

ဂျပန်ခေတ် သုံးနှစ်အတွင်း ဂျပန်စစ်တပ်သည် အာမခံချက် မရှိသော ငွေစက္ကူများပေးကာ ကျွဲနွားမြောက်မြားစွာကို သတ်ဖြတ်စားသောက်သွားကြသည်။ အင်္ဂလိပ်ပြန်ဝင်လာသောအခါ ဂျပန်ငွေစက္ကူကို အသိအမှတ်မပြုသဖြင့် ပြည်သူတရပ်လုံး-အထူးသဖြင့် လူများစုဖြစ်သော တောင်သူလယ်သမားများသည် အကြီးအကျယ် နစ်နာရသည်။

လယ်လုပ်ရန် ကျွဲနွားလုံလောက်စွာ မရှိရှိမက မိမိတို့၏ အစားကြည်ရေးအတွက်ပင် အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆန်းသည် မြန်မာပြည်အတွက် အရေးအကြီးဆုံးလူတန်းစားဖြစ်သော လယ်သမားများ၏ သက်သာချောင်ချိရေးကို ဦးစားပေး၍ ဆောင်ရွက်လေသည်။

သို့သော် အခြေအနေအရ လယ်သမားများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးချင်သလောက် မပေးနိုင်ချေ။ သီးစားခ နှုန်းထား ပြင်ဆင်ပြဋ္ဌာန်းပေးရုံလောက်သာ လုပ်နိုင်သည်။

၁၉၄၇-ခုဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသောတောင်သူလယ်သမားညီလာခံတွင် အောင်ဆန်းသည် အောက်ပါအတိုင်းပြောခဲ့သည်။

"ကျွန်တော်တို့ဟာ မကြာခင်က ဘိလပ်ကိုသွားပြီး ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေး ရရာ၊ရကြောင်းကို နည်းသမ်းရှာတဲ့သဘောနဲ့ သွားခဲ့တယ်။ ရွေးကောက်ပွဲကိုလဲ လာမည့် ဧပြီလမှာ လုပ်ဖို့ရှိတယ်။ ဒီရွေးကောက်ပွဲဟာ အမတ်ရွေးကောက်ပွဲ မဟုတ်ဘဲ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကံကြမ္မာကို ဖန်တီးမယ့် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲဖြစ်တယ်၊ အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ဗမာပြည်ရဲ့အနာဂတ်အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေများကို ရေးဆွဲရမယ်၊ လွှတ်တော်မှာပါတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေ ကစဉ့်ကရဲ ဖြစ်ယင် ဗမာပြည် နစ်နာသွားဘဲ၊ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးကို ယိမ်းခိုက်ဖို့ရှိတဲ့အတွက် အင်မတန်အရေးကြီးတယ်။

"ကျုပ်တို့က ဘိလပ်က ပြန်လာတဲ့နောက် ရှမ်း, ကချင်, ချင်းစတဲ့ တောင်တန်းနယ်သားများနဲ့ စည်းလုံးဖို့ လုပ်ခဲ့ရတယ်၊ အဲဒီက ပြန်လာတဲ့အခါ သပိတ်အရေးများကို ဖြေရှင်းရပါတယ်။ သပိတ်တွေအတွက် ကျုပ်တို့ လုပ်ငန်းတွေ နှောင့်နှေးပြီး လုပ်စရာတွေကို သိပ်ပြီး ဂရုမထားနိုင်ဘူး၊ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်ချင်သလောက် မဆောင်ရွက်နိုင်ဘူး။

"တောင်သူ လယ်သမားတွေဟာ ဗမာပြည်မှာ လူများစုဖြစ်တယ်၊ လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးပါလာမယ်။

"တောင်သူ လယ်သမား လူများစုရဲ့ အခွင့်အရေး မပါဘဲ လွတ်လပ်ရေးဟာ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးလို့ ယူဆတယ်။

"အင်္ဂလိပ်က ကျုပ်တို့လက်ထဲကို အာဏာပေးသင့်သမျှ ပေးထားသော်လဲ အချို့ မလုပ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေလဲရှိတယ်၊ မလုပ်နိုင်တာတွေလဲရှိတယ်၊ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တဲ့အခါ ငွေရေးကြေးရေး လိုတယ်။ ဒီငွေရေး ကြေးရေးဟာ ခင်ဗျားတို့ တိုင်းသူ ပြည်သားတွေဆီက ကောက်ခံတဲ့ အခွန်တော်တွေဘဲ။ ဒီအခွန်တော်တွေဟာ မှန်သလား မှားသလား... စဉ်းစားတာတော့ ဒီအတိုင်း ဖြစ်နေတယ်။

"အစိုးရရဲ့ ချွန်ပုံငွေဟာ ကုဋေနှစ်ဆယ်သာရှိပြီး အသုံးစရိတ်က ကုဋေလေးဆယ်ဖြစ်နေတယ်။ ဝင်ငွေနဲ့ ထွက်ငွေဟာ မမျှတသေးဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ကို အမတော်ကြေးငွေ များများ ပေးချင်ပေမယ့် ငွေမရှိလို့ မပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ အမတော်ကြေး လျှော့ဖို့ ပြောတယ်၊ လျှော့လိုက်ရင် ခင်ဗျားတို့ကို ထိခိုက်မှာဘဲ။ သို့သော်....သက်သာတဲ့နည်းလမ်းကိုတော့ ရှာနေတာဘဲ။

"စစ်အစိုးရလက်ထက် ဂျပန်ငွေစက္ကူတွေ တန်ဖိုးမရှိလို့ အင်္ဂလိပ်ကြေညာလိုက်သည်က ဆုတ်ချေးထားတဲ့ အမတော်ကြေးတွေ လျှော်ပစ်ဖို့ ကျုပ်တို့ အရေးဆိုထားတယ်။ ရစရာလမ်းရှိတယ်၊ မရလို့ရှိရင်လဲ ခင်ဗျားတို့မပေးဘဲ နေလို့ဖြစ်တယ်၊ သူတို့ ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါဘူး။

"ကျုပ်တို့ လုပ်ချင်တာက အများကြီး။ အချိန်က မရှိဘူး၊ ကျုပ်ဟာ ဗမာပြည်မှာ ခေါင်းအကြိမ်းဆုံးဘဲ။

www.burmeseclassic.com

"သပိတ်ကိစ္စ၊ လယ်သမားကိစ္စ၊ အလုပ်သမားကိစ္စ၊ တိုင်းပြည်ကိစ္စတွေနဲ့ ဟိုပြေး သည်လွှားနဲ့ အင်မတန် ခေါင်းကြိမ်းတယ်၊ ကျုပ်အဖို့ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင် လုပ်ရတာ ခင်ဗျားတို့က သိပ်ပြီး စည်းစိမ်ရှိဘယ်ထင်တယ်၊ ကျုပ်အဖို့ ကျွဲအမြီးဆွဲမိလို့သာ ဆက်လုပ်နေရတယ်၊ သို့သော် လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အထိ ဆက် လုပ်ပြီး လွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့နောက် အနားယူရမလား မပြောတတ်သေးဘူး။

"တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေးရဖို့ အ ကြောင်း မြင် တယ်။ အိန္ဒိယပြည် ကိုယ်တွေ့၊ ၁၉၄၈ ခု ဇွန်လမှာ အာဏာလွှဲဘို့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ကြေညာတယ်။

"ကျုပ်တို့ ဗမာပြည်မှာလဲ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ပြီးတဲ့နောက် မေလမှာ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် ညီလာခံကို ကျင်းပ ဖြစ်မယ် ထင်တယ်။ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် နောက်သုံး‚လေးလကြာမှာ လွတ်လပ်ရေး သတ်မှတ်နိုင်ဘို့အကြောင်းရှိဘယ်။ အဲဒီလို တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေးရခဲ့လို့ရှိရင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အခြေအနေကို ဒီထက်ကောင်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်မယ်။

"ခုအခါမှာတော့ ဆင့်ပါးစပ် နှမ်းပက် ဖြစ်နေတယ်။ လုပ်ချင်သလို မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင်ကြသလို မြေယာစနစ်ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲချင်တယ်။ လယ်ပိုင်ရှင်စနစ်ကို ဖြုတ်ပစ်နိုင်ဘို့ဘဲ၊ အဲဒီလိုလုပ်ချင်ပေမဲ့ မဖြစ်နိုင်သေးဘူး၊ ဂျော်ဂျီ၊ ပိဋကတွေလို ခင်ဗျားတို့ လိုချင်တာတွေ တမဟုတ်ချင်း လုပ်မပေးနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ အရေးတွေကို ပြောချင်ရင် ဆိုင်ရာအဖွဲ့တွေကတဆင့် ကျုပ်တို့ အစိုးရအဖွဲ့ကို ပြောရင် တတ်နိုင်သလောက် ဆောင်ရွက်ပေးဘို့ မခဲယဉ်းပါဘူး။

"နောက်ဆုံး ပြောလိုတာက ခုလာမည့် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ တကယ်ဆောင်ရွက်မယ့် လူတွေကို ဖဆပလ က ရွေးချယ်

ပေးမယ်။ အဲဒီအမတ်တွေကို ခင်ဗျားတို့က ရွေးကောက်ပွဲလုပ်တဲ့ အခါမှာ ခရိုပန်းတာကို ဂရုမစိုက်ဘဲ အခက်အခဲများကို သည်းခံပြီး ဖဆပလရဲ့ အမတ်လောင်းများကိုဘဲ မဲပေးကြမယ်ဆိုရင် ဗမာပြည်ကြီးဟာ တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေးရမှာဘဲ။"

လောင်သူလယ်သမားများ၏ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရင်း အောင်ဆန်းသည် အလုပ်သမား ပြဿနာများကိုလည်း ဖြေရှင်းရသည်။

ဖစ်ပြီးခေတ် ပြန်လာကြသော နိုင်ငံခြားသားများပိုင် ကုမ္ပဏီများသည် အရင်းရှင်ပီပီ အလုပ်သမားများအား မသေထမင်း‚ မသေဟင်းလောက်သာ ကျွေးချင်ကြသည်။ အစစ အရာရာ ဈေးနှုန်းများ အဆမတန်ဘက်သော်လည်း အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီများသည် အလုပ်သမားများအား လုပ်ခတိုးပေးသင့်သလောက် မပေးကြချေ။ ၎င်းတို့ကား အလုပ်သမားများ၏ ချွေး‚သွေးတို့ဖြင့် ရရှိသော အမြတ်အစွန်းများကို အဝ အပြဲ တုတ်လျက် စည်းစိမ်အမျိုးမျိုး ခံစားနေကြသည်၊ စား‚ဝတ်နေရေး မဖူလုံရုံမက ဘဝ အာမခံချက် မရှိသော အလုပ်သမားများအဖို့ သပိတ်လက်နက် စွဲကိုင်ရုံမှတပါး အခြားနည်းလမ်း မရှိတော့ပေ။

ယခင်အစိုးရများ လက်ထက်ကမူ အလုပ်သမား သပိတ်များမှာ အကြိမ်းဖက် ဖြိုခွင်းခြင်းသာခံကြရသည်။ အရင်းရှင်ဘက်မလိုက်ဘဲ အလုပ်သမားလယ်သမား ကျောမွဲများဘက်သာ လိုက်လေ့ရှိသော အောင်ဆန်းကမူ အလုပ်သမားများ၏ တရားသဖြင့် ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးများရအောင် စီမံပေးသည်။ ထို့ပြင် အလုပ်သမားများ၏ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ရေရှည်စီမံကိန်းများကိုလည်း စဉ်းစားထားသည်၊ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းများကို ပြည်သူပိုင်လုပ်ရန် စဉ်းစားထားသည်၊ ထိုသို့ စဉ်းစား ထားကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုလည်း ၁၉၄၇ ခု ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့၌ ကျင်းပသည့် အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးများ အသင်းအစည်းအဝေးတွင် ဖွင့်ဆိုပြောကြား၏။

အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောခဲ့သော အောင်ဆန်း၏ မိန့်ခွန်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

(I would like to thank you, Mr. Chairman, for your informative speech dealing with various subjects which are of great importance to the country and the interest the chamber has taken in them.

Buma is essentially an agricultural country with only a few important industries. The war twice fought over in he country, has ravaged the economy. I would doubt if anyone has the full measure of the destruction of life and property. Agriculture has suffered. The few industries that existed have been destroyed. The demonetization of Japanese currency has impoverished everyone by one stroke. Add to these economic ills, the political uncertainty that prevailed after the occupation. The result was chaos.

Much has been dne now, as the chairman has pointed out, in the [illegible] of the country. Railway track mileage has [illegible]creased, and the inland communications have extended. Sufficient numbers of transport vehicles now run on the roads. Electric plants have been repaired. Mining operations have started again.

The Government, and the hungry world, owe much to our cultivators for their splendid efforts in increasing production against so many shortages in labour, cattle, implements and in the situation of unrest. Agriculture promises, with necessary encouragement and assistance, to keep up this recovery. Export of 750,000 tons of rice has been sanctioned for the first half of 1947. By about May a review will be made of the stock position, and I am optimistic that we shall be able to supply a million tons for the year. I agree with you that so long as the food shortage exists in the world the Government should discharge its obligations by controlling all exports of surplus food grains. You also mentioned, Mr. Chairman, the difficulty in maintaining the pre-war high standards, in quality, of Burma's rice due to unsatisfactory milling. We are, however, determined to keep up the standards and we shall maintain quality surveys for exported rice. I hope that within a few years the

www.burmeseclassic.com

agricultural rehabilitation would have restored Burma to the front ranks of rice exporters where she stood before the war.

I agree with you, Mr. Chariman, about the poor yield of cotton and oilseeds this season. After all we cannot control the weather, and the failure of early rains has been bad for the crops. We may not have an exportable surplus this year, but we should try to keep up our trade connections. The Government is therefore considering if it would be possible to make at least some token exports. As regards oilseeds we have asked for 45,000 tons of groundnut oil from India. Some countries consider this a high demand in the shortage the world is in. Actually it is not such a high demand, and the figure is arrived at after considering minimum needs of our peasants who must have enough to eat so that they may have strength to work. Regarding pulses and beans, we shall try to export whatever is surplus to needy lands.

As regards timber, the Government is aware of the need to increase production, in order to meet domestic needs and to regain the pre-war markets. I realize that the loss of teak and timber by theft is

still widespread despite vigilant efforts made by the Forest Department. We are giving our attention to these urgent problems.

Now I want to touch on the Projects. They were planned in Simla. They were said to have been designed to help in the speedy rehabilitation of this devastated land, and the Government is supposed to have ultimate control over their policy. I will be frank, I am not at all satisfied with the way the projects function, nor their relations with the Government. A policy may have the most laudable objects ,but if the execution is bad, the policy cannot have good results. Let us not pretend that the projects are well run. The Road Transport Board and the Civil Supplies Board, for example, are scandalously wasteful. We have received reports that there are no proper checks to discover or prevent wastages and losses and these have been running into crores. We cannot afford these, especially in the present siuation when every rupee must be used to improve the lot of our peoples. The Government,there fore, intends to control the projects closely in order to improve efficiency and extend the national interest. We shall review the workings of the projects, in consultation with representatives of non-officials.

I stand for the ultimate nationalization of all important industries. I firmly believe that

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

only nationalization can give higher standards of living and greater happiness to the peoples. But nationalization, in its true sense, must be accomplished at the right time in the right spirit. The projects have some semblance to nationalization, but they seem to be killing what indigenous enterprises there are instead of promoting them or helping the peoples. Our policy is to nationalize to promote the general welfare; and if this cannot be achieved yet, we must not strangle indigenous enterprises. The Government will need to assist and encourage them still further so that they may play their part on the growth of the economy.

I do not believe that capitalism is desirable for all time. But I also hold the view that in a country like Burma we have yet to go through the capitalist phase before we can advance further. But capitalism must not enjoy anarchic freedom. Burma will need foreign capital for fast econmic growth, and we must welcome it. We shall accept capital provided it will work under proper controls and not exploit as in the past. Foreign capital should reap fair rewards, and we would, on our part, benefit from the employment it gives to our peoples, and the growth of our economy.)

Our political future has now become certain after the signing of the London Agreement. The political ailment has received treatment, but our economic ills remain, and, as long as they do, the law and order situation

cannot improve as full or as fast as it should. The Government will, however, take up the restoration of law and order as a priority.

(There is labour unrest in the country and many workers are on strike. Many of their grievances are valid, and the conditions of our workers are poor compared with those enjoyed by their counterparts in other advanced countries. Workers have no standing in this country, and they are not properly provided for their old age or adversity. Wokers have awakened and are asking for their rights. As in any movement theirs has its excesses and errors, but we must not condemn them. The Government expects commercial interests to cooperate in the settlement of labour disputes, not merely in law but in the proper spirit.)

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာ ဘာသာ ပြန်ချက်မှာ အကြမ်းအား ဖြင့် အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်သည်။

"ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်အတွက် အလွန် အရေးကြီးသော ကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတ ဖြင့်စေမည့် မိန့်ခွန်းအတွက်၎င်း၊ ထိုအရေးကြီးသည့်ကိစ္စများတွင် ကုန်သည်ကြီးအသင်းက အလွန် စိတ်ဝင်စားသည့်အတွက်၎င်း ဥက္ကဋ္ဌကြီးအား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

"မြန်မာပြည်သည် အဓိကအားဖြင့် စိုက်ပျိုးရေး နိုင်ငံဖြစ်၍ အရေးကြီးသော စက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်း အနည်းငယ်သာ ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်သည် စစ်တလင်းနှစ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ရ၍ စီးပွားရေး အခြေအနေမှာ များစွာပျက်စီးနေသည်။ အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ် မည်မျှပျက်စီးခဲ့သည်ကို အတိအကျသိသူရှိမည်မထင်ပါ။ စိုက်ပျိုး ရေးလုပ်ငန်းမှာ များစွာပျက်စီးခဲ့သည်။ အနည်းငယ်မျှ ရှိခဲ့သော စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများမှာလည်း ဖျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဂျပန် ငွေစက္ကူကို ဖောင်းပွစေ၍ ကျသွားခဲ့ခြင်းသည် တချက်တည်းဖြင့် လူတိုင်းအား မွဲစေခဲ့သည်။ ဤသို့သော စီးပွားရေးအခြေအနေဆိုး နှင့် တိုင်းပြည်အား ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ဖြစ်ပေါ်နေသော နိုင်ငံရေးအရ မရေရာမှုကို ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ ရလဒ်မှာ ဘာရမ်းဘတာဖြစ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

...ပြီး...အတိုင်း တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင် ...အတွက် တော်တော် များများ လုပ်ပြီးပြီ။ မီးရထားလမ်းကို ...တော်တော်များများ ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီးပြီ။ ရေလမ်းကိုလည်း ...ပြီးပြီ။ ကုန်းလမ်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အတွက် ကားအလုံး ...လောက် ပြေးဆွဲနေပြီ။ ဆွမ်းမြစ်ဆောင်အားပေးစက်ကိုလည်း ဖွင့် ...လျက် ...လောက် ကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်ပြီး သတ္တုတူးဖော် ရေး လုပ်ငန်းများလည်း စတင် လုပ်ကိုင်နေကြပြီ။

"အလုပ်သမား၊ ကျွဲ-နွား၊ လယ်ယာကိရိယာများလျော့နည်းနေ ...မှု ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး အခြေအနေ မကောင်းသည့် ကြားက ...ကောက်ပဲသီးနှံ ပိုမိုထွက်ရှိအောင် ကြိုးစား ဆောင်ရွက် ကြသည့် ...တောင်သူလယ်သမားများအား အစိုးရနှင့်တကွ စားနပ်ရိက္ခာလိုနေ ...သော ကမ္ဘာကြီးက ကျေးဇူးတင်တိုက်သည်။ လိုအပ်သော အား ...မှုနှင့် အကူအညီရပါက စိုက်ပျိုးရေးမှာ ပြန်လည်ကောင်းမွန် ...လာပေမည်။ ၁၉၄၇-ခု ပဉ္စမနှစ်ဝက်အတွက် ဆန်တန်ချိန် ...၂၀,၀၀၀ နိုင်ငံခြားတင်ပို့ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်သည်။ မေလ ...လောက်တွင် ရှိသည့် ဆန်တန်ချိန်ကို ပြန်လည်စစ်ဆေးမည်။ ယခု ...အတွက် ဆန်တန်ချိန်ကာသန်းထိ တင်ပို့နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့် ...ကြသည်ပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ကမ္ဘာတွင်စားနပ် ရိက္ခာ ရှားပါးနေသမျှ ကာလပတ်လုံး အစိုးရက ပိုလျှံနေသော ကောက်ပဲသီးနှံများ ပြည်ပသို့ပို့ခြင်းကို ချုပ်ကိုင်ရန် သဘောတူပါ သည်။ ဆန်ကြိတ်စက်များ၏ ချတ်ယွင်းမှုကြောင့် ဗမာ့ဆန်မှာ စစ် ...ခေတ်ကကဲ့သို့ အဆင့်အတန်း မြင့်မြင့်ရရန် အခက်အခဲ ရှိနေ ကြောင်း ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ပြောသွားပါသည်။

"သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗမာ့ဆန် အဆင့်အတန်းကို ထိန်း သိမ်းထားရန်နှင့် နိုင်ငံခြားပို့သည့် ဆန်များကို အဆင့်အတန်းစစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆေးမှုများပြုလုပ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပါသည်။ ဧရာဝတီမြစ်ပျိုး ရေးကို ပြန်လည်ထူထောင်ပေးခြင်းဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် မြန်မာပြည်သည် စစ်မဖြစ်မီကကဲ့သို့ ရွှေဝါနုံသော မြေဆီဖြင့် ဖြောင်းချသူများနေရာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် မျှော်လင့်ပါသည်။

"ဤနှစ် ဝ ဂုဏ်နှင့် ဆိုကြိုတ်နိုင်သည့်အခြေများ အတွက် နှင့်ကြိုး သည်ဟု ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပြောသွားသည်ကို သာဓုခေါ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် တို့သည် ရာသီဥတုကို မအုပ်ချုပ်နိုင်ပါ။ ဤနှစ် မိုးဦးဖေါ်သဖြင့် ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက် ညံ့ပါသည်။ ဤနှစ် နိုင်ငံခြား တင်ပို့ရန် ကောက်ပဲသီးနှံ ပိုလျှံချင်မှ ပိုလျှံပါမည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖောက်သည်များနှင့် အဆက်မပြတ်အောင် ကြိုးစားရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနည်းဆုံးစတိအနေဖြစ်ဖြစ် တင်ပို့ရန် ဖြစ်နိုင်မနိုင် အစိုးရက စဉ်းစားနေသည်။ ဆန်နှင့်ပတ်သက်၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ မြေပဲ ဆီ တန် ၄၅၀၀၀ ဝယ်ရန် လျာထားပါသည်။ တကမ္ဘာလုံး ကုန် ပစ္စည်းအတွက် လျော့နေစဉ် ဤမျှလျာထားခြင်းမှာ များလွန်းသည် ဟု အချို့နိုင်ငံများက ယူဆကြသည်။ အမှန် စင်စစ် တန် ၄၅၀၀၀ မှာ မများလှပါ။ ကျွန်ုပ်တို့လယ်သမားများ အနည်းဆုံး လိုမည့် ဆီကိုတွက်ချက်ပြီး လျာထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လယ်သမားများ သည် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်နိုင်ရန် အတွက် အစားအစာ လုံလုံလောက် လောက်ရှိရပါမည်။ ပဲအမျိုးမျိုးနှင့်ပတ်သက်၍ လိုနေသော နိုင်ငံ များသို့ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ပိုသမျှကို တင်ပို့ရန် ကြိုးစားပါမည်။

"သစ်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောရလျှင် ပြည်တွင်းသုံးရန် နှင့် စစ်ကြိုခေတ်ဈေးကွက်များ ပြန်လည်ရရှိရန် အတွက် လက်ရှိ ထွက်နေသည်ထက် ပိုထုတ်ဖို့လိုကြောင်း အစိုးရသိပါသည်။ သစ် တောဌာနက ဂရုတစိုက် စောင့်ကြပ်နေသည့် ကြားကပင် သစ်ခိုး

သူများ သစ်ခိုးသူများ ခိုးယူ ဖြတ်တောက်ကြသော သစ်များ အမြောက်အမြား ပျောက် ဆုံးနေသည်ကို ကျွန်ုပ် သိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤလောလော ဆယ်အရေးကြီးသော ပြဿနာများကို လေ့လာနေပါသည်။

"ဆက်ပြီး 'ပြည်ထောင်' စီမံကိန်းများ အကြောင်း ပြောလိုပါ သည်။ ဤစီမံကိန်းများကို (အင်္ဂလိပ်ပြည်) ဆင်မလာမြို့တွင် ရေးဆွဲခဲ့ သည်။ ဤစီမံကိန်းများကို စစ်ကြောင့်ပျက်စီးနေသော ဤတိုင်း ပြည်ကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် ရည်ရွယ် ရေးဆွဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ဤစီမံကိန်းများ၏ပေါ်လစီ ကို နောက်ဆုံးတွင် အစိုးရက ချုပ်ကိုင်မည်ဟုလည်း အဆိုရှိသည်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါရစေ။ ဤစီမံကိန်း များကို အသေးစိတ် အထည်ဖော်ရာတွင်ရှင်း၊ စီမံကိန်းများနှင့် အစိုးရဆက်ဆံရေးတွင်ရှင်း ကျွန်ုပ်မသကျေနပ်ပါ။ ပေါ်လစီတခုတွင် ချီးကျူးဖွယ်ကောင်းသော ရည်ရွယ်ချက်များ ရှိကောင်းရှိပေမည်။

"သို့သော် အကောင်ထည်ဖော်ရေး ညံ့ဖျင်းလျှင် ထိုပေါ်လစီ သည် ကောင်းကျိုး မပေးနိုင်ပေ။ ဤစီမံကိန်းများကို ကောင်း ကောင်းမွန်မွန် ဆောင်ရွက်နေသည်ဟု ဟန်ဆောင်ပြောမနေကြပါ နှင့်။ ဥပမာ ကုန်းလမ်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့နှင့် ရိက္ခာထောက်ပံ့ ရေးအဖွဲ့တို့တွင် ရှက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် အလဟဿဖြစ်မှု တွေ ရှိနေသည်။ အလဟဿဖြစ်မှုများနှင့် ဆုံးရှုံးမှုများကို စုံစမ်းဖော် ထုတ်ရန် စနစ်တကျ စစ်ဆေးမှုများ မရှိဟု အစီရင်ခံစာများ ရထားသည်။

"ဤဆုံးရှုံးမှုများ၏ တန်ဖိုးမှာ ကုဋေချီရှိသည်ဟု သိရသည်။ ဤဆုံးရှုံးမှုများ အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။ အထူးသဖြင့် လက်ရှိ အခြေအနေ တွင် တိုင်းသူပြည်သားများ၏ သက်သာချောင်ချိရေး လုပ်ရန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် ငွေတကျပ်မျှ အလေလဲသော အမြတ်မဲ့နိုင်ငံ၊ ထို့ကြောင့် အစိုးရသည် တိုင်းပြည်အကျိုးရှေးရှုလျက် ဈေးပိုင်ဂျက် စီမံကိန်းများကို ပိုမိုတင်းကြပ်စွာ ချုပ်ကိုင်ရန် ကြံရွယ်သည်။ အနေနှင့် မဟုတ်ကြောင်း ကိုယ်စားလှယ်များနှင့်တိုင်ပင်၍ ဈေးပိုင်ဂျက်စီမံကိန်းများ အကြောင်း အထည် ဖော်ရေးကို ပြန်လည်သုံးသပ်မည်။

(မှတ်ချက်၊ ။ ဈေးပိုင်ဂျက် စီမံကိန်း များကို စစ်ပြီး ဗြိတိသျှ အစိုးရက ဆင်မလားဟုပ် ဗြိတိသျှ ကုမ္ပဏီကြီးများ အကျိုးကို ရှေးရှုကာ ရေးဆွဲခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စစ်ပြီး၍ မြန်မာ ပြည် ပြန်ရောက်လာသောအခါ ထိုစီမံကိန်းများကို ဗြိတိသျှ ကုမ္ပဏီကြီးများက လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားသည်။ ထိုကုမ္ပဏီ ကြီးများသည် မြန်မာပြည်၏ အကျိုးကိုမကြည့်ဘဲ မိမိတို့ အကျိုးအတွက်သာ လုပ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက ဈေးပိုင်ဂျက် စီမံကိန်းများကို ဖျက်သိမ်းဟု ဖွင့်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ စာစုသူ)

"အရေးကြီးသော စက်မှုလုပ်ငန်း အားလုံးကို အစိုးရ ပိုင်တွင် ပြည်သူပိုင်လုပ်ရန် ကျွန်ုပ်လိုလားသည်။ ပြည်သူပိုင်လုပ်ခြင်း သာလျှင် လူနေမှု အဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်၍ ပြည်သူ တွေအား ပိုမိုပျော်ရွှင်စေမည်ဟု ကျွန်ုပ်စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်သည်။ သို့သော် ပြည်သူပိုင်လုပ်ခြင်း အစီအမံကို မှန်ကန်သောအချိန် တွင် မှန်ကန်သော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် လုပ်ရပေမည်။

"ပင်ဂိုဂျက်စီမံကိန်းများသည် ပြည်သူပိုင်လုပ်ငန်းနှင့် ပေါင်းဆင်ယှဉ် တူသည်။ သို့သော် ထိုစီမံကိန်းများသည် ပြည်သူများကို အကျိုး မရောက်သည့်အပြင် တိုင်းရင်းသားများပိုင် လုပ်ငန်းများကို လက်

သို့ ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပေါ်လစီမှာ အများအကျိုးကို ကိုယ်စား ပြည်သူပိုင်လုပ်ရန် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မလုပ်နိုင်သေးမီ တိုင်းရင်းသားများပိုင် လုပ်ငန်းများကို လည်းမျှတစွာ သက်သက်သို့ ပိုင်ရေး၊ တိုင်းပြည်စီးပွားရေး ကိုးတက်ကောင်းမွန်စေရန်အတွက် ခေါင်းဆောင်ကျင်နိုင်စေရန် တိုင်းရင်းသားများပိုင် လုပ်ငန်းများကို အစိုးရက အားပေးရန် လိုသည်။

"အရင်းရှင် စနစ်သည် အခါခပ်သိမ်းလိုသွားအပ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်သည်။ သို့သော် မြန်မာပြည်လို နိုင်ငံသည် ရှေတလှမ်း မဆိုး အရင်းရှင်စနစ်ကို အခိုက်အတန့်အားဖြင့် လက်ခံရမည်ဟု ဆိုဘာရသည်။ သို့ရာတွင် အရင်းရှင်စနစ်ကို ဘာရမ်းဘတာ လုပ် ချင်တိုင်း လုပ်ခွင့်မပြုသင့်ပေ။

"စီးပွားရေး လျင်မြန်စွာ တိုးတက်စေရန်အတွက် မြန်မာပြည် သည် နိုင်ငံခြားအရင်းအနှီး လိုမည်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံ ခြားအရင်းအနှီးကို လက်သင့်ခံရမည်။ ယခင်ကလို သွေးစုတ်ခြင်း မျိုးဘဲ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ချုပ်ချယ်ခြင်းခံလျှင် ကျွန်ုပ် တို့သည် နိုင်ငံခြားအရင်းအနှီးကို လက်ခံမည်။ နိုင်ငံခြားအရင်းအနှီး လက်ခံခြင်းဖြင့် နိုင်ငံခြား အရင်းရှင်များသည် သင့်တင့်သော အမြတ်အစွန်းရရှိမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူပြည်သားများသည်လည်း အလုပ်အကိုင်ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စီးပွားရေးသည်လည်း တိုးတက် လာမည်။

"တိုင်းပြည်၏ အလွှာတွင်း အလုပ်သမား မငြိမ်သက်မှုများဖြစ် ပွားလျက် အလုပ်သမား များစွာတို့သည် သပိတ်မှောက်နေကြသည်။ သူတို့၏ နှင်းခုဘချက်များမှာ များသောအားဖြင့် သဘာဝကျသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့ အလုပ်သမားများ၏ အခြေအနေမှာ အခြားတိုးတက်သော တိုင်းပြည်များမှ အလုပ်သမားများ၏ အခြေအနေနှင့် နှိုင်းစာလျှင် များစွာနိမ့်ကျလျက်ရှိသည်။ ဤနိုင်ငံတွင် အလုပ်သမားများမှာ မျက်နှာငယ်ကြပါသည်။ သူတို့မကျန်းမမာဖြစ်လျှင်၎င်း၊ အိုမင်းလာလျှင်၎င်း သူတို့အတွက် အာမခံချက် မရှိပေ။ အလုပ်သမားများသည် မျက်စိပွင့်လာကြပြီးလျှင် သူတို့ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးများကို တောင်းဆိုနေကြပြီ။

"လုပ်ရှားမှုတိုင်းတွင် ဖြစ်တတ်မြဲအတိုင်း သူတို့၏ တောင်းဆိုချက်များတွင် ပိုတောင်းခြင်းများနှင့် အမှားများ ပါကောင်းပါမည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့အား မရှုတ်ချသင့်ပေ။ အလုပ်သမားပဋိပက္ခများကိုဖြေရှင်းရေးတွင် ကုမ္ပဏီကြီးများသည် ဥပဒေသဘောအရသာ မဟုတ်ဘဲ ကောင်းမြတ်သော မနသိကာရဖြင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိမ့်မည်ဟု အစိုးရက မျှော်လင့်ပါသည်။"

အထက်ပါ မိန့်ခွန်းအရ အောင်ဆန်းသည် အရင်းရှင်ဘက် မလိုက်၊ အလုပ်သမားဘက်လိုက်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ထို့ပြင် သူသည် စိတ်ကူးယဉ်သမားမဟုတ်၊ လက်တွေ့သမား ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပေါ်လွင်သည်။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒီ ဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုအချိန် (၁၉၄၇)က တိုင်းပြည်စီးပွားရေး လျင်မြန်စွာပြန်လည်ထူထောင်နိုင်ရန်အတွက် အရင်းရှင်စနစ်ကို တခုသော အတိုင်းအတာ အထိ စည်းကမ်းချက်ဖြင့် လက်ခံရမည်ဟု သူသဘောပေါက်သည်။ ပေါက်ပြန်ရေးသမားဟု အပြောခံ အစွပ်စွဲခံရမည် စိုးသည့်အတွက် မိမိယုံကြည်ချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ကာ အရင်းရှင်စနစ်ကို အခါခပ်သိမ်းရှုတ်ချနေသူများနှင့် ကွာခြား လှသည်။ အောင်ဆန်း မည်မျှ လက်တွေ့ဆံသည်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ပို၍ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ပြည်သူပိုင်လုပ်ခြင်းကို မူအားဖြင့် လက်ခံသော်လည်း အရမ်းကာရော ပြည်သူပိုင်သိမ်းခြင်းမျိုးကို သူလက်မခံ၊ ပြည်သူပိုင် လုပ်ရာတွင် အတွေ့အကြုံကို အခြေမခံဘဲ အများအကျိုးကို ရှေ့ရှုရမည်ဟု သူယုံကြည်သည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် ပြည်သူပိုင်လုပ်ခြင်းမှာ ချမ်းသာသူများအား မနာလို မရှုစိမ့်၍မဟုတ်ဘဲ အများစုဖြစ်သော ကျော မွဲ လူတန်းစား အ ပေါ် မေတ္တာ က ရုဏာ ထားလုပ်ရမည်ဟု သူယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် "ပြည်သူပိုင်လုပ်ခြင်း အစီအမံကို မှန်ကန်သောအချိန်တွင် မှန်ကန်သောစိတ်ဓာတ်ဖြင့် လုပ်ရပေမည်"ဟု သူ၏မိန့်ခွန်းတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြဟန်ရှာသည်။ ယနေ့ ပေါ်ပင်လိုက်၍ ဆိုရှယ်လစ်စကားများများပြောဆော အချရာကို ပြည်သူပိုင်လုပ်ရမည် ထင်နေသူများ သတိချပ်ရာပင်။

× × ×

အောင်ဆန်း၏ အဓိကပန်းတိုင်မှာ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေးဖြစ်သည်။ အစိုးရအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်အနေဖြင့် နေ့စဉ်ဖြစ်ပေါ်နေသော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနေရသော်လည်း သူသည် ထိုပြဿနာများတွင် အနစ်မြုပ်မခံဘဲ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းလေသည်။

ချင်းပလက်ကျခဲ့သော တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဖဆပလအမတ်လောင်းများ အောင်နိုင်ရေးသည် အရေးကြီးသည်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲသည် အစိုးရအဖွဲ့ ရွေးချယ်ရာ ရွေးကောက်ပွဲမဟုတ်၊ သို့သော် ဖဆပလ အမတ်လောင်းများ

www.burmeseclassic.com

အားလုံး၊ သို့မဟုတ် အများစု အရွေးခံရမှသာလျှင် ဖဆပလ[illegible] တက်လျက် လွတ်လပ်ရေးအောင်ပန်းကို လွယ်လင့်တကူ ဆွတ်ခူးနိုင်ပေမည်။ သို့ဖြစ်ရာ အောင်ဆန်းသည် ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်ရရေးအတွက် အထူးကြိုးပမ်းရသည်။ သူ၏ လုပ်ငန်းမှာ ရေစုန်ရှက်ကိုက် လုပ်ငန်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးနှင့် ရောပြွမ်းနေသည်ကို အောက်ပါ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်က သက်သေခံသည်။

× × ×

၁၉၄၇ ခု မတ်လအတွင်း ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့် ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

"ဗမာတွေ လမ်းနှစ်ခွသို့ ရောက်နေကြပြီ။ တလမ်းမှာ ကျွန်သက်ဆုံးမည့်လမ်းဖြစ်သည်၊ အခြားတလမ်းမှာ ကျွန်သက်တိုမည့်လမ်းဖြစ်သည်။ ဤလမ်းနှစ်သွယ်အနက် ဘယ်လမ်းကို လိုက်ကြမည်လဲ။ ဤမေးခွန်းကို ၁၃၀၈ ခု တန်ခူးပြဆုတ် ၄ ရက်နေ့ (ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့) တွင် ကျင်းပမည့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကြီးတွင် ဗမာတွေကိုယ်တိုင် ဖြေကြားရတော့မည်။ ဤအဖြေကိုမပေးမီ လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေကို ဗမာ တိုင်း ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ထားရန်လိုသည်။

"ယခုအခါ ဗမာနိုင်ငံရေးတွင် ဖဆပလနှင့် ဖဆပလ ဆန့်ကျင်ရေးဟူ၍ အကြမ်းအားဖြင့် နိုင်ငံရေးသမား နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိသည်။ ပေါ်ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် ဖဆပလ ဆန့်ကျင်ရေးသမားများထဲတွင် (၁) ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတွေ၏ ပဉ္စမတပ်သားများ၊ (၂) မင်းသားကြီးလုပ်ချင်သူများ ပါကြသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့၏ ပဉ္စမတပ်သားများဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်၊ ဗမာ့အဆီအနှစ်များကို စားသောက်နေကြသော ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားများထံမှ အရိုးအရင်းများကို လက်ခံပြီးလျှင် ဗမာပြည်တွင်းရှိ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့၏ အလိုတော်ကိုလိုက်၍ လုပ်ပေးနေသူများပင် ဖြစ်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဥပမာ- ဖဆပလ အင်အားစုများကို ပူးတွဲမြဲအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဖဆပလအပေါ်တွင် ယုံကြည်လာအောင် လှုံ့ဆော်ပေးခြင်း၊ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမား တဦးတည်းကို မှီပြီး မတိုက်နိုင်အောင် ဖဆပလကို အားနှင့်မနောက်မှဝင်၍တိုက်ပေးခြင်းအစရှိသည့် လုပ်ငန်းများဖြစ်ကြသည်။ ထိုမျှမကသေး၊ ရွေးကောက်ပွဲ မလုပ်ဖြစ်အောင်ပင် အဆိုပါ ပဥ္စမံတပ်သားကို၏ အကူအညီဖြင့် ဗြိတိသျှ နယ် ချဲ့သမားတို့သည် ကြိုးစားကြပေလိမ့်မည်။

"ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၄ အရ ဗမာပြည်ကို တချက်လွှတ်အာဏာများဖြင့် အုပ်စိုးခဲ့ကြသဖြင့် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကိုမဆိုထားဘိ ၁၉၃၅ ခုအက်ဥပဒေအရ ဥပဒေပြု လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲ ကိုးနိုးကိုပင် မကျင်းပလို၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

"ယခုအခါတွင် ဖဆပလ၏ နောက်၌ရှိသော ဗမာလူထုကြီး၏ အရှိန်အဝါကို မခံနိုင်သဖြင့် ဥပဒေပြု လွှတ်တော် မကာလေး၌ လွှတ်လပ်ရေးစည်းမျဉ်းကို ရေးဆွဲရမည့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကိုပင် ခွင့်ပြုရပေပြီ။ သို့ရာတွင် မလုပ်ဖြစ်လေလေ ဗြိတိသျှနယ် ချဲ့သမားများသည် ဗမာ့အခွင့်အရေးများကို ကြာရှည် ကြာကြာ စားသောက်ရလေလေ ဟူသော သဘောဖြင့် ၎င်းတို့၏ ပဥ္စမံတပ်သားများကို အသုံးပြုပြီး ရွေးကောက်ပွဲကို ဖျက်ပစ်မှာ စိုးရိမ်ရသေးသည်။ ဤအချက်ကို လူထုသည် စောင့်ကြည့်သဘော ပေါက်ရမည်။

"အိန္ဒိယပြည်တွင် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့သည် ရွေးကောက်ပွဲ၌ ဝင်မရှုပ်သော်လည်း တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် မကျင်းပနိုင်အောင် ဟိန္ဒူနှင့် မူစလင်ကို ကစားပေးလျက်ရှိသဖြင့် ကိုယ်ပိုင်လွှတ် လပ်ရေးတံခါးဝသို့ ရောက်နေပါလျက် ယခုထက်တိုင် တော်မျှော

လျက် ရှိနေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကိုလည်း တော်မျှော အောင် ပြုလုပ်ပေးကြလိမ့်မည်။

"ပဥ္စမံတပ်သားများ၏ အကြောင်းကိုကား အကျဉ်းချုပ်၍ ဆော် ပြခဲ့ပြီ၊ မင်းသားကြီးလုပ်ချင်သူများ၏ အကြောင်းကို ရှင်းပြရဦးမည်။ ယခုအခါတွင် ဖဆပလသည် လူထု၏ရှေ့၌ မားမားမတ်မတ် ရပ်၍ ခေါင်းဆောင်နေခြင်းကို ထိုမင်းသားကြီး လုပ်လိုသူများ သည် မနာလိုမရှုစိမ့်ကြချေ။ ရပ်ချင်းရင်ရင် သူတို့သာ ရပ်လိုကြ သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော ခေါင်းဆောင်မှု အမြင်တိုသော ခေါင်းဆောင်မှု၊ တယ်သူသေသေ တေမာရင် ပြီးရော ဟူသော ခေါင်းဆောင်မှု၊ မကြာခဏ ဖောက်ပြန်ခဲ့သော ခေါင်းဆောင်မှုများကြောင့် လူထုကလည်း ၎င်းတို့ရှေ့တွင် ထို မင်းသားကြီး လုပ်လိုသူများကို အရပ်မခံကြချေ။

"သို့ဖြစ်ရာ မင်းသားကြီး မလုပ်ရလျှင် မနေနိုင်သော ထိုခေါင်း ဆောင်တစုသည် ပတ်မကြီးကို ထိုးဖောက်လျက် ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့ အတွက်မှာမူ ၎င်းတို့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မှုသာလျှင် အဓိကဖြစ်သည်။ လူထုလွတ်လပ်ရေးမှာ သူတို့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မှုလောက် အရေး မကြီးပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့ခေါင်းဆောင်မဖြစ်ရသည့်အခါ တွင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးလမ်းစဉ်ကို မည်သို့ပင်ထိခိုက်စေကာမူ ဂရု မစိုက်ဘဲ ထိုမင်းသားကြီး မလုပ်ရသူများသည် ပတ်မကြီးကို ထိုး ဖောက်ရန် လှုံ့လှုပ်ခဲ့ကြသည်ကို တိုင်းပြည်လူထု၏ မျက်မြင်ပင် မဟုတ်လော။

"ဗမာလူထုကြီးသည် ယခုအခါတွင် လမ်းနှစ်ခွ ရောက်နေ၍ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမား၏ ပဥ္စမံတပ်သားများနှင့် မင်းသားကြီး မလုပ်ရသူများကို ကောင်းစွာ သတိပြုကြရမည်။ ထိုသူတို့၏ ငှား

www.burmeseclassic.com

ယှဉ်းသော ညွန်ကြားချက်များကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်သည့် လမ်းကို မလိုက်မိကြရန်ကိုလည်း ကောင်းစွာ သတိပြုကြရမည်။

"ရှေးက ကျင်းပခဲ့သော ရွေးကောက်ပွဲများတွင် မဲပေးသည့်များသွားရင် မှားသည့်ဒဏ်ကို ငါးနှစ်သာခံရ၏။ ငါးနှစ်စေ့၍ ရွေးကောက်ပွဲ အသစ်လုပ်ရင် ထိုအမှားကို ပြင်နိုင်သည်။ ယခု တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲမှာမူကား ဖမ်းနှောင်ရေးကို အားဖြတ်မည့် ရွေးကောက်ပွဲဖြစ်နေသောကြောင့် တခါအထည်မှားယွင်းလျှင် ငါးနှစ်မကတော့ဘဲ သက်နိုးပါးမျှ ခံကြရလိမ့်မည်။

"ယနေ့အထိ ကျွန်တော်ခေါင်းဆောင်လျက်ရှိသော ဖဆပလကို ထောက်ခံအားပေးခဲ့သော ဗမာလူထုကြီးသည် ၁၉၄၇-မှ ဇန်နဝါရီလဆုတ် ၄-ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည့် ရွေးကောက်ပွဲကြီး၌လည်း ယခုကဲ့သို့ပင် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်အားပေးမည်ဆိုလျှင် ကနဦးအစိုးရ ဖွဲ့နိုင်သည် လုံ့လစွဲ့လုပ်ရမည်ဟု ကျွန်တော်အာမခံပါသည်။

"ကျွန်တော်သည် တိုင်းပြည်ကို တခါတုံးမျှ သစ္စာမဖောက်ခဲ့ဘူးသည်ကို လူထုကောင်းကောင်းသိပါသည်။ အထူးရှင်းနေစရာမလိုပါ။ ဖက်ဆစ်ဂျပန်လက်အောက်က အသက်စွန့်ပြီး လက်နက်ကိုင်သုံးသင့်သည့်အချိန်တွင် တိုင်းပြည်ကို တပတ်ရိုက်ပြီး ခေါင်းမရှောင်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်နက်ကိုင်ပြီး တော်လှန်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အတွက်မှာဆိုလျှင် လက်ရုံးရည်နှင့် နှလုံးရည်သည် ကွာခြားခြင်းမရှိပါ။ လူထုတခုတည်းကိုသာ ရှေးရှုပြီး သင့်သလို ကြံဆောင်သွားမည်။ လူထုလွတ်လပ်ရေးအတွက် လက်ရုံးရည်ကို အသုံးပြုခဲ့သလို လူထုလွတ်လပ်ရေးအတွက် နှလုံးရည်ကို အသုံးပြုသင့်သည့်အခါတွင်လည်း ပါးစပ်တော်လှန်ရေးသမား၊ စက္ကူတော်လှန်ရေးသမား၊ ဝမ်းရှုးထိုးသမားများ၏ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းကို ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး လူထုကို ကျောက်မတွန်းခဲ့ပါ။ လက်ရုံးရည်ကိုသော်၎င်း၊ နှလုံးရည်ကို

သော်၎င်း လူထုလွတ်လပ်ရေးအတွက် အကျိုးအကျသုံးရန် သင့်သည့် အချိန်အခါတွင် ဘာကိုမျှမကြောက်ဘဲ လူထုကို တမတ်ရိုက်၍ မနေဘဲ တော်လှန်ဖြောင့်မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုသွားမည်ကို စိတ်ချယုံကြည်ကြပါ။

"၁၉၄၆-ခုနှစ် ဇီဇဂ်ဘာလဆန်းလောက်သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကို လမ်းမမြင်၊ ကမ်းမမြင်ဖြစ်ခဲ့ရာမှ လွတ်လပ်ရေးစည်းမျဉ်းရေးဆွဲနိုင်သည့် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပပေးရသည်အထိ ဗြိတိသျှအစိုးရတို့က လျှော့ပေးခဲ့ရသည်မှာလည်း အခြားကြောင့်မဟုတ်၊ ဖဆပလသည် လွတ်လပ်ရေးနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် လက်ရုံးရည်ကိုသော်၎င်း၊ နှလုံးရည်ကိုသော်၎င်း ငဲ့ကွက်တွန့်တိုခြင်းမရှိဘဲ တော်ဖြောင့်မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုနိုင်သည့် အစွမ်းရှိသည်ကို ဗြိတိသျှတို့က ကောင်းစွာသဘောပေါက်လျက် ရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

"အမှန်စင်စစ် ယခုအချိန်အထိ လူထုကြီးအရှေ့တွင် ကျွန်တော်များမားမတ်မတ် ရပ်နေနိုင်ခြင်းမှာလည်း ကျွန်တော် တော်လှန်း၍ မဟုတ်ပါ။ လူထုလွတ်လပ်ရေးအတွက် လမ်းမှန်ပေါ်ပေါက်လာသည့်အခါတွင် အသက်စွန့်ရမည်ကိုလည်းမကြောက်၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခံရမည်ကိုလည်း မတုန်လှုပ်ဘဲ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ရှုပ်ရှုပ်ချချ ခေါင်းဆောင်၍ လုပ်ခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ကြောင်းကို တိုင်းပြည်လူထုအသိပင် ဖြစ်သည်။

"သို့ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့သော သေရေးရှင်ရေးဖြစ်နေသော လမ်းဆုံလမ်းခွသို့ ဗမာလူထုကြီးသည် ရောက်ရှိနေသည့်အခါတွင် ကျွန်တော်ခေါင်းဆောင်သော ဖဆပလလမ်းသို့ပင် ဗမာလူထုကြီးသည် မတိမ်းမယိမ်း ယုံကြည်ကြည်နှင့် လိုက်ရန် ကျွန်တော် ထပ်မံညွှန်ကြားလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဖဆပလအမတ်လောင်းများထဲမှ အရွေးခံရသည့် လူထုကကြိုက်နှစ်သက်သောအမတ်လောင်းများ ဟုတ်နိုင်မှဟုတ်မည်။ဟာကယ်တမ်း အရွေးခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဖဆပလ အမတ်လောင်း စာရင်းထဲမှ ပြုတ်ကျန်နေကောင်းကျန်နေခဲ့ပေလိမ့်မည်။ကျွန်တော်တို့ ရရှိသော အလွန်တိုတောင်းသည့် အချိန်ကလေးတွင် အပြေးအလွှား စိစစ်လိုက်ရသောကြောင့် အထက်ပါ ချွတ်ယွင်းချက် ပေါ်ရှိခဲ့လျှင် လည်း ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကြီးနှင့် ဖဆပလကို ယောက်ယားကြပြီး သည်းခံကြရန် ဗမာလူထုကြီးအား ကျွန်တော် အထူးမေတ္တာရပ်ခံ လိုက်ပါသည်။

"သို့ရာတွင် မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာ ကျွန်တော်တို့ရရှိသော အလွန် ကိုတောင်းသည့် အချိန်ကလေးအတွင်း၌ပင်လျှင် ကျွန်တော်တို့သည် ဗမာလူထု၏သစ္စာကို မဖောက်ဖျက်မည့် လူများများ ရနိုင်သမျှ ရအောင် အထူးကြိုးစားခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံပါသည်။

"ကျားနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရသည့်အချိန်အခါမျိုးတွင် တဦးကိုတဦး စိတ်ကောက်ပြီးထိုင်နေ၍ မဖြစ်သကဲ့သို့ ဗမာ့နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့နေရသည့်အခါမျိုးတွင်လည်း မကျေနပ်မှု [illegible] ကလေးများကို ရိုးမယ်ဖွဲ့၍မနေကြနှင့်၊ ယခုအရေးသည် တချက် အမှားမခံသော အရေးကြီး ဖြစ်သဖြင့် လူထုကြီးသည် မိမိတို့၏ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို အခြားအချိန်များထက် ဤအချိန်တွင် ထူးထူး ကဲကဲ ပြသကြရန် ကျွန်တော် တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

"ယခု ကျွန်တော့် ညွှန်ကြားချက်များအတိုင်း လူထုကြီးသည် ဖဆပလကို ရှေးအခါများကကဲ့သို့ ဆက်လက် ယောက်ခံကြမည် ဆိုရင် လူထုလွတ်လပ်ရေးသည် ဝီတနှစ်အတွင်းရမည်မှာ မလွဲဧကန်။"

ထိုအချိန်က ဗြိတိသျှနှင့် ယုံးဝအဆက်ဖြတ်မည်ကို မလိုလားသူများ ရှိကြသည်။ ထိုသူများမှာ မြေရှင်များ၊ အရင်းရှင်များနှင့် အိုင်-စီ-အက်စ်၊ ဘီ-စီ-အက် စသော အရာရှိကြီးများဖြစ်ကြသည်။ ကိုသူများသည် လုံးဝလွတ်လပ်ရေးကို မလိုလားဘဲ ဒိုမီနီယံအဆင့်အတန်း (Dominion Status)ခေါ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးလောက်သာ လိုလားသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုသူများသည် ဗြိတိသျှလက်အောက်တွင် အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစားဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ သမား၏ ပဒ္ဒမြတ်ပသားများအဖြစ် ဆက်ရှင်သန်လိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူတရပ်လုံးကို စည်းရုံးထားနိုင်သော ဖဆပလ၏ အချိန်အခါ ကြောင့် သူတို့သည် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းတော့ မဆန့်ကျင်ကြချေ။ တီးတိုးဝါဒဖြန့်ခြင်းမျိုးဖြင့်ရင်း၊ မိမိတို့နှင့်နီးစပ်ရာ သတင်းစာများ တဆင့်ရင်း ဒိုမီနီယံစတေးတပ်စ် ဆိုသည်မှာ လွတ်လပ်ရေး အပေါင်း လက္ခဏာ (Independence Plus) ဟု ရေးသား ပြောဆိုရုံ လောက်သာ ပြုလုပ်ရကြသည်။ သို့သော် သူတို့အန္တရာယ်မှာ သေး သေးတို့ကြောင့်ပင် အောင်ဆန်းက ဟန့်တပ်သားများကို ဂရုစိုက် ရမည်ဟု ထည့်သွင်းပြောကြားခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ဒုတိယအန္တရာယ်မှာ ဂိုဏ်းဂဏစိတ် ပြင်းထန်နေသည့် ကွန်မြူနစ် ပါတီဝင်များ၏ အန္တရာယ်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် လုံးဝလွတ်လပ် ရေးကို လိုလားသည်။ သို့သော် သူတို့ဦးဆောင်ယူပေးသည့် လွတ်လပ် ရေးမျိုး ဖြစ်စေချင်သည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် သူတို့သည် မင်းသားကြီးလုပ်ရလျှင်လုပ်ရ၊ မလုပ်ရလျှင် ပတ်မကြီးကို ထိုးအောက် လိုသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တိုင်းပြည်အကျိုးထက် ပါတီ အကျိုး ကြည့်သူများဖြစ်သည်။ (ဂိုဏ်းဂဏစိတ်မှာ ကြောက်စရာ ကောင်းလှချေတကား)၊ သူတို့၏ အန္တရာယ်မှာလည်း မသေးလှ ထို့ကြောင့် အောင်ဆန်းက သူ၏ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်တွင် ထည့် သွင်း သတိပေးဟန် တူသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[ဤနေရာတွင် နိုင်ငံရေးသ ား သင်ခန်းစာ ယူသင့်သည့် အချက်ကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ ချက်မှာ နိုင်ငံရေးတွင် ပုဂ္ဂိုလ် တဦးတယောက်အနေဖြင့်ရှင်း၊ ပါတီအခုအနေဖြင့်ရှင်း ဇွတ်အတင်း ခေါင်းဆောင်မှုယူ၍ မရနိုင်၊ ပြည်သူလူထုကလက်ခံမှသာလျှင် ခေါင်းဆောင်မှု ရနိုင်သည့် အချက်အလက်ပင် ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထုကလည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်, ထိုပါတီ၏ ရိုးသားမှု (ဝါ) ကိုယ်ကျိုးမဖက်မှု (ဝါ) အတ္တစွဲကင်းမှုနှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်, ထိုပါတီတွင် ခေါင်းဆောင်နိုင်သည့် အရည်အချင်း ရှိ-မရှိကို ဆန်းစစ်သုံးသပ်ပြီးမှသာလျှင် လက်ခံမည် ဖြစ်သည်ကို သတိချပ်ကြရာသည်။ အကြွင်းမဲ့သော ကာလပတ်လုံး နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်တယောက်သည် ပြည်သူလူထုအား ကိုယ်စားပြုနိုင်အံ့၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး သူ၏ ခေါင်းဆောင်မှု တည်မြဲမည်ဖြစ်သည်။ တချိန်တခါက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့သဖြင့် တသက်လုံး ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်နေကြသည့် နိုင်ငံရေးသမားသည် စိတ်ကူးယဉ်သမားမျှသာ ဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုလျှင် ထိုနိုင်ငံရေးသမားသည် ရှင်ပြုစဉ်က ရွှေသီးဆောင်းခဲ့ရသည်ကို စားမြုံ့ပြန်နေသူမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဟိုသစ္စ ၊ ထိုစကား မှန်၏။ မှန်ကြောင်းကို ဗမာ့သမိုင်းကသာမက ကမ္ဘာ့သမိုင်းကပါ သက်သေခံသည်။]

ဖဆပလ အမတ်လောင်းများ ရွေးချယ်ရာတွင်လည်း အောင်ဆန်းသည် အခက်အခဲတွေ့ခဲ့ရသည်။ အချိန်များစွာမရရှိကား အမတ်လောင်းများကို တဦးချင်း ကျနစွာ မစစ်ဆေးနိုင်ခဲ့ချေ၊ အချို့အမတ်လောင်းများမှာ နယ်လူထု၏ထောက်ခံမှုမရဘဲ အချို့မဲဆန္ဒနယ်များတွင် နယ်လူထု၏ ကြည်ညိုခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ အမတ်လောင်း စာရင်းမှ ကျန်နေခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အချိန်တိုတောင်းလှသည့်ပြင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီနှင့် ပြည်သူ့ ရဲဘော်အဖွဲ့

တို့က မိမိတို့ အဖွဲ့ဝင်များကို ဦးစားပေး ရွေးခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီအား ဖဆပလမှ ထုတ်ပယ်ပြီးနောက် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီနှင့် ပြည်သူ့ရဲဘော် အဖွဲ့တို့သည် အချင်းချင်း 'စောင့်'ကြသည်။ ယခင်က ဆိုရှယ်လစ်ပါတီက ,ကွန်မြူနစ်ပါတီအား (လူလည်လုပ်သည်)ဟု စွပ်စွဲခဲ့သကဲ့သို့ ယခု ပြည်သူ့ရဲဘော်အဖွဲ့က ဆိုရှယ်လစ်ပါတီအား (လူလည်လုပ်သည်)ဟု စွပ်စွဲတော့သည်။

ဖဆပလ အမတ်လောင်းအားလုံး လူထုကြိုက် မဟုတ်သည်ကို အောင်ဆန်း သဘောပေါက်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် "ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကြီးနှင့် ဖဆပလကို ထောက်ထားကြပြီး အသည်းခံကြရန်ကို ဗမာလူထုကြီးအား ကျွန်တော် အထူး မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ပါသည်" ဟု အသည်းသွားကျေညာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အောင်ဆန်းအား အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သည့် လူထုကြီးက သူ၏မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လက်ခံကြသည် "ဗိုလ်ချုပ်လွှတ်လိုက်လျှင် နွားဘဲဖြစ်ဖြစ် မဲပေးမယ်ကွ" ဟု ကြွေးကြော်ကြသည်။ ကြွေးကြော်သည့်အတိုင်း မဲပေးခဲ့သည်ကို ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်ရစာရင်းက သက်သေခံသည်။

× × ×

အောင်ဆန်းသည် ကျေညာချက်ထုတ်ရုံဖြင့် အားရကျေနပ်မနေ၊ နယ်အသီးသီးသို့ထွက်၍ ဟောပြောစည်းရုံးသည်။ အလွန်ပြင်းသော နွေရာသီဒဏ်ကိုမမှုဘဲ တနေ့လျှင် မိုင်တရာကျော်,နှင့်ထွက်သွားကာ ဟောပြောသည်။ တနေ့တည်းတွင် အနည်းဆုံး သုံးလေးနေရာ ဟောပြောသည်။ ဟောပြောရာတွင်လည်း ကာမရှည်အချိန်မကြန့်ဘဲ လိုရင်းကို တိုတိုတုတ်တုတ် ဟောသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသွားလေရာအတူပါခဲ့သော ဦးပုကလေးက "မြန်မာပြည်မှ ဗိုလ်ချုပ် ဘာတွေလုပ်ခဲ့သလဲ" စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

"ဗိုလ်ချုပ်သည် နိုင်ငံရေးတရားပွဲကျင်းပရာ၌ ဖာရှုံကာ အချိန်ဖြုန်းတီးမှုမျိုးကို မကြိုက်ချေ။ ဥပမာ-မိမိရောက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် တရားဟောစင်ပေါ်သို့ တက်ဟောပြီးလည်းနှင့် တပြိုင်နက် ရှေ့သို့ဆက်ထွက်ပြီး ချိန်းထားသော အစီအစဉ်အတိုင်း အမှီရောက်အောင်သွားပြီး ဟောလေ့ရှိသည်။ လွန်လေပြီးသော ခေတ်ဟောင်းကကဲ့သို့ အခြံမို့စည်တော်တို့ဖြင့် အချိန်ကုန်မစမှုများကို အလိုမရှိ။ မော်တော်ကား မောင်းရာတွင်လည်း တနာရီ မိုင် ၂၅-၃၀ မောင်းသည်ကို မကြိုက်၊ မိုင် ၄၀-၅၀ လောက်မောင်းမှ ကြိုက်၏။"

ဦးပုကလေး ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း မှန်ပါသည်။ အောင်ဆန်းသည် တနေ့တည်းတွင် နယ်မောက်မှ မကွေး၊ ထိုမှတဆင့် အောင်တွင်းကြီးသာရောက်ကာ ထမင်းစားပြီးလျှင်ပြီးချင်း တရားဟောသည်။ တရားဟောပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် အာလံ(ယခုအောင်လံ)သို့ ဆိုးဆက်သည်။ ကားလမ်းဘေးရှိ ကျွန်တော့်အိမ်ကေကဝင်ရန် ဖိတ်ခေါ်သည်ကိုပင် လက်မခံ၊ အချိန်မရှိဘူးဟုပြောကာ ဆက်သွားသည်။ သူ့ကို ကြည့်လိုသဖြင့် ကျွန်တော့်အိမ်တွင် စောင့်နေကြသော သခင်ကြီးများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ခဲလေသမျှ သဲရေကျဖြစ်ရသည်။ ကားများကို မည်သည့်နှုန်းဖြင့် မောင်းသွားသည်မသိ၊ အောင်တွင်းကြီးအလွန် ၁၀-မိုင်လောက်တွင် အာလံမှလာကြိုသော ကား မှောက်သဖြင့် ရဲသားတယောက် သေဆုံးသွားသည်။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သောအခါလည်း အောင်ဆန်းသည် နိုင်ငံရေး ရှင်းလင်းပွဲများလုပ်ရ၊ အသံလွှင့်ရ စသည်ဖြင့် နားရသည်မရှိ

...ရာသက်နှုတ်ပြုလုပ်ခဲ့သော နှိမ်ခံရေးရှင်းလင်းပွဲတွင် အောင်ဆန်းက ဥပဒေပြုလွှတ်တော် နှင့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် မည်သို့ကွာခြားပုံ၊ မြန်မာပြည်သည် ယခုသော်လည်း မည်မျှ အရေးကြီးပုံ၊ သူ ပြည်သူကို ပါးကြည်ပုံ၊ လူထု (အထူးသဖြင့် လူငယ်တွေ) ညီညွတ်ရန် မည်မျှအရေးကြီးပုံ စသည်တို့ကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြသည်။

"ယခုလာမယ့် ရွေးကောက်ပွဲဟာ ဘာရွေးကောက်ပွဲဆိုတာ ဘာမဆုံးသိဘို့လိုတယ်။ လာမယ့်ရွေးကောက်ပွဲကို မေးလိုက်မယ်ဆိုရင် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲလို့ ပြောကြမှာဘဲ၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲဆိုတာ လူအများကသိပေမယ့် တကယ့်တကယ်ကျတော့ ကိုယ့်စိတ်ထဲမယ် ခါတိုင်း ဥပဒေပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲလို များသောအားဖြင့် ထင်နေကြတယ်။

"ဥပဒေပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲဆိုတာက တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေအရ လုပ်နဲ့ကဲ့လွှတ်တော်သာ ဖြစ်ရတယ်။ အမတ်ဟာ ၃-နှစ်၊ ၅-နှစ်သာ သက်တမ်းရှိတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ လုပ်ရမယ့်ကိစ္စဟာက ဥပဒေလုပ်ရမယ်။ ဒီတိုင်းပြည်မှာရှိတဲ့ အစိုးရစနစ်ဟာ တိုင်းပြည်ကို တာဝန်ခံ အုပ်ချုပ်တဲ့စနစ်မျိုးဖြစ်လို့ရှိရင် လွှတ်တော်ထဲမှာ အစိုးရအဖွဲ့ကို အယုံအကြည်မရှိ အဆိုတို့ ဘာတို့ တင်သွင်းနိုင်တယ်။

"တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုမဟုတ်ရင် ဘာလဲ၊ တိုင်းပြည်တည်ဘို့ ဘယ်လိုတိုင်းပြည်တည်မလဲ။ အဲဒီ လွှတ်တော်မှာ ပါတဲ့အမတ်တွေ အပေါ်မှာတည်တယ်။ သူတို့ရွေးရင် ဗမာပြည်အတွက် ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေဟာ အရှော်စားဖြစ်မယ်။ အမတ်တွေတော်တယ်ဆိုတာက အရည်အချင်း ဘာ့မှကဘူး၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာကိုပြောတာ။ သူတို့တော်လို့ရှိရင်

www.burmeseclassic.com

လွတ်လပ်ရေး ရစရာအကြောင်းရှိတယ်။ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဖြစ်နေတဲ့ တနေ့ကျရင် နောက်ကနေပြီး "စိုင်ရှင်း" ဆိုတဲ့ အင်အားစု အင်မတန်ကောင်းတဲ့ အင်အားစုဖြစ်ရမယ်။ ခါတိုင်း ညီလာခံပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဘာအမတ်တွေပါပါ ကိစ္စမရှိဘူး။ ဒီအခါ တိုင်းသူပြည်သားတွေက တင်လိုက်ကြတဲ့ အမတ်တွေဟာ ဗမာပြည်ကြီးရဲ့ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးရမယ့် အမတ်တွေဖြစ်တယ်။

"ဒီကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးတဲ့အခါ ဗမာပြည်နဲ့ အိန္ဒိယပြည်ကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရက အုပ်ချုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမရှိတော့ဘူး။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဆိုက်လာပြီ။ (၁)အချက်က အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမားအင်အားဟာ ရှေးကနဲ့စာရင် အများကြီး အင်အားနည်းလာပြီ၊ (၂)အချက်က ကမ္ဘာ့အကြည်အညို အာပျက်မခံနိုင်ဘူး။

"ဗမာပြည်ဟာ ယေပေမယ့် သူ့အလျောက် တန်ဖိုးရှိတယ်၊ ရှေးကတော့မရှိဘူး။ ယခုဗမာပြည်ဟာ ဥရောပတိုက်မှာ ဘယ်လ်ဂျီယံပြည်နဲ့တူတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ဗမာပြည်ဟာ အိန္ဒိယပြည်နဲ့ တရုတ်ပြည်ကြီးနှစ်ပြည်ကြားမှာရှိပြီး အင်မတန် စစ်ဘက်မှာ အရေးပါအရာရောက် အကွက်ကျတဲ့ အချက်အချာနိုင်ငံ ဖြစ်နေတယ်၊ စစ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး စစ်ပစ္စည်းတွေလဲရှိတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာစစ်ကြီးမှာ ဗမာပြည်ဟာ ဘယ်လောက်အရေးပါတယ်ဆိုတာကို မြင်သာတဲ့ လူတွေ ကိုယ်တိုင် မြင်သင့်သလောက် မြင်ကြတယ်။

"ကျွန်တော်တို့ကတော့ အတွင်းကျကျလုပ်ခဲ့လို့သိတယ်။ နိုင်ငံတကာရေးရာ ကိစ္စတွေ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အချိန်ကျမှ နောက်ကဝင်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံက ခြေထိုးတယ်။ ဒီလိုဗမာပြည်က အရေးပါတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်နေတယ်။

[illegible] ၁၉၄၈-ခု ဇွန်လ နောက်ဆုံးထားပြီး လွတ်လပ်ရေး ပေးမယ်လို့ကျေညာတယ်။ ဗမာပြည်မှာတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ခေါ် အုပ်ချုပ်ရေးဆွဲ၊ ဗမာပြည်ဟာ ဗြိတိသျှအင်ပါယာမှာ ဒို့နဲ့အတူနေချင်သလား၊ ဒို့နဲ့ခွဲပြီး လုံးဝလွတ်လပ်တဲ့နိုင်ငံအဖြစ် နေချင်သလား ဆုံးဖြတ်ပါလို့ လူလိမ်မာစကားပြောပြီး ကျွန်တော်တို့ကို လွှဲလိုက်တယ်။

"ကျွန်တော်တို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေက ဘယ်လိုသဘောထားရမလဲ။ ဒါမကျေနပ်ဘူးပြောရင် အကျိုးအကြောင်းနဲ့ မညီညွတ်တဲ့ လူစားမျိုးဖြစ်သွားမယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ထဲဝင်မယ်၊ ဝင်တဲ့နေရာမှာ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ယုံကြည်လို့ဝင်တာ၊ မယုံရင် ဝင်ချင်မှဝင်မယ်။ အဲဒီတိုင်းသူပြည်သားတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ယုံကြည်သလဲ။ အဲဒီအရေးကြီးတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲမှာ စွန့်စားစရာရှိတဲ့အချိန်မှာ ဘာမှမစွန့်စားခဲ့တဲ့ စားဖားကြီးတွေကို ခင်ဗျားတို့ တင်ချင်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့အက် မိုက်တာ မရှိဘူး။ ဗမာပြည် တသက်လုံးမှောက်မှာဘဲ။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တောင်းလို့မရဘူး။

"ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ဟာ လွတ်လပ်ရေး မလိုချင်ဘူး၊ လွတ်လပ်ရေးနှင့် မထိုက်တန်ပါဘူး၊ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာဘဲ နေချင်သေးသည်ဟု ဆုံးဖြတ်လျှင် ခင်ဗျားတို့ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့တင်လိုက်တဲ့စစ်ကဲတွေဘဲ။ အခုလာမယ့် ရွေးကောက်ပွဲဟာ အင်မတန်အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီရွေးကောက်ပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လွတ်လပ်ရေးကိစ္စ ဘယ်လိုဆိုင်တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြမယ်၊ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တောင်းလို့မရဘူး၊ လုပ်ယူမှရတယ်၊ တိုက်ယူရမယ်၊ အင်အားကို အမှီပြုပြီးမှ ရနိုင်တယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်အားမရှိဘဲနဲ့ စာရွက်ပေါ်မှာ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်နှင့် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံကို ဘယ်လိုကြီးရေးထားပစေ၊ ကိုယ့်နောက်မှာ အင်အားမရှိရင် ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ ဂျပန်လက်ထက်က လွတ်လပ်ရေး ရခဲ့ဘူးပြီ။ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်နှင့် ဗမာနိုင်ငံတော် လွတ်လပ်ရေးကို စာရွက်ထဲမှာတော့ရေးထားတယ်။ဘယ်လိုလွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိကြတယ်။

"ဗမာပြည်ဟာလဲ လူဦးရေ ၁၆-သန်းရှိတယ်၊ တူရကီမှာလဲ လူဦးရေ ၁၆-သန်းရှိတယ်၊ နယ်ပယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်က ပိုကြီးတယ်၊ ဓာတ်သတ္တု သဘာဝ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ ရှိတယ်၊ သို့သော် တူရကီမှာ ငယ်ပေမယ့် ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိလို့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ရှိတဲ့နေရာမှာ အတော်ကလေး လက်တွေ့အားဖြင့် ရှိတယ်။ ဗမာပြည်ကို တူရကီနိုင်ငံလိုဖြစ်အောင် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်မယ် ဆိုရင် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း လုပ်ရမယ်၊ လုပ်နိုင်မယ့် အခြေအနေတော့ ရှိတယ်လို့ ယူဆတယ်။

"ဗမာပြည် လွတ်လပ်တဲ့ အချိန်အခါမှာ ဘယ်သူလာပြီး ဘာလုပ်မယ်-ညာလုပ်မယ် ဆိုတာကို ကျုပ်မလန့်ဘူး။ ဗမာပြည် ညီညွတ်ဖို့ လိုတယ်။

"နိုင်ငံရေးစားဖားတွေ ညီညွတ်ဖို့မလိုဘူး။ ဘယ်သူတွေ ညီညွတ်ရမယ်ဆိုရင် တကယ်တော့ ဗမာပြည်မှာ တကယ်အံ့ဆဲဆဲ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ညီညွတ်မယ်ဆိုရင် ဗမာပြည် ညီညွတ်မှာဘဲ။ တယောက်နှင့် တယောက် အကြောင်းပြချက်မလုံးလာကဲဘဲ မညီမညွတ်ဖြစ်နေရင် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်အဖြစ် ရောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

"လူငယ်တွေကိုလှည့်ပြီး ကျွန်တော် ဘာတိပေးချင်တယ်။ အခု ရှိနေတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားကြီးတွေနဲ့ နိုင်ငံရေးသမားကလေးတွေကချိုး

[illegible] ရှိနေတဲ့ လူငယ်တွေ၊ နိုင်ငံရေးသမား လူငယ်အသစ်တွေ ဆိုပေမယ့် အသက် လေးဆယ်ငါးဆယ် ရှိနေကြပြီ။ အခု အချိန်က အသက်ငယ်ပေမယ့် နိုင်ငံရေးသမားဟောင်း ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီနိုင်ငံရေးသမားဟောင်းနဲ့ အသစ်ကို ခွဲထားရတယ်။ ကျုပ်ပြောသလို တညီတညွတ်ထဲ လုပ်သွားမယ်ဆိုရင် ဗမာပြည်ဟာ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်တဲ့ နိုင်ငံဖြစ်တဲ့အထိ အလားအလာရှိတယ်။

"အဲဒီလို ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် အလုပ်လုပ်ဖို့ဆိုတော့ ဗမာပြည်ဟာ လမ်းနှစ်ခွ ရောက်နေတယ်။

"ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးရအောင် ကြိုးစားလာခဲ့တယ်။ အဆင့်ဆင့် ကျော်လွန်လာခဲ့ပြီ။ ရှေ့မှာ နှစ်ဆင့်ဘဲ ရှိတော့တယ်။အဲဒီနှစ်ဆင့်ဟာ အခက်ဆုံးဘဲ။ ပထမ အဆင့်က တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်၊ ဒုတိယအဆင့်က အင်္ဂလိပ်နဲ့ စာချုပ် ချုပ်မယ့်အဆင့်၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အဆင့်မှာ ရွေးကောက်ပွဲလုပ်ရမယ်။

"ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်တဲ့အခါမှာ တိုင်းပြည်က တင်ထဲ့သူဟာ လူညံ့ဖြစ်နေရင် ခင်ဗျားတို့သာ နစ်နာမယ်။"

ထိုနှစ်ဇူလိုင်လထဲမှာပင် အောင်ဆန်းသည် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ ရန်ကုန်အသံလွှင့်ရုံမှ အသံလွှင့်သည်။ ရွေးကောက်ပွဲ ဖျက်ဆီးသူများသည် တိုင်းပြည်၏ နံပတ်တစ် ရန်သူ ဖြစ်မည့်အကြောင်း၊ ဖဆပလ အမတ်လောင်း အားလုံးကို ရွေးလျှင် တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေးရရန် အာမခံကြောင်း၊ နိုင်ငံရေး စားဖားများကို ပိုင်းပယ်သင့်ကြောင်း၊ လူငယ် နိုင်ငံရေးသမားများ မဖိုက်သင့်ကြောင်း၊ ဖဆပလ အမတ်လောင်းများ ရွေးချယ်ရာတွင် မညီညွှတ်သောအခက်အခဲများ၊ ချွတ်ယွင်းချက်များရှိခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် အောင်ဆန်းက အောက်ပါအတိုင်း အသံလွှင့်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

"ယခုနေ ကျွန်တော်ပြောချင်တဲ့ အကြောင်းတွေကတော့ ဧပြီ ၉-ရက်နေ့ကျင်းပမယ့် တိုင်းပြုပြည်ပြု ရွေးကောက်ပွဲ အကြောင်းနှင့် အခြားအကြောင်းတွေပါဘဲ။

"လာမယ့် ရွေးကောက်ပွဲနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်ကြမယ်ဆိုတဲ့ လူတွေပေါ်ရင်တော့ အဲဒီလူတွေဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ရန်သူ နံပါတ်တစ်တွေဘဲ။ လွတ်လပ်ရေးကို ဆုံးဖြတ်ရမယ့် ရွေးကောက်ပွဲ ဖျက်ဆီးချင်သူတွေဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ရန်သူတွေဘဲ၊ ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ချင်တဲ့ လူတွေဟာ ရွေးရောက်ပြီး သူတို့ခင်းသားကြီး မလုပ်နိုင်ကြမည့် အရေးမြင်လို့ ဗမာပြည် ဘာဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး လုပ်ချင်ကြတဲ့ လူတွေဘဲ။

"အခု တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ဧပြီလမှာရွေးပြီး ဇွန်လ လောက်မှာ ကျင်းပရင် သုံး ့ လေးလအတွင်း လွတ်လပ်တဲ့ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေကို ရေးဆွဲ ဆုံးဖြတ်နိုင်မယ်။ အဲဒီအခါ ဘိလပ်ပါလီမန် အစည်းအဝေးလဲ ရှိတဲ့ အချိန်ဖြစ်မယ်၊ ကျုပ်တို့က ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေကို ရေးဆွဲပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘယ်နေ့-ဘယ်ရက်မှာ ကျုပ်တို့လက်ကို အာဏာလွှဲပါဆိုတာ သတ်မှတ်ပြီး ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် အရေးဆိုမယ်။

"ကျုပ်တို့ အရေးမဆိုခင်ဘဲ ဗြိတိသျှအစိုးရက အိန္ဒိယမှာလို အကန့်အသတ်ပေးချင်လဲ ပေးမှာဘဲ။ ဒီကိစ္စပေါ့ ခက်မယ်လို့ ကျုပ် မထင်ဘူး။ သူတို့နှင့် စာချုပ်ချုပ်တဲ့ နေရာမှာသာ ခက်ချင် ခက်လိမ့်မယ်။ သူတို့က ကျုပ်တို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ဥပဒေကိုတော့ ပြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

"တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်တဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို မူးတင်း ့ ပဲဘင်း ဖြစ်အောင် စာချုပ်ထဲမှာ ချုပ်ချယ်ချက်တွေကို ကျုပ်တို့သဘောမတူဘဲ ပေးချင် ထည့်မှာကိုသာ ကျုပ်တို့ တိုက်ဖျက်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်။

"တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို ရွေးချယ်ပြီးတဲ့အခါ အဲဒီလွှတ်တော်က လွတ်လပ်ရေးကို ဆုံးဖြတ်ပြီး လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲလုပ်စရာရှိလို့ လုပ်ရတာဆိုရင် ကျုပ်တို့အရေးဟာ ပိုပြီး အားရှိမှာ အမှန်ဘဲ။

"ကာနေ့အထိ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းကို အကောင်အထည်နှင့်မြင် အောင် လုပ်လာတာ ကျုပ်တို့သာ လုပ်နိုင်တာဘဲ။ ကျုပ်တို့ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကပဲ လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲမှာ ကျုပ်တို့ တင်တဲ့ အမတ်လောင်းအားလုံးကို ခင်ဗျားတို့တိုင်းသူပြည်သားတွေက ရွေး မယ်ဆိုရင် တနှစ်အတွင်းမှာ လွတ်လပ်ရေးရစေမယ်လို့ အာမခံ ပြီးဘဲ။

"ဒါဖြင့် လာမယ့်ရွေးကောက်ပွဲကို ဖျက်ချင်တဲ့ လူတွေက ဘာ ကြောင့် ဖျက်ချင်တာလဲ။ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ လွတ်လပ်တဲ့ မြန်မာပြည်ကြီးမှာ သူတို့ဘတွေဟာ တသက်လုံး မြုပ်တော့မယ့် အရေးကြီးကို တွေး ့ တွေးမြင်တိုင်း သူတို့ဟာ မစားရတဲ့ အမဲကို သဲနဲ့ ပက်ချင်လို့ဘဲ။

"ကနေ့ ကျွန်တော်ဆွေးနွေးပြောဆိုနေတာတွေ မှန်၊ မမှန်ရွှေဖြစ်မယ့် အဖြစ်အပျက်များက သက်သေခံပါလိမ့်မယ်။

"တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲမှာ တိုင်းပြည်အကျိုးကိုသာ အများပါဝင်ပြီး တိုင်းပြည်အတွက် တကယ်လုပ်တဲ့ လူငယ်များပါဝင်သည့် ဖဆပလ အမတ်လောင်းတွေကိုသာ ရွေး ကောက်မယ်ဆိုရင် ရွေးရောက်ပြီး မြန်မာပြည်မှာ လူညွန့်ခူးစားနေတဲ့ နိုင်ငံရေးစားဖားကြီးတွေ တသက်လုံး မထနိုင်တော့ဘူးလို့ ထောင် ပြောထားချင်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သို့သော်...ဘာနဲ့မတော့ ပြောချင်တယ်၊ လူငယ်နိုင်ငံရေးသမား တွေဟာ လွတ်လပ်တဲ့ဗမာပြည်မှာ သိပ်မနိုက်ကြဘဲ တခုခုနဲ့ ညှိနှိုင်း ညီညီညွတ်ညွတ် လုပ်ကြဖို့တော့လိုတယ်၊ ဒီလိုမလုပ်ရင် လက်လွတ် တဲ့ ဗမာပြည်ဟာ လွတ်လပ်ရေးအရသာကို ကျုပ်ပြည့် တင်းပြည့်ခံ စားရမှာ မဟုတ်ဘူး။

"ရွေးကောက်ပွဲဖျက်မယ်ဆိုတဲ့ လူတွေကိုတော့ ကျုပ်တို့ အစိုးရ ကလဲ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အပြင်းအထန် ခိုက်ကြ ရမှာဘဲ၊ ရွေးကောက်ပွဲမှာ လွတ်လပ်စွာ ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ရခဲ့ရင်ခြင်း မှာတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျုပ်တို့အစိုးရက နှောက်ယှက်မှာ မဟုတ် ဘူး။ သို့သော် ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်တဲ့လူမှန်သမျှကိုတော့ အာဏာ ကုန် နှိမ်နင်းပစ်မှာဘဲ ဆိုတာ ရှင်းရှင်းကြီး သတိပေးထားပါရစေ၊

"ပြီးတော့ ဖ ဆ ပ လ အမတ်လောင်းစာရင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ပြောချင်တယ်။ ဖဆပလ အမတ်လောင်းတွေ ရွေးကောက်ဖို့ ပထမ သူတို့ကို ဟသ်ာတ ဦးမြ၊ ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ မန်းဘခိုင်၊ ဦးဗဆွေ၊ ဗိုလ်အောင်တို့ပါတဲ့ အဖွဲ့က ရွေးချယ်တယ်။ ပြီးတော့ သခင်နု၊ မြန်မာ့အလင်း ဦးတင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ပါတဲ့အဖွဲ့က ဆုံး ဖြတ်တယ်။

"ရှင်းရှင်းဘဲ ကျွန်တော်ပြောမယ်။

"လူပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော် စာရင်းသွင်းထားတဲ့အနက် လူ ၂၀၀-လောက်သာရွေးရမှာဖြစ်တော့ ၁၈၀၀-ကျော် လူတွေထဲက မကျေနပ်တဲ့ လူတွေရှိမယ်ဆိုတာ ကျုပ် မြင်ပြီး သား၊ ပြီး တော့ အချောင်သမားစားဖားတွေ၊ သာယာဝါးတွေကလဲ ဖဆပလ ထဲမှာ ခလောက်ဆန်ဖို့ ပြည်သူ့ရဲဘော်နဲ့ လက်ဝဲဂိုဏ်းသား ကချွန်းကျောင်း တိုက်ပေးဘို့ လုပ်မှာဘဲဆိုတာကိုလဲ ကျုပ်တို့ မြင်ပြီးဘဲ။ သို့ပေမယ့်

ကျုပ်တို့ဟာ ခေါင်းဆောင်တွေပီပီ မှန်တယ်၊ ကောင်းတယ်ထင်တာ ကို ရဲရဲကြီးဆုံးဖြတ်လိုက်တာဘဲ။

"ကျုပ်တို့ ရွေးတဲ့ လူတွေထဲမှာ အရည်အချင်းရှိတယ်ဆိုတဲ့လူတွေ ခြောက်ဆယ်လောက်ပါတယ်။ အဲဒီအထဲက တချို့ ကို တော့ မြင်း ကျုပ်တို့ စိတ်ချလို့ ရွေးတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်မချရပေမယ့် သူတို့ဟာ လူနည်းစုဘဲ။ သူတို့ကို သုံးရမယ့်နေရာတွေလဲ ရှိသေးတယ်။ ကျန်တဲ့ လူတွေကတော့ အလုပ်လုပ်တဲ့လူတွေ၊ စိတ်ချရတဲ့လူတွေ၊ နယ်က ကောင်းတဲ့လူတွေ ဖြစ်နိုင်သမျှ ဖြစ်အောင် ရွေးတာဘဲ။

"နယ်ကလာတဲ့ လူတွေထဲက ကျုပ်တို့ သေသေချာချာမသိတဲ့ လူတွေကျတော့ မရွေးဘူး။ မသေချာတဲ့ လူတွေကိုမှ ရွေးတယ်။ နယ်ကိုပြန်ပေးနေဘို့ အချိန်လဲ မရှိဘူး။ ဒါလဲနယ်တွေက မှုလတ္တန်းအ စာရင်းကောင်းကောင်း မပေးကြဘူး။ ပေးပြန်တော့ ကပ်ပြီးပေး ကြတယ်။

"ဒါဟာ နယ်တွေရဲ့ အပြစ်လဲ ပါသလောက်ပါတယ်။

"ကျုပ်တို့ရွေးတဲ့စာရင်းမှာ စားဖားကြီးတွေ အတော်များ များ ဖြုတ်ပစ်ခဲ့တယ်။ သူတို့မကျေနပ်ကြဘူး။ ဒါပေမယ့် လူသိ ပိုင်း လက်ဝဲသမားတွေကို မြှောက်ပေးရုံကလွဲပြီး သူတို့ ခေါင်း မဆောင်ရဲဘူး။ လူငယ်တွေက အကောင်းပါးဘို့လိုတယ်။ ဖဆပလထဲ မှာရှိတဲ့ လူငယ်တွေကသာ တောင့်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြပါ။ အခု ကျုပ်တို့ ရွေးလိုက်တဲ့ အမတ်လောင်းတွေကို တခဲနက် အားပေးပြီး တင်သမျှ အမတ်အားလုံး အရွေးခံရအောင်သာ ကြိုးစား ဆောင် ရွက်ကြပါ။

"အိန္ဒိယပြည်မှာ တင်သမျှ အမတ်တွေအားလုံး အရွေးခံရ အောင် လုပ်နိုင်သေးရင် ဒါတို့ပြည်မှာတော ဘာလို့မလုပ်နိုင်ရမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လဲ။ ငါတို့ အမတ်အားလုံး အရွေးခံရရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည်ညိုပါဘူး။ အချောင်သမားတွေ ရှိတောင် အရေးမကြီးပါဘူး။

"နယ်မှာ တွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲ နှစ်ရပ်ရှိတယ်။ နယ်က မသိတဲ့ အမတ်လောင်းနဲ့ နယ်က တယ်မလေးစားတဲ့ အမတ်လောင်း ကိစ္စ နှစ်ရပ်ဘဲ။ နယ်က မသိတဲ့ အမတ်လောင်းကိစ္စကိုတော့ နယ်ကသိတဲ့ အမတ်လောင်းချည်း ဖြစ်ဖို့ဟာ ဘယ်တုန်းကမှ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ သို့သော် ဖဆပလအဖွဲ့ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များက သံဃောဇဉ် လုပ်ပေးရ မယ်။

"နယ်က တယ်မလေးစားတဲ့ လူအချို့ကိုတော့ ဘုရားလက်ထက်က ဥပဒေအတိုင်း အားပေးကြရ လိမ့်မယ်။ ဘုရား လက်ထက်က မဟာဒုတ် ဆွမ်းကျွေးတဲ့အခါ အလဇ္ဇီ ရဟန်းတပါးကို သူဌေး တဦးက မဲကောက်မိလျက်သား ဖြစ်နေတယ်။ သို့ပေမယ့် သံဃာကို ကြည်ညိုသော အားဖြင့် အဲဒီရဟန်းကို ကောင်းကောင်းဖင့်ဖော်ပြီး ကောင်းကောင်းဘဲ ဆွမ်းကျွေးလွှတ်လိုက်တယ်။

" အဲဒီအခါမှာ အလဇ္ဇီရဟန်းက ငါတော့ ဘာမှမဖြစ်ပြီဆို ထင်သွားပြီး နောက်တခါ သူဌေးကြီးဆီလာပြီး ကူးရှင်းသောက် တယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူဌေးကြီးက ခြေနှင့်ညှပ်ပြီး 'မေ့ဒ်'လို့ဆိုပြီး ထူးရှင်းကို ပစ်ပေးလိုက်တယ်။

"အဲဒီ အချင်းအရာကို သူဌေးကြီး မိတ်ဆွေမြင်တော့ 'ခင်ဗျား အရင်တခါတုန်းကတော့ ဒီရဟန်းကို ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုပြီး အသွား အပြန် အိမ်ပေါက်ဝ အထိ သယ်ထမ်းပို့တယ်။ ဒီတခါတော့ ခင်ဗျားလုပ်ပုံဟာ ဆန့်ကျင်လှချေကလား' လို့ မေးတော့ သူဌေးကြီး က ဘယ်လို ပြန်ပြောသလဲဆိုရင် 'ဒီရဟန်းဟာ အလဇ္ဇီရဟန်းဆိုတာ ငါသိတယ်။ အရင်တခါတုန်းက ငါပင့်လာတာ ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ဘူး။ သံဃာရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် တဦး အနေနဲ့ သံဃာဒုတ်ရလာလို့ သံဃာကို ကြည်ညိုတဲ့ အနေနဲ့ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး လိုက်တာဘဲ။ ဒီတခါ သူလာတာဟာ သူ့သဘောနဲ့ လာတာဘဲ။ သံဃာနဲ့မဆိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ငါမကြည်ညိုရင် မကြည်ညိုဘဲ နေ နိုင်တယ်။ ဘုရားဟောအတိုင်း လုပ်တာဘဲ' လို့ ပြန်ပြောတယ်။

"အဲဒီအတိုင်းဘဲ၊ ဖဆပလအမတ်လောင်းအဖြစ် မဲအရွေးခံရတဲ့ အချောင်သမား တယောက်တလေကို ဖဆပလရဲ့စည်းကမ်းကို ရှိသေ သောအားဖြင့်၎င်း၊ ဖဆပလက တနှစ်အတွင်း လွှတ်လပ်ရေးရ အောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖြစ်စေလိုသောအားဖြင့် ၎င်း ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။ ဖဆပလအပြင်ဘက် ရောက်သွားတဲ့ လူတော့ ဘယ်လူကိုမဆို နယ်က လူတွေ ကြိုက်ရာလုပ်ကြပေတော့။ အဲဒါဟဲ့ အမတ်လောင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ပြောချင် ပါတယ်။

"ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မနာခံဘူးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှန် သမျှကိုတော့ ကျုပ်တို့ထုတ်လဲ ထုတ်ပစ်ရမယ်၊ လူထုကိုလဲ ဖွင့်ချရ မှာဘဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုတော့ ကြည်ညိုပါတယ်၊ ဖဆပလကိုတော့ ကြည် ညိုပါတယ်၊ လူမသိဖို့ပါ၊ လူမကြိုက်လို့ပါဆိုတဲ့ ဆင်ခြေမျိုးတော့ ကျုပ်ကို မလိုချင်ဘူး၊ ဒါ ပြောနေကျ စကားဘဲ။

"ဖဆပလကြည်ညိုရင် ဖဆပလရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို လိုက်နာမှ ကြည်ညိုရာရောက်တယ်၊ အရွေးခံရတဲ့အခါ ဖဆပလဘက်က နေပါ့ မယ်ဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ ရိုးနေပါပြီ။ ကျုပ်တို့မယုံဘူး၊ ရှင်းရှင်း ဘဲ။ အာအာရှစ်ဆဲတယ်၊ ဘာတယ် မပြောနဲ့။ အမတ်လောင်း ရွေးတဲ့ကိစ္စမှာ စည်းကမ်းရှိအောင် မလုပ်နိုင်ရင် ငါးပွင့်ဆိုင်ပြို သွားမယ်၊ သတိထားကြပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(မှတ်ချက်။ ။၁၉၃၆-ခု နိုဝင်ဘာလ လောက်တွင် ၉၁-ဌာန အုပ်ချုပ်ရေးအတွက် ရွေးကောက်ပွဲ ပြုလုပ်ရာ ဦးဘပေတို့ လူစုက အဖွဲ့အချို့ကို စုပေါင်း၍ "ငါးပွင့်ဆိုင် အဖွဲ့" ဟူသော နာမည်ဖြင့် ဝင်ရောက် အရွေးခံကြသည်။ အဖွဲ့အနေဖြင့် စည်းကမ်းမထိန်းနိုင်ရကား.... ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးသောအခါ ထိုအဖွဲ့ပျက်သွားသည်။ အရွေးခံရသူများ သည်လည်း မိမိတို့ ထင်ရာခိုင်းကြသည်။ ဤသည်ကို ရည်ရွယ်၍ အောင်ဆန်းက "စည်းကမ်းမရှိအောင် မလုပ်နိုင်ရင် ငါးပွင့်ဆိုင် ဖြစ်သွားမယ်" ဟု သတိပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ)။

"လူထုက မကြိုက်ဘူး ဘာဘူး ပြောမနေကြနဲ့။ ကျုပ်တို့ဟာ လူထုခေါင်းဆောင်တွေဘဲ။ လူထုကို နားလည်အောင် ပြောဖို့ဟာ ကျုပ်တို့ဝတ္တရားဘဲ။ စစ်မရောက်ခင် မြွှားကုန်တဲ့ စကားပြောတဲ့ လူတွေဟာ တော်လှန်ရေးသမားတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လို အခက်အခဲရှိရှိ မခေလျှော့တမ်း ကျုပ်တို့နိုင်အောင် တိုက်ရမယ်၊

"လူမိုက်လုပ်မယ့် ရန်သူတွေကို လူမိုက်နည်းနဲ့ဘဲ ဝံ့ပြန်ရသိမ့်မယ်၊ လူလိမ်မာလုပ်ပြီး လိမ်မယ့်ရန်သူတွေကို လူလိမ်မာနည်းနဲ့ဘဲ ပြန်တိုက်ရလိမ့်မယ်။ နိုင်ငံရေးဟာ နိုင်ငံရေးဘဲ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် လုပ်နေကြဘာ မဟုတ်ဘူး။ သို့သော် ငါတို့ကစပြီး မညာစ်ပတ်ကြပါနဲ့၊ မမိုက်ကြပါနဲ့၊ မမှုလောက်တဲ့ နေရာမှာလဲ အရေးမစိုက်ကြနဲ့၊ လျစ်လျူရှုကြဘို့ လိုဘယ်။

"နောက်ဆုံး ပြောချင်တဲ့ အချက်တွေကတော့ တိုင်းပြည်ပြုထူနှင့် တိုင်းပြည်မှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားအားလုံးကို ပြောချင်တယ်။ တိုင်းပြည်လူထုဟာ ဖဆပလ အမတ်လောင်းအကြောင်းကို ဖြစ်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

...ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်ယူဘယ်လိုလာပြီး လှည့်ဖြားပြောပြော မယုံကြနဲ့။

"ခင်ဗျားတို့အပေါ် သစ္စာရှိရှိနဲ့ ခင်ဗျားတို့အတွက် ဒီအလာက်လုပ်တာဟာ ဖဆပလက လွဲလို့ ဒီပြင် ဘယ်အဖွဲ့ ရှိလို့လဲ။ ဒီအခါ မအထည့်မမှားကြနဲ့၊ ပေးသမျှယူ၊ ကျွေးသမျှစား၊ မော်တော်ကားနှင့် လာခေါ်ရင် တက်စီး၊ ဖဆပလ မဲပုံးတွေကိုသာ မဲထည့်ကြ။ မဲဘယ်လိုထည့်ရ မလဲဆိုတာ သေသေချာချာ မေးထားကြအုံး၊ မဲအထည့်မမှားကြနဲ့။

" ဗမာပြည်ရှိ တိုင်းရင်းသားတွေကိုလဲ လှည့်ပြောချင်သေးတယ်။ တိုင်းရင်းသား လူနည်းစုတွေအပေါ် ကျုပ်တို့ ဖဆပလက လက်တွေ့အားဖြင့် သဘောထား ဘယ်လိုကြီးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင် မြင်တယ် မဟုတ်လား....။ဒါနဲ့ ဒီပြင် လူတွေနဲ့ပေါင်းမှာတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ထိုက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ကံဘဲ။ ကျုပ်တို့ကတော့ တိုင်းရင်းသားတွေ အပေါ်မှာ မေတ္တာမပျက်ဘဲ သူတို့ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးမှန်သမျှ ရအောင် တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ကူတိုက်ပေးမှာဘဲ။

"ဗမာပြည် တိုင်းရင်းသားတွေဆိုလို့ ဖဆပလလုပ်ချင်တဲ့ တရုတ်၊ အိန္ဒိယ အမျိုးသားများကိုလဲ တိတိလင်းလင်းပြောချင်တာက ဗမာလို ဖြစ်ချင်ရင် ဗမာလိုလုပ် ၊ဗမာလိုခံစားရမယ်။ဒီရွေးကောက်ပွဲမှာ ဘယ်သူနိုင်ဖို့ များသလဲ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့လဲ သိမှာဘဲ။ ဒီအထဲက ခင်ဗျားတို့ ပေါင်းချင်ဘာပေါင်းချင်ရင် ခင်ဗျားတို့ထိုက်နဲ့ ခင်ဗျားကို ကံဘဲ။ သို့ပေမယ့် ကျုပ်တို့က ခယယ ကညဝတ္တတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မလုပ်နိုင်ဘူး။

"ဒီပွဲမှာ ကျုပ်တို့ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်မစဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မငြိုငြင်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲမမြှောက်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မချောက်ဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မချေ့ဘူး။ ဘယ်သို့အခါမှ ... မှာဘူး။ ငွေလည်း များများ မရှိလို့မဖြုန်းနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်က ကောက်ခံရတဲ့ငွေနဲ့ ကျုပ်တို့စရိတ်သုံး ရမှာဘဲ။ ပိုက်ဆံတတ်နိုင်တဲ့ အမတ်လောင်းတွေကတော့ သူတို့ကဘဲ အကုန်အကျ ခံရလိမ့်မယ်။ မတတ်နိုင်မနိုင်သိတဲ့ လူတွေကို ဆိုင်ရာနယ် ဖဆပလတွေက ကူညီရမယ်။ အဲဒီအတိုင်း ကျုပ်တို့ရွေးကောက်ပွဲဝင်မယ်။ ရိုးဘီးနား တားလုပ်တဲ့လူတွေမှန်သမျှ အတွင်းမှာရော၊ အပြင်မှာရော၊ ရိုးဘီးနားတား ပြန်လုပ်ခံရမှာဘဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ရိပ်မိအောင် တည့်တည့်ပြောလိုက်မယ်။”

အထက်ပါ အသံလွှင့်မိန့်ခွန်းတွင် အောင်ဆန်းသည် လူငယ်နိုင်ငံရေးသမားများအား သတိပေးခဲ့သည်။ လူငယ်နိုင်ငံရေးသမားဆိုသည်မှာ ကွန်မြူနစ်၊ ဆိုရှယ်လစ်၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်.... စသည့် လက်ဝဲနိုင်ငံရေး သမားများကို ဆိုလိုသည်။

“လူငယ်နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ လွတ်လပ်ပြီးတဲ့ ဗမာပြည်နဲ့ သိပ်မမိုက်ဘဲ။ တဦးနှင့်တဦး ညီညီညွတ်ညွတ် လုပ်ကြဖို့တော့ လိုတယ်။ ဒီလိုမှ မလုပ်ရင် လွတ်လပ်တဲ့ဗမာပြည်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့အရသာကို ကျပ်ပြည့် တင်းပြည့်ခံစားရမှာ မဟုတ်ဘူး” ဟု ပြောခဲ့သည်။

အောင်ဆန်းသတိပေးခဲ့သည့်အတိုင်း လူငယ်နိုင်ငံရေးသမားများ (ဝါ) လက်ဝဲသမားများမလိမ်မာသည့်အတွက် (ဝါ)မိုက်ကြသည့်အတွက် ယနေ့ တိုင်းပြည် မည်သို့ဖြစ်နေသည်ကို အထူးဖော်ပြရန် လိုမည်မထင်ပါ။ ဝမ်းနည်းဘွယ်ကောင်းလေစွ။

× × ×

... ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၄၇-ခု ဧပြီလ ... ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။ မဲနယ်များကို ပြင်ဆင်သတ်မှတ်နေပါက အချိန်ကြန့်ကြာမည်ဖြစ်သဖြင့် ရှိရင်းစွဲ မဲဆန္ဒနယ်များမှ အနယ်လျှင် နှစ်ယောက်ကျစီ ရွေးကောက် တင်မြှောက်ရန် စီစဉ်ကြသည်။

ထိုအချိန်က ဖဆပလ၏ အရှိန်အဝါမှာ အလွန်ကြီးရကား များစွာသော ဖဆပလ အမတ်လောင်းများသည် ပြိုင်ဘက်မရှိအရွေးခံကြရသည်။ အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ရန်ကုန်လမ်းမတော် မဲဆန္ဒနယ်မှ ပြိုင်ဘက်မရှိ အရွေးခံရသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဦးညာဏ်ရှိန် (ကွယ်လွန်)တို့မှာ မခကူး အရှေ့မြောက်ပိုင်း(နှတ်မောက်)မဲဆန္ဒနယ်မှ ပြိုင်ဘက်မရှိ အရွေးခံရသည်။ ဘကြီးဦးဘဝင်းနှင့် သခင်လှိုင်တို့မှာ မခကူးအနောက်မြောက်ပိုင်း (ခုန်ချောင်း) မဲဆန္ဒနယ်မှ ပြိုင်ဘက်မရှိ အရွေးခံရသည်။ ပြည်မတွင် ကွန်မြူနစ် အမတ်လောင်း ၇-ဦးမှ တပါး ကျန်နယ်အားလုံးတွင် ဖဆပလ အမတ်လောင်းများ အပြတ်အသတ်နိုင်သည်။ ပြည်နယ်များတွင်လည်း ဖဆပလအား ထောက်ခံသော အမတ်လောင်းများသာ များသောအားဖြင့် အရွေးခံကြရသည်။

နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းကြီးများဖြစ်သော ဒေါက်တာ ဘမော်၊ ဦးစော၊ ဆာပေါ်ထွန်း၊ သခင်ဗစိန်နှင့် သူတို့၏ အဖွဲ့ဝင်များသည် ရွေးကောက်ပွဲကို သပိတ်မှောက်ကြသည်။ လက်ျာ နိုင်ငံရေးသမားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ရွေးကောက်ပွဲမှာ လွတ်လပ်စွာ တရားမျှတစွာ မဟုတ်သဖြင့် သပိတ်မှောက်ကြသည်ဟု ကြွေးကြော်သည်။ အမှန်မှာ သူတို့ သေချာပေါက်ရှုံးမည်ကိုသိသဖြင့် သပိတ် မှောက် ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွေးကောက်ပွဲများကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြီး နောက် အောင်ဆန်းသည် ၁၉၄၇-ခု ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့ တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ဗမာနိုင်ငံသားများ မိန့်ခွန်းမြွက်ကြားသည်။

"ယခုဆန်းလာတဲ့ နှစ်ဟာ ရှေ့တက်ယပ်ကဲ့ ဗမာပြည်သစ်ဖန်တီးကိုလို့ ယုံကြည်ယူဆတယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ချောချောမောမော ပြီးသွားပြီ။ ပြီးခဲ့တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် တိုင်းပြည်က ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ထောက်ခံအားပေးတာ အထင်အရှားတွေ့ရတယ်။ တတိုင်း တပြည်လုံး အရွေးခံရတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်စာရင်းအတိအကျမသိရသေးဘဲပေမယ့် အမတ်ဦးရေမှာ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်က အများဆုံးရတယ်ဆိုတာ အားလုံး အသိဘဲဖြစ်တယ်။

"အမှန်စင်စစ် ယခု ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းတွေဟာ ကောင်းသင့်သလောက် မကောင်း သေးဘူး၊ ချွတ်ယွင်းချက်များ ရှိတယ်၊ ဒီထက် စည်းရုံးမှု အားကောင်း အတန် ကောင်းအောင် လုပ်နိုင်ရင် အမတ်စာရင်း ၂၁၀ လုံး ရနိုင်တယ်။ တိုင်းပြည်လူထုက ဖဆပလကို ထောက်ခံတာဟာ အခု လို ဘယ်တုန်းအချိန် အခါကမှ မရှိခဲ့ဘူး။

"ဒီလိုတိုင်းပြည်က ဖဆပလကို ဝိုင်းဝန်းပြီး ကူညီမဲပေးတာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်သဘောအနေနှင့် မဟုတ်ဘဲ အဖွဲ့သဘောအနေနဲ့ မဲပေးခြင်း ကို ထူးထူးခြားခြား တွေ့ရတယ်။ ဘာကြောင့် လဲ ဆို ရင် အချို့ ဖဆပလ အမတ်လောင်းများဟာ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်က မထောက် ခံဘဲ အရွေးခံရင် ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရဘူးဆိုတာ တိုင်းပြည်ကအသိပါ။ ရွေးကောက်ပွဲကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဗမာပြည်နိုင်ငံရေး အဆင့် အတန်းဟာ တိုးတက်မှု ထင်ထင်လင်းလင်း ရှိလာတယ်။ တိုင်းပြည်

သူက ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ကို ထောက်ခံတယ်။ ဘယ်လိုသဘောလဲ ဆိုတော့ ဖဆပလ စိတ်ကြိုက်ရင် ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေး တနှစ်အတွင်း ရနိုင် ရှိတဲ့။

"ဖဆပလက သတ်မှတ်ချက် ကာလစဉ်အတိုင်း လူထုက ထောက် ခံတဲ့ သဘောဘဲ။ တိုင်းပြည်က ဖဆပလ စည်းကမ်းကို ယုံကြည် လိုက်နာသည့်သဘောဘဲ။ အဲဒါ စဉ်းစားလိုက်ရင် ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ် ဟာ တိုင်းပြည်ကို သစ္စာမဖောက်ဘူး၊ အရမ်းမလုပ်ဘူး။ အမှန် ချည်းတော့လဲမဟုတ်ဘူး၊ အမှားတော့ နဲနဲရှိမယ်။ သို့သော် ခြေ လှမ်းမှန်မှန်နှင့် လုပ်ကိုင်သွားမယ်။ ဘယ်သူ့ ချောက်လို့လဲ မကြောက် ဘူး။ ဘယ်သူ မြှောက်လို့လဲ မမြှောက်ဘူး။ ဘယ်သူချော့လို့မှ လည်း မပျော့ဘူး။ အရင်ပါတီဟောင်း သဘောမျိုးတွေ မလိုက်ဘူး။ ကုန်မြို့နှစ်ပါတီ အနီ-အဖြူ အချောင်သမားတွေလို ဂမူးရှူးထိုးလဲ ဘူး။

"ဖဆပလ လမ်းစဉ်မှန်ကြောင်း ဖဆပလကို တိုင်းပြည်က ထောက်ခံသည့်အတိုင်း ကျုပ်တို့ ဖဆပလ ကလဲ ဗမာပြည်လွတ်လပ် ရေး တနှစ်အတွင်းရအောင် လုပ်မယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ ဗမာ ပြည် လက်ငင်း ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်မယ်။ နောင်ထူထောင် ရေးလည်း လုပ်မယ်။ အချိန်အခါကြည့်ပြီး တိုင်းပြည်ပြု လွှတ် တော်လုပ်ငန်း၊ အစိုးရအဖွဲ့လုပ်ငန်းတွေနဲ့ ပြင်ပတက်လုပ်ငန်းတွေ တောင်လှုန့်ရေးလုပ်ငန်းတွေကို သင့်တော်သလို လုပ်ကိုင်သွားမယ်။

"တိုင်းပြည် နစ်နာမယ့် အကျိုးမဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းမျိုးကို ဘယ်သူ ပြောပြောပြော မလုပ်နိုင်ဘူး။ ယခုရရှိနေတဲ့ တိုင်းပြည် လူထု ညီညွတ်ရေး၊ တိုင်းရင်းသားချင်း ညီညွတ်ရေးကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်သွားရင် လွတ်လပ်ရေးကို အခက်အခဲ နည်း နည်းနှင့် ရနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ ကမ္ဘာ့ အခြေအနေ က ပြောရရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မလိုဘူး။ ဗမာပြည်ဟာ နိုင်ငံရေး သူငယ်နှပ်စား အဖြစ်က နိုးကြားပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည်နှင့် နိုင်ငံခြား ဆက်သွယ်မှုများ ပြုလုပ်လာခဲ့တယ်။ ယခုအခါမှာ ဗြိတိသျှရဲ့ အင်အားလဲနည်းလာပြီ။

"ကျုပ်တို့ဗမာပြည်မှာ နိုင်ငံခြားစစ်တပ်တွေကို ၁၉၄၇ နှစ် မကုန်မီ ဗမာပြည်က ထွက်ခွာသွားဖို့ စီစဉ်နေပြီ။ အခြေအနေ ထောက်၍ လွတ်လပ်ရေးကို တနှစ်အတွင်း အခက်အခဲမများဘဲ ရနိုင်မယ်လို့ ကျုပ်ယုံကြည်တယ်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီး နိုင်ငံရေး သဘောအားဖြင့် ဗြိတိသျှ ပြည်ထောင်စုပြင်ဘက်မှ လုံးဝလွတ်လပ်စွာ နေဖို့မခဲယဉ်းဘူး။ စီးပွားရေး လုံးဝ လွတ်လပ်မှုကို ကြိုးစားမှ ရနိုင်မယ်၊ အခု ကျုပ်တို့ လက်ထဲမှာ ငွေမရှိဘူး၊ အဲဒီတော့ နိုင်ငံခြား အကူအညီကို ယူရတယ်၊ ဗမာပြည်မှာ ဘယ်အစိုးရဘဲ တက်တက် နိုင်ငံခြား အကူအညီမယူဘဲ မလုပ်နိုင်ဘူး။ နိုင်ငံခြား အကူအညီ ယူရတဲ့ အစိုးရအဖွဲ့ဟာလဲ မကောင်းဘူး။

"ကျုပ်တို့ အခုဖြေရှင်းရမယ့်လွတ်လပ်ရေးပြဿနာဟာ လွတ်လပ်ရေးအာဏာ ကျုပ်တို့လက်ထဲ အမြန်ဆုံး ရောက်အောင်၊ ရပြီးတဲ့ လွတ်လပ်ရေး တည်တံ့အောင်၊ လွတ်လပ်ရေး အရသာ ခံစားရအောင် လုပ်ထားမှ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ တိုက်ရကျိုးရှိရင် ရှိနိုင်မယ်။ လွတ်လပ်ရေးရရင် လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကိုင်နိုင်မယ်။ အဲဒီကိစ္စတွေ အကြောင်းကြောင်းထောက်ပြီး ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်က လူထုညီညွတ်မှု၊ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ညီညွတ်မှုတွေ ဆက်လက်ကြိုးစားရမယ်၊ လွတ်လပ်ရေးရန်ပုံငွေတွေဆက်လက်ကောက်ခံရမယ်။ အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်းရှိ နိုင်ငံအားလုံးနှင့် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတနိုင်ငံဖြစ်အောင် အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်း နိုင်ငံရေး သွေးစည်းညီညွတ်မှု လုပ်ရမယ်။ အိန္ဒိယပြည်၊ တရုတ်ပြည် နိုင်ငံကြီးနှစ်နိုင်ငံနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ဖို့ကြိုးစားရမယ်၊ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်နဲ့ လွတ်လပ်ပြီးတဲ့နိုင်ငံတွေနဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်ဖို့ကြိုးစားရမယ်။ ဗမာပြည်ရဲ့ ကာကွယ်ရေး အခြေခံဖြစ်တဲ့ ဗမာပြည် စစ်တပ်၊ ပုလိပ်အဖွဲ့၊ မြို့ရွာကာကွယ်ရေး အဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းရမယ်။ စီးပွားရေး အခြေအနေ ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကိုင်ရမယ်။ အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေက ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ကောင်းစားရေးကို ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။

"အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ဖို့ဟာ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကချည်းလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်၊ အစိုးရအမှုထမ်း သတင်းစာတွေ၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အမတ်တွေ၊ တိုင်းပြည်လူထုတွေ ဝိုင်းဝန်းကူညီရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်က မေးချင်တယ်၊ တိုင်းပြည်ရဲ့ စားနပ်ရိက္ခာ ပျက်အောင်၊ အချင်းချင်း မသင့်အောင်လုပ်ရုံနဲ့ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးရမယ်ထင်သလား။ အဲဒါတွေ မှုပြင်ပြီး အင်အားကြီးမားအောင်လုပ်မှ လွတ်လပ်ရေးရမလား။ တော်လှန်ရေးလမ်းစဉ်ကို ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်တတ်ဘဲ တော်လှန်ရေးစကား များများပြောပြီး ဗမာအချင်းချင်း ဆန်လုတာ၊ လယ်သိမ်းစားခ မပေးနဲ့ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေကို ကွန်မြူနစ် အချောင်သမားတွေလုပ်နေတာ တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်းဆိုပြီး လုပ်နေတယ်။ အဲဒါတွေကို ကန့်ကွက်ရင် တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်း ဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်တယ်ဆိုတာ မသိလို့မေးချင်တယ်။

"အခွန်မပေးဘို့၊ လယ်သိမ်းစားခမပေးဘို့ တိုက်တွန်းနေတာဟာ နယ်ချဲ့သမားကို တိုက်တာလား၊ ကျုပ်တို့ ဖဆပလကို တိုက်တာလားလို့ မေးချင်တယ်။ နောက် အမတော်ကြေး ပြန်မပေးနဲ့လို့ ဆိုကြတယ်။ ဒီအမတော်ကြေးဟာ အစိုးရကထုတ်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ တိုင်းပြည်အခွန်တော်က ထုတ်ပေးတာ၊ အမတော်ကြေး ပြန်မပေးရင် အမတော်ကြေးနည်းများ နည်းသလောက် ငွေထုတ်မပေးနိုင်မှာဘဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစတော်ကြေးဟာ ဘယ်သူ့ငွေလဲ၊ တိုင်းပြည်ငွေ၊ ဒါကြောင့် ဒီနည်းဟာနယ်ချဲ့သမားကို မထိခိုက်ဘူး။

"ဆန်လုတဲ့ကိစ္စဟာ ဗမာပြည်မှာ ဒီနှစ်ဆန်တန်ချိန် လေးသန်းလောက် ဗမာပြည်စားဘို့ထက် ပိုထွက်မယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းရတယ်။ ဒီလို ခန့်မှန်းရတာဟာ ဗမာပြည်မှာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ တော်ရုံရှိဘူး။ အခုဆန်လုတာဟာ အချောင်သမား ဆန်ပွဲစား၊ ဆန်ကုန်သည်တွေ ကောင်းစားဖို့နှင့် ဆန်တွေ အလဟဿလစ်ဟင်းဖို့ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို ဆန်လုတာဟာ တိုင်းပြည်လူထုနဲ့ အစိုးရမှာသာ ဆုံးရှုံးနစ်နာတာ၊ အခုဗမာပြည်မှာ ငွေမရှိဘူး၊ ငွေမရှိရင် အခြားတိုင်းပြည် အကူအညီ လိုတယ်။ အခြားတိုင်းပြည်က ပစ္စည်းရဘို့ရန် ဗမာပြည်ငွေနဲ့ ဝယ်မရဘူး။ သူ့သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံခြားငွေနဲ့မှရဘယ်။ အဲဒီငွေရဖို့ရာ ထွက်ကုန်ဝင်ကုန်ပစ္စည်းချင်းမျှတအောင် လုပ်ရမယ်။ ဗမာပြည်ထွက်ကုန်တွေမှာ ဆန်ကိုသာ အမြောက်အမြား တင်ပို့နိုင်တယ်။

"ဆန်အလုခိုင်းတာ၊ အခွန် မဆောင်ခိုင်းတာဟာ ဖဆပလကို တော်လှန်တာလား၊ နယ်ချဲ့သမားကို တော်လှန်တာလား၊ ဖဆပလကို တော်လှန်တယ်ဆိုရင် ဖဆပလအစိုးရဟာ တိုင်းပြည်လူထုက ထောက်ခံထားတာ။ ပြီးခဲ့တဲ့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အထင်အရှား တွေ့နိုင်တယ်။ အဲဒီတော့ တိုင်းပြည်နဲ့လူထုကို တော်လှန်တာဘဲ။ နောက် ကျုပ် သတိပေးချင်တယ်။ အတိုက်အခံသမားတွေကို ကျုပ်တို့ဖဆပလ အစိုးရဟာ အရင်အစိုးရအဖွဲ့တွေလုပ်ခဲ့တဲ့ နိုင်ငံရေးပါတီမျိုးမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်တိတိလင်းလင်း ပြောချင်တယ်။ အခြားနိုင်ငံရေး ပါတီတွေ အစိုးရအဖွဲ့တွေဟာ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားတွေကို မှားမှားမှန်မှန်၊ တရားတရား၊ မတရားမတရား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းတာ အထူးအထွေပြောဘို့ မလိုဘူး။ ဖဆပလအစိုးရဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ နိုင်ငံရေး အတိုက်အခံသမားတွေကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု မလုပ်ဘူး၊

[illegible]တိုင်းပြည်အကျိုး ဆန့်ကျင်ပြီး ဆူပူအောင် လုပ်ရင် ကြည့်မနေနိုင်ဘူး၊ နှိပ်ကွပ်ရမည်။ အတိုက်အခံသမားတွေကို လွတ်လပ်စွာ ခပြောဆိုခွင့်၊ ရေးသားခွင့်၊ ဆူပူခွင့်ပေးမယ်။ တရားသဖြင့် ပေးတာကို အလွဲသုံးပြီး မတရားတာ ပြုလုပ်မယ်ကြံရင် ချမယ်၊ အရေးယူမယ်။

"[illegible]သရေပျက်စေမှုဖြစ်တဲ့ စကားမျိုးကလွဲရင် တရားဥပဒေအတွင်း [illegible]တ်ဟုတ်မဟုတ်ဟုတ်၊ ဆဲချင်တာဆဲနိုင်တယ်၊ ဝေဖန်ချင် ဝေဖန်နိုင်[illegible]ယ်။ အသရေပျက်မယ့်စကားမျိုးကို လက်မခံနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ရထားတဲ့ အာဏာတွေကို ခင်ဗျားတို့လက်ထဲရောက်အောင် ဘာပရိယာယ်နဲ့ သုံးသုံး သုံးနိုင်တယ်။ တိုင်းပြည်နှင့်လူထုထိခိုက်မယ့် ပရိယာယ်သုံးရင် ချရလိမ့်မယ်။ အတိုက်အခံသမားများကို ပြောချင်တယ်။ညစ်ပတ်တဲ့အကြံကလွဲရင် တရားသဖြင့် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် အာဏာကို လုဘို့တွေး၍ လုပ်နိုင်တယ်၊ဆူပူနိုင်တယ်၊ မတရားသဖြင့် ဆူပူလုပ်ကိုင်ခိုင်းရင် သည်းခံနိုင်မယ်မဟုတ်ဘူး။

"သတင်းစာတွေကိုလည်း ပြောလိုက်မယ်။ ဒီအစိုးရလက်ထက်နဲ့ အခြားအစိုးရလက်ထက် သေသေချာချာ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်စေချင်တယ်။ ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုအစိုးရလဲဆိုတာ သိစေချင်တယ်။ ကျုပ်တို့ကို ထောက်ခံချင်ထောက်ခံ၊ အားပေးချင်အားပေး၊ အတိုက်အခံဝေဖန်ချင်တဲ့ သတင်းစာကလဲဝေဖန်၊ သဘောအတိုင်းဘဲ။ ဆိတ်ယခု သတင်းစာ လုပ်ချင်လဲလုပ်ကြ။ သို့သော် အစိုးရကို အကြည်ညိုပျက်စေချင်တဲ့ စကားမျိုး၊ တိုင်းပြည် ဆူပူလှုပ်ရှားစေမယ့် စကားမျိုး မဟုတ်မမှန်လိမ်လည်လှည့်ဖြားရေးတဲ့ဟာမျိုးတွေကို သည်းခံနိုင်မယ် မဟုတ်ဘူး။

"အစိုးရအမှုထမ်းတွေကိုလည်း ပြောလိုတယ်။ အစိုးရအမှုထမ်းတွေဟာ တိုင်းပြည်နှင့်လူထုအကျိုးကိုကြည့်ပြီး ကျုပ်တို့အစိုးရအဖွဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုံးဖြတ်ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း တာဝန်သိတတ်သူ ... ထမ်းတွေက အခုဖဆပလ အစိုးရအဖွဲ့ ဟာ ဟိုကုန်းက အသိုးချုပ်ဖွဲ့ မျိုးလို မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သတိပြုဘို့လိုတယ်။ ဖဆပလအစိုးရအဖွဲ့ ဟာ တိုင်းပြည်လူထု အစိုးရအဖွဲ့ဖြစ်တဲ့အတိုင်း တိုင်းပြည်နဲ့လူထု အကျိုးကိုကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်တဲ့လုပ်ငန်းစဉ်ကို တာဝန်သိမဟိမ်း ဘာဝန် ကျေပွန်စွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရင် ဘယ်သူမှ ကြောက်စရာ မလိုဘူး ဖဆပလအဖွဲ့ အစိုးရ ဖွဲ့ ထားပေမယ့် ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ကျေပွန် အောင် လုပ်ပါ။ ဖဆပလအစိုးရဆိုပြီး ပြည်သူ့ရဲဘော်ကို ညှင်းအရမ်း ကြောက်စရာမလိုဘူး။ ဖဆပလ အဖွဲ့ဝင်တွေ့ ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေ ကလဲ ငါတို့အဖွဲ့အစိုးရဆိုပြီး အစိုးရအာဏာကိုယူသုံးဘို့၊ အစိုးရ ကိုယ်စား လုပ်ဖို့လဲ မလိုဘူး။ အခွင့်အရေးလဲ မရှိဘူးဆိုတာကို သတိပြုပါ။ သို့သော် ဖဆပလအဖွဲ့ဝင်နဲ့ ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေဟာ သည့်ပြင် လူတွေထက်တော့ အခွင့်အရေး ပိုရမှာဘဲ။ ပြည်သူ့ရဲဘော် တွေလဲ လုပ်ချင်တာလုပ်လို့မရဘူးဆိုတာ သိဖို့ အရေးကြီးတယ်။

"အခု ဖဆပလအစိုးရအဖွဲ့ အုပ်ချုပ်တဲ့အချိန်မှာ ဖဆပလအဖွဲ့ ချုပ်ကို ရှိသေသောအားဖြင့်ရင်း၊ ဖဆပလ လုပ်ငန်းစဉ်ကို လေးစား သော အား ဖြင့် ရင်း၊ ဖဆပလဂါဒကို ရိုသေသောအားဖြင့်ရင်း ဖဆပလအဖွဲ့ဝင်နဲ့ ပြည်သူ့ရဲဘော်များသည် အခွင့်အရေးများကို အရမ်းမဲ့မပြုဘဲ စောင့်ထိန်းဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အရမ်းမဲ့လုပ်ရင် ဖဆပလရော၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်ရော ဖမ်းဆီးရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်နေရာမဆို စည်းကမ်းသေဝပ်မှုကို အဓိက သတိပြုဖို့ အရေး ကြီးတယ် ဆိုတာ သတိပြုဖို့လိုတယ်။ ဖဆပလ အစိုးရရဲ့ လုပ်ငန်း စဉ်ဖြင့် တိုင်းပြည်လူထုနဲ့တကွ ဗမာပြည်၏ အိမ်နီးနားချင်း တိုင်း ပြည်များ၊ အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်း နိုင်ငံများနှင့် ပူးပေါင်းလျက် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးစခန်းသို့ အရောက် ဆောင်ရွက်ကြရန် လူထုကလဲ

တိုင်းပြည်ပြု လွတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးပေမယ့် လွတ်လပ်ရေး ကိုယ်ပိုင် မပြီးသေးဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပြီး ဆက်လက်၍ ညီညွတ်စွာ ထောင့်ထားရန် နောက်ဆုံးပြောလိုပါတယ်။"

အထက်ပါ မိန့်ခွန်းအရ အောင်ဆန်းသည် ဒီမိုကရေစီ အခွင့် အရေးများကို မည်မျှလေးစားသည်၊ အာဏာအလွဲသုံးစားလုပ်မှုကို မည်မျှ ကြောက်ရွံ့သည်ကို ချင့်ချိန်နိုင်ပါသည်။

သူ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ... နေရာ ဆက်ခံသူများသည် သူကဲ့သို့ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများကို ရိုသေပါ၏လော၊ ပြည်သူလူထုထံမှ ဒေါသ ... "ဂိုဏ်းချုပ်လမ်းစဉ်" ဟု ကြွေးကြော်ကြသော ဟူပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဘာတွေလုပ်ခဲ့ကြသနည်း။

အာဏာရ ဖဆပလဆိုရှယ်လစ်များသည် ကာကွယ်ရေး၊ ပြည်ထဲရေး စသော ဝါးပိုက်ဆောင်ထုပ်များ ပွဲစည်းကာ အတိုက်အခံအဖွဲ့ ဝင်များကို သတ်ဖြတ် နှိပ်ကွပ်ခဲ့ကြသည်။ အတိုက်အခံ ရေးသည့် သတင်းစာများကို ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသည်။ မိမိတို့လိုသူများ ကို ရက်အကန့်အသတ်မရှိ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခဲ့ကြသည်။ မိမိတို့ ခိုင်းတိုင်း မလုပ်သော အရာရှိအရာခံများကို ရာထူးချခြင်း၊ နေရာ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း စသည်ဖြင့် အနိုင်ကျင့်ခဲ့ကြသည်။ ရာဇဝတ်မှုကျူး လွန်သော မိမိတို့၏ တပည့်များကို အကာအကွယ် ပေးထားခဲ့ကြ သည်။ အသိုင်းချုပ်ရေးရလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဒီမိုကရေစီကို ရှုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ကြသည်။ မိမိတို့ အာဏာမဲ့ ဘဝရောက်မှ ဒီမိုကရေစီအကြောင်းပြောသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြည် သူလူထုအနေဖြင့် ယုံရမည်လော။

အောင်ဆန်းသည် အာဏာအလွဲသုံးစားပြုမှုကို အလွန်စက်ဆုပ် ရွံရှာ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် "အရမ်းမဲ့လုပ်ရင် ဖဆပလရော ပြည်သူ့ ရဲဘော်ရော ဖမ်းဆီးရလိမ့်မယ်" ဟု ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တနေ့တွင် အောင်ဆန်းသည် နယ်လှည့်ရင်း ခရိုင်တခုသို့ရောက်သွား၏။ နယ်အခြေအနေကို စုံစမ်းသောအခါ အရေးပိုင် (ခရိုင်ဝန်) လုပ်သူက "ဓားပြတိုက်မှုတွေရှိတယ်၊ ခက်တာက ဓားပြတိုက်သူတွေဟာ ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေ ဖြစ်နေတယ်" ဟု ပြောသည်။ ထိုအခါ အောင်ဆန်းက "မဟုတ်တာလုပ်ရင် ကျုပ်တဲ့ဖြစ်ဖြစ် အရေးယူပါ" ဟု ပြောလိုက်သည်။ အနီးအနားရှိ အရာရှိများ အားတက်သွားကြသည်။ "အဲဒီလို ဗိုလ်ချုပ်ကပြောလိုက်တော့ 'ဖြ' ဆိုတဲ့ အရေးပိုင်ကြီးဟာ မျက်နှာပျက်သွားတယ်။ ကျွန်တော် ့ လက်အောက် အရာရှိတွေတော့ အားတက်သွားပြီး မုန်တိုင်းပြေးပရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်" ဟု ထိုစဉ်က ဒုတိယအရေးပိုင်လုပ်ခဲ့သူက ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်။

တချိန်ကလည်း တရားရုံးက ကြိုးမိန့်ပေးထားသူ ကမယောက်အား "ကြိုးမပေးနှင့်" ဟု တရားဥပဒေ အတွင်းဝန်အား ဖဆပလ ခေါင်းဆောင် တယောက်က အမိန့်ပေးသည်။ အောင်ဆန်းသိသောအခါ ထိုခေါင်းဆောင်အား "မဆိုင်တာဝင်မစွက်နှင့်" ဟု ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းသည်ဟု အတွင်းဝန်ဟောင်းတယောက်က ကျွန်တော့်အားပြောဘူးပါသည်။ ထိုဖဆပလခေါင်းဆောင်သည် အောင်ဆန်း မရှိသောအခါ ထိပ်တန်းအကျဆုံးနေရာသို့ ရောက်ကာ ဓားပြတိုက်၊ လူသတ်လုပ်နေသည့် မိမိ၏တပည့်များအား အကာအကွယ်ပေးခဲ့သည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ဝေစုယူခဲ့သည်။ သူ့အား "တိုင်းတာမင်းကြီး" ဟု ရန်ကုန်ထောင်တွင်းရောက် ဓားပြများက ခေါ်ကြသည်။ တိုင်းတာမင်းကြီးမှာ သီပေါရှင်ဘုရင်လက်ထက်က အသုန်အရေးပေါ် အရာရောက်၍ ဓားပြများ ဓမ္မစားသည်ဟု နာမည်ကြီးခဲ့သော ဝန်ကြီးဖြစ်သည်။

ထိုခေါင်းဆောင်မျိုးနှင့် အောင်ဆန်း မည်မျှ ကွာခြားသည်ကို ဦးပုကလေးက အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

"ငှင်းနောက်ကျွန်ုပ်က 'ယခုအခါ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့လုပ်ငန်းစဉ်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်နေကြသူများအား အထူးအရေးယူပြီး တနည်းနည်းနှင့် ဖိနှိပ်ပင်လျှင် ရှင်းမသွားပေဘူးလား၊ ရှင်းသွားလျှင် အလုပ်ထိုင်ရ မလွယ်ဘူးလား' ဟု မေးသောအခါ 'ကိုယ်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်လူတွေကို ဖိနှိပ်ပစ်ဘို့ဆိုတာ (အင်အားရှင်းရှိတဲ့ လူမျိုးမှ) ကိုယ်ကျိုးအရင်းခံရှိ၍ လူမျိုးမှလုပ်နိုင်သည့်စိတ်၊ ရက်စက်နိုင်သည့်စိတ်ရှိတယ်။ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီ ကိုယ်ကျိုးရှာ အရင်းခံ စိတ်ထားမျိုး မရှိဘူး။ ကျုပ်စိတ် မှန်းဘားချက်ကတော့ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင် နိုင်ငံရေးမှနုတ်ထွက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး စာအုပ်ရေးဘို့ဘဲ' ...ဟု ပြန်ပြော၏။"

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြီးနောက် ၁၉၄၇-ခု၊ မေလ ၁၉-ရက်နေ့တွင် ယခု ယဉ်ကျေးမှု ပြတိုက်ဖြစ်နေသော ဂျူဗလီဟော၌ ဖဆပလ အမတ်များ၊ ကိုယ်စားလှယ်များပါသော ဖဆပလ ညီလာခံကို စတင်ကျင်းပသည်။

ပဌမနေ့တွင် အောင်ဆန်း မိန့်ခွန်းပြောသည်၊ ထိုမိန့်ခွန်းမှာ အယူးလေ့လာ မှတ်သားထိုက်သဖြင့် အောက်တွင်အပြည့်အစုံ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

"ရဲဘော်တို့...ယခုလို တိုင်းပြည်ရဲ့ အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာတွေ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့နေပြီး လာမင်နိုင်ငံဘဝသို့ လက်ခံသော ယှဉ်နိုင်စေဖောင် စီစဉ်ရမယ့် ပြဿနာတွေကို ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်နိုင်အောင်

www.burmeseclassic.com

ရအောင်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြရတယ် ကိုယ်ကော အင်မတန် ကောင်းတာဘဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဗိုလ်ချုပ်လာတာ သိတဲ့ အတိုင်း တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ရွေးပြီး ကောမှ မြင်ဆင်မှု ညီလာခံကို လာတက်သည့် ကိုယ်စားလှယ်တွေအကြောင်းနဲ့ ပြောပြလာ ကြတာဘဲ။

“ဒီ ညီလာခံမျိုးဟာ ဗမာပြည်မှာ ဒီတော့ပါဘဲ လုပ်ဖူးခဲ့သေး တယ်။ ဒီလို ညီလာခံရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေအဖြစ် ခင်ဗျားတို့ ဘာ ဝန်တွေဟာ အင်မတန်ကြီးမားလှပေတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ငန်း အောင်တာတွေကယ် တော်တော်ကိုဘဲ ကျယ်ဝန်းလိမ့်မယ်။

ခင်ဗျားတို့ နောက်ဆုံးအလုပ်က ထွက်ပေါ်လာမယ့် အကျိုး တရားတွေကလဲ ခုတစ်တွင် ကျန်ရစ်နိုင်တယ်။

“ဒါကြောင့် အခု ခင်ဗျားတို့ ဒီညီလာခံကို တက်လာသည့် အတွက် ခင်ဗျားတို့ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆိုးဦးပြီ ပြိုမယ်ဆိုတော့ လောက်ဘဲ လောကုတ်စကား ပြောပြီး ပြောသင့် ပြောစရာရှိသည့် အချက်တွေကို တန်းပြီး ပြောပြချင်တယ်။

“ဒီ ပထမညီလာခံဟာ ဖဆပလက လုပ်တဲ့ ညီလာခံတွေကိုင်း ပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို အစားထိုးဘို့ မဟုတ်ဘဲ ပြည့်စုံကဲဖို့သာ ဖြစ်တယ်၊ ဒီ ညီလာခံဟာ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေအရ လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ အမှန် ကျုပ်တို့ရဲ့ မူလ ရည်ရွယ်ချက် ကတော့ ဖဆပလ နှစ်စဉ် ညီလာခံ သဘင် ကျင်းပပြီး နည်းလမ်းတကျရွေးတဲ့ တတိုင်း တနိုင်ငံလုံးရဲ့ ကိုယ်စား လှယ်တွေနဲ့ ဖဆပလ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တွေဟာ နေပြီး ဗမာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေစည်းမျဉ်း အခြေခံတွေ

…………… အချိန်မရှာနဲ့ ဒုတိယလွှတ်တော် ရသည့် နည်းကို ဆွဲပြီး သုံးရတာဘဲ။

“ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေစည်းမျဉ်း အခြေခံတွေကို ဆွေးနွေးမယ်ဆိုတော့ ရှေးဦးစွာ တချို့ သဘောတွေ လူတွေ ရှုပ်ထွေးတော့လုပ်နေတဲ့ အချက်ကြီးကို ဘာခါတည်း ရှင်းပင်လိုက် ချင်တယ်။

“ဒီ ချက်ကြီးဟာ ဘာလဲဆိုရင် ဖဆပလက လုံးဝ လွတ်လပ် ရေးဆိုတဲ့ မလား၊ ဒိုမီနီယန် အုပ်ချုပ်ရေး ဆုံးဖြတ်မလားဆိုတာ မချုပ်ကိုင်ဘဲ ချပ်နေတဲ့ မေးခွန်းဘဲ။

“၁၉၄၆-ခု၊ ဇန်နဝါရီလကမှာ ကျင်းပခဲ့သည့် ဖဆပလညီလာ ခံ သဘင်ကြီးက ဘာဆုံးဖြတ်ခဲ့ သလဲ။ ဒီ ညီလာခံ သဘင်ဟာ ကျုပ်တို့ ဖဆပလအဖွဲ့မှာ ဆိုရင် ယခုအထိ အာဏာ အပိုင်ဆုံး အဖွဲ့ ကြီးဘဲ။ ဒီ အဖွဲ့ကြီးကနေပြီး ဘယ်လို ဒိုမီနီယန် အမျိုးအစားမှ မလိုချင်ဘူး၊ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကိုသာ တောင်းဆိုတယ် ဆိုပြီး အတိအလင်း ဆုံးဖြတ်ထားတာရှိနေတာ ဘာမှ ထပ်ပြီး နားရှုပ်နေ စရာ မလိုပါဘူး။

“ကျုပ်တို့ဟာ မှန်တာ မမှန်တာ၊ ကောင်းတာ မကောင်းတာ တွေအပထားပြီး အဲဒီ ညီလာခံကြီးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖယ်လဲ မဖယ်နိုင်ဘူး၊ ပြောင်းလဲမပြောင်းနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စဟာ ဘာမှ သပ်ပေါ်စရာ မလိုတော့ဘူး။ သို့သော်လဲ ဗမာပြည် လုံးဝ လွတ် လပ်တော့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်တဲ့ နိုင်ငံ လူမျိုး ပေါင်းစုံ (Commonwealth of Sovereign Nations) ကို မြန်မာပြည်က မတည်ထောင်ဘူးလား၊ မဝင်ဘူးလား ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကတော့ တခြား ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီ မေးခွန်း ဟာတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေရေးဆွဲဖို့ ... မဟုတ်ဘူး။ ဒီကိစ္စကိုတော့ ကျွန်တော်နောက်မှ ဆွေးနွေးပါအုံးမယ်။

"တိုင်းပြည် လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ဆိုတော့ ဘယ်လိုဗမာပြည်မျိုးလဲ၊ သမတနိုင်ငံလား၊ ရှင်ဘုရင်စနစ်နဲ့ အုပ်ချုပ်မယ့် နိုင်ငံလား၊ ဒီမေးခွန်းပေါ်လာတယ်။ ဒီမေးခွန်းကို တိုတိုဘဲဖြေပါဆိုရင် သမတနိုင်ငံသို့ချင်တယ်လို့ တိုတိုဘဲ ဖြေရုံဘဲ။ ဒါပေမယ့် က တော်က ဒီလောက် တိုတို့မဖြေချင်ဘူး။ လိပ်ပတ်လည်အောင် အ (State) ဆိုတဲ့ သဘောတရားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးချင်တယ်။ ဒီ'အစိုးရ' ဆိုသည့် သဘောတရားနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးချင်တယ်၊ ဗီအစိုးရ ဆိုသည့် သဘောတရားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှေးက တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ ခေါမ၊ ရောမခေတ်ကစပြီး ထနေ့အထိ သဘောအမျိုးမျိုးပေါ်ခဲ့တယ်။ အခုခေတ်မှာတော့ ကားလ်မတ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကစပြီး မတ်စ်ဝါဒတွေရဲ့ သဘောတရားဟာ တဖြေးဖြေး ခေတ်စားလာတယ်။

"အဲဒီဝါဒဟာလဲ အဆုံးစွန်တရား မဟုတ်သေးဘူး၊ ရှာတုန်းဖွေတုန်း၊ တိုးတက်တုန်းဘဲ။ အဲဒီလိုသဘောမျိုးဆိုပေမယ့် နိုင်ငံရေးဟာ စီးပွားရေးအုတ်မြစ်ပေါ်မှာ တည်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ မငြင်းနိုင်ဘူး။ လူရယ်လို့ဖြစ်လာရင် လူဟာ စားရမယ်၊ ဝတ်ရမယ်၊ နေရမယ်။ အဲဒီ အစား၊ အဝတ်၊ အနေ၊ အယိုင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး လူရဲ့ လိုတဲ့ ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်တွေကို ရှာကြံတဲ့ အခါကျတော့ လူ့ပစ္စည်းလုပ်ငန်းစနစ်တွေပေါ်လာတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းစနစ်တွေပေါ်လာတဲ့အခါ လူအချင်းချင်း ဆက်ဆံပေါင်းသင်းမှုစနစ်ဟာလဲ ပေါ်လာတယ်။

"လူတန်းစားခြားနားလာကြတတ်၊ အဲသည်လို ခြားနားလာကြရာက အကျိုးချင်း ကွဲပြားလာပြီး ပဋိပက္ခဖြစ်လာကြတယ်။ သည်

ပဋိပက္ခဖြစ်တာတွေကို ကြီးတဲ့ အမှုငယ်အောင်၊ ငယ်တဲ့ အမှုပျောက်အောင် လုပ်ဖို့ဆိုပြီး အစိုးရဆိုတာကို လူတွေက တင်မြှောက်ထားတယ် တင်မြှောက်တုန်းကတော့ လူတွေကဘဲ။ ဒါပေမယ့်နောက်ကျတော့ လူ့အထက် ရောက်သထက် ရောက်ပြီး လူတွေထက်ပေါ်ခဲ့တဲ့ အစိုးရဟာ မိုးကျမြေကိုယ်ဘဝ ရောက်သွားတယ်။ အဲသည် အစိုးရဆိုတာ လူတွေက အာဏာအပ်လို့ ဖြစ်တာပါလား ဆိုတဲ့ သဘော လုံးလုံးပျောက်သွားတာဘဲ။ ဒီရှင်ဘုရင်စနစ်လို သားစဉ်မြေးဆက်ခံတဲ့ အစိုးရမျိုးကျတော့လဲ ဘာပြောစရာ ရှိတော့မလဲ။ တ ထဲ အစိုးရဆိုတာ ဘုန်းကံကြောင့် (Divine Right of the king) ဆိုပြီးတောင် တခါတုန်းက အယူဖြစ်တဲ့ အထိ အစိုးရရဲ့ မူလဘာဝဟာ ပျောက်ခဲ့တာဘဲ။

"အဲဒါမှာ ပြောချင်ကြလိမ့်အုံးမယ်၊ ဒါက ရှေးဘုရင်တွေပါ၊ အခု ရှင်ဘုရင်တွေကတော့ အာဏာမရှိတော့ဘူး။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေအတိုင်း အုပ်ချုပ်ရတာပါလို့ ပြောကြလိမ့်မယ်။ ကောင်းပြီ၊ ရှင်ဘုရင်ဆိုရင် သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်ခံရလိမ့်မယ်၊ မှူးမတ်တွေရှိရလိမ့်မယ်။ အင်္ဂလန်မှာဆိုရင် ဒီအတိုင်းဘဲ မဟုတ်လား၊ မှူးတွေ မတ်တွေဆိုပြီး အချောင်မွသလောက် ပွနေကြတာ။

"မှူးမတ်တွေ လွှတ်တော်ဆိုပြီး အပြောကျယ်နေကြတာ သူတို့တတွေဘဲ၊ အာဏာရှိဘာ မရှိတာကိုအပထားပြီး သူတို့တတွေ ဒီလိုရှိတာဟာ လူလူချင်းအတူတူဘဲဆိုတဲ့ သဘောတရားကို ဖုံးလွှမ်းနိုင်အောင်လုပ်ပြီး နောက်ဆုံးကျတော့ လူတွေက ပေးထားတဲ့ အစိုးရ အာဏာကို အချောင် ကော်နိုင်အောင် စီစဉ် ထားတာတွေဘဲ၊ အာဏာဆိုတာလဲ မရှိဘူး မဟုတ်ပါဘူး။ မြောင်သော ... တယ်။ သွယ်ဝိုက်တဲ့နည်း၊ စီးပွားရေးနည်း၊ ဟိတ်လုံး ဟန်လုံးနည်းတွေနဲ့ အများကြီးဘဲ သူတို့ အာဏာ ရှိနေကြတာဘဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပြီးတော့ ရှင်ဘုရင် စနစ် ဆိုတာမျိုးဟာ … ပိုက်ဆံကုန်တဲ့ ရာထူးတွေ တော်တော်ဘဲရှိတယ်။ ဒီတော့ လူတွေက တင်မြှောက်တဲ့ 'အစိုးရ' ဆိုတာ လူတွေရဲ့ အစိုးရ၊ ပြည်သူတွေရဲ့ အစိုးရ၊ ပြည်သူတွေနဲ့ အလှမ်းမဝေးဘဲ အမြဲ ပေါင်းတွဲနေတဲ့ အစိုးရ ဖြစ်မှသာလျှင် သဘော တရားနဲ့တိုင်း ကိုက်ညီမယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။

"အဲဒီ သဘောတရားနဲ့ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်တဲ့ …ခြင် မြဲ ဆက် ဆက်ခံသွားတဲ့ ရှင်ဘုရင်စနစ်ကိုတော့ မလိုချင် …။

"အဲဒီတော့ သမတစနစ်ကို လိုချင်တယ်၊ သမတ စနစ်သာ တိုင်းသူပြည်သားတွေသာလျှင် အရှင်သခင် မှုလဘူတ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘာဝကို ပြန်ဖော်တယ်၊ လူလူချင်း အတူတူဘဲ ဆိုတဲ့ သဘာဝကို ပြန်ဖော်တယ်။ ဒါပေမယ့် တခုသတိပြုရမယ်။ 'အစိုးရ' ဆိုတဲ့ အာဏာဟာ အင်မတန် အဖိုးတန် အသုံးဝင်တယ်၊ ဒီအာဏာကို လည်း ပစ္စည်းအင်အားကောင်းတဲ့သူတွေ အချင်းချင်းလုကြတယ်။ ရှင်လဲ လက်မလွှတ်ချင်ဘူး၊ တိုင်းသူပြည်သားတွေ ဆိုတာကတော့ ဒီအထဲမှာ ထုတ်လုပ်အရိုက်ခံရမယ့် အခါကျတော့မှ ပါရတာဘဲ၊ ဒီလိုအာဏာလုကြတဲ့အခါ 'ဒီမိုကရေစီ' ဆိုပြီး ပြည်သူ့ဆန္ဒ ပြည်သူ့ အာဏာလို့ ကြွေးကြော် အော်ဟစ်ပြီး ညာတဲ့စနစ်လဲရှိတယ်။ လူတွေက တိုင်းသူ ပြည်သားတွေက 'အစိုးရ' အာဏာ အပ်လိုက်တုန်းက ကျုပ်တို့အတွက် ကောင်းအောင် လုပ်ပေးပါဆိုပြီး အာဏာအပ်လိုက်တာဘဲ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကို ခင်ဗျားတို့ အုပ်စိုးတဲ့သူတွေအတွက် နှိပ်ကွပ် အုပ်ချုပ်ပါဆိုတဲ့အချက်သာ ဖြစ်နေတယ်။ လူတွေက တင်မြှောက်ပြီး လူတွေရဲ့ အကျိုးကိုလုပ်တဲ့ လူတွေရဲ့အစိုးရသာလျှင် ဒီမိုကရေစီဖြစ်နိုင်တယ်။ အခြားဟာတွေ ဒီမိုကရေစီ အစစ် မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အတုတွေသာ ဖြစ်တယ်။

… မျိုးနဲ့ သမတ အစိုးရမျိုးမှသာ ကျုပ်တို့ တိုင်းသူ ပြည်သားတွေကို အကျိုးထိရောက်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှာဘဲ၊ ဒီမိုကရေစီတိုင်း ဒီမိုကရေစီတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီမိုကရေစီ ခေတ်စား လာတဲ့အခါမှ ရောယောင်ပြီး သံပမ်းခပြောကြတာတွေလဲ အများ ကြီးဘဲ၊ ဒါဖြင့် ဒီမိုကရေစီဆိုတာ ဘာလဲ။ လူအချင်းချင်း၊ လူတန်း စား အချင်းချင်း၊ လူမျိုးအချင်းချင်း အစရှိသည်အားဖြင့် အခွင့် အရေး …န်းတူကျုပ်ပြည့် တင်းပြည့် မရှိသမျှကာလပတ်လုံး ဒီမိုကရေ… ကျုပ်ပြည့်ဘင်းပြည့် မဟုတ်သေးဘူး။

"အခု …မိုကရေစီခေါ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်တွေ အများဟာ တကယ် ဒီမိုကရေစီ …ဟုတ်သေးဘူး၊ ငါးမူး၊ သုံးမူးတပဲ လောက်ဘဲ ဒီမို ကရေစီတွေ ဖြစ်ကြသေးတယ်။

(မှတ်ချက်။ ။ရှေးခေတ်သုံး 'ငါးမူး' မှာ ယခုခေတ်သုံး 'ပြား ငါးဆယ်' နှင့်၎င်း 'သုံးမူးတပဲမှာ' ယခုခေတ်သုံး 'လေးဆယ်ပြား' လောက်နှင့်ညီမျှသည်။ စာရေးသူ)

"ဒီမိုကရေစီတွေဟာ အရင်းစစ်တော့ အရင်းရှင်ခေါ်တဲ့ပစ္စည်း ရှင်၊ အရင်းရှင်တွေ စီးပွားရေး ချယ်လှယ်တဲ့ စနစ်အခြေခံတဲ့ ဒီမို ကရေစီတွေ ဖြစ်တယ်။ တနည်းအားဖြင့် အရင်းရှင်တွေရဲ့ အာဏာ ရှင်စနစ်အုပ်ချုပ်ရေးဟာ ဒီမိုကရေစီ ဘမ်းပြုပြီးထားတဲ့ အုပ်ချုပ် ရေးဘဲ။

"ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အခါ တိုင်းသူပြည်သားတွေသာ လျှင် ဇမိကလိုလားပြီး တိုင်းပြည် တည်ထောင်ချင် တယ်ဆိုရင် ဒီမိုကရေစီ စနစ်အရမှဘဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီမိုကရေစီ … ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၊ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ဆိုတာတွေဟာ ဝင် … သည်ကနေ ဖြာထွက်သွားတာဘဲ။ ဘယ်ဟာမှ ဒီမိုကရေစီ …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေးဘူး။ နိုင်ငံရေးတွင်မက စီးပွားရေးပေါ်မှ ဒီမိုကရေစီ ခင် နိုင်မယ်လို့ ဒီမိုကရေစီသဘောတရားတွေကို လိုက်ရှာပြီး လုပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။

“ဒီမိုကရေစီဆိုတာ ဘယ်လိုအင်္ဂါမျိုးနဲ့ ညီညွတ်ရမယ်။ မိမိတို့ ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဒီမိုကရေစီမျိုးကို ကျုပ်တို့ဘယ်လိုတည်ဆောက်ရမလဲ၊ ချက်ချင်းဖြစ်မလား၊ ဘယ်လောက်ကြာမလဲ၊ ဘယ်နည်းအကောင်းဆုံးလဲဆိုတာတွေကို အခုကျုပ်တို့တိုင်းပြည် ... ဆောက်ရမယ့်အခါ အထူးစဉ်းစားရမယ့် အချက်တွေပဲ။

“နိုင်ငံရေးဟာ စီးပွားရေးအခြေခံပေါ်မှာ တည်တယ်။ နိုင်ငံ့ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေတွေတွေကလည်း စီးပွားရေးသဘောတရားတွေနှင့် ကင်းလို့မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အရင်းရှင် ဒီမိုကရေစီသမားက သက်သက် မျက်စိနှင့် ကြည့်ပြောရင်တော့ ဒါမှန်ဘူးလို့ ပြောနေမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံအသီးသီး ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေတွေကို ဆင်တွင်းကျကျ လေ့လာရင် စီးပွားရေးသဘောတရားတွေ မူတည်ပြီး လုပ်ကြကယ်ဆိုတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ အရင်းရှင်ဒီမိုကရေစီသမားတွေ အဖို့ဆိုရင် အရင်းရှင် စနစ်သာလျှင် စီးပွားရေးစနစ်မှန် ဖြစ်တယ်။ ဒီစနစ်သာလျှင် တည်တံ့ရမယ်။ အဲဒီစနစ်ဟာ အမြဲတမ်း တည်တံ့သလိုလိုယူဆပြီး အလုပ် လုပ်ကြတယ်။ အမှန်မှာတော့ ဘယ်နိုင်ငံစီးပွားရေးစနစ်မှ အမြဲတည်တံ့တာမရှိဘူး။ သူ့အချိန် သူ့အခြေအနေအလိုက် ဖြစ်လာကြတာပဲ။

“သည်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်အဖို့မှာ အရင်းရှင်စနစ် ထက်တောင် အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်တဲ့ ကျွန်ဘဝက လွမ်းတက်ရမယ်ဆိုတော့ အလယ်အလတ် အဆင့်မှာရှိတဲ့ အရင်းရှင်စနစ်ကို ကျော်မသွားနိုင်သေးပေမယ့် အဲဒီစနစ်တင်သာမလုပ်ဘဲ ဒီစနစ်ကို

ပြန်ဆုံး ကျော်သွားနိုင်မယ့် စီးပွားရေး သဘော တရားတွေကို အခြေခံထားပြီး တိုင်းပြည်တည်မှသာလျှင် တကယ့်ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံသို့ရောက်အောင် သွားနိုင်လိမ့်မယ်။

“တကယ့်ဒီမိုကရေစီဆိုတာ နိုင်ငံရေးသဘောတရားအရ ပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုးအတွက် ပြည်သူတွေက တင်မြှောက်တဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ အစိုးရ ဖြစ်ရုံနဲ့မပြီးသေးဘူး။ အဲဒီအစိုးရဟာ ပြည်သူတွေရဲ့လက်ဝင်စီးပွားရေး အဆင့်အတန်းကို အခွင့်အရေးတန်းတူ ရနိုင်တဲ့ အခြေအနေအထိ မြှင့်တင်နိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးမှ တကယ့် ဒီမိုကရေစီအထိ ရောက်နိုင်မယ်။

“ဒါဖြင့် အဲဒီလို ဒီမိုကရေစီ အဆင့်အတန်း ရောက်အောင် ဘယ်လိုအခြေခံတွေချမှတ်ရမလဲ။

“၁။ အရေးကြီးတဲ့ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းတွေကို အစိုးရ သိမ်းပိုက်ရမယ်။ သို့မဟုတ် သိမ်းနိုင်အောင်အခြေခံပျိုးထားရမယ်။

“၂။ အလုပ်သမားတွေရဲ့ နေရေး ထိုင်ရေး, စားရေး သောက်ရေး, ကျန်းမာရေး, စည်းရုံးရေး, အိုနာစာအရေး အစရှိသဖြင့် အခွင့်အရေးတွေရှိရမယ်။

“၃။ လယ်လုပ်တဲ့လူတွေရဲ့ လက်ထဲ လယ်ရောက်အောင် စီစဉ်နိုင်ရမယ်။ လယ်အမြောက်အမြားကို တသီးပုဂ္ဂလပိုင်ဆိုင်တဲ့စနစ်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်ရမယ်။

“၄။ လူမျိုးအသီးသီးဟာလဲ သူတို့ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ရအောင် စီစဉ်ထားရမယ်။

“၅။ တိုင်းသူပြည်သားတွေသာလျှင် အာဏာပိုင် အစစ် ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့သဘောတရားကို ခိုင်ခိုင်မာမာဖြစ်အောင် စီစဉ် ထားရမယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"၆။ လူမျိုးဘာသာ လိင်မရွေး တိုင်းပြည်ကြီးသားတိုင်း ရသင့်ရထိုက်တဲ့အခွင့်အရေးတွေ ပါရမယ်။

"၇။ တိုင်းပြည်ကာကွယ်ရေးဟာ ပြည်သူ့ အစိုးရတာဝန် ဖြစ်တယ်။ အခုကျွန်ဘဝမှာလို ရှေးကလဲရဲအဖွဲ့ အစရှိတဲ့ အနုပြည်သူ့ရဲဘော်တင်ဖွဲ့ဆိုတဲ့ အဖွဲ့မျိုးတွေကို တသီးတခြား တည်ထောင်ရတဲ့ အခြေအနေမျိုးမရှိစေရဘူး။

(မှတ်ချက်။ ။ရှေးခေတ်က နိုင်ငံခရေးပါတီများက ပြန်ထောင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် "ရဲအဖွဲ့"များရှိသည်။ ယခုခေတ် ပြည်သူ့ရဲ ခေါ်နေသည့်အဖွဲ့များနှင့် မည်သို့မျှမပတ်သက်ပေ။ ပြုစုရေးသူ)

"၈။ တိုင်းပြည် ဥပဒေ တရားရုံး စနစ်ဟာလဲ ပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုးရှေးရှုမယ့် ပြည်သူ့တရားရုံး စနစ်မျိုးဖြစ်ရမယ်။

"အဲဒီလိုအချက်တွေပါမှသာလျှင် တကယ့် ဒီမိုကရေစီ အခြေခံတွေ ချရာရောက်မယ်။ ဒါမှသာလျှင် အချိန်အခါ ရောက်တဲ့အခါ ဒီမိုကရေစီဆိုတဲ့ အဆောက်အအုံကြီးကို မားမား မတ်မတ် တည်ဆောက်နိုင်မယ်။

"အဲဒီအချက်တွေကို ထပ်ပြီး ကျွန်တော်ရှင်းပြအုံးမယ်၊ ပထမအချက် သဘောကတော့ ကုန်ပစ္စည်း လုပ်နည်း (Means of Production) များတွင် အချက်အချာဖြစ်တဲ့ သစ်တော၊ သတ္တုအစရှိတဲ့ မြေပေါ်ပစ္စည်းများ၊ ရေတွင်း၊ ရေပေါ်ဘက်ဆိုင်ယာများ၊ ယာဉ်ဝအား၊ လျှပ်စစ်အား၊ မီးရထား၊ လေကြောင်းသွားလာရေး၊ စာပို့တိုက်၊ သံကြိုးစကားပြော ကြေးနန်း၊ အသံလွှင့်ရုံတွေဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ကိုယ်စား အစိုးရပိုင် ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ တခြား ပစ္စည်းလုပ်ငန်းတွေကိုလဲ တတ်နိုင်သမျှ ပြည်သူ့ သမဝါယမ အသင်းများက ပိုင်ဆိုင်အောင် ကြိုးစားရလိမ့်မယ်၊ အစိုးရသိမ်းသမျှ ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများကို ကိုယ်တိုင်လုပ်နိုင်ရလိမ့်မယ်၊ မလုပ်နိုင်သေးရင် အခြားသူတွေကို ငှားရမ်းတဲ့သဘောသာ ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။

"နိုင်ငံခြားကုန်သန်းရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စဆိုလျှင် အစိုးရအုပ်ချုပ်နိုင်အောင် စီစဉ်ရမယ်၊ ဒီဟာတွေကို ဘာဖြစ်လို့ အခြေခံချမလဲဆိုရင် ပြည်သူတွေအများ အကျိုးရှိနိုင်ဘို့ဘဲ။ ဒီလိုမဟုတ်ရင် အရင်းရှင်တွေက [illegible] လိုယ်ချင်တိုင်း ချယ်လှယ်တဲ့အဖြစ်မျိုးရောက်ပြီး တိုင်းသူပြည်သား [illegible]အပေါ် အရင်းရှင်တွေက လက်ဝါးကြီးအုပ် သွေးစုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်သွားမယ်။ အဲဒီလို အရင်းရှင်တွေ ကြီးစိုးရုံတွင် မက တသီးပုဂ္ဂလ အရင်းရှင်ပိုင် ကုမ္ပဏီကြီးတွေ (Monopoly) တဦးတည်းပိုင်သဘောမျိုးဖြစ်သွားပြီး ဈေးနှုန်းအရပ်ရပ်နဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးအရပ်ရပ်ကို သူတို့စီမံခန့်ခွဲရမယ်ဆိုတဲ့ စနစ်မျိုး ရှိလာမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီကမ္ဘာကြီးဟာ တနေ့မခန့်က အလွန်အော့နှလုံးနာပြီး ရွံမုန်းစရာဖြစ်တဲ့ ဖက်ဆစ်စနစ်ကြီးပြန်ပေါ်လာဘို့ စီးပွားရေး အခြေခံကြီးကို ခွင့်ပြုရာကျတယ်။

"ဒါကြောင့် (Monopoly) လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီကြီးများ ဖြစ်တဲ့ (Cartels, Syndicates, Trusts) အစရှိတဲ့ တသီးပုဂ္ဂလ ပစ္စည်း လုပ်ငန်းကြီးတွေကိုတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေမှာ အတိအလင်း ပိတ်ပင် ထားရလိမ့်မယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ ပြောနေတဲ့ အချက်အလက်တွေဟာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအရလားလို့ မေးချင်မေးကြလိမ့်မယ်၊ မဟုတ်သေးဘူး၊ အခုကတော့ ကျွန်တော်တို့ဗမာပြည်မှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်ဘဲ လှူထောင်ချင်ပေမယ့် အခု ဗမာပြည်မှာ ရှိနေတဲ့ စီးပွားရေးအခြေအနေအရ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်သေးဘူး၊ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာ အရင်းရှင်စနစ်ဆိုတာပေါ်အောင် အောင်မြောင်း

www.burmeseclassic.com

မရှိသေးဘူး။ အရင်းရှင်စနစ်ထက် နောက်တဆင့်ကျတဲ့ စီးပွားရေး စနစ်မှာ ကျုပ်တို့ရောက်နေတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ဟာ အရင်းရှင် စနစ်ကို မလဲမရှောင်သာလို့ ခွင့်ပြုသင့်သလောက် ခွင့်ပြုရမှာဘဲ၊ အရင်းရှင်စနစ်ကို ခွင့်ပြုထားတော့ ကိုယ်ပိုင် တသီးပုဂ္ဂလပစ္စည်း၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေရှိအုံးမှာဘဲ၊ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ဟာ အရင်း ရှင်စနစ်ကို မတတ်သာလို့ ခွင့်ပြုရပေမယ့် တတ်နိုင်သမျှတော့ ချုပ် ချယ်ရလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်း၊ ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်းတွေ ဆိုရင် အများ အကျိုးကို မထိခိုက်စေရဘူး။ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်းတွေကို လိုတဲ့အခါ အစိုးရက တိုင်းပြည်ကိုယ်စား သိမ်းနိုင် မယ့် အခြေခံမျိုးတွေ ဖွင့်ထားရလိမ့်မယ်။

"အရင်းရှင်စနစ်ကို ခွင့်ပြုထားတော့ အလုပ်သမားတွေရဲ့ အခွင့် အရေးတွေကို ကောင်းကောင်း သတ်မှတ်ပြီး သူတို့သွေးစုတ်ချင် တိုင်း မခံရလေအောင် စီမံဖန်တီးပြီး အခြေခံတရားတွေ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေမှာ ထည့်ထားရလိမ့်မယ်။

"လယ်ယာမြေ ပိုင်ဆိုင်မှု ကိစ္စမှာဆိုရင်လဲ လယ်သမား လယ် ယာမြေလုပ်တဲ့ လူတွေ လယ်ယာမြေရအောင် အခြေခံတွေ ချရ လိမ့်မယ်။ လယ်ယာမြေကေ အမြောက်အမြား ပိုင်တဲ့ လယ်ရှင် စနစ်ကိုတော့ ဥပဒေအရ ကန့်သတ် ချုပ်ချယ် ဖျက်ပစ်ရလိမ့်မယ်၊ နောက်ပြီး ဘယ်လိုကိုယ်ပိုင်လယ်ယာမြေမျိုးဖြစ်ဖြစ် ဘယ်နှစ်ဧက ထက် မပိုစေရ အစရှိသည်အားဖြင့် ဥပဒေအရ ကန့်သတ်ရလိမ့်မယ်။ သည်လိုမှမလုပ်ရင် လယ်ယာပိုင်ရှင်စနစ်ကြီးဟာ ရှိနေတာကိုမဖျက် နိုင်ရုံတင် မဟုတ်ဘူး။ ပြန်ဖြစ်အောင်လုပ်တာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ လယ် ယာမြေများကို အမှန်အားဖြင့်ဆိုရင် နောက်ဆုံး တိုင်းပြည်ပိုင် (အစိုးရနှင့် သမဝါယမအဖွဲ့ပိုင်)လုပ်နိုင်ရင် ကောင်းမှာဘဲ၊လယ်ယာ မလုပ်မီ လယ်ယာမြေ လုပ်သူတိုင်း မြေလက်ရှိရအောင် လုပ်နိုင်ရ

[illegible] အလယ် အလတ်တန်းနှင့် အောက် [illegible]ကျတဲ့ တောင်သူလယ်သမားတွေကို တတ်နိုင်သမျှ ကူညီရ မယ်။ သည်လို စီးပွားရေး အခြေခံတရားတွေကို ဖွဲ့စည်းအုပ် ချုပ်ပုံ ဥပဒေမှာ ထည့်သွင်းဖို့ လိုလိမ့်မယ်။

"အခု ပြောနေသည့် စီးပွားရေး အခြေခံ သဘောတရားဟာ [illegible] အရင်းရှင်စနစ်နဲ့ မကင်းသေးပေမယ့် အမှန်ကတော့ အရင်း [illegible]စနစ်[illegible] ဘူး၊ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံလည်း မကျသေးဘူး။ နိုင်ငံရေး [illegible]တာ စီး[illegible] ရေး အခြေခံ သဘောတရားတွေကို ခေါင်းချုပ်သရုပ်ပြ [illegible]ဆောင်သည့်[illegible] စီးပွားရေးအခြေခံပြီး အရင်းရှင် ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံရေးဟာ [illegible]ရင်းရှင်သက်သက် ဒီမိုကရေစီ အရင်းရှင်တွေရဲ့ အာ [illegible]ဏာရှင်စနစ်ကို တားဆီးမထားဘဲ နယ်ချဲ့စနစ် (Imperialism) ကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ပြီး ပြည်သူတွေရဲ့ အခွင့်အရေးကို ဆောင်ရွက် ပေးမည့် ပြည်သူလူတန်းစားပေါင်းစုံ အာဏာရှင်စနစ် သဏ္ဍာန် ဆောင်ထားသည့် ဒီမိုကရေစီသစ် နိုင်ငံရေး ဖြစ်ရမယ်။ အခု အချို့ နိုင်ငံတွေမှာ ကျုပ်တို့ကြားသိမြင်တွေ့ရသည့် ဒီမိုကရေစီ ဆိုတာ တွေဟာ အမှန်ကတော့(Oligarchy)ခေါ်သည့် အရင်းရှင်[illegible] အရင်းရှင်လို လူတန်းစားတွေဖြစ်ဖြစ် လူတစုလောက်သာ ကြီးကိုင် ထားပြီး အာဏာရှင်လုပ်နေသည့် စနစ်တွေဘဲ ဖြစ်တယ်။

" ကျုပ်တို့ လုပ်ချင်တာကတော့(Greatest happiness of the greatest number) လူအများဆုံး အကောင်းဆုံး [illegible]သာသုခရအောင် အဲဒီလို အများဆုံးက ကြီးကိုင်တဲ့ အာဏာ [illegible]ရှင်လုပ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီ အစိုးရမျိုးကိုသာ လိုချင်တာဘဲ။ အထူး [illegible]အကျိုးရှိတဲ့ ဒီမိုကရေစီ ဆိုတာတော့ ခုလို အရင်းရှင်၊ အလုပ် သမား၊ လယ်ရှင် အစရှိတဲ့ လူတန်းစား ကွဲပြားမှုတွေ ရှိနေသ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကာလပတ်လုံးမဖြစ်နိုင်သေးဘူး၊ လယ်ရှင်အကျိုးရှိတိုင်း လယ်သမား အကျိုးမရှိနိုင်ဘူး၊ အလုပ်ရှင် အကျိုးရှိတိုင်း အလုပ်သမား အကျိုးမရှိနိုင်ဘူး၊ သူတို့အချင်းချင်းအကျိုးတွေဟာ တခါတခါ စေ့စပ်လို့မရနိုင်ဘဲ တဦးအကျိုးရှိရင် တဦးထိမယ်ဆိုတဲ့အခါ အစိုးရဟာ တဖက်ဖက်က ပင်းမှ ဖြစ်နိုင်မယ်၊ အဲသည်တော့ ဒီမိုကရေစီသစ်ဆိုတာ အစိုးရက လူများစုဖြစ်တဲ့ လူဆင်းရဲတွေဘက်က ထိုးတော့ ပင်းမယ်ဆိုတဲ့သဘောဘဲ။

"ဒီမိုကရေစီသစ်အရ လုပ်မယ့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေမျိုးဟာ ဘယ်လိုဖြစ်ရမလဲ ဆိုရင် တိုင်းသူပြည်သားလူများစုတွေ အာဏာပိုင်အဖြစ် အုပ်ချုပ်နိုင်အောင် သူတို့ ရွေးကောက်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေကို မကြိုက်လို့ရှိရင် ပြန်ခေါ်နိုင်ရမယ်။

"သည်တော့ အခုဗမာပြည်မှာရှိတဲ့ အရာရှိ ဗြူရိုကရက် အုပ်ချုပ်ရေးမျိုး မရှိနိုင်တော့ဘူး။ တိုင်းပြည်သစ္စာမဖောက်တဲ့ တိုင်းကြီးပြည်ကြီးသားတွေဟာ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ခွင့်တွေကို အများအကျိုးအတွက် လုပ်မယ့်နေရာတွေမှာ ရရှိလိမ့်မယ်။ သည်နေရာမှာ လူများစုလို့ ဆိုတာဟာ ပစ္စည်းအခြေအနေ ရာထူးအခြေအနေကို အကြောင်းပြုပြီးသာ လူများစု လူနည်းစု ဖြစ်ကြတဲ့ လူတွေကိုသာ ဆိုလိုတယ်။ လူမျိုးရေးအရ ကွဲပြားနေတဲ့ လူများစုကိစ္စတွေမှာတော့ လူများစု လူမျိုးစုက လူနည်းစု လူမျိုးတွေအပေါ် လွှမ်းမိုးမှု မရှိစေမှ ဒီမိုကရေစီ မှန်မယ်၊ လူမျိုးစုအရ, ဘာသာအရ, လိင်အရ, အခွင့်အရေးခွဲခြားမှု၊ နှိမ့်ချမှုတွေကို ဥပဒေအရ ပယ်ဖျက်ပြီး သည်လို နှိမ်နင်းတာတွေမျိုးတွေ့ရင် ဥပဒေအရ အပြစ်ပေးတာမျိုးတောင် စီမံရမယ်။ ဒါမှ ဒီမိုကရေစီပီသမယ်။ လူမျိုးရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ထပ်မံပြီး ကျွန်တော် ဆွေးနွေးပါအုံးမယ်။

"အထက်မှာ ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း အခုဗမာပြည်မှာ ရှိနေသည့် အရာရှိဗြူရိုကရက် အုပ်ချုပ်ရေးမျိုး မရှိနိုင်တော့ဘူး ဆိုတာဟာ ဘာဆိုလိုတာလဲ။ ကျွန်တော် ရှင်းပြဘို့ လိုပါသေးတယ်။ လွတ်သည့် ဗမာပြည်ကြီးမှာ အခု အစိုးရ အရာထမ်း အမှုထမ်းတွေ၊ ... ၊ ... ၊ စက်ဆရာ၊ ဆေးဆရာ အစရှိသည့် လူတော်ကို မလိုတော့ဘူးလားဆိုရင် သူတို့ကိုလိုပါလိမ့်မယ်။ သူတို့အထဲ (Technician) ခေါ်သည့် အထူးသင်ကြားတတ်မြောက်သည့်လူ ၃ ဆိုလို့ရှိရင် အစိုးရက ကောင်းကောင်းမြှောက်စားရမှာဘဲ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ ပြည်သူ့အစိုးရ ပြည်သူ့မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်ရမယ်။ ပြည်သူတွေကို ဂရုမစိုက်ဘဲ အထက်လူကြိုက်ပြီးရော လုပ်သည့် လူတန်းစားတွေမဖြစ်ရဘူး။ တိုင်းပြည်နဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ ... ကို စောင့်ထိန်းသည့်လူတွေ ဖြစ်ရမယ်။ သည်လိုလူတွေ အမှန်မတော့ အချိုလခတွေဘာတွေမှာ နည်းချင်နည်းလာပေမယ့် လွတ်လပ်မယ့် ဗမာပြည်မှာ ပိုပြီးအခွင့်အရေးတွေ ပေးလာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အခုအခါ အင်္ဂလိပ်တွေသာ လုပ်နေရသည့်နေရာမျိုးတွေ ကျွန်နိုင်ငံဖြစ်နေလို့ သခင်နိုင်ငံသားလုပ်ရသည့် နေရာမျိုးတွေမှာ သူတို့ဝင်ခွင့်လုပ်ခွင့်ရှိလာကြမှာဘဲ။ သို့သော်လည်း ရှေးကအရာရှိစနစ်အတိုင်း ပြည်သူတွေနှင့် တခြားစီတော့ နေလို့မဖြစ်နိုင်ဘူး။

"ပြီးတော့ ကျွန်ပြည်မှာလို စစ်တပ်က နိုင်ငံအုပ်ချုပ်ရေးမှာ ချယ်လှယ်တာမျိုး၊ ဂျာမနီမှာ ဟစ်တလာတို့ တက်လာတာမျိုးကို ... ရေး၊ နိုင်ငံခရေးအရ နှိမ်နင်းသည့် နေရာမှာ လွတ်လပ်သည့် ဗမာပြည်တွင် တိုင်းပြည်ကာကွယ်ရေးဟာ အစိုးရရဲ့တာဝန်, တိုင်းပြည်လုံးရဲ့တာဝန် ဖြစ်လာသည့်အတိုင်း ကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်း မှန်သမျှ အစိုးရသာလျှင် လုပ်နိုင်ရမယ်၊ တသီးတခြား ကိုယ်ပိုင်အဖွဲ့တွေကို ထပ်ဖွဲ့ဖို့လဲ မလိုဘူး၊ အခွင့်လည်းပြုနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ အခုလို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ဘဝမှာတော့ တိုင်းပြည်ကာကွယ်သည့် အာဝန်းက အခြင်းလူမျိုး အစိုးရ တာဝန်လို့ဖြစ်ပြီး သူတို့ကလဲ ကောင်းကောင်းဆောင်တော့ ကျွန်တော်တို့ဟာသာ ကျွန်တော်တို့ တော်သမျှ မှတ်သမျှ ဖြစ်သမျှ ပြည်သူ့ရဲ့ဘော်တပ်ဖွဲ့ အစရှိသည့် အဲ့ပုံမျိုးတွေဖွဲ့ပြီး လုပ်နေတယ်။

"သည်လိုအဖွဲ့တွေဟာ လွတ်လပ်တဲ့ဗမာနိုင်ငံမှာ မရှိနိုင်ဘူး။ သို့မဟုတ်ရင် လွတ်လပ်သည့် ဗမာပြည်မှာ ဒီလိုအဖွဲ့မျိုး ပေါ်ခဲ့သော နိုင်ငံရေးပါတီမျိုး ဖြစ်တတ်ပြီး ဖြစ်လာသည့်အခါ ဖက်ဆစ်ဝါဒတွေ မွေးမြူလာတတ်တယ်။ ဒါကိုလည်း ကောင်းကောင်း သတိပြုရမယ်။ အထူးသဖြင့် ဖက်ဆစ်ဝါဒ ဗမာပြည်မှာ မပေါ်နိုင်အောင် စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးအရ အဖက်ဖက်ကနေပြီး တားရလိမ့်မယ်၊ ဖက်ဆစ်စနစ် ဖက်ဆစ်ဝါဒဆိုလို့ ဗမာပြည်မှာ ယောင်ဝါးဝါးတွေအများကြီးဖြစ်နေကြတယ်။ဖက်ဆစ်ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ကြမ်းသင့်လို့ ကြမ်းတာကို ဖက်ဆစ်စနစ်လို့ ခေါ်တာမဟုတ်ဘူး။ ငွေပင်ငွေရင်းရှင် (Finance Capital) ကြီးတွေက လက်ကိုင်တုတ် လုပ်ထားသည့် တပည့်တွေနဲ့ ကိုင်းသူ့ပြည်သားလူအများကို အကြမ်းပတမ်းဖိနှိပ်ပြီး အင်မတန် ကျဉ်းမြောင်း မှားယွင်းသည့် လူမျိုးရေးတရား လက်ကိုင်ထားသည့် ဝါဒဟာ ဖက်ဆစ်ဝါဒဘဲ။ အဲဒီတော့ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမျိုးရေးတရားတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ဟာ ဖက်ဆစ်အားပေးတရားတွေ မပေါ်အောင် တိုင်းပြည်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေလုပ်တာတည်းကစီ ထားရပါမယ်။

"သည့်နေရာမှာ လူမျိုးရေးကိစ္စကို ကျွန်တော် ဆွေးနွေးလိုတယ်။ အင်္ဂလိပ်လိုမှာ (Nation or Nationality, Race, Tribe) အစရှိသည်အားဖြင့် လူမျိုးရေးတွေကို အသီးသီး ခေါ်ထားတာ ရှိတယ်။ (Nation or Nationality) ဆိုတာမျိုးဟာတော့ ဗမာလိုတိတိကျကျ ဘယ်လိုပြန်ရမယ်ဆိုတာ ဗမာအဘိဓာန် ထုတ်နေ ထွက်မှဘဲ ဖြစ်နိုင်မှာဘဲ။

"အခိပ္ပာယ်ကတော့ ဥပမာ– ဗြိတိသျှလူမျိုးဆိုရင် 'အင်္ဂလိပ်၊ စကော့၊ ဝေလ၊ အိုင်းရစ် လူမျိုးတွေ ပေါင်းထားတာကို ခေါ်တာဘဲ၊ အမေရိကန်လူမျိုးဆိုရင် ဥရောပကလူမျိုးစုံ အမေရိကန်မှာ လာနေပြီး အမေရိကန်လူမျိုးလို့နေသည့် လူအားလုံးကို ခေါ်တာဘဲ၊ သည်တော့ (Nation) သို့မဟုတ် (Nationality) ခေါ်သည့် လူမျိုးကြီးကို ဥပမာကြည့်ပါ။ သည်လူမျိုးကြီးဆိုတာ ဘယ်လိုအချင်းအရာတွေနဲ့ ပြည့်စုံမှ လူမျိုးလို့ ခေါ်ပါသလဲ၊ သည်လူမျိုးရေးပြဿနာနှင့် ပတ်သက်ပြီး အခု ကမ္ဘာ့ကျော် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင်က ဘယ်လို သရုပ်ဖော်သလဲဆိုရင်....

A nation is a historically evolved stable community of language, territory, economic life, and psychological makeup manifested in a community of culture.

"လူမျိုးကြီးဆိုတာ ရာဇဝင်အရ ဖြစ်ပွားလာပြီး တည်တည်တံ့တံ့ နေလာသည့် သူ့ဘာသာစကားနှင့်၊ သူ့နယ်မြေနှင့်၊ သူ့စီးပွားရေးနှင့် သူ့ယဉ်ကျေးမှု ပညာထုံးစံလဲတွေ ညီညွတ်စည်းလုံးထားတဲ့ လူပေါင်းစုံဘဲလို့ စတာလင်က သရုပ်ဖော်ပြခဲ့တယ်။

လူပေါင်းစုံဆိုတာ(A nation is not a racial or tribal community of people.)လို့ အတိအလင်း ဖော်ပြထားတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ လူမျိုးကြီးဆိုတာ အသွေးအသားအဆင်းတူတဲ့ (Race)တို့, (Tribe)တို့ ခေါ်သော လူမျိုးစုများကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်းလို့ ရှင်းလင်းပြန်တယ်။

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါမှာလဲ စကားတူရှိရုံနှင့် လူမျိုးကြီး မဖြစ်နိုင်ပြန်ဘူးတဲ့။ စကားတမျိုးထဲပြောကြသည့် အင်္ဂလိပ်နဲ့ အမေရိကန် လူမျိုးကြီးနှစ်မျိုးဖြစ်နေတာ အသင်အရှားဘဲ မဟုတ်လားတဲ့။ လူမျိုးကြီးတိုင်း စကားမခြားဘူး။ စကားတူတိုင်း လူမျိုးမတူဘူး။ အကြောင်းမှာ လျော်စွာ ဆုံစည်းခွင့် မရှိရင် တမျိုးစီဖြစ်သတဲ့။ သည်လိုဆုံစည်းမှု နေရာမှာ တနေ့မြဲထဲနေ့ တနေရာထဲနေ့ တနေ့ထဲသောက် ဖွဲ့ကြမှ လူ့ဘမျိုးထဲ ဖြစ်လာနိုင်သတဲ့။ နောက် စီးပွားရေးမှာလည်း ဦးနှင့် တဦး ကျောထောက်နောက်ခံ သဘောမျိုးမှီခိုပြီး ပေါင်းစည်း ထားမှ ဖြစ်သတဲ့ ပြီးတော့ လူမျိုးတမျိုးရဲ့ စိတ်မာက်(National character)လို့ လူ့ယဉ်ကျေးမှု ထုံးစံခေလ့ဆိုတာက မတူလို့ မဖြစ်ဘူးတဲ့။

"ယခု သည်အချက်တွေထဲက တခုနှစ်ခုရှိရုံနဲ့လဲ လူမျိုးကြီးတမျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ သည်အချက်တွေထဲက တခုလောက်မခန့်နဲ့ဘဲ လူမျိုးကြီးဆိုတဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါကို မထိုက်ဘဲ ဖြစ်သွားနိုင်သတဲ့။

"သည်တော့ ဒီအချင်းအရာတွေအားလုံး ပြည့်စုံပြီးမှ လူမျိုးကြီး တမျိုးဖြစ်နိုင်တာဘဲ။ သည်နေရာမှာ (Common Language) ဆိုတဲ့ စကားတူဆိုတာမှာလဲ ဥပမာ-ဗြိတိသျှလူမျိုးကြီးများ အင်္ဂလိပ် စကား အားလုံး ပြောကြတယ်၊ နားလည်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အိုင်းရစ်တို့ ဘာတို့မှာ သူတို့စကားသတ်သတ်ရှိတယ်၊ ဒါကိုသဲ သတိပြုဘို့ လိုတယ်။

"နောက်ပြီး (State) ဒီနေရာမှာတော့ လက်နက်နိုင်ငံတော် လို့ဘဲ ဆိုကြပါစို့။ ဒီလက်နက် နိုင်ငံတော်ဆိုတဲ့ (Political Community) ကို နိုင်ငံရေးလူပေါင်းစုံနှင့် လူမျိုးကြီးပေါင်းစုံ

Community)ကို နားမလည်စေသို့ဘူးလို့ ဆော်က ရှင်းထားတယ်။

"ဘယ်လိုလဲဆိုရင် တူတာတွေထဲမှာ စကားတူမှ လူမျိုးကြီး ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သို့သော်လဲ လက်နက်နိုင်ငံတော်ဆိုသည့် နိုင်ငံရေးလူပေါင်းစုံထဲမှာတော့ စကားမတူပေမယ့် တနိုင်ငံထည်း နေနိုင်တယ်ဆိုတာ ဖော်ပြထားတယ်။

"အော်… သည်အချက်တွေကို အခြေပြုပြီး စဉ်းစားရင် ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ (Nation or Nationality) လူမျိုးကြီးအဖြစ်နဲ့ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသလဲဆိုရင် စင်စစ်ပြောရရင်တော့ အားလုံးတမျိုးတည်းဘဲရှိနိုင်မယ်။

"(Race, Tribe) ဆိုတဲ့ ဟာမျိုးတော့ရှိသပေါ့။ ဒါမျိုးတွေဟာ (Nation or Nationality) ထဲမှာ မရှိဘူးလား ဆိုတော့- ရှိသတဲ့။ သူတို့ကို (National Minority) လို့ ခေါ်တယ်။ လူမျိုးရေး လူနည်းစုတွေလို့ ခေါ်တယ်တဲ့။ အခုနေ ကျွန်တော်တို့ဗမာပြည်မှာ လူမျိုးကြီးလို့စစ်စစ်ခေါ်နိုင်တာ အားလုံး ပေါင်း ခေါ်မှ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော် ဘာပြုလို့ ပြောရသလဲ ဆိုရင် အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူပေါင်းစု ဆိုလို့ ရှမ်းလူမျိုးကို ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ စစ်စစ်မဟုတ်ဘဲ ခပ် လျော့လျော့ သဘောမျိုးဆိုရင် လူမျိုးကြီးလို့ ခေါ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ တခြားလူမျိုးတွေဆိုရင် မခေါ်နိုင်ဘူး။

"ဥပမာ- ချင်းဖေလူမျိုး၊ သူတို့မှာ အထက်ပါ လူမျိုးကြီး အင်္ဂါပြည့်ပြည့်စုံစုံမရှိဘူး။အထူးသဖြင့် စီးပွားရေးဘက်မှာ သူ့ချည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။

www.burmeseclassic.com

"ဥပမာ....ချင်း၊ ချင်းကျတော့ ပိုဓာတင်ဆိုးသွားမေးကြယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သူတို့မှာ စကားတူကိုမရှိဘူး။ အချင်းချင်းပြောပြ ဗမာစကားရင်လဲ သုံးတယ်၊ အင်္ဂလိပ်တွေ စိမ်ဆားခဲ့လို့ ကုလ စကားရင်လဲ သုံးနေတာဘဲ။

"ကရင်နီ ကြည့်၊ လူဦးရေကလဲ မိုးပြုနယ်ဆိုတာ ထည့်ပါမှ ရှစ်သောင်းလောက်ဘဲ ရှိတယ်။ ဒီရှစ်သောင်းလောက်က ချင်းချင်း ဘာစကားသုံးနေသလဲဆိုရင် ဗမာစကားကိုသုံးရတယ် ကရင်တွေကို ကြည့်အုံးမလား၊ ၁၂-မျိုးလောက်ကွဲပြီး စကားဆိုင ာလဲ (Principal Languages) အဓိကစကား နှစ်မျိုးတောင်ရှိတယ်။ အချင်းချင်းကျတော့ ဗမာစကားဘဲ သုံးရတယ်။ ရှမ်းဟာလဲ အမှန် ကတော့ ဗမာစကား အများအားဖြင့် နားလည်ကြတာဘဲ။

"ယဉ်ကျေးမှုကလဲ ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ တူတာတွေ အများကြီးဘဲ။ လူမျိုးအချင်းချင်းဆိုရင်တော့ (Nations are sovereign and all nations are equal) လို့ လူမျိုးကြီးတွေဟာ အချုပ်အခြာအာဏာရှိတယ်၊ အတူတူဘဲ၊ တန်းတူဘဲလို့ စတာလင်က ဆိုထားပါတယ်။

"ဒါဖြင့် ဒီအဓိပ္ပာယ်က ဘယ်လို သဘောလဲ။ လူမျိုးကြီးဆိုတာ အချင်းချင်း ပေါင်းသင်းနေရင် (Regional Autonomy) ဆိုတဲ့ နယ်မြေအရ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိပြီး ခွဲထွက်ခွင့်ပါ မရှိက် သတဲ့၊

"The right of self-determination means that a nation can arrange its life according to its own will. It has the right to arrange its own life on the basis of autonomy.

"It has the right to enter into federal relation with other nations. It has the right to complete secession.

လို့ဆိုထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆက်ပြောထားတာ ရှိသေးတယ်။

"This of course does not mean that Social Democrats will support every demand of a nati . A nation has the right even to return to the order of things but this does not mean that Social Democrats will subscribe to such a decision if taken by any institution of the said nation.

"In fighting for the right of nations to self-determination, the aim of the Social Democrats is to put an end to the policy of national oppression, to render it impossible and thereby to remove the grounds of hostility and reduce it to a minimum.

"ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခွင့်ကို လူမျိုးကြီး ဆိုထားတိုင်း ရသိုက်တယ်ဆိုပေမယ့် နေရာတကာ အမြဲတမ်းမဟုတ်ဘူး၊ ကောင်းကျိုးလုပ်ဖို့သာဖြစ်ကယ်၊ ဆိုးကျိုးလုပ်ဖို့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ပြောထားတယ်။ လူမျိုးအချင်းချင်း မျှယ်လှယ်လွှမ်းမိုးမှု၊ နှိပ်စက်မှု မဖြစ်ရအောင် ဒီအခွင့်အရေးမျိုးကို လူမျိုးကြီးတိုင်းကို ပေးထားဘဲပီးတော့ "မတ်ခ်ဝါဒ" ရှိကာ ဆရာတဦးကလဲ....

"It would be wrong to say that Marxists must support every national movement and that they have to apply the principle of national self-determination as a dogma in

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

every single case. Also the right of self-determination of this or that national group has to be definitely denied if under the given conditions it would serve reactionary purposes and do a disservice to the general cause of democracy.

"ကွယ်လွန်သွားတဲ့ လီနင်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလဲ ဆိုထားတယ်။

"The various demands of democracy, including self-determination, are not absolute, but a small part of the general democratic (now general socialist) world movement. Possible in individual concrete cases, the part may contradict the whole, if so, it must be rejected.—

"နောက်ပြီး....

"The question of the right of a nation freely to secede must not be confused with the question of whether it would be expedient for any given nation to secede at any given moment.

"ဒါတွေအားလုံးခြုံလိုက်တော့ ဘာအဓိပ္ပာယ် ထွက်သလဲဆိုရင် လူမျိုးကြီးဆိုတာ အချင်းချင်းပေါင်းကြရင် ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့် အရ ပေါင်းကြ။ ဒါပေမယ့် နေရာတကာ အချိန်အခါတိုင်းမှာ အခြေအနေ အကျိုးအကြောင်းကို မထောက်ဘဲ အရမ်း ကိုယ်ပိုင် ပြဋ္ဌာန်းခွင့် မဟုတ်ရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါဘဲ။ ဒါက (Nation or Nationality)ဆိုတဲ့ လူမျိုးကြီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး သိသင့် သိထိုက်သော သဘောတရားတွေဘဲ၊ ပြီးတော့....

"Of course, not one of the regions constitutes a compact homogeneous nation, for each is interspersed with national minorities. Such are the Jews in Poland, the Latvians in Lithuania, the Russians in Caucasus, the Poles in the Ukraine, and so on. It may be feared, therefore, that the minorities will be oppressed by the national majorities. But there will be grounds for this fear only if the old order continues to prevail in the country. Give the country complete democracy and all grounds for this fear will vanish.

"What is it that particularly agitates a national minority? A minority is discontented because it does not enjoy the right to use its native language. Permit it to use its native language and the discontent will pass off itself. A minority is discontented because it does not possess its own schools. Give it its own schools and all grounds for discontent will disappear. A minority is discontented because it does not enjoy liberty of conscience, etc. Give it these liberties and it will cease to be discontented. Thus 'national equality in all forms-language, schools, etc. is an essential element' in the solution of the national problem. A state law based on complete democracy in the country is required, prohibiting all national privileges without exception and all kinds of disabilities and restrictions on the right of national minorities.

"ဒီဟာကတော့ လူမျိုးရေး လူနည်းစုအခွင့်အရေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိသင့်သိထိုက်တဲ့ အချက်တွေဘဲ။ ပီးတော့ လူမျိုးရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူနည်းစုဆိုတာကိုလဲ သိဘို့လိုတယ်၊ ဘာရင် အင်္ဂလိပ်မဖြစ်ခင်ဘုန်းကြ ရှိခဲ့တဲ့ နိုင်ငံပေါင်းစုံ အသင်းချုပ်ကြီးက ယခုပြဌာန်းထားတာ ကတော့ လူမျိုးရေး လူနည်းစုဆိုတာ လူမျိုးရေး လူများစုရဲ့ ငါး တပုံလောက်ရှိမှ လူမျိုးရေး လူနည်းစုလို့ ခေါ်နိုင်မယ်လို့ ဆို တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရှမ်းပြည်မှာ လူမျိုးပေါင်း ၂၀၊ ၃၀ လောက်ရှိတယ်၊ အဲဒီလိုသာ လူမျိုးကွဲတိုင်း ရွေးကောက်ခေါ်နေရရင် ဆုံးမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် လူဦးရေသတ်မှတ်ရတာ ဖြစ်လို့ပေ မယ့် ဗမာပြည်မှာ လူမျိုးရေး လူများစုရဲ့ ငါးပုံတပုံဆိုတာတော့ များလွန်းအားကြီးတယ် ထင်တယ်၊ ဆယ်ပုံ တပုံလောက်ရှိရင်ဘဲ လူမျိုးရေး လူနည်းစုလို့ခေါ်သင့်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆတယ်။ လူမျိုးရေး လူများစုရဲ့ ငါးပုံတပုံဆိုရင်တော့ ဗမာပြည်မှာ လူမျိုး ရေး လူနည်းစုကို မရှိနိုင်တော့ဘူး။

"ဒါပေမယ့် ဥပမာ–ကရင်လူမျိုးရေး လူနည်းစုအဖြစ်နဲ့ အခွင့် အရေး ရသင့်သလောက်မရဘဲ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ပြင်းလို့ ကျုပ်တို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ သူတို့တွေဟာလဲ ဗမာတွေရဲ့ ဆယ်ပုံ တပုံလောက် အဖျင်းဆုံးရှိလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့ကိုတော့ လူမျိုးရေး လူနည်းစု အခွင့်အရေးတွေကို ပေးဘို့ကောင်းတယ်၊ မွန်လူမျိုး ကိစ္စဆိုရင်တော့ သူတို့မှာ အခု လူမျိုးရေး လူနည်းစု အဖြစ်နဲ့ မွန်စာပေ၊ မွန်ကျောင်းတွေ ကိစ္စလောက်ကလွဲပြီး တခြား နစ်နာချက်တွေ မရှိပါဘူး။ မွန်ရယ်, ဗမာရယ်ခွဲခြားပြီး ကရင်လို သဘောထားသလို ထားစေချင်လို့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

"ဒီတော့ လူမျိုးရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် တော်တော် စုံစုံလင်လင် ပြောပြပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်သစ်ကို တည်ထောင်တော့ ပြည်ထောင်စုသဘော တည်ထောင်မလား၊

...ကြီး တမျိုးထဲဘဲဆိုတဲ့ တိုင်းပြည်မျိုး (Unitary State) ...ထောင်မလား ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေဘို့လိုတယ်၊ ကျွန်တော့် ...မြင်အရ ဆိုရင်တော့ အထက်ပါ လူမျိုးရေးအရ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ ...ခွင့် အ ရေး မျိုး တွေ ကို စည်း ကမ်း သတ်မှတ် ပေး ပြီး သော့ (U...nitary State) လူမျိုးကြီး တမျိုးထဲဆိုတဲ့ နိုင်ငံမျိုးသော့ ...ထောင်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ပြည် ထောင် စု သ ဘော လို့ဘဲ ဖြစ်မှရမှာဘဲ ...ဒါပေမယ့် ပေါင်းကာမှ ဆေးအကွက်သေးတဲ့ ပြည်ထောင်စုမျိုး ...သိနိုင်ပြေ ပလို တစိတ်တဒေသ တခုလုံးကို ဆန့်ကျင်တဲ့ (The part contradicting the whole) ပြည်ထောင်စု ဆိုရင် တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် ပြည်ထောင်စုဟာ စီးပွားရေး ...တိုးတက်မှုကို စုပေါင်းပြီး စနစ်တကျ စီမံနိုင်မယ့် ပြည်ထောင်စုမျိုး ဖြင့်ရလိမ့်မယ်။

"ဒါမှ လူမျိုးအားလုံး ကိုယ်သူ့ပြည်သား အများဆုံး တိုးတက် မှုကို လုပ်နိုင်မှာဘဲ။ ပေါင်းတယ်ဆိုတာ အချင်းချင်း ကောင်းကျိုး ရှိအောင် ပေါင်းကြတာဖြစ်ပြီး ဆိုးကျိုးဖြစ်အောင် ပေါင်းတာမျိုး ဘယ်နည်းနဲ့မှမဖြစ်ဘူး။

"ဒီလူမျိုးရေးပြဿနာနှင့်ပတ်သက်ပြီး နောက်အကြောင်း သော ...ချိ ပေါ်သလို ဆွေးနွေးပါအုံးမယ်။ အခု မိန့်ခွန်းမှာတော့ ဒါ လောက်နဲ့ဘဲ တော်လောက်ပြီလို့ ကျွန်တော်ယူဆပါတယ်။

"ကိုင်း ကျုပ်တို့ လာမယ့် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ဘယ်လို ...အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေများ ရေးဆွဲဆုံးဖြတ်သင့်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခြေခံတရားတွေကို ကျွန်တော် ပြောပြခဲ့ပြီးပြီ၊ ဒီပြင် ကျွန်တော်ကို ဘာတွေလုပ်ကြအုံးမလဲ ဆိုတာတွေ စဉ်းစားကြ အုံးစို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပထမ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေပြီး ဘယ်လဲ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်သင့်တယ် ဆိုတာတွေကို စဉ်းစားတာတော့ ကျေ ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ဆုံးဖြတ်ကာ အကျည်းဖြစ်ပါ့မလား ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အခြာ အာဏာ လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို ကျွန်တော် ဖြေပြလိုတယ်။ အိန္ဒိယပြည်မှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အခြာ အာဏာနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ အဖွဲ့လို့ယူဆပြီး စီစဉ်ကြတယ်။ ဘယ်လိုစီစဉ်ကြသလဲဆိုရင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ဖွဲ့တဲ့နေ့ကစပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်နဲ့ ဆိုင်သမျှ ကိစ္စမှန်သမျှ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်သာ သျှင် အာဏာပိုင်ဆုံး ဖြစ်နိုင်တယ်၊ အစိုးရနဲ့မဆိုင်ဆိုပြီး စီစဉ်ကြတယ်။ ကျုပ်တို့ ဘိလပ်အစိုးရနဲ့ သဘောတူထားတဲ့ အတိုင်းကတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေကို ဆုံးဖြတ်ပါဆိုတဲ့ အချက် ပါခဲ့တယ်။ သို့သော် အချုပ်အခြာအာဏာဆိုတာ ဥပဒေသဘော၊ ပါးစပ်သဘော ဖြစ်ရုံနှင့်မပြီးသေးဘူး။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်နောက်က ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်နောက်က (Popular Mass Sanction) ခေါ်တဲ့ တိုင်းပြည်လူထုရဲ့ အားပေးထောက်ခံမှုရှိ အချုပ်အခြာ အာဏာဆိုတာ သေသေချာချာ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်မယ်။

"ကျွန်တော်တို့လို အခြေအနေမျိုးမပြောနဲ့ ရှေ့ကလပ်နေတယ် ဆိုတဲ့ နိုင်ငံတွေရဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာတွေတောင် ကိုယ့်တိုင်းပြည် နောက်က (Sanction) အားမကောင်းလို့ရှိရင် အချုပ်အချယ် ခံရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သတိပြုကြရမယ်။ အဲဒါက ဥပဒေ သဘော၊ ဥပဒေစကား မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံရေးသဘော နိုင်ငံရေး စကားဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ပေါ်ပေါက် လာရခြင်းဟာ တော်လှန်ထကြွပြီး အာဏာသိမ်းပိုက်ပြီး နိုင်ငံအခြေ အနေမျိုး ပေါ်ပေါက်လာတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ထဝက်တော် တော်လှန်ရေးအခြေအနေ (Semi-revolutionary situation) မျိုးမှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စေ့စပ်ပြီးပေါ်ပေါက်လာရတဲ့အတိုင်း တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မျိုးဖြစ်တော့ သူ့အခြေအနေအတိုင်း ထူးဆန်းတဲ့ အကြောင်းချင်းရာတွေ တွေ့ရတယ်။ အမှန်ကတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို မကျင်းပမီ လွတ်လပ်တဲ့ ယာယီ အမျိုးသားအစိုးရ (Provisional National Government) ဆိုတာမျိုး ပေါ်ပေါက်ပြီး လုပ်နိုင်ရင် ပိုပြီးကောင်းသာ ဘဲ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ဟာ ဘဝအခြေအနေအမှန်အတိုင်း ကောင်း တာကို စိတ်ကူးသန်သလို ပြောမနေဘဲနဲ့ ဖြစ်သလိုကနေပြီး ကိုယ် လိုရာ ကိုယ်ရောက်အောင် ဆွဲဆောင်သွားနိုင်မှ ခေါင်းဆောင်တွေ စစ်မယ်၊ တော်လှန်ရေးသမားစစ်မယ်။ နေပါအုံး၊ တော်လှန်ရေး ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော်မေး-ကျွန်တော်ဖြေချင် သေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာ လူငယ်တွေ တော်လှန်ရေးစကား တော်တော် ပြောကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအရေးကို ကျွန်တော် အခုဆွေးနွေးရတာဘဲ။

"ဘာလဲ တော်လှန်ရေး၊ အကြမ်းပတမ်းလုပ်တာတိုင်း တော် လှန်ရေးလား၊ မဟုတ်ဘူး။ အဖျက်လုပ်ငန်းဆိုတာတိုင်း တော်လှန် ရေးလား၊ မဟုတ်ဘူး။ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ရသလား မဟုတ်ဘူး။ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့လဲ၊ ဘယ်လိုလဲ။ လဲ....လဲ....လဲ.... အဲဒီလိုမျိုး အမျိုးမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားကြစို့။ တရံရောအခါက ဒီမေး ခွန်းကို ကျွန်တော် ဒီလိုဖြေခဲ့တယ်။

"Revolution is direct participation of masses themselves to shape their own destiny fundamentally by all possible means;

www.burmeseclassic.com

historically inevitable and necessary and inadmissible of all forms of dry schematisation unrelated to given historical conditions, and of blind, negative, spontaneous, destructive character and therefore creative in the highest degree. Its fundamental objective is the emancipation of all toilers its basis mass participation, its guarantee of victory mass consciousness, in other words, the degree to which the toiling mass is organised and thus conscious of its role and power.

"တော်လှန်ရေးဆိုတာ လူထုက လူထုရဲ့ ကံကြမ္မာကို အခြေခံက နေပြီး ဖန်တီးရာမှာ ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး လူထုကိုယ်တိုင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်တယ်၊ ရာဇဝင်အကြောင်းအရ မလွဲမရှောင် သာဘိုလဲလိုတယ်။ ဖြစ်ပျက်ပေါ်ပေါက်နေတဲ့ ရာဇဝင်အခြေအနေ ဟာ အချက်အလက်တွေနဲ့ တခြားတလမ်းဖြစ်တဲ့ အခြေခံကိုက် စိတ်ကူး စီးမံကိန်းမျိုးနဲ့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲဒါတွေကြောင့် တော်လှန်ရေးဆိုတာ အကြီးအကျယ်ဆုံး ပြုပြင်ဖန်တီးတတ်တဲ့ သတ္တိရှိပါတယ်။ တော်လှန်ရေး အခြေခံ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးကတော့ လုပ်စားကိုင်စား လူထုကြီးလွတ်လပ်မှုဖြစ်ပါတယ်။ တော်လှန်ရေး အခြေခံအုတ်မြစ်ကတော့ လူထုပါဝင်အောင် ဆောင်ရွက်ရေး ဖြစ်ပါတယ်။ တော်လှန်ရေးအောင်မြင်ဘို့အခြေခံကတော့ လူထုကြီး ရဲ့နိုးကြားထကြွမှု၊ တနည်းအားဖြင့် လူထုကြီးဟာ ဘယ်အထိ ဖွဲ့ဖွဲ့ စည်းစည်းရှိတယ်၊ ဘယ်အထိ မိမိရဲ့တာဝန်နဲ့ တန်ခိုးအာဏာကို သိရှိနားလည်နိုးကြားသလဲဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ တည်ပါတယ်" အဲဒီလို ကျွန်တော် ဖြေခဲ့တယ်။

...မလုပ်ဘဲပြီးရမှာဘဲ။ ကျုပ်တို့ အခုလုပ်နေတာတွေ အားလုံးဟာ ဘာကိုလုပ်နေတာလဲ၊ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကြီးသိ တော်လှန်ပြောင်းလဲနေကြတာဘဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီလို တော်လှန် ပြောင်းလဲနေတဲ့အခါ ကြမ်းသင့်တဲ့အခါလဲ ကြမ်းခဲ့တယ်။ ကြမ်းစရာ သနရင်လဲ ကြမ်းရအုံးမှာဘဲ၊ သို့သော် ကြမ်းရမယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော်နားလည်သလောက် တကယ့်တော်လှန်ရေး သဘော တရားမဟုတ်ဘူး။

"အပေါ်ကမ်းက ဖွားမြင်လာခဲ့သာအခါ ကလေးဟာ ခင် ပင့်သ ခနတည်ရတယ်၊ နေ့ရက်စေ့မှ မွေးဖွားရတယ်၊ အဲဒီ မတိုင်မီ မွေးဖွားရင်သေရင်လဲသေမယ်၊ လျှော့ရင်လဲ လျှော မယ်၊ ချည့်နဲ့ရင်လဲ ချည့်နဲ့မယ်။ အင်မတန်ကောင်းခဲ့တယ် ပြီးတော့ မွေးဖွားတဲ့အခါမှာလည်း ပြင်းပြင်းထန်ထန်နဲ့ ဖွားရတာရှိတယ်။ သက်သက်သာသာနဲ့ ဖွားရတာရှိတယ်၊ အမေအဖေရဲ့ ကျန်းမာရေး၊ လက်သည်လုပ်တဲ့သူ ထူး လည်မှု အစရှိတဲ့ အခြေအနေအရ ဖြစ်တာဘဲ၊ အခုလည်း အဲဒီအတိုင်း တော်လှန်ရေးကို စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် တချို့ လူတွေက ကြမ်းမှ အာဏာသိမ်းရမယ်ဆိုပြီး ပြောကြတယ်၊ ကိုင်း...ရုရှပြည်မှာ တော်လှန်ရေးဖြစ်တုန်းက အာဏာသိမ်း ယူတဲ့အခါ ကြမ်းခဲ့ရလား၊ ခြုံကြည့်ရင် မကြမ်းခဲ့ရဘူး၊ သိမ်းပြီး အာဏာကို နောက်ကျတော့ ပြန်တာကွယ်တဲ့အခါ မှာ ကြမ်းတာတွေလုပ်ရတယ်။ ဘာပြုလို့ အာဏာသိမ်းတဲ့ နေရာမှာ မကြမ်းခဲ့ရသလဲ။

"တော်လှန်ရေး လုပ်တဲ့လူတွေဟာ ကြမ်းချင်လို့လဲ မဟုတ်ဘူး၊ မကြမ်းချင်လို့လဲမဟုတ်ဘူး၊ ကြမ်းစရာကို မလိုလို့ မကြမ်းရတာဘဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်လှန်ရေးရဲ့ နောက်ဆုံးအဆင့်ဟာ အာဏာလက်ရသိမ်းမှုဘဲ၊ အာဏာလက်ရ သိမ်းပိုက်မှုဆိုတာလဲ ကနေ့အာဏာရပြီး နက်ဖြန် ပြန်လွှတ်သွားတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ရပြီးကဲ့အာဏာကို ထိန်းထား နိုင်အောင် စီစဉ်ပြီး သိမ်းပိုက်မှ တကယ့် အာဏာသိမ်းပိုက် ရောက်မယ်။ အရင် စစ်ကြီးဖြစ်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေနဲ့ အခု စစ်ကြီး ပြီးခဲ့တဲ့ အခြေအနေ ခြားနားမှုကို ကျွန်တော်တို့မြင်ရမယ်။

"အရင် စစ်ကြီးအပြီးတုန်းက နယ်ချဲ့စနစ်ဟာ အခုလို မယိုင်သဲ သေးဘူး။ ဆိုဗီယက်ယူနီယန်၊ ဥရောပအရှေ့၊ တရုတ်ပြည် မြောက် ပိုင်းတို့မှာ တော်လှန်ရေးအောင်မြင်ထားတဲ့ နိုင်ငံတွေ မရှိသေးဘူး၊ ပြီတော့ အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်း အခြေအနေကို သုံးသပ်ရမယ်။ အင်ဒိုနီးရှားမှာ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ခဲ့တယ်၊ လုံးဝ လွတ်လပ် ရေး ရပလား၊ မရသေးဘူး။ ပီးတော့ ကျုပ်တို့ တော်လှန်ရေး လုပ်ရင် ဘယ်အထိ အလွန်ဆုံးလုပ်နိုင်မလဲ၊ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေးဆိုတာထက် ပိုမသွားနိုင်ဘူး၊ ဒါအလွန်ဆုံးဘဲ။ တခုန် ထဲနှင့် လှေကား အဆင့်ဆင့် ကျော်ရောက်ချင်လို့ မဖြစ်ဘူး။

"There are, in the meantime, another kind of people who, though they may not be malicious, often got taken in by the so-called 'theory of one stage revolution' and the entirely subjective thesis which purports to 'complete the political and social revolution in one stroke' in utter disregard of the development of the revolution, i.e., the necessity of a period of transition between one revolution and another, and they permit themselves the nonsense of the talk referred to, viz., 'to complete the political and social revolution in one stroke".

အသလို တရုတ်ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင် မော်စီတုန်းက ပြော တယ်မဟုတ်လား၊ နောက်ပြီး စတာလင်က တော်ဝ ၆ သအား ပွဲဟာ အရှင်းရှင်း စနစ်ကို ပြောင်းလွဲပြီး ဆိုရှယ်လစ်ဝ ၆ ပြောင်တဲ့ခနဲရာမှာ တလမ်းတနည်းတည်းသာ ရှိတာလို့ မယူသ ဘူး၊ ရုရှားပြည်ရဲ့ နည်းဟာ ရုရှားပြည်ရဲ့ အခြေအနေအရဖြစ်တယ်၊ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အင်္ဂလန်ပြည်ရဲ့ အခြေအနေအရ အင်္ဂလိပ်နည်းက ပုံရိုးရှည်တယ် အရှည်သည်အားဖြင့် ပြောခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး စတာလင်ကလဲ (Revolution dose not come of itself. It must be prepared for and won.), တော်လှန်ရေးဆိုတာ အလိုအလျောက် မဖြစ်ဘူး၊ ပြင်ဆင် လုပ်မှ အောင်မြင်နိုင်မယ်လို့ ဆိုခဲ့တယ်။

"အဲသလို အချက်တွေစဉ်းစားပြီး ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးစခန်း ကို ဘယ်လိုလှမ်းရမလဲ၊ ကျွန်တော့်အမြင် ပြောမယ်။

"ဗမာပြည်ရဲ့ တော်လှန်ရေးဟာ အရှေ့အာရှတောင် ပိုင်း တော်လှန်ရေးရဲ့ တစိတ်တဒေသအဖြစ် ပူးပေါင်းသွား နိုင်မှ လုံးဝ အောင်မြင်မယ်။

"အဲဒီ မတိုင်ခင် ကျုပ်တို့ အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ တိုင်းပြည်တွေ တသီးတခြားစီ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်သွားတဲ့ အခြေ အနေမျိုးတွေ ရှိနေဖို့မှာဘဲ၊ အဲဒီအခြေအနေမျိုးမှာ လွတ်လပ် ရေးဆိုတာ ရသလောက်တော့ရမှာဘဲ၊ လုံးဝပြည့်စုံမယ်လို့တော့ မဆိုနိုင်ဘူး။ အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်း ပြည်ထောင်စုသာလျှင် အဲဒီ အပိုင်းမှာရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေရဲ့ အစုမ်းကုန် လွတ်လပ်ရေးကို ရယူနိုင် မယ်၊ ထိန်းသိမ်းနိုင်မယ်၊ တိုးချဲ့နိုင်မယ်၊ ဒီအပိုင်းမှာ လက်ရှိ နယ်ချဲ့နိုင်ငံတွေ အများဆုံးစုပြီး စိုးမိုးနေကြတယ်။ အဲဒီ နယ်ချဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံတွေဟာ တသီးတခြားစီအားဖြင့် အင်အားနည်းနေပေမဲ့ စုပေါင်းလိုက်ရင် အားမသေးဘူး၊ သူတို့ဟာလဲ ဟဦးကိုတဦး အကူအညီပြုသလောက် ပြုနေကြတယ်။ ကျုပ်တို့နိုင်ငံ အချင်းချင်းအကြား မိတ်ဆွေ ကောင်းကောင်း မဆက်နိုင်ကြသေးဘူး။ ကျုပ်တို့ အသီးသီး အင်အားတွေဟာလဲ ပြေးဝ ခိုင်မာ တောင့်တင်းနေတယ်လို့ မဆိုနိုင်သေးဘူး။

"အဲဒီလို စကောစက ဖြစ်နေတဲ့ အခြေမျိုးမှာ ကျုပ်တို့ စကောစကဘဲ ရှိနေအုံးမှာဘဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံအသီးသီးဟာ ပါနှိပ်ပြည်နဲ့ မတူဘူး။ အိန္ဒိယပြည်မှာ ဟိန္ဒူနှင့်မူဆလင် ညီညွတ်နိုင်ရင် အိန္ဒိယပြည် လွတ်လပ်ရေးဟာ ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဖြစ်နိုင်တယ်။ သို့သော်လည်း ဖြစ်သမျှထဲက အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့အခါ တိုင်းပြည် လူထု အကြောင်းကောက်ခံမှုကို နိုင်ငံရေး၊ စည်းရုံးရေး၊ စီးပွားရေး ပြင်ဆင်မှုတွေကတဖက်၊ အိန္ဒိယ,တရုတ်ပြည်, အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်း အခြားနိုင်ငံတွေနှင့် ဆက်သွယ်မှု အရပ်ရပ်လုပ်ပြီး ပြင်ဆင်မှုတွေက တဖက်၊ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ ကာကွယ်ရေး အင်အားစုတွေကို စုနိုင်သမျှ ပြင်ဆင်မှုတွေကတဖက်၊ အစိုးရလုပ်ငန်းနဲ့ ပြည်သူ့လုပ်ငန်းတွေကို တွဲဖက်ပြင်ဆင်မှုတွေကတဖက်၊ အဲဒီလိုအဖက်ဖက်ပြင်ဆင်မှုတွေလုပ်ပြီးတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကြီးကို စကား သဘော အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် ပြည့်စုံတဲ့အဖွဲ့ကနေပြီး လက်တွေ့သဘော အချုပ်အခြာနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည် ကျုပ်တို့အခြေအနေအရ ကျုပ်တို့နည်းတွေနဲ့ ဖန်တီးရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီလိုဖန်တီးတဲ့နေရာမှာ ကျုပ်တို့ ဘာတွေလုပ်ရမယ်။

"၁။ ဖဆပလနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ လူထုအစည်းအရုံး (ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ပါ)တွေက မိမိတို့အတွင်း အင်အားစုတွေ သန့်ရှင်းနိုင်သမျှ သန့်ရှင်းအောင် ကိုယ့်ဘပ် လုံနိုင်သမျှလုံအောင် အသေးတွေ ဖောက်ပြန်တဲ့စနစ်ကို တနိုင်ငံလုံးချပြီး လုပ်ရလိမ့်မယ်။

"၂။ နိုင်ငံရေးသင်တန်းတွေကို စနစ်တကျ ဖွင့်ပြီး နိုင်ငံရေးလုပ်နေတဲ့ လူငယ်တွေကို နိုင်ငံရေးထပ်ပြီး အပြင်းအထန် သင်တန်းပေးကြရလိမ့်မယ်။

"၃။ သမဝါယမ လုပ်ငန်းကို အစိုးရ အကူအညီ ရသမျှယူပြီး အကောင်အထည် ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ရလိမ့်မယ်။

"၄။ ဖဆပလ လွတ်လပ်ရေး ရန်ပုံငွေကို ဆက်လက်ပြီး ကောက်ခံကြရလိမ့်မယ်။

"၅။ အစိုးရ-ပြည်သူ ပူးပေါင်းပြီး တိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးကို ဖဆပလက အင်တိုင်အားတိုက် ညွှန်ကြား ခေါင်းဆောင်ပြီး လုပ်သွားရမယ်။

"ဖဆပလ 'တိုင်းပြုပြည်ပြု' လွှတ်တော် အမတ်တွေဟာ ဖဆပလ အစိုးရကို ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်း တွေမှာ အကြံပေး, ဉာဏ်ပေး ကူညီဆောင်ရွက်ချယ်ပေးရုံတင်မကဘဲ မိမိတို့ ဆိုင်ရာမဲဆန္ဒနယ်တွေနဲ့ အဆက်မပြတ်ဘဲ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်အတွက် တိုင်းပြည်လူထုကို အမြင်မှန် အတိုင်း ပြင်ဆင်ထားဘို့ လိုတယ်။ အထူးသဖြင့် တိုင်းပြည်လူထုဟာ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ တာဝန်များကိုလဲ ထမ်းဘို့ အသင့် ဖြစ်အောင် ဟောပြော ပြင်ဆင်ထားဘို့လိုတယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရတယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာ လွယ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။

"လွတ်လပ်ရေးရရုံနဲ့ ကျုပ်တို့ ပြဿနာတွေ ပြေရှင်းသွားကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီအခါကျမှ တကယ့် ပြဿနာတွေ ပေါ်လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိမ့်မယ်။ လွတ်လပ်ရေးဟာ သာမန်ဆင်းရဲသား လူတွေရဲ့ ကောင်းစားရေးကို ရောက်စေမည့် လမ်းကြောင်းသာ ဖြစ်တယ်။

"တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရာမှာ အခု ရှိနေပြီးသားတွေ ခါကလို၊ အခု ဘိလပ်မှာ ဖြစ်နေသလို လူတွေဟာ အင်မတန်နိမ့်ကျ သည်းခံပြီး ငှဲနဘဲနဲ့ စိစစ် ဆောင်ရွက် ယပ်ကိုင်နိုင်မှ ခလောက် စာကျပြီး ပြားပုံအတိုင်း ဖြစ်နေတဲ့ ဗမာပြည်ကြီးကို စည်ပင်သာယာ ဝပြောအောင် မနဲကျုပ်တို့ လုပ်ကြရလိမ့်မယ် အဲဒီဟာကို ကျုပ်တို့ဟာ လူထုခေါင်းဆောင်တွေဆိုလို့ရှိရင် လူယုံနားလည်အောင် မှူးဆောင်ဟောပြော ညွှန်ပြပြီး သတ္တိရှိရှိလုပ်ပြရလိမ့်မယ်။

"အဲဒီတော့ကာ အင်္ဂလိပ်တွေနဲ့ စာရင်းရှင်းကြတဲ့နေရာမှာဘဲ ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရင် ဘယ်သူတွေနဲ့ပေါင်းရမလဲ၊ ဘယ်သူတွေနဲ့ပေါင်းလို့ကောင်းမလဲ၊ ကျုပ်တို့ဟာ နိုင်ငံခြားအကူအညီကင်းလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာတွေ ထောက်ပြီး အမြော်အမြင်ကြီးကြီးနဲ့ လုပ်တတ်ရလိမ့်မယ်။ အကြမ်းဖက်မ်းဖြစ်ရင်လဲ ဒီလောက်ဘဲ၊ ဒီအတိုင်းသွားလဲ ဒီလောက်ဘဲဆိုတဲ့ အခြေအနေမျိုးဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့အဖို့မှာ ဘယ်သူ ဘာပြောပြော အကြမ်းမကိုင်ဘဲနဲ့ လွတ်လပ်ရေး အောင်ကာ သိမ်းနိုင်အောင် လုပ်မှာဘဲ။ သို့ပေမယ့် ဒီလိုမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ချရမှာဘဲ၊ အဲဒီလိုလုပ်ရမယ့် ကိစ္စတွေမှာ ဆောလာမှာရှိတဲ့ လက်ဝဲ သမားတွေရဲ့ ညီညွတ်မှုဟာ အခြေခံ ပင်မအချက်ကြီး ဖြစ်တယ် ဆိုတာ 'တုံ့မှ သင်တရားနာ ပရိသတ်ပေါင်းတို့သည် ဂုဏ်ရာထ မဇမ္မ မလျော့ မခပါသတိနှင့် မှတ်သား သွားကြကုန်လော့' ဟူ၍ တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသတည်း။"

အထက်ပါမိန့်ခွန်းကို အောင်ဆန်း ပြောခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ပေပြီ။ သို့သော် ထိုမိန့်ခွန်းမှာ ယနေ့တိုင် အခြေ

အနေနှင့် ကိုက်ညီသည်ကို မည်သူမျှ ငြင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ သူ့နေရာ ဆက်ခံသူများသည် မိန့်ခွန်းပါ သဘောတရားများ အတိုင်း လိုက်နာ ကျင့်သုံးပါက မြန်မာပြည်၏ ယနေ့ အခြေအနေသည် တမျိုးတဖုံဖြစ်မည်မှာ သံသယဖွယ်မရှိပေ။

နောက်ပိုင်း တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် အစည်းအဝေးတွင် တရားဝင်တင်သွင်းအတည်ပြုကြသော "ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေ" ၏ အခြေခံမှုများကို ဖဆပလ ပဏာမ ညီလာခံတွင် ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုညီလာခံတွင် ဒီးဒုတ် ဦးဘချိုကဲ့သို့သော ဘာသာရေးအယူသီးသူများက ဗုဒ္ဓဘာသာကို နိုင်ငံတော်ဘာသာပြုလုပ်ရန် အဆိုပြုကြသည်။ အပြင်တွင်လည်း ဘုန်းတော်ကြီးအချို့ ခေါင်းဆောင်လျက် လွတ်လပ်သော မြန်မာ နိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် နိုင်ငံတော်ဘာသာ ဖြစ်သင့်သည်ဟု ဟောပြောလှုံ့ဆော်ကြသည်။

မိမိ မယုံကြည်လျှင် လျှော့ပေးလေ့မရှိသော အောင်ဆန်းက နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးရောထွေးခြင်းမှာ မမှန်၊ ဤကိစ္စမှာ မလိုက် လျောနိုင်၊ မကြိုက်လျှင် မိမိအား ခေါင်းဆောင်အဖြစ်မှ ဖြုတ်ချကြ၊ (I am prepared to go down) "ကျုပ် ဆင်းသွားဖို့ အဆင်သင့်ဘဲ" ဟု ပြောကာ ဦးဘချိုတို့၏ အဆိုကို ပယ်ချလေသည်။

အချို့ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များသည် မယုံကြည်ပါသော်လျက် မိမိတို့ခေါင်းဆောင်ဘဝမှ ကျဆုံးမည်စိုးသဖြင့် အလျှော့ပေးလေ့ ရှိကြသည်။ အောင်ဆန်းမှာ ထိုခေါင်းဆောင်မျိုး မဟုတ်သည်ကို အထူးဖော်ပြရန် လိုမည်မထင်ပါ။

၁၉၄၇-ခု ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၉ ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့တော်ခန်းမ၌ ပြုလုပ်သော ညီလာခံပွဲတွင် အောင်ဆန်းက "ခေါင်းဆောင် လုပ်တဲ့ လူတွေဟာ နောက်လိုက်တွေထက် ပိုပြီး အမြင်ကျယ်ရမယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းဆောင်ဟာ ဟိုလူပြောဟုတ်နိုးနိုး၊ ဒီလူပြော ဟုတ်နိုးနိုး ယောင်ချာချာ လုပ်ရင် ခေါင်းဆောင် မဟုတ်ဘူး။ ခေါင်းဆောင်ဟဲ့ လူဟာ ကိုယ်ယုံကြည်တဲ့ကိစ္စကို တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ပြောနိုင်ရမယ်၊ ရှင်းပြနိုင်ရမယ်။ အသက်စွန့်သင့်တဲ့နေရာမှာ စွန့်ရဲရမယ်၊ ပရိယာယ်သုံးသင့်တဲ့နေရာမှာ သုံးရမယ်။ အချိန်အခါလိုက် လုပ်ရမယ်။ အများယောင်လို့ယောင်ရတယ် အမောင်တောင်မှန်း မြောက်မှန်းမသိ ဆိုရင် ခေါင်းဆောင်မဟုတ်ဘူး”ဟု ပြောခဲ့သည်။

အောင်ဆန်းသည် မိမိပြောသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးသည်။ နိုင်ငံရေးတွင်မက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများတွင်လည်း ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်လေ့ရှိသည်။ “ငါပြောတာလုပ်– ငါလုပ်တာမလုပ်နဲ့” လူစားမျိုးမဟုတ်ပေ။ ခေါင်းဆောင် အခေါ်ခံပြီး အရက်အလွန်အကျွံသောက်၊ မြင်းလောင်း၊ ညဥ့်နက်သန်ကောင်ထိ ကလပ်တက် ဖဲရိုက်သည့် ခေါင်းဆောင်မျိုး မဟုတ်ပေ။ မိမိ၏ ခေါင်းဆောင်မှု မကျဆုံးစေရန်အတွက် နိုင်ငံရေးတွင် ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ်သည့် ခေါင်းဆောင်မျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။ သူသည် သောက်စားခြင်း၊ လောင်းကစားခြင်း၊ မိန်းမလိုက်စားခြင်း အလျှင်းမပြု၊ ဘုရားကျောင်းကန်များဘို့ မကြာခဏ သွားလေ့မရှိသော်လည်း ငါးပါးသီလမြဲသူ ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် အောင်ဆန်းသည် ဖခင် ဦးဖာနှင့် တူ၏။

× × ×

နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်အနေဖြင့် လွတ်လပ်ရေး အရယူရန် ပြင်ဆင်သကဲ့သို့ အောင်ဆန်းသည် အစိုးရအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်အနေဖြင့်

စစ်ဒဏ်ကြောင့် ပြောင်းလဲခါနေသော တိုင်းပြည်ပြန်လည် ထူထောင်ရေးအတွက် စီစဉ်လေသည်။

၁၉၄၇-ခု ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ယခုစာပေဗိမာန်ဖြစ်နေသော “ဆိုရင်တိုဗီလာ” အဆောက်အဦ၌ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ စီးပွားရေးသမားများ၊ ဌာနအသီးသီးမှ ပါရဂူများ တက်ရောက်သောကွန်ဖရင့် တရပ် ကျင်းပလျက် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးစီမံကိန်း ရေးဆွဲကြသည်။ ထိုစီမံကိန်းကို တရားဝင် “၂ နှစ်စီမံကိန်း”ဟု ခေါ်သော်လည်း လူအများက “ဆိုရင်တိုဗီလာစီမံကိန်း”ဟု ခေါ်ကြသည်။

ကွန်ဖရင့်မစမီ ရက်သတ္တ တပတ်လောက်မှကြိုတင်၍ အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးဆွဲထားသော စီမံကိန်း အခြေခံမူကြမ်းကို ဖိတ်ကြားထားသူများအား ဝေငှထားသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကွန်ဖရင့် တက်ရောက်မည့်သူများသည် ကြိုတင် လေ့လာလျက် ဝေဖန်လိုက ဝေဖန်နိုင်ရန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်လည်း တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တယောက် အနေဖြင့် ထိုကွန်ဖရင့် တက်ခဲ့သည်။ မြန်မာများသာမက အင်္ဂလိပ် အရာရှိကြီးများနှင့် ပါရဂူ ဆိုသူများလည်း တက်ရောက်ကြသည်။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မိမိတို့ အလွန်တော်သည်ဟု ထင်ကာ ဘဝင်မြင့်နေကြသော အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ အိုင်-စီ-အက် အရာရှိ တော်တော် များများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် မိန့်ခွန်းပြောပြီးနောက် အောင်ဆန်းက (I invite criticism) “ဝေဖန်ချက်တောင်းဆိုပါတယ်”ဟု ပြောကာ ထိုင်ချလိုက်သည်။ မည်သူမှ ဝေဖန်ချက် ပေးသည်ကို မတွေ့ရပေ။ သူ၏ စီမံကိန်းမူကြမ်းမှာ အတော်ကောင်းနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခင်က သူ့အား ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင်သောကြောင့် ယူဆခဲ့ကြသည့် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ အရာရှိကြီးများနှင့် ပါရဂူဆိုသူများ၏ စိတ်တွင် "အာဂကောင်ကလေးပါလား" ဟု ဖြစ်ပေါ်လာဟန်တူသည်။ (ထိုအချိန်က သူ့အသက်မှာ ၃၂ နှစ်ကျော်မျှ ရှိသေးသည်)။

× × ×

အောင်ဆန်း၏ မိန့်ခွန်းမှ အရေးကြီးသော ကောက်နုတ်ချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်၊

(We meet here to-day to work in planning for the rehabilitation of Burma. We are concerned more with immediate recovery, at this stage, than with long term planning. I have noticed that there is a general feeling of defeatism in tackling the many problems that face the nation. That is not due to any laziness or apathy on the part of the people. Rather it comes from the attitude that the Government must draw up the plans and take the initiative and the people must follow. Let us, therefore, draft the plans and get the people moving. The opportunity is ours to lead.

We must draft comprehensive and co-ordinated plans, and this may tak us several weeks of ceaseless endeavour, those of you who may have been planning holiday should postpone them. Our one objective is to restore and revitalise the national economy

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

without delay. This, we must appreciate, is a matter of extreme emergency.

The plans we draft must be practical, and flexible enough to adjust themselves to the circumstances and the needs as they go along. Also, let us remember all the time that we must plan for the common man.

We must take his view-point and not that of the expert. People are apt to be awed by expert opinion. I have met many experts in many fields. They are useful people but they are not infallible. Experts are human, after all, and their opinions can be wrong. Common sense and experience, in addition to expert opinion, must guide us in our work.

Let me also utter a word of warning about statistics. They can be helpful and informative, but some statistics are produced in support of certain theories. We must be able to use statistics intelligently, and to do that we must know how and why certain statistics are gathered and produced and then interpret them correctly.

We must take first things first. We should agree on the priorities and take up the subjects in the proper order. In fixing priorities, we must forget our own prejudices and pet ideas.

We must also be wary of routine procedures and routine thinking. Procedures are

prescribed for efficiency, but when they become obsolete they may produce the reverse effect. When that happens, they must be revised or abolished. The same applies to thinking. We must not try to think alike, act alike and speak alike. Routine thinking is wasteful.

Our plans should be simple and practical, and they should not be over-ambitious. In our eagerness we may fall into the error of wanting to accomplish too much in too short a time. Let us go forward step by step. By that I do not mean we must be slow and cautious. May be, sometimes, we can take two or three steps forward together, but let us be sure that we have at least one foot on firm earth.

When we plan our economy, do not let us confuse issues by bringing in politics. I appreciate that economics and politics are intimately connected, but let us keep politics out for the moment. Let us not indulge in attacks on imperialism, let us not look for excuses. Things have changed now. Our destiny is in our hands, and it will serve no useful purpose to blame imperialism for every ill the country suffers from.

Broadly speaking, our plans must aim at reducing the cost of living, reducing or getting

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

rid of unemployment, the improvement of transport and communications, housing, education, and public health, the reorganization of the administration, and the restoration of law and order.

The cost of living is high because we are having to pay for non-essential goods. We must, therefore, stop or reduce imports of such goods. The purchase of such goods from foreign countries is a drain on the country's wealth and causes imbalance in the export and import trade. The people must get their primary needs, but they should not be permitted to indulge in luxury. We should also consider rationing, a measure which some countries still retain two years after the end of the war. The unpopularity of rationing is to a large part due to its association in the minds of people with profiteering and black-marketeering, and we should be able to devise means to suppress those unlawful and immoral activities. With proper rationing, we should also be able to save goods for export, and export alone can earn us a favourable balance of payment.

Co-operative organizations should be encouraged. Such organizations failed in the past because they did not have the support of the people. When they could identify themselves with interests of the people, they flourished. We will probably need to consider having inspectors to see that co-operatives

are properly run, and we should arrange for the distribution of information and intelligence regarding the co-operatives.

We must devise means to prevent the flight of capital. We must encourage savings so that the need to borrow from foreign countries will be obviated as far as possible. We spend large amounts of foreign exchange in buying such things as vegetable oil, onions and such items. We must grow and produce them at home to meet our needs.

Unemployment is a national evil and must be cured by drastic measures. We cannot leave it to the free play of economic forces; the Government must step in. We must solve the problem by man-power planning on a national scale.

Transport and communications are poor in the country. I do not need to emphasise the great need for their improvement. Extending them in and with Arakan and the frontier areas must be a task of first priority.

The needs housing are also acute. We must build Government offices, schools, hospitals, and such for the general welfare, and public housing for the poor. Immediate needs may call for temporary arrangements, but temporary affairs in housing are often the least satisfactory, as sights in the city of Rangoon will prove.

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Education is also a priority, but we cannot yet think in terms of compulsory education. We must, however, increase the number of technical schools and encourage vocational and technical education. We should publish more books on popular education in Burmese and we should set up a translation department to do that. We should send out more state scholars, but the students we send must be fully qualified, and on their return they must make their contribution in the construction of the country. The subjects and fields for their study and training must be chosen carefully with that object in view, and the students must be guaranteed jobs and useful employment when they return.

Public health is another subject on our list. Prevention is better than cure, and we must plan for cleaner and healthier conditions of life for the people, promote health education, and improve and expand the training of doctors, nurses, and public health officers.

In the organisation of the administration, there are two things I must draw your attention to. First, many departments are over-staffed or even unnecessary. We must check carefully and retrench, or abolish the unnecessary departments. We must review the fitness of personnel who are holding jobs, and those who are found unfit must be removed. Second, we need to make the administration more popular. The Government is considering plans to form advisory councils in the districts and the towns, and those may render the administration more popular, clean and efficient and less expensive. With the people directly participating in the administration, by discussion and personal contacts, red-tapism should also end.

I have put law and order last on my list, not because it is not an important subject but because it is linked with every question and every problem we take up. We cannot, therefore, tackle the question of law and order separately at all; it will come in when we consider transport and communications, trade and business, agricultural production.

When we have drafted our plans and come to the point where we look for

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

money, we must be businesslike. We will never be able to find enough money for all our projects. So, the realistic and businesslike thing to do will be to find what we can and allocate intelligently, giving more to those plans which need and deserve more, less to those which need and deserve less, and none at all to those which do not call for any spending.

Let me end by reminding you of an old way of ours, the classic way of getting things done, namely, the people's way of self-help and mutual co-operation. We must resurrect this classic way and stir and inspire the people to work together in the building of a New Burma.)

× × ×

မြန်မာဘာသာ မြန်မာဘာသာ မြန်ချက်မှာ အကြမ်းအားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

"ဗမာပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် အစီအစဉ်ရေးဆွဲရာမှာ အတူတကွ အလုပ်လုပ်ကြဘို့ရန် ယနေ့ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ စည်းဝေးကြတာဖြစ်တယ်။ ဒီအဆင့်မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရေရှည်စီမံကိန်းထက် လောလောဆယ် တိုင်းပြည်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ဘို့အရေးအတွက် ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုး ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာပေါင်းများစွာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောဆိုကြတဲ့နေရာမှာ များသောအားဖြင့် စိတ်ပျက်တတ်တဲ့သဘော ရှိဘယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်သတိပြုမိတယ်။ အဲဒါဟာ ပြည်သူလူထုက ပျင်းလို့၊ ဒါတွေဟာ ဒို့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အနေနဲ့ အလေးဂရုမပြုလို့မဟုတ်ဘူး၊ အမှန်ကတော့ အစိုးရက စီမံကိန်းတွေ ရေးရမယ်၊ ဆွဲရမယ်၊ ပြီးတော့ စပြီးလုပ်ရမယ်။ နောက်မှ ပြည်သူလူထုက လိုက်လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောထားကြောင့် ဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က စီမံကိန်းတွေကို ရေးဆွဲပြီး ပြည်သူလူထုက ပါလာအောင် လုပ်ကြပါစို့၊ ခေါင်းဆောင်ဘို့ အခွင့်အကောင်းကိုတော့ ကျွန်တော်တို့က ယူဘို့ဘဲ။

www.burmeseclassic.com

"ဒီလိုစီမံကိန်းတွေကို ရေးဆွဲတဲ့နေရာမှာ ဒီစီမံကိန်းတွေဟာ လုပ်ငန်းတခုလုံးကို ငုံမိတဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ ဆိုင်ရာဌာနအသီးသီးအတွက်လဲ တဌာနနဲ့တဌာန စနစ်တကျ ဆက်စပ်မှုရှိတဲ့ စီမံကိန်းမျိုးတွေကို ရေးဆွဲကြရလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ဒီအလုပ်ကို သီတင်းပေါင်းများစွာ မနေမနား ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း လုပ်ကြရလိမ့်မယ်။ အချို့အပန်းဖြေဘို့ စိတ်ဉ်နေကြတဲ့လူတွေကလဲ အပန်းမဖြေဘို့၊ ရက်ရွှေ့ဘို့လိုကြပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ အမျိုးသားစီးပွားရေးကို ရုတ်တရက်ချက်ခြင်း ပြန်အသက်သွင်းဘို့နဲ့ ပြန်ပြီး အင်အားတောင့်တင်းအောင်လုပ်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဟာ- ဟာ အလွန်ကိုအရေးတကြီး လုပ်ရမယ့် အလုပ် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့သဘောပေါက်ထားရလိမ့်မယ်။

"ကျွန်တော်တို့ရေးဆွဲကြတဲ့စီမံကိန်းတွေဟာ လက်တွေ့လုပ်လို့လဲ ဖြစ်ရမယ်။ အကောင်အထည်ဖော်ရင်း ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အခြေအနေတွေနဲ့ လိုအပ်လာတဲ့ လိုအပ်ချက်တွေနဲ့ကိုက်ညီအောင် ပြုပြင်သင့်တဲ့နေရာမှာ ပြုလို့ပြင်လို့ရအောင် ပျော့လဲ ပျော့ပျောင်းရမယ် ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ သာမန်ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးအတွက် ရေးဆွဲရမယ်ဆိုတဲ့အချက်ကိုလဲ အမြဲမပြတ် သတိရလိမ့်မယ်။ သာမန်ပြည်သူလူထုတရပ်လုံး၏ ရှုထောင့်ကနေကြည့်ပြီး ရေးဆွဲကြရမယ်။ ပါရဂူတယောက်ရဲ့ ရှုထောင့်ကနေပြီး ရေးဆွဲလို့ မဖြစ်ဘူး။ ပါရဂူတွေရဲ့ ထင်မြင်ချက်တွေကို ပြည်သူလူထုတွေက ကြောက်ကြောက်သွားတတ်ကြတယ်။

"ပါရဂူတွေအများကြီးကို ဌာနတွေ အများကြီးမှာ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ဘူးပါတယ်၊ သူတို့ဟာ အသုံးကျတဲ့လူတွေဘဲ၊ ဒါပေမယ့် ပါရဂူတွေဆိုပြီး လုံးဝအမှားကင်းစင်တဲ့ လူတွေမဟုတ်ဘူး၊ မှားတဲ့

အခါလဲ မှားတတ်တဲ့ လူတွေဘဲ၊ တကယ်ဆိုတော့ ပါရဂူတွေဟာ မှုထုံဥပဒေသမားတွေဘဲ၊ အဲဒီတော့ သူတို့ရဲ့အမြင်တွေ သဘောထားတွေဟာလဲ မှားတဲ့အခါ မှားကြပေမှာပေ။ အဲဒီတော့ ပြည်သူသာမန်တို့ရဲ့ ပင်ကိုယ်ဉာဏ်တို့ အတွေ့အကြုံတို့နဲ့ ပါရဂူတို့ရဲ့ အမြင်တို့ သဘောထားတို့ကို ပေါင်းစပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ လုပ်ကြရမယ့် လုပ်ငန်းမှာ လမ်းညွှန်အဖြစ်နဲ့ အသုံးချကြရလိမ့်မယ်။

"စာရင်းတွေအင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့လဲ သတိအခုပေးပါရစေဦး၊ စာရင်းတွေဟာ အထောက်အကူ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မှတ်သားဘွယ်ရာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် တချို့စာရင်းအင်းတွေက အချို့သဘောတရားတွေ အယူအဆတွေကို ထောက်ခံတဲ့အနေနဲ့ ရေးသားထားတာတွေ ဖြစ်တယ်။

"ကျွန်တော်တို့ဟာ စာရင်းအင်းတွေကို အသိဉာဏ်ရှိရှိနဲ့ သုံးနိုင်ဘို့၊ သုံးတတ်ဘို့ လိုပါတယ်။

"အဲဒီတော့ ဒီလိုသုံးတတ်ဖို့ရာ ဘယ်စာရင်းအင်းတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဘယ်လိုကြောင့် စုဆောင်းဘင်ပြထားတယ်ဆိုတာကို သိဖို့လိုတယ်၊ ပြီးတော့ ဒီစာရင်းအင်းတွေရဲ့ သဘော အဓိပ္ပာယ်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် ကောက်တတ်ဖို့ လိုဘယ်။

"ကျွန်တော်တို့ဟာ ပထမဦးဆုံးလုပ်ရမယ့် အလုပ်ကို ပထမဆုံး လုပ်ကြရလိမ့်မယ်။ ရှေးဦးစွာ ဘာတွေကို စကိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ချင်း သဘောထား တိုက်ညှိဖို့ လိုဘယ်၊ ပြီးတော့ လုပ်ငန်းတွေကို အစီအစဉ် မှန်မှန်နဲ့ တင်ကြရပါမယ်။ ဘယ်ဟာတွေကို ရှေးဦးစွာ ကိုင်ကြရမယ် ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ သတ်မှတ်တဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဟိုဟာကိုင်ရဲ့ ဒီဟာကိုင်ရဲ့ ဆိုတဲ့ သဘောသားမျိုး ထားလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းထဲမှာ ရှိနေကြတဲ့ ကျွန်တော်တို့သဘောကျတဲ့ အယူအဆတွေကိုလဲ စိတ်ထဲမှာ ထားလို့မဖြစ်ဘူး၊ ဒါတွေအားလုံးကို မေ့ပျောက်ပစ်ကြရလိမ့်မယ်။

"ကျွန်တော်တို့ဟာ သမရိုးကျ လုပ်ပုံလုပ်နည်းနဲ့ သမရိုးကျတွေးခေါ်ပုံ တွေးခေါ်နည်းတွေ ကိုလဲ သတိပြုကြရ လိမ့်မယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်၊ ဘယ်လိုကိုင်ရမယ်လို့ သတ်မှတ်ဘာ, ပြဋ္ဌာန်းတာဟာ အရည်အချင်း ပြည့်ဝ စေချင်လို့ ဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ လုပ်ပုံလုပ်နည်းတွေဟာ ခေတ်မမှီတော့တဲ့ အရည်အချင်းပြည့်ဝဖို့ အထောက်အကူမဖြစ်ဘဲ အရည်အချင်းမဲ့အောင် လုပ်ပစ်တာမျိုးဖြစ်ဖြင်သွားတတ်တယ်။အဲဒါမျိုးဖြစ်လာတဲ့ အခါ ဒီလုပ်နည်းလုပ်ဟန်တွေကို ပြန်ပြီးပြင်သင့်ရင် ပြင်ရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လဲ ပယ်ဖျက်ပစ်ရမယ်၊ တွေးပုံတွေးနည်းမှာလဲ ဒီလိုဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ တတွေဟာ တယောက်နဲ့တယောက် တွေးပုံခေါ်ပုံချင်း, လုပ်ပုံကိုင်ပုံချင်း, ပြောပုံဆိုပုံချင်းထပ်တူကျအောင် ကြိုးစားဖို့ မလိုဘူး၊သမရိုးကျ စဉ်းစားပုံ စဉ်းစားနည်းဟာ အလဟဿတွေ အများကြီး ဖြစ်စေတယ်။

"ကျွန်တော်တို့ စီမံကိန်းတွေဟာ ရှင်းရမယ်၊ လက်တွေ့လုပ်လို့လဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ပြီးတော့ ရှေလောလဲ မကြီးရဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ လုပ်ချင်အားပါးတကြီးနဲ့ အလွန်တိုတောင်းတဲ့ အချိန် အတွင်းမှာ အများကြီး ပြီးစေချင်တဲ့ အမှားမျိုးကို ကျူးလွန်မိတတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရှေ့ကိုတလှမ်းပြီးတလှမ်း ချီတက်ကြပါစို့၊ ဒီလို ပြောတာဟာ ကျွန်တော်တို့ နှေးကွေးရမယ်၊ ဘယ်ဟာမှ မြန်မြန်ဆန်ဆန် မလုပ်ဝံ့ဘဲ ဟိုစမ်းစမ်း, ဒီစမ်းစမ်း လုပ်နေရမယ်လို့ ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး၊ တခါတလေ ကျွန်တော်တို့ဟာ တခါဘည်းနဲ့ ရှေ့ကို ၂-လှမ်း, ၃-လှမ်း, လှမ်းနိုင်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလိုလှမ်းတဲ့ နေရာမှာ

ဖြစ်တဲ့ ကောင်းကောင်း ကိုယ်ခံထားပြီးသားဖြစ်နေစေရမယ်။

"ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေးအတွက် စီမံကိန်းရေးဆွဲတဲ့ အခါ စီးပွားရေးကဏ္ဍထဲ နိုင်ငံရေးကို ဆွဲသွင်းလာပြီး ပေါ်ပေါ်လာတဲ့ ပြဿနာတွေကို ရှုပ်ထွေးအောင် လုပ်ပစ်လို့မဖြစ်ဘူး။ စီးပွားရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးဟာ နီးနီးကပ်ကပ် ဆက်စပ် နေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုလောလော ဆယ်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့က နိုင်ငံရေးကို ဘေးဖယ် ထားလိုက်ကြဦးစို့။ အရင်းရှင်နယ်ချဲ့စနစ်ကို တိုက်ဖို့ချည်း သဲမဲနေကြလို့မဖြစ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ဘာဖြစ်လို့ ဘာဖြစ်ရပါတယ်ဆိုတဲ့ ဆင်ခြေဆင်လက်တွေကိုချည်း ရှာနေလို့မဖြစ်ဘူး။ အခု အစေ ပြောင်းလဲနေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ကံကြမ္မာဟာ ကျွန်တော်တို့လက်ထဲမှာဘဲ ရှိတယ်။ တိုင်းပြည်ခံစားနေရတဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲဟူသမျှအတွက် အရင်းရှင်နယ်ချဲ့စနစ်ကိုချည့်အပြစ်ဖို့နေလို့ ကျွန်တော်တို့ ကိစ္စက ပြီးမှာမဟုတ်ဘူး။

"ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ပြောရမယ်ဆိုရင် နေထိုင် စားသောက်ရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ပြည်သူလူထုမှာ အကုန်အကျ သက်သာအောင်လုပ်ဖို့ အလုပ်လက်မဲ့ လူတွေနည်းပါးသွားအောင်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လဲအလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာမရှိအောင်လုပ်ဖို့၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးနဲ့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးတွေ၊ အိုးအိမ်တွေ ပြန်လည် တည်ဆောက်ရေးတွေ ပညာရေးနဲ့ ကျန်းမာရေးတွေကို တိုးတက် ကောင်းမွန်လာအောင် လုပ်ဖို့၊ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေးကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းဖို့နဲ့ တရားဥပဒေနဲ့ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးတို့ကို ပြန်လည်ထူထောင်ဖို့စတဲ့ အရေးကိစ္စတွေကို ရည်မှန်းပြီး စီမံကိန်းတွေကို ရေးဆွဲကြရလိမ့်မယ်။

"ပြည်သူလူထုရဲ့ နေထိုင်စားသောက်မှု စရိတ်ဟာ မြင့်မားနေတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ တတွေဟာ ငွေမည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေအတွက် ပိုက်ဆံတွေ သုံးနေရလို့ဘဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီလိုပစ္စည်းမျိုးတွေကို မသွင်းရအောင် ပိတ်ရင်လဲပိတ်ရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် လျှော့ရင်လဲလျှော့ပစ်ရမယ်။ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်တွေက ဒီလိုကုန်ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ဘာဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ စီးပွားရေးကို တဖြည်းဖြည်းကုန်စေပြီး သွင်းကုန် ထုတ်ကုန်မှာလဲ တဖက်စောင်းနင်းဖြစ်စေတယ်။ ပြည်သူလူထုတွေအတွက် အဓိက လိုအပ်တဲ့ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ရအောင်တော့လုပ်ပေးရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဇိမ်ခံပစ္စည်းတွေကိုတော့ သုံးဖို့ခွင့်မပြုရဘူး။ စားနပ်ရိက္ခာတွေကိုသတ်မှတ်ပြီးပေးတဲ့ ရာရှင်စနစ်နဲ့ပတ်သက်လို့လဲ စဉ်းစားကြရလိမ့်မယ်။ အချို့တိုင်းပြည်တွေမှာ စစ်ပြီးလို့ ၂ နှစ် ကြာတာတောင် အခုထက်ထိ ဒီရာရှင်စနစ်ကို အသုံးပြုကြရတုန်း ရှိသေးတယ်။ ဒီရာရှင် စနစ်ကို လူတွေက မကြိုက်တာကတော့ များသောအားဖြင့် လူတွေရဲ့စိတ်ထဲမှာ ရာရှင်စနစ်လုပ်လိုက်ရင် အမြတ်ကြီးစား လုပ်ငန်းနဲ့ မှောင်ခိုလုပ်ငန်းပါဘပါဘည်း ပါလာတော့မှာဘဲလို့ ယူဆ ထားလို့ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီဥပဒေနဲ့လဲဆန့်ကျင်၊ စာရိတ္တလဲ ပျက်ပြားစေတဲ့လုပ်ငန်းတွေဖြစ်တဲ့ အမြတ်ကြီးစား လုပ်ငန်းနဲ့ မှောင်ခိုလုပ်ငန်းတို့ကို နှိမ်နင်းဖို့နည်းတွေ လမ်းတွေကို တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိရမယ်။ ရာရှင်စနစ်ကို သေသေချာချာ မှန်မှန် ကန်ကန် လုပ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ နိုင်ငံခြားကို တင်ပို့ဘို့ ကုန်တွေကို စုဆောင်းနိုင်မယ်၊ နိုင်ငံခြားကို ကုန်များများပို့နိုင်မှ ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ မျှတနိုင်မယ်။

"သမဝါယမအဖွဲ့တွေကိုလဲ အားပေးရမယ်၊ ဒီသမဝါယမအဖွဲ့တွေဟာ အရင်ကတော့ ပျက်ခဲ့တယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ပြည်သူလူထုရဲ့ထောက်ခံအားပေးမှုကို မရလို့ဘဲ၊ ဒီအဖွဲ့တွေဟာ ပြည်သူလူထုရဲ့ အကျိုးစီးပွားနဲ့ တထပ်တည်းဘဲဆိုတာကို ပြနိုင်တဲ့ နေရာ

... ကိုက်ကြီးထွားတာချည်းဘဲ၊ ဒီ ... စနစ်တကျအလုပ် လုပ်တယ်၊ မလုပ်ဘူးဆိုတာကို ... ရေးအရာရှိတွေ ခန့်ထားဖို့ စဉ်းစားကြရမယ်ပြီးတော့ သမဝါယမ ... -ဘွန့်ပတ်သက်လို့ သတင်းဖြန့်ချိဖို့နဲ့ အသိပညာပေးဖို့ ... ရလိမ့်မယ်။

"နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များသို့ ငွေပင်ငွေရင်း ထွက်သွားနိုင် ... အောင် နည်းလမ်းတွေ ရှာကြံ တီထွင်ရမယ်။ ငွေစုဆောင်းရေး ... လုပ်ငန်းကို အားပေးကြရမယ်။ ဒါမှ နိုင်ငံခြားက ငွေအများ ... သက်သာမယ်။ အသီးအနှံကရတဲ့ဆီတို့၊ ကြက်သွန်နီတို့ အစ ... ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ရဘာဟာ နိုင်ငံခြားငွေတွေ အများကြီး ကုန် ... တယ်။ ဖဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့လိုတာတွေကိုရအောင် ကျွန်တော် ... တို့ဟာ ဒီအသီးအနှံတွေကို စိုက်ပျိုးကြရမယ်၊ ထုတ်လုပ်ကြရမယ်။

"အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာကလဲ တမျိုးသားလုံးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အန္တရာယ်ကြီးတခု ဖြစ်တယ်။ ဒီပြဿနာကို တော်တော် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် တိုက်ဖျက်ရလိမ့်မယ်။ စီးပွားရေးသမားတွေ လက်ထဲမှာ ဒီပြဿနာကို ဂ ကွက်ပြီး အပ်ထားလို့မရဘူး။ အစိုးရကဝင်ရလိမ့်မယ်။ လူအင်အားကို ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ အသုံးချရမယ် ဆိုတဲ့ စီမံကိန်းကို တမျိုးသားလုံး အတိုင်းအတာနဲ့ ရေးဆွဲပြီး ဒီပြဿနာကို ဖြေရှင်းရလိမ့်မယ်။

"တိုင်းပြည်အကွင်း လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးနဲ့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဟာ အတော့ကို ညံ့ဖျင်းနေတယ်၊ ဒီလမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ဖို့လဲလိုတဲ့ ... ကျွန်တော်ထပ်ပြီး အလေးအနက် ဖော်ပြဖို့မလိုပါဘူး။ ... တို့၊ နယ်ခြားဒေသတို့မှာ လမ်းပန်းတွေ ဖောက်လုပ်ဖို့ တာဝန် ... ပထမ ဦးစားပေးရမယ့် တာဝန်ဖြစ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အိုးအိမ်တွေ ထူထောင်တည်ဆောက်ပေးဖို့ကလဲ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ပြဿနာဘဲ။ အများရဲ့သက်သာချောင်ချိရေးအတွက် အခိုးနဲ့ ရုံးတွေ၊ ကျောင်းတွေ၊ ဆေးရုံတွေ စတဲ့ အဆောက်အဦတွေကို ဆောက်ပေးရလိမ့်မယ်။ ဆင်းရဲတဲ့ သူတွေအတွက် အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ပေးရမယ်။ လတ်တလောလိုအပ်ချက်တွေကို ဖြေရှင်းဖို့ ယာယီစီစဉ်မှုတွေကို လုပ်ဖို့လိုချင်လိုမယ်၊ ဒါပေမယ့် အိုးအိမ်တွေ ထူထောင်ပေးတဲ့လုပ်ငန်းမှာ ယာယီ စီစဉ်ချက်တွေဟာ ကျေနပ်ဖွယ်ရာမရှိဆုံးဘဲ၊ ရန်ကုန်မြို့တော်ထဲ "လျှောက်ကြည့်ရင် တွေ့မြင်နေရတဲ့ မြင်ကွင်းတွေက ဒီအချက်ကို သက်သေခံနေတယ်။

"ပညာရေးကလဲ ဦးစားပေးရမယ့်အချက်တချက်ဘဲ၊ ဒါပေမယ့် မသင်မနေရ ပညာရေးစနစ် မူသဘောနဲ့တော့ ကျွန်တော်တို့ မစဉ်းစားနိုင် သေးဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ဟာ စက်မှုလက်မှုကျောင်းတွေကို တိုးဖွင့်ပေးရမယ်၊ ပြီးတော့ အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနဲ့ စက်မှုလက်မှု ပညာရေးကို အားပေးကြရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပြည်သူလူထု အများစုရဲ့ ပညာရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မြန်မာဘာသာနဲ့ ရေးသားထားတဲ့ စာအုပ်တွေကို ပိုပြီးထုတ်ဝေဖြန့်ချိကြရမယ်၊ ပြီးတော့ ဒီစာအုပ်တွေကို မြန်မာဘာသာနဲ့ ရေးသား ထုတ်ဝေဖို့ဌာန တခုကို ထူထောင်ကြရလိမ့်မယ်။ နိုင်ငံခြားပညာတော်သင်တွေ ပိုလွှတ်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ လွှတ်တဲ့ကျောင်းသားတွေဟာ အရည်အချင်း အပြည့်အဝ ရှိကြရမယ်၊ နိုင်ငံခြားက ပြန်လာတဲ့အခါမှာလဲ တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်တည်ဆောက်တဲ့ နေရာမှာ ပါဝင် ထမ်းဆောင် ကြရမယ်၊ သူတို့သင်ကြားလေ့လာမယ့် ဘာသာရပ်တွေနဲ့ ဌာနတွေကို အထက်က ပြောခဲ့တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုကြည့်ပြီး ဂရုတစိုက် ရွေးချယ် ကြရလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ဒီပညာတော်သင်လွှတ်တဲ့ ကျောင်းသားတွေကိုလည်း

သူတို့ ပြန်လာတဲ့အခါ အလုပ်ရဖို့ အကျိုးရှိတဲ့ တာဝန်တိုကို ထမ်းဆောင် ရစေမယ်လို့ အာမခံချက် ပေးထားရလိမ့်မယ်။

"ပြည်သူလူထုရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာလဲ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ကြရမယ့်လုပ်ငန်းတခု ဖြစ်တယ်။ရောဂါ မဖြစ်အောင် တားဆီးခြင်းဟာ ရောဂါဖြစ်မှ ဆေးကုတာထက် ပိုပြီး ကောင်းတယ်၊ အဲဒီတော့ ပြည်သူလူထုအတွက် ပိုပြီး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပြီး ပိုပြီး ကျန်းမာတဲ့ ဘဝမျိုးမှာ နေနိုင်အောင် စီစဉ် ပေးကြရမယ်။ ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အသိပညာကို တိုးမြှင့်ပေးရမယ်။

"ဆရာဝန်တို့၊ ဆရာတို့၊ ကျန်းမာရေး အရာရှိတို့ရဲ့ သင်တန်းများကို ပိုကောင်းအောင်လဲ လုပ်ပေးရမယ်၊ ပိုပြီးကျယ်ပြန့်အောင်လဲ လုပ်ပေးရမယ်။

"အုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရာမှာ အချက်နှစ်ချက်နှင့် ပတ်သက်လို့ ဂရုပြု စေချင်ကြတယ်။

"ပထမအချက်ကတော့ ဌာနပေါင်း များစွာမှာ လူတွေပိုလျှံနေတယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လဲ ဘာမျှ မလိုအပ်တဲ့ ဌာနတွေ ရှိနေကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဂရုတစိုက် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး တချို့ဌာနတွေက လူတွေကို လျှော့ပစ်ရမယ်။

"တချို့ဌာနတွေကိုတော့ လုံးဝ ပိတ်ပစ်ရမယ်၊ ဌာနအသီးသီးမှာ လုပ်နေကြတဲ့သူတွေဟာ လုပ်နေတဲ့ အလုပ်နှင့်သင့်တော်တယ် မသင့်တော်ဘူး ဆိုတာကို ပြန်လည် သုံးသပ်ပြီး မသင့်တော်တဲ့ လူတွေကို ဖြုတ်ပစ်ရမယ်။

"ဒုတိယအချက်ကတော့ အုပ်ချုပ်ရေးကို လူတွေက ပိုပြီးကြည်လာအောင် လုပ်တဲ့အချက်ဘဲ၊ အစိုးရက ခရိုင်တွေ, မြို့နယ်တွေမှာ အကြံဉာဏ်ပေးအဖွဲ့တွေ ဖွဲ့ပေးဘို့ စဉ်းစားနေတယ်၊ ဒီအဖွဲ့တွေဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အုပ်ချုပ်ရေးကို လူတွေကပိုပြီး ကြိုက်လာအောင်, သန့်ရှင်း လာအောင်, အရည်အချင်းနဲ့ ပြည့်ဝလာအောင်, ပြီး အကျိုးကျေးဇူး သက်သာလာအောင် လုပ်ပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်၊

"အုပ်ချုပ်ရေးမှာ လူထုတိုက်ရိုက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လာအောင် ဝင်ရောက်ဆွေးနွေးလာရင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ အားဖြင့် ဆက်စပ်နေတွေကို ခြင်း ပြုလာရင် ကြိုးနီစနစ် ကွယ်ပျောက်သွားမှာဘဲ။

"ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ကျွန်တော့်စာရင်းမှာ နောက်ဆုံးမှ ထည့်ထားတာကတော့ အရေးမကြီးလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီကိစ္စက ကျွန်တော်တို့ ကိုင်ရမယ့် ပြဿနာတိုင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီကိစ္စကို တသီးတခြားကိစ္စ အနေနဲ့ ခွဲခြားပြီး ကိုင်တွယ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနဲ့ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ကိစ္စကိုဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကုန်သန်းရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ လယ်ယာ ကုန်ထုတ်ရေးကိစ္စကိုဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့ သုံးသပ်စဉ်းစားတဲ့ အခါမှာ ဒီငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး ပြဿနာ ပေါ်လာတာဘဲ။

" စီမံကိန်း အစီအစဉ်ကို ရေးဆွဲပြီး ပိုက်ဆံရှာရမယ့်အခန်းကို ရောက်လာရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ စည်းစနစ် ကျရလိမ့်မယ်၊ တနည်းအားဖြင့် အလုပ်နဲ့ တူအောင် လုပ်ကြရလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့ စီမံကိန်းတွေ အားလုံး အတွက် ဘယ်တော့မှ ငွေလုံလုံလောက်လောက် ရနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

"အဲဒီတော့ တကယ့်ကို သဘာဝလဲကျ အလုပ် သဘောနဲ့လဲ တူအောင် လုပ်ရမယ့် အလုပ်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ငွေရနိုင်သလောက် ရအောင်ရှာရမယ်၊ ပြီးတော့ ရတဲ့ငွေကိုလဲ တကယ်ကို အသိဉာဏ်ရှိရှိနဲ့ သူ့ဌာနနဲ့သူ ခွဲခြမ်းပြီး သုံးကြရလိမ့်မယ်။

"ငွေပိုပြီးလိုအပ်တဲ့ ငွေပိုပြီး သုံးသင့်တဲ့ဌာနတွေကို ပိုးဆေးရမယ်၊ ငွေလျှော့လို့ရတဲ့ လျှော့သုံးသင့်တဲ့ ဌာနတွေကို လျှော့ပေးရမယ်၊

[illegible] ပြဿနာတွေကို ကျွတော့ ဘာမှ သော့ချိ မသိသေး ဘူး။

"နိုင်ငံချုပ်အနေဖြင့် တစုံတခုကို ပြီးမြောက်အောင် လုပ်တဲ့ နေရာမှာ 'အရင်လို လမ်းအိုလိုက်' ဆိုသလို တနည်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရှေးရိုးနည်းကိုလိုက်ဖို့ သတိပေးပါရစေ။

"ကျွန်တော် ပြောချင်တဲ့ လမ်းအို, တနည်းအားဖြင့် ရှေးရိုးနည်းကတော့ ပြည်သူလူထုရဲ့ ကိုယ်ထူကိုယ်ထစနစ်နဲ့ တဦးနှင့်တဦး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်တဲ့ စနစ်ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗမာပြည်သစ် တည်ဆောက်ရာမှာ ဒီရှေးရိုးနည်းကို အသက်ပြန်သွင်းပြီး ပြည်သူလူထုကို နိုးကြားတက်ကြွ လာအောင်, ယုံယုံကြည်ကြည် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လာအောင် လှုံ့ဆော်ပေးပြီး ပညာပေးကြရလိမ့်မယ်။"

အထက်ပါ မိန့်ခွန်းကို လေ့လာလျှင် အောင်ဆန်းမည်မျှ လက်တွေ့ဆံသည်၊ မည်မျှ အမြင်ကျယ်သည်ကို တွေ့ရပါ လိမ့်မည်။ များစွာသော နိုင်ငံရေးသမားတို့သည် ဆန္ဒဇစာ သဖြင့် (ဝါ) ရွှေလောကြီးသဖြင့် မိမိတို့လုပ်ငန်း မအောင်မြင်ရုံမက လူထုအား ဒုက္ခပေးသလို ဖြစ်ရသည်။ သူတို့၏ စေတနာမှာ ဝေဒနာ ဖြစ်ရရှာသည်။

တိုင်းပြည် အခြေအနေကို ပြောင်းလဲ လိုသူများသည် ဤမိန့်ခွန်းကို အသေးစိတ် လေ့လာသင့်ပေသည်။

× × ×

၁၉၄၇-ခု ဇွန်လ ၁၀-ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် တိုင်းပြု ပြုမည့် လွှတ်တော် အစည်းအဝေးကို စတင် ကျင်းပသည်။ ပြည်မ ရှိ၁၀၊

ထောင်တန်းဒေသများမှ ၄၅ ယောက်...အားလုံးပေါင်း အမတ် (၂၅၅)ယောက်ရှိသည်။

သာမန်အားဖြင့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် မည်သည် တော်လှန်ရေးတရပ် အောင်မြင်ပြီးနောက် တိုင်းပြည်သစ် တည်ထောင်ရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရန် အာဏာသိမ်းထားသူများက ဦးစီးကျင်းပသည့် လွှတ်တော်ဖြစ်သည်။

ထိုလွှတ်တော်၏ တာဝန်မှာ အစိုးရအဖွဲ့ ရွေးချယ်ရန်မဟုတ်ဘဲ ထူထောင်မည့် တိုင်းပြည်၏ပုံစံ (ဆိုရှယ်လစ် နိုင်ငံ၊ အရင်းရှင် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံ စသည်) စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ရေးဆွဲရန်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ အခြေအနေတမျိုး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ တော်လှန်ရေး မပြီးဆုံးသေးမီ ဗြိတိသျှအစိုးရက လိုက်လျောကာ မြန်မာများအား ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တီးနိုင်ခွင့်ကို အောင်ဆန်း–အက်တလီ စာချုပ်အရ ပေးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် အောင်ဆန်းက "ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် ပေါ်ပေါက်လာတာဟာ တော်လှန်ထကြွပြီး အာဏာသိမ်းပိုက်ပြီးတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ ပေါ်ပေါက်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ တဝက်တပျက် တော်လှန်ရေး အခြေအနေမျိုးမှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် စေ့စပ်ပြီး ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မျိုး ဖြစ်တော့ သူ့အခြေအနေ အတိုင်း ထူးဆန်းတဲ့ အကြောင်းချင်းရာတွေ တွေ့ရဟယ်"ဟု ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရက လိုက်လျော စေ့စပ်သည်မှာ သူတို့သဘောကောင်းလွန်း၍ မဟုတ်၊ မြန်မာပြည်သူလူထု၏ လှုပ်ရှားတွန်းကန်မှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် မြန်မာ့တော်လှန်ရေး

[...]ဖြစ်သည်။ ထိုတော်လှန်ရေး၏ ခေါင်းဆောင်မှာ အောင်ဆန်း ဖြစ်သည်ကို အထူးဖော်ပြရန် လိုမည်မထင်ပါ။

လက်ဝဲအယူသီးသမားများက အောင်ဆန်းအား ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ စေ့စပ်ချက်ကို လက်ခံသဖြင့် တော်လှန်ရေး သစ္စာဖောက်ဟု ကင်ပွန်းတပ်ကြသည်။ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် စာအုပ်ကြီးသမားများ (ဝါ)လက်ဝဲဘာရားခံ ဝါဒသမားများ ဖြစ်နေကြသည်ကိုတော့ မမြင်ကြချေ။ စာအုပ်ကြီးသမားများ ယနေ့ မည်သို့သော ကံကြမ္မာနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်၊ သူတို့ကြောင့် တိုင်းပြည် မည်မျှနစ်နာရသည်ကို အားလုံး အသိဖြစ်သည်။

တိုင်းပြု ပြည်ပြုလွှတ်တော် အစည်းအဝေးမစမီ ပထမဆုံးလ အမတ်များသည် ဗန္ဓုလပန်းခြံ (ထိုစဉ်က ဖိုက်ချ်စကွဲယားဟု ခေါ်သည်) တွင် စုဝေးကြကာ အောင်ဆန်းက မိန့်ခွန်းပြောသည်။ သူသည် ထိုနေ့က ခါတိုင်းကဲ့သို့ ယူနီဖောင်းမဝတ်ဘဲ ခေါင်းပေါင်းနှင့်တကွ အမျိုးသားဝတ်စုံဝတ်ထားသည်။

သူ မြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်ခြင်းသည် ထိုနေ့က ပထမဆုံး ဖြစ်ဟန်တူသည်။ သူ့မြင်သူများက ပြုံးစိစိလုပ်ကြသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ပြုံးစိစိ ဖြစ်နေသည်၊ မိန့်ခွန်းပြောပြီးနောက် အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်လျက် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်အမတ်များသည် အတွင်းဝန်များ ရုံးဟောင်းဝင်း အတွင်းရှိ လွှတ်တော် အဆောက်အဦသို့ ခြေလျင်ချီတက်ကြသည်။

(ထိုနေ့က အောင်ဆန်းသည် အဝါရောင်ပုဆိုးနှင့် အဝါရောင် ခေါင်းပေါင်းဝတ်ဆင်ထားသည်။ ကျွန်တော်က အစိမ်းရောင်ပုဆိုးနှင့် အစိမ်းရောင်ခေါင်းပေါင်း၊ အကိုကြီး ဦးဘဝင်းက အနီရောင် ပုဆိုးနှင့် အနီရောင်ခေါင်းပေါင်း ဝတ်ဆင်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချို့က ပြုံးလျက် “ခင်ဗျားတို့ ညီအစ်[illegible] စိမ်း-နီ သုံးရောင်ခြယ်အလံအတိုင်း ဝတ်လာကြတာလား” ဟု မေးကြသည်။ အမှန်မှာ ကျွန်တော်တို့ရှိတာ ကျွန်တော်တို့ဝတ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အခြားထည်လဲမရှိပါ။ ကြွားသည် မထင်ပါနှင့်။)

ကျွန်တော်တို့ အစည်းအဝေး ခန်းမအတွင်း ရောက်ကြသော အခါ အတွင်းဝန် ဦးထွန်းတင်က “အမတ်မင်းများခင်ဗျား၊ အစည်းအဝေးကို ကြီးကြပ်ဖို့ သဘာပတိ တယောက် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ကြပါခင်ဗျာ” ဟု ပြောသည်။ အောင်ဆန်းက သခင်မြကို အမြဲတမ်းဥက္ကဋ္ဌ မရွေးရသေးမီအတွင်း လွှတ်တော်သဘာပတိအဖြစ် တင်မြှောက်ရန် အဆိုသွင်းသည်၊ မန်းဘခိုင်က ထောက်ခံသည်။ အောင်ဆန်း၏ အဆိုကို ကန့်ကွက်သူမရှိ အတည်ပြုကြရာ သူနှင့် မန်းဘခိုင်တို့သည် သခင်မြကိုတွဲလျက် ဥက္ကဋ္ဌနေရာသို့ ပို့ကြသည်။

(နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့သုံးယောက် လူမသမာများ၏ လက်ချက်ဖြင့် တချိန်တည်း ကျဆုံးသည်မှာ တိုက်ဆိုင်ခြင်းလော၊ အခြားအကြောင်းများ ရှိသေးသလော ဆိုသည်ကို မိမိတို့ ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ထောက်ချက်ချရန် ဖြစ်ပါသည်။)

ထိုနောက်အမတ်များသည် မိမိတို့၏ သက်သေခံ လက်မှတ်များ (Credentials) ကို သဘာပတိအား ပေးအပ်ကြကာ မှတ်တမ်းစာအုပ်ကြီးတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးကြသည်။

သဘာပတိ သခင်မြက ထင်ရှားကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် နိုင်ငံခြား အစိုးရများထံမှ ရရှိသော ချီးကျူး သဝဏ်လွှာများကို ဖတ်ကြားပြီးလျှင် အမြဲတမ်းဥက္ကဋ္ဌရွေးကောက်တင်မြှောက်ကြရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။ ထိုဖိတ်ခေါ်ချက်နှင့်အညီ မြိတ်အမတ်

[illegible] (ပုသိမ်) ကို အားပေးသဘောတူ [illegible] ကြသည်။ ထို့နောက် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်၏ လုပ်ငန်းများကို စတင်ဆောင်ရွက်ကြသည်။

၁၉၄၇-ခု ဇွန်လ ၁၆ ရက်နေ့ အစည်းအဝေးတွင် အောင်ဆန်းသည် “လွတ်လပ်သည့် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွက် ရေးဆွဲမည့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် ပတ်သက်သည့် လမ်းညွှန်ပြဋ္ဌာန်းချက်အဆို” ကို အောက်ပါအတိုင်း တင်သွင်းသည်။

“တောင်တန်း ဒေသများနှင့် ကရင်နီနယ်များ အပါအဝင်ဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သားတို့၏ ကိုယ်စားလှယ်များသည် တိုင်းသူ ပြည်သားတို့၏ အာသာဆန္ဒနှင့် လျော်ညီစွာ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို စီစဉ်ရေးဆွဲရန် အလို့ငှာ စုံညီစုဝေးကြလျက် အောက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ချမှတ်ကြကြောင်း။

“(၁) နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေသည် “ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်” ဟု ခေါ်တွင်စေသော လွတ်လပ်သည့် အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် သမတနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေ ဖြစ်စေရမည်။ ထို့ပြင်....

“(၂) ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေက သတ်မှတ်ဖော်ပြသည့် တသီးပုဂ္ဂလ ပြည်နယ်များ ပါဝင်စေလျက် သို့သတ်မှတ် ဖော်ပြသည့်တသီးပုဂ္ဂလ ပြည်နယ်များသည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေတွင် သတ်မှတ် ဖော်ပြထားသည်နှင့် အညီ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာ [illegible] ထို့ပြင်....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"(၃) အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် လွတ်လပ်သော သမတ နိုင်ငံတော်နှင့်တကွ အပါအဝင်ဖြစ်သည့် ပြည်နယ်များနှင့် အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအားလုံးတို့၏ အခွင့်အာဏာဟူသမျှတို့သည် တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ထံမှ သက်ဆင်းစေရမည်။ ထို့ပြင်....

"(၄) ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ တိုင်းသူ ပြည်သားမှန်သမျှသည် လူမှုရေးဌ်ရင်း၊ စီးပွားရေးဌ်ရင်း၊ နိုင်ငံရေးဌ်ရင်း၊ တရားမျှတမှုရှိစေလျက် အဆင့်အတန်းအခွင့်အရေးနှင့် ဥပဒေသက်ရောက်မှုတို့တွင် ဆူကြုံ့ နိမ့်မြင့်မရှိ၊ ပကတိတူညီစေရမည့်ပြင် တရားဥပဒေနှင့်သော်ရင်း၊ အများပြည်သူတို့ စောင့်စည်းအပ်သော အကျင့်သိက္ခာနှင့်သော်ရင်း မဆန့်ကျင်သမျှ လွတ်လပ်စွာ ကြံစည်ပိုင်ခွင့်၊ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပိုင်ခွင့်၊ ယုံကြည်ပိုင်ခွင့်၊ ဘာသာတရား ကိုးကွယ်ပိုင်ခွင့်၊ ဝတ်ပြုပိုင်ခွင့်၊ ပရိယေသန ရှာမှီးပိုင်ခွင့်၊ စည်းရုံးပိုင်ခွင့်၊ ပြုမူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်တို့ ရရှိတည်မြဲစေရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေတွင် အခိုင်အလုံသတ်မှတ်စေရမည်။ ထို့ပြင်....

"(၅) ဤဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေတွင် လူနည်းစုများအဖို့ လုံလောက်သော ကာကွယ်ချက်များ ထည့်သွင်း ပြဋ္ဌာန်းထားရှိစေရမည်။ ထို့ပြင်....

"(၆) လွတ်လပ်သော အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် သမတမြန်မာနိုင်ငံ၏နယ်မြေတို့ တပေါင်းတစည်းတည်း တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးကိုရင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ ကြည်း-ရေ-လေ တို့ကို အချုပ်အခြာ စိုးမိုး အုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုရင်း၊ တရားဓမ္မနှင့်တကွ ပြည်ထောင် ချင်းချင်း ဥပဒေအရ ထိန်းစောင့်ထားရှိစေရမည်။ ထို့ပြင်....

"(၇) ရာဇဝင်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော မြန်မာ နိုင်ငံတော်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် မိမိဂုဏ်ကျက်သရေနှင့် လျော်ညီစွာ ရသင့်ရထိုက်သော အဆင့်အတန်းသို့ရောက်ရှိစေရမည့်ပြင် လူသားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ ပြည့်ဝရေးတို့ကို အစွမ်းကုန် ကူညီ အလျှောက် စေတနာဖြင့် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်သော ပြည်ထောင် ချင်းချင်းဆိုင်ရာ တရားဓမ္မနှင့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာတို့ကို အခြေခံပြု၍ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးရှေးရှုလျက် နိုင်ငံ့ဘကာ တို့နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်လျက် တဲ့ဖက်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ခိုင်မြဲသော အမြဲခွာနိုင်စေရန် ဆောင့်ထိန်းစေတော်အံ့။

"ဒီအဆိုကို ကျွန်တော်တင်သွင်းရတဲ့ အကြောင်းကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က လူမျိုးစုံ ကိုယ်စားလှယ်တို့ အစရှိသည်အားဖြင့် လာရောက်စုဝေးပြီးတော့ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ဖွဲ့စည်းပြီးတဲ့နောက် ဗမာပြည်ရဲ့ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲဖို့ဆိုပြီး ဒီလွှတ်တော်မှာ တာဝန်ကျလာပါတယ်။

"ယခုလိုလာပြီး ဆွေးနွေးကြတဲ့ အခါမှာ ဘယ်လို အခြေခံနဲ့ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို ဘယ်လို ရေးဆွဲမယ်ဆိုတာကို ပထမ ရှေးဦးစွာ သတိထားဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။ ဒီလို အခြေခံ အချက်အလက်ဆိုပြီး မသိဘဲနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ဆက်ပြီး ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲမယ်ဆိုလို့ရှိရင် တယောက် တပေါက်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးဖြစ်ပြီး ဘာမှ အခြေမရှိဘူး၊ လမ်းစဉ်လဲ မရှိဘူး၊ လမ်းစဉ်ညွှန်ပြထားခြင်းလဲ မရှိလေတော့ကာ လိုချင်ရာကို မြန်မြန်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ထာ ကျွန်တော်တင်သွင်းတဲ့ အဆိုဟာ (Directive Resolution) နောက် ဒီအစည်းအဝေးမှာဘဲ ခန့်ရမယ့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲတဲ့ အဖွဲ့အသီးသီးကို လမ်းညွှန် အမှာစကားဖြစ်တဲ့ အဆိုသာဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီကော်မတီအသီးသီးတွေက သက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ပြီး ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံကဲမှာ ဘာတွေ [illegible] အသေးစိတ်အားဖြင့်သော်၎င်း၊ မူအားဖြင့်သော်၎င်း သေသေချာချာ ဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ အခြေခံအားဖြင့် ဘယ်အပေါ်မှာ မူထားပြီး ဆွေးနွေးရမယ်ဆိုတာကို သိထားမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဟဦးနဲ့သ သိရှိထားတာချင်း မတူလို့ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ကော်မီတီတွေလုပ်မယ့် လုပ်ငန်းတွေဟာ အင်မတန် အခက်အခဲတွေကို တွေ့ရမှာ ရှိပါလိမ့်မယ်။

“အဲဒီတော့ အခြေခံသဘောအားဖြင့် လမ်းပြတဲ့၊ လမ်းညွှန်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တခုကို တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်က ပထမဆုံးဦးစွာ ဆုံးဖြတ်ရန်လိုပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို လမ်းညွှန်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ရပြီးမှ ကော်မီတီတွေ ဖွဲ့စည်းပြီး အလုပ်ကို ဆက်လက် လုပ်ကြရလိမ့်မယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် တချို့ကော်မီတီက ‘သမတ’ စနစ်အရ သဘောမျိုးနဲ့ ဆွေး နွေး သွား ချင် သွား မယ်။ တချို့ကလည်း ‘ရှင်ဘုရင်’စနစ်အရ ဆွေးနွေးချင် ဆွေးနွေးမယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ‘ပြည်ထောင်စု’သဘောကို လက်ခံတဲ့ လူတွေကလက်ခံ၊ လက်မခံတဲ့ လူတွေကလဲ သဘောအတိုင်းလုပ် ဆိုသလိုဖြစ်ရင် အဖွဲ့ အမျိုးမျိုးက တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ပြန်ပြီး အစီရင်ခံတဲ့အခါ ဆက်စပ်လို့မရနိုင်တဲ့ အစီရင်ခံစာအမျိုးမျိုးကို ကျွန်တော်တို့ ကယ်လိုမှ လုပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်တတ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဒီအခြေခံ မူကို ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးမှသာလျှင် ရှေ့ဆက်လက်ပြီး နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို စီမံဖန်တီးလို့ ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဒီလို အခြေခံလိုတဲ့ အတွက် ဒီလွှတ်တော်တွင် ဒီအဆိုကို ယခု တင်သွင်းရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအဆိုကို ကျွန်တော်တို့ အတော်ဘဲ စဉ်းစဉ်း စားစားနဲ့ ရေးဆွဲပြီး တင်သွင်းထားပါတယ်။ မူလ ပထမတုန်းက ကျွန်တော်တင်သွင်းရမယ့် အဆိုဟာ

[illegible] ညီလာခံတုန်းက ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့အဆိုထဲမှာပါတယ်။ သော်လဲ ဒီအဆိုကို ဖတ်ကြည့်တဲ့အခါ မြင်သာထင်ရှားတဲ့ အချို့ ချက်အလက်တွေကို တွေ့ရပါတယ်။ ဖဆပလ ညီလာခံတုန်းက ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့ အဆိုတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ပြီးတော့ ရိုက်ပြီး ဝေထားတဲ့စာအုပ် ရှိပါတယ်၊ ဒီအထဲမှာ ကြည့်မယ်ဆိုရင် တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ဆုံးဖြတ်ချက်မူကို ကျွန်တော် ပြင်ဆင်ထားပါတယ်၊ ပြင်ဆင်တာကတော့ နိဒါန်း စကားချီးမှာ တောင်တန်းဒေသများနှင့် ကရင်နီနယ်များ အပါအဝင်ဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သားတို့၏ ကိုယ်စားလှယ်များသည် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ အာသီသ ဆန္ဒနှင့် လျော်ညီစွာ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို စီစဉ်ရေးဆွဲရန် အလို့ငှာ စုံညီစုဝေးရုံလောက်ကလွဲပြီး တခြားသဘော မပါဝင်အောင် ပြင်ဆင်ထားပါတယ်။

“ယခု (state) ဆိုတဲ့ နိုင်ငံတော်ကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ မဖွဲ့စည်းမိကြသေးပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီဖွဲ့စည်းမယ့် နိုင်ငံတော်မှာ ဘယ်နယ်တွေ ဘယ်နယ်တွေ ပါမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ကျကျနန သတ်မှတ်ပြီးသား မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူး၊ ယခု ကျွန်တော် ဆွေးနွေးရန်အချက်ဟာ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေသည် မြန်မာပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်ဟုခေါ်တွင်စေသော အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် သမတနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဖြစ်ရမည်ဆိုတဲ့ အချက်ကိုသာ ဆွေးနွေးရန် ဖြစ်ပါတယ်။

“မြန်မာပြည်ထောင်စု နိုင်ငံဆိုတာ ကျွန်တော် အထူးရှင်းပြောစရာမလိုပါဘူး။ ဒီနိုင်ငံတော်ကို ပြည်ထောင်စုပြီး ထားမယ်ဆိုတဲ့ သဘောလောက်ပါဘဲ။ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော် ဆိုကတည်းက ကျွန်တော်တို့ အခု ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေသာ

www.burmeseclassic.com

[Unitary Constitution] လူတမျိုးတည်းသော နိုင်ငံမျိုး မဟုတ်ဘဲနှင့် လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်ဆိုတဲ့ အစီပွာယ်ရောက်သွားပါတယ်။

"အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ကနေပြီး ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော် အဖြစ် ဖွဲ့စည်းအပ်တယ်လို့ အဆိုတင်သွင်းတဲ့ ကိစ္စမှာ ယခုကြွရောက် လာတဲ့ အမတ်မင်းများက ဗမာနိုင်ငံတော်ကို ဒီလိုပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်အဖြစ်နဲ့ ဖွဲ့စည်းအပ်တယ်လို့ဆိုတဲ့ အခြေခံမူဟာ သင့်-မသင့်ကို ဒီလွှတ်တော်ကြီးက စဉ်းစားဘို့ပါဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ အခု ဖြစ်နေတဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ အခြေအနေတွေကို ထောက်လို့ ကြည့်ရင် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတော်ကို ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်အဖြစ်နဲ့ ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်မှသာလျှင် သင့်တော် လျောက်ပတ်ပါလိမ့်မယ် လို့ ယူဆတဲ့အတိုင်း ဒီအခြေခံသဘောထားကို ဒီအဆိုထဲမှာ ထည့်သွင်းပြီး ဒီမှာ တင်ပြထားခြင်းအားဖြင့် ယခု တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ကြွရောက်လာတဲ့ တောင်တန်း ဒေသသားများက ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များဟာ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်တွင် သူတို့ သက်ဆိုင်ရာနယ်များ ပါဝင်ပြီးသား ဖြစ်သွားမလား-ဆိုပြီး သံသယ ရှိနေတယ်လို့ ကျွန်တော်သိရပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက် လို့ တိတိလင်းလင်း ရှင်းချင်တာကတော့ ဗမာပြည်ထောင်စု နိုင်ငံ တော်လို့ ခေါ်တွင်ဘို့ ဆိုပြီးတော့ အဲဒီအထဲမှာတင်ပြထားပေမယ့် ဒီပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်ထဲမှာ ဘယ်နယ်တွေပါပြီး ဘယ်နယ်တွေ ပါရမယ်လို့ သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသေးပါဘူး။

"သည်တော့ တောင်တန်း ဒေသက နေပြီး တက်ရောက်လာကြ တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေဟာ ဘာမှ ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိုးရိမ် စရာ အလျှင်းမရှိပါဘူး၊

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ထဲမှာ ကိုယ်ပိုင်ခွင့်, ကိုယ့် နယ်ဆိုင်ရာကနေပြီး ပါချင်မှ ပါနိုင်တာဘဲ၊

"ဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် မဖွဲ့စည်းမီ အခါမှာ တိုင်းပြု ပြည်ပြုလွှတ်တော် ဖွဲ့စည်းရန် အလို့ငှာ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူညီ ချက်တွေ စာချုပ် အမျိုးမျိုး ချုပ်တဲ့အခါတုန်းက တောင်တန်း ဒေသက ကိုယ်စားလှယ်များနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ချုပ်ဆိုခဲ့တဲ့ စာချုပ် အရ ဆိုရင် ဖြစ်စေ၊ နောက်ပြီးတော့ တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ စုံစမ်းရေး အစီရင်ခံစာမှ ထောက်ခံချက်များကို ကျွန်တော်တို့ လက်ခံလာသည့်အတိုင်းဖြစ်စေ၊ အဲသည်လို လက်ခံထားတဲ့ စာ သဘောတင်မကဘဲ (Not only the letter of agreement) ဒီ စာသဘောကို ကျွန်တော်တို့ သဘောတူညီ လာခဲ့ ဒါတင်မကဘဲ ကျွန်တော့်အဖို့မှာ ဆိုလို့ရှိရင် (The spirit of the agreement) သဘောတူညီလာခဲ့တဲ့ တကယ့်အရင်းခံ သဘောတရားကို လက်ခံပြီး ဒီအတိုင်းဘဲ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် မှာ လုပ်ပါဆိုတာ တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်များ တိတိလင်းလင်း နားလည်စေချင်ပါတယ်။

"ကျွန်တော်တို့ ပေးပြီးသား ကတိ, နားလည်ပြီးသား သဘော တူညီချက်တွေကို နယ်ချဲ့သမားတွေလို ကျွန်တော်တို့ ဖောက်ဖျက် ခြင်း မလုပ်ပါဘူး။

"အဲဒီလို ပေးပြီးသားကတိနဲ့ နားလည်ပြီးသား သဘောတူညီ ချက်တွေကို ဖောက်ဖျက်မလားလို့ သံသယရှိခဲ့တဲ့လူတွေဟာ ဥက္ကဋ္ဌမင်း ခွင့်ပြုရင် ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ (Sense of honour, sense of self-respect, sense of pride) တို့ကို စော်ကားတယ်လို့ ကျွန်တော်ယူဆပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ပေးပြီးတော့, နှမ်းညီပြီး ... သဘောတူညီချက်အရ တောင်တန်းနယ်တွေက ကိုယ်စားလှယ်တွေဟာ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ထဲ ရောက်လာတဲ့ခါ သေသေချာချာ နားလည်စေချင်တာက ဘယ်နည်းနှင့်မှ ကျွန်တော်တို့ ဗမာလူမျိုးစု ဖြစ်တဲ့ လူတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ကို အတင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုထဲကို မသွင်းပါဘူး။

"သဘောမတူဘဲ မနေနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုးကို လက်တလုံးခြား လိမ်တဲ့နည်းနဲ့လဲ ကျွန်တော်တို့ မလုပ်ပါဘူးဆိုတာ အတိအလင်း နားလည်စေချင်ပါတယ်။

"ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် ထပ်ရှင်းချင်တာက တနေ့တုန်းက ကျွန်တော့်ဆီ စာတစောင် ရောက်လာပါတယ်။ အမှန်စင်စစ်က ကျွန်တော်တို့ တောင်တန်းနယ် ကိုယ်စားလှယ်များ ပြောလို့လား၊ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်လဲ တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးဝန်က သူ့ဖာသာ အနေသာကြီး မြင်းကမလှုပ် ခုံကလှုပ်တာလား၊ ဒါတော့ ကျွန်တော် မပြောတတ်ဘူး။

"သို့သော်သဲ သူ့ဆီကတဆင့်နေပြီးတော့ တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ အင်မတန် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော် စာတစောင်ရပါတယ်။

"ဒီတိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ရုံးကလဲ ရှသလားမပြောတတ်ဘူး။ အဲဒီစာထဲမှာ ဘာပါသလဲဆိုရင် ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက် ပြောရရင် တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို ဒီတိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ကနေပြီး ဆုံးဖြတ်တဲ့အခါမှာ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာနယ်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များ စုရုံး သဘောတူညီချက်မရဘဲနှင့် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ... မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘူးဆိုဘာ ကျွန်တော်တို့ တောင်တန်းနယ် ငုံစမ်းရေးအဖွဲ့တုန်းက ထောက်ခံချက်ပေးခဲ့တယ်။ ဒါလဲ အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော်တို့ အကြံပေးတဲ့အတိုင်း ထည့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

"အဲဒီမှာဆိုရင် ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်တော် အချင်းချင်း လူများစု-လူနည်းစု မဖြစ်ဘဲနဲ့ သဘောကွဲလွဲတဲ့ နေရာမှာ ညီညွတ်တူ သဘောကွဲလွဲနေကြရင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က နေပြီး ဆုံးဖြတ်မလဲဆိုတဲ့ ဒီပြဿနာကို တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်တော်တွေဟာ ဒီလိုတော့ လာမမေးကြပါဘူး။

"သို့သော်လည်း မဆိုင်တဲ့ တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ဌာနညွှန်ကြားရေးဝန်ကနေပြီး နိုးဆော်ချက်အရ ဘုရင်ခံမင်းမြတ်ကြီး ကနေပြီး စိတ်ပူပြီးမေးတယ်၊ ကျွန်တော့်သဘောမှာ ဒါဟာ စည်းကမ်း နည်းလမ်း မမှန်ဘူးလို့ ယူဆတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့သဲဆိုရင် ယခု ပြောဆိုနေခြင်း ဟာလဲ တောင်တန်းနယ် ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ် များကနေပြီးတော့ အင်္ဂလိပ်သွားကပ်တယ်လို့ ကျွန်တော် မဆိုလိုပါဘူး။

"သို့သော် ဒီ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်တဲ့ ကိစ္စမှာ အင်္ဂလိပ်ရဲ့ အကာအကွယ်ကို ငါတို့တော့ဖြင့်ယူမှ ချမ်းသာရာရမယ် လို့ ထင်ရင် ကျွန်တော် ရှင်းရှင်းလေး ပြောချင်ပါတယ်၊ အင်္ဂလိပ် ဟာ အမှန်စင်စစ် အခုနှင့်အမြန် သူ့လက်အောက်ခံ တိုင်းနိုင်ငံ တွေက ယွက်သွားရတော့မှာဘဲ၊ ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ်- ဒီလိုဖြစ်နေပြီ

"ကမ္ဘာ့ အလားအလာ ကြီးထဲမှာ ဒီလို စိတ်ထားတွေ ရှိတဲ့ လူတွေဟာ ကိုးကွယ်ရာဘယ်နည်းနဲ့မှ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို ကျွန်တော် သတိပေးပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော် အကြောင်း ပြောရရင် ဘယ်အင်္ဂလိပ်ရဲ့ အာဏာအောက်နဲ့ ဒီတိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို လာပြီးတော့ ညွှန်ကြားမပေးနိုင်ဘူး ဆိုတာကို သိစေချင်တယ်။

"ဒီတိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေကို စဉ်းစားဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့ သက်ဆိုင်ရာ တောင်တန်းနယ် ကိုယ်စားလှယ် အချင်းချင်း ဘယ်သူ့ ဘယ်သူမှ မဲမသာဘဲ တူနေကြတယ် ဆိုရင် ဒီလွှတ်တော်ထဲမှာ (ဖဆပလ) အမတ်အများဆုံး ဖြစ်တဲ့ အတိုင်း အများဆုံးရဲ့ ခေါင်းဆောင် အဖြစ် ကျွန်တော်တိတိလင်းလင်း ကတိပေးလိုတာက ခင်ဗျားတို့ အချင်းချင်း အဲဒီလို ဘယ်သူ့ဘယ်သူကမှ မဲမသာဘဲနှင့် မဲပြိုင် နေကြတဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ ဒီတိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်က နေပြီးတော့ အတင်းဖိပြီးတော့ မဆုံးဖြတ်စေဘူး ဆိုတာကို ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်။

"အဲဒီတော့ တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စေတနာဟာ အင်မတန် ရှင်းပါတယ်။

"ကျွန်တော်တို့ တင်သွင်းတဲ့ အဆို ပြုပြီးတဲ့နောက် ဆက်လက်တော့ကာ ဒီပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းတဲ့နေရာမှာ ပြည်ထောင်စုထဲ ပါချင်တဲ့ ပြည်နယ်တွေဟာ ဘယ်လိုအချက်အလက်တွေ ဘယ်လို အခွင့်အရေးတွေ၊ ဘယ်လို အခြေခံတွေ၊ အဲဒီလို အချက် အလက်တွေအရ စုပေါင်းသင့်တယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေ ဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့တင်သွင်းတဲ့အဆိုတွေ၊ ကျွန်တော်တို့တင်သွင်းတဲ့အကြံဉာဏ်တွေ၊ ဒါတွေကို သဘောမကျလို့ ဆိုလျှင် သဘောမတူတဲ့ အတိုင်း တောင်တန်း နယ်ဘက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ် တွေဟာ သဘောရှိ ဗမာပြည်နှင့် မပေါင်းဘဲ နေချင် နေနိုင်ပါတယ်။

"ဒါ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ ဒီ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ဒီစကားကို ပြောခြင်းဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စေတနာကို ဘယ်လောက်ထိအောင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ထားတယ် ဆိုတာကို သိစေချင်လို့ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီးတချက်ဒီလို ခင်ဗျားတို့ သဘောမတူလို့ရှိရင် မပါချင်နေလို့ ပြောတဲ့ နေရာမှာလည်း နယ်ချဲ့သမားလို တဖက်ကနေ ပြီးတော့ကာ မပါချင် နေပါကွာလို့ ဆိုပြီးတော့ မပါဘူးလို့ထင်တဲ့ အခါကျတော့ တဖက်က ဝင်ပြီးတော့ မချုပ်ဘူး၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ အမြင်တော့ရှိတယ်။

"ဘယ်နိုင်ငံ ဘယ်နယ်မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ယခုခေတ်မှာ ဘယ်တိုင်းပြည် နိုင်ငံမှ ကမ္ဘာကြီးမှာ ဖြစ်နေတဲ့ ဝါဒနဲ့ ကမ္ဘာကြီးမှာ ဖြစ်နေတဲ့ အရေးကိစ္စတွေရဲ့ ဂယက်အရိုက်ကို မခံရတဲ့ နယ်ရယ်လို့ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။

"ဒီမိုကရေစီ ဝါဒ, ဒီမိုကရေစီ စနစ်, ဒီမိုကရေစီသဘောတရားတွေ ခေတ်စားနေတဲ့ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ ဒီမိုကရေစီ သဘောထားနိုင်တဲ့နယ်ဟာ အနေးနှင့်အမြန် ဒီနယ်မှာ ရှိနေတဲ့ လူတွေ နိုးကြားတကြွလာပြီး ဒီလိုကမ္ဘာကြီးရဲ့ သဘောတရားတွေနဲ့ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ခေတ်သဘောတရား တွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောတရား တွေကို တွန်းလှန်ပစ်ကြမှာဘဲ ဆိုတာ ကျွန်တော် နိမိတ်ဖတ်ထားချင် ပါတယ်။

"အဲဒီတော့ ဒီလိုကျွန်တော်နားလည်ထားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူပါပြီး မလုပ်ချင်ပါဘူး ဆိုနှင့် ကျွန်တော် အတင်းမဆွဲတွန်းပါဘူး။

"အဲဒီလိုမပါပါအောင်ဆိုပြီးတော့ကာ ဒါကတော့ ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်၊ ကျွန်တော် နားလည်ထားသလောက် ကရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားဘဲလို့ထင်တယ်၊ အတင်းနသဘောပါးယား လုပ်တဲ့နည်းမျိုးကို လုပ်ပါဘူး၊ အဲဒါကို တိတိလင်းလင်း တောင်တန်းနယ်ဘက်က ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေများကို ကျွန်တော်နားလည်စေချင်ပါတယ်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အင်မတန် မှုန်းမှုန်း လင်းလင်း သဘောထားနေတဲ့ အထဲက နေပြီးတော့ ရှုပ်အောင် လုပ်ခဲ့တဲ့ လူတွေက ယခုတလောမှာ တော်တော် များနေတော့ ဒါကို ရှင်းလင်းသထက် ရှင်းအောင်ထပ်ပြီး ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေ တယောက်က ကျွန်တော့်ကို ပြောသလိုပဲ ခင်ဗျား အဲဒီလို ရှင်းရှင်းပြောဒါကို သူတို့စိတ်ထဲမှာ ရှုပ်နေတယ် ဆိုတော့ အဲဒါတော့ မတတ်နိုင်ဘူး။

"အဲဒီတော့ ဒီပြည်ထောင်စုနိုင်ငံမှာ ဘယ်နယ်ပဲ ပါရမယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဒီအထဲမှာ ထည့်ထားဒါလဲ မရှိသေးပါဘူး။ ပါချင်တဲ့သူတွေမှပါကြ၊ ဖေဒိပ္ပာယ်က နယ်ကို သတ်မှတ်မထားဘဲနဲ့ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်လို့သာ သာမည တည့်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် 'သမတ' နိုင်ငံ လို့ဆိုရခြင်းဟာ လွတ်လပ်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်တော်သိပ်ပြီး ရှင်းပြနေစရာမလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့ အချုပ်အခြာ အာဏာ (Sovereign Power) ရှိရမယ်လို့ ထပ်ပြီး ဆိုရပါ သလဲဆိုရင် အချုပ်အခြာအာဏာဆိုတာ သဘောတရား အမျိုးမျိုး ရှိပါတယ်။ အမှန်ကတော့ (State) နိုင်ငံတော် ဆိုကတည်းက အချုပ်အခြာအာဏာဟာ အကျုံးဝင်ပြီးသားဘဲ။ ဒီလို သဘော တရားနဲ့ရှိတဲ့ဟာလဲ ရှိပါတယ်။ သို့သော် ဒီနိုင်ငံတော် ဆိုပေမယ့် အားမရမကျေနပ်သေးဘဲနှင့် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်တဲ့ နိုင်ငံတော် ဆိုမှသာလျှင် ပြည့်စုံလုံလောက်တဲ့သဘောတရားမျိုးလဲ ရှိပါတယ်။ ပထမ တရားကတော့က (Theory) စာသ သာလောက်သာ

ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယ သဘောတရားကတော့ သက်သေ ဖြစ်တဲ့ သဘောတရားဘဲ။ ဘယ်လက်တွေ့ဖြစ်တဲ့သဘောတရားမျိုးလဲ ဆိုရင် ဒီလွတ်လပ်တဲ့နိုင်ငံတော်ဆိုပြီးတော့ ဖွဲ့စည်း တည်ထောင် ယိုက်ကြတဲ့ နိုင်ငံတော်အသီးသီးတို့ ရှိကြပေမယ့် အချုပ် အခြာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ နိုင်ငံတော် (Sovereign State) အချို့ နိုင်ငံတွေကတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ ပြည်ထောင်အချင်းချင်း ဆက် သွယ်တဲ့ နိုင်ငံရေးစကားမှာ ဆိုလို့ရှိရင် (Vassal State) လို့ခေါ် ခံရပါတယ်။ (Vassal) ဆိုတာက တပည့် ကျွန်နိုင်ငံလို့သဘော မျိုးဘဲ။ ကျွန်ဆိုပေမယ့် (Colony, လဲ မဟုတ်ဘူး သူ့ [illegible] သူ့မင်းနှင့်, သူ့ချင်းနှင့်, သူ့အစိုးရနဲ့ဘဲ။... အပြင်ဘက်အားဖြင့်တော့ လွတ်လပ်တယ်၊ သို့သော်လဲ နိုင်ငံကြီးတနိုင်ငံရဲ့ [illegible] ချုပ်ချယ်မှုကို အထူးတလည် ခံနေရတဲ့နိုင်ငံအမျိုးကို (Vassal State) လို့ခေါ်ပါတယ်။

"နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံကြီး နှစ်နိုင်ငံ အကြားမှာ နယ်နိမိတ် ခြားပေးရုံလောက်ဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံတော်မျိုးလည်း ရှိသေး တယ်၊ (Buffer State) အဲဒီလိုနိုင်ငံတော် အမျိုးမျိုးသက်သေ ထားဖြင့် ရှိတယ်ဆိုဒါကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တာကတော့ဒါ နိုင်ငံကြီးနှစ်နိုင်ငံကြားမှာ နယ်နိမိတ် ခြားပေး ရုံလောက်ဖြစ်တဲ့ (Buffer State) မျိုးလို နယ်ခြား နိုင်ငံ ကလေးမျိုးလဲမဖြစ်စေချင်ဘူး။ နောက်ပြီးတော့ နိုင်ငံကြီးတနိုင်ငံရဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှု အထူးတလည် ခံနေရတဲ့ (Vassal State) မျိုး လဲ မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဖြစ်စေချင်တာကတော့ [illegible] သောက်စားကြီးဘဲခေါ်ခေါ် ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်စေချင်တဲ့ နိုင်ငံ ကတော့ လွတ်လပ်ပြီး အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်တဲ့ နိုင်ငံတော်ဖြစ် ချင်တယ်။ အဲဒီနိုင်ငံတော်ဖြစ်တဲ့အခါမှာလည်း ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ သမတ စနစ်အားဖြင့် ဖွဲ့စည်းရမယ်။ တခြားစနစ်အရ ဖွဲ့စည်းတာကို ကျွန်တော်တို့မလိုလားဘူး။ သမတစနစ်ဆိုတာဟာကျွန်တော်တို့ ယခုခေတ် ဒီအခါကျမှသာ ကျွန်တော်တို့မှာစီစဉ်မှုပေါ်လာတဲ့ စကားပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် တတိုင်းပြည်လုံးကို တနိုင်ငံလုံးကို မင်းလုပ်အုပ်ချုပ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ် လေးနှစ်တကြိမ်ဖြစ်စေ၊ ငါးနှစ်တကြိမ်ဖြစ်စေ၊ ၁၀ နှစ်တကြိမ်ဖြစ်စေ စသည်အားဖြင့် အဲဒီလိုရွေးကောက်တင်မြှောက်တယ်ဆိုတဲ့ ထုံးစံဟာ ယခုဒီဘက်ခေတ်ကျမှ ပေါ်လာတဲ့စနစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။

"အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့အဖို့မှာတော့ 'မင်း' ဆိုသူမှိရင် တိုင်းသူပြည်သားလုပ်တဲ့သူတွေက အရမ်းလွှတ်သားအုပ်တဲ့ လူတွေ မဟုတ်ဘူး။ အချုပ်အချယ် ရှိကန့်သလောက် ရှိသင့်တယ်။ အမှန်စင်စစ်နိုင်ငံတော်ရယ်လို့ ဖွဲ့စည်းလိုက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီနိုင်ငံတော်မှာရှိတဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာတွေကိုပိုင်ဆိုင်တဲ့လူတွေဟာ ဘယ်သူတွေဖြစ်ရမလဲဆိုသို့ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်ယူဆချက်ကတော့ နိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သားတွေဟာ အဲဒီနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ဆိုင်တဲ့ လူတွေလို့ ယူဆပါတယ်။

"အဲဒီလို ပိုင်ဆိုင်တဲ့လူတွေကနေပြီး လွှဲပေးလို့သာ 'မင်း'တို့ အစိုးရတို့ဆိုတာ ပေါ်လာရခြင်းဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို လွှဲပေးလိုက်တဲ့ အတိုင်း 'မင်း'တို့ အစိုးရတို့ ပေါ်လာတဲ့အခါမှာ ဒီ'မင်း'တို့ အစိုးရတို့ဟာ အချုပ်အခြာအာဏာကို ပိုင်ထားတဲ့ နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားတွေ မလိုချင်တဲ့ အခါမှာ မလိုတဲ့အလျောက် တားဆီးနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ရှိရမယ်။

"အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့အဖို့မှာ ဆိုလို့ရှိရင် ဗမာနိုင်ငံ အတွက် လိုလားအပ်တဲ့ စနစ်ဟာ အချိန်အခါအလိုက် ရွေးကောက် တင်

[illegible] ကို သာလျှင် ကျွန်တော်တို့ လိုလားတဲ့အတိုင်း တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ဒီအဆိုသွင်းတဲ့အခါက သစ္စာနိုင်ငံ [illegible]တဲ့ စာလုံးကို ထည့်သွင်းထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

"အဲဒီတော့ ပထမအပိုဒ်ကဆိုရင် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေသည် မြန်မာပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်တွင် ပေါ်ထွက်သော လွတ်လပ်သည့် အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် သစ္စာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဖြစ်စေရမယ်၊ ဒီအပိုဒ်မှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို လွတ်လပ်တဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်နိုင်ငံအဖြစ်နှင့် ကြေညာမယ်။ အဲဒီ နိုင်ငံဟာလဲ သစ္စာနိုင်ငံ ဖြစ်ရမယ်။

"သမတစနစ်အရ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ နိုင်ငံတော် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ စကားတွေကို ထည့်ထားပါတယ်။ ဒီနိုင်ငံတော်ဟာလဲ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖြစ်ရမယ်။ ဒုတိယအပိုဒ်မှာ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ၌ သတ်မှတ် ဖော်ပြထားသည့် တသီးပုဂ္ဂလ ပြည်နယ်များ ပါဝင်စေရမည်။ အဲဒါက ကျွန်တော်တို့ ဒီပြည်ထောင်စုထဲမှာ ဘယ်နယ်-ဘယ်နယ် တွေ ပါမလဲ ဆိုတာကို သတ်မှတ်ရမယ်။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေ ရေးဆွဲတဲ့အခါမှာ ဘယ်နယ်-ဘယ်နယ်တွေ ပါရမယ်ဆိုတာ သတ်မှတ်ရမယ်။ အခု မသတ်မှတ်သေးဘူး၊ ပါချင်တဲ့နယ်တွေ ပြောပါ ဆိုတာ [illegible]ပါတယ်။

"သို့သတ်မှတ် ဖော်ပြထားတဲ့ တသီးပုဂ္ဂလ ပြည်နယ်များသည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေတွင် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်နှင့် အမျှ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာများ ရှိစေရမယ်၊

"ထိုဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေမှာ နောက် ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့နောက် သတ်မှတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖော်ပြထားတဲ့ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာများလဲ ရှိလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ဒီကိစ္စမှာ ရှင်းရှင်း နားလည်စေချင်တာက ဒီပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်ထဲမှာ တသီးပုဂ္ဂလပြည်နယ်များဟာ ဘယ်နယ်တွေလဲ ဆိုတာ ဒီအဆိုထဲမှာ မပါသေးဘူး။ ဘယ်နယ်တွေ မပါချင်လို့ ဘယ် နယ်တွေ မပါချင်ဘူးဆိုတာ နိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ တွေ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည့် ပြည်နယ်များဟာ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ် ရေး အာဏာများ ရရှိစေရမယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း အဲဒီကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ် ရေးအာဏာတွေကို သတ်မှတ်ဘို့ လိုသေးတယ်။ အထူးသဖြင့် တောင်တန်းနယ်ပယ် ကိုယ်စားလှယ်တွေနဲ့ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးပြီး လုပ်ရမယ့်ကိစ္စ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ပြီးမှ သဘောတူညီဖြစ်စေ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချသည်ဖြစ်စေ၊ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ကြတဲ့အခါ မှာ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားတဲ့ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာများကို သဘောကျ ကျေနပ်လို့ ဝင်လာတဲ့ ပြည်နယ်များသာ ပါလာပါ လိမ့်မယ်။ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံဆိုပြီး အဲဒီ သဘောလောက် သာ ထည့်ထားတယ်။ ဘယ်နယ်ကိုမှ ကျွန်တော်တို့ အတင်းဆွဲထည့်ထား တာမဟုတ်ပါဘူး။

"(၃) အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံ တော်နှင့်တကွ အပါအဝင်ဖြစ်သည့် ပြည်နယ်များနှင့် အစိုးရအဖွဲ့ အစည်းများအားလုံးတို့၏ အခွင့်အာဏာဟူသမျှတို့သည် တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ထံမှ သက်ဆင်းစေရမယ်၊ အဲဒါကတော့ ကျွန်တော် အခု တင်က ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း လွတ်လပ်တဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် နိုင်ငံတော်ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီနိုင်ငံတော်ပိုင်တဲ့ အဲဒီနိုင်ငံ တော်လက်ထဲမှာရှိတဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ဟာ ဘယ်သူတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ ဘယ်သူတွေကသာလျှင် ပိုင်ဆိုင်သင့်တယ်ဆိုတဲ့ ပြဿနာ သဘောတရားကို ကျွန်တော်တို့ ဖြေရမယ်ဆိုလို့ရှိရင် တိုင်းသူပြည် သားတွေသာလျှင် မူလဘူတ အားဖြင့် နိုင်ငံတော်ရဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာကိုပိုင်တဲ့ လူတွေ ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆတယ်၊ ယုံကြည်တယ်။

"ရာဇဝင်ကြောင်းကြည့်လျှင် ဗမာရာဇဝင်ကြောင်းကို ကြည့် မလား၊ ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်ကြောင်းကို ကြည့်မလား၊ ဘယ်လိုဘဲ ကြည့်ကြည့် နိုင်ငံတော်ရဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာတွေဆိုတာ မူလ ဘူတလိုက်ကြည့်ရင် တိုင်းသူပြည်သားတွေ လက်ထဲမှာရှိတယ်ဆိုတာ ကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့အယူအဆမှာဆိုရင် ကမ္ဘာအစ သမ္မတ မင်းက ဆိုတဲ့အတိုင်း၊ ထမဘမင်းကို လူတွေထဲကဘဲ တင် မြှောက်ခဲ့တာဘဲ။

"အဲဒီအတိုင်း ရှေးရှေးကပြီး ဖြစ်ရမှာဘဲ၊ အဲဒီအတိုင်း ကျွန်တော်တို့ဟာ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် လွတ်လပ်သော သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့်တကွ အပါအဝင် ဖြစ်သည့်နယ်များနှင့် အစိုးရ အဖွဲ့အစည်းအားလုံးတို့၏ အခွင့်အာဏာဟူသမျှတို့သည် တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ထံမှ ဆင်းသက်စေရမည်လို့ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ဒီသဘောကို ကျွန်တော်တို့က ချထားလိုက်သည့်အခါမှာ တိုင်းသူပြည်သားတွေဆီက အခွင့်အာဏာ ရတယ်ဆိုသည့် မူလ အတိုင်းသာဆိုရင် အချက်အလက်တွေ ပါရလိမ့်မယ်။ အဲဒီမူကို ဆန့်ကျင်သည့် အချက်အလက်တွေဆိုလို့ရှိရင် မပါရဘူးဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ဘဲ။ ဘယ်အချက်ဟာဖြင့် ဒီမူနှင့်ဆန့်ကျင်နေမယ်၊ မဆန့် ကျင်ဘူးဆိုတာ အသေးစိတ်ကျမှဘဲ ဆွေးနွေးကြည့်နိုင်မယ်။

"အမှတ်(၃)မှာ အချုပ်အခြာအာဏာဟာ တိုင်းသူပြည်သား တွေ လက်ထဲမှာ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို အခြေခံထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

"(၄) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်၏ တိုင်းသူပြည်သား မှန်သမျှ သည် လူမှုရေးရာ၌၎င်း၊ စီးပွားရေးရာ၌၎င်း၊ နိုင်ငံရေးရာ၌၎င်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရားမျှတမှုစေလျက် "ဒီကျွန်တော်တို့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေ ရေးဆွဲဘို့ စီစဉ်တဲ့အခါမှာ လူမှုရေးရာ၌၎င်း၊ စီးပွားရေးရာ၌၎င်း၊ နိုင်ငံရေးရာ၌၎င်း တရားမျှတမှုရှိအောင် ဖန်တီးထားရမယ်

"အဓိပ္ပာယ်က လူမှုရေးရာ၌ တရားမျှတမှု ရှိစေရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ကျွန်တော်တို့အလုပ်သမားနဲ့ အလုပ်ရှင်ကိစ္စမျိုးတွေ၊ လယ်သမားနဲ့ လယ်ရှင် ဆက်ဆံတဲ့ကိစ္စမျိုးတွေ၊ နောက်ပြီး လူမျိုး အချင်းချင်း ဆက်ဆံတဲ့ကိစ္စမျိုးတွေ၊တယောက်နဲ့တယောက် ဟန်းတူ အခွင့်အရေးရအောင် စီမံဖန်တီးပေးဘို့ လိုတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပါဘဲ။

"စီးပွားရေးသမားဆိုလို့ရှိရင် တဖက်စီးနင်းအားဖြင့် လုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေတွေကို ဖယ်ရှားပြီးတော့ စီးပွားရေး၌ အလုပ်တူလျှင် အဲဒီအတိုင်း အခွင့်အရေးအတူတူ ဖြစ်နိုင်သမျှဖြစ်နိုင်အောင်ဆိုတဲ့ သဘောကို စီမံဖန်တီးပေးထားရန် ဖြစ်ပါတယ်။

"နိုင်ငံရေးမှာလဲ တရားမျှတဘို့ လိုတယ်။ နိုင်ငံရေးမှာဆိုရင် ဘယ်သူကတော့ မဲမရထိုက်ဘူး။ ဘယ်သူကတော့ဖြင့် မဲရထိုက်တယ် စသည်ဖြင့် နိုင်ငံရေးညှဉ်းဆဲမှုတွေ၊ ချုပ်ချယ်မှုတွေ မရှိစေရဘူး။ နောက်ပြီးတော့ ဘယ်သူတွေဟာ ဘယ်လိုရာထူးမျိုးကို မရစေရဘူး။ ဘယ်သူသာလျှင် ရစေရမယ်ဆိုတဲ့ ဒဲဒီလိုချုပ်ချယ်မှုတွေဟာ နိုင်ငံရေး တရားမျှတမှုကို ထိခိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ နိုင်ငံရေးမှာ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားဖြစ်တဲ့ လူတိုင်း မိမိအရည်အချင်းကြောင့် အခွင့်အရေး ရသွားနိုင်ဘို့ပါဘဲ။ အားလုံးရရင်လည်း အားလုံးရဘို့ ဒီသဘော တရားနဲ့ တရားမျှတမှုရှိရမယ်၊

"နောက်အဆင့်အတန်း (Equality of status) အဆင့်အတန်းမှာလည်း တူညီရမယ်။ အဆင့်အတန်းမှာ တူညီရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောကတော့ကာ သူဌေးရယ်, ဆင်းရဲသားရယ်, ဘာရယ် အစ

ရှိသဖြင့် ဒီလိုကွဲပြားထားတာမရှိဘဲနဲ့ သူဌေးရယ်, ဆင်းရဲသားရယ် ဆိုတာက ပစ္စည်းအခြေအနေအလျောက် ရှိတန်သလောက် ရှိနေပေမယ့် အဆင့်အတန်းမှာ ဆိုလို့ရှိရင် တူညီစေရမယ်။

"အဆင့်အတန်းမှာ တူညီစေရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောဟာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုနေရာမှာဘဲဖြစ်ဖြစ် သူဌေး ဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုပိုပြီးတော့ အခွင့်အရေးရမယ်။ ဆင်းရဲသားဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုပိုမရဘူး စသည်ဖြင့် ဒီလိုမရှိစေရဘဲနဲ့ အဆင့်အတန်းတွင် အားလုံးဆူကြုံနိမ့်မြင့် မရှိ ပကတိ တူစေရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ဖြစ်ပါတယ်။

"နောက်အခွင့်အရေး (Equality of opportunity) အခွင့်အရေးမှာလည်း တန်းတူရမယ်ဆိုဘဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ပညာ သင်ကြားတဲ့နေရာမှာ ဥပမာဆိုရင် ဉာဏ်အရည်အချင်းချင်းအတူတူ ဖြစ်လို့ရှိရင် ဉာဏ်ရှိသလောက် သူ့ပညာအလိုက်ရဘို့ အခွင့်အရေး ဟာလဲ ရှိသင့်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးဘဲ၊ ဆင်းရဲတဲ့လူကတော့ ဆင်းရဲတယ်ဆိုလို့ အခွင့်အရေးမရဘူး။ ချမ်းသာတဲ့လူသာလျှင် အခွင့် အရေးရမယ်ဆိုတဲ့ ဒီသဘောမျိုး မဟုတ်ဘဲနဲ့ အားလုံးအခွင့်အရေးမှာ (Opportunity) အခွင့်အရေး ပေးတဲ့နေရာမှာ ယူတတ်ရင် ယူတတ်တဲ့ လူမှန်သမျှ အချုပ်အချယ်မရှိဘဲနဲ့ ယူနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး ရဖို့ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရားသာ ဖြစ်ပါတယ်။

"နောက် ဥပဒေ သက်ရောက်မှု (Before the law) ဥပဒေ သက်ရောက်မှု တူညီရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောကတော့ ဥပဒေရှေ့မှောက်၌ ဘယ်သူမဆို သမတဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ တောသားဘဲဖြစ်ဖြစ် အားလုံးဟာ တန်းတူဖြစ်ရမယ်ဆိုဘဲ့ သဘောဘဲ၊ အဲဒီလို လူမှုရေးရာ၌၎င်း၊ စီးပွား ရေးရာ၌၎င်း၊ နိုင်ငံရေးရာ၌၎င်း တရားမျှတမှုရှိစေလျက် အခွင့်အရေး ဥပဒေသက်ရောက်မှုတို့တွင် ဆူကြုံနိမ့်မြင့်မရှိ ပကတိတူညီစေရမယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြင် ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့်သော်၎င်း၊ အများပြည်သူတို့ စောင့်စည်းအပ်သော အကျင့်သိက္ခာနှင့်သော်၎င်း မဆန့်ကျင်သမျှ လွတ်လပ်စွာ ကြံစည်ပိုင်ခွင့်၊ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပိုင်ခွင့်၊ ပရိယေသနရှာမှီးပိုင်ခွင့် စည်းရုံးပိုင်ခွင့်၊ ပြုမူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်တို့ ရရှိကြည်ဖြိုးစေရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေတွင် အခိုင်အလုံ သတ်မှတ်ထားရှိစေရမယ်။

"ဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေးပါရမယ်ဆိုတဲ့ အခ်ပွာယ်ပါဘဲ။ ဒီအထဲမှာ အကျဉ်းချုံးပြီး လွတ်လပ်စွာ ကြံစည်ပိုင်ခွင့်၊ ဖော်ထုတ်ပြောဆိုပိုင်ခွင့်၊ ယုံကြည်ပိုင်ခွင့်၊ တာသာတရား ကိုးကွယ်ပိုင်ခွင့်၊ ဝတ်ပြုခွင့်၊ ပရိယေသနရှာမှီးပိုင်ခွင့်၊ စည်းရုံးပိုင်ခွင့်၊ ပြုမူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

"နောက် ကျွန်တော်တို့ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲတဲ့ အခါကျရင် ဒီထက်ပိုပြီး ကျကျနနရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကျွန်တော်တို့ ရေးရပါလိမ့်မယ်။

"အဲဒီအခါကျမှ ဥပဒေသဘောအရ ရေးဆွဲရပါလိမ့်မယ်။ ဒီမှာ တော့ အကျဉ်းမျှနဲ့ဘဲ ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုးတွေနဲ့ လူတိုင်းလူတိုင်း ရှိဆိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးမျိုးတွေလဲ ပေးထားရမယ်ဆိုပြီးတော့ ညွှန်ကြားခြင်းမျှ ဖြစ်ပါတယ်။

"အဲဒီလို ညွှန်ကြားတဲ့နေရာမှာ ဒီလိုလွတ်လပ်မှုတွေကိုပေးတဲ့ နေရာမှာ (Subject to law and public morality) တရားဥပဒေနှင့်သော်၎င်း၊ အများပြည်သူတို့ စောင့်စည်းအပ်သော အကျင့်သိက္ခာနှင့်သော်၎င်း မဆန့်ကျင်သမျှ ကျွန်တော်တို့ နောက်ကျလို့ ရှိရင် တိုင်းပြည်ကလူတွေက တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ လွှတ်တော်တို့၊ အဲဒီ လွှတ်တော်တို့က လုပ်ထားတဲ့ဥပဒေ၊ နောက်ပြီးတော့ ဥပဒေ မလုပ်

[illegible] ကျွန်တော်တို့ ထုံးစံမှာ မလုပ်သင့်မလုပ်အပ်တဲ့ သဘောတရားတွေ ရှိသေးတယ်။ အများပြည်သူတို့ စောင့်စည်းအပ်သော အကျင့်သိက္ခာနှင့်သော်၎င်း မဆန့်ကျင်သမျှ ဥပမာဆိုကြပါစို့ရှိရင် လွတ်လပ်ရေး ရပြီ ဆိုပြီးတော့ကာ လွတ်လပ်စွာ ပြုမူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့် ရှိတယ် ဆိုပြီးတော့ လူတယောက်က ကိုယ်တုံးလုံးနှင့် လမ်းမမှာ လျှောက်ပြီးတော့ ပြေးချင်တိုင်း ပြေးလို့မဖြစ်ဘူး။ ဒါဟာ အများပြည်သူ စောင့်စည်းအပ်တဲ့ အကျင့်သိက္ခာနဲ့ ဆန့်ကျင်နေတယ်။ အမှန်ကတော့ ဒီလိုသတ်မှတ်ထားတာမရှိရင်၊ ပြုမူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့် ရှိတဲ့အတိုင်း ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကြည့်နေရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း သွားမထိခိုက်ဘူး။ သူ့ဟာသူလွတ်လွတ် လပ်လပ် ပြုမူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်အတိုင်း လုပ်တာဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို ဟာမျိုးဟာ ဒီလိုတရားလွန်လာသည့် ကိစ္စမျိုးတွေကျတော့ အများပြည်သူတို့ စောင့်စည်းအပ်သည့် အကျင့်သိက္ခာနှင့် ဆန့်ကျင်-မဆန့် ကျင် ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားကြည့်ရမယ်။

"ဒါကို ဆန့်ကျင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ လွတ်လပ်မှု ဆိုတိုင်း တကယ့်လွတ်လပ်မှု မခေါ်နိုင်ဘူး။ လွတ်လပ်မှုမှာ အမှန် စင်စစ် စည်းကမ်းရှိမှ လွတ်လပ်မှု ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော်ယူဆ တယ်။ ဒီလိုစည်းကမ်းသတ်မှတ်ပြီးတော့ လူတိုင်းလူတိုင်း လွတ်လပ်မှု တွေကို သတ်မှတ်ပေးပါဆိုပြီးတော့ ဒီအဆိုမှာ ညွှန်ကြားထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

" အဲဒီလို ပြီးသည့်နောက် အမှတ် (၅) ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေမှာ လူနည်းစုများအဖို့ လုံလောက်သော ကာကွယ် ခြင်းများ ထည့်သွင်းပြဋ္ဌာန်းထားတာ ရှိစေရမည်။ ဒီမှာလဲ ကျွန်တော် တို့ လူမျိုးရေးအတွက် လူနည်းစုဆိုတာ ရှိပါသေးတယ်။ ဒီတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့တာတွေအတွက် လုံလောက်တဲ့အာကွယ်[illegible]များ [illegible] ပြဋ္ဌာန်းထားဘို့ လိုပါတယ်။

"ဘယ်လို ထည့်သွင်းရင်တော့ လုံလောက်မယ်၊ ဘယ်လိုထည့်ရင်တော့ မလုံလောက်ဘူးဆိုတဲ့ ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို ကျွန်တော်တို့ နောက် ကော်မီတီတွေ ဖွဲ့စည်းပြီးတော့ ဆွေးနွေးတဲ့အခါကျတော့ အခြားစိတ် ဆွေးနွေးဘို့ ဖြစ်ပါတယ်။ဒီမှာတော့ မူအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လူနည်းစုအတွက်လည်း စဉ်းစားပြီးတော့ လူနည်းစုတွေ အာကွယ်ဘို့ အချက်တွေလဲ ထည့်ပြီးစဉ်းစားခဲ့ပါလို့ မှာလည့်သဘောပါဘဲ။အမှန်ကတော့ ဒီအဆိုဟာ နောက် ဖွဲ့စည်းမယ့် ကော်မီတီတွေကို မှာကြဲ့ စကားတွေသာဖြစ်ပါတယ်။ဘာတွေ ဘာတွေ လုပ်လာခဲ့ပါ ဆိုသည့် သဘောတွေပါဘဲ။

"နံပါတ်(၆)ကတော့ 'လွတ်လပ်သော အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် သမတနိုင်ငံတော်၏ နယ်မြေကို တပေါင်းတစည်းတည်း ကည့်တဲ့နိုင်မြဲရေးကိုရင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ ကြည်း- ရေ- လေတို့ကို အချုပ်အခြာ စိုးမိုးပိုင်ခွင့်ကိုရင်း၊ တရားမျှတစွာ ပြည်ထောင်ချင်းချင်း ဥပဒေအရ ထိန်းစောင့်ထားရှိစေရမည်' ထို့ပြင် ဒါကတော့ လိုတော့ လိုတယ်၊သို့သော်လဲ ကျွန်တော့် ပုဂ္ဂိုလ်သဘောအရ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒါမျိုးကတော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရေးတာမျိုးပါဘဲ။ အမှန်ကတော့ ဥပဒေတတ်သည့် ဦးချန်ထွန်းတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေက ကြီးကျယ်သည်ထက် ကြီးကျယ်အောင်, ခမ်းနားသည်ထက် ခမ်းနားအောင် ထည့်ထားတာပါ။ ဒါတွေကိုတော့ သိပ်ရှင်းနေစရာ မလိုပါဘူး၊ ကြည်း-ရေ-လေ ဒီအထဲမှာပါတဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ပိုင်ဆိုင်ရမယ်။ နောက်ပြီးတော့ (According to Justice and International Law)ပြည်ထောင်ချင်းချင်း ဥပဒေ

အရ တရားမျှတစွာ ထိန်းစောင့်ထားရှိရလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် [illegible] ဘို့က တိုင်းပြည်တ[illegible]နေတာကို၊ခန့်ခန့်ညားညား တိုင်းပြည် ထ[illegible] ထောင်ရမှာကို၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကြည်း-ရေ-လေ [illegible] ဘို့ကို အချုပ်အခြာ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုရင်း၊ တရားမျှမျှတတ[illegible] ထိန်းစောင့်ထားရှိရမယ်။ ဒါမျိုးကတော့ ဥပဒေရေးသည့်အခါမှာ[illegible] တခမ်းတနားရေးရမယ့် အချက်အလက်တွေပါဘဲ၊ အရေးလဲကြီးပ[illegible] တယ်၊ ခမ်းခမ်းနားနားလဲ ရေးဘို့လိုတယ်။

"နောက် နံပါတ်(၇)မှာ 'ရာဇဝင်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော မြန်မာ[illegible] နိုင်ငံတော်သည် ကမ္ဘာတွင် မိမိ၏ ဂုဏ်ကျက်သရေနှင့် လျော်ညီစွာ[illegible] ရသင့်ရထိုက်သော အဆင့်အတန်းသို့ ရောက်ရှိစေရမည့်အပြင် လူ[illegible] သတ္တဝါတို့၏ တိုးတက်ရေးနှင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာရေးကိုသာ[illegible] တာဝန်အလျောက် စေတနာအစွမ်းကုန် ဖြည့်စွမ်းထမ်းရွက်ထာ[illegible] ပြည်ထောင်ချင်းချင်း ဆိုင်ရာ တရားမျှနှင့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာတို့[illegible] အခြေပြု၍ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ရှေ့ရှုလျက် နိုင်ငံတကာနှင့် မိတ်ဝ[illegible] မပျက် တွဲဖက် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုကို ခိုင်မြဲသော အစိဋ္ဌာန်ပြု[illegible] စောင့်ထိန်းတော့အံ့' ဒါကတော့ ဥဒါန်းကျူးရင့်တဲ့ သဘောမျိုး[illegible] ပါဘဲ၊ ဒါတို့ နိုင်ငံတော်ကြီးဟာ ကမ္ဘာ့ရဲ့အလယ်မှာ လူသတ္တဝါ[illegible] တို့၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို လုပ်မည်၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးက[illegible] တည်ထောင်ပြီး အမြဲတမ်း စောင့်ထိန်းမည်ဆိုတဲ့ဟာပါဘဲ။ ဒါက[illegible] တော့ နိုင်ငံဘာကာတိုင်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောတဲ့စကားတွေဘဲ[illegible] တကယ်လုပ်သလားဆိုတော့ သိပ်မလုပ်ကြပါဘူး။

"ဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ လူများ ကြည့်ကောင်းအောင်[illegible] ကမ္ဘာကကြည့်ကောင်းအောင် လုပ်ရမယ်။ဖတ်လိုက်ရလို့ရှိရင် ဒါ[illegible] ထဲမှာ ပြည့်သွားအောင် လုပ်ထားတာဘဲ။ တောကလူတွေ ဖတ်လို[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရရင်တော့ ဘာမှနားလည်မှာမဟုတ်ဘူး။ [illegible] နံပါတ် ၁,၂,၃,၄,၅," ကျွန်တော်တို့ နံပါတ် ၁-က ၅-အထိ ကျွန်တော်မြင်သလောက်(The most practical points) ဒါကတကယ်အသုံးအဝင်ဆုံး အချက်အလက်တွေ ဖြစ်နေတယ်။ အသုံးဝင်တဲ့အချက်တွေဟာ ဒီအဆိုထဲမှာပါတယ်။ ၆-နဲ့ ၇-ကတော့ အမှန်စင်စစ် စကားတွေ ကြည့်ကောင်းအောင် ခန့်ခန့်ညားညား သုံးထားတာဘဲလို့ တနည်းဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကနေပြီး ဗမာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲဖို့ အဖွဲ့အသီးသီးခန့်တဲ့အခါမှာ ဒီအတိုင်းစဉ်းစားပြီး ဒီအချက်တွေကို စဉ်းစားပြီး ခင်ဗျားတို့ အကြံဥာဏ်တွေယူလာခဲ့ပါလို့ မှာလိုက်ဖို့အတွက် ဒီအဆိုကို သွင်းရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

"ဒီအဆိုကို စဉ်းစားလိုက်မယ်ဆိုရင် အခြေခံအချက်တွေပါပေမယ့် ဒီအခြေခံအချက်တွေ ပြည့်ပြည့် စုံစုံ ထည့်ထားတာရှိတယ်။ ပထမ ၁-အချက်မှာဆိုရင် လွတ်လပ်တဲ့အခါ အာဏာပိုင် သမတနိုင်ငံလုပ်ရမယ်၊ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်သမတ နိုင်ငံဖြစ်ရမယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဗမာနိုင်ငံကို ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော် ခေါ်ဘို့ အဲဒီမူတခုပါတယ်။ မူအားလုံး ၄ ခုပါတယ်။ လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံတော်ဖြစ်မည် (Independence)။ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ရမည် (Sovereignty)။ နောက်ပြီးတော့ သမတနိုင်ငံဖြစ်ရမည် (Republic)။ အဲဒါနောက်ပြီးမှ တခါ၊ အဲဒီတော့ မူ ၄ ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒီမူ ၄ ခုကို အပိုဒ်(၁)ထဲမှာ အကုန်သွင်းထားတယ်။

"သွင်းထားတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲတဲ့အခါ ဒီမူ ၄ ခုကို အခြေခံထားပြီး

ရှိနေလို့ပါလို့ မှာခြင်းဖြစ်တယ်။ အဲဒီ မူ ၄ ခုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်တဲ့နိုင်ငံအဖြစ် ကျေညာမယ်ဆိုတာ ဒီတိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေပြီး သဘောကျတယ်၊ ကျေနပ်တယ်-မကျေနပ်ဘူး စဉ်းစားဖို့၊ နောက်ပြီး သမတနိုင်ငံအဖြစ် ဖွဲ့စည်းဖို့ဆိုတာ သဘောကျတယ်-မကျဘူး ဆုံးဖြတ်ဖို့၊ နောက်ပြီး ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းဖို့လည်း ဖွဲ့စည်းထိုက်-မဖွဲ့စည်းထိုက်ဆိုတာ ဆွေးနွေးဖို့ပါဘဲ။ အဲဒါပြီးမှ ဒုတိယအချက်က ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံထဲမှာ ဘယ်နယ် ဘယ်နယ်တွေ ပါလို့ ဘယ်လိုအာဏာရှိရမယ်ဆိုဘာ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားလာပြီး တင်ပြပါလို့ မှာလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

"ဒီအချက်မှာ တော်တော်သဲ အရှင်လုပ်ထားတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဒီအချက်ထဲမှာ ဘာမှ တိတိ ကျကျ မူရယ်လို့ မရှိဘူး။ မူကလဲ ဘာလဲဆိုရင် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာ ပေးရမယ်ဆိုတဲ့ မူပါဘဲ။ ဘယ်လိုပေး ဘယ်လောက်ပေး ဆိုတာ ဘာမှမပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားပြီး လာခဲ့ကြပါဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ အရှင်လုပ်ပြီး စထားပါတယ်။ ဘယ်ပြည်နယ်တွေ ပါသင့်တယ်ဆိုဘာလဲ အရှင်လုပ်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မူလ ဖဆပလ ညီလာခံမှာ တင်တဲ့ အဆိုမှာတော့ နယ်တွေဖော်ပြထားပါတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ အမှတ်တမဲ့ ထည့်ထားမိတာဗပါဘဲ။နောက်ပြန်စဉ်းစား ကြည့်တော့မှ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံထဲ ဒီနယ်တွေဝင်ပြီးသားဖြစ်သွားမလားဆိုပြီး စဉ်းစားမိတာနဲ့ ဖြုတ်ပစ်ခဲ့ပြီး အခုလိုသာမညဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ (၃) ကတော့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်လွတ်လပ်သော သမတမြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့်တကွ အပါအဝင်ဖြစ်သည့်ပြည်နယ်များနှင့် အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအားလုံးတို့၏ အခွင့်အာဏာဟူသမျှတို့သည် တိုင်းသူပြည်သားတို့သံမှ သက်ဆင်းစေရမည်။" ဒီမှာတော့ မူလ တိုင်းသူပြည်သားများက အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်တွေလုပ်ထား

www.burmeseclassic.com

ဘဲ ဆိုတဲ့ မူကို ထည့်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ [illegible] နိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲတဲ့အခါ၊ ဒီမူသဘော မျိုးနဲ့ အကြံဥာဏ်တွေ ရေးဆွဲလာခဲ့ပါဆိုပြီး မှာထားခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

"နောက်အချက်(၄)က 'ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ တိုင်းသူပြည်သား မှန်သမျှသည် လူမှုရေး၌၎င်း၊ စီးပွားရေး၌၎င်း၊ နိုင်ငံရေး၌၎င်း တရားမျှတမှုရှိစေလျက် အဆင့်အတန်း အခွင့်အရေး နှင့် ဥပဒေသက်ရောက်မှုတို့တွင် ဆူကြုံနိမ့်မြင့်မရှိ၊ ပကတိတူညီစေရ မည့်ပြင် တရားဥပဒေနှင့်သော်၎င်း အများပြည်သူတို့ စောင့်စည်း အပ်သော အကျင့်သိက္ခာနှင့်သော်၎င်း မဆန့်ကျင်သမျှ လွတ်လပ် စွာ ကြံစည်ပိုင်ခွင့်၊ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပိုင်ခွင့်၊ ယုံကြည်ပိုင်ခွင့်၊ ဘာသာတရား ကိုးကွယ်ပိုင်ခွင့်၊ ဝတ်ပြုပိုင်ခွင့်၊ ပရိယေသန ရှာမှီး ပိုင်ခွင့်၊ စည်းရုံးပိုင်ခွင့်၊ ပြုမူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်တို့ ရရှိတည်မြဲစေရန် အတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေတွင် အခိုင်အလုံ သတ်မှတ် ထားရှိစေရမည်။' ဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဒီအထဲမှာ မူတွေက တော့ လူမှုရေး၌ တရားမျှတမှုရှိစေခြင်း မူ၊ စီးပွားရေးတရားမျှတမှု ရှိစေခြင်း မူ၊ စီးပွားရေးတရားမျှတမှုရှိစေခြင်း မူ၊ နိုင်ငံရေးတရားမျှ တမှု ရှိစေခြင်း မူ၊ အဆင့် အတန်းတွင် ဆူကြုံနိမ့်မြင့်မရှိ၊ ပကတိ တူညီစေရမည့် မူ၊ ဥပဒေ သက်ရောက်မှုတို့တွင် ဆူကြုံနိမ့်မြင့် မရှိ၊ ပကတိ တည်ငြိမ်စေရမည့်ပြင် တရားဥပဒေနဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ အများပြည်သူတို့ စောင့်စည်းအပ်သော အကျင့် သိက္ခာနဲ့ သော် လည်းကောင်း မဆန့်ကျင်သမျှ ပြည်သူတို့ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်များရရှိဖို့ မူ ၇-မူ ပါဝင်တယ်။ အဲဒီ ၇-မူရဲ့ အခြေခံ သဘောတရား ၇-ချက် ပေါ်တွင် အခြေခံပြုပါလို့ ဒီအမှတ်(၄)က ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ်(၅)ကတော့ ဤဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေတွင် လူနည်းစုများအဖို့ လုံလောက်သော ကာကွယ်ချက်များ ထည့်သွင်း ပြဋ္ဌာန်းထားရှိစေရမယ် ဆိုတာကတော့ယခုတင့်က အချက် ၂ ချက်ရှိ သဘောမျိုးလိုဘဲ သာမညလောက်ဘဲ ဆိုထား လိုက်တာဘဲ၊ လူနည်းစုတွေအဖို့လဲ လုံလုံလောက်လောက် ထည့်သွင်းလာခဲ့ပါဆို တဲ့ သဘောမျိုးလောက်ဘဲ ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်အချက် ကို ဘယ်လိုထည့်ပါ၊ ဘာလုပ်ပါဆိုတာ ဒီအထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ မထည့်သေးပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဒီကိစ္စဟာ အထူးတလည်ဘဲ ရေရေလည်လည် ဆွေးနွေးစဉ်းစားရမယ့် အချက်တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတွင် မကသေးပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့အဖို့မှာ အထူး ရှင်းစေချင်တာ က ဒီလူနည်းစုတွေအပေါ်မှာ အရှင်းဆုံးစိတ် ထားပါတယ်။ မလိမ် တာပတ်ဖြစ်စေ၊ မခြုံရုပ်လို့ဖြစ်စေ ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့ ဟာ လက်တဆုံးခြားအားဖြင့် လူနည်းစုတွေအပေါ်မှာ မတရား လုပ်ဖို့ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် စေတနာ အလျှင်းမရှိဘဲနဲ့ သူတို့ပြောဆို ချင်တာ သူတို့တင်ပြချင်တာတွေ တင်ပြပြီးတော့ကာ လုံလောက်တဲ့ ကာကွယ်ချက်တွေဟုတ်တယ် မဟုတ်ဘူး၊ တရားသဖြင့် အခွင့်အရေး တွေ ဟုတ်တယ်မဟုတ်ဘူး၊ ဒါတွေကို စိစစ်ပြီးတဲ့နောက် ရေရေ လည်လည် ဆွေးနွေးခွင့်ရပြီးတဲ့နောက်မှ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူညီ လို့ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်တဲ့အခါမှာ ဒီလောက်ဘဲရနိုင်မယ်၊ ဒီထက်ပိုမရနိုင်ဘူးလို့ ပြောတဲ့အခါမှာ ဒီလိုရေရလည်လည် ဆွေး နွေးပြီးတဲ့အခါ ကျမှသာလျှင် သဘောတူလို့ဖြစ်စေ၊ အဲဒီလိုလုပ်ချင် ပါတယ်။ ဒီမှာ လူနည်းစုတွေအတွက် ကာကွယ်ချက်များဆိုပြီး ပါရုံ လောက်ဘဲ ပါတယ်၊ တသီးတခြားဖော်ပြခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒီအတိုင်း အမှာသဘောဖြစ်တဲ့ ဒီအဆိုကိုတင်သွင်းတဲ့အခါမှာ အခုဖြစ်နေတဲ့ ဗမာပြည်မှာ လက်ငင်းအခြေအနေကို အနည်းငယ် အသုံးဘယ် သိလာပါတယ်။ အခုလက်ငင်းဖြစ်နေတဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ အခြေအနေ

www.burmeseclassic.com

ရင် အခုဖွဲ့စည်း စည်းဝေးနေတဲ့ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ကြီးဟာ အချုပ်အခြာ အာဏာပြည့်စုံတဲ့ လွှတ်တော်လို့ ယူဆရတယ်။ ဒီအတိုင်းလဲ ဆောင်ရွက်နေတယ်၊ ဒီလိုဆောင်ရွက်နေတဲ့အခါမှာ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေပြီးတော့ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့ တကယ့်လက်တွေ့ဆောင်ရွက်တဲ့ အခါကျတော့ အာဏာဟာ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်အထဲမှာ မရှိသေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ မရှိသေးသလဲဆိုရင် အခု တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်နေတာ ဘိလပ်ပါလီမန်က အုပ်ချုပ်နေတယ်။

"သည်လို ဘိလပ်ပါလီမန်ကနေပြီး တိုင်းပြည်အပေါ်မယ် အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်တဲ့ သဘောမျိုးအဖြစ်နဲ့ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခြင်း ခံနေရတော့ ဘိလပ်ပါလီမန်က အုပ်ချုပ်နေခြင်း ရပ်စဲပစ်ရမည်။ ရပ်စဲပြီးတဲ့နောက်မှ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် နိုင်ငံတော်အဖြစ် ရောက်မယ်၊ အခု ကျွန်တော်တို့ (The Status of the Constituent Assembly is that of a sovereign body) အဆင့်အတန်းအားဖြင့် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အခြာအာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လွှတ်တော်လို့ယူဆတယ်။ သို့သော်လည်း အာဏာပါဝါကျတော့ မရှိသေးဘူး၊ အခွင့်အရေးကတော့ မရှိသေးဘူး။

"ဥပမာ-တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ထဲမှာ ပြောတဲ့စကားတွေဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောဆိုနိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော်ယူဆတယ်။ ယူဆထားပင် ယူဆငြားသော်လဲ (Legal sanction)ခေါ်တဲ့ ဥပဒေအခွင့်အရေး အာဏာရှိသေးလားဆိုတော့ဖြင့် မရှိဘူး၊ အဲဒီအတိုင်းဘဲ ကျွန်တော်တို့ တင်သွင်းဆုံးဖြတ်တဲ့ကိစ္စတွေကိုလဲ ဆုံးဖြတ်တော့ ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်။ ဆုံးဖြတ်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်သူမှ လာပြီး

မှားဆီးနိုင်ဘူး၊ မနှောက်ယှက်နိုင်ဘူး။ လွှတ်တော်ထဲမှာရှိတဲ့ အမတ်တွေကလဲရင် ဘယ်သူမှမတားနိုင်ဘူး၊ မနှောက်ယှက်နိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်။ ဒီလွှတ်တော်မှာဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဥက္ကဋ္ဌကြီးဟာ ရှင်ဘုရင်ဘဲ၊ သူ့အာဏာအရှိဆုံးဘဲ၊ သူကနေပြီး ဟောဒီအစည်းအဝေး လုပ်တဲ့နေရာမယ် အဆုံးအဖြတ် သဘောမျိုးနဲ့ ကြည့်ရှုဆုံးဖြတ်သွားရမယ်။ သူ့အဆုံးအဖြတ်ကို ကျွန်တော်တို့ နာခံထောင်ရမယ်။

"အဲဒီတော့ကာ ဒီလွှတ်တော်မှာ အမတ်တွေက ဘာမဆို ဆုံးဖြတ်ချင်တာဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်၊ ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့နောက် ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ဒီအတိုင်း ဖြစ်အောင်ဆိုတဲ့ ကိစ္စကတော့ ဒီအခါကျလို့ ရှိရင် ဘိလပ် ပါလီမန်က အဲဒီလိုလိုက်ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ဘာတွေကို ကျုပ်တို့အာဏာ လွှဲပါတယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်ပို့ဥပဒေနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် လုပ်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒါကတော့ ရိုးရိုး နည်းအတိုင်း ဖြစ်ပုံကို ကျွန်တော် ပြောတာပါ။ ဒါဟာ ဘယောက်နဲ့တယောက်၊ တဦးနဲ့တဦး၊ တနိုင်ငံနဲ့တနိုင်ငံ အကျယ်အကျယ် စကားမများကြဘဲနဲ့ မိတ်ဆွေ သဘောအားဖြင့် တဦးကိုတဦး အာဏာလွှဲပြောင်းပေးမယ့် အခြေအနေမျိုးကို ပြောပြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

"အဲဒီတော့ အဲဒီလို အာဏာ လွှဲပြောင်းတဲ့ကိစ္စမှာ စကားများပြီး အကျယ် အကျယ် ဖြစ်လာရင် အာဏာလွှဲပြောင်းမှုအခက်အခဲတွေ ပေါ်လာရင်တော့ ဒီပြင် တနည်းတလမ်း စဉ်းစားတန် စဉ်းစားရ လိမ့်မယ်၊ ဒီလို စဉ်းစားတဲ့ အခါမှာ ဥပမာ- တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေပြီးတော့ ကျုပ်တို့ဟာ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်တဲ့ အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျုပ်တို့ အဲဒီ အာဏာတွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယူရမယ်ဆိုပြီး အတင်းယူတဲ့ တနည်းလဲ ရှိပါသေးတယ်။ သို့သော်လဲ အခု အဆိုသွင်းတဲ့ ကိစ္စကတော့ ဒီလို အတင်းယူသို့ ကိစ္စကို ကျွန်တော် မတိုက်တွန်း သေးဘူး၊ ဘာ့ကြောင့် မတိုက်တွန်းသေးသလဲ ဆိုရင် တိုင်းပြည် တပြည်လုံးမယ် ဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စ အခြေအနေတွေကို ထောက်ထား ပြီးတော့ အသာအယာ အားဖြင့် မိတ်ဆွေသဘောနဲ့ အာဏာလွှဲပြောင်း ယူထားနိုင်ဘို့ ကျွန်တော်တို့က အနည်းငယ် စောင့်ဆိုင်းပြီးတော့ ဒီအတိုင်း အကြည်အသာ အာဏာ လွှဲပြောင်းမှု ရအောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်ဒီအဆိုကို တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ အကယ်၍သာ ဒီလိုကြည်ကြည်သာသာ မိတ်ဆွေ သဘောမျိုးနဲ့ အာဏာလွှဲပြောင်း မှုကို မလိုလားဘူးဆိုရင် အခု ဒီတိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ကြီးမယ် ပထမဆုံး အဆိုတင်သွင်းကထဲက ကျွန်တော်တို့ တမျိုးသွင်းလာခဲ့မှာဘဲ၊ ဘယ်လို အဆိုသွင်းမလဲ ဆိုရင် ဒီအဖွဲ့ကြီးက ယခုယခု အမျိုးသားအစိုးရ အားဖြင့် ဖွဲ့စည်းမယ်၊ ဒါတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဖွဲ့စည်းမယ်၊ အတင်းလုပ်စရာရှိရင် အတင်းလုပ်မယ်၊ ကျုပ်တို့ ဒီလို လုပ်တဲ့အခါ ကျတော့ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရနဲ့ ဆိုလို့ရှိရင် အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဖွယ် အနည်းနှင့်အများ ဖြစ်ရမယ်၊ လက်မတွေ့အားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီလို အငြင်း အခုံ မဖြစ်ချင်ပေမယ့် ဆယ်ရေးတရေး၊ ကိုးရေးတရာ ဆိုသလို လုပ်ထားဖို့ လိုသေးတယ်။

"အဲဒီတော့ လက်တွေ့ပြင်ဆင် လုပ်စရာတွေ အပထားပြီး တခြား စဉ်းစား လိုက်မယ် ဆိုရင် အကျယ် အကျယ် မငြိမ်းဖွယ် ဆိုပြီး တယောက်နဲ့တယောက် အဲဒီလို အတင်းအကြပ် ရှောက်ပြီးလုပ်နေရမယ့် ကိစ္စမျိုးတွေ ဆိုတာ အမှန်အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သူမဆို လိုလားမယ် မဟုတ်ဘူး၊ လိုလဲမလိုလားအပ်ဘူး။

[illegible]တိုင်းပြည်ရဲ့ အခြေအနေတွေ အားလုံးကို ကြည့်ပြီး အကြည်အသာအားဖြင့် အာဏာလွှဲပြောင်းလို့ ရနိုင်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် မကောင်းဘူးလား။ ဒီလိုအကြည်အသာဖြစ်အောင်ဆိုပြီး ဒီအဆိုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီအဆို သွင်းတဲ့အခါကျတော့ အာဏာလွှဲပြောင်းရင်း အခုဖြစ်နေတဲ့ ကမ္ဘာ့ရဲ့အခြေအနေ, အင်္ဂလိပ် အစိုးရရဲ့ အခြေအနေ အားလုံးကိုချုံ့ကြည့်ရင် အကြည်အသာ ဖြစ်မှာဘဲလို့ ယူဆရတယ်၊ အနှေးနဲ့အမြန်ဘဲ။

"ဒီ အနှေး အမြန် ဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာလဲ ကျွန်တော်တို့ လုပ်တဲ့ အပေါ်မှာလဲ တည်တယ်၊ တခြားမှာလဲ တည်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်တာက မြန်မြန်နဲ့ ကောင်းကောင်းမှန်မှန်ရှိပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ တစည်းတလုံး တညီတညာတည်း အင်အား တောင့်တောင့်တင်းတင်းနဲ့ဆိုလို့ရှိရင် ယူဆနိုင်တယ်၊ သို့သော်လဲ တထစ်ချ မပြောဆိုဘူး။ အခုလုံ ဝလွှတ်လပ်ရေးဆိုပြီးတော့ အဆိုထဲမှာ ဒီမှုကိုထည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ အင်မတန် အနှောက်အယှက် တွေ့ရတယ်။ ဒီအနှောက်အယှက်တွေ တွေ့လာတဲ့အခါကျတော့ ဒီအနှောက်အယှက်တွေကို စဉ်းစားပြီးတော့မှ ဒီအဆိုကို တင်သွင်းတဲ့အခါ အဆိုဟာ ရှေ့ကို ဘယ်လိုများ ဖြစ်မလဲဆိုတဲ့ အလားအလာများကို မတွေးရဲအောင် ဖြစ်နေတဲ့အခြေအနေကို ရောက်နေပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုတော့ ဒီတိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ကနေပြီး ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့နောက် အဲဒီအတိုင်း အတည်ဖြစ်ဖို့-မဖြစ်ဖို့ ဆိုတာဟာ ကျွန်တော်တို့ ဒီတိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်အဖွဲ့ကြီးက နေပြီးတော့ မိမိအဆင့်အတန်းရှိနေတဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် အဆင့်အတန်းကို စကားသဘောနဲ့ မဟုတ်ဘဲ ဥပဒေသဘောနဲ့ တကယ့်လက်တွေ့ လက်ရောက် ဖြစ်သွားအောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ သန္နိဋ္ဌာန်ရှိဘို့ လိုပါ တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီလိုရှိနေမှသာလျှင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်အဖွဲ့ကြီးက ဆုံးဖြတ်ပေးတဲ့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်မြောက်အောင်လုပ်လို့ ပြင်ဆင်ပြီးသား ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုလုပ်လို့ရှိရင်အနေမြင်နေတဲ့အတိုင်းဆိုရင်အာဏာလွှဲပြောင်းရေးမှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး အခက်အခဲတွေ အနည်းနှင့်အများ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နှင့်မှ ဘယ်သူ့အပေါ် ဘယ်လိုစိတ်ထားမှ မထားဘဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုချင်ပါတယ်။ အာဏာ လွှဲပြောင်းပေးတဲ့ ကိစ္စမှာဆိုလို့ရှိရင် တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်တွေကို အသုံးချမှာဘဲဆိုတာကို ကျွန်တော်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောထားလိုပါတယ်။

"ဘာပြုလို့လဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အခု နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲသည့် နေရာမှာ အခက်အခဲတွေ ဘယ်လိုလွတ်မြောက်အောင် ဖန်တီးဘို့ဆိုတာ ဒီအရေးကိစ္စတွေကလွဲရင် တခြားဘာမှမရှိဘူး။

"မြန်မာပြည်မမှာဆိုရင် သူတို့က ကျွန်ုင်တွေကိုမြောက်ပေးမှာဘဲ၊ တောင်တန်း ကိုယ်စားလှယ်တွေကိုလဲမြောက်ပေးမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကတော့ အားလုံးကို စဉ်းစားပြီးသားဘဲ၊ ဘယ်သူက ဘယ်သူကိုမြောက်ပေးမြောက်စေ၊ ကျွန်တော်တို့အဖို့မှာ ကျွန်တော်တို့ သွားရမယ့်လမ်းကို မှန်မှန်ချည်းသွားမယ်။ ရှုပ်လို့လဲ ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ချောက်လို့လဲ ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်လုပ် သွားမယ် ဆိုသည့်လမ်းအတိုင်း မှန်မှန်ကြီးသွားမယ်၊ နောက်ဆုံး တနေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်စေတနာအရင်းခံနဲ့ လုပ်ကိုင်သွားတာကို ရှုပ်ချင်သူတွေရှိရင် သဘောအတိုင်း ရှုပ်နိုင်ကြတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကတော့ ကျွန်တော်တို့ သဘောအရ ပြင်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း သွားရမှာဘဲ။

"သွားတဲ့အခါမှာလဲ ဘယ်လိုအခက်အခဲနဲ့တွေ့တွေ့ အခက်အခဲတွေကို ကျော်နင်းသွားမယ်။ ချောက်ရင်လဲ ကျွန်တော်တို့မကြောက်ဘူး၊ မြှောက်ရင်လဲ မမြှောက်ဘူး၊ ချော့ရင်လဲ မပျော့ဘူး၊ လမ်းမှန်အတိုင်း မှန်မှန်သွားမယ်၊ လိုလားသည့် ပန်းတိုင်ထိအောင် သွားမယ်။

"သည်လို သွားတဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ အတွက်တော့ စဉ်းစားပြီးသား, ဆုံးဖြတ်ပြီးသားရှိလို့ ရှေ့ကို ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေ တွေ့အုံးမယ်၊ ဘယ်လို ဖြစ်မယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားပြီးသားဖြစ်တယ်။

" သို့သော်လဲ ကျွန်တော်တို့ တောင်တန်း ဒေသ ဘက်က မိတ်ဆွေတွေ ရှမ်း, အစရှိသည်ဖြင့် အားလုံးကို ပြောချင်တာက မိတ်ဆွေ သဘောသာမက သွေးချင်းသားချင်း ဆိုရင်လဲ မှန်ပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ရှေးကထဲက ရာဇဝင်အရ မောင်ဂိုလီယန်အဆက်အနွယ်က ဆင်းသက်လာသည့် လူမျိုးများဖြစ်တယ်၊ အဲဒီသွေးချင်းသားချင်း တူညီကြသည့် လူတွေနဲ့ မတူညီကြသည့်လူတွေမှာ ဘယ်သူကနေပြီး ဘယ်သူ့ရဲ့အပေါ်မှာ စေတနာပိုမယ် ဆိုတာကို သေသေချာချာ စဉ်းစားဘို့လိုတယ်။

"နောက်ပြီး တချက် ကျွန်တော်တို့က နေပြီး အခု ဆောင်ရွက်နေသော ကိစ္စဟာ ခင်ဗျားတို့ တောင်တန်းနယ်က လူတွေအတွက်ကောင်းကျိုးအတွက်လား၊ ဆိုးကျိုးအတွက်လား စဉ်းစားဖို့ လိုပါတယ်။

"လွန်ခဲ့သော လေးငါးလတုန်းက ဘာမှ အခြေအနေ မရှိသေးသော တောင်တန်းဒေသ နယ်တွေကို အခြေအနေတွေရှေ့ရှုရာနှင့် ဖြစ်အောင် ဝင်ရောက် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တယ်။

www.burmeseclassic.com

"နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဟိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ထဲရောက်အောင်လဲ ကျွန်တော်တို့ဘဲ ဝင်ရောက်ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တယ်။

"သည်လို လုပ်လာခဲ့တာတွေဟာ ကျွန်တော်တို့စေတနာနဲ့ လုပ်ခဲ့တာလား၊ စေဒနာနဲ့ လုပ်တာလား၊ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားဖို့ လိုဘယ်။

"အမှောင်ထဲက နေပြီး အလင်းရောင်ထဲ ရောက်အောင်ဆောင်ရွက်လာတာကို အလင်းရောင်က အမှောင်ထဲကို ပြန်ရောက်အောင် ပြန်သွားချင်တယ် ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့မှာ တားပိုင်ခွင့် မရှိဘူး။

"ကျွန်တော်တို့ မြင်တဲ့အတိုင်း ပြောရရင် ဆွေချင်း မျိုးချင်း သွေးချင်းသားချင်း ဝတ္တရားရှိလို့ ရှိသလို ဆောင်ရွက် လာခဲ့တယ်၊ အလင်းရောင်က အမှောင်ထုကို ပြန်သွားချင်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အဖို့မှာ မတတ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ တယ်အထိ စေတနာတွေရှိတယ်ဆိုတာ အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲသည့်နောက်မှာလဲ စိတ်ကူးထားတာတွေ အမြောက်အမြား ရှိပါသေးတယ်။

"အဲသည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုတာဟာလဲ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် လူတွေရဲ့စေတနာ၊ လူတွေရဲ့ရည်ရွယ်ချက်၊ လူတွေရဲ့ လိုလားချက်အားလုံးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ကုန်စင်အောင် မထည့်နိုင်ဘူး။ ဘယ်ဥပဒေမှာမှ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိသည့် ဥပဒေမျိုးမရှိနိုင်ဘူး။

"(Not consttution in the world is perfect.),

"ကမ္ဘာတဝှန်းလုံးမှာရှိတဲ့ ဘယ်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေထဲမှာမှ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိတဲ့ ဥပဒေရယ်လို့မရှိဘူး။ အမှားအယွင်း မရှိသော ဥပဒေရယ်လို့ လုံးဝမရှိသေးဘူး။

"ဒီတော့ကာ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေထဲမှာ လိုသမျှအချက်တွေကို အကုန်လုံး ကျွန်တော်တို့ မထည့်နိုင်ဘူး။ တချို့ဟာတွေကို ထည့်နိုင်ပေမယ့် တချို့ဟာတွေကို မထည့်နိုင်ဘဲရှိတယ်။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ယုံတဲ့နေရာမှာလဲ (The letter of the Constitution and the spirit of the Constitution) ၂-မျိုးရှိဘယ်။ ဥပဒေမှာ စာလုံးအတိုင်းလိုက်ပြီးတော့ ကပ်သီးကပ်သတ် ဝိနည်းလွှတ်ရုံလောက် အဓိပ္ပာယ်ကောက်တဲ့ နည်းကတမျိုး၊ အဲဒီဥပဒေကို လုပ်လိုက်တဲ့အခါ ကျွန်တော်(Spirit of the Constitution) ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စေတနာစိတ်ထား အတိုင်း လုပ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ဖတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဒီဟာ လူမျိုးအချင်းချင်း နိုင်ငံသားတို့ ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ ပေါင်းသင်းသွားပြီးတော့ကာ အလယ် ထိုလို ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပါလားလို့ အဲဒီလို (spirit) စိတ်ထားသဘောထားမျိုး ပေါ်လာအောင် ရေးဆွဲသည့် ဥပဒေမျိုး ဆိုလို့ရှိရင်၊ ဒီဥပဒေမျိုးအရ အဲဒီဥပဒေမျိုးလို စိတ်ဓာတ်အရ (Spirti of the Constitution)။

"ကျွန်တော်တို့ ဒီစိတ်ဓာတ်အတိုင်း နောက်အလုပ်လုပ်သွားသည့် အခါကျတော့ (Extra Constitutional Standing and convention)ဒီဥပဒေတွေအပေါ်မှာ တသဘောထဲနဲ့ ကယောက် နားလည်ပြီး ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်သည့်လုပ်ငန်းတွေ နောက်ပြီး ထုံးတမ်းစဉ်လာတွေ အမြောက်အမြား လုပ်ရတော့ ဒီအခါကျလို့ရှိရင်လဲ ကျွန်တော်တို့ စေတနာတွေကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ သို့သော်လဲ အခုအထိ ကျွန်တော်တို့ပြလာသည့် စေတနာတွေလဲ သိစေချင်တယ်။

"ဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ကတော့ သွေးချင်း သားချင်း အဖြစ်နဲ့ ဒီလိုစေတနာပြခဲ့တယ်။ ဒီလိုပြသည့်နေရာမှာလဲ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

တို့ အမှောင်က အလင်းရောင် ရောက်သည်ထက် ရောက်အောင် စေတနာသန့်သန့်နဲ့ လုပ်ခဲ့တာပါဘဲ။ အလင်းရောင်ကနေပြီး အမှောင်သွားစေလိုသည့် စေတနာမရှိပါဘူး။

"သို့သော်လည်း အလင်းရောင်ကနေပြီး အမှောင်ကို သွားချင်လို့ ရည်ရွယ်နေတဲ့လူတွေလဲ ရှိနေပါတယ်။ တနေ့က စာတစောင် ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ နယ်တနယ်က အင်္ဂလိပ် လက်အောက်နေပြီး လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာနိုင်ငံထဲမှာ မနေချင်ဘူးတဲ့။ အဲဒီလို အစီရင်ခံစာမျိုး ကျွန်တော်တွေ့ရတယ်။ တွေ့ရတော့ကာ ဒီလို အင်္ဂလိပ် လက်အောက် နေချင်ကြတယ်ဆိုရင်လဲ သဘောဘဲ။ ကျွန်တော် တို့က မတားဆီးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကတော့ အင်္ဂလိပ် လက်အောက်မှာ လဲမနေချင်ဘူး၊ ဘယ်လူမျိုးဘယ်လိုနိုင်ငံခြား လူမျိုးလက်အောက် မှာမှ မနေချင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ အကြံအလင်းကျေညာလိုပါတယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီလို လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံအဖြစ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ နေနိုင်အောင်ဆိုပြီးတော့ ဒီအဆိုကို တင်သွင်းတဲ့ အခါမှာ အလင်းရောင်ထဲမှာ နေချင်ကြတဲ့ လူတွေဟာ ကျွန်တော့်အဆိုကို ထောက်ခံပါ။ အလင်းရောင်ကနေပြီး အမှောင်ထဲကိုသွားချင်ကြတဲ့လူတွေကတော့ သဘောအတိုင်းပါဘဲ ဆိုတာဒီအဆိုကို တင်သွင်းရင်း ကျွန်တော်ပြောခဲ့ပါတယ်။"

အထက်ပါ မိန့်ခွန်းအရ လွတ်လပ်သောပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံဘည်ထောင်ရာတွင် (ဝ၇) လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲရာတွင် နယ်ချဲ့ လက်ပါးစေများ မည်မျှ ခြေရှုပ်ခဲ့ကြသည်ကို သိသာနိုင်ပါသည်။ ထိုမိန့်ခွန်းတွင် မပါသည့်ဖြစ်ရပ်တခုကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ ကရင်နီပြည်နယ်(ယခုကယားပြည်နယ်)မှ ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ယောက်သည် တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော် အစည်းအဝေးတက်ရန် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ပြီးမှ "ကျွန်တော်တို့ ကရင်နီပြည်နယ်မှာ လွတ်လပ်ပြီးသား ဖြစ်တယ်။ အစည်းအဝေးကိုတက်ရန်မလို" ဟု ပြောကာ ပြန်သွားကြသည်။ ထိုသို့ မျှားမကြာမီ အခြားကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးရောက်ရှိလာကာ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ဗမာအချုပ်အပါအဝင် နယ်ချဲ့လက်ပါးစေများ ကြိုးပမ်းနေသည့်ကြားမှ အောင်ဆန်း၏ အောင်မြင်မှုတရပ်ပင်။

\+ \+ \+

တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်လုပ်ငန်းများကတဖက်၊ အစိုးရလုပ်ငန်းများတတဖက်နှင့် အောင်ဆန်းသည် နားရသည် မရှိပါ။ နေ့စဉ် အနည်းဆုံး ၁၆ နာရီလောက် အလုပ်လုပ်ရသည်။ မည်မျှ ဝင်စိတ်ရေးကိုယ်ပါ ပင်ပန်းစေကာမူ သူသည် အလျှင်း ဂရုမစိုက်။ သူ၏ တခုတည်းသောရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေး အတွက် အားထုတ်လုပ်သည်။ ထိုရည်မှန်းချက်မှာ ကျွန်ဖြစ်နေသောအမိနိုင်ငံကို ကယ်တင်ရန်ဖြစ်သည်။ သူသည်အစားအသောက်ကိုလည်း ဂရုမစိုက်(တခါတရံ ပဲပြုတ်နံပြားနှင့်သာ ပြီးရသည်။) ကျန်းမာရေးကိုလည်းဂရုမစိုက်၊ လုံခြုံရေးကိုလည်း ဂရုမစိုက်ပေ။

သူသည် လူထုအားကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သည်။ ဆင်ပြောင်ကြီးအမြီးကျမှတစ် မဖြစ်စေရန်(ဝ၇) လွတ်လပ်ရေးရခါနီးမှ လွတ်မသွားစေရန် လူထုကို အမြဲဟောပြော စည်းရုံး လှုံ့ဆော်သည်။ ၁၉၄၇-ခု ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ရန်ကုန် မြို့တော်ခန်းမ လေသာဆောင်မှနေ၍ သူအလွန်ချစ်သော၊ သူအလွန်အားကိုးသော ပြည်သူလူထုအား နောက်ဆုံးအကြိမ် သတိပေး ဟောပြောခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ထိုမိန့်ခွန်းမှ အရေးကြီးသော [illegible] အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

"အစတုန်းက တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်အမတ်တွေကို ကိုယ့်နယ်ဆိုင်ရာ ပရိသတ်ကို တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာ အစီရင်ခံဖို့ စီစဉ်ခဲ့တယ်၊ အခြားတိုင်းပြည်တွေမှာ လွှတ်တော်အမတ်တွေကို တင်မြှောက်လိုက်တဲ့အခါ လွှတ်တော်အမတ်တွေဟာ အစည်းအဝေးမရှိတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်နယ်ကိုယ်ပြန်ပြီး လွှတ်တော်မှာ ဘာတွေလုပ်တယ်ဆိုတာကို အမြဲအနေအရပ်ရပ် အစီရင်ခံရမြဲထုံးစံရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီထုံးစံမျိုးအတိုင်း ဗမာပြည်မှာလဲ ဖြစ်စေချင်တဲ့အတွက် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်က နယ်အသီးသီးကို လွှတ်တော်အမတ်တွေ ပြန်ပြီး အစီရင်ခံတဲ့ အစည်းအဝေးတွေလုပ်ပါလို့ပြောတဲ့အခါ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်အမတ်တွေဟာ ကိုယ့်နယ်တိုင်းမှာ ပြန်ပြီး အစီရင်ခံကြတဲ့ နိုင်ငံရေး ရှင်းလင်းပွဲများလုပ်ခဲ့ကြတယ်။

"ယနေ့လဲ ရန်ကုန်တမြို့လုံးအတွက်ဖြစ်တယ်၊ ကျွန်တော် နကိုက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ယနေ့ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေးရှင်းတမ်းဟာ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌအနေနှင့် မဟုတ်ဘဲ ရန်ကုန်မြို့နယ် တနယ်က တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ အမတ်တယောက်အနေနဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ဘာတွေလုပ်တယ်ဆိုတာ နယ်သူနယ်သားတွေသိရအောင် အစီရင်ခံဖို့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ထားပြီး ပြောဖို့ဘဲ။

"ကနေဒါ၊ တောင်အာဖရိက စတဲ့ နိုင်ငံတွေကတော့ သွေးတူသားတူဖြစ်တယ်ဆိုပြီး အကုန်လုံးမျက်နှာဖြူတွေဖြစ်ကြတော့ သူတို့အဖို့ အင်္ဂလိပ်ရှင်ဘုရင်ကို သူတို့ဘုရင်အဖြစ်ထားကြတယ်။ ဒိုမီနီယံသဘောကတော့ အင်္ဂလိပ်ရှင်ဘုရင်ထားပြီး အင်္ဂလိပ်နဲ့ တအိမ်ထောင်ထဲ သဘောထားပြီးနေခဲ့တဲ့ဟာဘဲ။ ဥပဒေသဘောအားဖြင့်

မျိုးတူရင် သူ့တိုင်းပြည်သူအုပ်ချုပ်သွားတယ်။ အဲဒီလို အုပ်ချုပ်တဲ့အခါမှာ တိုင်းပြည်မှာရှိတဲ့ လွှတ်တော်တွေဟာ အာဏာရှိတယ်။

"ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုင်းပြည်မှာ ကျွန်တော်တို့အပိုင်ရာ [illegible] လုပ်တဲ့နေရာမှာ လုပ်နိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဆင့်အတန်းဟာ ကျွန်တော်တို့အာဏာရှိတဲ့ အဆင့်အတန်းမဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံခြားနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို [illegible] မေးတဲ့အခါမယ် သမတနိုင်ငံလား၊ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံသား ဒိုမီနီယံနိုင်ငံလားလို့မေးရင် ဘယ်လိုဖြေရမလဲ မသိဘူး၊ ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲဆိုတာ ပြန်ဖြေရရင် အစိုးရရဲ့ အခြေအနေအရ [illegible] ရာလို့ မဖြေနိုင်ကြောင်း ပြောရမှာဘဲ။ အိန္ဒိယပြည်မှာတော့ ဩဂုတ်လမှာ ဒိုမီနီယံဖြစ်သွားရင် သူတို့အစိုးရအဆင့်အတန်းမှာ ကျွန်တော်တို့အစိုးရ အဆင့်အတန်း ထက် မြင့်သွားမယ်။ သူတို့နယ်တွေမှာ ပေါ်လာမယ့် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်တွေမှာ အချုပ်အခြာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံမယ့် လွှတ်တော်တွေဖြစ်မယ်၊ အဲဒီတိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ရေးဆွဲမယ့်ဥပဒေကို ချက်ခြင်းအတည်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေရှိမယ်။ အဲဒီလို အိန္ဒိယပြည်က တပန်းသာတာရှိမယ်။ အဲဒီနေရာမှာ (ဗမာပြည်) တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အခြာအာဏာ မရသေးဘူး၊ အချုပ်အခြာအာဏာကိုရအောင် လုပ်တဲ့နေရာတွေလဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဥပဒေသဘောပြောရရင် အချုပ်အခြာအာဏာ မရသေးဘူး၊ အချုပ်အခြာအာဏာသဘောဖြစ်တဲ့ အဆင့်အတန်းကိုတော့ ရတယ်။

"အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလမှာ ကျင်းပတဲ့ ပထမဦးဆုံး ညီလာခံသဘင်ကြီးက ဗမာပြည်ဟာ [illegible]လွတ်လပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေးလိုချင်တယ်။ ဘယ်လို အဆင့်အတန်းမှ မလိုချင်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ သိတဲ့အတိုင်းဘဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ မေလက ဖဆပလ ပြင်ဆင်မှုပဏာမညီလာခံသဘင်မှာ အချုပ်အခြာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သမတနိုင်ငံ ထူထောင်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တင်သွင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့ အချုပ် အခြာအာဏာနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ သမတနိုင်ငံ ထူထောင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ။

"ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်က အလုပ် လုပ်တာဟာ အင်မတန် ရှင်းတယ်၊ အဲဒီလို ဖြစ်တဲ့အတိုင်း လုံး၀ လွတ်လပ်ရေး ရအောင်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း၊ တိုင်းပြည်ကသိတဲ့အတိုင်း တနှစ်အတွင်း လုံး၀ လွတ်လပ်ရေးရအောင် လုပ်နေတာဘဲ။ တနှစ်လဲမစေ့သေးဘူး၊ တနှစ်ဆိုသော်လဲ အလျှော့ အပေါ့ နည်းနည်းပါးပါးရှိမယ်။

"တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဗမာပြည် လုံး၀ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် မလုပ်နိုင်လို့ရှိရင် ကတိဖျက်တယ် ပြောနိုင်တယ်။ အခု အချိန်အခါ၌ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေး ချမ်းချမ်း ရအောင် ကြိုးစားနေတယ်။ လုပ်ငန်းကို အောင်မြင်သည် မအောင်မြင်သည်ကို ယခုအခါ မပြောနိုင်သေးဘူး။

"လုပ်ငန်းမပြီးသေးဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ပြီးတဲ့နေ့မှာ အောင်သလား မအောင်သလား တွေ့ရမယ်။ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ဘယ်လိုအဖွဲ့ချုပ်လဲဆိုတာ မြင်လာရမယ်။ ယခုအခါ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် မပြောလိုဘူး။ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ဟာ သွေးဖည်ပြီး လုပ်တာမရှိဘူး။ သို့သော်လည်း အဲဒီလို လွတ်လပ်ရေးရအောင် လုပ်တဲ့နေရာမှာ အလွယ်ဆုံး အအေးဆုံး အကောင်းဆုံးနည်းနဲ့ရအောင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ဘာအပြစ် ပြောစရာရှိသလဲ၊ ဘယ်သူတွေက ဘာကြောင့် အပြစ်တင်ရသလဲ၊ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့နေရာ

မယ်။ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်က ဒိုမီနီယံဘဲ လက်ခံတော့မလိုလို ပြောဆိုရေးသားနေကြတယ်။ ခင်ဗျားတို့ တိုင်းပြည်က ယုံချင် ယုံနိုင်တယ်၊ မယုံချင် နေနိုင်တယ်။

"ဒိုမီနီယံကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောတဲ့ လူတွေ ရေးတဲ့လူတွေဟာ နားလည်လို့ ပြောတာရေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဗမာပြည်မှာ နိုင်ငံရေးသမားတွေ သတင်းစာဆရာတွေ လုပ်နေပြောနေတာတွေဟာ သူတို့ နားမလည်တာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ နားမလည်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တော့ ခံချင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မခံချင်လောက်အောင်မှန်နေတော့ မခံချင်ဖြစ်တာဘဲ။ အဲဒါကို ကျွန်တော်က ရဲရဲကြီး ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီလို လုပ်တဲ့ နိုင်ငံရေးသမားနဲ့ သတင်းစာ ဆရာတွေ အများကြီး ရှိတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ဒီကိစ္စကို အချိန်ရရင် အသေးစိတ်လိုလို နေ့စဉ် နေ့တိုင်း လိုလို တိုင်းပြည်ကို အမြဲရှင်းပြ ချင်တယ်။ အချိန် မရလို့ မရှင်းနိုင်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ သတိထားစေချင်တာက ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ဘယ်လို ဖဆပလလဲ ဆိုတာလဲရာဇဝင်နဲ့ ပြန်ကြည့်စေချင်တယ်။ လူတွေကိုလဲရာဇဝင်နဲ့ ပြန်ကြည့်စေချင်တယ်၊ ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့တွေဆိုနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ မာတိကာကို တင်ပြီး စဉ်းစားကြပါ။ ဘယ်လိုလူတွေ ဘယ်လိုအဖွဲ့တွေဆိုတာ စဉ်းစားကြပါ။

"လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ကစပြီး လွတ်လပ်ရေး စခန်း ဘယ်အထိ တက်လာသလဲ အစရှိသဖြင့် အချက်အလက်တွေ မြင်ရမယ်၊ တိုင်းပြည်ပြန်လည် ထူထောင်ရေးမှာ တဆင့်တက် သလား၊ လွတ်လပ်ရေးမှာ တဆင့် တက်လာတာတွေ ရက်များမကြာမီ မြင်ရမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အစိုးရနဲ့ ဟိုတုန်းက အစိုးရတွေကို ယှဉ်ကြည့်ရင် မတူဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး ပြောရတယ်။ ယခု အစိုးရအဖွဲ့ဟာ ယ်စအ

www.burmeseclassic.com

တဲ့လူ မရှိဘူး၊ ယခင်အစိုးရတုန်းက ကျွန်တော် တိတိလင်းလင်းပြော ခဲ့တယ်။ လုပ်စားတဲ့လူတွေ ရှိတယ်။ ဒီလူတွေနဲ့ ပါတီပြန်ပြီး အာဏာ ရအောင် လုပ်နေတာကို ထောက်ခံနေရင် တိုင်းပြည်ရဲ့ ရန်သူ နံပါတ် (၁) ဖြစ်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ထောက်ခံရင် ခင်ဗျားတို့ လည်းဖင်း ကြီးဘပ်ရာ ရောက်မယ်။

"ကျွန်တော်တို့ အစိုးရဟာ တိုင်းပြည်လူထုက ထောက်ခံလို့ ဖြစ်လာတဲ့ အစိုးရဖြစ်တယ်၊ တိုင်းပြည်လူထုက မကြည်ညိုဘူးလို့ သိလာတဲ့တနေ့မှာ တွယ်ကပ်မနေဘူး၊ ထွက်ပေးမယ်၊ သို့သော် တနှစ်လောက် စောင့်ကြည့်တဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို လူစားလဲ ဆိုတာ သိလိမ့်မယ်၊ ရာဇဝင်မှာ အဆဲခံမယ့် လူစား မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်သိမယ်။

"လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အခါမယ် အခွင့်အရေးတွေ ပိုလာတာရှိမယ်၊ တာဝန်လဲ ပိုသာမယ်၊ ဒီတိုင်းပြည်ကို အင်္ဂလိပ်က အုပ်ချုပ်နေတုန်း အခါမှာ ဗမာပြည် ကာကွယ်ရေး အတွက် အင်္ဂလိပ်ရဲ့ တာဝန်ဘဲ၊ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးရတဲ့ အခါမှာ ဗမာပြည် ကာကွယ်ဘို့ရာ ဗမာတွေရဲ့ အဓိကတာဝန် ဖြစ်လာမယ်၊ ဟိုတုန်းကလို အေးအေး ဆေးဆေး မဖြစ်တော့ဘူး၊ တိုင်းပြည် ကာကွယ်ဘို့ ဗမာပြည်မှာ စစ်သားတွေလိုလာမယ်၊ အဲဒီအခါ ဗမာတိုင်း၊ အရွယ်ရောက်သူ တိုင်း၊ ကျန်းမာရေးနဲ့ ပြည့်စုံသူတိုင်း စစ်မှုထမ်းဖို့ လုပ်ရမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ တိုက်ချင်လဲတိုက်၊ မတိုက်ချင်လဲ တိုက်ရမယ်။ ဒါမှ လွတ်လပ်ရေးတာဝန် ကျေမယ်။

"လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါ ယိုးဒယားလိုဖြစ်ချင်သလား၊ တူရကီ လို ဖြစ်ချင်သလား၊ အိုင်ယာလန်လို ဖြစ်ချင် သလား၊ ဆိုဗီယက် ရုရှားလို ဖြစ်ချင်သလား။ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့ အခါမှာ

ပြန်လည်ထူထောင်ရေး စီမံကိန်းများကို အမျိုးမျိုးသော နည်းများ နှင့် လုပ်မှ....

"ခပ်ရှင်းရှင်း ဗမာစကားပြောရရင် အတော့်ကို ကြိုးစားပြီး စားလုပ်ကိုင်မှ အနှစ် ၂၀-ကျော်လောက်ကြာမှ ဗမာပြည် ဘော်ရဲ့ ရောက်မယ်၊ မလုပ်လို့ရှိရင် ယိုးဒယားတောင် မှီမှာမဟုတ်ဘူး။ အခြား လွတ်လပ်သော တိုင်းပြည်များမှာ ခြေတလှမ်း၊ လှမ်းရင် ဗိုလ်တထောင် ခြေ ၄-၅-လှမ်း၊ လှမ်းနိုင်မှ တော်ရုံ ကျမယ်၊ အဲဒီလို ထောင်ရှင် ဟိုလူလာလဲ မျက်နှာချိုသွေးရ၊ ဒီလူလာလဲ မျက်နှာချိုသွေးရနဲ့ ဖာသည်နိုင်ငံ ဖြစ်မှာဘဲ။

"ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ပန်းတိုင် ရောက်အောင် လုံ့လ ဝီရိယနဲ့ကြိုးစား လုပ်ကိုင်ဘို့ လိုတယ်။ ဗမာရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ ကျွန်တိုင်းပြည်ဖြစ်တဲ့ အတိုင်း ပုသိမ်ဘက် လှေပြိုင်ပွဲတွေပွဲမှာ မြင်ရသလို လှေတစင်းကို အနည်းငယ်နိုင်လိုက်ရုံ ပန်းတိုင်သို့မဝင်သေးခင် လှေဘက်ကိုမြှောက် သလို ဗမာစိတ်ဓာတ်ဟာ အောင်မြင်ခြင်းသို့ မရောက်ခင် စိတ် လျော့ပေါ့တတ်မှုရှိတယ်။ ဒီလိုစိတ်ထားမျိုး မထားဘဲ ရှုံးရှုံးနိုင်နိုင် မလျော့တမ်း လုပ်ဘို့ တိတိလင်းလင်း သတိပေးခဲ့မယ်၊ ဗမာပြည် မှာ လူမျိုးအချင်းချင်း မကွဲဘို့၊ လူငယ်ပိုင်းဖြစ်သော ကျောင်းသားများ အချင်းချင်း မကွဲဘို့ သတိပေးလိုက်မယ်။

"နိုင်ငံရေးသမား ခြေထိုးမှုကို ယောင်မှားသွားလို့ ရှိရင် ခင်ဗျား တို့ လွတ်လပ်ရေးမရဘဲ အိန္ဒိယပြည်လို အင်္ဂလိပ်ပေးသမျှ ယူတဲ့ မနေနိုင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဗမာ ပြည်ဟာ မိအေးနှစ်ခါနာဆိုသလို စစ်ဒဏ်နှစ်ကြိမ် ခံခဲ့ရတဲ့ အတွက် ကုန်သန်းရောင်းဝယ်ရေးများ ပျက်စီးခဲ့ရတယ်။ ဗမာပြည်မှာ အထွက် သောက်ကုန် အသုံးစရိတ် ကြီးမြင့်ခြင်းဟာ ခင်ဗျားတို့ ဘိုးဘော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာအော သုံးမှုကြောင့် ဖြစ်တယ်။ ခြိုးခြံသင့်တဲ့နေရာ ခြိုးခြံ၊ ကိုယ့်အိမ်မှာ စိုက်စားသင့်တာ မစားဘဲ နိုင်ငံခြားက သွင်းကုန်ပေါ်မှာ မှီစားလို့တဲ့အတွက် ဈေးကြီးတယ်။

"ပုဂ္ဂိုလ်တဦးတယောက် ဖောက်ပြန်တာ ရှိမယ်၊ အဖွဲ့ အစုနဲ့ ဘယ်တော့မှမလုပ်ဘူး။ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်က စေတနာကောင်းနဲ့ လွတ်လပ်ရေးရပ်လုံး၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးရုပ်လုံး ဖော်နေတယ်။ အဲဒီလိုရုပ်လုံးဖော်ရာမှာ အကောင်းဆုံးနဲ့ အအေးဆုံးနဲ့ လုပ်နေတယ်။ နောက်ဆုံးနည်း အေးအေးနဲ့ မရရင် ရတဲ့နည်းနဲ့ လုပ်ရမယ်လို့ ပြောခဲ့ပြီ။ လွတ်လပ်ရေး လိုချင်ရင် လွတ်လပ်ရေးရတဲ့ စည်းကမ်း ညီညွတ်မှုတွေကို ထိန်းထားပါ၊ ထူထောင်မှုကို လုပ်ကြပါ။ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့နောက် ရှေ့ကို လွတ်လပ်ရေး အရသာကိုစွဲအတွက် အလုပ်လုပ်တဲ့ နေရာမှာ စည်းကမ်းရှိဘို့ ပြင်ဆင်သင့်တာတွေပြင်ဆင်ဘို့ ခင်ဗျားတို့ သောက်ကျင့်တွေပြင်ဘို့လိုနေပြီလို့ ကျွန်တော်ပြောခဲ့မယ်။"

အထက်ပါ မိန့်ခွန်းကို လေ့လာလျှင် တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေး ရရုံနှင့် မပြီးသေး၊ အခြားနိုင်ငံကြီးများနှင့် ရင်ဘောင်တန်း လိုက်နိုင်ရန် မည်သို့ ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ရမည်ကိုပါ အောင်ဆန်း သဘောပေါက်ကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ (Independence is not an end in itseif, it is only a means to an end) လွတ်လပ်ရေး ဟူသည် ပြီးပြည့်စုံသောပန်းတိုင် မဟုတ်၊ မိမိတို့တိုင်းပြည် အကျိုးရှိရာ ရှိကြောင်းအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်စေရန် အခြေအနေကောင်းတခုသာဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို သူကောင်းကောင်းသိသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် မြန်မာတွေအဖို့ အခွင့်အရေးများ ရသလောက် တာဝန်များ ပိုလာမည်ကို သူသတိပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ "ဗမာတွေ စည်းကမ်းဖောက်လို့ ယိုနန်းသွားတဲ့ဖြစ်ပြီ" ဆိုသကဲ့သို့ စည်းကမ်းမရှိကြရင်၊ အချင်းချင်း မညီညွတ်ကြရင်၊ ရေသာခိုလှေကြုံလိုက်လုပ်နေကြရင် မြန်မာပြည်ဟာ ဘိုလူလာလဲ မျက်နှာချိုသွေးရ၊ ဒီလူလာလဲ မျက်နှာချိုသွေးရနဲ့ တသည်နိုင်ငံ ဖြစ်မှာဘဲ" ဟု သတိပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့သတိပေးချက် မှန်မမှန်ကို အနာဂတ်သမိုင်းဆရာများက ရေးသားကြပါလိမ့်မည်။ သူ့သတိပေးချက်မှာ စကားလုံးများကြမ်းသော်လဲ အလွန်အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသည်ကို မည်သူမျှ ငြင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ စကားလုံးများ ကြမ်းသည်မှာလည်း လူထုမှတ်မိစေရန် တမင်ကြမ်းကြမ်းထမ်းထမ်း ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူမကျဆုံးမီ နှစ်ရက်လောက်တွင် ကျွန်တော့်အား ပြောသွားပါသည်။ (အောင်သန်း၏ အောင်ဆန်း စာအုပ်တွင် ဖတ်ပါ။)

× × ×

အောင်ဆန်းတွင် ကိုယ်ကျိုးဆန္ဒလုံးဝမရှိ၊ လွတ်လပ်ရေးရအောင် သက်စွန့်ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်သည်မှာ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်လို၍ မဟုတ်၊ ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် မြန်မာတင့်တင့်တယ်တယ် နေနိုင်စေရန် ဖြင်၏။ သူ့အဖို့မှုကား လွတ်လပ်ရေးရပြီးလျှင် နိုင်ငံရေးမှ ထွက်ကာ စာအုပ်များ ရေးလျက် အေးအေးဆေးဆေး နေရန် ဖြစ်သည်။ သူသည် လူထုကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သည်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအားလုံးကို စွန့်လွှတ်လျက် လူထုအကျိုး ဆောင်ရွက်နေသောသူအား မည်သူမျှ ရန်ရှာမည်မဟုတ်ဟု သူယုံကြည်သည်။

လောကကြီး တခုလုံး လွတ်မြောက်ရေးအတွက် စွန့်စားကြီး အမျိုးမျိုးစွန့်ကာ သတ္တဝါအများကို ကယ်တင်ခဲ့သော သုံးလောက

www.burmeseclassic.com

ထင်ရှားသော သမ္မတနည်းမြတ်စွာဘုရားကိုပင်လျှင် ရန်ပြုလိုသူများရှိခဲ့သည်။ ဤအချက်ကို အောင်ဆန်းမေ့နေဟန်တူသည်။သို့မဟုတ်၊ အာဇာနည်ပီပီ မိမိလုံခြုံရေးကို လုံးဝဥပေက္ခာပြုခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းကို လေ့လာလျှင် ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များသည် သတ္တဝါများအတွက် (ဝါ) လူထုအတွက် မိမိတို့အသက်ပေးလှူရန် ဦးမလေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူသည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လုံခြုံရေးအတွက် မည်သည့် အစီအစဉ်မျှ မပြုလုပ်ခဲ့၊အခြားသူများပြုလုပ်သည်ကိုလည်း လက်မခံပေ။

အထက်တွင် ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း ဗိုလ်မှူးတောင်တွင်းကြီးမှ ဘုန်းတော်ကြီး တပါးသည် သူ၏လုံခြုံမှု ကင်းမဲ့စွာ နေထိုင်ခြင်းကို ကရုဏာဒေါသောဖြင့် ဝေဖန်ပြောဆိုဘူးသည်။

၁၉၄၇-ခု ဇူလိုင်လဆန်းလောက်တွင် ဗြိတိသျှ စစ်ဗိုလ်များအုပ်ချုပ်နေသော စစ်ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရေးတပ်မှ ဘရင်းဂန်းအလက်(၂၀၀)နှင့် ကျည်ဆံများ ပျောက်ဆုံးသွားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ကို နိုင်ငံရေးရန်သူများက လုပ်ကြံကြလိမ့်မည် စသည်ဖြင့် သတင်းများ ထွက်ပေါ်လာသည်။အောင်ဆန်းလည်း ထိုသတင်းကို ကြားသည်။ သို့သော် ဘာမျှအရေးမယူခဲ့၊ ဒီမိုကရေစီ ချစ်မြတ်နိုးသူပီပီ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း သည်ဟု အစွပ်စွဲခံရမည်ကို သူအလွန်စိုးရိမ်ဟန် တူသည်။

ဇူလိုင်လ ၁၉-ရက် စနေနေ့သည် ရန်ကုန် မိုးတွင်းထုံးစံအတိုင်း မိုးအုံ့လိုက်၊ နေသာလိုက်၊ မိုးရွာလိုက် ဖြစ်နေသည်။ နံနက် ၁၀-နာရီတွင် အောင်ဆန်းနှင့် သူ့ရဲဘော် ဝန်ကြီးများသည် အစည်းအဝေးထိုင်လျက် ပြည်ရေးပြည်ရာ ကိစ္စအဝဝကို ဆွေးနွေးနေကြသည်။ ၁၀-နာရီ မိနစ် ၄၀-လောက်တွင် စစ်ယူနီဖောင်း

ဝတ်ဆင်ထားသော လူဆိုးများသည် အစည်းအဝေး ခန်းမအတွင်းသို့ ဝင်လာကာ ဘရင်းဂန်း၊ စတင်းဂန်းတို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြသည်။

အောင်ဆန်း၊ အကိုကြီး ဦးဘဝင်း၊ သခင်မြ၊ မန်းဘခိုင်၊ ဦးရာဇတ်တို့ ပွဲချင်းပြီး ကျဆုံးကြသည်။ ဒီးဒုတ် ဦးဘချို နှင့် မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီး စောစံထွန်းတို့မှာ ဆေးရုံရောက်မှ အသက်ပျောက်ကြသည်။ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ကိစ္စတခုနှင့် ပတ်သက်၍ ဝင်ရောက်တင်ပြနေသော အတွင်းဝန် ဦးအုန်းမောင်မှာ အခန်းတွင်းမှာပင် အသက်ပျောက်သည်။ လူဆိုးများအထွက်တွင် ဝင်ခတ်သွားသဖြင့် ဦးရာဇတ်၏ သက်တော်စောင့် ကိုထွေးလည်း ပွဲချင်းပြီးသေသည်။ ဝန်ကြီး ဦးဘဂျမ်း လက်တွင်ဒဏ်ရာအနည်းငယ် ရသွားသည်။ ဝန်ကြီး ပျော်ဘွယ် ဦးမြ၊ ဝန်ကြီး ဦးအောင်ဇံဝေနှင့် အစိုးရအဖွဲ့ အတွင်းဝန် ဦးရွှေဘော်တို့မှာ လုံးဝထိခိုက်ခြင်းမရှိဘဲ လွတ်မြောက်သွားကြသည်။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆန်းတို့ကို မည်သူသတ်သနည်း

လက်ဟောင်း နိုင်ငံရေးသမားကြီး ဦးဘဖေ (ဘကြီးဘဖေ) ကမူ အောင်ဆန်းတို့ မကျဆုံးမီ ရက်အနည်းငယ်လောက်တွင် စောရန်နောင် ဆိုသူလာရောက်၍ လုပ်ကြံမှုတွင် ပါဝင်ရန် သူ့အား ဆွယ်ကြောင်း၊ ထိုစဉ်က ဆိုရှယ်လစ်ပါတီခေါင်းဆောင် တယောက်ဖြစ်၍ နောက်ပိုင်း ဝန်ကြီးတဦးဖြစ်လာသော သခင်တင်နှင့်လည်း တွေ့ခဲ့ပြီဟု ပြောကြောင်း ကျွန်တော့်အား ပြောဘူးပါသည်။ ဘကြီးဘဖေစိတ်တွင် အောင်ဆန်းတို့ကို လုပ်ကြံသူများမှာ သခင်တင်နှင့် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီဝင်အချို့ဟု သံသယဖြစ်နေဟန်တူသည်။

စောရန်နောင်မှာ အောင်ဆန်းတို့ ကျဆုံးပြီးနောက် ရက်အနည်းငယ် အတွင်းတွင် အဖမ်းခံရလျက် ပဲခူးအနီးတွင် ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားသည်ဆိုကာ ပစ်သတ်ခံရသူဖြစ်သည်။ အကယ်၍ စောရန်နောင် [illegible]ရှိသေးလျှင် ဘကြီးဘဖေ၏ သံသယမှာ [illegible] စုံစမ်းစစ်ဆေးနိုင်ပေမည်။ စောရန်နောင်အား ပစ်သတ်လိုက်ခြင်းသည်ပင်လျှင် ဘကြီးဘဖေအား ပိုမိုသံသယ ဖြစ်စေဟန်တူသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ၏သံသယမှာ ယုတ္တိရှိ မရှိ စုံစမ်းရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ သခင်တင်သည် မနောက်၊ ဝေက

BURMESE CLASSIC .com

တို့ဖြင့် ပြစ်မှားကြောင်း ပြစ်မှားမိမည်ဖြစ်သော်လည်း [illegible] အားဖြင့် လုပ်ကြံမှုတွင် ပါဝင်သည်ဟု ကျွန်တော်မထင်ပါ။ [illegible] အချက်အလက်များလည်း ရှာမတွေ့ပါ။

စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းအပ်သော တရားရုံး၏ [illegible] ဆုံးဖြတ်ချက်အရ အောင်ဆန်းတို့အား လုပ်ကြံသူမှာ ဝန်[illegible] ချုပ်ဟောင်း ဦးစော (ဂဠုန်ဦးစော) ဖြစ်ကြောင်း [illegible] သို့ဖြစ်ရာ ဦးစော၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို အနည်းငယ် [illegible] သည်။

ဦးစောသည် သာယာဝတီခရိုင် အုတ်ဖိုနယ်သား [illegible] ၇-တန်းအထိ ပညာသင်ဘူးသည်။ နန်းရင်းဝန်က [illegible] ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးက စောက်ကန်းဟု စာချိုးခြင်းခံရ[illegible] (ထိုစဉ်က ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ဦးဘသိမှာ မျက်စိ[illegible] သည်။) ပညာအခြေခံနည်းသော်လည်း သူသည် အလွန်[illegible] ဖြစ်သည်။ အထွက်အထိပ်ရောက်လို၍ ရောက်အောင်ထည်း[illegible] ခဲ့သူဖြစ်သည်။ တတိယတန်း ရှေ့နေစာမေးပွဲအောင်သည်။ [illegible] အမျိုးမျိုးဖြင့် ဥစ္စာပစ္စည်းရှာဖွေခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေး[illegible] ဦးဘဖေ တပည့်ခံလျက် (၂၁)ဦးပါတီဝင်လုပ်ခဲ့သည်။ [illegible] အမတ် ဖြစ်လာသည်။ နိုင်ငံရေးဝါ အသင့်အတင့်ရှိသော[illegible] ဦးဘဖေအား တော်လှန်လျက် မျိုးချစ်ပါတီ ထူထောင်[illegible] ဖေ-ပု-ရှိန်ဟု ကြော်ကြားခဲ့သော ဦးပု ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ[illegible] သစ်တောရေးဝန်ကြီး ဖြစ်လာသည်။ နောက် ဦးပုအား [illegible] ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာသည်။ ဂဠုန်တပ်ဖွဲ့ကာ မိမိကိုယ်ကို [illegible] သူကြီးအဖြစ် ခန့်ထားသည်။ ထိုတပ်မှာ အစိုးရ[illegible] တပ်မဟုတ်ဘဲ သူ၏ အိတ်ဆောင်တပ်မျှသာ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အာဏာရသည့်အချိန်မှစ၍ သူသည် ရာထူးများကို ရောင်းစားသည်၊ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ပါတီရန်ပုံငွေရှာသည်။ ရသည့်ငွေများကို မိမိသဘောအတိုင်း ပါတီအတွက်သာမက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွက်လည်း သုံးသည်။ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများ (အထူးသဖြင့် ဒိုဗမာအစည်းအရုံးဝင် သခင်များ)ကို ဝါးရင်းတုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်နှိမ်နင်းသည်။ ဝါးရင်းတုတ်မျှလောက်သုံးခြင်းမှာ သူ့တွင် ထိုစဉ်က သေနတ်မရှိသေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဖဆပလ—ဆိုရှယ်လစ်များကဲ့သို့ သေနတ်များရှိခဲ့လျှင် ငုံမိုသိရောက်စွာ သုံးခဲ့မည်မှာ မလွဲပေ။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုတွင် ဖက်ဆစ်ဂျာမန် အာဏာရှင် ဟစ်တလာထက် အောက်ကျမည်မထင်ချေ။

BURMESE CLASSIC .com

ပညာအခြေခံနည်းသော်လည်း ဦးစောတွင် မိမိလုပ်ချင်သည်ကို ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်သည့် အရည်အချင်းရှိသည်၊ မိမိရာထူး တည်မြဲစေရန်အတွက် ချော့တန်သူကို ချော့၊ ချောက်တန်သူကို ချောက်၊ နှိပ်စက်တန်သူကို နှိပ်စက်တတ်သူဖြစ်သည်။ "ရက်စက်မှ ကြည်ကွဲ၊ ရမှမင်းဖြစ်" ဟူသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားဟန် တူသည်။ သူသည် တဖက်မှ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများအား နှိပ်ကွပ်လျက် အခြားတဖက်မှ တိုင်းပြည်အား ရုပ်ပြကောင်းမည့်လုပ်ငန်းကို လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုလုပ်ငန်းမှာ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် ဖြစ်လာ၍ ဗြိတိသျှ အကျပ်ရိုက်နေစဉ် မြန်မာပြည်အတွက် ဒိုမီနီယန် စတေးတပ်စ်ခေါ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေးတောင်းရန်ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စအတွက် ၁၉၄၁—ခု အောက်တိုဘာလတွင် ဘိလပ်သို့သွား၍ ဗြိတိသျှ ဝန်ကြီးချုပ် ချာချီအားတွေ့သည်။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်မအောင်မြင်ခဲ့၊ အပြန် လမ်းခရီးတွင် ဂျပန်နှင့် အဆက်အသွယ် ရှိသည်ဟု အစွပ်စွဲခံရကာ အာဖရိကတိုက် ယူဂန်ဒါတွင် ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ခြင်း ခံရသည်။

စစ်ပြီးသောအခါ အချုပ်မှ လွတ်လျက် မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်လာသည်။ သူသည် ဝန်ကြီးချုပ် မဟုတ်တော့ပေ။ အာဏာရှိရန် နိုင်ငံရေးပြန်လုပ်သည်။ သို့သော် ပြည်သူလူထုက သူ့ကိုထောက်ခံတော့ ယခင်ကပင် သူ့ကို မကြည်ညိုသော ပြည်သူလူထုသည် ဖဆပလနှင့် အသဲစွဲ ခေါင်းဆောင် အောင်ဆန်းကို ချစ်သောအခါ သူ့ကို ပို၍ လက်မခံပေ။ သူသည် အောင်ဆန်းအား မနာလိုဖြစ်သည်မှာ ဓမ္မတာပင်။ ထို့ပြင် အောင်ဆန်းကို အထင်လွဲရန် ကိစ္စတခုလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ တနေ့ သူကားဖြင့်သွားနေစဉ် လူအချို့ကလိုက်၍ သေနတ်ဖြင့် ပစ်သဖြင့် သူ၏မျက်စိတဖက် ဒဏ်ရာရသွားသည်။ ထိုကိစ္စအတွက် သူသည် အောင်ဆန်းကို အထင်လွဲဟန်တူသည်။

လူထုနည်းဖြင့် အာဏာမရနိုင်သောအခါ ဦးစောသည် လုပ်ကြံနည်းသုံးရန် ကြံစည်တော့သည်။ သူလက်သပ် မွေးထားသည့် လူဆိုးများကိုစေလွှတ်၍ အောင်ဆန်းတို့ကို သတ်စေသည်။ သူ၏ ယုတ်မာ ပက်စက်သော အကြံ အောင်မြင်သွားသည်။ သို့သော် သူမျှော်လင့်ခဲ့သလို အာဏာတော့မရပေ။

အောင်ဆန်းတို့ ကျဆုံးသည့်နေ့တွင်ပင် သူနှင့် သူ၏ လက်ပါးစေများ အဖမ်းခံရလျက် ခုံရုံးတင်စစ်ဆေးခြင်း ခံရသည်၊ ခုံရုံးအဖွဲ့တွင် ဟိုက်ကုတ် တရားဝန်ကြီး ဦးကျော်မြင့်က နာယက၊ စက်ရှင် တရားသူကြီးများ ဖြစ်သော ဦးအောင်သာကျော်နှင့် ဦးစံသူတို့က အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြသည်။

ခုံရုံးအဖွဲ့သည် တရားသဖြင့် စစ်ဆေးစီရင်သည်၊ ဦးစော တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း ဘိလပ်မှ နာမည်ကျော် ဝတ်လုံဦး ကို သူ့အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုသည်။ နှစ်ဖက်သက်သေ ပေါင်း တရာကျော်ကို စစ်ဆေး၍ အပြစ်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုံရုံးအဖွဲ့သည် ဦးစောနှင့် အပေါင်းပါတို့ကို သေဒဏ်ပေးလိုက်သည်။(အသေးစိတ်သိလိုလျှင် ဒေါက်တာမောင်မောင် ရေးသည့် "နိုင်ငံတော် လုပ်ကြံမှု"စာအုပ်ဖတ်ပါ။)

× × ×

အောင်ဆန်းသေလေပြီ၊ အောင်ဆန်း အစွန့်ရှည်ပါစေ

အောင်ဆန်းကား လူသေသော်လည်း နာမည်မသေ။ ကမ္ဘာကြီးတည်နေသမျှကာလပတ်လုံး မြန်မာပြည် တည်နေမည် ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်တည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး အောင်ဆန်းတည်နေမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

အဘယ်ကြောင့် အောင်ဆန်းနာမည် ကမ္ဘာချင်းအောင် တည်မည်ကို စာရေးဆရာ တော်တော်များများက ရေးသားကြပြီးဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဗြိတိသျှစာရေးဆရာများ ရေးသားချက်ကို ကောက်နုတ်ဖော်ပြ၍ နိဂုံးချုပ်လိုပါသည်။ ဗြိတိသျှစာရေးဆရာများတွင် အောင်ဆန်းဖက်မျက်နှာလိုက်ရေးရန်အကြောင်းမရှိ၊ သူတို့တွင် သူတို့၏ အင်ပါယာမှ မြန်မာပြည်ကို ဆွဲထုတ်ယူခဲ့သော (ဝါ) သူတို့၏ အင်ပါယာကို ချည့်နဲ့ အင်အားနည်း စေခဲ့သော အောင်ဆန်းကို ချစ်လှန်းရန် အကြောင်းမရှိ၊ သူတို့သည် သူတို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ တွေ့ရှိသည့်အတိုင်းသာရေးသည်ဟုကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ရာဇဝင်ပါမောက္ခ "တင်ကာ" (Hugh Tinker)က သူ၏ "ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ"(The Union of Burma)စာအုပ်တွင် အောင်ဆန်းနှင့် ပတ်သက်၍အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

(It was Aung San's achievement that he, the raw ex-student dictated the terms of Burma's independence. The British Government at Westminster, Admiral Mountbatten, Commander of massive armed forces, the British Government of Burma with its shrewd and experienced officers, Aung San outfaced them all. From varying points of view these Englishmen in positions of responsibility and power aspired to put their marks upon Burma's attainment of independence. But in the end Aung San towered above them all, and imposed his will upon the acts and scenes that led up to the final British withdrawal. Burmans have said that 'Everything Aung San touched turned into gold'. Perhaps this was most true in that, in the hour of his triumph, he was struck down, to become a martyr. Aung San has the glory of independence: he has no responsibility for the miseries of the civil war that followed.

မြန်မာစာသား မြန်ချက်မှာ အကြမ်းအားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

"အောင်ဆန်းသည် တက္ကသိုလ်မှ ထွက်ခါစ နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံ မလည်သေးသည့် ဘဝမှာပင် မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးအတွက် အခြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်တိုင်းကျတောင်းဆိုနိုင်ခြင်းကား သူ၏အောင်မြင်မှု ထင်ရှား ဖြစ်သည်။ အောင်ဆန်းသည် ဗြိတိသျှအစိုးရအဖွဲ့လုံးအပြင် အင်အား ကြီးမားလှသော လက်နက်ကိုင် တပ်ပေါင်းစု သေနာပတိချုပ် မောင့်ဘက်တန်နှင့်တကွ နိုင်ငံရေးရာတွင် ဝါရင့်ပြီးပေါင်းနိုင်သည့် ဆရာရှိများပါဝင်သော ဗြိတိသျှ ဘြဓာခံ မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရအဖွဲ့ လုံးကိုပင် သူတဦးတည်း၏ စွမ်းရည်ဖြင့် အနိုင်ရယူခဲ့ဖူးသည်။ ထဖက်ဖက်မှ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပါမူ နိုင်ငံရေးအာဏာနှင့် ဘာဝန် လက်ကိုင်ထားရှိသော အင်္ဂလိပ် အမျိုးသားများနှင့်သည် မြန်မာနိုင်ငံ အား လွတ်လပ်ရေးပေးရာ၌ မိမိတို့ခြေရာလက်ရာပါ ကောင်းစွမ်း ကုန်ကြံစည် အားထုတ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် အားလုံး မှာ အောင်ဆန်း၏အရှိန်အဝါအောက်၌ ပြားပြားဝပ်ခဲ့ကြရုံသာ မက မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗြိတိသျှတို့ အပြီးအပြတ် ယွက်ခွာ သွားကြရ အောင် ဖန်တီးပေးခဲ့သော အရေးအခင်းဟူသမျှတွင် အောင်ဆန်း သည်ပင်လျှင် ခိုင်မြဲစွာ ကြိုးကိုင်ခဲ့ပေသည်။ မအောင်ဆန်းကို လက် ညှိုးညွှန်ရာရေဖြစ်စေတဲ့ အောင်ဆန်း ဟူ၍ မြန်မာတို့ ပြောစမှတ် ပြုကြသည်။ ထိုဆိုရိုးမှာ သူ အောင်ပွဲခံချိန်၌ ပို၍ မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အကြောင်းမူကား လူမသိသာများ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးရသည့်တိုင်အောင် အောင်ဆန်းသည် နိုင်ငံ အာဏာ နည်း ခေါင်းဆောင်ကြီး တဦးအဖြစ် သမိုင်းဝင်မော်ကွန်းတင်ခြင်း ခံခဲ့ရ ပေသည်။ အောင်ဆန်းကား နိုင်ငံနှင့်အမျိုးအတွက် လွတ်လပ်ရေး အသရေကို အရ ဆောင်ကြဉ်း ပေးခဲ့သည်။ နှောင်းကာလ လ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ပြည်တွင်းစစ်၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကား အောင်ဆန်းနှင့် မည်သို့မျှ မသက်ဆိုင်ချေ။”

“မြန်မာပြည်တွင် နောက်ဆုံးနှင့် ပထမဆုံး” (Last and First in Burma) စာအုပ်တွင်လည်း စာရေးဆရာ မော်ရစ်

[illegible]က အောင်ဆန်းအကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း ရေး သား ခဲ့သည်။

(He had the faculty, which belongs to superior talent, of continuing to learn, his mind expanded as he rose. Though with little knowledge of the outside world and only moderately well educated, he yet made the transition from commander of guerrilla bands to leadership of a state without incongruity or much apparent effort. His natural gifts of mind and character sufficed.)

မြန်မာ ဘာသာပြန်ချက်မှာ အကြမ်းအားဖြင့် အောက် ပါ အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

“သူ့တွင် ပညာဗဟုသုတတိုးပွားစေရန် အမြဲလေ့လာမှတ်သား တတ်သည့် ထူးကဲသော ပင်ကိုယ်အရည်အချင်းနှင့် စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိသည်။ သူသည်မြင့်တက်လာသည်နှင့်အမျှ သူ၏ စိတ်ဓာတ်သည် လည်း ပိုမိုရင့်ကျက်လာသည်။ သူသည် ကမ္ဘာ့ အခြေ အနေကို အသင့်အတင့်မျှသာ လေ့လာခဲ့ဖူးသော်လည်း၊ သူ့ကိုပညာရှိကြီးဟု မခေါ်နိုင်သော်လည်း၊ သူသည် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင်ဘဝမှ တိုင်းပြည်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ပင်ပန်းကြီးစွာ မကြိုးစားရဘဲ ချော မောစွာ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ ရောက်ရှိသည်မှာ သူ၏ ပင်ကိုယ် စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။”

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမိဗမာ–မချိရှာပြီ

ကမ္ဘာ့ရှိန် ညိုမှောင် သန်းချိန်မှို၊ ခန္ဓာအိမ်အို လောင်ကျွမ်းရှာပေါ့ အမယ်လေး....ဗိုလ်အောင်ဆန်း သားမောင်ငယ်။

မကြည့်ရက်ပါကလားနော်.......အမယ်လေး.......သတိ ပျက် တဲ့ လူကလေးရယ်-အမေအသိခက်လှချည့်ရှိကွဲ့.....။

ဩော်....မကြည့်ရက်ပါကလ....ဝိပါကကံကြမ္မာထင်ငဲ့၊ကမ္ဘာတွင် နာမည်လွှမ်းကာမှ၊ မရဏာခွင် ယာယီမြန်းရဘယ်....ကွယ်....လွမ်းစမပြယ်။

ဗမာပြည် ဝင့်ကင်းအေးစေဘို့၊ မကြာမီ လွတ်လပ်ရေးကိုလ၊ အထွတ်အမြတ်ပေးမယ်[illegible] ကြံစည်ရွယ်...၊ ဉာဏ်ရည်ကြွယ်ရှာတဲ့ အမေ့သား....၊ (ဩော်...ခန္တီနယ်ပါတဲ့ရသေ့အလား)သွားပေါ့ကို၊ အားလျော့ကာ အမေငိုရတော့၊ ပြေလိုအောင်ဖြေလို့–တားလှည့်ပါအုံး၊ နေမည်းခိုင်ကွယ်...ရွှေဗဟိုကလဲ ကြားရတော့မှာမို့....၊ သမတ ဘုရင် တန်သူရယ်....ကနကပလ္လင်ပုံမှာ...ပထမအရင် မခံစားချင်လို့ ထင့် (တောက်.... တောက်.... တောက်....တောက်) မင့်....နှောင် တော်တွေပါ၊ ပင့်ဆောင်ခေါ်လို့ သွားတာက...၊ အမယ်မင်း.... မျှားလှလို့ထားခဲ့ပါအုံး၊ လူကလေးရယ်.... မင်း–အား ပြဘို့လား (အမယ်လေး....) မင့်–တခြားဘဝ၊ အားပြဘို့လား လူ က လေး ရဲ့....။

သျှင်သ[illegible]

× × ×

ဦးစောသန်းဏ်